

Tartalom

I Jogalkotási aktusok

RENDELETEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 596/2014/EU rendelete (2014. április 16.) a piaci visszaélésekről (piaci visszaélésekről szóló rendelet), valamint a 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2003/124/EK, a 2003/125/EK és a 2004/72/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről ⁽¹⁾ 1
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 597/2014/EU rendelete (2014. április 16.) a cetfélék halászat során történő véletlenszerű kifogásával kapcsolatos intézkedések megállapításáról szóló 812/2004/EK tanácsi rendelet módosításáról 62
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 598/2014/EU rendelete (2014. április 16.) az Unió repülőterein a zajvédelemmel összefüggő üzemeltetési korlátozások bevezetésére vonatkozó szabályok és eljárások megállapításáról a kiegyensúlyozott megközelítés jegyében, valamint a 2002/30/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről 65
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 599/2014/EU rendelete (2014. április 16.) a kettős felhasználású termékek kivitelére, transzferjére, brókertevékenységére és tranzitjára vonatkozó közösségi ellenőrzési rendszer kialakításáról szóló 428/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról ... 79
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 600/2014/EU rendelete (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól és a 648/2012/EU rendelet módosításáról ⁽¹⁾ 84

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

Azok a jogi aktusok, amelyek címe normál szedéssel jelenik meg, a mezőgazdasági ügyek napi intézésére vonatkoznak, és rendszerint csak korlátozott ideig maradnak hatályban.

Valamennyi más jogszabály címét vastagon szedik, és előtte csillag szerepel.

IRÁNYELVEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/49/EU irányelve (2014. április 16.) a betétbiztosítási rendszerekről ⁽¹⁾ 149

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/57/EU irányelve (2014. április 16.) a piaci visszaélések büntetőjogi szankcióiról (piaci visszaélésekről szóló irányelv) 179

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról ⁽¹⁾ 190

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/65/EU irányelve (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról ⁽¹⁾ 349

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

I

(Jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 596/2014/EU RENDELETE

(2014. április 16.)

a piaci visszaélésekről (piaci visszaélésekről szóló rendelet), valamint a 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2003/124/EK, a 2003/125/EK és a 2004/72/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A pénzügyi szolgáltatások valódi belső piaca elengedhetetlen az Unión belüli gazdasági növekedéshez és munkahelyteremtéshez.
- (2) Az integrált, hatékony és átlátható pénzügyi piac megköveteli a piac integritását. Az értékpapírpiacon zavartalan működése és a piacok iránti közbizalom a gazdasági növekedés és a jólét előfeltétele. A piaci visszaélés sérti a pénzügyi piacok integritását, valamint aláássa az értékpapírok és a származtatott pénzügyi eszközök iránti közbizalmat.
- (3) Az Európai Parlament és a Tanács 2003/6/EK irányelve ⁽⁴⁾ kiegészítette és naprakésszé tette a piac integritásának védelmét szolgáló uniós jogi keretet. Ugyanakkor az említett irányelv hatálybalépése óta történt, a pénzügyi világot jelentősen átformáló jogalkotási, piaci és technikai fejlemények miatt az említett irányelvet fel kell váltani. Új jogalkotási eszközre van szükség továbbá, amely a Jacques de Larosière által vezetett, az európai uniós pénzügyi felügyelettel foglalkozó magas szintű csoport (de Larosière csoport) 2009. február 25-i jelentésének következtetéseivel összhangban egységes szabályokat vezet be, tisztázza a kulcsfogalmakat, és egységes szabálykönyvet biztosít.

⁽¹⁾ HL C 161., 2012.6.7., 3. o.

⁽²⁾ HL C 181., 2012.6.21., 64. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2013. szeptember 10-i álláspontra (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2014. április 14-i határozata.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2003. január 28-i 2003/6/EK irányelve a bennfentes kereskedelemről és a piaci manipulációról (piaci visszaélés) (HL L 96., 2003.4.12., 16. o.).

- (4) Egységesebb és erősebb keret kialakítása szükséges a piac integritásának megőrzéséhez, az esetleges szabályozási arbitrázs elkerüléséhez, manipuláció kísérletének esetében az elszámoltathatóság biztosításához, valamint ahhoz, hogy a piaci szereplők nagyobb jogbiztonság mellett mérsékeltabb szabályozási összetettségnek legyenek kitéve. Ez a rendelet közvetlenül alkalmazandó jogi aktus célja, hogy meghatározó módon hozzájáruljon a belső piac gördülékeny működéséhez, és ennek megfelelően az Európai Unió működéséről szóló szerződésnek (EUMSZ) az Európai Unió Bíróságának állandó ítélezési gyakorlatában következetesen értelmezett 114. cikkén kell alapulnia.
- (5) A kereskedés fennmaradó akadályainak, valamint a tagállami jogrendszerek eltéréseiből adódó jelentős versenytorzulások felszámolása, továbbá a kereskedés egyéb akadályainak és a későbbi jelentős versenytorzulások elkerülése érdekében az uniós piaci visszaélések keretét egységesebb módon meghatározó rendeletet kell elfogadni, amely egyértelműbben megállapítja a valamennyi tagállamban alkalmazandó szabályokat. A piaci visszaélésre vonatkozó követelmények rendelet formájában történő rögzítése biztosítja az ilyen követelmények közvetlen alkalmazhatóságát. A nemzeti előírások egy irányelv átültetéséből adódó eltéréseinek kiküszöbölésével így egységes feltételek teremthetők. A rendeletből eredően az Unió egészében valamennyi személynek azonos szabályokat kell követnie. A rendeletnek mérsékelnie kell továbbá a szabályozás összetettségét és a cégek megfelelési költségeit, különösen a határokon átnyúlóan működő vállalkozások számára, emellett hozzá kell járulnia a versenytorzulások felszámolásához.
- (6) Az európai kisvállalkozói intézkedéscsomagról szóló, 2008. június 25-i bizottsági közlemény felszólítja az Uniót és annak tagállamait, hogy a „gondolkozz előbb kicsiben” elve alapján alkossanak olyan szabályokat, amelyek mérséklék az adminisztrációs terheket, a jogszabályokat a kkv-piacokon szereplő kibocsátók igényeihez igazítják, valamint az ilyen kibocsátók számára megkönnyítik a finanszírozási forrásokhoz való hozzáférést. A 2003/6/EK irányelv több rendelkezése adminisztrációs terheket ró a kibocsátókra, különösen azokra, amelyek pénzügyi eszközeit a kkv-tőkefinanszírozási piacra vezetik be. E terheket mérsékelni kell.
- (7) A piaci visszaélés fogalma magában foglalja a pénzügyi piacokon tanúsított törvénytellenes magatartás valamennyi formáját. A jelen rendelet alkalmazásában piaci visszaélés a bennfentes kereskedelem, a bennfentes információk jogosulatlan közzététele, valamint a piaci manipuláció. Az ilyen magatartás akadályozza a piac teljes és megfelelő átláthatóságát, amely előfeltétele annak, hogy az integrált pénzügyi piacokon az összes gazdasági szereplő részt vehessen a kereskedésben.
- (8) A 2003/6/EK irányelv a szabályozott piacra bevezetett pénzügyi eszközökre összpontosított, vagy olyanokra, amelyek esetében az ilyen piacokon való forgalmazás engedélyezése iránt kérelmet nyújtottak be. Az utóbbi években azonban a pénzügyi eszközökkel egyre nagyobb mértékben kereskednek multilaterális kereskedési rendszerekben (MTF). Vannak olyan pénzügyi eszközök is, amelyekkel kizárólag egyéb típusú szervezett kereskedési rendszerben, vagy kizárólag tőzsdén kívül kereskednek. E rendelet hatályát tehát ki kell terjeszteni valamennyi olyan pénzügyi eszközre, amellyel szabályozott piacon, multilaterális kereskedési rendszerben vagy szervezett kereskedési rendszerben kereskednek, és minden olyan magatartási formára és műveletre, amely ezekre a pénzügyi eszközökre befolyással lehet, függetlenül attól, hogy kereskedési helyszínen kerül-e rá sor. A multilaterális kereskedési rendszerek bizonyos típusai esetében – amelyek a szabályozott piacokhoz hasonlóan segítik a társaságokat a sajáttőke-finanszírozás növelésében – a piaci visszaélések tilalma alkalmazandó akkor is, ha egy ilyen piacon való bevezetés céljából kérelmet nyújtottak be. Ezért e rendelet hatályát ki kell terjeszteni azokra a pénzügyi eszközökre is, amelyek tekintetében a multilaterális kereskedési rendszerben való forgalmazás engedélyezése iránti kérelmet nyújtottak be. Ezáltal erősödik a befektetők védelme, fenntartható a piac integritása, továbbá egyértelműen tiltható az ilyen pénzügyi eszközök piaci manipulációja.
- (9) Az átláthatóság céljából a szabályozott piacok, a multilaterális kereskedési rendszerek és a szervezett kereskedési rendszerek működtetőinek haladéktalanul értesíteniük kell az illetékes hatóságot azon pénzügyi eszközeik részletes adatairól, amelyeket már bevezettek, amelyekre vonatkozóan bevezetés iránti kérelmet nyújtottak be, vagy amellyel kereskedési helyszínükön kereskedtek. Újabb értesítést kell küldeni, amennyiben a szóban forgó eszközt kivonják a bevezetési engedély alól. Ezen kötelezettségek vonatkoznak azon pénzügyi eszközökre is, amelyekkel kapcsolatban a hatálybalépés előtt bevezetés iránti kérelmet nyújtottak be kereskedési helyszínükre, és azon pénzügyi eszközökre is amelyeket e rendelet hatálybalépése előtt bevezettek. Ezen értesítéseket az illetékes hatóságoknak kell benyújtaniuk az Európai Értékpapír-piaci Hatóság (EÉPH) részére, az EÉPH-nak pedig nyilvánosságra kell hoznia azon pénzügyi eszközök listáját, amelyekről értesítést küldtek. E rendelet alkalmazandó minden pénzügyi eszközre, akár szerepel az EÉPH által közzétett listán, akár nem.
- (10) Lehetséges, hogy bizonyos pénzügyi eszközöket, amelyekkel kereskedési helyszínen kívül kereskednek, piaci manipulációra használnak fel. Ezek közt lehetnek olyan pénzügyi eszközök is, amelyek ára vagy értéke a kereskedési helyszínen forgalmazott pénzügyi eszközöktől függ, vagy azokra hatást gyakorol, vagy amelyeknek a forgalmazása befolyásolja a kereskedési helyszínen forgalmazott más pénzügyi eszköz árát vagy értékét. Ezeket az eszközöket

például olyan esetekben használhatják fel piaci manipulációra, mint a részvényekre és kötvényekre vonatkozó bennfentes információk, amelyeket az adott részvény vagy kötvény származtatott termékének vásárlására lehet használni, vagy az olyan indexek, amelyek értéke az adott részvénytől vagy kötvénytől függ. Amikor egy pénzügyi eszközt referencia-árfolyamként használnak, egy szervezett kereskedési rendszerben bevezetett származtatott termék alkalmazható a manipulált árak kihasználására, vagy a kereskedési helyszínen forgalmazott pénzügyi eszköz árának manipulálására is. Egy további példa az egyébként nem e rendelet hatálya alá tartozó értékpapírok új részfolyósítása, ahol azonban az említett értékpapírok kereskedelme befolyásolhatja a meglévő, e rendelet hatálya alá eső, felsorolt értékpapírok árát vagy értékét E rendelet kiterjed arra az esetleges helyzetre is, amikor a kereskedési helyen forgalmazott eszköz ára vagy értéke a szervezett kereskedési rendszerben bevezetett terméktől függ. Ugyanezt az elvet kell alkalmazni az azonnali árutőzsdei ügyletekre is, amelyek esetében az ár a származtatott termékén alapul, továbbá az olyan azonnali árutőzsdei ügyletek vásárlására is, amelyekre a pénzügyi eszközök hivatkoznak.

- (11) Az értékpapírokkal vagy kapcsolódó eszközökkel az értékpapírok stabilizálása céljából folytatott kereskedés vagy részvény-visszavásárlási programok keretében a saját részvényekre vonatkozó ügyletek gazdasági okokból jogosak lehetnek, és emiatt bizonyos körülmények között mentességet kell biztosítani részükre a piaci visszaélésekkel szembeni tilalmak alól, feltéve, hogy az ügyleteket a megfelelő átláthatóság jegyében végezték, úgy, hogy a stabilizálásra vagy a visszavásárlásra vonatkozó információt közzétették.
- (12) Azokat a részvényvásárlási programok keretében bonyolított, saját részvényekre vonatkozó ügyleteket, illetve pénzügyi eszközök stabilizálására irányuló intézkedéseket, amelyek nem élvezik az e rendeletben előírt kivételt, nem lehet önmagukban piaci visszaélésnek tekinteni.
- (13) A tagállamok, a Központi Bankok Európai Rendszerének tagjai, minisztériumok és egy vagy több állam vagy az Unió egyéb szervei vagy különleges célú gazdasági egységei, illetve bizonyos egyéb közjogi testületek vagy a képviselőjükben eljáró személyek nem korlátozhatók a monetáris politika, az árfolyam-politika és az államadósság-kezelési politika végrehajtása során, amennyiben az általuk tett lépésekre közérdekből és kizárólag e politikák érvényesítése jegyében kerül sor. Ugyancsak nem korlátozhatók az Unió, egy vagy több tagállam különleges célú gazdasági egysége, az Európai Befektetési Bank, az Európai Pénzügyi Stabilitási Eszköz, az Európai Stabilitási Mechanizmus, vagy a két vagy több tagállam által alapított nemzetközi pénzügyi vállalkozások által végrehajtott vagy tanúsított ilyen ügyletek, megbízások, vagy magatartásformák, amelyek célja a források mozgósítása és a tagok részére történő pénzügyi segítségnyújtás. Az ilyen, e rendelet hatálya alóli kivétel e rendelettel összhangban kiterjeszthető a harmadik országokban az államadósság kezelésével megbízott vagy abban részt vevő állami szervekre és a harmadik országok központi bankjaira. Ugyanakkor ezek a monetáris politikára, az árfolyam-politikára és az államadósság-kezelési politikára vonatkozó mentességek nem terjeszthetők ki olyan esetekre, amelyekben e hatóságok olyan magatartást tanúsítanak, olyan megbízásokat teljesítenek, vagy olyan ügyletekbe bocsátkoznak, amelyek nem e politikák végrehajtására irányulnak, vagy amikor az ilyen hatóságoknál dolgozó természetes személyek saját hasznukra cselekszenek, teljesítenek megbízást vagy bocsátkoznak ügyletekbe.
- (14) Az ésszerűen eljáró befektetők befektetési döntéseiket a már rendelkezésükre álló információra, azaz előzetesen rendelkezésre álló információra alapozzák. Ezért azt a kérdést, hogy a befektetési döntés meghozatalakor az ésszerűen eljáró befektető feltehetően figyelembe vett-e egy adott információt, az előzetesen rendelkezésre álló információ alapján kell megítélni. Az ilyen értékelés során figyelembe kell venni az információ várható hatását a kapcsolódó kibocsátói tevékenység teljességének fényében, az információforrás megbízhatóságát és minden más olyan piaci változót, amely az adott körülmények között várhatóan érinti a pénzügyi eszközöket, a kapcsolódó azonnali árutőzsdei ügyleteket, vagy a kibocsátási egységeken alapuló aukciós termékeket.
- (15) Az utólag rendelkezésre álló információ felhasználható annak a vélelemnek az ellenőrzésére, hogy az előzetesen rendelkezésre álló információ árfolyamérzékeny volt-e, de nem használható fel arra, hogy olyan személy ellen járjanak el, aki a rendelkezésére álló előzetes információból ésszerű következtetéseket vont le.
- (16) Amennyiben a bennfentes információ szakaszokban bekövetkező folyamatra vonatkozik, a folyamat egyes szakaszai, valamint a folyamat egésze is bennfentes információnak minősülhet. Egy elhúzódozó folyamat valamely köztes lépése önmagában olyan körülmények sorozatának vagy olyan eseménynek tekinthető, amely fennáll, vagy amelynek bekövetkezése vagy előfordulása reálisnak tekinthető az adott időpontban fennálló tényezők átfogó felmérése alapján. Ugyanakkor ezt nem kell úgy értelmezni, hogy az ilyen körülményeknek vagy eseményeknek az adott pénzügyi eszközök árfolyamára gyakorolt lehetséges hatásának jelentőségét figyelembe kelljen venni. Egy köztes lépést bennfentes információnak kell tekinteni, ha önmagában megfelel a jelen rendeletben a bennfentes információt illetően megállapított feltételeknek.

- (17) Az olyan információ, amely egy elhúzódó folyamat köztes lépésének számító eseményre vagy körülményekre vonatkozik, vonatkozhat például a szerződésekre vonatkozó tárgyalások előrehaladására, az ilyen tárgyalások során előzetesen elfogadott feltételekre, a pénzügyi eszközök piaci bevezetésének feltételeire, vagy a pénzügyi eszközök eladásának előzetes feltételeire, egy pénzügyi eszköz egy fő indexbe való felvételének megfontolására, vagy egy pénzügyi eszköznek egy ilyen indexből való törlésére.
- (18) A piaci szereplők jogbiztonságát fokozni kell azzal, hogy a bennfentes információ meghatározásának két lényegi elemét, nevezetesen az ilyen információ pontos jellegét és annak a pénzügyi eszközök, a kapcsolódó azonnali árutőzsdei ügyletek, vagy a kibocsátási egységeken alapuló aukciós termékek árfolyamára gyakorolt lehetséges hatásának jelentőségét pontosabban kell meghatározni. A nagykereskedelmi energiatermékek minősülő származtatott termékek esetében főként az olyan információkat kell bennfentes információnak tekinteni, amelyek közzétételét az Európai Parlament és a Tanács 1227/2011/EU rendelete ⁽¹⁾ előírja.
- (19) E rendeletnek nem célja a részvényesek és a vezetőség között egy kibocsátóra vonatkozóan az üzletről és a piaci fejleményekről folytatott általános jellegű tárgyalások megtiltása. Az ilyen kapcsolatok lényegesek a piac hatékony működése szempontjából, és e rendelet nem tilthatja meg őket.
- (20) Az azonnali piacok és származtatott piacaik egymáshoz szorosan kapcsolódó, globális piacok, a piaci visszaélés pedig egyszerre több piacot és országot is érinthet, ami jelentős rendszerkockázathoz vezethet. Ez mind a bennfentes kereskedelemre, mind a piaci manipulációra igaz. Így különösen az azonnali piacról származó bennfentes információból az azt birtokló személynek a pénzügyi piacon való kereskedés során előnye származhat. Az árualapú származtatott ügyletekkel kapcsolatos bennfentes információ fogalom meghatározása olyan információ kell, hogy legyen, amely megfelel a pénzügyi piacokkal kapcsolatos bennfentes információ általános meghatározásának, és amelyet az adott árualapú származtatott ügyletekre vagy azonnali piacokra vonatkozó uniós vagy nemzeti szintű jogszabályi vagy szabályozói rendelkezések, piaci szabályok, szerződések vagy szokások szerint nyilvánosságra kell hozni. Az ilyen szabályok figyelemre méltó példája az energiapiac esetében az 1227/2011/EU rendelet, illetve az olaj esetében a Joint Organisations Data Initiative (JODI) adatbázis. Az ilyen információ döntési alapul szolgálhat a piac résztvevői számára, hogy árualapú származtatott ügyletekre vagy kapcsolódó azonnali árutőzsdei ügyletekre vonatkozóan szerződést kössenek-e, ezért nyilvánosságra hozandó bennfentes információnak minősül, amely valószínűleg jelentős hatást gyakorol az ilyen árualapú származtatott ügyletek áraira vagy a kapcsolódó azonnali piaci szerződésekre.

Ezenfelül a manipulatív stratégiák szintén több azonnali és származtatott piacra kiterjedhetnek. A pénzügyi eszközökkel való kereskedéssel, ezen belül árualapú származtatott ügyletekkel manipulálhatók a kapcsolódó azonnali árutőzsdei ügyletek, és az azonnali árutőzsdei ügyletekkel manipulálhatók a kapcsolódó pénzügyi eszközök. A piaci manipuláció tilalmának ki kell terjednie ezekre az összefonódásokra is. Ugyanakkor nem indokolt és nem is megvalósítható e rendelet hatályának kiterjesztése a pénzügyi eszközökhöz nem kapcsolódó magatartásra, például az olyan azonnali árutőzsdei ügyletekre, amelyek kizárólag az azonnali piacra vannak hatással. A nagykereskedelmi energiatermékek esetében az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük az Európai Parlament és a Tanács 1227/2011/EU rendeletében foglalt meghatározások jellemzőit akkor, ha a bennfentes információ, a bennfentes kereskedelem és a piaci manipuláció e rendelet szerinti meghatározásait a nagykereskedelmi energiatermékekhez kapcsolódó pénzügyi eszközökre alkalmazzák.

- (21) A 2003/87/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ értelmében az Európai Bizottság, a tagállamok és egyéb hivatalosan kijelölt szervek felelősek a kibocsátási egységek technikai kiadásáért, azoknak a megfelelő ágazatok és az új belépők számára történő ingyenes kiosztásáért, és általánosabb szempontból az Unió éghajlat-politikai keretének fejlesztéséért és végrehajtásáért, amely megalapozza az Unió kibocsátáskereskedelmi rendszerének (EU ETS) jogszabályi kötelezettségeket teljesítő vásárlói kibocsátási egységekkel történő ellátását. E feladatok ellátása során ezen hatóságok többek között hozzáféréssel rendelkeznek a nem nyilvános, árérzékeny információkhoz, és a 2003/87/EK irányelv értelmében előfordulhat, hogy a kibocsátási egységekkel kapcsolatosan bizonyos piaci műveleteket is végre kell hajtaniuk. Mivel a 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾ felülvizsgálatának részeként a kibocsátási egységek pénzügyi eszközökként kerültek besorolásra, egyúttal e rendelet alkalmazási körébe is tartoznak. E rendelet alkalmazásában pénzügyi eszköznek minősül az olyan kibocsátási egység, amely megfelel a 2003/87/EK irányelv előírásainak.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011. október 25-i 1227/2011/EU rendelete az energiapiacok integritásáról és átláthatóságáról (HL L 326., 2011.12.8., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2003. október 13-i 2003/87/EK irányelve az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 275., 2003.10.25., 32. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2004. április 21-i 2004/39/EK irányelve pénzügyi eszközök piacairól, a 85/611/EGK és a 93/6/EGK tanácsi irányelv, és a 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 93/22/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 145., 2004.4.30., 1. o.).

Annak érdekében, hogy a Bizottság, a tagállamok és az egyéb hivatalosan kijelölt szervek továbbra is fejleszteni tudják és végre tudják hajtani az Unió éghajlati politikáját, e szervek azon tevékenységei, amelyeket kizárólag e politika végrehajtása során és kifejezetten a kibocsátási egységekkel kapcsolatban végeznek, mentességet kell, hogy élvezzenek e rendelet hatálya alól. E mentesség nem lesz káros hatással a piac általános átláthatóságára, mivel e hatóságok törvényben előírt kötelezettsége, hogy tevékenységük végzése során biztosítsák az érzékeny jellegű új határozatok, fejlemények és adatok szabályos, méltányos és megkülönböztetéstől mentes módon történő közzétételét és az azokhoz való ilyen hozzáférést. Ezenkívül a 2003/87/EK irányelv és annak végrehajtási jogi aktusai biztosítékokat tartalmaznak a hatóságok által birtokolt bizonyos érzékeny információk méltányos és megkülönböztetéstől mentes közzétételére. Ugyanakkor az Unió éghajlati politikájának végrehajtása keretében fellépő hatóságok számára biztosított mentesség nem terjedhet ki azokra az esetekre, amelyekben e hatóságok olyan magatartást tanúsítanak, vagy olyan ügyletekbe bocsátkoznak, amelyek nem az Unió éghajlati politikájának végrehajtására irányulnak, vagy amikor az ilyen hatóságnál dolgozó személy saját hasznára cselekszik vagy ügyletekbe bocsátkozik.

- (22) Az EUMSZ 43. cikkének megfelelően és az EUMSZ értelmében kötött nemzetközi megállapodások végrehajtása céljából többek között a Bizottság, a tagállamok és más hivatalosan kijelölt szervek felelősek a közös agrárpolitikának és a közös halászati politikának a végrehajtásáért. E feladatok végrehajtása során az említett hivatalos szervek olyan tevékenységeket folytatnak, és olyan intézkedéseket hoznak, amelyek célja a mezőgazdasági és halászati piacok igazgatása, ideértve az állami beavatkozásokat, illetve a további adók kivetését vagy behozatali vámok felfüggesztését is. Tekintettel e rendelet hatályára, e rendelet azon rendelkezései, amelyek az olyan azonnali árutőzsdei ügyletekre alkalmazandók, amelyek a pénzügyi eszközökre hatást gyakorolnak vagy amelyekről feltételezhető, hogy hatást fognak gyakorolni, és amelyek alkalmazandó azon pénzügyi eszközökre is, amelyek értéke az azonnali árutőzsdei ügyletek értékétől függ, illetve amelyek befolyásolták, vagy amelyekről feltételezhető, hogy befolyásolni fogják az azonnali árutőzsdei ügyleteket, biztosítani kell azt, hogy a tagállamok, a Bizottság és más, a közös agrárpolitika és közös halászati politika végrehajtására hivatalosan kijelölt szervek tevékenysége ne legyen korlátozva.

Annak érdekében, hogy a Bizottság, a tagállamok és az egyéb hivatalosan kijelölt szervek továbbra is fejleszteni tudják és végre tudják hajtani a közös agrárpolitikát és a közös halászati politikát, e szervek azon tevékenységei, amelyeket kizárólag e politikák végrehajtása során végeznek, mentességet kell, hogy élvezzenek e rendelet hatálya alól. E mentesség nem lesz káros hatással a piac általános átláthatóságára, mivel e hatóságok törvényben előírt kötelezettsége, hogy tevékenységük végzése során biztosítsák az érzékeny jellegű új határozatok, fejlemények és adatok szabályos, méltányos és megkülönböztetéstől mentes módon történő közzétételét és az azokhoz való ilyen hozzáférést. Ugyanakkor a közös agrárpolitika és a közös halászati politika végrehajtása keretében fellépő hatóságok számára biztosított mentesség nem terjedhet ki azokra az esetekre, amelyekben e hatóságok olyan magatartást tanúsítanak, vagy olyan ügyletekbe bocsátkoznak, amelyek nem az említett közös politikák végrehajtására irányulnak, vagy amikor az ilyen hatóságnál dolgozó személy saját hasznára cselekszik vagy ügyletekbe bocsátkozik.

- (23) A bennfentes kereskedelem alapvető jellegzetessége az a tisztességtelen előny, amelyhez a bennfentes információról mit sem sejtő harmadik felek kárára a bennfentes információ megszerzésével jutnak, és amely következképpen aláássa a pénzügyi piacok integritását és a befektetői bizalmat. Ezért a bennfentes kereskedelem tilalma alkalmazandó abban az esetben, ha egy bennfentes információval rendelkező személy tisztességtelen előnyt húz az adott információból származó nyereségből úgy, hogy ezen információknak megfelelően köt piaci ügyleteket azáltal, hogy közvetve vagy közvetlenül az adott információ által érintett pénzügyi eszközöket szerez meg vagy idegenít el, illetve próbál megszerezni vagy elidegeníteni, vagy e pénzügyi eszközökhöz kapcsolódó megszerzési vagy elidegenítési megbízást von vissza vagy módosít, illetve próbál visszavonni vagy módosítani akár saját, akár harmadik fél hasznára. A bennfentes információ felhasználása kimerülhet kibocsátási egységek és azok származtatott termékei kereskedelmében is, illetve kibocsátási egység vagy az azon alapuló egyéb aukciós termék az 1031/2010/EU bizottsági rendelet⁽¹⁾ alapján bonyolított aukcióján való ajánlattételben is.
- (24) Amennyiben egy bennfentes információval rendelkező jogi vagy természetes személy közvetve vagy közvetlenül az adott információ által érintett pénzügyi eszközöket szerez meg vagy idegenít el, illetve próbál megszerezni vagy elidegeníteni akár saját, akár harmadik fél hasznára, vélemezni kell róla, hogy az illető felhasználja ezt az információt. E vélelem nem sérti a védelemhez való jogot. Azt, hogy egy személy megsértette-e a bennfentes kereskedelem tilalmát, vagy megpróbált-e bennfentes kereskedelmet folytatni, e rendelet azon céljára tekintettel kell elemezni, amely a pénzügyi piac integritásának védelmére és a befektetői bizalom növelésére irányul, amely utóbbi pedig azon a bizonyosságon alapul, hogy a befektetők azonos bánásmódban részesülnek és a bennfentes információkkal való visszaélés ellen védelmet élveznek.

(¹) A Bizottság 2010. november 12-i 1031/2010/EU rendelet az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról szóló 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv alapján az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei árverés útján történő értékesítésének időbeli ütemezéséről, lebonyolításáról és egyéb vonatkozásairól (HL L 302., 2010.11.18., 1. o.).

- (25) Az információ megszerzése előtt adott megbízások nem tekintendők bennfentes kereskedelemnek. Amennyiben azonban egy személynek bennfentes információ kerül a birtokába, az információval összefüggésben az információ birtoklása előtt adott megbízásokon végrehajtott változtatásról – ideértve a megbízások visszavonását vagy módosítását, illetve a visszavonásukra vagy módosításukra tett kísérleteket – vélelmezni kell, hogy bennfentes kereskedelem. E vélelem megdönthető, ha az illető igazolja, hogy az ügylet végrehajtásakor nem használta fel a bennfentes információt.
- (26) A bennfentes információ felhasználása megnyilvánulhat egy pénzügyi eszköz vagy kibocsátási egységeken alapuló aukciós termék megszerzésében vagy elidegenítésében, vagy egy pénzügyi eszköz megszerzésére vagy elidegenítésére vonatkozó megbízás visszavonásában vagy módosításában, vagy egy pénzügyi eszköz megszerzésére vagy elidegenítésére, illetve egy megbízás visszavonására vagy módosítására irányuló kísérletben, amelyet olyan személy tesz, aki tudja, vagy akiről feltételezhető, hogy tudja, hogy az általa birtokolt információ bennfentes információnak minősül. E tekintetben az illetékes hatóságoknak azt kell megállapítaniuk, hogy az adott helyzetben általában elvárhatóan és ésszerűen eljáró személy mit tudna, illetve neki mit kellett volna tudnia.
- (27) Ezt a rendeletet a tagállamok által elfogadott azon intézkedésekkel összhangban kell értelmezni, amelyek célja egy társaságban szavazati jogot biztosító (vagy a jogok gyakorlása vagy átalakítás következtében ilyen jogok biztosítására alkalmas), átruházható értékpapírok tulajdonosainak érdekeit védeni abban az esetben, ha az adott társaságra vonatkozóan nyilvános vételi ajánlatot tesznek vagy e társaság ellenőrzésének megváltoztatására más javaslatot tesznek. Ezt a rendeletet különösen a 2004/25/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 4. cikke értelmében a tagállamok által kijelölt felügyeleti hatóságok által szabályozott társaságok tulajdonjogát vagy irányítását befolyásoló nyilvános vételi ajánlatokkal, összefonódásokkal és más ügyletekkel kapcsolatban elfogadott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezésekkel összhangban kell értelmezni.
- (28) A nyilvánosan elérhető adatokon alapuló kutatást és becslést önmagában nem szabad bennfentes információnak tekinteni, és ezért az ilyen kutatás vagy becslés alapján végzett ügylet önmagában nem tekinthető bennfentes információ felhasználásának. Ugyanakkor például ha a piac rutinjelleggel elvárja az információ nyilvánosságra hozatalát vagy terjesztését és ez hozzájárul a pénzügyi eszközök árának alakulási folyamatához, vagy amikor az információ a piac elismert elemzőjének vagy olyan intézetnek a nézeteit tükrözi, amely a kapcsolódó pénzügyi eszközök árait befolyásolhatja, az információ bennfentes információnak minősülhet. A piaci szereplőknek ezért az információ nyilvánosságra hozása vagy terjesztése előtt figyelembe kell venniük, hogy az információ milyen mértékig nem nyilvános, és hogy milyen mértékben befolyásolná a pénzügyi eszközöket, amelyekkel kereskednek – annak érdekében, hogy megállapítsák, hogy bennfentes információ alapján kereskednének-e.
- (29) Azt megelőzendő, hogy a pénzügyi tevékenység törvényes formái figyelmen kívül hagyásból betiltásra kerüljenek, konkrétan akkor, ha nincs szó piaci visszaélésekről, el kell ismerni bizonyos törvényes magatartási formákat. Ide tartozik például az árjegyző szerepének elismerése, amikor ez utóbbi piaci likviditásslátszólagos jogos minőségében jár el.
- (30) Pusztán az a tény, hogy az árjegyzők vagy a partneri tevékenységre feljogosított személyek csak a pénzügyi eszközök vételére vagy eladására irányuló törvényes üzleti tevékenységükre szorítkoznak, vagy hogy bennfentes információval rendelkező harmadik felek nevében megbízások végrehajtására feljogosított személyek csak a megbízások kötelezőszerű végrehajtására, visszavonására vagy módosítására szorítkoznak, önmagában nem tekinthető az ilyen belső információ felhasználásának. Mindazonáltal az árjegyzők, szerződő félként tevékenységre jogosult testületek vagy megbízások harmadik személyek nevében történő teljesítésére felhatalmazott személyek számára ebben a rendeletben nyújtott védelem nem terjed ki az e rendelet értelmében egyértelműen tiltott tevékenységekre, például az ügyfelek megbízásai ismeretében kötött saját ügyletek gyakorlatára. Abban az esetben, ha a jogi személyek meghoztak minden ésszerű intézkedést a piaci visszaélések megelőzésére, de az általuk foglalkoztatott természetes személyek a jogi személy nevében piaci visszaélést követnek el, ez nem minősülhet a jogi személy által tanúsított piaci visszaélésnek. Egy másik példa, amely nem minősülhet bennfentes információ felhasználásának az olyan ügylet, amelyet esedékessé váló korábbi kötelezettség teljesítése kapcsán hajtanak végre. Egy másik társaságra vonatkozó bennfentes információhoz való hozzáférés és ennek nyilvános vételi ajánlattal összefüggésben történő felhasználása az adott társaság feletti ellenőrzés megszerzése vagy az adott társasággal történő összefonódás indítványozása céljából, önmagában nem minősül bennfentes kereskedelemnek.

(¹) Az Európai Parlament és a Tanács 2004. április 21-i 2004/25/EK irányelve a nyilvános vételi ajánlatról (HL L 142., 2004.4.30., 12. o.).

- (31) Tekintettel arra, hogy a pénzügyi eszközök megszerzése vagy elidegenítése szükségszerűen magában foglalja az ezek közül valamelyik műveletet elvégezni szándékozó személy megszerzésre vagy elidegenítésre irányuló előzetes döntését, a megszerzés vagy elidegenítés pusztán aktusa önmagában nem minősülhet bennfentes információ felhasználásának. A saját kereskedési tervek és stratégiák szerinti eljárás nem minősül bennfentes információ felhasználásának. Mindazonáltal e személyeket – legyenek jogi vagy természetes személyek – nem illeti meg védelem szakmai beosztásukból fakadóan; csak akkor kell védeni őket, ha alkalmas és megbízható módon járnak el, teljesítve a szakmájuk által elvárt és az ezen rendeletben előírt követelményeket, azaz a piaci integritást és a befektetők védelmét. A jogsértést továbbra is megtörténtnek kell tekinteni, ha az illetékes hatóság megállapítja, hogy a szóban forgó ügyletek, megbízások, vagy magatartások mögött jogellenes indok húzódott meg, illetve a személy bennfentes információt használt fel.
- (32) A piaci szereplők véleményére vonatkozó közvélemény-kutatás a pénzügyi eszközök értékesítői és egy vagy több potenciális befektető közötti, egy ügylet bejelentését megelőző interakció, amelynek az a célja, hogy felmérje a potenciális befektetőknek egy esetleges ügylet iránti érdeklődését és az ügylet árát, méretét és szerkezetét. A piaci szereplők véleményére vonatkozó közvélemény-kutatás magában foglalhatja értékpapírok első vagy másodlagos kibocsátását, amely eltér a szokásos kereskedéstől. Kiemelkedően fontos eszközei a potenciális befektetők véleménye felmérésének, a részvényesi párbeszéd fokozásának, a zökkenőmentes kereskedés biztosításának, illetve a kibocsátók, a meglévő részvényesek és a potenciális új befektetők nézeteinek összehangolásának. Különösen akkor hasznosak, amikor a piacokba vetett bizalom szintje alacsony, nem állnak rendelkezésre piaci referenciaértékek, vagy a piac ingadozik. A piaci szereplők véleményére vonatkozó közvélemény-kutatások végrehajtásának lehetősége tehát lényeges a pénzügyi piacok megfelelő működéséhez, ezért az ilyen kutatásokat nem lehet piaci visszaélésnek tekinteni.
- (33) A piaci szereplők véleményére vonatkozó közvélemény-kutatás magában foglalja többek között azt, amikor az értékesítési oldali cég egy potenciális ügyletről párbeszédet folytat egy kibocsátóval és úgy határoz, hogy felméri a potenciális befektetők érdeklődését annak érdekében, hogy megállapítsa az ügyleti feltételeket; amikor egy kibocsátó hitelviszonyt megtestesítő értékpapír kibocsátását vagy kiegészítő tőkeemelését kíván bejelenteni és egy értékesítési oldali cég felveszi a kapcsolatot egy kiemelt befektetővel és számára megadja az ügylet összes feltételét, hogy az ügyletben való részvételre irányuló pénzügyi kötelezettségvállalást kapjon; illetve amikor az értékesítési oldal nagy mennyiségű értékpapírt kíván értékesíteni egy befektető nevében, és szeretné felmérni egyéb potenciális befektetők érdeklődését a szóban forgó értékpapírok iránt.
- (34) A piaci szereplők véleményére vonatkozó közvélemény-kutatások végrehajtása során szükség lehet arra, hogy bennfentes információkat tárjanak fel a potenciális befektetők előtt. Általában csak akkor nyílik lehetőség arra, hogy a piaci szereplők véleményére vonatkozó közvélemény-kutatás során átadott bennfentes információ alapján pénzügyi előnyre lehessen szert tenni, ha a közvélemény-kutatás tárgyát képező pénzügyi eszköznek vagy egy kapcsolódó pénzügyi eszköznek már van kialakult piaca. Az ilyen megbeszélések ütemezésére tekintettel lehetséges, hogy a piaci szereplők véleményére vonatkozó közvélemény-kutatás során bennfentes információkat tárnak fel a potenciális befektető számára azt követően, hogy a pénzügyi eszközt bevezették valamely szabályozott piacra, illetve valamely multilaterális kereskedési rendszerben vagy szervezett kereskedési rendszerben forgalmazták. A piaci szereplők véleményére vonatkozó közvélemény-kutatás végrehajtása előtt az információt közlétező piaci szereplőnek fel kell mérnie, hogy a szóban forgó közvélemény-kutatás bennfentes információ közlételevel jár-e.
- (35) A bennfentes információ közlétele akkor minősül jogszerűnek, ha az információt az érintett személy a munkaviszonya, foglalkozása vagy feladatai szokásos teljesítése keretében adja át. Amennyiben a piaci szereplők véleményére vonatkozó közvélemény-kutatás bennfentes információ közlételevelt vonja magával, akkor az úgy tekintendő, hogy az információt közlétező piaci szereplő a munkaviszonya, foglalkozása vagy feladatai szokásos teljesítésének keretén belül jár el, ha a közlételevel időpontjában tájékoztatja az informált személyt, hogy számára bennfentes információt ad át és ehhez beleegyezését kéri; e rendelet rendelkezései értelmében nem folytathat kereskedést vagy járhat el ezen információ alapján; ésszerű lépéseket kell tenni az információ bizalmosságának további megóvása érdekében; az információt közlétező piaci szereplőt tájékoztatnia kell az összes olyan természetes és jogi személyről, akikkel a piaci szereplők véleményére vonatkozó közvélemény-kutatásra adott válaszlépések kidolgozása során az információt közölték. Az információt közlétező piaci szereplőnek teljesítenie kell a közlételevel információkról szóló nyilvántartások kezelésére vonatkozó kötelezettségeket, amelyeket szabályozástechnikai standardokban határoznak meg részletesen. A piaci szereplők véleményére vonatkozó közvélemény-kutatás végrehajtása során az e rendeletet nem teljesítő piaci szereplőkről nem helyénvaló azt feltételezni, hogy jogosulatlanul tettek közzé bennfentes információt, azonban nem részesülhetnek a szóban forgó rendelkezéseket teljesítő szereplőket megillető előnyökből. Azt, hogy e szereplők megsértették-e a bennfentes információk jogosulatlan közlételevelre irányuló tilalmat ezen rendelet valamennyi vonatkozó rendelkezése fényében kell megvizsgálni, továbbá elő kell írni az információt közlétező valamennyi piaci szereplővel szemben, hogy a piaci szereplők véleményére vonatkozó közvélemény-kutatás megkezdése előtt készítsen írásbeli értékelést arról, hogy a közvélemény-kutatás során közlételevel-e bennfentes információt.

- (36) Azoknak a potenciális befektetőknek, akik piaci szereplők véleményére vonatkozó közvélemény-kutatás alanyai, viszont meg kell vizsgálniuk, hogy a számukra feltárt információ olyan bennfentes információnak minősül-e, amelynek alapján nem folytathatnak kereskedést vagy járhatnak el, illetve amelyet nem továbbíthatnak. A potenciális befektetőkre továbbra is az e rendeletben meghatározott, a bennfentes kereskedelemre és a bennfentes információk jogosulatlan közzétételére vonatkozó szabályok alkalmazandóak. A potenciális befektetők mérlegelésének segítése és ezen rendelet megsértésének elkerülése céljából megteendő lépések meghatározásának érdekében az EÉPH-nak iránymutatásokat kell kibocsátania.
- (37) Az 1031/2010/EU rendelet a kibocsátási egységek aukciója tekintetében párhuzamosan két, a piaci visszaélésre vonatkozó rendszerről rendelkezik. Mivel azonban a kibocsátási egységek pénzügyi eszköznek minősülnek, e rendeletnek egységes szabálykönyvet kell alkotnia, amelynek a piaci visszaélésre vonatkozó intézkedései a kibocsátási egységek teljes elsődleges és másodlagos piacára alkalmazhatók. E rendeletnek az 1031/2010/EU rendelet alapján alkalmazandónak kell lennie a kibocsátási egységek vagy az azokon alapuló egyéb aukciós termékek – ideértve azt az esetet is, amikor az aukciós termék nem pénzügyi eszköz – szabályozott piacként engedélyezett aukciós platformon történő aukciójához kapcsolódó magatartásra és ügyletekre – többek között az ajánlatokra – is.
- (38) E rendeletnek a piaci manipulációra vonatkozóan olyan intézkedéseket kell előírnia, amelyek az új kereskedési formák és az esetlegesen visszaélészerű új stratégiák kezelésére is alkalmasak. Annak kifejezésére, hogy a pénzügyi eszközökkel való kereskedés egyre inkább automatikus, kívánatos, hogy a piaci manipulációra vonatkozó fogalom meghatározás olyan példákat tartalmazzon, amelyek konkrét, bármilyen rendelkezésre álló eszközzel, többek között algoritmikus és nagysebességű kereskedés útján folytatható visszaélészerű stratégiákat szemléltetnek. A teljesség igénye nélkül felsorolt példák nem értelmezendők úgy, hogy ugyanazon stratégiák más eszközökkel való végrehajtása nem visszaélészerű.
- (39) A piaci visszaélések tilalmának azon személyekre is ki kell terjednie, akik egymással együttműködve követnek el piaci visszaélést. Ezek magukban foglalhatják többek között azt a brókert, aki olyan kereskedési stratégiát dolgoz ki és javasol, amely piaci visszaélést eredményez, azt a személyt, aki bennfentes információval rendelkező személyt az információ jogosulatlan közzétételére bízta, azt a személyt, aki egy kereskedővel együttműködve piaci visszaélés elősegítése céljából szoftvert fejleszt ki.
- (40) Annak biztosítása érdekében, hogy a felelősségvállalás kiterjedjen a jogi személyre és minden, a jogi személy döntéshozatalában részt vevő természetes személyre is, szükségszerű figyelembe venni a tagállamok különféle nemzeti jogi mechanizmusait. E mechanizmusoknak közvetlenül kapcsolódniuk kell a felelősség nemzeti jogban foglalt megállapítási módjaihoz.
- (41) A piaci manipuláció tilalmának kiegészítése érdekében e rendeletnek tiltania kell a piaci manipuláció kísérletét. A piaci manipuláció kísérletét meg kell különböztetni az olyan tényleges magatartástól, amely valószínű, hogy piaci manipulációt eredményez, mivel e rendelet értelmében mindkét tevékenység tilos. Az ilyen kísérlet magában foglalja többek között az olyan helyzeteket, amikor a tevékenységet megkezdték, de nem fejezték be, például műszaki hiba miatt, vagy a kereskedési megbízást nem teljesítették. A piaci manipuláció kísérletének tilalma szükséges ahhoz, hogy az ilyen kísérletek tekintetében az illetékes hatóságok szankciókat szabhassanak ki.
- (42) E rendelet és közvetlenül alkalmazandó rendelkezései céljának sérelme nélkül, az a személy, aki olyan ügyletet köt, illetve olyan kereskedési megbízást ad, amely piaci manipulációnak minősíthető, bizonyíthatja, hogy az ügylet megkötésére, illetve a kereskedési megbízás adására jogszerű indokai voltak, és hogy az ügylet, illetve a kereskedési megbízás megfelelt az érintett piacon elfogadott gyakorlatnak. Az elfogadott piaci gyakorlatot kizárólag az érintett piacon a piaci visszaéléssel kapcsolatos felügyeletért felelős illetékes hatóság határozhatja meg. Egy adott piacon elfogadottnak tekintett gyakorlat nem tekinthető elfogadottnak más piacokon mindaddig, amíg az érintett más piacok illetékes hatóságai hivatalosan el nem fogadják az adott gyakorlatot. Ennek ellenére a jogsértés megvalósultnak tekinthető, ha az illetékes hatóság megállapítja, hogy a szóban forgó ügylet, illetve kereskedési megbízás mögött jogellenes indok húzódott meg.
- (43) E rendeletnek egyértelművé kell tennie továbbá azt, hogy a pénzügyi eszközzel történő piaci manipuláció vagy annak kísérlete megvalósulhat olyan kapcsolódó pénzügyi eszköz, például származtatott termék segítségével is, amellyel más kereskedési helyszínen, vagy tőzsdén kívül kereskednek.

- (44) A pénzügyi eszközök jelentős részének árazása referenciaértékekre való hivatkozások útján történik. A referenciaértékek – többek között a bankközi kínálati kamatlábak – tényleges manipulálása vagy az arra irányuló kísérlet súlyos hatásokkal járhat a piaci bizalomra nézve, és jelentős veszteségeket okozhat a befektetőknek, vagy torzíthatja a reálgazdaság működését. Következésképp a piacok stabilitásának megőrzése, valamint annak biztosítása érdekében, hogy az illetékes hatóságok érvényesíteni tudják a referenciaértékek manipulálásának egyértelmű tilalmát, a referenciaértékre vonatkozó külön rendelkezésekre van szükség. E rendelkezéseknek minden közzétett referenciaértékre – ideértve az interneten díjmentesen vagy díj ellenében hozzáférhetőket is – ki kell terjedniük, mint amilyenek például a hitel-nemteljesítési csereügyletek referenciaértékei és az indextárak. A piaci manipuláció általános tilalmát ki kell egészíteni a referenciaérték manipulálásának és a hamis vagy félrevezető információk továbbításának, hamis vagy félrevezető adatok közlésének, illetve minden olyan egyéb cselekménynek a tilalmával, amely valamely referenciaérték kiszámításának manipulálására irányul, ideértve a referenciaérték kiszámításához alkalmazott – részben vagy egészben algoritmikus vagy ítélet-alapú – módszer manipulálását is, ahol a kiszámítás tágan értelmezve magában foglalja a referenciaérték kiszámításával kapcsolatos összes adat fogadását és értékelését és különösen magában foglalja a trimmelt adatokat. Ezek a szabályok kiegészítik az 1227/2011/EU rendeletet, amely tiltja a nagykereskedelmi energiapiacra árbecsléssel vagy piaci jelentések készítésével foglalkozó vállalkozások szándékos félrevezetését hamis adatok közlésével, amely az adott árbecslések vagy piaci jelentések alapján eljáró piaci szereplők félrevezetését eredményezi.
- (45) Annak érdekében, hogy a piaci feltételek az e rendelet hatálya alá tartozó valamennyi kereskedési helyszín és rendszer számára egységesek legyenek, a szabályozott piacokat, a multilaterális kereskedési rendszereket és a szervezett kereskedési rendszereket működtető bármely személynek hatékony intézkedéseket, rendszereket és eljárásokat kell létrehoznia és fenntartania a manipulatív piaci gyakorlatok és visszaélések megelőzése és felderítése céljából.
- (46) A pénzügyi eszközök manipulációja vagy annak kísérlete nem teljesíthető megbízás formájában is megvalósulhat. Egy pénzügyi eszköz emellett a kereskedési helyszínen kívüli magatartással is manipulálható. A foglalkozásszerűen ügyleteket kötő vagy teljesítő személyekkel szemben elő kell írni, hogy hatékony intézkedéseket, rendszereket és eljárásokat hozzon létre és tartson fenn a gyanús ügyletek felderítése és bejelentése céljából. Ennek keretében be kell jelentenie azokat a gyanús megbízásokat és gyanús ügyleteket is, amelyekre kereskedési helyszínen kívül kerül sor.
- (47) A pénzügyi eszközök manipulációja vagy annak kísérlete hamis vagy félrevezető információ terjesztésével is megvalósulhat. A hamis vagy félrevezető információ terjesztése viszonylag rövid időn belül jelentősen befolyásolhatja a pénzügyi eszközök árát. Megvalósulhat nyilvánvalóan hamis információ létrehozásával, lényeges tények szándékos elhallgatásával, vagy tudottan téves információ közlésével. A piaci manipuláció e formája különösen káros a befektetők számára, mert ezáltal kénytelenek befektetési döntéseiket téves vagy torz információkra alapozni. Egyúttal káros a kibocsátók számára is, mert rontja a velük kapcsolatban rendelkezésre álló információ iránti bizalmat. A piaci bizalom hiánya ugyanakkor veszélyeztetheti a kibocsátó képességét arra, hogy tevékenysége finanszírozásához új pénzügyi eszközöket bocsásson ki, vagy más piaci szereplőktől hitelhez jusson. Az információ a piacon nagyon gyorsan terjed. Ebből adódóan a befektetőket és kibocsátókat viszonylag tartósan érheti kár, mielőtt az információ hamis vagy félrevezető voltát megállapítják, és azt a kibocsátó, vagy az információ terjesztéséért felelős személyek helyesbiteni tudják. A hamis vagy félrevezető információ, ezen belül a híresztelés és a hamis vagy félrevezető hírek terjesztését ezért szükségszerűen e rendelet megsértésének kell tekinteni. Nem helyes tehát a pénzügyi piacok aktív szereplői számára lehetővé tenni azt, hogy a befektetők és kibocsátók kárára szabadon közöljék a saját véleményükkel vagy jobb megítélésükkel ellentétes olyan információkat, amelyekről tudják, vagy tudniuk kellene, hogy hamisak vagy félrevezetőek.
- (48) Tekintettel a weboldalak, blogok és a közösségi média különböző típusai használatának növekedésére, egyértelművé kell tenni, hogy a hamis vagy félrevezető információk interneten, többek között közösségi médiaoldalakon vagy azonosíthatatlan blogokon keresztül történő terjesztését e rendelet alkalmazásában ugyanúgy kell megítélni, mint a hagyományosabb kommunikációs csatornákon történő terjesztést.
- (49) A bennfentes kereskedelem és a befektetők félrevezetésének elkerüléséhez alapvető fontosságú, hogy a kibocsátó a bennfentes információkat nyilvánosan közzétegye. A kibocsátót emiatt kötelezni kell arra, hogy a bennfentes információkról a lehető leghamarabb tájékoztassa a nyilvánosságot. Azonban e kötelezettség egyedi körülmények között sértheti a kibocsátó jogszerű érdekeit. Ilyen körülmények fennállta esetén lehetővé kell tenni a közzététel késleltetését, feltéve, hogy a közzététel késleltetése a nyilvánosság számára vélhetően nem félrevezető, és a kibocsátó gondoskodni tud az információk bizalmas kezeléséről. A kibocsátó kizárólag akkor köteles közzétenni a bennfentes információt, ha kérte, vagy jóváhagyta a pénzügyi eszköz piacra történő bevezetését.

- (50) Az e rendeletben előírt, a bennfentes információk nyilvánosságra hozatalára és a nyilvánosságra hozatal késleltetésére vonatkozó követelmények alkalmazásában a jogszerű érdekek, különösen a következők, nem kimerítő jelleggel felsorolt körülményekhez kapcsolódhatnak: a) folyamatban lévő tárgyalások vagy ezekhez kapcsolódó események, amikor a közzététel várhatóan érintené az ilyen tárgyalások kimenetelét vagy szokásos lefolyását. Különösen, amennyiben a kibocsátó pénzügyi helyzete súlyos és közvetlen veszélyben van, bár még nem kell a csődjogi rendelkezéseket alkalmazni, az információ közzététele korlátozott időtartamra késleltethető, amennyiben az ilyen közzététel súlyosan veszélyeztetné a létező és lehetséges részvényesek érdekeit a kibocsátó hosszú távú szanálásának biztosítását célzó tárgyalások lezárásának esetleges veszélyeztetésével; b) valamely kibocsátó ügyvezető testülete által hozott döntések vagy megkötött szerződések, amelyek hatálybalépéséhez a kibocsátó más testületének a jóváhagyása szükséges, és a kibocsátó szervezeti felépítése szerint ezek a testületek elkülönülnek, feltéve, hogy az információnak az ilyen jóváhagyást megelőző közzététele, annak bejelentésével együtt, hogy ez a jóváhagyás még függőben van, veszélyeztetné az információ nyilvánosság által történő helyes értékelését.
- (51) Ezenfelül a kibocsátási egységek piacának szereplőit kötelezni kell a bennfentes információk közzétételére. Annak érdekében, hogy a piac csak hasznos beszámolókat kapjon, továbbá az előírt intézkedés költséghatékonyságának megőrzéséhez fontos, hogy e kötelezettség szabályozói hatása csak azokat az EU ETS azon résztvevőit érintse, amelyekről méretüknél és tevékenységüknél fogva ésszerűen feltételezhető, hogy a kibocsátási egységek és az azokon alapuló aukciós termékek vagy a hozzájuk kapcsolódó származtatott pénzügyi eszközök árfolyamára és az 1031/2010/EU rendelet szerinti aukciós ajánlatokra jelentős hatással lehetnek. A Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktus útján intézkedéseket fogad el, amelyek e mentesség alkalmazása céljából meghatározzák az alsó határértéket. A közzeendő információk a közzetevő fél fizikai tevékenységére, nem pedig a kibocsátási egységek és az azokon alapuló aukciós termékek vagy a hozzájuk kapcsolódó származtatott pénzügyi eszközök kereskedelmével kapcsolatos saját terveire vagy stratégiáira vonatkoznak. Azokban az esetekben, ahol a kibocsátási egységek piacának szereplői a bennfentes információk közzétételére vonatkozóan már teljesítenek egyenértékű kötelezettségeket, nevezetesen az 1227/2011/EU rendelet alapján, a kibocsátási egységeket érintő bennfentes információk közzétételének kötelezettsége nem eredményezheti a kötelező közzétételek lényegében azonos tartalmú ismétlődését. A kibocsátási egységek piacának azon szereplői esetében, amelyeknek összesített kibocsátása vagy bemenő hőteltjesítménye a megállapított küszöbértéken vagy az alatt van – mivel a fizikai tevékenységükről szóló információ közzétételi célból nem minősül anyagi jellegűnek – úgy kell tekinteni, hogy ez az információ nincs jelentős hatással a kibocsátási egységek vagy az azokon alapuló aukciós termékek árára vagy a kapcsolódó származtatott pénzügyi eszközök árára. A kibocsátási egységek piacának ezen szereplőire ugyanakkor vonatkozni kell a bennfentes kereskedelem tilalmának minden olyan egyéb információval kapcsolatosan, amelyhez hozzáférhetnek, és amely bennfentes információnak minősül.
- (52) A közérdek védelme, a pénzügyi rendszer stabilitásának megőrzése és többek között annak elkerülése érdekében, hogy a pénzügyi vállalkozások likviditási válságai a pénzeszközök hirtelen kivonása miatt fizetőképességi válságokba csapjanak át, kivételes esetekben helyénvaló lehet engedélyezni a bennfentes információk késleltetett közzétételét hitelintézetek vagy pénzügyi vállalkozások számára. Ez különösen az olyan információra alkalmazandó, amely olyan átmeneti likviditási nehézségekre vonatkozik, amelyek esetében központi bank által nyújtott, rendkívüli likviditási támogatást is magában foglaló hitelt kell igénybe venni, és amikor az információ közzététele rendszerszintű hatást fejtene ki. A késleltetés feltétele az, hogy a kibocsátó beszeresse az érintett illetékes hatóság beleegyezését, illetve egyértelmű legyen, hogy a közzététel késleltetéséhez fűződő szélesebb körű köz- és gazdasági érdek fontosabb a piac azon érdekénél, hogy hozzájusson a késleltetni kívánt információhoz.
- (53) A pénzügyi vállalkozások esetében – különösen ha azok a központi bank által nyújtott rendkívüli likviditási támogatásban részesülnek – annak értékelését, hogy az információ a rendszer szempontjából jelentős-e és a közzététel késleltetése szolgálja-e a közérdeket, az illetékes hatóságnak kell elvégeznie, a nemzeti központi bankkal, a makroprudenciális hatósággal vagy bármely más érintett nemzeti hatósággal folytatott konzultációt követően.
- (54) Egyértelműen meg kell tiltani a bennfentes információk alapján való kereskedést és annak kísérletét, függetlenül attól, hogy az ilyen kereskedést az adott személy saját maga vagy harmadik személy javára végzi-e, illetve kísérli-e meg. A bennfentes információ felhasználása kiterjedhet kibocsátási egységekkel és azok származtatott termékeivel folytatott kereskedelem, illetve az 1031/2010/EU rendelet szerinti aukciókon értékesített kibocsátási egységgel vagy az azon alapuló egyéb aukciós termékkel kapcsolatos ajánlattétel esetére is, amennyiben a kereskedést folytató, illetve az ajánlatot tevő személyek tudatában van annak – vagy tőlük elvárható, hogy tudatában legyenek annak –, hogy bennfentes információknak vannak birtokában. Jóllehet valamely harmadik személy kereskedési terveire és stratégiáira vonatkozó információk a bennfentes információk közé sorolhatók, a piaci szereplő saját kereskedési terveire és stratégiáira vonatkozó információk nem tekintendők bennfentes információnak.

- (55) A bennfentes információk közzétételére vonatkozó követelmény megterhelő lehet a 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ meghatározása szerinti azon kis- és középvállalkozások számára, amelyek pénzügyi eszközeit a kkv-tőkefinanszírozási piacra vezetik be, tekintettel azokra a költségekre, amelyek a birtokukban lévő információk felügyeletével, valamint az arra vonatkozó jogi tanácsadással függenek össze, hogy az információkat közzé kell-e tenni, és ha igen, mikor. Ezzel együtt a bennfentes információk azonnali közzététele alapvető fontosságú az adott kibocsátókkal szembeni befektetői bizalom érdekében. Emiatt az EÉPH számára lehetővé kell tenni olyan iránymutatás kiadását, amely segíti a kibocsátókat a bennfentes információk közzétételére vonatkozó kötelezettség teljesítésében anélkül, hogy az a befektetők védelmét veszélyeztetné.
- (56) A bennfentesek jegyzéke fontos eszköz a szabályozók számára az esetleges piaci visszaélések vizsgálata során, azonban a jegyzékben szerepeltetendő adatok tekintetében a tagállamok között meglévő különbségek a kibocsátókra felesleges adminisztrációs terheket rónak. E költségek csökkentése érdekében ezért egységesíteni kell a bennfentesek jegyzékében található adatmezőkre vonatkozó előírásokat. Fontos, hogy a bennfentesek jegyzékében szereplő személyeket tájékoztassák erről a tényről és annak ezen rendelet és a 2014/57/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ szerinti következményeiről. A bennfentesek jegyzékének vezetésére és folyamatos frissítésére vonatkozó előírás különösen a kkv-tőkefinanszírozási piacon szereplő kibocsátókra ró adminisztrációs terheket. Az illetékes hatóságok a piaci visszaéléssel kapcsolatos felügyeletet eredményesen elláthatják anélkül is, hogy az e kibocsátókra vonatkozó jegyzékek mindig rendelkezésükre állnának, ezért e kibocsátókat mentesíteni kell e kötelezettség alól az e rendelet jelentette adminisztrációs költségek csökkentése érdekében. Az ilyen kibocsátók azonban az illetékes hatóságok kérésére kötelesek megadni a bennfentesek jegyzékét e hatóságok számára.
- (57) A piac integritását védő értékes intézkedés, ha a kibocsátók, illetve a nevükben vagy javukra eljáró bármely személy jegyzékeket állítanak össze a számukra munkaszerződéssel vagy másképpen munkát végző olyan személyekről, akiknek hozzáférésük van a kibocsátóra közvetlenül vagy közvetve vonatkozó bennfentes információhoz. E jegyzékeket a kibocsátók, illetve a nevükben vagy javukra eljáró személyek felhasználhatják a bennfentes információ áramlásának ellenőrzésére is, így e jegyzékek segítik titoktartási kötelezettségük ellátását. Mindezen túlmenően e jegyzékek hasznos eszközül szolgálhatnak az illetékes hatóságok számára a bennfentes információhoz hozzáféréssel rendelkező minden személy azonosítására, tudomásukra hozva azt a dátumot is, amelyen e személyek a hozzáféréshez jutottak. Az, hogy az ilyen listán szereplő személyek hozzáférnek a kibocsátóra közvetve vagy közvetlenül vonatkozó bennfentes információhoz, nem érinti az e rendeletben megállapított tilalmakat.
- (58) A kibocsátói szinten vezetői feladatokat ellátó személyek, valamint adott esetben a velük szoros kapcsolatban álló személyek által lebonyolított ügyletek fokozottabb átláthatósága megelőző intézkedést jelent a piaci visszaélés, különösen a bennfentes kereskedelem ellen. Az ilyen ügyletek legalább egyedileg történő közzététele szintén nagyon értékes információforrás lehet a befektetők számára. Egyértelművé kell tenni azt, hogy a vezetők (managerek) ügyleteinek közzétételére vonatkozó kötelezettség kiterjed az elzálogosított vagy kölcsönadott pénzügyi eszközökre, mivel részvények kölcsönadása egy hirtelen, előre nem látható eladás esetén a társaságra anyagi – és potenciálisan destabilizáló – következményekkel járhat. Közzététel nélkül a piac nem tudná, hogy nagyobb a lehetősége annak, hogy a jövőben jelentős változások következhetnek be például a részvények tulajdonjogában; emelkedhet a piacra helyezett részvények kínálata; vagy csökkenhetnek a szavazati jogok az adott társaságban. Ezért az e rendelet szerinti bejelentést kötelezővé kell tenni abban az esetben, ha az értékpapírok kölcsönadása olyan szélesebb ügylet részét képezi, amelyben a vezető az értékpapírokat biztosítékként adja kölcsön annak érdekében, hogy harmadik személytől hitelt vehessen fel. A piac teljes és megfelelő átláthatósága emellett a piaci szereplők és különösen a társaság részvényesei bizalmának előfeltétele. Ugyancsak egyértelművé kell tenni, hogy a vezető ügyleteinek közzétételére vonatkozó kötelezettség a vezető mérlegelési jogkörét gyakorló más személy által végrehajtott ügyletekre is kiterjed. Az átláthatóság szintje és az illetékes hatóságok, valamint a nyilvánosság részére készített jelentések száma közötti megfelelő egyensúly érdekében e rendeletnek küszöbértékeket kell megállapítania, amely alatt az ügyleteket nem kell bejelenteni.
- (59) Ha egy vezetői feladatokat ellátó személy a saját javára kötött ügyleteit, illetve a vele szoros kapcsolatban lévő személyek által kötött ügyleteket be kell jelenteni, ez nemcsak a piaci szereplők számára jelent hasznos információt, hanem egyben további eszköz az illetékes hatóságok számára a piacfelügyelet terén. Az ügyletek bejelentésére vonatkozó kötelezettség nem érinti az e rendeletben megállapított tilalmakat.
- (60) Az ügyleteket a 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁽³⁾ előírt, a személyes adatok átadására vonatkozó szabályokkal összhangban kell bejelenteni.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014. május 15-i 2014/65/EU irányelve a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EU irányelv és a 2011/67/EK irányelv módosításáról (lásd e Hivatalos Lap 349. oldalát).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014. április 16-i 2014/57/EU irányelve a piaci visszaélések büntetőjogi szankcióiról (piaci visszaélésekről szóló irányelv) (lásd a Hivatalos Lap 179. oldalát).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1995. október 24-i 95/46/EK irányelve a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok áramlásáról (HL L 281., 1995.11.23., 31. o.).

- (61) A vezetői feladatokat ellátó személyek számára tilos a kereskedés azon köztes pénzügyi jelentés vagy év végi jelentés bejelentése előtt, amelyet a kereskedelmi helyszínre vonatkozó szabályoknak – amennyiben a kibocsátó részvényeit a forgalomba hozatalra elfogadták – vagy a nemzeti jognak megfelelően az adott kibocsátó köteles nyilvánosságra hozni, kivéve, ha egyedi és rendkívüli körülmények indokolják azt, hogy a kibocsátó engedélyezze a kereskedést a vezetői feladatokat ellátó személyek számára. A kibocsátó számára megadott semmilyen engedély nem érinti azonban az e rendeletben megállapított tilalmakat.
- (62) Az egyes tagállamok illetékes hatóságai számára biztosított hatékony eszközök, hatáskörök és források készlete biztosítja a felügyelet hatékonyságát. E rendelet ezért különösen előír egy olyan minimális csomagot, amely azokat a felügyeleti és vizsgálati hatásköröket tartalmazza, amelyekkel a tagállamok illetékes hatóságait a nemzeti jog rendelkezéseivel összhangban fel kell ruházni. Amennyiben a nemzeti jog így rendelkezik, e hatásköröket az illetékes igazságügyi szervekhez benyújtott kérelem útján kell gyakorolni. Az illetékes hatóságoknak az e rendelet szerint rájuk ruházott hatáskörök gyakorlása során objektíven és részrehajlás nélkül kell fellépniük, és döntéshozatalukban önállóknak kell maradniuk.
- (63) A piaci vállalkozásoknak és valamennyi gazdasági szereplőnek hozzá kell járulnia a piac integritásához. Ebben az értelemben és e rendeletben foglalt rendelkezésekkel való összhang hatékony felügyeletének biztosítása céljából, a piaci visszaéléssel foglalkozó egyetlen illetékes hatóság kijelölése nem zárja ki a hatóság és a piaci vállalkozások közötti együttműködési kapcsolatokat és az illetékes hatóság hatáskörébe tartozó feladatok átruházását. Amennyiben valamely személyek, akik befektetési ajánlásokat hoznak létre vagy terjesztenek – vagy más információk alapján egy vagy több pénzügyi eszközbe való befektetéssel kapcsolatos stratégiát ajánlanak vagy sugallnak – egyúttal a saját számlájukra is kereskedelmet folytatnak ilyen eszközökkel, úgy az illetékes hatóságok számára többek között lehetőséget kell biztosítani arra, hogy tőlük megköveteljen vagy bekérjen bármely olyan információt, amely annak megállapításához szükséges, hogy az adott személy által létrehozott vagy terjesztett ajánlások összhangban állnak-e e rendelet rendelkezéseivel.
- (64) A bennfentes kereskedelem és piaci manipuláció felderítése céljából lehetővé kell tenni az illetékes hatóságok számára, hogy a nemzeti jog rendelkezéseivel összhangban természetes vagy jogi személyek területére lépjenek be annak érdekében, hogy dokumentumokat foglaljanak le. Az ilyen területekre történő belépésre akkor van szükség, ha ésszerűen fennáll a gyanú, hogy egy vizsgálat tárgyában olyan dokumentumok és más kapcsolódó adatok léteznek, amelyek érdemlegesek lehetnek a bennfentes kereskedelem vagy a piaci visszaélés tényének bizonyítása szempontjából. Az ilyen területekre történő belépés szükséges továbbá, amikor: a korábban tájékoztatásra felszólított személy a felszólításnak részben vagy egészben nem tett eleget; vagy alapos okkal feltételezhető, hogy a felszólításnak a felszólított személy nem tette eleget, vagy a felszólításban megjelölt dokumentumokat vagy információt eltávolítaná, módosítaná vagy megsemmisítené. Ha a tagállami jognak megfelelően az érintett tagállam igazságügyi szerve által kibocsátott előzetes engedélyre van szükség, akkor az ilyen területekre történő belépésre feljogosító hatáskör csak ezen előzetes igazságügyi engedély beszerzését követően gyakorolható.
- (65) Az ügyleteket lebonyolító befektetési vállalkozások, hitelintézetek és pénzügyi vállalkozások meglévő telefon-és adatforgalmi nyilvántartásaiból származó adatok, valamint az ügyletek lebonyolítását rögzítő dokumentumok és a távközlési szolgáltatók meglévő telefon- és adatforgalmi nyilvántartásaiból származó adatok lényeges – esetenként az egyedüli – bizonyítékként szolgálhatnak az olyan piaci visszaélések felderítésében és bizonyításában, mint a piaci manipuláció és a bennfentes kereskedelem. A telefon- és adatforgalmi nyilvántartások alapján azonosítható lehet a hamis vagy félrevezető információ terjesztéséért felelős személy vagy azok a személyek, akik egy adott időpontban kapcsolatban álltak egymással, valamint két vagy több személy közötti kapcsolat megléte. Ezért lehetővé kell tenni az illetékes hatóságok számára, hogy bekérjék a befektetési vállalkozás, hitelintézet és egyéb pénzügyi vállalkozás nyilvántartásaiban a 2014/65/EU irányelvnek megfelelően rögzített, a telefonbeszélgetésekre, az elektronikus kommunikációra és az adatforgalomra vonatkozó meglévő nyilvántartási adatokat. Az adatokhoz és a telefonos nyilvántartásokhoz való hozzáférésre bizonyítékok szerzéséhez és olyan vizsgálatok lefolytatásához van szükség, amelyek célja a bennfentes kereskedelem vagy piaci manipuláció megállapítása, és ebből következően a piaci visszaélés feltárása és arra vonatkozóan szankciók kiszabása. A távközlési szolgáltatók meglévő telefon- és adatforgalmi nyilvántartásaiban tárolt adatokhoz, illetve a befektetési vállalkozások, a hitelintézetek és a pénzügyi intézmények meglévő telefon- és adatforgalmi nyilvántartásaiban tárolt adatokhoz való hozzáférésére vonatkozó, Unió-szerte egyenlő feltételek biztosítása érdekében módot kell adni arra, hogy az illetékes hatóságok a nemzeti joggal összhangban bekérjék a távközlési szolgáltatók meglévő telefon- és adatforgalmi nyilvántartásainak adatait – amennyiben ilyen nyilvántartást a nemzeti jog megenged –, valamint a befektetési vállalkozások meglévő telefon- és adatforgalmi nyilvántartásainak adatait azokban az esetekben, amelyekben alapos okkal feltételezhető, hogy a vizsgálat vagy nyomozás tárgyával kapcsolatos ilyen adatok lényegesek lehetnek az e rendeletet sértő bennfentes kereskedelem vagy piaci manipuláció bizonyításához. A távközlési szolgáltatók telefon- és adatforgalmi nyilvántartásához való hozzáférés nem terjedhet ki a telefonbeszélgetésekről készült hangfelvételek tartalmára.

- (66) Miközben e rendelet meghatározza az illetékes hatóságok hatáskörének minimális körét, e hatásköröket a nemzeti jog komplett rendszerében kell gyakorolni, amely garantálja az alapvető jogok, közöttük a magánélet tiszteletben tartásához való jog érvényesülését. Azon hatáskörök gyakorlására vonatkozóan, amelyek komoly kölcsönhatásba kerülhetnek a magánélet és a családi élet, az otthon és a kommunikáció tiszteletben tartásához való joggal, a tagállamoknak megfelelő és hathatós biztosítékokat kell létrehozniuk mindennemű visszaélés ellen, szükség esetén például az érintett tagállam igazságügyi szerve által kibocsátott megfelelő előzetes engedély beszerzésének követelményével. A tagállamoknak az illetékes hatóságok számára az ilyen beavatkozó jellegű hatáskörök gyakorlását csak a megfelelő vizsgálat céljaira szükséges mértékben szabad megengedniük olyan súlyos esetekben, amikor ugyanazon cél eléréséhez más egyenértékű eszköz nem áll rendelkezésre.
- (67) A piaci visszaélés több országot és piacot is érinthet, így kivételes körülményektől eltekintve mindenkor elő kell írni az illetékes hatóságok számára, hogy – különösen a vizsgálati tevékenységet érintően – együttműködjenek és információt cseréljenek más illetékes és szabályozó hatóságokkal és az EÉPH-val. Amennyiben az illetékes hatóság meg van győződve arról, hogy egy másik tagállam területén piaci visszaélésre kerül vagy került sor, vagy hogy ilyen cselekmények valamely másik tagállamban forgalmazott pénzügyi eszközöket érintenek vagy érintettek, erről értesíti az illetékes hatóságot és az EÉPH-t. A piaci visszaélés határokon átnyúló hatású eseteiben az EÉPH-nak képesnek kell lennie arra, hogy valamely érintett illetékes hatóság megkeresésére a vizsgálatot koordinálja.
- (68) Fontos, hogy az illetékes hatóságok megfelelő eszközökkel rendelkezzenek ahhoz, hogy hatékonyan elláthassák az ajánlati könyvek több piacra kiterjedő felügyeletét. A 2014/65/EU irányelv szerint az illetékes hatóságok módjában áll az ajánlati könyvre vonatkozó adatokat igényelni és fogadni más illetékes hatóságoktól annak érdekében, hogy hozzájáruljanak az ellenőrzésekhez és a határokon átvívelő piaci manipuláció felfedezéséhez.
- (69) A harmadik országok hatóságaival az e rendelet eredményes végrehajtására irányuló információcseré és együttműködés érdekében az illetékes hatóságoknak együttműködési megállapodásokat kell kötniük harmadik országbeli társhatóságaikkal. A személyes adatok ilyen megállapodás alapján történő átadásakor be kell tartani a 95/46/EK irányelvet és a 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet⁽¹⁾.
- (70) A pénzügyi szektorra vonatkozó prudenciális és üzletviteli szabályok stabil keretrendszerének erős felügyeleti, vizsgálati és szankciórendszerre kell épülnie. Ennek érdekében a felügyeleti hatóságoknak megfelelő eljárási jogszabályokat kell kapniuk, és lehetővé kell tenni számukra, hogy egységes, erős és elrettentő hatású szankciórendszerre támaszkodhassanak a pénzügyi feyelem mindennemű megsértése ellen, és a szankciókat eredményesen kell végrehajtani. A de Larosière-csoport azonban megállapította, hogy jelenleg minden ilyen elem hiányzik. A pénzügyi szolgáltatások ágazatában a szankciórendszerek megerősítéséről szóló 2010. december 8-i bizottsági közlemény felülvizsgálta a szankciók kiszabására vonatkozó, meglévő hatásköröket és azok gyakorlati alkalmazását, hogy előmozdítsa a szankcióknak a felügyeleti tevékenységek skáláját átfogó konvergenciáját.
- (71) Emiatt közigazgatási szankciókat és egyéb adminisztratív intézkedéseket, kell előírni az egységes tagállami megközelítés, valamint az intézkedések nagyobb elrettentő hatása érdekében. Az illetékes hatóság számára lehetőséget kell adni arra, hogy megtiltsák a vezetői feladatok ellátását befektetési vállalkozásokban. A rendkívüli esetekben alkalmazott szankciók megállapításakor adott esetben figyelembe kell venni az olyan körülményeket, mint a bizonyított pénzügyi haszon visszaszolgáltatása, a jogsértés súlyosságát és időtartamát, a súlyosbító és enyhítő körülményeket, valamint azt, hogy a bírságoknak elrettentő hatásúnak kell lenniük, de adott esetben engedményt kell biztosítani az illetékes hatóságokkal való együttműködés fejében. A rendkívüli esetben kiszabandó közigazgatási bírság aktuális mértéke elérheti az e rendelet szerinti maximális szintet vagy a nemzeti jogszabályokban előírt, ennél magasabb szintet a rendkívül súlyos jogsértésekre, ugyanakkor a maximális szintnél jóval alacsonyabb mértékű bírság alkalmazható a kisebb jogsértések vagy elszámolás esetében. E rendelet nem korlátozza a tagállamok azon lehetőségét, hogy súlyosabb szankciókat vagy adminisztratív intézkedéseket írjanak elő.
- (72) Jóllehet semmi sem gátolja a tagállamokat abban, hogy szabályokat írjanak elő a közigazgatási és büntetőjogi szankciók tekintetében ugyanazon jogsértésekre, a tagállamok 2016. július 3-ig nem kötelesek szabályokat előírni a közigazgatási szankciók tekintetében az e rendelet megsértésének olyan eseteiben, amelyekről a nemzeti büntetőjog már rendelkezik. A nemzeti jogszabályokkal összhangban, a tagállamok nem kötelesek mind közigazgatási, mind büntetőjogi szankciókat előírni egyazon jogsértésre vonatkozóan, mindazonáltal megtehetik, ha a nemzeti jogszabályok ezt számukra lehetővé teszik. Az e rendelet vagy a 2014/57/EU irányelv megsértése esetén közigazgatási

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2000. december 18-i 45/2001/EK rendelete a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.).

szankciók helyett alkalmazandó büntetőjogi szankciók fenntartása azonban nem csökkentheti, illetve másképpen sem befolyásolhatja az illetékes hatóságok képességét arra, hogy kellő időben együttműködjenek más tagállamok illetékes hatóságaival, illetve velük kellő időben információcserét folytassanak e rendelet alkalmazása céljából, akár azt követően is, hogy az adott jogsértést büntetőeljárás lefolytatása céljából az illetékes igazságügyi hatósághoz utalták.

- (73) Annak biztosítása érdekében, hogy az illetékes hatóságok által hozott határozatok a lehető legszélesebb körben fejthessék ki visszatartó erejüket, rendes körülmények között nyilvánosságra kell hozni azokat. A határozatok közzététele egyben fontos eszköz az illetékes hatóság számára ahhoz, hogy tájékoztassa a piaci szereplőket arról, mely magatartás tekintendő e rendelet megsértésének. E közzététel továbbá elősegíti a helyes magatartás elterjesztését a piaci szereplők körében. Ha az ilyen közzététel aránytalan kárt okozna az érintett személyeknek, aláásná a pénzügyi piacok stabilitását vagy veszélyeztetné egy folyamatban levő vizsgálat sikerét, akkor az illetékes hatóságok a nemzeti jogszabályokkal összhangban név nélkül teszik közzé a közigazgatási szankciókat és az egyéb közigazgatási intézkedéseket, vagy pedig elhalasztják a nyilvánosságra hozatal időpontját. Az illetékes hatóságok dönthetnek úgy is, hogy nem teszik közzé a szankciókat és az egyéb közigazgatási intézkedéseket abban az esetben, ha a név nélküli vagy a későbbi időpontra halasztott nyilvánosságra hozatal a megítélésük szerint nem biztosítja elégségesen, hogy a pénzügyi piacok stabilitása ne kerüljön veszélybe. Az illetékes hatóságok ugyancsak nem kötelesek nyilvánosságra hozni azokat az intézkedéseket, amelyek jelentősége a megítélésük szerint annyira csekély, hogy közzétételük aránytalan volna.
- (74) A közérdekű bejelentők az illetékes hatóságok számára olyan új információkat szolgáltatnak, amelyek segítik a hatóságokat a bennfentes kereskedelem és piaci manipuláció eseteinek felderítésében és az azokra vonatkozó szankciók kiszabásában. A közérdekű bejelentőket azonban visszatarthatja a megtorlástól való félelem vagy az ösztönzők hiánya. E rendelet megsértését be kell jelenteni annak biztosítása érdekében, hogy az illetékes hatóságok felderíthessék a piaci visszaélést és szankciókat szabhassanak ki rá. A közérdekű bejelentéssel kapcsolatos intézkedések szükségesek a piaci visszaélés felderítésének elősegítéséhez, valamint a közérdekű bejelentő és a megvádolt személy jogainak védelméhez és tiszteletben tartásához. E rendeletnek ezért megfelelő rendszert kell biztosítania, amely lehetővé teszi a közérdekű bejelentők számára, hogy az illetékes hatóságok figyelmét felhívják e rendelet esetleges megsértésére, ugyanakkor megvédi őket a megtorlástól. A tagállamok számára biztosítani kell annak lehetőségét, hogy pénzügyi ösztönzőket kínáljanak az e rendelet lehetséges megsértésével kapcsolatban érdemi információt szolgáltató személyek számára. A közérdekű bejelentők azonban csak akkor lehetnek jogosultak ezen ösztönzőkre, ha olyan új információt tárnak fel, amelyet nem jogszabályi kötelezettségük alapján szolgáltatnak, és a feltárt információ szankcióhoz vezet e rendelet megsértése miatt. A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról is, hogy a közérdekű bejelentőkre vonatkozóan bevezetett rendszereik tartalmazzanak a megvádolt személy számára megfelelő védelmet biztosító mechanizmusokat is, különös tekintettel az ilyen személy a személyes adatok védelméhez való jogára, továbbá olyan eljárásokat, amelyek biztosítják a megvádolt személy a védelemhez és a meghallgatáshoz való jogát az őt érintő döntések meghozatala előtt, valamint azt a jogát, hogy az őt érintő döntések ellen bíróság előtt hatékony jogorvoslattal éljen.
- (75) Mivel a tagállamok a 2003/6/EK irányelvet végrehajtó jogszabályokat fogadtak el, továbbá a bevezetendő keret érdemi alkalmazása előtt el kell fogadni az e rendeletben előírt felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat, szabályozástechnikai- és végrehajtás-technikai standardokat, ezért e rendelet érdemi rendelkezéseinek alkalmazását a szükséges időtartamra el kell halasztani.
- (76) Az e rendelet alkalmazására való zökkenőmentes áttérés elősegítése érdekében az e rendelet hatálybalépését megelőzően folytatott és az illetékes hatóságok által a 2273/2003/EK bizottsági rendeletnek ⁽¹⁾ megfelelően a 2003/6/EK irányelv 1. cikke (2) bekezdésének a) pontja alkalmazásában elfogadott piaci gyakorlatok az illetékes hatóságnak az e gyakorlatok folytatásával kapcsolatban az e rendelettel összhangban meghozott döntéséig folytathatók, amelynek feltétele, hogy az ilyen gyakorlatokról az előírt időtartamon belül értesítsék az EÉPH-t.
- (77) Ez a rendelet tiszteletben tartja az alapvető jogokat, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájában (a Charta) elismert elveket. Ennek megfelelően e rendeletet e jogokkal és elvekkel összhangban kell értelmezni és alkalmazni. Ez azt jelenti, hogy amikor e rendelet a sajtószabadságra és az egyéb médiában megnyilvánuló véleménynyilvánítás szabadságára vonatkozó szabályokra, valamint az újságírói szakmára vonatkozó szabályokra és kódexekre hivatkozik, e szabadságokra úgy kell figyelemmel lenni, ahogyan azokat az Unióban és a tagállamokban garantálják, illetve ahogyan azokat az Alapjogi Charta és egyéb vonatkozó rendelkezések elismerik.

⁽¹⁾ A Bizottság 2003. december 22-i 2273/2003/EK rendelete a 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a visszavásárlási programokra vonatkozó mentességek és a pénzügyi eszközök stabilizálása tekintetében történő végrehajtásáról (HL L 336., 2003.12.23., 33. o.).

- (78) Az átláthatóság növelése, valamint a szankciórendszerek működéséről való jobb tájékoztatás érdekében az illetékes hatóságoknak éves rendszerességgel névtelenített és összesített adatokat kell az EÉPH rendelkezésére bocsátaniuk. Ezen adatoknak tartalmazniuk kell a vonatkozó időszak megnyitott, folyamatban lévő és lezárt nyomozások számát.
- (79) A 95/46/EK irányelv és a 45/2001/EK rendelet szabályozza a személyes adatok feldolgozását, amelyet az EÉPH e rendelet keretei között, a tagállamok illetékes hatóságai, különösen a tagállamok által kijelölt független hatóságok felügyelete alatt végez. Az illetékes hatóságok általi információcserének vagy információtovábbításnak meg kell felelnie a személyes adatok továbbítására vonatkozóan a 95/46/EK irányelvben rögzített szabályoknak. Az EÉPH általi információcserének vagy információtovábbításnak meg kell felelnie a személyes adatok továbbítására vonatkozóan a 45/2001/EK rendeletben rögzített szabályoknak.
- (80) E rendelet és az e rendelettel összhangban elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok, végrehajtási jogi aktusok, végrehajtás-technikai standardok és iránymutatások nem érintik az uniós versenyszabályok alkalmazását.
- (81) Az e rendeletben foglalt követelmények meghatározása érdekében a Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a következőkre vonatkozóan: a rendelet hatálya alóli kivételnek a harmadik országok egyes állami szerveire és központi bankjaira, valamint olyan harmadik országok egyes kijelölt állami szerveire történő kiterjesztése, amelyek a 2003/87/EK irányelv 25. cikke értelmében kapcsolódási megállapodást kötöttek az Unióval; e rendelet I. mellékletében felsorolt, manipulatív magatartásformákra utaló jelek, a kibocsátási egységek piacának szereplőire vonatkozó nyilvános közzétételi kötelezettség alkalmazását meghatározó határértékek, valamint azon körülmények, amelyek fennállása esetén engedélyezett a lezárt időszakban történő kereskedés; a vezetői feladatokat ellátó személyek vagy a velük szoros kapcsolatban álló személyek által végzett olyan ügyletek típusai, amelyek értesítési kötelezettséget vonnak maguk után. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elkészítésekor és szövegezésekor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról.
- (82) Annak érdekében, hogy az e rendelet megsértésével kapcsolatos eljárások tekintetében e rendelet végrehajtására egységes feltételek vonatkozzanak, végrehajtási hatáskört kell a Bizottságra ruházni az eljárások meghatározására, beleértve a jelentések nyomon követésének módjait, valamint a munkaszerződés alapján foglalkoztatott személyek védelmére és a személyes adatok védelmére irányuló intézkedéseket. E hatáskört a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽¹⁾ foglaltak szerint kell gyakorolni.
- (83) A pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó technikai standardok az e rendeletben szabályozott kérdésekben az egész Unióban egységes feltételeket biztosítanak. A hatékonyság érdekében célszerű, hogy az EÉPH, mint speciális szakértelmmel rendelkező szerv, olyan szabályozás- és végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgozzon ki, amelyek nem igényelnek szakpolitikai döntéseket, és benyújtsa azokat a Bizottsághoz.
- (84) Azokat a szabályozástechnikai standardtervezeteket, amelyeket az EÉPH dolgoz ki a szabályozott piacok, a multilaterális kereskedési rendszerek és a szervezett kereskedési rendszerek működtetői számára előírt, a bevezetett és forgalmazott pénzügyi eszközökkel vagy az olyan pénzügyi eszközökkel kapcsolatos értesítések tartalmának meghatározására, amelyekre vonatkozóan a kereskedésük helyszínén való bevezetés engedélyezése iránti kérelmet nyújtottak be, az ezen eszközök listájának az EÉPH általi összeállítása, közzététele és karbantartása módjának és feltételeinek meghatározására, azon feltételek meghatározására, amelyeket a részvény-visszavásárlási programoknak és a stabilizációs intézkedéseknek teljesíteniük kell, ideértve a kereskedés feltételeit, az időbeli és forgalmi korlátozásokat, a közzétételi és beszámolási kötelezettségeket, valamint a stabilizáció feltételeit, a piaci visszaélés megakadályozását és felderítését célzó, a kereskedési helyszínekre vonatkozó folyamatokkal és szabályrendszerekkel, a gyanús megbízások felderítését és bejelentését szolgáló rendszerekkel és sablonokkal összefüggésben, a piaci szereplők véleményére vonatkozó közvélemény-kutatási folyamat megfelelő szabályainak, eljárásainak és nyilván tartási előírásainak meghatározására, valamint befektetési stratégiát ajánló tájékoztatás tárgyilagos közlésére az egyes személyi kategóriák, illetve a külön érdek feltárása vagy az összeférhetlenség jelzése tekintetében vonatkozó

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011. február 16-i 182/2011/EU rendelete a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

technikai szabályokkal összefüggésben, a Bizottság az EUMSZ 290. cikke alapján az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 10–14. cikkének megfelelő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján fogadja el. Különösen fontos, hogy a Bizottság előkészítő munkája során – többek között szakértői szinten – megfelelő konzultációkat folytasson.

- (85) A Bizottságot arra is fel kell hatalmazni, hogy az EUMSZ 291. cikke alapján, a 1093/2010/EU rendelet 15. cikkének megfelelő végrehajtási jogi aktusok útján végrehajtás-technikai standardokat fogadjon el. Az EÉPH-t a Bizottságnak benyújtandó végrehajtás-technikai standardok kidolgozásával kell megbízni a bennfentes információk közzétételére, a bennfentesek jegyzéke formai követelményeire, valamint az illetékes hatóságok egymás közötti, illetve az EÉPH-val történő együttműködésére és információcseréjére vonatkozóan.
- (86) Mivel e rendelet célját – nevezetesen a bennfentes kereskedelem, a bennfentes információk jogosulatlan közzététele és a piaci manipuláció formájában megvalósuló piaci visszaélés megelőzését – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az intézkedés terjedelme vagy hatásai miatt ez a cél uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás elvével összhangban intézkedéseket fogadhat el. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl a cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (87) A 2003/6/EK irányelv rendelkezései ma már nem tárgyszerűek és nem kielégítőek. Az irányelvet ezért 2016. július 3-tól hatályon kívül kell helyezni. Az e rendeletben foglalt követelmények és tilalmak szorosan kapcsolódnak a 2014/65/EU irányelvben foglaltakhoz, ezért azoknak az említett irányelv hatálybalépésének időpontjában kell hatályba lépniük.
- (88) A rendelet megfelelő alkalmazása érdekében a tagállamok minden szükséges intézkedést megtesznek annak érdekében, hogy nemzeti joguk 2016. július 3-ig megfeleljen e rendelet illetékes hatóságokra és hatásköreikre, közigazgatási szankciókra és egyéb közigazgatási intézkedésekre, a jogsértések jelentésére és a határozatok közzétételére vonatkozó rendelkezéseinek.
- (89) Az európai adatvédelmi biztos 2012. február 10-én véleményt nyilvánított ⁽²⁾,

ELFOGADTÁK EZT A RENDELETET:

1. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet közös szabályozási keretet állapít meg a bennfentes kereskedelemre, a bennfentes információk jogosulatlan közzétételére és a piaci manipulációra (piaci visszaélés) vonatkozóan, valamint intézkedéseket állapít meg a piaci visszaélés megelőzésére annak érdekében, hogy biztosítsa az Unión belüli pénzügyi piacok integritását, továbbá e piacokon erősítse a befektetők védelmét és a befektetői bizalmat.

2. cikk

Alkalmazási kör

(1) Ez a rendelet alkalmazandó:

- a) az olyan pénzügyi eszközökre, amelyeket szabályozott piacra vezettek be, vagy amelyekre vonatkozóan a szabályozott piacra történő bevezetés iránti kérelmet nyújtottak be;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2010. november 24-i 1093/2010/EU rendelete az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.).

⁽²⁾ HL C 177., 2012.6.20., 1. o.

- b) az olyan pénzügyi eszközökre, amelyekkel multilaterális kereskedési rendszerben kereskednek, amelyeket multilaterális kereskedési rendszerbe vezettek be, vagy amelyekre vonatkozóan a multilaterális kereskedési rendszerbe való bevezetés iránti kérelmet nyújtottak be;
- c) az olyan pénzügyi eszközökre, amelyekkel szervezett kereskedési rendszerben kereskednek;
- d) az a), a b) vagy a c) pont hatálya alá nem tartozó olyan pénzügyi eszközökre, amelyek ára vagy értéke a felsorolt pontokban említett pénzügyi eszközök árától vagy értékétől függ vagy azokra hatást gyakorol, és amelyek közé tartozhatnak többek között a hitel-nemteljesítési csereügyletek és a különbözeti ügyletek.

E rendelet az 1031/2010/EU rendelet szerint alkalmazandó továbbá a kibocsátási egységek vagy az azokon alapuló egyéb aukciós termékek – ideértve azt az esetet is, amikor az aukciós termék nem pénzügyi eszköz – szabályozott piacként engedélyezett aukciós platformon történő aukciójához kapcsolódó magatartásra és ügyletekre, többek között az ajánlatokra. Az aukció keretében benyújtott ajánlatokra vonatkozó külön rendelkezések sérelme nélkül, a vételi vagy eladási megbízások tekintetében e rendeletben megállapított követelmények és tilalmak az ilyen ajánlatokra is vonatkoznak.

(2) A 12. és 15. cikk az alábbiakra is alkalmazandó:

- a) olyan, nagykereskedelmi energiaterméknek nem minősülő azonnali árutőzsdei ügyletek, amelyek esetében az ügylet, megbízás vagy magatartás az (1) bekezdésben említett valamely pénzügyi eszköz árára vagy értékére hatást gyakorol, vagy az ilyen hatás valószínű, vagy annak szándéka fennáll;
- b) a pénzügyi eszközök azon típusai, ideértve a származtatott ügyleteket és a hitelkockázatot átruházó származtatott eszközöket is, amelyek esetében az ügylet, megbízás, ajánlat vagy magatartás valamely azonnali árutőzsdei ügylet árára vagy értékére hatást gyakorol, vagy az ilyen hatás valószínű, amennyiben az ár vagy az érték ezen pénzügyi eszközök árától vagy értékétől függ; és
- c) a referenciaértékekkel kapcsolatos magatartás.

(3) Ez a rendelet az (1) és (2) bekezdésben említett pénzügyi eszközökkel kapcsolatos valamennyi ügyletre, megbízásra vagy magatartásra vonatkozik, függetlenül attól, hogy az ügyletre, megbízásra vagy magatartásra kereskedési helyszínen kerül-e sor.

(4) Az e rendeletben rögzített tilalmak és követelmények vonatkoznak az (1), és (2) bekezdésben említett eszközökre irányuló, az Unióban vagy harmadik országban történő műveletekre és mulasztásokra.

3. cikk

Fogalommeghatározások

(1) E rendelet alkalmazásában:

1. „pénzügyi eszköz”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 15. pontjában meghatározott pénzügyi eszköz;
2. „befektetési vállalkozás”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott befektetési vállalkozás;
3. „hitelintézet”: az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott hitelintézet;
4. „pénzügyi vállalkozás”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 26. pontjában meghatározott pénzügyi vállalkozás;
5. „piaci szereplő”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 18. pontjában meghatározott piaci szereplő;
6. „szabályozott piac”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 21. pontjában meghatározott szabályozott piac;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. június 26-i 575/2013/EU rendelete a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

7. „multilaterális kereskedési rendszer”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 22. pontjában meghatározott multilaterális kereskedési rendszer;
8. „szervezett kereskedési rendszer”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 23. pontjában meghatározott szervezett kereskedési rendszer;
9. „elfogadott piaci gyakorlat”: olyan konkrét piaci gyakorlat, amelyet az illetékes hatóság a 13. cikknek megfelelően elfogad;
10. „kereskedési helyszín”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 24. pontjában meghatározott kereskedési helyszín;
11. „kkv-tőkefinanszírozási piac”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 12. pontjában meghatározott kkv-tőkefinanszírozási piac;
12. „illetékes hatóság”: a 22. cikkel összhangban kijelölt hatóság, kivéve, ha e rendelet eltérően rendelkezik;
13. „személy”: bármely természetes vagy jogi személy;
14. „áru”: az 1287/2006/EK bizottsági rendelet ⁽¹⁾ 2. cikkének 1. pontjában meghatározott áru;
15. „azonnali árutőzsdei ügylet”: szerződés olyan, azonnali piacon forgalmazott áru szállítására, amely leszállítása az ügylet végrehajtásakor azonnal megtörténik, valamint pénzügyi eszköznek nem minősülő áruk szállítására vonatkozó szerződés, ideértve a fizikai teljesítést igénylő határidős ügyleteket;
16. „azonnali piac”: olyan árupiac, ahol a készpénzért értékesített áruk leszállítása az ügylet végrehajtásakor azonnal megtörténik, valamint egyéb nem pénzügyi piac, például határidős árupiac;
17. „részvény-visszavásárlási program”: a 2012/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ 21–27. cikke szerinti, saját részvényekkel folytatott kereskedés;
18. „algoritmikus kereskedés”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 39. pontjában meghatározott algoritmikus kereskedés;
19. „kibocsátási egység”: a 2014/65/EU irányelv I. melléklete C szakaszának 11. pontjában meghatározott kibocsátási egység;
20. „kibocsátási egységek piacának szereplője”: a kibocsátási egységekre, az azokon alapuló egyéb aukciós termékekre vagy a kibocsátási egységek származtatott termékeire irányuló ügyletet kötő – többek között vételi vagy eladási megbízást adó – személy, aki nem részesül a 17. cikk (2) bekezdésének második albekezdése szerinti mentességben;
21. „kibocsátó”: a közjog vagy a magánjog hatálya alá tartozó jogi személy, amely pénzügyi eszközöket bocsát ki vagy ajánl kibocsátásra, amennyiben pénzügyi eszközöket képviselő letéti igazolások esetén a kibocsátó maga a képviselt pénzügyi eszköz kibocsátója;
22. „nagykereskedelmi energiatermék”: az 1227/2011/EU rendelet 2. cikkének 4. pontjában meghatározott nagykereskedelmi energiatermék;

⁽¹⁾ A Bizottság 2006. augusztus 10-i 1287/2006/EK rendelete a 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a befektetési vállalkozások nyilvántartás-vezetési kötelezettségei, az ügyletek bejelentése, a piac átláthatósága, a pénzügyi eszközök piaci bevezetése, valamint az irányelv alkalmazásában meghatározott kifejezések tekintetében történő végrehajtásáról (HL L 241., 2006.9.2., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2012. október 25-i 2012/30/EU irányelve a biztosítékok egyenértékűvé tétele céljából a részvénytársaságok alapításának, valamint tőkéjük fenntartásának és módosításának tekintetében a tagállamok által a társasági tagok és harmadik személyek érdekei védelmében az Európai Unió működéséről szóló Szerződés 54. cikkének második bekezdése szerinti társaságoknak előírt biztosítékok összehangolásáról (HL L 315., 2012.11.14., 74. o.).

23. „nemzeti szabályozó hatóság”: az 1227/2011/EU rendelet 2. cikkének 10. pontjában meghatározott nemzeti szabályozó hatóság;
24. „árualapú származtatott termékek”: a 600/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 2. cikke (1) bekezdésének 30. pontjában meghatározott árualapú származtatott termékek;
25. „vezető feladatokat ellátó személy”: olyan, a kibocsátóval, a kibocsátási egységek piacának szereplőjével vagy a 19. cikk (10) bekezdésében említett egyéb szervezettel jogviszonyban álló személy,
- a) aki e szervezet ügyvezető, döntéshozó vagy felügyeleti szervének a tagja; vagy
- b) aki olyan, az a) pontban említett szervezetben tagsággal nem rendelkező vezető tisztségviselő, aki az e szervezettel közvetlenül vagy közvetve összefüggő bennfentes információkhoz rendszeresen hozzáfér, és jogosult e szervezet jövőjét és üzleti kilátásait befolyásoló döntések hozatalára.
26. „szoros kapcsolatban álló személyek”:
- a) az érintett személy házastársa vagy olyan partnere, aki a nemzeti jog értelmében a házastárssal egyenértékűnek számít;
- b) a nemzeti jog szerint eltartottnak minősülő gyermek;
- c) az érintett személy bármely olyan rokona, akivel az adott ügylet időpontjában legalább egy éve közös háztartásban élt; vagy
- d) bármely olyan jogi személy, vagyonösszesség vagy személyegyesülés, amelyben a vezetői feladatokat egy vezetői feladatokat ellátó személy vagy valamely, az a), b) vagy c) pontban említett személy látja el, amely ilyen személy közvetlen vagy közvetett ellenőrzése alatt áll, vagy amely ilyen személy javára jött létre, vagy gazdasági érdekei alapvetően megegyeznek egy ilyen személy gazdasági érdekeivel;
27. „adatforgalmi nyilvántartás”: a 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ 2. cikke második bekezdésének b) pontjában meghatározott forgalmi adatok nyilvántartása;
28. „foglalkozásszerűen ügyleteket kötő vagy teljesítő személy”: olyan személy, aki foglalkozásszerűen pénzügyi eszközökkel kapcsolatos megbízásokat kap vagy közvetít, vagy pénzügyi eszközökkel kapcsolatos ügyleteket teljesít;
29. „referenciaérték”: bármely, a nyilvánosság számára rendelkezésre bocsátott vagy közzétett kamatláb, index vagy számadat, amely egy adott képletnek egy vagy több alapul szolgáló eszköz vagy ár – ideértve a becsült árakat – értékére, aktuális vagy becsült kamatlábakra vagy egyéb értékekre, illetőleg felmérésekre való alkalmazásával, vagy az említett érték, kamatlábak vagy egyéb értékek, illetőleg felmérések alapján kerül – időszakosan vagy rendszeresen – megállapításra, és amelyre vonatkoztatva egy pénzügyi eszköz alapján fizetendő összeg vagy egy pénzügyi eszköz értéke megállapításra kerül;
30. „árjegyző”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 7. pontjában meghatározott árjegyző.
31. „részesedésnövelés” (stakebuilding): egy társaság értékpapírjainak olyan megszerzése, amely nem keletkeztet e társasággal kapcsolatban nyilvános vételi ajánlat bejelentésére irányuló jogszabályi vagy szabályozási kötelezettséget;
32. „információt közzétevő piaci szereplő”: bármely, a 11. cikk (1) bekezdésének a)–d) pontjában és a 11. cikk (2) bekezdésében meghatározott kategóriák egyikébe tartozó személy, aki a piaci szereplők véleményére vonatkozó közvélemény-kutatások során információt tesznek közzé;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014. május 15-i 600/2014/EU rendelete a pénzügyi eszközök piacairól és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (lásd e Hivatalos Lap 84. oldalát).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002. július 12-i 2002/58/EK irányelve az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok feldolgozásáról és a magánélet védelméről (Elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) (HL L 201., 2002.7.31., 37. o.).

33. „nagysebességű kereskedés” (high-frequency trading): a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 40. pontjában meghatározott nagysebességű kereskedés;
34. „befektetési stratégia ajánlására vagy javaslatára vonatkozó információ”:
- i. egy független elemző, befektetési vállalkozás, hitelintézet vagy bármely más olyan személy által előállított információ, amelynek főtevékenysége befektetési ajánlások készítése, vagy amelyet munkaszerződés alapján egy más formában számukra munkát végző természetes személy készít, amely közvetve vagy közvetlen módon valamely pénzügyi eszköz vagy kibocsátó tekintetében egyedi befektetési javaslatot tartalmaz; vagy
 - ii. az i. pontban említettekén kívüli személyek által előállított információ, amely valamely pénzügyi eszköz tekintetében közvetlenül javasol egyedi befektetési döntést.
35. „befektetési ajánlások” olyan információk, amelyek – kifejezetten vagy közvetett módon – egy vagy több pénzügyi eszközre vagy kibocsátóra vonatkozóan befektetési stratégiát ajánlanak vagy javasolnak, ideértve az ilyen eszközök jelenlegi vagy jövőbeni értékére vagy árára vonatkozó véleményt, és amelyeket terjesztésre vagy a nyilvánosságnak szánnak.
- (2) Az 5. cikk alkalmazásában a következő fogalommeghatározások alkalmazandók:
- a) „értékpapírok”:
- i. részvények és egyéb, részvényekkel egyenértékű értékpapírok;
 - ii. kötvények és az értékpapírosított adósság egyéb formái; vagy
 - iii. olyan értékpapírosított adósság, amely részvényekre vagy részvényekkel egyenértékű értékpapírokra váltható vagy cserélhető;
- b) „kapcsolódó eszközök”: a következő pénzügyi eszközök, ideértve azokat is, amelyek tekintetében nem engedélyezték a kereskedést, vagy amelyekkel kereskedési helyszínen kereskednek, vagy amelyek tekintetében nem nyújtottak be a kereskedési helyszínen való kereskedésre irányuló kérelmet:
- i. az értékpapírok jegyzésére, megszerzésére vagy elidegenítésére vonatkozó szerződések vagy jogok;
 - ii. az értékpapírokon alapuló származtatott pénzügyi eszközök;
 - iii. ha az értékpapírok átváltható vagy cserélhető, hitelviszonyt megtestesítő eszközök, azok az értékpapírok, amelyekre az ilyen átváltható vagy cserélhető, hitelviszonyt megtestesítő eszközöket át lehet váltani vagy cserélni lehet;
 - iv. az értékpapírok kibocsátója vagy keze által kibocsátott vagy biztosított eszközök, amelyeknek a piaci árfolyama várhatóan lényegesen befolyásolja az érintett értékpapírok piaci árfolyamát, vagy fordítva;
 - v. ha az értékpapírok részvényekkel egyenértékű értékpapírok, az ilyen értékpapírok által képviselt részvények és bármely más, az ilyen részvényekkel egyenértékű értékpapírok;
- c) „jelentős összegű kibocsátás”: értékpapírok első vagy másodlagos kibocsátása, amely mind az értékesítésre felkínált értékpapírok értékét, mind pedig az alkalmazott értékesítési módszert illetően eltér a szokásos kereskedéstől;
- d) „stabilizáció”: értékpapírok bármely vétele vagy értékpapírok vételére vonatkozó ajánlattétel, vagy bármely kapcsolódó egyenértékű eszközökkel folytatott ügylet, amelyet hitelintézetek vagy befektetési vállalkozások végeznek az ilyen értékpapírok jelentős összegű kibocsátásával összefüggésben, kizárólag az ilyen értékpapírok piaci árfolyamának védelme céljából, előre meghatározott időtartam alatt, az ilyen értékpapírokra nehezedő eladási nyomás miatt.

4. cikk

Értesítések és a pénzügyi eszközök listája

(1) A szabályozott piacok piaci szereplői, a befektetési vállalkozások, valamint a multilaterális kereskedési rendszereket és szervezett kereskedési rendszereket működtető piaci szereplők késedelem nélkül értesítik a kereskedési helyszín szerinti illetékes hatóságot minden egyes olyan pénzügyi eszközről, amelyre vonatkozóan bevezetés iránti kérelmet nyújtottak be, amellyel kereskedtek, vagy amelyet a kereskedési helyszínen először vezettek be.

Újabb értesítést kell küldeni a kereskedési helyszín szerinti illetékes hatóságnak, amennyiben valamely pénzügyi eszközt kivonnak a forgalomból vagy a bevezetési engedély hatálya alól, kivéve, ha ismert a szóban forgó eszköz forgalomból vagy a bevezetési engedély hatálya alól való kivonásának időpontja, és ezt az időpontot az első albekezdéssel összhangban küldött értesítés tartalmazza.

Az e bekezdésben említett értesítéseknek tartalmazniuk kell a pénzügyi eszközök elnevezésével és azonosítójával kapcsolatos adatokat, valamint a bevezetés iránti kérelem benyújtásának, a bevezetési engedély megadásának, vagy az első kereskedésnek az időpontját és idejét.

A piaci szereplők és a befektetési vállalkozások ezenkívül a kereskedési helyszín szerinti illetékes hatóság számára továbbítaniuk kell minden, a harmadik albekezdésben előírt információt azon pénzügyi eszközökről, amelyekkel kapcsolatban 2014. július 2-ig bevezetés iránti kérelmet nyújtottak be, vagy amelyeket ezen időpontig bevezettek, és amelyek ezen időpontban még be vannak vezetve, vagy amelyekkel ezen időpontban kereskednek.

(2) A kereskedési helyszín szerinti illetékes hatóságoknak késedelem nélkül továbbítaniuk kell az (1) bekezdés szerint kapott értesítéseket az EÉPH számára, amely egy lista formájában haladéktalanul közzéteszi azokat a honlapján. Amennyiben az EÉPH értesítést kap a kereskedési helyszín szerinti illetékes hatóságtól, haladéktalanul frissíti a listát. Az említett lista nem korlátozza e rendelet hatályát.

(3) A lista a következőket tartalmazza:

- a) azon pénzügyi eszközök nevei és azonosítója, amelyekkel a szabályozott piacokon, a multilaterális kereskedési rendszerekben és a szervezett kereskedési rendszerekben először kereskednek, amelyeket már bevezettek, illetve amelyekkel kapcsolatban bevezetés iránti kérelmet nyújtottak be;
- b) a bevezetés iránti kérelem benyújtásának, a bevezetési engedély megadásának vagy az első kereskedésnek az időpontja és ideje;
- c) azon kereskedelmi helyszínek adatai, amelyeken a pénzügyi eszközökre vonatkozóan bevezetés iránti kérelmet nyújtottak be, a pénzügyi eszközöket már bevezették vagy a pénzügyi eszközökkel először kereskednek;
- d) az az időpont és idő, amelyben a pénzügyi eszközöket kivonják a forgalomból vagy a bevezetési engedély hatálya alól.

(4) E cikk következetes harmonizációjának biztosítása érdekében az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők megállapítására:

- a) az (1) bekezdésben említett értesítések tartalma; és
- b) a (3) bekezdésben említett lista összeállításának, közzétételének és naprakészen tartásának módja és feltételei

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2010. november 24-i 1095/2010/EU rendelete az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapírpiaci Hatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/77/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 84. o.).

(5) E cikk alkalmazása egységes feltételeinek biztosítása érdekében az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az (1) és a (2) bekezdés szerinti értesítések benyújtása időpontjának, formátumának és mintájának meghatározására.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtási technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

5. cikk

A részvény-visszavásárlási programokra és a stabilizációra vonatkozó mentesség

(1) Az e rendelet 14. és 15. cikkében rögzített tilalmak nem vonatkoznak a részvény-visszavásárlási programok keretében saját részvényekkel folytatott kereskedelemre, ha:

- a) a program részleteit a kereskedelem megkezdése előtt teljes körűen közzéteszik;
- b) a kötött ügyleteket a részvény-visszavásárlási program részeként a (3) bekezdéssel összhangban bejelentik a kereskedési helyszín szerinti illetékes hatóságnak, majd nyilvánosságra hozzák;
- c) az árakra és forgalomra vonatkozó megfelelő határértékeket betartják; és
- d) a (2) bekezdésben említett célkitűzésekkel, az e cikkben és a (6) bekezdésben meghatározott szabályozástechnikai standardokban meghatározott feltételekkel összhangban bonyolítják le.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott mentességben való részesülés érdekében a részvény-visszavásárlási programok egyedüli célja a következő lehet:

- a) a kibocsátó tőkéjének csökkentése;
- b) az olyan kötelezettségek teljesítése, amelyek tulajdonviszonyt megtestesítő értékpapírokra cserélhető hitelviszonyt megtestesítő pénzügyi eszközökből erednek; vagy
- c) részvényopció-programokból vagy a részvények más módon, a kibocsátó vagy egy kapcsolt társaság alkalmazottainak, illetve ügyvezető, döntéshozó vagy felügyeleti szervei tagjainak történő juttatásából eredő kötelezettségek teljesítése.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott mentességben való részesülés érdekében a kibocsátónak be kell jelentenie valamennyi, a visszavásárlási programhoz kapcsolódó ügyletet – beleértve a 600/2014/EU rendelet 25. cikke (1) és (2) bekezdésében, valamint a 26. cikke (1), (2) és (3) bekezdésében meghatározott információt – azon kereskedési helyszín szerinti illetékes hatóság számára, amelyre a részvényeket bevezették, vagy amelyen kereskednek velük.

(4) Az e rendelet 14. és 15. cikkében meghatározott tilalmak nem vonatkoznak az értékpapírokkal vagy az értékpapírok stabilizációjához kapcsolódó eszközökkel folytatott kereskedelemre, ha:

- a) a stabilizáció időben korlátozott,
- b) a stabilizációra vonatkozó információkat közzéteszik és megküldik a kereskedési helyszín szerinti illetékes hatóság számára az (5) bekezdéssel összhangban,
- c) az árakra vonatkozó megfelelő határértékeket betartják, és
- d) az ilyen kereskedelem megfelel a (6) bekezdésben említett szabályozástechnikai standardokban meghatározott stabilizációs feltételeknek.

(5) E rendelet 23. cikke (1) bekezdésének sérelme nélkül a kibocsátók, ajánlattevők vagy az ilyen személyek nevében vagy tőlük függetlenül stabilizációt végző szervezetek kötelesek minden stabilizációs ügylet részleteit a kereskedési helyszín szerinti illetékes hatóságnak bejelenteni az ilyen ügyletek lebonyolításának napját követő hetedik piaci kereskedési nap végéig.

(6) E cikk következetes harmonizációjának biztosítása érdekében az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza azon feltételeket, amelyeket a részvény-visszavásárlási programoknak és az (1) és (4) bekezdésben említett stabilizációs intézkedéseknek teljesíteniük kell, ideértve a kereskedés feltételeit, az időbeli és forgalmi korlátozásokat, a közzétételi és beszámolási kötelezettségeket, valamint az árfolyamfeltételeket.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

6. cikk

Kivétel a monetáris és államadósság-kezelési tevékenység és az éghajlat-politikai tevékenység számára

(1) Ez a rendelet nem vonatkozik az olyan ügyletre, megbízásra vagy magatartásra, amelyet monetáris, árfolyam- vagy államadósság-kezelési politikája keretében hajt végre

- a) egy tagállam;
- b) a KBER valamely tagja;
- c) vagy egy vagy több tagállam minisztériuma vagy egyéb szerve vagy különleges célú gazdasági egysége, illetve a nevükben eljáró személy;
- d) szövetségi tagállam esetében a szövetség tagja.

(2) E rendelet nem vonatkozik továbbá a Bizottság vagy bármely egyéb hivatalosan kijelölt szerv vagy a nevükben eljáró személy által az államadósság-kezelési politika keretében végrehajtott, illetve tanúsított ügyletre, megbízásra, illetve magatartásra.

Ez a rendelet nem vonatkozik továbbá a következők által végrehajtott, illetve ügyletre, megbízásra, illetve magatartásra:

- a) az Unió;
- b) egy vagy több tagállam különleges célú gazdasági egysége,
- c) az Európai Befektetési Bank;
- d) az Európai Pénzügyi Stabilitási Eszköz;
- e) az Európai Stabilitási Mechanizmus;
- f) a két vagy több tagállam által alapított nemzetközi pénzügyi vállalkozás, amelynek célja a források mozgósítása és pénzügyi segítségnyújtás a súlyos finanszírozási problémákkal küzdő vagy ilyen problémákkal fenyegetett tagjai részére.

(3) E rendelet nem vonatkozik az egyes tagállamok, a Bizottság vagy más hivatalosan kijelölt szerv vagy a képviselőikben eljáró személy kibocsátási egységeket érintő olyan tevékenységére, amely az uniós éghajlat-politika végrehajtására irányul a 2003/87/EK irányelvvel összhangban.

(4) E rendelet nem vonatkozik az egyes tagállamok, az Európai Bizottság vagy más hivatalosan kijelölt szerv vagy a képviselőjükben eljáró személy olyan tevékenységére, amely az Unió közös agrárpolitikájának vagy közös halászati politikájának végrehajtására irányul az EUMSZ értelmében elfogadott jogi aktusokkal vagy az EUMSZ alapján megkötött nemzetközi egyezményekkel összhangban.

(5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 35. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az (1) bekezdésben említett mentességnek harmadik országok egyes állami szerveire vagy központi bankjaira történő kiterjesztésére.

E célból a Bizottság 2016. január 3-ig jelentést készít és terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé, amelyben értékeli a harmadik országokban az államadósság kezelésével megbízott vagy abban részt vevő állami szervek és a központi bankok nemzetközi helyzetét.

A jelentésnek összehasonlító elemzést kell tartalmaznia e szervezetek és központi bankoknak a harmadik országok jogi keretén belüli helyzetéről, valamint az e szervek és központi bankok által az adott joghatóságokban kötött ügyletekre alkalmazandó kockázatkezelési előírásokról. Ha a jelentés, különösen az összehasonlító elemzés tekintetében azt állapítja meg, hogy szükség van e harmadik országbeli központi bankok monetáris feladatainak az e rendelet szerinti kötelezettségek és tilalmak alóli mentességére, akkor a Bizottság kiterjeszti az (1) bekezdésben említett mentességet e harmadik országok központi bankjaira is.

(6) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 35. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a (3) bekezdésben meghatározott mentesség olyan harmadik országok egyes kijelölt állami szerveire történő kiterjesztésére, amelyek a 2003/87/EK irányelv 25. cikke értelmében megállapodást kötöttek az Unióval.

(7) Ez a cikk nem alkalmazandó azon személyekre, amelyek munkaszerződés alapján vagy más módon az e cikkben említett szervek számára dolgoznak, amikor e személyek közvetlenül vagy közvetetten a saját javukra bonyolítanak le ügyleteket vagy megbízásokat, vagy tanúsítanak meghatározott magatartást.

2. FEJEZET

Bennfentes információ, bennfentes kereskedelem, BENNFENTES INFORMÁCIÓK JOGOSULATLAN KÖZZÉTÉTELE és piaci manipuláció

7. cikk

Bennfentes információ

(1) E rendelet alkalmazásában a bennfentes információ az alábbi információtípusokat foglalja magában:

- a) olyan pontos információ, amelyet nem hoztak nyilvánosságra, és amely közvetlenül vagy közvetve egy vagy több kibocsátóval, illetve egy vagy több pénzügyi eszközzel kapcsolatos, és amelynek nyilvánosságra hozatala valószínűleg jelentős hatást gyakorolna a szóban forgó pénzügyi eszközök vagy a kapcsolódó származtatott pénzügyi eszközök árára;
- b) származtatott termékek esetében olyan pontos információ, amelyet nem hoztak nyilvánosságra, és amely közvetlenül vagy közvetve egy vagy több ilyen származtatott termékkel, illetve közvetlenül a kapcsolódó azonnali árutőzsdéi ügylettel kapcsolatos, és amelynek nyilvánosságra hozatala valószínűleg jelentős hatást gyakorolna a szóban forgó származtatott termékek vagy a kapcsolódó azonnali árutőzsdéi ügyletek árára, és amennyiben ez különösen az olyan, az adott árualapú származtatott ügylet piacára vagy azonnali piacra vonatkozó információ, amelynek közzététele alapos okkal feltételezhető, vagy amelynek közzétételét uniós vagy nemzeti szintű jogszabályi vagy szabályozói rendelkezés, piaci szabály, szerződés, gyakorlat vagy szokás előírja;
- c) kibocsátási egység vagy az azon alapuló aukciós termék esetében olyan pontos információ, amelyet nem hoztak nyilvánosságra, és amely közvetlenül vagy közvetve egy vagy több ilyen eszközzel kapcsolatos, és amelynek nyilvánosságra hozatala valószínűleg jelentős hatást gyakorolna a szóban forgó eszközök vagy a kapcsolódó származtatott pénzügyi eszközök árára;

d) a pénzügyi eszközökkel kapcsolatos megbízások teljesítésével megbízott személyek esetében „bennfentes információ” az az ügyfél által átadott, és az ügyfél pénzügyi eszközre szóló, folyamatban lévő megbízásához kapcsolódó, pontos információ is, amely közvetlenül vagy közvetve egy vagy több kibocsátóval, illetve egy vagy több pénzügyi eszközzel kapcsolatos, és amelynek nyilvánosságra hozatala valószínűleg jelentős hatást gyakorolna a szóban forgó pénzügyi eszközök, a kapcsolódó azonnali árutózsdei ügyletek vagy a kapcsolódó származtatott pénzügyi eszközök árára.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában azt az információt kell pontosnak tekinteni, amely létező vagy alapos okkal feltételezhetően létrejövő körülményekre, vagy olyan eseményre vonatkozik, amely megtörtént vagy alapos okkal feltételezhető, hogy meg fog történni, és elég konkrét ahhoz, hogy lehetővé tegye következtetések levonását az ilyen körülményeknek vagy eseménynek a pénzügyi eszközök, a kapcsolódó származtatott pénzügyi eszközök, a kapcsolódó azonnali árutózsdei ügyletek, vagy a kibocsátási egységen alapuló aukciós termékek árfolyamára gyakorolt lehetséges hatásáról. Ebben a tekintetben egy olyan, időben elhúzódó folyamat esetén, amely egy bizonyos körülményhez vagy egy bizonyos eseményhez vezet, vagy amelynek célja ilyen körülmény vagy esemény előidézése, nemcsak az ilyen jövőbeli körülményt vagy jövőbeli eseményt lehet pontos információnak tekinteni, hanem az említett jövőbeli körülményt vagy eseményt előidéző vagy ahhoz vezető folyamat köztes lépéseit is.

(3) Egy elhúzódó folyamat valamely köztes lépése bennfentes információnak tekintendő, ha önmagában kielégíti a bennfentes információ e cikkben lefektetett kritériumait.

(4) Az (1) bekezdés alkalmazásában az az információ, amelynek nyilvánosságra hozatala valószínűleg jelentős hatást gyakorolna a pénzügyi eszközök, származtatott pénzügyi eszközök, kapcsolódó azonnali árutózsdei ügyletek, vagy kibocsátási egységen alapuló aukciós termékek árfolyamára, olyan információ, amelyet az ésszerűen eljáró befektető vagy valószínűséggel felhasználna a befektetési döntése meghozatalához.

A kibocsátási egységek piacának azon szereplői esetében, amelyeknek összesített kibocsátása vagy bemenő hőtéljesítménye a 17. cikk (2) bekezdésének második albekezdésével összhangban megállapított küszöbértéken vagy az alatt van, úgy kell tekinteni, hogy a fizikai tevékenységükről szóló információk nincsenek jelentős hatással a kibocsátási egységek vagy az azokon alapuló aukciós termékek árára vagy a kapcsolódó származtatott pénzügyi eszközök árára.

(5) Az EÉPH iránymutatásokat tesz közzé az e cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett, az adott árualapú származtatott ügyletre vagy azonnali piacra vonatkozó olyan információk nem kimerítő, tájékoztató jellegű listájának összeállítására, amelyek közzététele alapos okkal feltételezhető, vagy amelynek közzétételét uniós vagy nemzeti jogszabályi vagy szabályozói rendelkezése, piaci szabály, szerződés, gyakorlat vagy szokás előírja. Az EÉPH kellően figyelembe veszi e piacok sajátosságait.

8. cikk

Bennfentes kereskedelem

(1) E rendelet alkalmazásában bennfentes kereskedelem az, amikor a bennfentes információkkal rendelkező személy ezeket az információkat felhasználja oly módon, hogy közvetlenül vagy közvetve, saját vagy harmadik személy javára az információhoz kapcsolódó pénzügyi eszközöket szerez meg vagy idegenít el. Szintén bennfentes kereskedelemnek minősül a bennfentes információ felhasználása az információhoz kapcsolódó pénzügyi eszközre szóló megbízás visszavonása vagy módosítása révén akkor, ha az adott személy a bennfentes információhoz a megbízást követően jutott hozzá. A kibocsátási egységeknek vagy az azokon alapuló egyéb aukciós termékeknek az 1031/2010/EU rendelet szerint megtartott aukciója esetében a bennfentes információ felhasználásának minősül az is, amikor valamely személy saját javára vagy harmadik személy javára megad, módosít vagy visszavon egy ajánlatot.

(2) E rendelet alkalmazásában egy személy másik személynek a bennfentes kereskedelemben való részvételt tanácsolja vagy másik személyt a bennfentes kereskedelemben való részvételre rábírja akkor, ha bennfentes információval rendelkezik, és:

a) ezen információ alapján a másik személynek azt tanácsolja, hogy olyan pénzügyi eszközöket szerezzen meg vagy idegenítsen el, amelyekre az információ vonatkozik, vagy rábírja a másik személyt ezek megszerzésére vagy elidegenítésére; vagy

b) ezen információ alapján a másik személynek azt tanácsolja, hogy olyan pénzügyi eszközökre vonatkozó megbízást vonjon vissza vagy módosítson, amelyekre az információ vonatkozik, vagy rábírja a másik személyt ezek visszavonására vagy módosítására.

(3) A (2) bekezdésben említett tanács vagy rábírás felhasználása vagy további átadása e cikk értelmében bennfentes kereskedelemnek minősül, ha a tanácsot vagy rábírást felhasználó vagy átadó személy tudja, vagy tudnia kellene, hogy az bennfentes információon alapul.

(4) E cikk minden olyan személyre alkalmazandó, aki az alábbiak bármelyikéből eredően bennfentes információval rendelkezik:

- a) a kibocsátónak vagy a kibocsátási egységek piaca szereplőjének ügyvezető, döntéshozó vagy felügyeleti szervében betöltött tagság;
- b) a kibocsátónak vagy a kibocsátási egységek piacának szereplőjének tőkéjében való részesedés;
- c) az információkhoz munkaviszony, valamely foglalkozás gyakorlása vagy feladatok teljesítése során való hozzáférés; vagy
- d) bűncselekményekben való részvétel.

E cikk minden olyan személyre is alkalmazandó, aki az első albekezdésben említettektől eltérő körülmények között rendelkezik bennfentes információval, amennyiben az említett személy tudja, vagy tudnia kellett volna, hogy bennfentes információról van szó.

(5) Ha a személy jogi személy, e cikket a nemzeti jognak megfelelően azokra a természetes személyekre is alkalmazni kell, akik részt vesznek egy megbízásnak az érintett jogi személy javára lebonyolítandó megszerzésére, elidegenítésére, visszavonására vagy módosítására vonatkozó döntések meghozatalában.

9. cikk

Jogszerű magatartás

(1) A 8. és a 14. cikk alkalmazásában, ha egy jogi személy bennfentes információval rendelkezik vagy rendelkezett, ez a tény önmagában nem jelenti azt, hogy azt az információt fel is használta és így megszerzés vagy elidegenítés révén bennfentes kereskedelemben vett részt, amennyiben ez a jogi személy:

- a) megfelelő és hatékony belső intézkedéseket és eljárásokat vezetett be, hajtott végre és tartott fenn, melyek hatékonyan biztosították, hogy sem az információval érintett pénzügyi eszközök megszerzésére vagy elidegenítésére vonatkozó döntést a nevében meghozó természetes személy, sem pedig az ilyen döntésre esetlegesen befolyást gyakorló más természetes személy ne lehessen a bennfentes információ birtokában; továbbá
- b) nem ösztönözte, nem tett ajánlást, nem kényszerítette vagy másként nem befolyásolta a jogi személy nevében az információval érintett pénzügyi eszközök megszerzését vagy elidegenítését végző természetes személyt.

(2) A 8. és a 14. cikk alkalmazásában, ha egy személy bennfentes információval rendelkezik, ez a tény önmagában nem jelenti azt, hogy e személy azt az információt fel is használta és így megszerzés vagy elidegenítés révén bennfentes kereskedelemben vett részt, amennyiben ez a személy:

- a) az információval érintett pénzügyi eszközök árjegyzője vagy az információval érintett pénzügyi eszközökkel kapcsolatban szerződő félként tevékenységre jogosult személy, és az információval érintett pénzügyi eszközök megszerzését vagy elidegenítését az adott pénzügyi eszköz árjegyzőjeként vagy tevékenységre jogosult szerződő félként szokásos feladatai végzése keretében jogszerűen folytatja; vagy
- b) megbízások harmadik személyek nevében történő teljesítésére felhatalmazott személy, és a megbízás tárgyát képező pénzügyi eszközök megszerzését vagy elidegenítését munkaviszonya, foglalkozása vagy feladatainak szokásos végzése keretében jogszerűen, a megbízás teljesítése érdekében végzi.

(3) A 8. és a 14. cikk alkalmazásában, ha egy személy bennfentes információval rendelkezik, ez a tény önmagában nem jelenti azt, hogy e személy azt az információt fel is használta és így megszerzés vagy elidegenítés révén bennfentes kereskedelemben vett részt, amennyiben ez a személy jóhiszeműen, egy esedékessé váló kötelezettség teljesítése kapcsán, nem pedig a bennfentes kereskedelem tilalmának kijátszása érdekében végez pénzügyi eszközök megszerzésére vagy elidegenítésére irányuló ügyletet, valamint amennyiben:

- a) ez a kötelezettség azt megelőzően adott megbízásból vagy kötött megállapodásból ered, hogy az érintett személy a bennfentes információ birtokába jutott; vagy
- b) azt megelőzően keletkezett jogszabályi vagy szabályozási kötelezettség teljesítésére irányul, hogy az érintett személy a bennfentes információ birtokába jutott.

(4) A 8. és 14. cikk alkalmazásában, ha egy személy bennfentes információval rendelkezik, ez a tény önmagában nem jelenti azt, hogy e személy azt az információt fel is használta és így bennfentes kereskedelemben vett részt, ha e személy e bennfentes információhoz egy társaság nyilvános felvásárlása vagy egy társasággal való összefonódás során jutott, és azt kizárólag e nyilvános felvásárlás vagy összefonódás továbbvitele érdekében használja fel, feltéve, hogy mire a társaság részvényesei jóváhagyják az összefonódást vagy elfogadják az ajánlatot, minden bennfentes információt nyilvánosságra hoztak vagy azok más okokból kifolyólag már nem minősülnek bennfentes információknak.

Ez a bekezdés nem alkalmazandó a bennfentes információ felhasználásával történő részesedésnövelésre (stakebuilding).

(5) A 8. és 14. cikk alkalmazásában, ha egy személy a pénzügyi eszközök megszerzése vagy elidegenítése során felhasználja saját arra vonatkozó tudását, hogy pénzügyi eszközök megszerzése vagy elidegenítése mellett döntött, ez a tény önmagában nem tekinthető bennfentes információ felhasználásának.

(6) Az e cikk (1)–(5) bekezdésének ellenére a bennfentes kereskedelem 14. cikkben meghatározott tilalmának megsértését továbbra is megtörténtnek lehet tekinteni, ha az illetékes hatóság megállapítja, hogy a szóban forgó vételi vagy eladási megbízások, ügyletek vagy magatartások mögött jogellenes indok húzódott meg.

10. cikk

A bennfentes információk jogosulatlan közzététele

(1) E rendelet alkalmazásában a bennfentes információ jogosulatlan közzététele kerül sor akkor, ha egy személy bennfentes információval rendelkezik, és azt bármely más személynek átadja, kivéve akkor, ha az információt munkaviszony, valamely foglalkozás vagy meghatározott feladatok szokásos teljesítése keretében adja át.

Ez a bekezdés valamennyi természetes vagy jogi személyre alkalmazandó a 8. cikk (4) bekezdésében említett helyzetekben vagy körülmények között.

(2) E rendelet alkalmazásában a 8. cikk (2) bekezdésében említett tanács vagy rábírás továbbadása e cikk értelmében bennfentes információk jogosulatlan közzétételeként minősül, ha a tanácsot vagy rábírást átadó személy tudja, vagy tudnia kellene, hogy az bennfentes információn alapul.

11. cikk

A piaci szereplők véleményére vonatkozó közvélemény-kutatások (piaci tapogatózások)

(1) A piaci szereplők véleményére vonatkozó közvélemény-kutatások bizonyos információknak az ügylet bejelentését megelőző, egy vagy több potenciális befektető számára történő, a potenciális befektetőknek egy esetleges ügylet iránti érdeklődésének és az ahhoz kapcsolódó feltételeknek – így például az ügylet potenciális méretének vagy árának – a felmérése céljából való átadását jelenti, amelyeket a következők végezhetnek:

- a) a kibocsátó;
- b) valamely pénzügyi eszköz másodlagos ajánlattevője, olyan mennyiségben vagy értékben, amennyiben az ügylet eltér a szokásos kereskedéstől és a potenciális befektetők potenciális érdeklődésének előzetes felmérésén alapuló eladási módszert alkalmaz;

- c) a kibocsátási egységek piacának valamely résztvevője; vagy
- d) az a), b) vagy c) pontban említett szereplők képviseletében vagy javára eljáró harmadik fél.

(2) A 23. cikk (3) bekezdésének sérelme nélkül a piaci szereplők véleményére vonatkozó közvélemény-kutatásnak minősül az is, amikor egy társaság értékpapírjaira nyilvános vételi ajánlatot vagy egy társasággal való összefonódásra ajánlatot tenni kívánó személy bennfentes információt ad át az értékpapírok jogosultjai számára, feltéve, hogy

- a) az információ szükséges ahhoz, hogy az értékpapírok jogosultjai véleményt tudjanak alkotni arról, hajlandóak-e értékpapírjaikat felajánlani; és
- b) az értékpapírok jogosultjainak hajlandósága az értékpapírok felajánlására ésszerűen szükséges a vételi ajánlat megtételére vagy az összefonódásra vonatkozó döntéshez.

(3) Az információt közzetevő piaci szereplő a piaci szereplők véleményére vonatkozó közvélemény-kutatás lebonyolítását megelőzően megfontolja, hogy a piaci szereplők véleményére vonatkozó közvélemény-kutatás bennfentes információ közzétételével jár-e. Az információt közzetevő piaci szereplő írásban rögzíti következtetéseit és az ahhoz vezető okokat. E feljegyzéseket kérésre az illetékes hatóság rendelkezésére bocsátja. Ez a kötelezettség a piaci szereplők véleményére vonatkozó közvélemény-kutatás folyamán lebonyolított valamennyi információátadásra vonatkozik. Az információt közzetevő piaci szereplő az e bekezdésben említett feljegyzéseket ennek megfelelően frissíti.

(4) A 10. cikk (1) bekezdése alkalmazásában úgy tekintendő, hogy a bennfentes információ a piaci szereplők véleményére vonatkozó közvélemény-kutatás során történő közzétételére valamely személy munkaviszonyának, foglalkozásának vagy feladatainak szokásos teljesítése keretében került sor, amennyiben az információt közzetevő piaci szereplő megfelel az e cikk (3) és (5) bekezdésének.

(5) A (4) bekezdés alkalmazásában az információt közzetevő piaci szereplőnek a közzétételt megelőzően

- a) jóváhagyást kell kapnia a piaci szereplők véleményére vonatkozó közvélemény-kutatás alanyától a bennfentes információ fogadására;
- b) tájékoztatnia kell a piaci szereplők véleményére vonatkozó közvélemény-kutatás alanyát arról, hogy tilos lesz számára az említett információ oly módon történő felhasználása vagy az arra irányuló kísérlet, hogy közvetlenül vagy közvetve saját vagy harmadik személy javára az információhoz kapcsolódó pénzügyi eszközöket szerez meg vagy idegenít el;
- c) tájékoztatnia kell a piaci szereplők véleményére vonatkozó közvélemény-kutatás alanyát arról, hogy tilos lesz számára az említett információ oly módon történő felhasználása vagy az arra irányuló kísérlet, hogy az információhoz kapcsolódó pénzügyi eszközre szóló, már létező megbízást visszavonja vagy módosítja; és
- d) tájékoztatnia kell a piaci szereplők véleményére vonatkozó közvélemény-kutatás alanyát arról, hogy azzal, hogy beleegyeznek az információhoz való hozzájutásba, köteles az információ bizalmas kezelésére.

Az információt közzetevő piaci szereplő nyilvántartást készít és tart fenn a piaci szereplők véleményére vonatkozó közvélemény-kutatás alanya számára átadott valamennyi információról, beleértve azokat is, amelyeket az első albekezdés a)–d) pontjai szerint adott át, valamint azon potenciális befektetők személyazonosságáról, akikhez az információ eljutott, beleértve, de nem kizárólagosan a potenciális befektetők nevében eljáró jogi és természetes személyeket, valamint minden egyes közzététel dátumáról és időpontjáról. Az információt közzetevő piaci szereplő nyilvántartást kérésre megküldi az illetékes hatóságnak.

(6) Amennyiben a piaci szereplők véleményére vonatkozó közvélemény-kutatás során információt tettek közzé, és ez az információ az azt közzetevő piaci szereplő értékelése szerint többé nem tekinthető bennfentes információnak, ez utóbbi ennek megfelelően a lehető leghamarabb értesíti az információt kapót.

Az információt közzetevő piaci szereplő nyilvántartást vezet az e bekezdéssel összhangban átadott információkról, és azt kérésre megküldi az illetékes hatóságnak.

(7) E cikk rendelkezéseitől függetlenül a piaci szereplők véleményére vonatkozó közvélemény-kutatás alanyának magának kell megítélnie, hogy bennfentes információ birtokában van-e, illetve hogy a birtokában lévő információ mely időponttól nem tekinthető többé bennfentes információnak.

(8) Az információt közzetevő piaci szereplő az e cikkben említett nyilvántartásokat öt évig megőrzi.

(9) E cikk következetes harmonizációjának biztosítása érdekében az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki azon megfelelő rendelkezések, eljárások és a nyilvántartás vezetésére irányuló előírások meghatározására, amelyeket az egyes személyeknek a (4), (5), (6) és (8) bekezdésben megállapított követelményeknek való megfelelés céljából teljesíteniük kell.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(10) E cikk alkalmazása egységes feltételeinek biztosítása érdekében az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az e cikk (4), (5), (6) és (8) bekezdéseiben megállapított előírásoknak megfelelni kívánó személyek által alkalmazandó rendszerek és értesítési sablonok meghatározására, különös tekintettel a (4)–(8) bekezdésekben említett nyilvántartások pontos formátumára, valamint a (6) bekezdésben említett információnak a piaci szereplők véleményére vonatkozó közvélemény-kutatás alanya számára megfelelő módon történő átadására.

Az EÉPH az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

(11) Az EÉPH az 1095/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat dolgoz ki a piaci szereplők véleményére vonatkozó közvélemény-kutatás alanyai számára az alábbiakkal kapcsolatban:

- a) azon tényezők, amelyeket a személyeknek figyelembe kell venniük, amikor a piaci szereplők véleményére vonatkozó közvélemény-kutatás során információt adnak át számukra, hogy meg tudják ítélni, hogy az információ bennfentesnek minősül-e;
- b) az ilyen személyek által annak érdekében megteendő lépések, hogy amennyiben bennfentes információ birtokába jutottak, megfeleljenek e rendelet 8. és 10. cikkének; és
- c) az ilyen személyek által vezetendő nyilvántartás annak bizonyítása érdekében, hogy megfelel e rendelet 8. és 10. cikkének.

12. cikk

Piaci manipuláció

(1) E rendelet alkalmazásában a piaci manipuláció az alábbi tevékenységeket foglalja magában:

a) olyan ügylet kötése, vételi vagy eladási megbízás adása, vagy olyan egyéb magatartás, amely:

- i. hamis vagy félrevezető jelzéseket ad, vagy valószínűsíthetően adhat valamely pénzügyi eszköz, kapcsolódó azonnali árutözsdei ügylet vagy kibocsátási egységeken alapuló aukciós termék kínálata, kereslete vagy ára tekintetében; vagy

ii. a szokásostól eltérő vagy mesterséges szinten rögzíti, vagy valószínűsíthetően rögzítheti egy vagy több pénzügyi eszköz, kapcsolódó azonnali árutőzsdei ügylet vagy kibocsátási egységeken alapuló aukciós termék árát;

kivéve, ha az ügyleteket kötő, vételi vagy eladási megbízást adó, vagy bármely más magatartást tanúsító személy bizonyítja, hogy az ilyen ügylet, megbízás vagy magatartás indokai jogszerűek és megfelelnek valamely, a 13. cikknek megfelelően megállapított, elfogadott piaci gyakorlatnak;

- b) olyan ügylet kötése, vételi vagy eladási megbízás adása, vagy olyan egyéb tevékenység vagy magatartás, amely egy vagy több pénzügyi eszköz, kapcsolódó azonnali árutőzsdei ügylet, vagy kibocsátási egységeken alapuló aukciós termék árát érinti vagy valószínűleg érintheti, és amelynek során fiktív eszközökhöz vagy a megtévesztés vagy félrevezetés egyéb formájához folyamodnak;
- c) olyan információk terjesztése az internetet is magában foglaló tömegtájékoztatásban, vagy bármilyen más eszközzel, amelyek valamely pénzügyi eszköz, kapcsolódó azonnali árutőzsdei ügylet, vagy kibocsátási egységeken alapuló aukciós termék kínálata, kereslete vagy ára tekintetében hamis vagy félrevezető jelzéseket adnak vagy valószínűsíthetően adhatnak, vagy a szokásostól eltérő vagy mesterséges szinten rögzítik, vagy valószínűsíthetően rögzíthetik egy vagy több pénzügyi eszköz, kapcsolódó azonnali árutőzsdei ügylet, vagy kibocsátási egységeken alapuló aukciós termék árát, beleértve híresztelések terjesztését, ha a terjesztő személy tudta, vagy tudnia kellett volna, hogy az információ hamis vagy félrevezető;
- d) valamely referenciaértékre vonatkozóan hamis vagy félrevezető információk továbbítása vagy hamis vagy félrevezető adatok közlése, ha az információt továbbító vagy az adatokat közlő személy tudta, vagy tudnia kellett volna, hogy az információk vagy az adatok hamisak vagy félrevezetőek, továbbá valamely referenciaérték kiszámításának manipulálására irányuló bármely magatartás.

(2) Piaci manipulációnak minősülnek többek között az alábbi magatartási formák:

- a) valamely személy vagy egymással összejátszó személyek olyan magatartása, amely pénzügyi eszköz, kapcsolódó azonnali árutőzsdei ügylet, vagy kibocsátási egységeken alapuló aukciós termék kínálata vagy kereslete tekintetében erőfölény biztosítására irányul, és közvetlenül vagy közvetve a vételi vagy eladási árak rögzítését vagy más tisztességtelen kereskedési feltételek kialakítását vagy valószínűleges kialakítását eredményezi, vagy valószínűleg azt eredményezheti;
- b) pénzügyi eszközök vétele vagy eladása a piac nyitásakor vagy zárásakor, amelynek hatása az, vagy valószínűleg az, hogy félrevezesse a megjelenített árfolyamok, köztük a nyitó- vagy záróárfolyamok alapján eljáró befektetőket;
- c) megbízás adása – ezen belül annak visszavonása vagy módosítása – kereskedési helyszín részére bármely rendelkezésre álló eszközzel folytatott, többek között elektronikus kereskedés, ezen belül algoritmikus és nagysebességű kereskedési (high frequency trading) stratégiák útján, amely az (1) bekezdés a) vagy b) pontjában említett valamely hatást fejt ki, a következők révén:
- i. a kereskedési helyszínen működő kereskedési rendszer működésének megszakítása vagy késleltetése, vagy a valószínűleg ilyen hatással járó magatartás;
- ii. annak megnehezítése mások számára, hogy a kereskedési helyszínen a valós megbízásokat azonosíthassák, vagy – például az ajánlati könyv túlszűréséhez vagy destabilizációjához vezető megbízások adása révén – valószínűleg ilyen hatással járó magatartás; vagy
- iii. hamis vagy félrevezető benyomás keltése vagy valószínű keltése valamely pénzügyi eszköz kínálatát, keresletét vagy árát illetően, különösen megbízások valamely tendencia megindítása vagy felerősítése céljából történő adása révén;
- d) a hagyományos vagy az elektronikus tömegtájékoztatásban való eseti vagy rendszeres szereplés kihasználása valamely pénzügyi eszközre (vagy közvetve a kibocsátójára), kapcsolódó azonnali árutőzsdei ügyletre vagy kibocsátási egységeken alapuló aukciós termékre vonatkozó vélemény nyilvánítása révén, miután az így eljáró személy előzőleg pozíciót szerzett e pénzügyi eszköz, kapcsolódó azonnali árutőzsdei ügylet vagy kibocsátási egységeken alapuló aukciós termék vonatkozásában, és utóbb az általa nyilvánított véleménynek az adott pénzügyi eszköz, kapcsolódó azonnali árutőzsdei ügylet vagy kibocsátási egységeken alapuló aukciós termék ára gyakorolt hatását kihasználva tesz szert haszonra anélkül, hogy egyidejűleg megfelelően és eredményesen nyilvánosságra hozta volna ezt az összeférhetetlenséget;

e) kibocsátási egység vagy az azon alapuló származtatott termék vétele vagy eladása a másodlagos piacon az 1031/2010/EU rendelet szerint lebonyolított aukciót megelőzően, amelynek hatása, hogy az aukciós termékek elszámlási árát a szokásostól eltérő vagy mesterséges szinten rögzíti, vagy az aukción ajánlatot tevőket félrevezeti.

(3) Az (1) bekezdés a) és b) pontja alkalmazása céljából és a (2) bekezdésben meghatározott magatartásformák sérelme nélkül az I. melléklet nem teljes körűen meghatározza a fiktív eszközöknek vagy a megtévesztés és félrevezetés egyéb formájának az alkalmazására utaló jeleket, valamint – szintén nem teljes körűen – a hamis vagy félrevezető jelzésekre és az árfolyamrögzítésre utaló jeleket.

(4) Ha az e cikkben említett személy jogi személy, e cikket a nemzeti joggal összhangban azokra a természetes személyekre is alkalmazni kell, akik részt vesznek a tevékenységeknek az érintett jogi személy javára történő lebonyolítására irányuló döntések meghozatalában.

(5) A Bizottság a 35. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadhat el az I. mellékletben szereplő jelek pontos meghatározására azok elemeinek egyértelműsítése, valamint a pénzügyi piacok technikai fejleményeinek figyelembevételére céljából.

13. cikk

Elfogadott piaci gyakorlatok

(1) A 15. cikkben megfogalmazott tilalom nem alkalmazandó a 12. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett tevékenységekre, amennyiben az ügyletet kötő, vételi vagy eladási megbízást adó vagy bármely egyéb magatartást tanúsító személy kijelenti, hogy az említett ügyletre, megbízásra vagy magatartásra jogszerű indokkal került sor, és azok megfelelnek az e cikkkel összhangban megállapított, elfogadott piaci gyakorlatoknak.

(2) Az illetékes hatóságok – a következő kritériumok figyelembevételével – megállapíthatnak elfogadott piaci gyakorlatokat:

- a) az adott piaci gyakorlat tényleges átláthatóságot biztosít a piac tekintetében;
- b) az adott piaci gyakorlat magas szintű biztosítékokat nyújt a piaci erők működésének, valamint a kínálat és a kereslet megfelelő egymásra hatásának védelmére;
- c) az adott piaci gyakorlat pozitív hatást gyakorol a piaci likviditásra és hatékonyságra;
- d) az adott piaci gyakorlat figyelembe veszi az érintett piac kereskedési mechanizmusát, és lehetővé teszi a piaci szereplők számára, hogy az e gyakorlat által eredményezett új helyzetre megfelelően és időben reagáljanak;
- e) az adott piaci gyakorlat nem jelent veszélyt az érintett pénzügyi eszköz Unión belüli, szabályozott vagy nem szabályozott, közvetlenül vagy közvetve kapcsolódó piacainak integritására;
- f) az adott piaci gyakorlat valamely illetékes hatóság vagy más hatóság általi vizsgálatának eredménye, különösen arra vonatkozóan, hogy az adott piaci gyakorlat megsértette-e a piaci visszaélés megelőzését célzó szabályokat és szabályzatokat, illetve valamely magatartási kódexet, akár a szóban forgó piacon, akár az Unión belüli, közvetlenül vagy közvetve kapcsolódó piacokon; és
- g) az érintett piac szerkezeti sajátosságai, többek között az, hogy szabályozott-e vagy sem, a kereskedés tárgyát képező pénzügyi eszközök típusa, valamint a piaci szereplők típusa, beleértve, hogy milyen mértékű a kisbefektetők részvétele az érintett piacon.

A valamely piacon az illetékes hatóság által elfogadottnak tekintett gyakorlat nem tekintendő elfogadottnak más piacokon mindaddig, amíg az érintett más piacok illetékes hatóságai e cikknek megfelelően el nem fogadják az adott gyakorlatot.

(3) Valamely elfogadott piaci gyakorlatnak az (2) bekezdéssel összhangban történő megállapítása előtt az illetékes hatóságok értesítik az EÉPH-t és más illetékes hatóságokat az elfogadott piaci gyakorlat megállapítására irányuló szándékról, és a (2) bekezdésben megállapított kritériumok szerint elvégzett értékeléssel kapcsolatban adatokat szolgáltatnak. Ezen értesítést az elfogadott piaci gyakorlat tervezett hatálybalépése előtt legkésőbb három hónappal meg kell tenni.

(4) Az értesítés átvételét követő 2 hónapon belül az EÉPH véleményt ad ki az értesítő illetékes hatóság részére az elfogadott piaci gyakorlatok (2) bekezdéssel és a (7) bekezdés szerint elfogadott szabályozástechnikai standardokkal való összeegyeztethetőségével kapcsolatban. Az EÉPH azt is értékeli, hogy az elfogadott piaci gyakorlat megállapítása nem veszélyeztetné-e az uniós pénzügyi piacba vetett bizalmat. A véleményt közzéteszik az EÉPH honlapján.

(5) Ha valamely illetékes hatóság az EÉPH (4) bekezdés szerint kiadott véleménye ellenére állapít meg valamely elfogadott piaci gyakorlatot, akkor az elfogadott piaci gyakorlat megállapítását követő 24 órán belül a fenti lépését részletesen indokoló értesítést tesz közzé honlapján, kitérve arra is, hogy miért nem fenyegeti az elfogadott piaci gyakorlat a piacba vetett bizalmat.

(6) Amennyiben valamely illetékes hatóság úgy véli, hogy egy másik illetékes hatóság az (2) bekezdés előírásait nem teljesítő piaci gyakorlatot fogadott el, az 1095/2010/EU rendelet 19. cikkében említett hatáskörének megfelelően az EÉPH segítséget nyújt e hatóságoknak abban, hogy egyetértésre jussanak.

Ha a szóban forgó illetékes hatóságok nem jutnak megállapodásra, az 1095/2010/EU rendelet 19. cikkének (3) bekezdésében említett hatáskörének megfelelően az EÉPH határozhat a kérdésben.

(7) E cikk következetes harmonizációjának biztosítása érdekében az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a (2), (3) és (4) bekezdésben foglaltak szerinti elfogadott piaci gyakorlat megállapításához szükséges kritériumok, eljárás és követelmények meghatározására, valamint az elfogadott piaci gyakorlat fenntartásához vagy fenn nem tartásához, illetve elfogadása feltételeinek módosításához szükséges követelmények meghatározására.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(8) Annak eldöntése érdekében, hogy piaci gyakorlatokat fenn kell-e tartani vagy sem, illetve módosítani kell-e elfogadásuk feltételeit, az illetékes hatóságok rendszeresen és legalább két évente felülvizsgálják az általuk elfogadott piaci gyakorlatokat, figyelembe véve különösen az adott piaci környezet jelentős változásait, köztük a kereskedési szabályok vagy a piaci infrastruktúra változásait.

(9) Az EÉPH a honlapján közzéteszi az elfogadott piaci gyakorlatok és azok alkalmazási helye szerinti tagállamok listáját.

(10) Az EÉPH nyomon követi az elfogadott piaci gyakorlatok alkalmazását, és azoknak az érintett piacokon történő alkalmazásáról éves jelentést nyújt be a Bizottságnak.

(11) Az illetékes hatóság az általa 2014. július 2-ig megállapított elfogadott piaci gyakorlatokról az (7) bekezdésben említett szabályozástechnikai standardok hatálybalépését követő 3 hónapon belül értesíti az EÉPH-t.

Az e bekezdés első albekezdésében említett elfogadott piaci gyakorlatokat az érintett tagállamban tovább kell alkalmazni addig, amíg az illetékes hatóság az EÉPH (4) bekezdés szerinti véleménye alapján nem határoz a gyakorlat folytatásáról.

14. cikk

A bennfentes kereskedelem és a bennfentes információk jogosulatlan közzétételének tilalma

Tilos

- a) a bennfentes kereskedelem vagy annak kísérlete;
- b) másik személy részére bennfentes kereskedelem folytatására vonatkozó tanácsadás vagy a másik személy bennfentes kereskedelemre való rábírása; vagy
- c) a bennfentes információ jogosulatlan közzététele.

15. cikk

A piaci manipuláció tilalma

Tilos a piaci manipuláció és a piaci manipuláció kísérlete.

16. cikk

A piaci visszaélés megelőzése és felderítése

(1) A kereskedési helyszínt működtető piaci szereplők és befektetési vállalkozások a 2014/65/EU irányelv 31. és 54. cikke szerint hatékony intézkedéseket, rendszereket és eljárásokat vezetnek be és tartanak fenn a bennfentes kereskedelem és piaci manipuláció, valamint az azokra irányuló kísérlet megelőzése és felderítése céljából.

Az első albekezdésben említett bármely személy haladéktalanul értesíti a kereskedési hely szerinti illetékes hatóságot azokról a megbízásokról és ügyletekről, ideértve azok visszavonását vagy módosítását, amelyek bennfentes kereskedelemnek, piaci manipulációnak, vagy a bennfentes kereskedelem vagy piaci manipuláció kísérletének minősülhetnek.

(2) A foglalkozásszerűen ügyleteket kötő vagy teljesítő személy hatékony intézkedéseket, rendszereket és eljárásokat vezet be és tart fenn a gyanús megbízások és ügyletek felderítése és bejelentése céljából. Ha az ilyen személy alapos okkal feltételezi, hogy egy pénzügyi eszközre vonatkozó megbízás vagy ügylet, függetlenül attól, hogy arra kereskedési helyszínen vagy azon kívül kerül sor, bennfentes kereskedelemnek, piaci manipulációnak, vagy a bennfentes kereskedelem vagy piaci manipuláció kísérletének minősülhet, erről haladéktalanul értesíti a (3) bekezdésben említett illetékes hatóságot.

(3) A 22. cikk sérelme nélkül, a foglalkozásszerűen ügyleteket kötő vagy teljesítő személyekre annak a tagállamnak a bejelentési szabályai alkalmazandók, amelynek területén e személyeket nyilvántartásba vették, vagy amelynek területén központi ügyvezetésük helye van; fióktelep esetében a fióktelep helye szerinti tagállam szabályai alkalmazandók. A bejelentést e tagállam illetékes hatósága részére kell küldeni.

(4) A gyanús megbízásokra és ügyletekre vonatkozó bejelentést átvevő illetékes hatóságok ezt az információt haladéktalanul továbbítják a (3) bekezdésben említett illetékes hatóságokhoz.

(5) E cikk következetes harmonizációjának biztosítása érdekében az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza:

- a) azokat a megfelelő szabályokat, rendszereket és eljárásokat, amelyekkel az (1) és (2) bekezdésben foglalt követelmények teljesíthetők; és
- b) azokat az értesítési sablonokat, amelyekkel az (1) és (2) bekezdésben foglalt követelmények teljesíthetők.

Az EÉPH a szabályozástechnikai standardtervezeteket 2016. július 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

3. FEJEZET

KÖZZÉTÉTELI KÖVETELMÉNYEK

17. cikk

A bennfentes információk nyilvános közzététele

(1) A kibocsátó a lehető leghamarabb tájékoztatja a nyilvánosságot az őt közvetlenül érintő bennfentes információkról.

A kibocsátó biztosítja, hogy a bennfentes információt oly módon tegyék közzé, hogy a nyilvánosság gyorsan hozzáférhessen, és teljes körűen, megfelelően és időben értékelhesse az információt, amelyet a kibocsátó adott esetben a 2004/109/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 21. cikkében említett hivatalosan kijelölt rendszeren keresztül tesz közzé. A kibocsátó a bennfentes információ nyilvánosságra hozatalát nem kötheti össze tevékenységei reklámozásával. A kibocsátó hivatalos honlapján legalább öt éven át megjelenteti és fenntartja az olyan bennfentes információkat, amelyek nyilvános közzétételére kötelesek.

E cikk az olyan kibocsátókra alkalmazandó, amelyek kérték, vagy jóváhagyták pénzügyi eszközeik valamely tagállam szabályozott piacára történő bevezetését, illetve kizárólag multilaterális kereskedési rendszerben vagy szervezett kereskedési rendszerben forgalmazott eszköz esetében jóváhagyták pénzügyi eszközeik multilaterális kereskedési rendszerben vagy szervezett kereskedési rendszerben való forgalmazását, illetve kérték pénzügyi eszközeik valamely tagállam multilaterális kereskedési rendszerébe történő bevezetését.

(2) A kibocsátási egységek piacának szereplője ténylegesen, nyilvánosan és időben közzéteszi azokat a kibocsátási egységet érintő bennfentes információkat, amelyekkel saját vállalkozására vonatkozóan rendelkezik, ideértve a 2003/87/EK irányelv I. mellékletében meghatározott légiközlekedési tevékenységeket, valamint az irányelv 3. cikkének e) pontja szerinti azon létesítményeket, amelyek részben vagy egészben az adott szereplő, vagy annak anyavállalata vagy kapcsolt vállalkozása tulajdonában vagy ellenőrzése alatt állnak, vagy amelyek üzemeltetéséért a szereplő, vagy annak anyavállalata vagy kapcsolt vállalkozása részben vagy egészben felelős. A létesítményeket illetően a közzététel kiterjed a létesítmények kapacitására és hasznosítására, ideértve a létesítmények tervezett és rendkívüli leállítását is.

Az első albekezdés nem vonatkozik a kibocsátási egységek piacának szereplőjére akkor, ha a tulajdonában vagy ellenőrzése alatt álló vagy a felelősségi körébe tartozó létesítmény vagy légiközlekedési tevékenység kibocsátása az előző évben nem érte el a szén-dioxid-egyenérték alsó határértékét, tüzelőberendezés üzemeltetése esetén pedig a bemenő hőteljesítmény nem érte el az alsó határértékét.

A Bizottság a 35. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el, amelyek a második albekezdésben szereplő mentesség alkalmazása céljából meghatározzák a szén-dioxid-egyenérték és a bemenő hőteljesítmény alsó határértékét.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 35. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek meghatározzák az e cikk (4) és (5) bekezdésében említett értesítések tárgyában illetékes hatóságot.

(4) A kibocsátó vagy a kibocsátási egységek piacának szereplője saját felelősségére készítheti a bennfentes információ nyilvános közzétételét, feltéve, hogy az összes alábbi feltétel teljesül:

a) az azonnali közzététel valószínűleg sértené a kibocsátó vagy a kibocsátási egységek piaca szereplőjének jogszerű érdekeit;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2004. december 15-i 2004/109/EK irányelve a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos információkra vonatkozó átláthatósági követelmények harmonizációjáról és a 2001/34/EK irányelv módosításáról (HL L 390., 2004.12.31., 38. o.).

- b) a közzététel késleltetése a nyilvánosság számára vélhetően nem félrevezető,
- c) a kibocsátó vagy a kibocsátási egységek piacának szereplője gondoskodni tud az információ bizalmas kezeléséről.

Az a)–c) pontoktól függően egy különböző fázisokból álló, időben elhúzódó olyan folyamat esetében, amellyel egy bizonyos körülményt vagy egy bizonyos eseményt kívánnak előidézni, vagy amely ilyen körülmény vagy esemény bekövetkeztével jár, a kibocsátó vagy a kibocsátási egységek piaca szereplője saját felelősségére késleltetheti az ezzel a folyamattal kapcsolatos bennfentes információ közzétételét.

Ha a kibocsátó vagy a kibocsátási egységek piacának szereplője a bennfentes információ közzétételét e bekezdés alapján késleltette, akkor az információ nyilvános közzétételét követően haladéktalanul értesíti a (3) bekezdésben meghatározott illetékes hatóságot arról, hogy az információt késleltette tette közzé, és írásban ismerteti, hogy hogyan teljesültek az e bekezdésben meghatározott feltételek. A tagállamok ugyanakkor rendelkezhetnek úgy, hogy csak a (3) bekezdésben meghatározott illetékes hatóság kérésére nyújtható ilyen ismertetés.

(5) A pénzügyi rendszer stabilitásának megőrzése érdekében a kibocsátó, amely hitelintézet vagy pénzügyi vállalkozás, saját felelősségére késleltetheti a bennfentes információk – beleértve többek között az átmeneti likviditási problémára vonatkozó információt, különösen az átmeneti likviditási támogatás megszerzésének szükségességét valamely központi banktól vagy végszükségben hitelt adó intézménytől – nyilvános közzétételét, feltéve, hogy az összes alábbi feltétel teljesül:

- a) a bennfentes információ közzététele azzal a kockázattal jár, hogy megrendül a kibocsátó és a pénzügyi rendszer stabilitása;
- b) az információ késleltetett közzététele közérdek,
- c) az információ bizalmas kezelése biztosítható; továbbá
- d) a (3) bekezdésben meghatározott illetékes hatóság jóváhagyta a késleltetést annak alapján, hogy az a, b) és c) pontban foglalt feltételek teljesülnek.

(6) Az (5) bekezdés a)–d) pontjának alkalmazásában a kibocsátó értesíti a (3) bekezdésben meghatározott illetékes hatóságot az első albekezdésben említett bennfentes információ közzétételének késleltetésére irányuló szándékáról, továbbá bizonyítékkal szolgál arra vonatkozóan, hogy az (5) bekezdés a), b) és c) pontjában foglalt feltételek teljesülnek. A (3) bekezdésben meghatározott illetékes hatóság adott esetben konzultál a nemzeti központi bankkal vagy a makroprudenciális hatósággal, ha illet létrehozta, vagy más esetben az alábbi hatóságokkal:

- a) ha a kibocsátó hitelintézet vagy befektetési vállalkozás, a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 133. cikkének (1) bekezdése szerint meghatározott hatóság;
- b) az a) ponttól eltérő esetekben a kibocsátó felügyeletéért felelős bármely más nemzeti hatóság.

A (3) bekezdésben meghatározott illetékes hatóságnak gondoskodnia kell arról, hogy a bennfentes információ közzétételének késleltetése ne haladja meg a közérdekből szükséges időtartamot. A (3) bekezdésben meghatározott illetékes hatóság legalább heti rendszerességgel megvizsgálja, hogy az (5) bekezdés a), b) és c) pontjában foglalt feltételek teljesülnek-e még.

Amennyiben a (3) bekezdésben meghatározott illetékes hatóság nem egyezik bele a bennfentes információ közzétételének késleltetésébe, a kibocsátó azonnal közzéteszi a bennfentes információt.

E bekezdés azokban az esetekben alkalmazandó, amikor a kibocsátó úgy határoz, hogy a (4) bekezdésben foglaltaknak megfelelően nem késlelteti a bennfentes információ közzétételét.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. június 26-i 2013/36/EU irányelve a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

Az e bekezdésben a (3) bekezdésben meghatározott illetékes hatóságra történő utalás nem sérti az illetékes hatóság azon képességét, hogy a 23. cikk (1) bekezdésében említett feladatait bármilyen módon elvégezze.

(7) Ha a (4) vagy (5) bekezdéssel összhangban késleltetik a bennfentes információ közzétételét, és e bennfentes információ bizalmas kezelése a továbbiakban nem biztosított, a kibocsátónak vagy a kibocsátási egységek piaca szereplőjének a lehető leghamarabb tájékoztatnia kell a nyilvánosságot a bennfentes információról.

E bekezdés olyan helyzetekre is vonatkozik, amikor a híresztelés egyértelműen olyan bennfentes információról szól, amely közzétételét a (4) vagy (5) bekezdésben foglaltak szerint késleltették, amennyiben a híresztelés elég pontos annak megállapításához, hogy az adott információ bizalmas kezelése már nem biztosított.

(8) Ha a kibocsátó vagy a kibocsátási egységek piacának szereplője, illetve a nevében vagy a javára eljáró személy – a 10. cikk (1) bekezdésében említettek szerint munkaviszonya, foglalkozása vagy feladatainak szokásos teljesítése keretében – harmadik félnek bennfentes információt ad át, akkor szándékos átadás esetén ezzel egyidejűleg, nem szándékos átadás esetén pedig haladéktalanul teljes mértékben és ténylegesen nyilvánosan közzéteszi az információt. E bekezdés rendelkezéseit nem kell alkalmazni abban az esetben, ha az információ átadása olyan személynek történik, akit titoktartási kötelezettség terhel, függetlenül attól, hogy ez a kötelezettség törvényen, más jogszabályi rendelkezésen, társaság alapító okiratán vagy szerződésen alapul-e.

(9) A kkv-tőkefinanszírozási piacra bevezetett pénzügyi eszköz kibocsátójára vonatkozó bennfentes információ a kibocsátó saját honlapja helyett a kereskedési helyszín internetes oldalán is közzétehető, ha a kereskedési helyszín ezt a lehetőséget biztosítja az adott piacon szereplő kibocsátók számára.

(10) E cikk alkalmazása egységes feltételeinek biztosítása érdekében az EÉPH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyek meghatározzák:

- a) a bennfentes információk az (1), (2), (8) és (9) bekezdés szerinti megfelelő nyilvános közzétételére alkalmazott technikai eszközöket; és
- b) a bennfentes információk nyilvános közzétételében a (4) és (5) bekezdés szerinti késleltetésre alkalmazott technikai eszközöket.

Az EÉPH a végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2016. július 3-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikke szerinti elfogadására.

(11) Az EÉPH iránymutatásokat ad ki, amelyek meghatározzák a kibocsátónak a (4) bekezdés a) pontjában említett jogszervi érdekeinek és azon helyzeteknek az indikatív jellegű, nem teljes listáját, amelyekben a bennfentes információ közzétételének késleltetése nagy valószínűséggel félrevezeti a nyilvánosságot a (4) bekezdés b) pontjában foglaltak értelmében.

18. cikk

A bennfentesek jegyzéke

(1) A kibocsátó vagy a képviselőjében vagy a javára eljáró személy:

- a) jegyzéket készít azokról a személyekről, akik hozzáférnek a bennfentes információkhoz, és akik munkaszerződés alapján vagy más módon számára munkát végeznek olyan feladatokat teljesítve, amelyek által bennfentes információkhoz férnek hozzá, így például a tanácsadók, könyvelők vagy hitelminősítő szervezetek (a bennfentesek jegyzéke);
- b) a bennfentesek jegyzékét a (4) bekezdésnek megfelelően azonnal frissíti; továbbá
- c) a bennfentesek jegyzékét kérésre a lehető leghamarabb megküldi az illetékes hatóságnak.

(2) A kibocsátó vagy a képviselőjében vagy a javára eljáró személy minden ésszerű lépést megtesz annak biztosítása érdekében, hogy a bennfentesek jegyzékében szereplő személyek írásban elismerjék az ezzel járó jogi és közigazgatási kötelezettségeket, és legyenek tisztában a bennfentes kereskedelemért és a bennfentes információk jogosulatlan közzétételéért kiszabható szankciókkal.

Amennyiben a kibocsátó képviselőjében vagy javára eljáró személy vállalja a bennfentesek jegyzékének összeállítását vagy frissítését, a kibocsátó továbbra is teljes felelősséggel tartozik az e cikknek való megfelelésért. A kibocsátó mindig fenntartja jogát a bennfentesek jegyzékéhez való hozzáféréshez.

(3) A bennfentesek jegyzéke legalább az alábbiakat tartalmazza:

- a) a bennfentes információhoz hozzájutó személyek személyazonosságát;
- b) e személyek a bennfentesek jegyzékébe való felvételének okát;
- c) annak dátumát és időpontját, amikor e személyek hozzájutottak a bennfentes információhoz; és
- d) a bennfentesek jegyzéke összeállításának dátumát.

(4) A kibocsátó vagy a képviselőjében vagy javára eljáró személy a bennfentesek jegyzékét haladéktalanul frissíti, és feltünteti a frissítés dátumát is az alábbi körülmények fennállása esetén:

- a) amennyiben megváltozott valamely már a bennfentesek jegyzékében szereplő személy jegyzékbe vételének oka;
- b) amennyiben a bennfentes információkhoz új személy fér hozzá, akit ezért fel kell venni a bennfentesek jegyzékébe; és
- c) amennyiben valamely személy a továbbiakban már nem fér hozzá a bennfentes információkhoz.

Az egyes frissítések megadják azt a dátumot és időpontot, amikor a frissítést kiváltó változás bekövetkezett.

(5) A bennfentesek jegyzékét a kibocsátó vagy a nevében vagy a javára eljáró személy a jegyzék összeállítását vagy frissítését követő legalább 5 éven át megőrzi.

(6) A kkv-tőkefinanszírozási piacra bevezetett pénzügyi eszközök kibocsátói mentesülnek a bennfentesek jegyzékének elkészítése alól a következő feltételek teljesülése esetén:

- a) a kibocsátók minden ésszerű lépést megtesznek annak biztosítása érdekében, hogy minden személy, akinek bennfentes információhoz hozzáférése van, elismerje az ezzel járó jogi és közigazgatási kötelezettségeket, és legyenek tisztában a bennfentes kereskedelemért és a bennfentes információk jogosulatlan közzétételéért kiszabható szankciókkal; valamint
- b) a kibocsátó kérésre az illetékes hatóság rendelkezésére tudja bocsátani a bennfentesek jegyzékét.

(7) E cikk az olyan kibocsátókra alkalmazandó, amelyek kérték, vagy jóváhagyták pénzügyi eszközeik valamely tagállam szabályozott piacára történő bevezetését, illetve kizárólag multilaterális kereskedési rendszerben vagy szervezett kereskedési rendszerben forgalmazott eszköz esetében jóváhagyták pénzügyi eszközeik multilaterális kereskedési rendszerben vagy szervezett kereskedési rendszerben való forgalmazását, illetve kérték pénzügyi eszközeik valamely tagállam multilaterális kereskedési rendszerébe történő bevezetését.

(8) Az e cikk (1)–(5) bekezdése a következőkre is alkalmazandó:

- a) a kibocsátási egységek piacának szereplőire, a kibocsátási egységekkel kapcsolatos olyan bennfentes információk tekintetében, amelyek a kibocsátási egységek piaca említett szereplőinek fizikai működésével összefüggésben keletkeznek;

b) az aukciós platformra, az árvezetőre és az aukcióellenőrré a kibocsátási egység vagy az azon alapuló egyéb aukciós termék 1031/2010/EU rendelet alapján bonyolított aukciója esetében.

(9) E cikk alkalmazása egységes feltételeinek biztosítása érdekében az EÉPH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyek meghatározzák az e cikkben említett bennfentesek jegyzékének elkészítéséhez és frissítéséhez használt pontos formátumot.

Az EÉPH a végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2016. július 3-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikke szerinti elfogadására.

19. cikk

A vezetők (managerek) ügyletei

(1) A vezetői feladatokat ellátó személyeknek és adott esetben a velük szoros kapcsolatban álló személyeknek értesíteniük kell a kibocsátót vagy a kibocsátási egységek piacának szereplőjét és a (2) bekezdés második albekezdésében említett illetékes hatóságot:

- a) a kibocsátók tekintetében, a saját javukra bonyolított, az adott kibocsátó részvényeire vagy hitelviszonyt megtestesítő eszközeire, vagy az ezekhez kapcsolódó származtatott vagy más pénzügyi eszközökre vonatkozóan kötött minden ügyletről;
- b) a kibocsátási egységek piacának szereplői tekintetében, a saját javukra bonyolított, a kibocsátási egységekre és az azokon alapuló aukciós termékekre vagy hozzájuk kapcsolódó származtatott eszközökre vonatkozóan kötött minden ügyletről.

A fenti értesítésnek haladéktalanul, de legkésőbb az ügylet időpontját követő három munkanapon belül meg kell történnie.

Az első albekezdés akkor alkalmazandó, amikor az ügyletek összértéke az adott naptári évben elérte a (8), illetve a (9) bekezdésben meghatározott küszöbértéket.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazása céljából és a tagállamoknak az e cikkben foglalttól eltérő bejelentési kötelezettségek megállapítására vonatkozó jogát nem sértve az (1) bekezdésben említett személyeknek értesíteniük kell az illetékes hatóságokat minden ügyletről, amelyet e személyek a saját javukra kötöttek.

Az (1) bekezdésben említett személyeknek a kibocsátó vagy a kibocsátási egységek piacának szereplője nyilvántartásba vételének helye szerinti tagállam bejelentési szabályait kell betartaniuk. Az értesítésnek az adott tagállam illetékes hatósága felé az ügylet időpontját követő három munkanapon belül meg kell történnie. Amennyiben a kibocsátót egy tagállamban nem vették nyilvántartásba, a szóban forgó értesítést a 2004/109/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének i) pontjával összhangban a hazai tagállam illetékes hatóságának kell eljuttatni, vagy ennek hiányában a kereskedési helyszín szerinti illetékes hatóságnak.

(3) A kibocsátó vagy a kibocsátási egységek piacának szereplője biztosítja, hogy az (1) bekezdésnek megfelelően bejelentett információt haladéktalanul, legkésőbb az ügyletet követő három munkanapon belül közzéteszik oly módon, hogy ahhoz gyorsan és megkülönböztetésmentesen hozzá lehessen férni a 17. cikk (10) bekezdésének a) pontjában említett végrehajtás-technikai szabványoknak megfelelően.

A kibocsátó vagy a kibocsátási egységek piacának szereplője olyan médiát használ, amely indokoltan és megbízhatóan igénybe vehető az információk hatékony terjesztésére az Unió egész területén, és adott esetben a 2004/109/EK irányelv 21. cikkében említett hivatalosan kijelölt rendszert fogja alkalmazni.

A nemzeti jog ugyanakkor rendelkezhet úgy, hogy az információt közzé teheti maga az illetékes hatóság is.

- (4) E cikk az olyan kibocsátókra alkalmazandó, amelyek
- a) kérték, vagy jóváhagyták pénzügyi eszközök szabályozott piacon történő bevezetését; vagy
 - b) kizárólag multilaterális kereskedési rendszerben vagy szervezett kereskedési rendszerben forgalmazott eszköz esetében jóváhagyták pénzügyi eszközök multilaterális kereskedési rendszerben vagy szervezett kereskedési rendszerben való forgalmazását, illetve kérték pénzügyi eszközök multilaterális kereskedési rendszerbe történő bevezetését.

(5) A kibocsátók vagy a kibocsátási egységek piacának szereplői írásban értesítik az adott kibocsátónál vezetői feladatokat ellátó személyeket az e cikk szerinti kötelezettségeikről. A kibocsátók vagy a kibocsátási egységek piacának szereplői jegyzéket készítenek az összes, vezetői feladatot ellátó személyről és a velük szoros kapcsolatban álló személyekről.

A vezetői feladatokat ellátó személyek írásban értesítik a velük szoros kapcsolatban álló személyeket az e cikk szerinti kötelezettségeikről, és az értesítés másolatát megőrzik.

(6) Az ügyletekről szóló, (1) bekezdésben említett értesítésnek a következő adatokat kell tartalmaznia:

- a) a személy neve;
- b) az értesítés oka;
- c) az érintett kibocsátó vagy a kibocsátási egységek piaca szereplőjének neve;
- d) a pénzügyi eszköz leírása és azonosítása;
- e) az ügylet(ek) jellege (például vétel vagy eladás), jelezve, hogy az ügylet összefügg-e részvényopció-programokkal vagy a (7) bekezdésben foglalt egyedi példákkal;
- f) az ügylet(ek) helye és időpontja; továbbá
- g) az ügylet(ek) ára és volumene. Olyan zálogosítás esetében, amelynek feltételei lehetővé teszik a zálog értékének változását, ezt is közzé kell tenni a zálogosítás időpontjában érvényes értékkel együtt.

(7) Az (1) bekezdés alkalmazásában az alábbi ügyleteket is be kell jelenteni:

- a) a pénzügyi eszköz az (1) bekezdésben említett vezetői feladatokat ellátó személy vagy ilyen személlyel szoros kapcsolatban álló személy általi vagy nevében történő elzálogosítását vagy kölcsönadását;
- b) az (1) bekezdésben említett foglalkozásszerűen ügyleteket kötő vagy teljesítő személy által vagy más személy által vezetői feladatokat ellátó személy vagy ilyen személlyel szoros kapcsolatban álló személy nevében végrehajtott ügyleteket, ideértve azokat is, amelyeknél mérlegelési jogkört gyakorolnak;
- c) életbiztosítási kötvény keretében végzett, a 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁽¹⁾ foglaltaknak megfelelően meghatározott ügyleteket, amennyiben:
 - i. a kötvény tulajdonosa vezetői feladatokat ellátó személy vagy ilyen személlyel szoros kapcsolatban álló személy, az (1) bekezdésnek megfelelően;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009. november 25-i 2009/138/EK irányelve a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról (Szolvencia II) (HL L 335., 2009.12.17., 1. o.).

- ii. a befektetési kockázatot a kötvény tulajdonosa viseli; és
- iii. a kötvény tulajdonosa hatáskörrel vagy mérlegelési jogkörrel rendelkezik a szóban forgó életbiztosítási kötvény egyedi eszközeire vonatkozó befektetési döntések meghozatalára, illetve a szóban forgó életbiztosítási kötvény számára egyedi eszközökkel kapcsolatos ügyletek végrehajtására.

Az a) pont alkalmazásában a pénzügyi eszközök elzálogosítását vagy hasonló biztosítékot, amely a pénzügyi eszközök letéti számlán történő elhelyezésével kapcsolatos, nem kell bejelenteni, feltéve, hogy és addig az időpontig, amíg az ilyen elzálogosítás vagy egyéb biztosíték célja egyedi hitel számra fedezet nyújtása.

Miközben valamely biztosítási szerződés kötvénytulajdonosának e bekezdésnek megfelelően be kell jelentenie az ügyleteket, a bejelentési kötelezettség nem vonatkozik a biztosítási társaságra.

(8) Az (1) bekezdés minden ügyletre vonatkozik azt követően, hogy az ügyletek összértéke egy naptári éven belül elérte az 5 000 EUR-t. Az 5 000 EUR-s küszöb kiszámítása az (1) bekezdésben említett valamennyi ügylet nettósítás nélküli értékének összeadásával történik.

(9) Az illetékes hatóság határozhat úgy, hogy 20 000 EUR-ra növeli a (8) bekezdésben foglalt küszöbértéket, és döntéséről, valamint a magasabb küszöbérték elfogadásának indokairól – külön ismertetve a piaci feltételeket – még a határozat alkalmazása előtt tájékoztatnia kell az EEPH-t. Az EÉPH honlapján közzéteszi az e cikk értelmében alkalmazandó küszöbértékek jegyzékét, valamint az illetékes hatóságok által nyújtott, e küszöbértékekre vonatkozó indokolásokat.

(10) Ez a cikk a kibocsátási egységek piaca szereplőjénél, az 1031/2010/EU rendelet alapján bonyolított aukcióban részt vevő aukciós platformnál, árverezőnél és aukcióellenőrnél vezetői feladatokat ellátó személyekre, valamint a velük szoros kapcsolatban álló személyekre is vonatkozik, amennyiben ügyleteik kibocsátási egységekre, azok származtatott termékeire vagy azokon alapuló aukciós termékekre is kiterjednek. E személyeknek adott esetben be kell jelenteniük ügyleteiket az aukciós platformokhoz, az árverezőkhöz, illetve az aukcióellenőrhöz, valamint az aukciós platform, árverező, illetve aukcióellenőr székhelye szerinti illetékes hatósághoz. Az így bejelentett információt az aukciós platform, az árverező, az aukcióellenőr vagy az illetékes hatóság nyilvánosságra hozza a (3) bekezdésnek megfelelően.

(11) A 14. és 15. cikk sérelme nélkül a valamely kibocsátónál vezetői feladatokat ellátó személy közvetve vagy közvetlenül nem bonyolíthat ügyleteket saját javára vagy közvetve vagy közvetlenül harmadik fél javára a kibocsátó részvényei vagy hitelviszonyt megtestesítő eszközei, illetve az ezekhez kapcsolódó származtatott termékek vagy más pénzügyi eszközök kapcsán egy harmincnapos tilalmi időszak leteltéig azt megelőzően, hogy sor kerül az időközi pénzügyi jelentés vagy az év végi jelentés bejelentésére, amelyet az érintett kibocsátó köteles nyilvánosságra hozni a következők szerint:

a) azon kereskedési helyszín szabályai, ahol a kibocsátó részvényeit forgalmazzák;

b) a nemzeti jog.

(12) A 14. és 15. cikk sérelme nélkül a kibocsátó engedélyezheti a nála vezetői feladatokat ellátó személy számára az általa saját vagy harmadik fél javára bonyolított kereskedelmet a (11) bekezdésben említett tilalmi időszakban:

a) eseti alapon olyan kivételes körülmények – például súlyos pénzügyi nehézség – megléte következtében, amelyek szükségessé teszik a részvények azonnali eladását; vagy

b) a kereskedés sajátosságai miatt, ha egy alkalmazotti részvényprogram megtakarítási konstrukció, részvénytörzsítés vagy részjogosultság keretében történik, vagy olyan ügyletek esetén, ahol az érintett értékpapírban lévő vagyoni érdekeltség nem változik.

(13) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 35. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek meghatározzák azokat a körülményeket, amelyek megléte mellett a kibocsátó a tilalmi időszak alatt a (12) bekezdésben foglaltaknak megfelelően engedélyezheti a kereskedést, többek között a kivételesnek számító körülményeket és olyan típusú ügyleteket, amelyek indokolttá tennék a kereskedés engedélyezését.

(14) A Bizottság a 35. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el, amelyek meghatározzák azon ügyletek típusait, amelyek az (1) bekezdésben említett kötelezettséget vonják maguk után.

(15) Az (1) bekezdés egységes alkalmazásának biztosítása érdekében az EÉPH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az (1) bekezdésben említett információkról szóló értesítések és az információk közzétételének formátumával és sablonjával kapcsolatban.

Az EÉPH az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

20. cikk

Befektetési ajánlások és statisztikák

(1) A befektetési ajánlásokat vagy más, befektetési stratégiát ajánló vagy javaslo tájékoztatót készítő vagy terjesztő személyeknek megfelelő gondossággal kell eljárniuk ezen információk tárgyilagos ismertetése tekintetében, és fel kell tárnuk érdekeiket, illetve jelezniük kell összeférhetlenségüket azokkal a pénzügyi eszközökkel kapcsolatban, amelyekre az információk vonatkoznak.

(2) A pénzügyi piacokra valószínűsíthetően jelentős hatást gyakorló statisztikákat vagy előrejelzéseket terjesztő közintézmények e statisztikákat vagy előrejelzéseket tárgyilagos és átlátható módon terjesztik.

(3) E cikk következetes harmonizációjának biztosítása érdekében az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben technikai szabályokat határoz meg az (1) bekezdésben említett kategóriákba tartozó személyek esetében a befektetési stratégiával kapcsolatos tanácsadást vagy javaslatot tartalmazó befektetési ajánlások vagy más tájékoztatók tárgyilagos ismertetésére vonatkozóan, valamint a külön érdekek feltárására vagy az összeférhetlenség jelzésére vonatkozóan.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

A (3) bekezdésben említett szabályozástechnikai standardokban foglalt technikai szabályok nem alkalmazandók olyan újságírókra, akikre e szabályokkal egyenértékű megfelelő szabályozás vonatkozik a tagállamokban, ideértve az egyenértékű megfelelő önszabályozást, feltéve, hogy e szabályozás az említett technikai szabályokkal elért hatásokhoz hasonló hatásokkal jár. Az egyenértékű megfelelő szabályozás szövegéről a tagállamok értesítik a Bizottságot.

21. cikk

Információk közzététele vagy terjesztése a médiában

A 10. cikk, a 12. cikk (1) bekezdésének c) pontja és a 20. cikk alkalmazásában, ha az információk közzététele vagy terjesztése, illetve az ajánlások megfogalmazása vagy terjesztése újságírás vagy a média más kifejezési formája céljából történik, az információk ilyen közzétételét vagy terjesztését a sajtószabadságra és az egyéb médiában megnyilvánuló véleménynyilvánítás szabadságára vonatkozó szabályok, valamint az újságírói szakmára vonatkozó szabályok és kódexek figyelembevételével kell elbírálni, az alábbiak kivételével:

a) az érintett személyek, illetve a velük szoros kapcsolatban álló személyek közvetlenül vagy közvetve előnyre vagy haszonra tesznek szert az adott információk közzétételéből vagy terjesztéséből; vagy

- b) az információ közzétételére vagy terjesztésére azzal a szándékkal kerül sor, hogy a piacot a pénzügyi eszközök kínálata, kereslete vagy ára tekintetében félrevezessék.

4. FEJEZET

AZ ÉÉPH ÉS AZ ILLETÉKES HATÓSÁGOK

22. cikk

Illetékes hatóságok

Az igazságügyi szervek hatáskörének sérelme nélkül minden tagállam közigazgatási hatóságot jelöl ki, amely e rendelet alkalmazásában illetékes. A tagállamok a kijelölésről tájékoztatják a Bizottságot, az ÉÉPH-t és a többi tagállam illetékes hatóságait. Az illetékes hatóság az illetékességi területén gondoskodik e rendelet alkalmazásáról a területén végrehajtott cselekmények tekintetében, valamint a külföldön végrehajtott azon cselekmények tekintetében, amelyek szabályozott piacra bevezetett pénzügyi eszközöket érintenek, vagy olyan pénzügyi eszközöket, amelyeknek az ilyen piacra történő bevezetése iránti kérelmet nyújtottak be, amelyek aukciós platformon aukciónak vagy amelyekkel multilaterális kereskedési rendszerben vagy szervezett kereskedési rendszerben kereskednek, vagy amelyeknek az illetékes hatóság területén működő valamely multilaterális kereskedési rendszerbe történő bevezetése iránti kérelmet nyújtottak be.

23. cikk

Az illetékes hatóságok hatásköre

- (1) Az illetékes hatóság feladatait és hatáskörét az alábbi módok valamelyikén végzi, illetve gyakorolja:
- a) közvetlenül;
 - b) más hatóságokkal vagy a piaci vállalkozásokkal együttműködve;
 - c) oly módon, hogy felelősségét megtartva más hatóságokra vagy piaci vállalkozásokra ruházza át hatáskörét;
 - d) az illetékes igazságügyi szervekhez benyújtott kérelem útján.
- (2) E rendelet szerinti feladataik teljesítése érdekében az illetékes hatóságok – a nemzeti joggal összhangban – az alábbi felügyeleti és vizsgálati jogosultságokkal rendelkeznek:
- a) formátumtól függetlenül betekintés bármely iratba vagy adatba, és arról másolat beszerzése vagy készítése;
 - b) tájékoztatás kérése bármely személytől vagy bármely személy felszólítása tájékoztatás megadására, ideértve az érintett megbízások közvetítésének és az érintett ügyletek bonyolításának egyes szakaszaiban részt vevő személyeket és e személyek munkahelyi előjáróit is, továbbá információszerzés céljából e személyek szükség szerinti beidézése és kihallgatása;
 - c) árualapú származtatott eszközök esetében szabványos formátumú információkérés a piaci szereplőktől a kapcsolódó azonnali piacokra vonatkozóan, az ügyletekre vonatkozó kimutatások bekérése, valamint közvetlen hozzáférés a kereskedési rendszerekhez;
 - d) helyszíni ellenőrzés és vizsgálatok a természetes személyek lakóhelyétől eltérő helyszíneken;
 - e) a második albekezdésnek megfelelően belépés természetes és jogi személyek területére dokumentumok és bármilyen formátumú adatok lefoglalása érdekében, amennyiben alapos okkal feltételezhető, hogy a vizsgálat tárgyához kapcsolódó dokumentumok vagy adatok az e rendeletet sértő bennfentes kereskedelem vagy piaci manipuláció bizonyítása szempontjából lényegesek lehetnek;
 - f) bünyügyi nyomozás kezdeményezése;
 - g) befektetési vállalkozás, hitelintézet vagy pénzügyi vállalkozás telefonbeszélgetésekről, elektronikus kommunikációkról készült meglévő felvételeinek és más adatforgalmi nyilvántartásának bekérése;

- h) távközlési szolgáltató meglévő adatforgalmi nyilvántartásának bekérése, amennyiben a nemzeti jog megengedi, ha alapos okkal feltételezhető, hogy jogsértés történt, illetve ezek a nyilvántartások a 14. cikk a) vagy b) pontjának vagy a 15. cikknek a megsértésének kivizsgálása szempontjából lényegesek lehetnek;
- i) vagyontárgyak zárolásának vagy lefoglalásának indítványozása vagy mindkettő;
- j) az érintett pénzügyi eszközök kereskedésének felfüggesztése;
- k) bármilyen olyan gyakorlat ideiglenes beszüntetésének előírása, amelyet az illetékes hatóság az e rendelettel ellentétesnek ítél;
- l) ideiglenes eltiltás szakmai tevékenység folytatásától; és
- m) a nyilvánosság megfelelő tájékoztatásához szükséges minden intézkedés meghozatala, többek között a közzétett valótlan vagy félrevezető információk helyesbítése, ezen belül a valótlan vagy félrevezető információt közzétevő vagy terjesztő kibocsátó vagy egyéb személy kötelezése helyesbítő nyilatkozat közzétételére.

Ha az első albekezdés e) pontjában említett, természetes és jogi személyek területére történő belépéshez a nemzeti jognak megfelelően az érintett tagállam igazságügyi hatóságától előzetes engedély szükséges, az e pontban említett hatáskörrel csak az előzetes engedély megszerzését követően lehet élni;

(3) A tagállamok a megfelelő intézkedésekkel biztosítják az illetékes hatóságok valamennyi olyan felügyeleti és vizsgálati jogosultságát, amely feladataik ellátásához szükséges.

E rendelet nem sérti az e rendeletben foglalt követelményeken kívül további követelményeket előíró 2004/25/EK irányelv 4. cikke értelmében a tagállamok által kijelölt felügyeleti hatóságok által szabályozott nyilvános vételi ajánlatokkal, társaságok összefonódásával és a társaságok tulajdonjogát vagy irányítását befolyásoló más ügyletekkel kapcsolatban elfogadott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket.

(4) Az illetékes hatóságok részére valamely személy által e rendelettel összhangban nyújtott tájékoztatás nem minősül az információátadás bármely, szerződésben, vagy bármely jogalkotási, szabályozási, vagy igazgatási rendelkezésben meghatározott korlátozása megsértésének, és nem jár a bejelentő semmilyen felelősségével az ilyen bejelentéssel kapcsolatban.

24. cikk

Együtműködés az EÉPH-val

(1) E rendelet alkalmazásában az illetékes hatóságok az 1095/2010/EU rendeletnek megfelelően együttműködnek az EÉPH-val.

(2) Az illetékes hatóságok az 1095/2010/EU rendelet 35. cikkével összhangban haladéktalanul az EÉPH rendelkezésére bocsátják a feladataik ellátásához szükséges valamennyi információt.

(3) E cikk alkalmazása egységes feltételeinek biztosítása érdekében az EÉPH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyek meghatározzák a (2) bekezdésben információcsere eljárásait és formáit.

Az EÉPH az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2016. július 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikke szerinti elfogadására.

25. cikk

Együtműködési kötelezettség

(1) E rendelet alkalmazásában az illetékes hatóságok szükség szerint együttműködnek egymással és az EÉPH-val, feltéve, hogy nem alkalmazandó a (2) bekezdésben foglalt kivételek valamelyike. Az illetékes hatóságok segítséget nyújtanak más tagállamok illetékes hatóságainak és az EÉPH-nak. Elsősorban indokolatlan késedelem nélkül információt cserélnek és együttműködnek a vizsgálati, felügyeleti és jogérvényesítési tevékenység során.

Az első albekezdésben megállapított együttműködési és segítségnyújtási kötelezettség a Bizottságot is terheli az EUMSZ I. mellékletében felsorolt mezőgazdasági termékek közé tartozó áruval kapcsolatos információcserre tekintetében.

Az illetékes hatóságok és az EÉPH együttműködnek az 1095/2010/EU rendelettel és különösen annak 35. cikkével összhangban.

Amennyiben a tagállamok a 30. cikk (1) bekezdésének második albekezdésével összhangban úgy döntöttek, hogy büntetőjogi szankciókat szabnak ki e rendelet rendelkezéseinek a fenti cikkben említett megsértése esetén, biztosítaniuk kell, hogy megfelelő intézkedések álljanak rendelkezésre ahhoz, hogy az illetékes hatóságok minden szükséges hatáskörrel rendelkezzenek a joghatóságuk alá tartozó igazságügyi hatóságokkal történő kapcsolatfelvételhez annak érdekében, hogy megkapják az e rendelet esetleges megsértése miatt indított nyomozás vagy eljárásokkal kapcsolatos egyedi tájékoztatást, valamint ugyanezt nyújthassák más illetékes hatóságok vagy az EÉPH számára az egymással és az EÉPH-val e rendelet alkalmazásában való együttműködésre vonatkozó kötelezettségük teljesítése céljából.

(2) Az illetékes hatóság az alábbi kivételes körülmények fennállása esetén utasíthatja el a tájékoztatás vagy valamely nyomozás tekintetében történő együttműködés iránti kérelem teljesítését:

- a) a releváns információról szóló tájékoztatás hátrányos hatással lehet a megkeresett tagállam biztonságára, különösen a terrorizmus és más súlyos bűntettek elleni küzdelem tekintetében;
- b) a kérelem teljesítése valószínűleg hátrányosan befolyásolná saját vizsgálat és végrehajtási tevékenységeit vagy adott esetben egy büntetőjogi kivizsgálást;
- c) az adott cselekmények és személyek tekintetében már kezdeményeztek bírósági eljárást a megkeresett tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságainál; vagy
- d) a megkeresett tagállamban már jogerős bírósági határozatot hoztak az ugyanezen cselekményeket elkövető személyek ellen.

(3) Az illetékes hatóságok és az EÉPH együttműködnek a 713/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ értelmében létrehozott Energiaszabályozók Együtműködési Ügynökségével (ACER) és a tagállami szabályozó hatóságokkal annak érdekében, hogy összehangoltan közelítsék meg a vonatkozó szabályok érvényesítését olyan esetekben, ahol ügylet, vételi vagy eladási megbízás, vagy más cselekmény vagy magatartás irányul egy vagy több, e rendelet hatálya alá eső pénzügyi eszközre, illetve egy vagy több olyan nagykereskedelmi energiatermékre, amely az 1227/2011/EU rendelet 3., 4. és 5. cikkének hatálya alá esik. Az illetékes hatóságok figyelembe veszik az 1227/2011/EU rendelet 2. cikkében foglalt meghatározások jellemzőit és az 1227/2011/EU rendelet 3., 4. és 5. cikkének rendelkezéseit akkor, ha e rendelet 7., 8. és 12. cikkét a nagykereskedelmi energiatermékekhez kapcsolódó pénzügyi eszközökre alkalmazzák.

(4) Az illetékes hatóságok kérésre haladéktalanul rendelkezésre bocsátják az (1) bekezdésben említett célból szükséges információkat.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009. július 13-i 713/2009/EK rendelete az Energiaszabályozók Együtműködési Ügynöksége létrehozásáról (HL L 211., 2009.8.14., 1. o.).

(5) Ha az illetékes hatóság meg van győződve arról, hogy egy másik tagállam területén e rendelet rendelkezéseivel ellentétes cselekményeket hajtanak vagy hajtottak végre, vagy hogy ilyen cselekmények valamely másik tagállam területén található kereskedési helyszínen forgalmazott pénzügyi eszközöket érintenek, erről a lehető legkonkrétabb formában értesíti a másik tagállam illetékes hatóságát, az EÉPH-t, valamint a nagykereskedelmi energiatermékekkel összefüggésben az Energiaszabályozók Együttműködési Ügynökségét. Az érintett tagállamok illetékes hatóságai egyeztetnek egymással és az EÉPH-val, valamint a nagykereskedelmi energiatermékekkel összefüggésben az Energiaszabályozók Együttműködési Ügynökségével a megfelelő intézkedésekről, továbbá tájékoztatják egymást az ezek közötti időszakok lényeges fejleményeiről. A 30. és 31. cikkben szabályozott, határokon átnyúló esetekben összehangoltan lépnek fel a közigazgatási szankciók és egyéb közigazgatási intézkedések alkalmazása során a többszörös és egymást átfedő intézkedések elkerülése érdekében, továbbá döntéseik érvényesítésében segítséget nyújtanak egymásnak.

(6) Valamely tagállam illetékes hatósága segítséget kérhet egy másik tagállam illetékes hatóságától a helyszíni ellenőrzésekkel vagy vizsgálatokkal kapcsolatban.

A segítséget kérő illetékes hatóság tájékoztathatja az EÉPH-t az első albekezdésben említett minden kérésről. Határokon átnyúló hatású vizsgálat vagy ellenőrzés esetében az EÉPH köteles valamely érintett illetékes hatóság megkeresésére a vizsgálatot vagy ellenőrzést koordinálni.

Ha valamely illetékes hatóság egy másik tagállam illetékes hatóságától helyszíni ellenőrzés vagy vizsgálat lefolytatására vonatkozó kérést kap, a következő lehetőségek közül választhat:

- a) saját maga végzi el a helyszíni ellenőrzést vagy vizsgálatot;
- b) engedélyezi az őt felkérő illetékes hatóság számára a helyszíni ellenőrzésben vagy vizsgálatban történő részvételt;
- c) engedélyezi az őt felkérő illetékes hatóság számára a helyszíni ellenőrzés vagy vizsgálat lefolytatását;
- d) könyvvizsgálókat vagy szakértőket jelöl ki a helyszíni ellenőrzés vagy vizsgálat lefolytatására;
- e) a felügyeleti tevékenységekkel összefüggő egyes feladatokat megosztja más illetékes hatóságokkal.

Az illetékes hatóságok a pénzbírságok behajtásának megkönnyítése tekintetében is együttműködhetnek más tagállamok illetékes hatóságaival.

(7) Az EUMSZ 258. cikke rendelkezéseinek sérelme nélkül, az az illetékes hatóság, amelynek az (1), (3), (4) és (5) bekezdés szerinti információ vagy segítségnyújtás iránti kérése alapján nem járnak el ésszerű időn belül, vagy amelynek információ vagy segítségnyújtás iránti kérését elutasítják, ezt ésszerű határidőn belül bejelentheti az EÉPH-nak.

Az említett helyzetekben az EÉPH az 1095/2010/EU rendelet 19. cikkének megfelelően járhat el, az EÉPH-nak az 1095/2010/EU rendelet 17. cikkével összhangban történő eljárása lehetőségének sérelme nélkül.

(8) Az illetékes hatóságok együttműködnek és információt cserélnek a tagállamok és harmadik országok az érintett azonnali piacokért felelős szabályozó hatóságaival, ha alapos okkal feltételezhetik, hogy az e rendeletet sértő bennfentes kereskedelemnek, bennfentes információk jogosulatlan közzétételének vagy piaci manipulációnak minősülő cselekményre kerül vagy került sor. Az együttműködés biztosítja a pénzügyi és azonnali piacok egységes áttekintését, továbbá felderíti a több piacot érintő és határokon átnyúló piaci visszaéléseket és szankciókat szab ki rájuk.

A kibocsátási egységek esetében az első albekezdésben előírt együttműködést és információcserét az alábbiakkal is biztosítani kell:

- a) a kibocsátási egység vagy az azon alapuló egyéb aukciós termék az 1031/2010/EU rendelet alapján bonyolított aukciója esetében az aukcióellenőrrel; és

b) az illetékes hatóságokkal, a jegyzékkezelőkkel és köztük a központi tisztviselővel, valamint a 2003/87/EK irányelv alapján a megfelelés ellenőrzésével megbízott közjogi testületekkel.

Az EÉPH segíti és koordinálja a más tagállamokban és harmadik országokban található illetékes hatóságok és a szabályozó hatóságok közötti együttműködést és információcserét. Az illetékes hatóságok lehetőség szerint együttműködési megállapodást kötnek a harmadik országokban a kapcsolódó azonnali piacokért felelős szabályozó hatóságokkal a 26. cikknek megfelelően.

(9) E cikk alkalmazása egységes feltételeinek biztosítása érdekében az EÉPH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyek meghatározzák az e cikkben említett információcsere és segítségnyújtás eljárásait és formáit.

Az EÉPH az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2016. július 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikke szerinti elfogadására.

26. cikk

Együttműködés harmadik országokkal

(1) A tagállamok illetékes hatóságai szükség szerint együttműködési megállapodást kötnek a harmadik országok felügyeleti hatóságaival a harmadik országokban található felügyeleti hatóságokkal való információcserére, valamint az e rendelet alapján a harmadik országokban keletkező kötelezettségek érvényesítésére vonatkozóan. Az együttműködési megállapodás legalább a hatékony információcserét biztosítja, amely lehetővé teszi az illetékes hatóságok számára, hogy az e rendeletről eredő kötelezettségeiket teljesítsék.

Az illetékes hatóság tájékoztatja az EÉPH-t és az egyéb illetékes hatóságokat, ha ilyen megállapodást készül megkötni.

(2) Az EÉPH, hacsak lehetséges, megkönnyíti és összehangolja az illetékes hatóságok és a harmadik országok érintett felügyeleti hatóságai közötti együttműködési megállapodások kidolgozását.

E cikk következetes harmonizációjának biztosítása érdekében az EÉPH a tagállamok illetékes hatóságai által adott esetben alkalmazandó együttműködési megállapodások dokumentumsablonját tartalmazó szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap a második albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

Az EÉPH adott esetben megkönnyíti és összehangolja továbbá a harmadik országok felügyeleti hatóságaitól kapott, és a 30. és 31. cikkben tárgyalt intézkedések meghozatala szempontjából lényeges információknak az illetékes hatóságok közötti cseréjét.

(3) Az illetékes hatóságok csak olyan esetekben kötnek információcseréről szóló együttműködési megállapodásokat harmadik országok felügyeleti hatóságaival, ha a továbbadott információkra legalább a 27. cikkben meghatározottakkal egyenértékű szakmai titoktartási garancia vonatkozik. Ilyen információcserére kizárólag az említett illetékes hatóságok feladatainak ellátása céljából kerülhet sor.

27. cikk

Szakmai titoktartás

(1) Az e rendelet alapján átvett, kicserélt és továbbított bizalmas információkkal kapcsolatos szakmai titoktartás szabályait a (2) és (3) bekezdés állapítja meg.

(2) Az ennek a rendeletnek az értelmében az illetékes hatóságok között folytatott bármilyen, üzleti vagy operatív feltételekkel, illetve más gazdasági vagy személyes jellegű ügyekkel kapcsolatos információcsere bizalmas adatközlésnek minősül és a szakmai titoktartás követelményeinek hatálya alá tartozik, kivéve azt az esetet, ha az illetékes hatóság az információközléssel egyidejűleg megállapítja, hogy a szóban forgó információ közreadható, illetve az információközlést bírósági eljárás teszi szükségessé.

(3) A szakmai titoktartás kötelezettsége mindazokat a személyeket terheli, akiket az illetékes hatóság, illetve olyan hatóság vagy piaci vállalkozás foglalkoztat vagy foglalkoztatott, amelyre az illetékes hatóság hatáskört ruházott át, beleértve az illetékes hatóság által megbízott könyvvizsgálókat és szakértőket. A szakmai titoktartás hatálya alá tartozó információk – az uniós vagy nemzeti jogban megállapított ellenkező rendelkezés hiányában – semmilyen más személlyel, illetve hatósággal nem közölhetők.

28. cikk

Adatvédelem

A személyes adatok a tagállamok által e rendelet keretei között végzett feldolgozása tekintetében az illetékes hatóságok e rendelet alkalmazásában feladataikat a 95/46/EK irányelvet átültető törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezésekkel összhangban végzik. A személyes adatok az EÉPH által e rendelet keretei között végzett feldolgozása tekintetében az EÉPH a betartja a 45/2001/EK rendelet rendelkezéseit.

Személyes adatot legfeljebb 5 éves időtartamra lehet megőrizni.

29. cikk

Személyes adatok továbbítása harmadik országokba

(1) Valamely tagállam illetékes hatósága eseti jelleggel, a 95/46/EK irányelvben foglalt követelmények teljesítése mellett személyes adatot továbbíthat harmadik országba. Az illetékes hatóság gondoskodik arról, hogy a harmadik ország az adatokat csak akkor továbbítsa más harmadik országba, ha erre szóló kifejezett írásos engedéllyel rendelkezik, és a tagállam illetékes hatósága által meghatározott feltételeket teljesíti.

(2) Egy tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága egy másik tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságától kapott személyes adatokat csak abban az esetben adhat tovább harmadik ország felügyeleti hatóságának, ha az érintett tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága ehhez megszerezte az adatokat átadó hatáskörrel rendelkező hatóság kifejezett hozzájárulását, és – adott esetben – az adatokat kizárólag olyan célra továbbítja, amelyhez az adott hatáskörrel rendelkező hatóság hozzájárult.

(3) Személyes adatok cseréjéről együttműködési megállapodás kizárólag a 95/46/EK irányelvet átültető törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezésekkel összhangban rendelkezhet.

5. FEJEZET

Közigazgatási intézkedések és szankciók

30. cikk

Közigazgatási szankciók és közigazgatási intézkedések

(1) A büntetőjogi szankciók és az illetékes hatóságok 23. cikk szerinti felügyeleti hatáskörének sérelme nélkül a tagállamok a nemzeti joggal összhangban hatáskört biztosítanak az illetékes hatóságok számára a megfelelő közigazgatási szankciók és közigazgatási intézkedések meghozatalához legalább az alábbi jogsértések esetére:

a) a 14. és 15. cikkben, a 16. cikk (1) és (2) bekezdésében, a 17. cikk (1), (2), (4), (5) és (8) bekezdésében, a 18. cikk (1)–(6) bekezdésében, a 19. cikk (1), (3), (5), (6), (7), és (11) bekezdésében és a 20. cikk (1) bekezdésében foglalt jogsértések; továbbá

- b) a 23. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálatban, nyomozásban vagy kérelem teljesítésében való együttműködés hiánya vagy ezek elvégzésének elmulasztása.

A tagállamok 2016. július 3-ig határozhatnak úgy, hogy nem állapítanak meg közigazgatási szankciókra vonatkozó szabályokat az első albekezdésben foglaltak szerint, ha az említett albekezdés a) és b) pontjában említett jogsértések nemzeti jogukban már büntetőjogi szankciók hatálya alá tartoznak. Ha a tagállamok így döntenek, részletesen tájékoztatják a Bizottságot és az EÉPH-t az adott büntetőjoguk idevágó részeiről.

A tagállamok az első és második albekezdésben említett szabályokról 2016. július 3-ig részletesen tájékoztatják a Bizottságot és az EÉPH-t. A tagállamok haladéktalanul közlik a Bizottsággal és az EÉPH-val az e szabályokat érintő későbbi módosításokat is.

(2) Az (1) bekezdés első albekezdése a) pontjában említett jogsértések esetében a tagállamok a nemzeti joggal összhangban hatáskört biztosítanak az illetékes hatóságok számára legalább az alábbi közigazgatási szankciók kiszabásához, illetve közigazgatási intézkedések meghozatalához:

- a) végzés, amely előírja a jogsértésért felelős személy számára, hogy hagyjon fel az adott magatartással, és tartózkodjon a magatartás megismétlésétől;
- b) a jogsértésből származó nyereség vagy az amiatt elkerült veszteség összegének visszaszolgáltatása, ha azok meghatározhatók;
- c) nyilvános figyelmeztetés, amely megnevezi a jogsértésért felelős személyt és a jogsértés jellegét;
- d) a befektetési vállalkozás engedélyének visszavonása vagy felfüggesztése;
- e) befektetési vállalkozásnál vezetői feladatokat ellátó személynek vagy egyéb természetes személynek, akinek a jogsértésért való felelősségét megállapították, az ideiglenes eltiltása attól, hogy befektetési vállalkozásban vezetői feladatot lásson el;
- f) a 14. vagy 15. cikkben foglalt jogsértések többszöri elkövetése esetén befektetési vállalkozásnál vezetői feladatokat ellátó személynek vagy egyéb természetes személynek, akinek a jogsértésért való felelősségét megállapították, a végleges eltiltása attól, hogy befektetési vállalkozásban vezetői feladatot lásson el;
- g) befektetési vállalkozásnál vezetői feladatokat ellátó személynek vagy egyéb természetes személynek, akinek a jogsértésért való felelősségét megállapították, az ideiglenes eltiltása attól, hogy saját számlára kereskedjen;
- h) maximális közigazgatási pénzbírság a jogsértésből származó nyereség vagy az amiatt elkerült veszteség összegének legfeljebb háromszorosáig, ha azok meghatározhatók;
- i) természetes személy esetében maximális összegű közigazgatási pénzbírság, amelynek összege:
 - i. a 14. és 15. cikkben foglalt jogsértések esetén legalább 5 000 000 EUR, vagy azokban a tagállamokban, amelyek pénzneme nem az euro, a nemzeti pénznemben 2014. július 2-án ennek megfelelő érték;
 - ii. a 16. és 17. cikkben foglalt jogsértések esetén legalább 1 000 000 EUR, vagy azokban a tagállamokban, amelyek pénzneme nem az euro, a nemzeti pénznemben 2014. július 2-án ennek megfelelő érték; és
 - iii. a 18., 19. és 20. cikkben foglalt jogsértések esetén legalább 500 000 EUR, vagy azokban a tagállamokban, amelyek pénzneme nem az euro, a nemzeti pénznemben 2014. július 2-án ennek megfelelő érték; és

j) jogi személy esetében maximális összegű közigazgatási pénzbírság, amelynek összege:

- i. a 14. és 15. cikkben foglalt jogsértések esetén legalább 15 000 000 EUR, vagy a jogi személy ügyvezető szerve által jóváhagyott, legutolsó rendelkezésre álló beszámoló szerinti előző teljes éves árbevételének 15 %-a, vagy azokban a tagállamokban, amelyek pénzneme nem az euro, a nemzeti pénznemben 2014. július 2-án ennek megfelelő érték;
- ii. a 16. és 17. cikkben foglalt jogsértések esetében 2 500 000 EUR, vagy a jogi személy ügyvezető szerve által jóváhagyott, legutolsó rendelkezésre álló beszámoló szerinti előző teljes éves árbevételének 2 %-a, vagy azokban a tagállamokban, amelyek pénzneme nem az euro, a nemzeti pénznemben 2014. július 2-án ennek megfelelő érték; és
- iii. a 18., 19. és 20. cikkben foglalt jogsértések esetén legalább 1 000 000 EUR, vagy azokban a tagállamokban, amelyek pénzneme nem az euro, a nemzeti pénznemben 2014. július 2-án ennek megfelelő érték.

Az e bekezdésben az illetékes hatóságra történő utalás nem sérti az illetékes hatóság azon képességét, hogy a 23. cikk (1) bekezdésében említett feladatait bármilyen módon elvégezze.

Az első albekezdés j) pontja i. és ii. alpontjának alkalmazásában amennyiben a jogi személy anyavállalat vagy leányvállalat, amelynek a 2013/34/EU irányelv⁽¹⁾ értelmében meghatározott összevont pénzügyi beszámolót kell készítenie, a vonatkozó teljes éves árbevétel a legutolsó rendelkezésre álló, a végső anyavállalat ügyvezető szerve által jóváhagyott összevont beszámoló szerinti teljes éves árbevétel, vagy a vonatkozó számviteli irányelvek – a bankokra vonatkozó 86/635/EGK tanácsi irányelv⁽²⁾ és a biztosítóiintézetekre vonatkozó 91/674/EGK tanácsi irányelv⁽³⁾ – szerinti, annak megfelelő típusú bevétel.

(3) A tagállamok az illetékes hatóságokat a (2) bekezdésben említetteken felüli hatáskörrel is felruházhatják, és az említett bekezdésben foglaltakat meghaladó mértékű szankciókat is előírhatnak.

31. cikk

A felügyeleti hatáskörök gyakorlása és szankciók kiszabása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a közigazgatási szankciók típusának és szintjének meghatározásakor az illetékes hatóságok figyelembe vegyenek minden lényeges körülményt, adott esetben többek között:

- a) a jogsértés súlyosságát és időtartamát;
- b) a jogsértésért felelős személy felelősségének mértékét;
- c) a jogsértésért felelős személynek például a jogi személy teljes árbevételében vagy a természetes személy éves jövedelmében konkrétan kifejezett pénzügyi erejét;
- d) a jogsértésért felelős személy által elért nyereség vagy elkerült veszteség jelentőségét, amennyiben ezek meghatározhatók;
- e) a jogsértésért felelős személy az illetékes hatósággal való együttműködésének mértékét, amelytől függetlenül az adott személy által elért nyereség vagy elkerült veszteség visszaszolgáltatásáról gondoskodni kell;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. június 26-i 2013/34/EU irányelve a meghatározott társasági formájú vállalkozások éves beszámolóiról, összevont éves beszámolóiról és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályaon kívül helyezéséről (HL L 182., 2013.6.29., 19. o.).

⁽²⁾ A Tanács 1986. december 8-i 86/635/EGK irányelve a bankok és más pénzügyi vállalkozások éves beszámolójáról és konszolidált éves beszámolójáról (HL L 372., 1986.12.31., 1. o.).

⁽³⁾ A Tanács 1991. december 19-i 91/674/EGK irányelve a biztosítóiintézetek éves és összevont (konszolidált) éves beszámolóiról (HL L 374., 1991.12.31., 7. o.).

- f) a jogsértésért felelős személy által korábban elkövetett jogsértéseket; és
- g) a jogsértésért felelős személy által a jogsértés megismétlésének elkerülése érdekében tett intézkedéseket.

(2) A közigazgatási szankciókra és egyéb közigazgatási intézkedésekre vonatkozó hatáskörük 30. cikk szerinti gyakorlása során az illetékes hatóságok szorosan együttműködnek annak érdekében, hogy a felügyeleti és kivizsgálási hatáskörük gyakorlása, valamint a kiszabott közigazgatási szankciók és a meghozott egyéb közigazgatási intézkedések e rendeletnek megfelelően hatékonyak és arányosak legyenek. A többszörös és egymást átfedő intézkedések elkerülése érdekében a 25. cikknek megfelelően összehangoltan lépnek fel a határokon átnyúló esetekben a felügyeleti és kivizsgálási hatáskörök gyakorlása, valamint a közigazgatási szankciók kiszabása során.

32. cikk

A jogsértések bejelentése

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok hatékony mechanizmusokat hozzanak létre annak elősegítése érdekében, hogy az illetékes hatóságok értesüljenek e rendelet megsértésének tényleges vagy lehetséges eseteiről.

(2) Az (1) bekezdésben említett mechanizmusok közé tartoznak legalább a következők:

- a) a jogsértésekről szóló jelentések átvételére és nyomon követésére vonatkozó konkrét eljárások, ideértve az ilyen bejelentések számára biztonságos kommunikációs csatornák létrehozását is;
- b) munkaszerződéssel munkát végző azon személyek megfelelő munkahelyi védelme legalább a megtorlással, a diszkriminációval vagy másfajta tisztességtelen bánásmóddal szemben, akik jogsértést jelentenek be, vagy akiket jogsértéssel vádolnak; és
- c) a személyes adatok védelme a jogsértést bejelentő személyt és azt a természetes személyt érintően, aki állítólag elkövette a jogsértést, ideértve személyazonosságuk bizalmas kezelésének az eljárás minden szakaszában történő fenntartásával kapcsolatos védelmi intézkedéseket, a nemzeti jogban a nyomozásokkal vagy azt követő igazságügyi eljárásokkal összefüggésben előírt információközlések sérelme nélkül.

(3) A tagállamok a pénzügyi szolgáltatási célból szabályozott tevékenységet végző munkáltatók számára előírják, hogy megfelelő belső eljárásokkal rendelkezzenek ahhoz, hogy alkalmazottaik jelenthessék a jogsértéseket.

(4) Az e rendelet lehetséges megsértésével kapcsolatban érdemi információt szolgáltató személynek a tagállamok a tagállami joggal összhangban pénzügyi ösztönzőt kínálhatnak fel akkor, ha a bejelentőnek az információ bejelentése nem más, korábban fennálló jogszabályi vagy szerződéses kötelezettsége, valamint feltéve, hogy a bejelentett információ új, és e rendelet megsértése miatti közigazgatási vagy büntetőjogi szankció kiszabásához vagy egyéb közigazgatási intézkedés meghozatalához vezet.

(5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyek meghatározzák az (1) bekezdésben említett eljárásokat, beleértve a bejelentések megtételének és nyomon követésének módjait, valamint a munkaszerződés alapján munkát végző személyek, továbbá a személyes adatok védelmével kapcsolatos intézkedéseket. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 36. cikk (2) bekezdésben említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

33. cikk

Információcsere az EÉPH-val

(1) Az illetékes hatóságok minden évben összesített információkat bocsátanak az EÉPH rendelkezésére a 30., 31. és 32. cikkel összhangban általuk kiszabott valamennyi közigazgatási és egyéb közigazgatási intézkedésről. Az EÉPH a kapott információkat éves jelentésben teszi közzé. Az illetékes hatóságok évente az EÉPH rendelkezésére bocsátják az összes, a fent említett cikkekkel összhangban végzett közigazgatási vizsgálatra vonatkozó névtelenített és összesített adatot.

(2) Amennyiben a tagállamok a 30. cikk (1) bekezdésének második albekezdésével összhangban büntetőjogi szankciókat szabnak ki a fenti cikkben említett jogsértések esetére, illetékes hatóságai évente az EÉPH rendelkezésére bocsátják az igazságügyi hatóságok által a 30., 31., és 32. cikknek megfelelően elvégzett összes büntetőjogi kivizsgálással és kiszabott valamennyi büntetéssel kapcsolatos névtelenített és összesített adatot. Az EÉPH a kiszabott büntetőjogi szankciókkal kapcsolatos információkat éves jelentésben teszi közzé.

(3) Az illetékes hatóság a közigazgatási vagy büntetőjogi szankció, egyéb közigazgatási intézkedés nyilvános közzétételével egyidejűleg az EÉPH-t is értesíti azokról.

(4) Ha a közzétett közigazgatási és büntetőjogi szankció, vagy egyéb közigazgatási intézkedés a 2014/65/EU irányelvnek megfelelően engedélyezett befektetési vállalkozásra vonatkozik, akkor az EÉPH a közzétett szankciót, vagy intézkedést feltünteti a befektetési vállalkozások az említett irányelv 5. cikke (3) bekezdésével létrehozott nyilvántartásában.

(5) E cikk alkalmazása egységes feltételeinek biztosítása érdekében az EÉPH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyek meghatározzák az e cikkben említett információcsere eljárásait és formáit.

Az EÉPH a végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2016. július 3-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikke szerinti elfogadására.

34. cikk

A határozatok közzététele

(1) A harmadik albekezdésnek megfelelően az illetékes hatóságok honlapjukon közzéteszik az e rendeletben foglaltak megsértéséért kiszabott közigazgatási szankcióról vagy egyéb közigazgatási intézkedésről szóló határozatot közvetlenül azt követően, hogy a határozat által érintett személyt értesítették a határozatról. A közzétételnek tartalmaznia kell legalább a jogsértés típusára és jellegére, valamint a határozat által érintett személyek azonosságára vonatkozó információkat.

Az első albekezdés nem vonatkozik a vizsgálati jellegű intézkedést előíró határozatokra.

Amennyiben az illetékes hatóság eseti értékelés alapján úgy ítéli meg, hogy a határozat által érintett jogi személyek kilétének vagy a természetes személyek személyes adatainak a közzététele – az említett adatok közzétételeinek arányosságát vizsgáló eseti értékelés alapján – aránytalan lenne, vagy ha a közzététel veszélyeztet egy már folyamatban lévő nyomozást vagy a pénzügyi piacok stabilitását, az illetékes hatóságok:

- a) elhalasztják a határozat közzétételét mindaddig, amíg a halasztás mellett szóló okok meg nem szűnnek;
- b) a határozatot a nemzeti joggal összhangban, név megjelölése nélkül közzéteszik, amennyiben a közzététel biztosítja az érintett személyes adatok hatékony védelmét;
- c) nem teszik közzé a határozatot akkor, ha az illetékes hatóság úgy véli, hogy az a) vagy b) ponttal összhangban történő közzététel nem elégséges annak biztosításához, hogy:
 - i. a pénzügyi piacok stabilitása ne kerüljön veszélybe; vagy
 - ii. arányos legyen e határozatok közzététele az intézkedésekhez viszonyítva, amelyeket úgy ítélnek meg, hogy jelentőségük csekély.

Amennyiben az illetékes hatóság úgy határoz, hogy valamely határozatot a név megjelölése nélkül teszi közzé a harmadik albekezdés b) pontjában említettek szerint, az érintett adatok közzétételét ésszerű ideig elhalaszthatja, amennyiben az említett időszak során a név nélküli közzététel indokai előreláthatólag meg fognak szűnni.

(2) Amennyiben a határozattal szemben a nemzeti igazságügyi, közigazgatási vagy más hatóságnál jogorvoslattal éltek, az illetékes hatóságoknak honlapjukon haladéktalanul közzé kell tenniük ezt az információt, valamint a jogorvoslat eredményére vonatkozó további információkat is. Közzé kell tenni továbbá a jogorvoslat tárgyát képező határozatot semmisnek nyilvánító határozatot is.

(3) Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy az e cikkel összhangban nyilvánosságra hozott határozatok a nyilvánosságra hozattal követően legalább öt évig hozzáférhetőek maradjanak honlapjukon. A nyilvánosságra hozott személyes adatokat csak annyi ideig lehet az illetékes hatóság honlapján tartani, ameddig ez az alkalmazandó adatvédelmi szabályok alapján szükséges.

6. FEJEZET

FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ JOGI AKTUSOK ÉS VÉGREHAJTÁSI JOGI AKTUSOK

35. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételekkel felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.

(2) A Bizottság a 6. cikk (5) és (6) bekezdésében, a 12. cikk (5) bekezdésében, a 17. cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdésében, a 17. cikk (3) bekezdésében, valamint a 19. cikk (13) és (14) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól 2014. július 2-ától kezdődő hatállyal.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 6. cikk (5) és (6) bekezdésében, a 12. cikk (5) bekezdésében, a 17. cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdésében, a 17. cikk (3) bekezdésében, valamint a 19. cikk (13) és (14) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételét követő napon vagy a határozatban megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) Amint a Bizottság elfogad egy felhatalmazáson alapuló jogi aktust, erről egyidejűleg tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(5) A 6. cikk (5) és (6) bekezdése, a 12. cikk (5) bekezdése, a 17. cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdése, a 17. cikk (3) bekezdése, valamint a 19. cikk (13) és (14) bekezdése alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról történt értesítését követő három hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emel ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejárátát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Ezen időtartam az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére három hónappal meghosszabbodik.

36. cikk

A bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot a 2001/528/EK bizottsági határozattal⁽¹⁾ létrehozott Európai Értékpapír-bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EK rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

⁽¹⁾ A Bizottság 2001. június 6-i 2001/528/EK határozata az európai értékpapír-bizottság létrehozásáról (HL L 191., 2001.7.13., 45. o.).

7. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

37. cikk

A 2003/6/EK irányelvnek és a végrehajtási intézkedéseinek a hatályon kívül helyezése

A 2003/6/EGK irányelv és a 2004/72/EK ⁽¹⁾, a 2003/125/EK ⁽²⁾ és a 2003/124/EK ⁽³⁾ bizottsági irányelv, valamint a 2273/2003/EK bizottsági rendelet ⁽⁴⁾ 2016. július 3-ával hatályát veszti. A 2003/6/EK irányelvre vonatkozó hivatkozásokat az e rendeletre vonatkozó hivatkozásként kell értelmezni az e rendelet II. mellékletében található megfelelési táblázattal összhangban.

38. cikk

Jelentéstétel

A Bizottság 2019. július 3-ig jelentést nyújt be az Európai Parlament és a Tanács számára e rendelet alkalmazásáról, amelyet adott esetben a rendelet módosítására irányuló jogalkotási javaslat kísér. A jelentés többek között értékeli:

- a) helyénvaló-e közös szabályokat bevezetni az összes tagállam azon kötelezettségére vonatkozóan, amely szerint közigazgatási szankciókat kell kiszabniuk a bennfentes kereskedésért és a piaci manipulációért;
- b) a bennfentes információ meghatározása kielégítő módon lefedi-e az illetékes hatóságok számára fontos összes információt a piaci visszaélés ellen hatékony küzdelem érdekében;
- c) megfelelőek-e azok a feltételek, amelyek fennállása esetén el kell rendelni a kereskedés betiltását a 19. cikk (11) bekezdésében foglaltakkal összhangban, tekintettel annak megállapítására, hogy vannak-e további olyan körülmények, amelyek közepette a tiltást alkalmazni kell;
- d) azon lehetőség, hogy a piaci visszaélésekkel kapcsolatban létrehozzák az ajánlati könyvek több piacra kiterjedő felügyeletének az uniós keretét, beleértve a keretre vonatkozó ajánlásokat is; továbbá
- e) a referenciaértékekre vonatkozó rendelkezések alkalmazási köre.

Az első albekezdés a) pontja alkalmazásában az EÉPH feltérképezi a közigazgatási szankciók alkalmazását, valamint azon tagállamok esetében, amelyek a 30. cikk (1) bekezdésének második albekezdésével összhangban úgy döntöttek, hogy az e rendeletben foglalt megsértésért a 26. cikknek megfelelően büntetőjogi szankciókat alkalmaznak, az EÉPH feltérképezi e büntetőjogi szankciók tagállamokban történő alkalmazását. Ehhez az intézkedéshez hozzátartozik minden olyan adat, amelyet a 33. cikk (1) és (2) bekezdése alapján bocsátanak rendelkezésre.

39. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

- (1) Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

⁽¹⁾ A Bizottság 2004. április 29-i 2004/72/EK irányelve a 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek az elfogadott piaci gyakorlatok, az árualapú származtatott ügyletekre vonatkozó bennfentes információ fogalom meghatározása, a bennfentesek jegyzékének összeállítása, a vezető tisztségviselők ügyleteinek bejelentése és a gyanús ügyletek bejelentése tekintetében történő végrehajtásáról (HL L 162., 2004.4.30., 70. o.).

⁽²⁾ A Bizottság 2003/125/EK irányelve (2003. december 22.) a 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a befektetési ajánlások tisztességes ismertetése és az összeférhetlenség közzététele tekintetében történő végrehajtásáról (HL L 339., 2003.12.24., 73. o.).

⁽³⁾ A Bizottság 2003. december 22-i 2003/124/EK irányelve a 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a bennfentes információ meghatározása és közzététele, valamint a piaci manipuláció meghatározása tekintetében történő végrehajtásáról (HL L 339., 2003.12.24., 70. o.).

⁽⁴⁾ A Bizottság 2003. december 22-i 2273/2003/EK rendelete a 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a visszavásárlási programokra vonatkozó mentességek és a pénzügyi eszközök stabilizálása tekintetében történő végrehajtásáról (HL L 336., 2003.12.23., 33. o.).

(2) E rendeletet 2016. július 3-tól kell alkalmazni, kivéve a 4. cikk (4) és (5) bekezdését, az 5. cikk (6) bekezdését, a 6. cikk (5) és (6) bekezdését, a 7. cikk (5) bekezdését, a 11. cikk (9), (10) és (11) bekezdését, a 12. cikk (5) bekezdését, a 13. cikk (7) és (11) bekezdését, a 16. cikk (5) bekezdését, a 17. cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdését, a 17. cikk (3), (10) és (11) bekezdését, a 18. cikk (9) bekezdését, a 19. cikk (13), (14) és (15) bekezdését, a 20. cikk (3) bekezdését, a 24. cikk (3) bekezdését, a 25. cikk (9) bekezdését, a 26. cikk (2) bekezdésének második, harmadik és negyedik albekezdését, a 32. cikk (5) bekezdését, és a 33. cikk (5) bekezdését, amelyek 2014. július 2-án alkalmazandók.

(3) A tagállamok megteszik a megfelelő intézkedéseket, hogy 2016. július 3-ig megfeleljenek a 22., 23. és 30. cikknek, a 31. cikk (1) bekezdésének, valamint a 32. és 34. cikknek.

(4) E rendeletnek a 2014/65/EU irányelvre és a 600/2014/EU rendeletre való hivatkozásait 2017. január 3. előtt a 2004/39/EK irányelvre való hivatkozásként kell értelmezni a 2014/65/EU irányelv IV. mellékletében meghatározott megfelelési táblázattal összhangban, amennyiben e megfelelési táblázat a 2004/39/EK irányelvre való hivatkozásokat tartalmaz.

Amennyiben e rendelet rendelkezései szervezett kereskedési rendszerekre, kkv-tőkefinanszírozási piacokra, kibocsátási egységekre, vagy az azokon alapuló aukciós termékekre hivatkoznak, e rendelkezések 2017. január 3-ig nem alkalmazandók a szervezett kereskedési rendszerekre, kkv-tőkefinanszírozási piacokra, kibocsátási egységekre vagy az azokon alapuló aukciós termékekre.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2014. április 16-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

D. KOURKOULAS

I. MELLÉKLET

A. A hamis vagy félrevezető jelzésekhez és az árfolyamrögzítéshez kapcsolódó manipulatív magatartásra utaló jelek

E rendelet 12. cikke (1) bekezdése a) pontjának alkalmazása céljából, az említett cikk (2) bekezdésében foglalt magatartásformák sérelme nélkül az alábbi, a teljesség igénye nélkül felsorolt jeleket, amelyeket nem szükségszerűen kell önmagukban piaci manipulációnak tekinteni, a piaci résztvevők, illetve az illetékes hatóságok figyelembe veszik, amikor ügyleteket, illetve vételi vagy eladási megbízásokat vizsgálnak:

- a) a vételi vagy eladási megbízások, illetve végrehajtott ügyletek mekkora hányadot képviselnek az adott pénzügyi eszközzel folytatott ügyletek, a kapcsolódó azonnali árutőzsdei ügyletek vagy kibocsátási egységen alapuló aukciós termékkel folytatott ügyletek napi forgalmában, különösen, ha a fenti tevékenységek az említett eszközöknél lényeges árfolyamváltozáshoz vezetnek;
- b) az adott pénzügyi eszközben, kapcsolódó azonnali árutőzsdei ügyletben, vagy kibocsátási egységen alapuló aukciós termékben jelentős vételi vagy eladási pozícióval rendelkező személy által adott vételi vagy eladási megbízások, illetve végrehajtott ügyletek milyen mértékben vezetnek lényeges árfolyamváltozáshoz az adott pénzügyi eszköznél, kapcsolódó azonnali árutőzsdei ügyletnél, vagy kibocsátási egységen alapuló aukciós terméknel;
- c) a végrehajtott ügyletek okoznak-e változást az adott pénzügyi eszköz, kapcsolódó azonnali árutőzsdei ügylet, vagy kibocsátási egységen alapuló aukciós termék tényleges tulajdonosi viszonyaiban;
- d) a vételi vagy eladási megbízások, illetve végrehajtott ügyletek vagy törölt megbízások milyen mértékben tartalmaznak rövid időszakon belül ellenirányú ügylettel lezárt pozíciókat, és ezek mennyire jelentős arányt képviselnek az adott pénzügyi eszközzel folytatott ügyletek, a kapcsolódó azonnali árutőzsdei ügyletek, vagy kibocsátási egységen alapuló aukciós termékkel folytatott ügyletek napi forgalmában, illetve, hogy ez milyen mértékben hozható kapcsolatba az adott pénzügyi eszköz, kapcsolódó azonnali árutőzsdei ügylet, vagy kibocsátási egységen alapuló aukciós termék árfolyamának lényeges változásaival;
- e) a vételi vagy eladási megbízások, illetve végrehajtott ügyletek milyen mértékben koncentrálnak egy rövid időszakra a napi kereskedésen belül, és milyen mértékben vezetnek későbbi ellentétes irányú ármozgáshoz;
- f) milyen mértékben változtatják meg a végrehajtás előtt visszavont vételi vagy eladási megbízások a pénzügyi eszközre, kapcsolódó azonnali árutőzsdei ügyletre vagy kibocsátási egységen alapuló aukciós termékre vonatkozó legjobb vételi és eladási ajánlati árakat, vagy általánosabban, a piaci résztvevők számára rendelkezésre álló ajánlati könyvben szereplő adatokat; és
- g) milyen mértékben adnak vételi vagy eladási megbízásokat, illetve hajtanak végre ügyleteket abban a konkrét vagy ahhoz közeli időpontban, amikor a referencia-árfolyamokat, elszámolási árakat és értékeléseket meghatározzák, és milyen mértékben vezetnek ezek olyan árfolyamváltozásokhoz, amelyek hatással vannak ezekre árfolyamokra és értékelésekre.

B. A fiktív eszközökhöz vagy a megtévesztés és félrevezetés bármilyen más formájához kapcsolódó manipulatív magatartásra utaló jelek

E rendelet 12. cikke (1) bekezdése b) pontjának alkalmazása céljából, az említett cikk (2) bekezdésében foglalt magatartásformák sérelme nélkül az alábbi, a teljesség igénye nélkül felsorolt jeleket, amelyeket nem szükségszerűen kell önmagukban piaci manipulációnak tekinteni, a piaci résztvevők, illetve az illetékes hatóságok figyelembe veszik, amikor ügyleteket, illetve vételi vagy eladási megbízásokat vizsgálnak:

- a) bizonyos személyek által adott vételi vagy eladási megbízásokat, illetve általuk végrehajtott ügyleteket megelőzi-e vagy követi-e hamis vagy félrevezető információk ugyanezen személyek vagy velük kapcsolatban álló személyek által történő terjesztése; és
- b) bizonyos személyek adnak-e vételi vagy eladási megbízást, vagy végrehajtanak-e ügyleteket az előtt vagy az után, hogy ugyanezen személyek vagy a velük kapcsolatban álló személyek téves, elfogult vagy bizonyíthatóan anyagi érdek által befolyásolt befektetési ajánlásokat készítenek vagy terjesztenek.

II. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

E rendelet	2003/6/EK irányelv
1. cikk	
2. cikk	
2. cikk (1) bekezdés a) pont	9. cikk első bekezdés
2. cikk (1) bekezdés b) pont	
2. cikk (1) bekezdés c) pont	
2. cikk (1) bekezdés d) pont	9. cikk második bekezdés
2. cikk (3) bekezdés	9. cikk első bekezdés
2. cikk (4) bekezdés	10. cikk a) pont
3. cikk (1) bekezdés 1. pont	1. cikk (3) bekezdés
3. cikk (1) bekezdés 2. pont	
3. cikk (1) bekezdés 3. pont	
3. cikk (1) bekezdés 4. pont	
3. cikk (1) bekezdés 5. pont	
3. cikk (1) bekezdés 6. pont	1. cikk (4) bekezdés
3. cikk (1) bekezdés 7. pont	
3. cikk (1) bekezdés 8. pont	
3. cikk (1) bekezdés 9. pont	1. cikk (5) bekezdés
3. cikk (1) bekezdés 10. pont	
3. cikk (1) bekezdés 11. pont	
3. cikk (1) bekezdés 12. pont	1. cikk (7) bekezdés
3. cikk (1) bekezdés 13. pont	1. cikk (6) bekezdés
3. cikk (1) bekezdés 14–35. pont	
4. cikk	
5. cikk	8. cikk
6. cikk (1) bekezdés	7. cikk
6. cikk (2) bekezdés	
6. cikk (3) bekezdés	
6. cikk (4) bekezdés	
6. cikk (5) bekezdés	
6. cikk (6) bekezdés	
6. cikk (7) bekezdés	

E rendelet	2003/6/EK irányelv
7. cikk (1) bekezdés a) pont	1. cikk (1) bekezdés, első bekezdés
7. cikk (1) bekezdés b) pont	1. cikk (1) bekezdés, második bekezdés
7. cikk (1) bekezdés c) pont	
7. cikk (1) bekezdés d) pont	1. cikk (1) bekezdés, harmadik bekezdés
7. cikk (2) bekezdés	
7. cikk (3) bekezdés	
7. cikk (4) bekezdés	
7. cikk (5) bekezdés	
8. cikk (1) bekezdés	2. cikk (1) bekezdés, első albekezdés
8. cikk (2) bekezdés	
8. cikk (2) bekezdés a) pont	2. cikk (3) bekezdés b) pont
8. cikk (2) bekezdés b) pont	
8. cikk (3) bekezdés	
8. cikk (4) bekezdés a) pont	2. cikk (1) bekezdés a) pont
8. cikk (4) bekezdés b) pont	2. cikk (1) bekezdés b) pont
8. cikk (4) bekezdés c) pont	2. cikk (1) bekezdés c) pont
8. cikk (4) bekezdés d) pont	2. cikk (1) bekezdés d) pont
8. cikk (4) bekezdés, második albekezdés	4. cikk
8. cikk (5) bekezdés	2. cikk (2) bekezdés
9. cikk (1) bekezdés	
9. cikk (2) bekezdés	
9. cikk (3) bekezdés a) pont	2. cikk (3) bekezdés
9. cikk (3) bekezdés b) pont	2. cikk (3) bekezdés
9. cikk (4) bekezdés	
9. cikk (5) bekezdés	
9. cikk (6) bekezdés	
10. cikk (1) bekezdés	3. cikk a) pont
10. cikk (2) bekezdés	
11. cikk	
12. cikk (1) bekezdés	
12. cikk (1) bekezdés a) pont	1. cikk (2) bekezdés a) pont
12. cikk (1) bekezdés b) pont	1. cikk (2) bekezdés b) pont
12. cikk (1) bekezdés c) pont	1. cikk (2) bekezdés c) pont

E rendelet	2003/6/EK irányelv
12. cikk (1) bekezdés d) pont	
12. cikk (2) bekezdés a) pont	1. cikk (2) bekezdés, második bekezdés, első francia bekezdés
12. cikk (2) bekezdés b) pont	1. cikk (2) bekezdés, második bekezdés, második francia bekezdés
12. cikk (2) bekezdés c) pont	
12. cikk (2) bekezdés d) pont	1. cikk (2) bekezdés, második bekezdés, harmadik francia bekezdés
12. cikk (2) bekezdés e) pont	
12. cikk (3) bekezdés	
12. cikk (4) bekezdés	
12. cikk (5) bekezdés	1. cikk (2) bekezdés, harmadik albekezdés
13. cikk (1) bekezdés	1. cikk (2) bekezdés a) pont, második bekezdés
13. cikk (1) bekezdés	
13. cikk (2) bekezdés	
13. cikk (3) bekezdés	
13. cikk (4) bekezdés	
13. cikk (5) bekezdés	
13. cikk (6) bekezdés	
13. cikk (7) bekezdés	
13. cikk (8) bekezdés	
13. cikk (9) bekezdés	
13. cikk (10) bekezdés	
13. cikk (11) bekezdés	
14. cikk a) pont	2. cikk (1) bekezdés, első bekezdés
14. cikk b) pont	3. cikk b) pont
14. cikk c) pont	3. cikk a) pont
15. cikk	5. cikk
16. cikk (1) bekezdés	6. cikk (6) bekezdés
16. cikk (2) bekezdés	6. cikk (9) bekezdés
16. cikk (3) bekezdés	
16. cikk (4) bekezdés	
16. cikk (5) bekezdés	6. cikk (10) bekezdés, hetedik francia bekezdés
17. cikk (1) bekezdés	6. cikk (1) bekezdés
17. cikk (1) bekezdés, harmadik albekezdés	9. cikk, harmadik bekezdés
17. cikk (2) bekezdés	

E rendelet	2003/6/EK irányelv
17. cikk (3) bekezdés	
17. cikk (4) bekezdés	6. cikk (2) bekezdés
17. cikk (5) bekezdés	
17. cikk (6) bekezdés	
17. cikk (7) bekezdés	
17. cikk (8) bekezdés	6. cikk (3) bekezdés, első és második albekezdés
17. cikk (9) bekezdés	
17. cikk (10) bekezdés	6. cikk (10) bekezdés, első és második francia bekezdés
17. cikk (11) bekezdés	
18. cikk (1) bekezdés	6. cikk (3) bekezdés, harmadik albekezdés
18. cikk (2) bekezdés	
18. cikk (3) bekezdés	
18. cikk (4) bekezdés	
18. cikk (5) bekezdés	
18. cikk (6) bekezdés	
18. cikk (7) bekezdés	9. cikk, harmadik bekezdés
18. cikk (8) bekezdés	
18. cikk (9) bekezdés	6. cikk (10) bekezdés, negyedik francia bekezdés
19. cikk (1) bekezdés	6. cikk (4) bekezdés
19. cikk (1) bekezdés a) pont	6. cikk (4) bekezdés
19. cikk (1) bekezdés b) pont	
19. cikk (2) bekezdés	
19. cikk (3) bekezdés	
19. cikk (4) bekezdés a) pont	
19. cikk (4) bekezdés b) pont	
19. cikk (5)–(13) bekezdés	
19. cikk (14) bekezdés	6. cikk (10) bekezdés, ötödik francia bekezdés
19. cikk (15) bekezdés	6. cikk (10) bekezdés, ötödik francia bekezdés
20. cikk (1) bekezdés	6. cikk (5) bekezdés
20. cikk (2) bekezdés	6. cikk (8) bekezdés
20. cikk (3) bekezdés	6. cikk (10) bekezdés, hatodik francia bekezdés és 6. cikk (11) bekezdés
21. cikk	1. cikk (2) bekezdés c) pont, második mondat
22. cikk	11. cikk, első bekezdés és 10. cikk
23. cikk (1) bekezdés	12. cikk (1) bekezdés

E rendelet	2003/6/EK irányelv
23. cikk (1) bekezdés a) pont	12. cikk (1) bekezdés a) pont
23. cikk (1) bekezdés b) pont	12. cikk (1) bekezdés b) pont
23. cikk (1) bekezdés c) pont	12. cikk (1) bekezdés c) pont
23. cikk (1) bekezdés d) pont	12. cikk (1) bekezdés d) pont
23. cikk (2) bekezdés a) pont	12. cikk (2) bekezdés a) pont
23. cikk (2) bekezdés b) pont	12. cikk (2) bekezdés b) pont
23. cikk (2) bekezdés c) pont	
23. cikk (2) bekezdés d) pont	12. cikk (2) bekezdés c) pont
23. cikk (2) bekezdés e) pont	
23. cikk (2) bekezdés f) pont	
23. cikk (2) bekezdés g) pont	12. cikk (2) bekezdés d) pont
23. cikk (2) bekezdés h) pont	12. cikk (2) bekezdés d) pont
23. cikk (2) bekezdés i) pont	12. cikk (2) bekezdés g) pont
23. cikk (2) bekezdés j) pont	12. cikk (2) bekezdés f) pont
23. cikk (2) bekezdés k) pont	12. cikk (2) bekezdés e) pont
23. cikk (2) bekezdés l) pont	12. cikk (2) bekezdés h) pont
23. cikk (2) bekezdés m) pont	6. cikk (7) bekezdés
23. cikk (3) bekezdés	
23. cikk (4) bekezdés	
24. cikk (1) bekezdés	15a. cikk (1) bekezdés
24. cikk (2) bekezdés	15a. cikk (2) bekezdés
24. cikk (3) bekezdés	
25. cikk (1) bekezdés első albekezdés	16. cikk (1) bekezdés
25. cikk (2) bekezdés	16. cikk (2) bekezdés és 16. cikk (4) bekezdés, negyedik albekezdés
25. cikk (2) bekezdés a) pont	16. cikk (2) bekezdés, második albekezdés, első francia bekezdés és 16. cikk (4) bekezdés, negyedik albekezdés
25. cikk (2) bekezdés b) pont	
25. cikk (2) bekezdés c) pont	16. cikk (2) bekezdés, második albekezdés, második francia bekezdés és 16. cikk (4) bekezdés, negyedik albekezdés
25. cikk (2) bekezdés d) pont	16. cikk (2) bekezdés második albekezdés, harmadik francia bekezdés és 16. cikk (4) bekezdés, negyedik albekezdés
25. cikk (3) bekezdés	
25. cikk (4) bekezdés	16. cikk (2) bekezdés, első mondat
25. cikk (5) bekezdés	16. cikk (3) bekezdés
25. cikk (6) bekezdés	16. cikk (4) bekezdés

E rendelet	2003/6/EK irányelv
25. cikk (7) bekezdés	16. cikk (2) bekezdés, negyedik albekezdés és 16. cikk (4) bekezdés, negyedik albekezdés
25. cikk (8) bekezdés	
25. cikk (9) bekezdés	16. cikk (5) bekezdés
26. cikk	
27. cikk (1) bekezdés	
27. cikk (2) bekezdés	
27. cikk (3) bekezdés	13. cikk
28. cikk	
29. cikk	
30. cikk (1) bekezdés, első albekezdés	14. cikk (1) bekezdés
30. cikk (1) bekezdés a) pont	
30. cikk (1) bekezdés b) pont	14. cikk (3) bekezdés
30. cikk (2) bekezdés	
30. cikk (3) bekezdés	
31. cikk	
32. cikk	
33. cikk (1) bekezdés	14. cikk (5) bekezdés, első albekezdés
33. cikk (2) bekezdés	
33. cikk (3) bekezdés	14. cikk (5) bekezdés, második albekezdés
33. cikk (4) bekezdés	14. cikk (5) bekezdés, harmadik albekezdés
33. cikk (5) bekezdés	
34. cikk (1) bekezdés	14. cikk (4) bekezdés
34. cikk (2) bekezdés	
34. cikk (3) bekezdés	
35. cikk	
36. cikk (1) bekezdés	17. cikk (1) bekezdés
36. cikk (2) bekezdés	
37. cikk	20. cikk
38. cikk	
39. cikk	21. cikk
Melléklet	

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 597/2014/EU RENDELETE**(2014. április 16.)****a ceffélék halászat során történő véletlenszerű kifogásával kapcsolatos intézkedések megállapításáról
szóló 812/2004/EK tanácsi rendelet módosításáról**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A 812/2004/EK tanácsi rendelet ⁽³⁾ hatásköröket ruház a Bizottságra az említett rendelet egyes rendelkezéseinek végrehajtása érdekében. A Lisszaboni Szerződés hatálybalépését követően indokolt az említett hatásköröket az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 290. és 291. cikkével összehangolni.
- (2) A 812/2004/EK rendelet egyes rendelkezéseinek a műszaki és tudományos fejlődéshez történő hatékony hozzáigazításának a biztosítása érdekében a jogi aktusoknak az EUMSZ 290. cikkével összhangban történő elfogadására vonatkozó hatáskört az akusztikus riasztóberendezések használatára vonatkozó – e berendezések jelkibocsátási tulajdonságait és az elhelyezésüket érintő – feltételek és műszaki előírások tekintetében a Bizottságra kell ruházni. Különösen fontos, hogy a Bizottság előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésekor és megszövegezésekor a Bizottságnak gondoskodnia kell az érintett dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról.
- (3) Annak biztosítása érdekében, hogy a 812/2004/EK rendeletben a tagállamok jelentéstételére vonatkozó eljárásra és annak formátumára meghatározott szabályok végrehajtása egységes feltételek mellett történjen, végrehajtási hatásköröket kell ruházni a Bizottságra. Ezeket a hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽⁴⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (4) Tekintettel arra a követelményre, hogy a tagállamoknak a 812/2004/EK rendelettel összhangban meg kell hozniuk a ceffélék szigorú védelmét szolgáló rendszer létrehozásához szükséges intézkedéseket, és figyelemmel az említett rendelet Bizottság által megállapított hiányosságaira, 2015. december 31. előtt felül kell vizsgálni a szóban forgó rendelet ceffélék védelmére irányuló rendelkezéseinek a megfelelőségét és hatékonyságát. A felülvizsgálat eredményei alapján a Bizottságnak átfogó jogalkotási javaslatot kell benyújtania az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz a ceffélék hatékony – többek között a regionalizációs folyamaton keresztül történő – védelmének biztosítása céljából.
- (5) Ezért a 812/2004/EK rendeletet ennek megfelelően módosítani kell,

⁽¹⁾ HL C 11., 2013.1.15., 85. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2013. április 16-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2014. március 3-i álláspontja első olvasatban (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé). Az Európai Parlament 2014. április 16-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽³⁾ A Tanács 2004. április 26-i 812/2004/EK rendelete a ceffélék halászat során történő véletlenszerű kifogásával kapcsolatos intézkedések megállapításáról és a 88/98/EK rendelet módosításáról (HL L 150., 2004.4.30., 12. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011. február 16-i 182/2011/EU rendelete a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 812/2004/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 3. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 2. cikk (1) bekezdésének alkalmazásában használt akusztikus riasztóberendezéseknek meg kell felelniük a II. mellékletben meghatározott műszaki előírásoknak és használati feltételeknek. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 8a. cikkel összhangban olyan, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben a II. mellékletnek a műszaki és tudományos fejlődéshez való hozzáigazítása érdekében aktualizálja az említett mellékletben szereplő jelkibocsátási tulajdonságokat és az akusztikus riasztóberendezések elhelyezésére vonatkozó előírásokat. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadásakor a Bizottság elegendő időt biztosít e hozzáigazítások elvégzésére.”

2. A 7. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) A Bizottság 2015. december 31-ig felülvizsgálja az e rendeletben megállapított intézkedések hatékonyságát, és adott esetben a cetfélék hatékony védelmének biztosítását célzó, átfogó jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.”

3. A 8. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„8. cikk

Végrehajtás

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok elfogadása révén részletes szabályokat állapíthat meg a 6. cikkben előírt jelentési eljárásra és a jelentés formátumára vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 8b. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”

4. A szöveg a következő cikkekkkel egészül ki:

„8a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek mellett felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására.

(2) A Bizottságnak a 3. cikk (1) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása négyéves időtartamra szól 2014. július 2-ától kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal a négyéves időtartam vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal az egyes időtartamok vége előtt, akkor a felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 3. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot e jogi aktus elfogadásáról.

(5) A 3. cikk (1) bekezdésének értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek vagy a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

8b. cikk

A bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot az 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 47. cikke által létrehozott halászati és akvakultúra-ágazati bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (**) értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2013. december 11-i 1380/2013/EU rendelete a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 354., 2013.12.28., 22. o.).

(**) Az Európai Parlament és a Tanács 2011. február 16-i 182/2011/EU rendelete a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).”

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2014. április 16-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

D. KOURKOULAS

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 598/2014/EU RENDELETE

(2014. április 16.)

az Unió repülőterein a zajvédelemmel összefüggő üzemeltetési korlátozások bevezetésére vonatkozó szabályok és eljárások megállapításáról a kiegyensúlyozott megközelítés jegyében, valamint a 2002/30/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 100. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A közös közlekedéspolitikát egyik alapvető célja a fenntartható fejlődés. Ez összehangolt megközelítésmódot tesz szükségessé annak érdekében, hogy az uniós közlekedési rendszerek hatékony működése és a környezet védelme egyaránt megoldható legyen.
- (2) A légi közlekedés fenntartható fejlődése érdekében olyan intézkedéseket kell bevezetni, amelyekkel csökkenthető a légi járművek által okozott zajhatás az uniós repülőtereken. Ezen intézkedések révén javítani kell a zajkörnyezetet az uniós repülőterek környékén annak érdekében, hogy megmaradjon, illetve javuljon a környékükön élők életminősége, és a légi közlekedéssel kapcsolatos tevékenységek összeegyeztethetőek legyenek a lakóterületekkel, különösen az éjszakai légi járatok esetében.
- (3) A Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet (ICAO) A33/7 sz. határozata a zaj kezelésére vonatkozóan bevezeti a „kiegyensúlyozott megközelítés” (a továbbiakban: kiegyensúlyozott megközelítés) fogalmát, és létrehozza a légi járművek által keltett zaj kezelésének összehangolt módszerét. Továbbra is a kiegyensúlyozott megközelítésnek kell a légi közlekedésre mint globális üzemeltetési jogi kötelezettségek, a fennálló megállapodások, az érvényben lévő jogszabályok és az alkalmazott irányelvek értékét, és nem érinti azokat. A kiegyensúlyozott megközelítés nemzetközi szabályainak e rendeletbe való belefoglalása eredményeképpen várhatóan nagymértékben csökken a nemzetközi jogviták kockázata azokban az esetekben, amikor a zajvédelemmel összefüggő üzemeltetési korlátozások harmadik országból származó fuvarozókat is érintenek.
- (4) A legnagyobb zajkibocsátású légi járműveknek a 2002/30/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾, valamint a 2006/93/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁵⁾ értelmében történő kivonását követően, szükséges az üzemeltetési korlátozások alkalmazási módjának aktualizálása annak érdekében, hogy a hatóságok kezelni tudják a jelenleg legnagyobb zajkibocsátású légi járművek problémáját, és javítsák az uniós repülőterek körüli zajkörnyezetet a kiegyensúlyozott megközelítés nemzetközi keretrendszerén belül.

⁽¹⁾ HL C 181., 2012.6.21., 173. o.

⁽²⁾ HL C 277., 2012.9.13., 110. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2012. december 12-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2014. március 24-i álláspontja első olvasatban (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé). Az Európai Parlament 2014. április 15-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002. március 26-i 2002/30/EK irányelve a Közösség repülőterein a zajvédelemmel összefüggő üzemeltetési korlátozások bevezetésére vonatkozó szabályok és eljárások megállapításáról (HL L 85., 2002.3.28., 40. o.)

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2006. december 12-i 2006/93/EK irányelve a nemzetközi polgári repülésről szóló egyezmény második kiadásának (1988) 16. függelékének 1. kötetének II. részének 3. fejezete hatálya alá tartozó repülőgépek üzemeltetésének szabályozásáról (HL L 374., 2006.12.27., 1. o.).

- (5) A Bizottság által készített 2008. február 15-i, „Az EU repülőterein a zajvédelemmel összefüggésben bevezetett üzemeltetési korlátozások” című jelentés rámutatott arra, hogy a 2002/30/EK irányelv szövegében tisztázni kell a feladatok kiosztását és az érdekelt felek pontos jogait és kötelezettségeit a zajértékelési folyamat során, így gondoskodva arról, hogy a zajcsökkentési célokat minden repülőtér esetében költséghatékony intézkedésekkel érjék el.
- (6) A tagállamok által az uniós repülőtereken eseti alapon bevezetett üzemeltetési korlátozások ugyan csökkentik a kapacitást, ám hozzájárulhatnak a repülőterek körüli zajkörnyezet javításához. Fennáll ugyanakkor annak a lehetősége, hogy a meglévő kapacitások rossz kihasználtsága torzízza a versenyt, és akadályozza az uniós légi közlekedési hálózat hatékony működését. Mivel az e rendeletben foglalt konkrét zajcsökkentési célt a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban azok a zajkezelési folyamat keretében az üzemeltetési korlátozások bevezetésére vonatkozó harmonizált szabályok segítségével jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányossági elvnek megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket. A harmonizált módszer nem állapít meg a zajjal kapcsolatban minőségi célokat: ezeket továbbra is a 2002/49/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾, egyéb releváns uniós szabály vagy tagállami jogszabály alapján kell meghatározni; és nem érinti a konkrét intézkedések kiválasztását.
- (7) Ezt a rendeletet csak azon tagállamok esetében kell alkalmazni, ahol található olyan repülőtér, amelyeken polgári légi járművek naptári évenként több mint 50 000 gépmozgást hajtanak végre, és amely repülőterek zajvédelemmel összefüggő üzemeltetési korlátozások bevezetését mérlegelik.
- (8) Ezt a rendeletet a polgári légi közlekedésben részt vevő légi járművekre kell alkalmazni. Nem kell alkalmazni az olyan légi járművekre, mint például a katonai légi járművek, valamint a vámügyi, rendőrségi vagy tűzoltósági műveletekben részt vevő légi járművek. Ezen túlmenően e rendelet alóli mentességet kell biztosítani az olyan különböző kivételes jelleggel üzemeltetett légi járművek számára, mint például a sürgős humanitárius okokból vagy vészhelyzeti kutatási és mentési műveletek, orvosi segítségnyújtás, valamint katasztrófasegély céljából üzemeltetett légi járművek.
- (9) A zajértékeléseket a 2002/49/EK irányelvvel összhangban rendszeresen el kell végezni, ám azok csak akkor vezethetnek további zajcsökkentő intézkedésekhez, ha a korábban fogantatott zajvédelmi intézkedésekkel – a tervezett repülőtéri fejlesztések figyelembevételével – nem sikerült elérni a zajcsökkentési célokat. Azon repülőtereket illetően, amelyeken zajproblémát állapítottak meg, további zajcsökkentő intézkedéseket kell bevezetni a kiegyensúlyozott megközelítésnek megfelelően. A kiegyensúlyozott megközelítésnek az Unión belüli széles körű használata érdekében még e rendelet alkalmazási körén túlmenően is javasolt az alkalmazása minden olyan esetben, amikor azt valamelyik tagállam célszerűnek tartja. Zajvédelemmel összefüggő üzemeltetési korlátozásokat csak akkor szabad bevezetni, ha a kiegyensúlyozott megközelítéssel kapcsolatos egyéb intézkedések nem elégségesek a konkrét zajcsökkentési célok eléréséhez.
- (10) Míg a költség-haszon elemzés az összes költség és haszon összevetésével a gazdasági jólétre gyakorolt teljes hatást vizsgálja, a költséghatékonyság értékelésének középpontjában az adott cél lehető legköltséghatékonyabb megvalósítása, vagyis csak a költségek összehasonlítása áll. E rendelet nem akadályozhatja a tagállamokat abban, hogy – amennyiben célszerű – költség-haszon elemzést alkalmazzanak.
- (11) A zajproblémák egészségügyi vonatkozásainak jelentőségére tekintettel fontos, hogy a zajcsökkentési célokról való döntéshozatal során minden repülőtér esetében következetesen figyelembe vegyék ezeket az egészségügyi vonatkozásokat, szem előtt tartva az e területen hatályos közös uniós szabályokat. Következésképpen az egészségügyi vonatkozásokat a zajhatások értékeléséről szóló uniós jogszabályoknak megfelelően fel kell mérni.
- (12) A zajértékeléseknek objektív és mérhető, a tagállamokban egyöntetűen alkalmazott kritériumokon, valamint rendelkezésre álló adatokon – így például a 2002/49/EK irányelv végrehajtásából származó adatokon – kell alapulniuk. A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy ezek az adatok megbízhatók legyenek, azokat átlátható módon szerezzék be, és hozzáférhető legyenek az illetékes hatóságok és az érdekelt felek számára. Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell a szükséges ellenőrzési eszközöket.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002. június 25-i 2002/49/EK irányelve a környezeti zaj értékeléséről és kezeléséről (HL L 189., 2002.7.18., 12. o.).

- (13) Az illetékes, a zajvédelemmel összefüggő üzemeltetési korlátozásokat előíró, zajvédelemmel összefüggő üzemeltetési korlátozások elfogadásáért felelős hatóságnak függetlennek kell lennie a repülőtér üzemeltetésében, valamint a légi közlekedési vagy légi navigációs szolgáltatás nyújtásában közreműködő valamennyi szervezettől, illetve az ezen szervezetek és a repülőtér környékén élő lakosok érdekeit képviselő szervezetektől. Mindez nem értelmezendő úgy, hogy a tagállamoknak módosítaniuk kell igazgatási struktúráikat és döntéshozatali eljárásaikat.
- (14) Elismert tény, hogy a tagállamok nemzeti szinten elfogadott zajvédelmi módszerek alapján, nemzeti jogszabályaiknak megfelelően döntöttek zajvédelemmel összefüggő repülési korlátozásokról, amelyek így esetenként nem teljesen összeegyeztethetők az Európai Polgári Repülési Konferencia irányadó 29. sz. „Jelentés az isophon görbék polgári repülőterek környezetében végzett számítására szolgáló szabványos módszerről” (European Civil Aviation Conference Report Doc 29 on „Standard Method of Computing Noise Contours around Civil Airports”) című jelentésében (29. sz. ECAC-dokumentum) foglaltakkal, és a légi járművekre vonatkozóan nem a nemzetközileg elfogadott zajmutatókat használják. A zajvédelemmel összefüggő üzemeltetési korlátozások hatékonyságát és eredményességét azonban a 29. sz. ECAC-dokumentum és a kiegyensúlyozott megközelítés alapján kell megítélni. Ennek megfelelően a tagállamoknak úgy kell módosítaniuk a nemzeti jogszabályaikban szereplő üzemeltetési korlátozásokhoz kapcsolódó értékeléseiket, hogy azok teljes mértékben megfeleljenek az ECAC 29. sz. dokumentumában leírtaknak.
- (15) A légi járművek és a földi berendezések új technológiáinak és működési képességeinek kihasználása érdekében a 2002/30/EK irányelvhez képest új és szélesebb körű fogalom meghatározást kell bevezetni az üzemeltetési korlátozásra vonatkozóan. A fogalom meghatározás alkalmazása nem járhat az olyan üzemeltetési intézkedések késleltetésével, amelyekkel haladéktalanul csökkenthető a zajhatás anélkül, hogy ez a repülőtér működési kapacitására jelentős hatással lenne. Az ilyen intézkedések ezért nem tekintendők új üzemeltetési korlátozásnak.
- (16) A zajjal kapcsolatos adatok központosításával jelentősen csökkenthető lenne a légi jármű- és repülőtér-üzemeltetőkre háruló adminisztratív teher. Ezeket az adatokat jelenleg csak az egyes repülőterek szintjén kezelik, és azok csak ott érhetők el. Az említett adatokat operatív célokra a légi jármű-üzemeltetők és repülőterek rendelkezésére kell bocsátani. Fontos, hogy az Európai Repülésbiztonsági Ügynökség (a továbbiakban: az ügynökség) zajmutatókkal kapcsolatos engedélyezési adatait validációs eszközként használják az Európai Szervezet a Légi Közlekedés Biztonságáért (Eurocontrol) adott járatokra vonatkozó adataira. Ezeket az adatokat jelenleg már rendszeresen igénylik a központi folyamatszervezés céljaira, de a Bizottság és az ügynökség számára még nem elérhetők, és azokat még pontosítani kell e rendelet céljai és a légiforgalom-szolgáltatás teljesítményszabályozása tekintetében. A nemzetközileg elismert eljárásoknak és a bevált gyakorlatoknak megfelelően meghatározott, megerősített modellezési adatokhoz való jó hozzáférésnek javítania kell az egyes repülőterekről készített, a szakpolitikai döntések támogatását célzó zajtérképek minőségét.
- (17) A légi közlekedés biztonságára, a repülőterek kapacitására és a versenyre gyakorolt nem kívánatos hatások elkerülése érdekében a Bizottságnak értesítenie kell a megfelelő illetékes hatóságot, ha úgy véli, hogy a zajvédelemmel összefüggő üzemeltetési korlátozások bevezetéséhez használt eljárás nem felel meg az e rendeletben szereplő követelményeknek. A vonatkozó illetékes hatóságnak meg kell vizsgálnia a bizottsági értesítést, és az üzemeltetési korlátozások bevezetése előtt a szándékairól tájékoztatnia kell a Bizottságot.
- (18) A kiegyensúlyozott megközelítés figyelembevétele érdekében rendelkezni kell arról, hogy a fejlődő harmadik országokból származó légi jármű-üzemeltetők különleges körülmények esetén lehetőséget kapjanak mentességek igénybevételére, ha e nélkül indokolatlan nehézségekkel szembesülnének. A „fejlődő ország” fogalmát a légi közlekedés ezen konkrét vonatkozásának fényében kell értelmezni, és a fogalom nem foglal magában minden olyan országot, amelyet a nemzetközi közösség egyébként ebbe a csoportba tartozónak tekint. Biztosítani kell mindenekelőtt, hogy az említett mentességek összeegyeztethetők a megkülönböztetés tilalmának elvével.
- (19) A légi jármű hajtómű és -sárkányszerkezet technológiájában, valamint a zajtérképek készítése terén tapasztalható folyamatos technikai fejlődés figyelembevétele érdekében a Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a következőkre vonatkozóan: az e rendeletben említett légi jármű-zajvédelmi előírások és a kapcsolódó hitelesítési módszerekre való hivatkozás rendszeres aktualizálása, valamint a zajtérképek számítási módszerére való hivatkozás aktualizálása, adott esetben a vonatkozó ICAO-dokumentumok változásainak figyelembevétele mellett. Emellett indokolt esetben mérlegelni kell azt is, hogy a 29. sz. ECAC-dokumentumban végrehajtott módosítások figyelembevétele érdekében a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktussal technikai frissítést fogadjon el. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elkészítésekor és szövegezésekor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról.

- (20) Ez a rendelet megköveteli ugyan az egyes repülőterek zajhelyzetének rendszeres értékelését, ez az értékelés nem feltétlenül teszi szükségessé zajvédelemmel összefüggő új üzemeltetési korlátozások elfogadását, illetve a meglévő korlátozások felülvizsgálatát. E rendelet ezért nem írja elő a hatálybalépésekor meglévő, zajvédelemmel összefüggő üzemeltetési korlátozások felülvizsgálatát, beleértve azokat is, amelyek bírósági határozatok, illetve helyi közvetítési eljárás eredményein alapulnak. Az intézkedések kisebb, a repülőtéri kapacitást és üzemeltetést lényegesen nem befolyásoló, technikai jellegű módosításai nem tekintendők zajvédelemmel összefüggő új üzemeltetési korlátozásoknak.
- (21) Amennyiben egy zajvédelemmel összefüggő üzemeltetési korlátozásra irányulóan a 2002/30/EK irányelvben foglaltak szerint elindult az elfogadáshoz szükséges előzetes konzultációs folyamat, ami az e rendelet hatálybalépésének időpontjában még továbbra is zajlik, az e folyamat során elért eredmények megtartása érdekében célszerű lehetővé tenni, hogy a végleges döntés meghozatalára is a 2002/30/EK irányelvnek megfelelően kerüljön sor.
- (22) Figyelembe véve azt, hogy az Unió légi közlekedési piacán következetesen kell alkalmazni a zajértékelési módszert, ez a rendelet közös szabályokat állapít meg a zajvédelemmel összefüggő üzemeltetési korlátozások területén.
- (23) A 2002/30/EK irányelvet ezért hatályon kívül kell helyezni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Tárgy, célok és hatály

- (1) E rendelet a zajproblémák esetében szabályokat állapít meg azon eljárásra vonatkozóan, amelyet a zajvédelemmel összefüggő üzemeltetési korlátozásoknak az egyes repülőterek sajátosságainak megfelelő, következetes módon való bevezetése során követni kell, a zajkörnyezet javítása és a légi járművek okozta káros zajhatások által jelentősen érintett személyek számának korlátozása, illetve csökkentése érdekében, a kiegyensúlyozott megközelítéssel összhangban.
- (2) E rendelet céljai:
- a) az egyes repülőterek szintjén meghatározott, az egészségügyi vonatkozásokat is magában foglaló konkrét zajcsökkentési célok elérésének elősegítése, a vonatkozó uniós szabályok – elsősorban a 2002/49/EK irányelv – és tagállami jogszabályok tiszteletben tartása mellett;
- b) üzemeltetési korlátozások alkalmazásának lehetővé tétele a kiegyensúlyozott megközelítéssel összhangban a repülőterek és a légiforgalmi szolgáltatási hálózat kapacitásának fenntartható fejlődése érdekében, a teljes repülési útvonalat figyelembe véve („kaputól kapuig” elv szerint).
- (3) E rendelet a polgári légi közlekedésben részt vevő légi járművekre vonatkozik. Nem vonatkozik a katonai, a vámügyi, a rendőrségi vagy az ezekhez hasonló műveletekben részt vevő légi járművekre.

2. cikk

Fogalom meghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „légi jármű”: olyan merevszárnyú légi jármű, amelynek a legnagyobb megengedett felszállótömege 34 000 kg, vagy amelynek típusalkalmassági bizonyítványában szereplő maximális befogadóképessége legalább 19 utasülék (a személyzet által használható ülőhelyek leszámításával);
2. „repülőter”: naptári évenként több mint 50 000 polgári légi jármű által végrehajtott művelet lebonyolító repülőter (egy művelet egy felszállást vagy egy leszállást jelent) a zajértékelést megelőző három naptári év műveleteinek átlagos száma alapján;

3. „kiegyensúlyozott megközelítés”: a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet által kidolgozott eljárás, amellyel a rendelkezésre álló intézkedések – nevezetesen a légi járművek okozta zajnak a zaj forrásánál történő csökkentése, a területhasználat tervezése és irányítása, valamint a zajcsökkentő üzemeltetési eljárások és üzemeltetési korlátozások – következetesen értékelhetők a zajprobléma lehető legköltséghatékonyabb és az egyes repülőterek egyedi sajátosságainak megfelelő kezelése érdekében;
4. „marginálisan megfelelő légi jármű”: olyan légi jármű, amelyet jóváhagytak az 1944. december 7-én aláírt nemzetközi polgári repülésről szóló egyezmény (Chicagói Egyezmény) 16. függelékének 1. kötete II. részének 3. fejezetében meghatározott engedélyezési határértékeket összesen kevesebb mint 8 EPNdB-lal (decibelben kifejezett ténylegesen érzékelt zaj) 2020. június 14-ig, majd összesen kevesebb mint 10 EPNdB-lal az átmeneti időszak lejártát követően, ahol az összesített eltérés egy EPNdB-ben kifejezett érték, amely a Chicagói Egyezmény 16. függelékének 1. kötete II. részének 3. fejezetében meghatározott három referencia-zajmérési pontnál külön-külön mért eltérés (azaz az jóváhagyási zajszint és a maximálisan megengedett zajszint közötti különbség) összege;
5. „zajvédelmi intézkedés”: a repülőterek körüli zajkörnyezetre hatást gyakorló bármely olyan intézkedés, amely az ICAO kiegyensúlyozott megközelítés hatálya alá tartozik, ideértve más olyan, nem üzemeltetési intézkedést is, amely befolyásolhatja a légi járművek okozta zajnak kitett személyek számát;
6. „üzemeltetési korlátozás”: olyan zajvédelmi intézkedés, amely korlátozza valamely repülőtér elérhetőségét vagy optimális kapacitáskihasználását, ideértve a marginálisan megfelelő légi járművek meghatározott repülőterekről való kivonását célzó, valamint részleges, például csak napközben, meghatározott időszakokban vagy csak bizonyos repülőtéri futópályákra alkalmazandó üzemeltetési korlátozásokat is.

3. cikk

Illetékes hatóságok

- (1) Az a tagállam, amely területén a 2. cikk 2. pontjában meghatározott repülőtér található, köteles kijelölni egy vagy több, az üzemeltetési korlátozások elfogadása során követendő eljárásért felelős illetékes hatóságot.
- (2) Az illetékes hatóságoknak függetlennek kell lenniük minden olyan szervezettől, amelyre a zajvédelmi intézkedések hatással lehetnek. E függetlenség funkcionális szétválasztás útján is megoldható.
- (3) A tagállamok kötelesek kellő időben értesíteni a Bizottságot az (1) bekezdésben említett kijelölt illetékes hatóságok nevééről és címéről. A Bizottság közzéteszi ezt az információt.

4. cikk

Fellebbezési jog

- (1) A tagállamok saját nemzeti jogszabályaikkal és eljárásaikkal összhangban biztosítják az e rendelet szerint elfogadott üzemeltetési korlátozásokkal szembeni fellebbezés jogát olyan fellebbviteli testületnél, amely nem azonos a vitatott korlátozásról döntő hatósággal.
- (2) Azok a tagállamok, amelyek területén a 2. cikk 2. pontjában meghatározott repülőtér található, kötelesek kellő időben értesíteni a Bizottságot az (1) bekezdésben említett kijelölt fellebbviteli testület nevééről és címéről, vagy, adott esetben, a fellebbviteli testület kinevezését biztosító intézkedésekről.

5. cikk

A légi járművek zajának kezelésére vonatkozó általános szabályok

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az egyes, 2. cikk 2. pontjában említett repülőtereken a zajhelyzet értékelésére a 2002/49/EK irányelvnek megfelelően kerüljön sor.

(2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy azon repülőtereket illetően, amelyeken zajproblémát állapítottak meg, a légi járművek okozta zaj kezelésére a kiegyensúlyozott megközelítést fogadják el. Ennek érdekében kötelesek biztosítani, hogy:

- a) az adott repülőterre meghatározzák a zajcsökkentési célt, figyelembe véve adott esetben a 2002/49/EK irányelv 8. cikkét és V. mellékletét;
- b) megállapítsák a zaj hatásának csökkentéséhez rendelkezésre álló intézkedéseket;
- c) körültekintően értékeljék a zajvédelmi intézkedések valószínűsíthető költséghatékonyságát;
- d) a légi közlekedés területéhez kapcsolódó, a repülőterek fejlesztési kilátásaival összefüggő közérdekek figyelembevételével és a biztonság veszélyeztetése nélkül kiválasszák az intézkedéseket;
- e) átlátható módon konzultáljanak az érdekelt felekkel a tervezett lépésekről;
- f) elfogadják az intézkedéseket és erről megfelelő tájékoztatást nyújtsanak;
- g) végrehajtsák az intézkedéseket;
- h) gondoskodjanak a vitarendezésről.

(3) Zajvédelmi intézkedések meghozatalakor a tagállamok biztosítják, hogy az alábbi rendelkezésre álló intézkedéseket figyelembe vegyék a legköltséghatékonyabb intézkedés vagy intézkedések kombinációjának kiválasztásakor:

- a) a légi járművek okozta zajoknak a zaj forrásánál történő csökkentésétől várható hatás;
- b) területhasználat-tervezés és -irányítás;
- c) zajcsökkentő üzemeltetési eljárások;
- d) az üzemeltetési korlátozások nem első számú eszközként, hanem csak a kiegyensúlyozott megközelítéshez kapcsolódó egyéb intézkedések mérlegelését követően történő alkalmazása.

A rendelkezésre álló intézkedések között mérlegelhető a marginálisan megfelelő légi járművek forgalomból való kivonása is. A tagállamok vagy repülőter-irányító szervezetek gazdasági ösztönzőket nyújthatnak annak előmozdítására, hogy a légijármű-üzemeltetők a 2. cikk 4. pontjában említett átmeneti időszak során kevésbé zajos légi járműveket használjanak. A gazdasági ösztönzőknek meg kell felelniük az állami támogatásra vonatkozó szabályoknak.

(4) Az intézkedések a kiegyensúlyozott megközelítés keretein belül differenciálhatók a légi jármű típusa, a légi jármű zajmutatói, a repülőter és a légi navigációs berendezések használata, a repülési útvonal és/vagy az érintett időszak szerint differenciálhatók.

(5) A (4) bekezdésben foglaltak sérelme nélkül, a marginálisan megfelelő légi járművek repülőterei üzemeltetésből való kivonását célzó üzemeltetési korlátozások nem érinthetik azokat a szubszonikus polgári légi járműveket, amelyek – eredeti vagy megújított megfelelőségi tanúsítványuknál fogva – teljesítik a Chicagói Egyezmény 16. függeléke 1. kötete II. részének 4. fejezetében meghatározott zajkibocsátási előírásokat.

(6) Az e rendelet értelmében egy adott repülőtérről kapcsolatban hozott intézkedések vagy intézkedéscsoportok nem lehetnek szigorúbbak annál, mint ami az adott repülőtér tekintetében meghatározott zajcsökkentési célok eléréséhez szükséges. Az üzemeltetési korlátozások nem lehetnek megkülönböztető jellegűek, különösen a légi jármű-üzemeltető nemzetiségét vagy kilitét illetően, valamint nem lehetnek önkényesek.

6. cikk

A zajértékelésre vonatkozó szabályok

(1) Az illetékes hatóságoknak gondoskodniuk kell a felelősségi körükbe tartozó repülőtereken fennálló zajhelyzet rendszeres értékeléséről a 2002/49/EK irányelvvel és az egyes tagállamokban alkalmazandó jogszabályokkal összhangban. Az illetékes hatóságok igénybe vehetik a 691/2010/EU bizottsági rendelet⁽¹⁾ 3. cikkében említett teljesítmény-felülvizsgálati szerv támogatását.

(2) Ha az (1) bekezdésben említett értékelés azt mutatja, hogy új üzemeltetési korlátozási intézkedésekre lehet szükség ahhoz, hogy egy adott repülőtéren a zajproblémát kezeljék, akkor az illetékes hatóságoknak gondoskodniuk kell a következőkről:

- a) az I. mellékletben foglalt módszerek, mutatók és adatok alkalmazásával kellően figyelembe vegyék a kiegyensúlyozott megközelítés keretében mérlegelhető egyes intézkedéscsoportok lehetséges hatásait az üzemeltetési korlátozások bevezetése előtt;
- b) megfelelő szintű szakmai együttműködés kialakítása a repülőtér-üzemeltetők, a légi jármű-üzemeltetők és a léginnavigációs szolgáltatók között a zajvédelmi intézkedések vizsgálata céljából. Az illetékes hatóságoknak gondoskodniuk kell arról is, hogy a helyi lakosokkal vagy azok képviselőivel és az érintett helyi hatóságokkal konzultációt folytassanak, és számukra a zajvédelmi intézkedésekre vonatkozó műszaki információt nyújtsanak;
- c) a II. melléklettel összhangban értékelni kell minden új üzemeltetési korlátozás költséghatékonyságát. Az intézkedések kisebb, a repülőtéri kapacitást és üzemeltetést lényegesen nem befolyásoló, technikai jellegű módosításai nem tekintendők új üzemeltetési korlátozásoknak;
- d) az érdekelt felekkel folytatott konzultáció folyamatát – amely közvetítési eljárás formáját is öltheti – időben és olyan módon kell megszervezni, hogy érdemi konzultációra legyen lehetőség, garantálva a nyíltságot és az átláthatóságot az adatok és a számítási módszerek tekintetében. Az új üzemeltetési korlátozások elfogadása előtt legalább három hónapot kell biztosítani az érdekelt felek számára az észrevételeik megtételére. Az érdekelt felek közé tartoznak legalább a következők:
 - i. a repülőterek környékén élő, a légi közlekedés okozta zaj által érintett helyi lakosok vagy azok képviselői, valamint az érintett helyi hatóságok;
 - ii. a repülőterek környékén működő olyan vállalkozások képviselői, melyek működését befolyásolja a légi forgalom és a repülőtér működése;
 - iii. az érintett repülőtér-üzemeltetők;
 - iv. a zajvédelmi intézkedések által esetleg érintett légi jármű-üzemeltetők képviselői;
 - v. az érintett léginnavigációs szolgáltatók;
 - vi. a 677/2011/EU bizottsági rendeletben⁽²⁾ szereplő fogalommeghatározás szerinti hálózatkezelő;
 - vii. adott esetben a kijelölt résidő-koordinátor.

⁽¹⁾ A Bizottság 2010. július 29-i 691/2010/EU rendelete a léginnavigációs szolgáltatók és a hálózati funkciók teljesítményrendszerének megállapításáról, valamint a léginnavigációs szolgáltatók ellátására vonatkozó közös követelmények megállapításáról szóló 2096/2005/EK rendelet módosításáról (HL L 201., 2010.8.3., 1. o.).

⁽²⁾ A Bizottság 2011. július 7-i 677/2011/EU rendelete a légiforgalmi szolgáltatási (ATM) hálózati funkciók végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról és a 691/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 185., 2011.7.15., 1. o.).

(3) Az illetékes hatóságoknak nyomon kell követniük és ellenőrizniük kell az üzemeltetési korlátozások végrehajtását, és adott esetben meg kell tenniük a szükséges intézkedéseket. Gondoskodniuk kell arról, hogy a vonatkozó információk díjtalanul, könnyen és azonnal rendelkezésére álljanak a repülőterek környékén élő helyi lakosoknak és az érintett helyi hatóságoknak.

(4) A vonatkozó információk a következőket foglalják magukban:

- a) a nemzeti jogszabályok tiszteletben tartása mellett a repülési útvonalak módosításaiból adódó feltételezett szabálysértésekkel és az azok által kiváltott hatásokkal kapcsolatos információk, valamint a módosítások okai;
- b) az egyes repülőtereken alkalmazott általános forgalomszervezési és -irányítási kritériumok, olyan mértékben, amennyire azok hatással lehetnek a környezetre vagy zajra;
- c) a zajmérő rendszerek által gyűjtött adatok, ha vannak ilyenek.

7. cikk

Zajmutatók

(1) A zajvédelemmel összefüggő üzemeltetési korlátozásokról szóló döntéseknek a légi járműnek a Chicagói Egyezmény hatodik kiadása (2011. március) 16. mellékletének 1. kötetében foglaltaknak megfelelően végrehajtott jóváhagyási eljárásban meghatározott zajmutatóin kell alapulniuk.

(2) A Bizottság kérésére a légi jármű-üzemeltetőknek meg kell adniuk az uniós repülőtereket használó légi járműveikre vonatkozóan a következő zajkibocsátási adatokat:

- a) a légi jármű honossága és lajstromjele;
- b) a használatban lévő légi jármű zajmutatóit rögzítő dokumentáció, a kapcsolódó legnagyobb megengedett felszállótömeggel;
- c) minden olyan esetleges átalakítás, amely a légi jármű zajmutatóit befolyásolhatja, és amely a légi jármű zajmutatóit rögzítő dokumentációban szerepel.

(3) A 216/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽¹⁾ megfelelően kibocsátott légi jármű-típusalkalmassági bizonyítvány vagy kiegészítő típusalkalmassági bizonyítvány tulajdonosainak és az említett rendelet alapján kiállított típusalkalmassági bizonyítvánnyal nem rendelkező légi járműveket üzemeltető jogi vagy természetes személyeknek az ügynökség kérésére zajmodellezés céljából rendelkezésre kell bocsátaniuk a zajmutatókat és a teljesítményjellemzőket. Az ügynökség meghatározza a szükséges adatokat, valamint azok benyújtásának határidejét, formáját és módját. Az ügynökség ellenőrzi a zajmodellezés céljából benyújtott zajmutatókat és teljesítményjellemzőket, és ezeket az információkat más felek számára is elérhetővé teszi zajmodellezés céljára.

(4) Az ezen cikk (2) és (3) bekezdésében említett adatszolgáltatási kötelezettséget a feltétlenül szükséges adatokra kell korlátozni, és azokat térítés nélkül, elektronikus úton kell benyújtani, lehetőség szerint a megadott formátumban.

(5) Az ügynökség a 216/2008/EK rendelet 6. cikkének (1) bekezdésével összhangban végzett feladatainak végrehajtása során ellenőrzi a modellezési célra átadott, a légi járművek zaj- és teljesítményjellemzőire vonatkozó adatokat.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008. február 20-i 216/2008/EK rendelete a polgári repülés területén közös szabályokról és az Európai Repülésbiztonsági Ügynökség létrehozásáról, valamint a 91/670/EGK tanácsi irányelv, az 1592/2002/EK rendelet és a 2004/36/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 79., 2008.3.19., 1. o.).

(6) Az adatokat központi adatbázisban kell tárolni, és üzemeltetési célokra az illetékes hatóságok, a légi jármű-üzemeltetők és a léginnavigációs szolgáltatók rendelkezésére kell bocsátani.

8. cikk

A üzemeltetési korlátozások bevezetésének szabályai

(1) Az illetékes hatóságoknak az üzemeltetési korlátozások bevezetése előtt hat hónappal értesíteniük kell a tagállamokat, a Bizottságot és az érdekelt feleket úgy, hogy az értesítésre legalább két hónappal a 95/93/EGK tanácsi rendelet⁽¹⁾ 2. cikke m) pontjában szereplő fogalommeghatározás szerinti résidő-koordinációs paramétereknek az adott repülőtér és menetrendi időszak vonatkozásában való meghatározása előtt sor kerüljön.

(2) A 6. cikk szerint végrehajtott értékelést követően a döntésről szóló értesítéshez az 5. cikkben meghatározott követelményeknek megfelelő írásbeli jelentést kell mellékelni, amely kifejti az üzemeltetési korlátozás bevezetésének okait, a repülőtérre vonatkozóan meghatározott zajcsökkentési célt, az adott cél elérése érdekében mérlegelt intézkedéseket és az egyes mérlegelt intézkedések valószínűsíthető költséghatékonyságát, beleértve adott esetben ezek határon átnyúló hatásait is.

(3) A Bizottság – valamely tagállam kérésére vagy saját kezdeményezésére – az (1) bekezdés szerinti értesítés kézhezvételétől számított három hónapon belül felülvizsgálhatja az üzemeltetési korlátozás bevezetésével kapcsolatos eljárást. Amennyiben a Bizottság azt állapítja meg, hogy a zajvédelemmel összefüggő üzemeltetési korlátozás bevezetése nem az e rendeletben meghatározott eljárás szerint történik, erről tájékoztathatja az érintett illetékes hatóságot. Az érintett illetékes hatóság megvizsgálja a bizottsági értesítést, és az üzemeltetési korlátozások bevezetése előtt a szándékairól tájékoztatja a Bizottságot.

(4) Amennyiben az üzemeltetési korlátozás a marginálisan megfelelő légi járművek adott repülőtérrel való kivonását célozza, akkor az (1) bekezdésben említett értesítéstől számított hat hónapig az adott repülőtéren nem engedélyezhető az előző év azonos időszakában a marginálisan megfelelő légi járművek által teljesített műveletek számánál több új járat. A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy az illetékes hatóságok meghatározzák, hogy az adott repülőtéren az érintett üzemeltetők esetében évente milyen ütemben kell csökkenteni a marginálisan megfelelő légi járművek által teljesített műveletek számát, kellően figyelembe véve a légi járművek korát és a teljes flotta összetételét. A 5. cikk (4) bekezdésének sérelme nélkül, ez az ütem nem haladhatja meg az adott légi jármű-üzemeltető adott repülőtéren használt, a marginálisan megfelelő légi járművei által teljesített műveletek 25 %-át.

9. cikk

Fejlődő országok

(1) Az illetékes hatóságok az indokolatlan gazdasági nehézségek problémájának elkerülése érdekében – a megkülönböztetés tilalma elvének maradéktalan tiszteletben tartása mellett – mentesíthetik a fejlődő országokban lajstromozott, a marginálisan megfelelő légi járműveket a zajvédelemmel összefüggő üzemeltetési korlátozások alól, amennyiben az adott légi jármű:

- a) rendelkezik a Chicagói Egyezmény 16. függeléké 1. kötetének 3. fejezete szerinti előírásoknak megfelelő zajbizonyítvánnyal;
- b) az e rendelet hatálybalépését megelőző öt év során az Unióban üzemelt;
- c) ugyanabban az ötéves időszakban az adott fejlődő országban volt lajstromba véve; és
- d) továbbra is az említett országban letelepedett természetes vagy jogi személy üzemelteti.

(2) Amennyiben valamely tagállam az (1) bekezdés szerint mentességet ad, erről haladéktalanul tájékoztatnia kell a többi tagállam illetékes hatóságait és a Bizottságot.

⁽¹⁾ A Tanács 1993. január 18-i 95/93/EGK rendelete a Közösség repülőterein alkalmazandó résidőkiosztás egységes szabályairól (HL L 14., 1993.1.22., 1. o.).

10. cikk

Légi járművek kivételes jellegű repülésére vonatkozó mentesség

Az illetékes hatóságok a felelősségi körükbe tartozó repülőtereken eseti alapon engedélyezhetik a marginálisan megfelelő légi járművek olyan eseti üzemeltetését, amelyre e rendelet rendelkezései alapján nem kerülhetne sor.

Az ilyen mentesség megadását az alábbiakra kell korlátozni:

- a) annyira kivételes jellegű üzemeltetés, amelynek esetében ésszerűtlen lenne megtagadni az átmeneti mentességet, ideértve a humanitárius segítségnyújtással összefüggő légi járatokat; vagy
- b) árbevétel nem eredményező, légi járművek átalakításának, javításának és karbantartásának céljával összefüggő üzemeltetés.

11. cikk

Felhatalmazáson alapuló jogi aktusok

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 12. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következőkre vonatkozóan:

- a) az 5. cikk (5) bekezdésében és a 9. cikk (1) bekezdésének a) pontjában előírt zajbizonyítványra vonatkozó előírások, illetve a 7. cikk (1) bekezdésében előírt tanúsítási eljárás technikai frissítései;
- b) az I. mellékletben meghatározott módszer és mutatók technikai frissítései.

A technikai frissítések célja a vonatkozó nemzetközi szabályok változásainak megfelelő módon való figyelembevétele.

12. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek mellett felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására.

(2) A Bizottság 11. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól, 2016. június 13-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal az egyes időtartamok vége előtt, akkor a felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 11. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot e jogi aktus elfogadásáról.

(5) A 11. cikk értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve, ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

13. cikk

Tájékoztatás és felülvizsgálat

A tagállamok kérésre tájékoztatják a Bizottságot e rendelet alkalmazásáról.

A Bizottság legkésőbb 2021. június 14-ét követően jelentést készít az Európai Parlament és a Tanács számára a rendelet alkalmazásáról.

A jelentéshez szükség esetén csatolni kell az e rendelet módosítására vonatkozó javaslatokat.

14. cikk

Meglévő üzemeltetési korlátozások

A 2016. június 13-át megelőzően bevezetett, zajvédelemmel összefüggő üzemeltetési korlátozások hatályban maradnak mindaddig, amíg az illetékes hatóságok úgy nem döntenek, hogy e rendeletnek megfelelően felülvizsgálják azokat.

15. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 2002/30/EK irányelv 2016. június 13-tól hatályát veszti.

16. cikk

Átmeneti rendelkezések

E rendelet 15. cikke ellenére, a 2016. június 13-át követően elfogadott, zajvédelemmel összefüggő üzemeltetési korlátozások elfogadhatók a 2002/30/EK irányelvnek megfelelően, ha az elfogadásukat megelőző konzultációs folyamat a rendelet hatálybalépésének időpontjában már folyamatban volt, feltéve, hogy a korlátozások elfogadására legkésőbb az ezen időponttól számított egy éven belül sor kerül.

17. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet 2016. június 13-án lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2014. április 16-án.

az Európai Parlament részéről
az elnök
M. SCHULZ

a Tanács részéről
az elnök
D. KOURKOULAS

I. MELLÉKLET

AZ EGYES REPÜLŐTEREK ZAJHELYZETÉNEK ÉRTÉKELÉSE

Módszer:

Az illetékes hatóságoknak gondoskodniuk kell az olyan zajértékelési módszerek alkalmazásáról, amelyeket az Európai Polgári Repülési Konferencia „Jelentés az isophon görbék polgári repülőterek környezetében végzett számítására szolgáló szabványos módszerről” című 29. dokumentumának 3. kiadásával összhangban dolgoztak ki.

Mutatók:

1. A légi közlekedés okozta zaj hatását legalább az L_{den} és az L_{night} zajmutatóval kell megadni, amelyek meghatározását és számítási módját a 2002/49/EK irányelv I. melléklete tartalmazza.
2. További olyan zajmutatók is alkalmazhatók, amelyek objektív adatokon alapulnak.

Zajkezelési adatok:

1. Aktuális információk
 - 1.1. A repülőtér leírása a méretére, területi elhelyezkedésére, a környező térségre, valamint a légi forgalom nagyságára és összetételére vonatkozó adatokkal.
 - 1.2. A környezetvédelmi célok bemutatása a repülőtér tekintetében és országos összefüggésben. Idetartozik a repülőtérnek a légi járművek okozta zaj csökkentésére vonatkozó céljainak leírása is.
 - 1.3. Az egyes zajszintekhez tartozó részletes adatok a releváns korábbi évekre vonatkozóan, beleértve a légi járművek okozta zajterhelésnek kitett személyek számára vonatkozó, a 2002/49/EK irányelv II. mellékletével összhangban elvégzett értékelést is.
 - 1.4. A légi járművek okozta zaj kezelésére a kiegyensúlyozott megközelítés keretében már bevezetett és tervezett intézkedések bemutatása, illetve ezek hatása és szerepe a zajhelyzet tekintetében, utalva a következőkre:
 - 1.4.1. a zaj forrásánál történő csökkentés:
 - a) a légi jármű-flotta alakulására és a tervezett technológiai fejlesztésekre vonatkozó információk;
 - b) konkrét flottakorszerűsítési tervek;
 - 1.4.2. területhasználat-tervezés és -irányítás:
 - a) a rendelkezésre álló tervezési eszközök, pl. átfogó tervezés és zajövezetek;
 - b) a rendelkezésre álló zajvédelmi intézkedések, pl. építési szabályzatok, zajszigetelési programok, a zajérzékeny területek használatának csökkentését szolgáló intézkedések;
 - c) konzultációs folyamat a területhasználati intézkedésekről;
 - d) a beavatkozások felügyelete;
 - 1.4.3. zajcsökkentő üzemeltetési intézkedések, amennyiben azok nem korlátozzák a repülőtér kapacitását:
 - a) a zajcsökkentés szempontjából előnyös futópályák használata;
 - b) a zajcsökkentés szempontjából előnyös repülési útvonalak használata;

- c) a zajcsökkentő felszállási és megközelítési eljárások;
- d) annak jelzése, hogy ezekre az intézkedésekre milyen mértékben vonatkoznak a 691/2010/EU rendelet I. mellékletében említett környezetvédelmi mutatók;

1.4.4. üzemeltetési korlátozások:

- a) globális korlátozások alkalmazása, pl. a gépmozgások számának korlátozása, vagy zajkvóták bevezetése;
- b) légi jármű-specifikus korlátozások alkalmazása, pl. a marginálisan megfelelő légi járművek kivonása;
- c) részleges korlátozások alkalmazása, különbséget téve a nappali és az éjszakai intézkedések között;

1.4.5. rendelkezésre álló pénzügyi eszközök, pl. zajvédelemmel összefüggő repülőtéri díjak.

2. Előrejelzés az új intézkedések nélküli helyzetről

- 2.1. A már jóváhagyott és tervbe vett repülőtéri fejlesztések, ha vannak ilyenek, bemutatása, például kapacitásbővítés, a futópályák és terminálok bővítése, lehetséges megközelítési és felszállási útvonalak, a forgalom előrejelzett jövőbeni összetétele és becsült növekedési üteme, valamint egy részletes elemzés az említett kapacitás-, futópálya- és terminálbővítések, továbbá a megközelítési és felszállási útvonalak módosítása által a környéket érintő zajhatásokról.
- 2.2. Repülőtéri kapacitásbővítés esetén a kiegészítő kapacitás rendelkezésre bocsátásának előnyei a tágabb légi közlekedési hálózatban és a térségben.
- 2.3. A zajhelyzetre további intézkedések meghozatala nélkül gyakorolt hatásoknak, valamint azoknak az intézkedéseknek a bemutatása, amelyeket már tervbe vettek a zajhatásoknak a szóban forgó időszak során történő enyhítése érdekében.
- 2.4. A várható zajövezetek, a légi járművek okozta zaj által valószínűleg érintett személyek számának felmérésével, megkülönböztetve a korábban és az újonnan beépített vagy tervezett lakóterületeket, valamint azon jövőben tervezett lakóterületeket, amelyeket az illetékes hatóságok már engedélyeztek.
- 2.5. Értékelés a következményekről és lehetséges költségekről abban az esetben, ha nem tesznek intézkedéseket a fokozódó zaj hatásainak enyhítésére, amennyiben ilyen helyzet bekövetkezése várható.

3. A kiegészítő intézkedések értékelése

- 3.1. A rendelkezésre álló kiegészítő intézkedések vázlatos leírása és kiválasztásuk elsődleges okainak megnevezése. A további elemzés tárgyát képező intézkedések bemutatása és tájékoztatás a költséghatékonysági elemzés eredményéről, különösen az intézkedések bevezetésével járó költségekről; az intézkedések előnyeit élvező személyek várható száma és a bevezetésre szánt időtartam, valamint a különböző intézkedések általános eredményesség szerinti rangsorolása.
 - 3.2. A javasolt intézkedések által más repülőterekre, üzemeltetőkre és más érdekelt felekre gyakorolt lehetséges környezeti és verseny szempontú hatások áttekintése.
 - 3.3. Az előnyben részesített lehetőség kiválasztásának okai.
 - 3.4. Nem műszaki jellegű összefoglalás.
-

II. MELLÉKLET

A zajvédelemmel összefüggő üzemeltetési korlátozások költséghatékonyságának értékelése

A zajvédelemmel összefüggő tervezett üzemeltetési korlátozások költséghatékonyságának értékelésekor megfelelő mértékben figyelembe kell vennie a következőket, lehetőség szerint számszerűsíthető módon:

1. a tervezett intézkedések várt zajvédelmi előnyei a jelenben és a jövőben;
2. a repülések biztonsága, beleértve a harmadik felek kockázatát is;
3. a repülőtér kapacitása;
4. az európai légi közlekedési hálózatot érintő hatások.

Ezen túlmenően az illetékes hatóságok megfelelő mértékben figyelembe vehetik a következő tényezőket:

1. a repülőtér környékén élő helyi lakosok egészsége és biztonsága;
2. a környezeti fenntarthatóság, beleértve a zaj és a kibocsátás közötti kölcsönös összefüggéseket;
3. a foglalkoztatásra és a gazdaságra gyakorolt közvetlen, közvetett és katalizátorhatások.

A Bizottság nyilatkozata a 2002/49/EK irányelv felülvizgatójáról

A Bizottság megbeszéléseket folytat a tagállamokkal a 2002/49/EK irányelv II. mellékletéről (a zajmutatók kiszámításának módszerei), annak az elkövetkezendő hónapok során történő elfogadása céljából.

A WHO által a zajhatások egészségügyi vonatkozásainak értékelésére vonatkozó módszerekről jelenleg folytatott munka alapján a Bizottság felül szándékozik vizsgálni a 2002/49/EK irányelv III. mellékletét (az egészségügyi hatások becslése, dózis-válasz görbék).

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 599/2014/EU RENDELETE

(2014. április 16.)

a kettős felhasználású termékek kivitelére, transzferjére, brókertevékenységére és tranzitjára vonatkozó közösségi ellenőrzési rendszer kialakításáról szóló 428/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 207. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽¹⁾,

mivel:

- (1) A 428/2009/EK tanácsi rendelet ⁽²⁾ előírja, hogy a kettős felhasználású termékeknek az Unióból való kivitelét, az Unión keresztül végzett tranzitját, illetve az Unióban tartózkodó vagy ott letelepedett bróker által végzett brókertevékenység keretében harmadik országba történő szállítását hatékony ellenőrzésnek kell alávetni.
- (2) Annak érdekében, hogy a tagállamok és az Unió eleget telessenek nemzetközi kötelezettségvállalásaiknak, a 428/2009/EK rendelet I. melléklete megállapítja azoknak a kettős felhasználású termékeknek a jegyzékét, amelyeket az Unióban ellenőrizni kell. Az ellenőrizendő termékekről az Ausztrália Csoport, a Rakéatechnológiai Ellenőrzési Rendszer, a Nukleáris Szállítók Csoportja, a Wassenaari Megállapodás és a vegyifegyver-tilalmi egyezmény keretén belül hoznak döntéseket.
- (3) A 428/2009/EK rendelet előírja, hogy a kettős felhasználású termékeknek a rendelet I. mellékletében szereplő jegyzékét azokkal a kötelezettségekkel és vállalásokkal, valamint azok módosításaival összhangban kell aktualizálni, amelyeket a tagállamok a nonproliférációs rezsimek és export-ellenőrzési megállapodások részeseiként vagy a vonatkozó nemzetközi szerződések megerősítésével elfogadtak.
- (4) A kettős felhasználású termékeknek a 428/2009/EK rendelet I. mellékletében szereplő jegyzékét rendszeresen aktualizálni kell oly módon, hogy az teljes mértékben megfeleljen a nemzetközi biztonsági kötelezettségvállalásoknak, emellett pedig garantálni lehessen az átláthatóságot, és fenn lehessen tartani az uniós exportőrök versenyképességét. A kettős felhasználású termékek e jegyzékének késedelmes aktualizálása negatív hatással lehet a biztonságra, a nemzetközi nonproliférációs erőfeszítésekre, valamint az uniós exportőrök gazdasági tevékenységére nézve. Ugyanakkor a módosítások technikai természetéből adódóan, valamint amiatt, hogy e módosításoknak összhangban kell lenniük a nemzetközi export-ellenőrzési rendszerek keretében hozott döntésekkel, gyorsított eljárásra van szükség annak érdekében, hogy a szükséges aktualizálások hatályba léphessenek az Unióban.
- (5) A 428/2009/EK rendelet az annak alapján rendelkezésre álló négy exportengedély-típus egyikeként bevezeti az uniós általános exportengedélyt. Az uniós általános exportengedély az Unióban letelepedett exportőrök számára lehetővé teszi, hogy az ezen engedélyekre vonatkozó feltételek betartásával egyes meghatározott termékeket bizonyos meghatározott rendeltetési helyekre exportálhassanak.
- (6) Az Unióban jelenleg érvényben lévő uniós általános exportengedélyeket a 428/2009/EK rendelet II. melléklete tartalmazza. Az uniós általános exportengedélyek jellegéből adódóan szükségessé válhat bizonyos rendeltetési helyek kivonása ezen engedélyek hatálya alól, különösen akkor, ha a megváltozott körülmények azt mutatják, hogy egy adott rendeltetési hely tekintetében a könnyített exportügyletet az uniós általános exportengedély alapján többé nem célszerű engedélyezni. Ha egy rendeltetési helyet kivonnak egy uniós általános exportengedély hatálya alól, az nem gátolhatja az exportőrt abban, hogy a 428/2009/EK rendelet vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően más típusú exportengedélyt kérelmezzen.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2012. október 23-i álláspontja (HL C 68. E, 2014.3.7., 112. o.) és a Tanács 2014. március 3-i álláspontja első olvasatban (HL C 100., 2014.4.4., 6. o.). Az Európai Parlament 2014. április 3-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽²⁾ A Tanács 2009. május 5-i 428/2009/EK rendelete a kettős felhasználású termékek kivitelére, transzferjére, brókertevékenységére és tranzitjára vonatkozó közösségi ellenőrzési rendszer kialakításáról (HL L 134., 2009.5.29., 1. o.).

- (7) Annak biztosítása érdekében, hogy a kettős felhasználású termékek közös jegyzéke – a tagállamoknak a nemzetközi export-ellenőrzési rendszerek keretében vállalt kötelezettségeivel és vállalásaival összhangban – rendszeresen és időben aktualizálva legyen, a Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a 428/2009/EK rendelet I. mellékletének az említett rendelet 15. cikke szerinti módosítására vonatkozóan. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is.
- (8) Annak érdekében, hogy az Unió gyorsan reagálhasson az uniós általános exportengedélyek alapján történő kivitel érzékenységeinek értékelésével összefüggő, változó körülményekre, a Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a 428/2009/EK rendelet II. mellékletének egyes rendeltetési helyeknek az uniós általános exportengedélyek hatálya alól való kivonása tekintetében történő módosítására vonatkozóan. Mivel ilyen módosításokat kizárólag akkor kell végrehajtani, ha az érintett exportügyletek tekintetében megnövekedett kockázatot állapítanak meg, és mivel az uniós általános exportengedélyek további alkalmazása ezen exportügyletek esetében azonnali kedvezőtlen hatással járna az Unió és tagállamai biztonságára nézve, a Bizottság sürgősségi eljárást alkalmazhat.
- (9) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elkészítésekor és szövegezésekor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról.
- (10) A 428/2009/EK rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 428/2009/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 9. cikk (1) bekezdése a következő albekezdésekkel egészül ki:

„Annak biztosítása érdekében, hogy csak az alacsony kockázattal járó ügyletek tartozzanak a IIa–IIc. mellékletben található uniós általános exportengedélyek hatálya alá, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el egyes rendeltetési helyeknek az uniós általános exportengedélyek hatálya alól való kivonása céljából, amennyiben ezekre a rendeltetési helyekre a 4. cikk (2) bekezdésében említett fegyverszállítási embargó vonatkozik.

Ha az említett fegyverszállítási embargó esetén rendkívüli sürgősséggel kell kizárni egyes meghatározott rendeltetési helyeket az uniós általános exportengedélyek hatályából, akkor a 23b. cikkben előírt eljárást kell alkalmazni az e bekezdés alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.”

2. A 15. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a kettős felhasználású termékek I. mellékletben található jegyzékének aktualizálása céljából. Az I. mellékletet az e cikk (1) bekezdésében előírtaknak megfelelően kell aktualizálni. Amennyiben az I. melléklet aktualizálása a IIa–IIg. vagy a IV. mellékletben is felsorolt kettős felhasználású termékeket érint, ezeket a mellékleteket is megfelelően módosítani kell.”

3. A szöveg a következő cikkekkkel egészül ki:

„23a. cikk

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek mellett felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására.

(2) A Bizottságnak a 9. cikk (1) bekezdésében és a 15. cikk (3) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2014. július 2-ától kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal az egyes időtartamok vége előtt, akkor a felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 9. cikk (1) bekezdésében és a 15. cikk (3) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot e jogi aktus elfogadásáról.

(5) A 9. cikk (1) bekezdése és a 15. cikk (3) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve, ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

23b. cikk

(1) Az e cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok haladéktalanul hatályba lépnek és alkalmazandók, amennyiben nem emelnek ellenük kifogást a (2) bekezdésnek megfelelően. Az Európai Parlament és a Tanács felhatalmazáson alapuló jogi aktusról való értesítése tartalmazza a sürgősségi eljárás alkalmazásának indokait.

(2) Az Európai Parlament vagy a Tanács a 23a. cikk (5) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kifogást emelhet a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen. Ebben az esetben a Bizottság az Európai Parlament vagy a Tanács kifogásáról szóló határozatról való értesítést követően haladéktalanul hatályon kívül helyezi a felhatalmazáson alapuló jogi aktust.”

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2014. április 16-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

D. KOURKOULAS

Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság együttes nyilatkozata a kettős felhasználású termékekre vonatkozó export-ellenőrzési rendszer felülvizsgálatáról

Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság tudatában van annak, hogy folyamatosan javítani kell az EU stratégiai-export-ellenőrzési rendszerének hatékonyságát és egységességét, nagyfokú biztonságot és megfelelő átláthatóságot biztosítva anélkül, hogy ez kedvezőtlenül érintené a kettős felhasználású termékek versenyképességét és a velük való jogszerű kereskedelmet.

Mindhárom intézmény úgy véli, hogy azért van szükség a rendszer modernizálására és további egységesítésére, hogy lépést tudjon tartani az újabb fenyegetésekkel és a gyors technológiai változásokkal, valamint hogy csökkenjen a versenytorzulás és létrejöjjön a kettős felhasználású termékek valódi közös piaca (egységes és egyenlő versenyfeltételeket teremtve az exportálóknak), továbbá hogy a harmadik országok számára továbbra is export-ellenőrzési modellként szolgáljon.

Ennek érdekében elengedhetetlen (a rendelet mellékleteiben szereplő) ellenőrzési jegyzékek aktualizálási eljárásának egyszerűsítése, a kockázatértékelés és az információcsere javítása, a megfelelőbb ágazati szabványok kidolgozása és a végrehajtás területén tapasztalt eltérések csökkentése.

Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság tudatában van azoknak a kérdéseknek, amelyek egyes olyan információk és kommunikációs technológiák (ikt) kivételével kapcsolatosak, amelyek az emberi jogok megsértésével összefüggésben, illetve az Unió biztonságának meggyengítésére használhatók, különösen a tömeges megfigyelésre, a figyelemmel kísérésre, a helymeghatározásra, a nyomon követésre és a cenzúrázásra használt technológiák, valamint a szoftverek sebezhetősége vonatkozásában.

Ezzel összefüggésben szakértői konzultációkra került sor, többek között a kettős felhasználású termékekkel foglalkozó szakértők találkozója, a kettős felhasználású termékekkel foglalkozó koordinációs csoport és az export-ellenőrzési rendszerek keretében. A sürgős reagálást igénylő helyzetek kezelését célzó intézkedések meghozatalára a jövőben is (az EUMSZ 215. cikkén alapuló) szankciók, illetve nemzeti intézkedések révén kerül sor. Ezenkívül további erőfeszítéseket kell tenni annak érdekében, hogy az export-ellenőrzési rendszerek területén multilaterális megállapodások szülessenek. A kettős felhasználású termékek kivételére vonatkozó uniós ellenőrzési politika folyamatban lévő felülvizsgálata és a vonatkozó bizottsági közlemény elkészítése keretében pedig meg kell vizsgálni az e kérdés kezelését célzó lehetőségeket. Ezzel összefüggésben mindhárom intézmény nyugtázta a Wassenaari Megállapodásban részt vevő államok között 2013. december 4-én született azon megállapodást, hogy ellenőrzés alá vonják a számítógépes rendszerekhez illetéktelen hozzáférést biztosító komplex felügyeleti eszközöket és az IP-hálózatok felügyeleti rendszereit.

Annak érdekében, hogy tovább javuljon az export-ellenőrzési rendszer és annak alkalmazása az európai egységes piac keretei között, az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság arra is kötelezettséget vállalt, hogy továbbfejleszti a rendelet I. mellékletének hatályán kívül eső kettős felhasználású termékekre vonatkozó, a jelenleg alkalmazott ún. „mindenre kiterjedő” mechanizmust.

A Bizottság nyilatkozata a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokról

E rendelettel összefüggésben a Bizottság emlékeztet az Európai Parlament és az Európai Bizottság közötti kapcsolatokról szóló keretmegállapodás 15. pontjában tett kötelezettségvállalására, miszerint a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével kapcsolatos munkája keretében a nemzeti szakértőkkel zajló találkozóirol a Parlament számára teljes körű tájékoztatást nyújt, és biztosítja a dokumentációhoz való teljes körű hozzáférést.

A Bizottság nyilatkozata a rendelet aktualizálásáról

A stratégiai termékek mozgására (kivitel, transzfer, brókertervékenység és tranzit) irányuló integráltabb, hatékonyabb és egységesebb európai megközelítés érdekében a Bizottság – a lehető legrövidebb időn belül – új javaslatot fog előterjeszteni a rendelet aktualizálására.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 600/2014/EU RENDELETE
(2014. május 15.)
a pénzügyi eszközök piacairól és a 648/2012/EU rendelet módosításáról
(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A pénzügyi válság rámutatott a pénzügyi piacok átláthatóságának gyengeségeire, amelyek káros társadalmi-gazdasági következményekkel járhatnak. Az átláthatóság erősítése egyike a pénzügyi rendszer erősítésével kapcsolatos közös elveknek, amint azt a G20-ak vezetőinek 2009. április 2-i londoni nyilatkozata megerősítette. Az átláthatóság erősítése érdekében és a pénzügyi eszközök belső piacának működését javítandó be kell vezetni egy új keretrendszert amely a pénzügyi eszközök piacán egységes követelményeket ír elő az ügyletek átláthatósága tekintetében. A keretrendszernek átfogó szabályokat kell megállapítania a pénzügyi eszközök széles köre számára. A keretrendszernek a részvények tekintetében ki kell egészítenie a megbízások és ügyletek átláthatóságára vonatkozó, a 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽⁴⁾ megállapított követelményeket.
- (2) A Jacques de Larosière által elnökölt, az európai uniós pénzügyi felügyelettel foglalkozó magas szintű csoport felkérte az Uniót, hogy dolgozzon ki harmonizáltabb pénzügyi szabályozást. A jövőbeli európai felügyeleti struktúrára való tekintettel az Európai Tanács 2009. június 18–19-én hangsúlyozta egy európai egységes szabálykönyv kialakításának szükségességét, amely valamennyi pénzügyi intézményre alkalmazandó lenne a belső piacon.
- (3) Az új jogi szabályozásnak ennek következtében két különböző jogi eszközből kell állnia: egy irányelvből és e rendeletből. A két jogi eszköznek együtt kell megteremtenie a befektetési vállalkozásokra, a szabályozott piacokra és az adatszolgáltatókra vonatkozó követelményeket szabályozó jogi keretrendszert. Ezt a rendeletet ezért az említett irányelvvel együtt kell értelmezni. A következő tényezők indokolják egy olyan jogalap igénybevételét, amely alapján rendelet hozható: bizonyos követelmények tekintetében egy olyan egységes szabálygyűjtemény létrehozásának szükségessége, amely valamennyi intézmény számára kötelező, a potenciális szabályozási arbitrázs elkerülése, valamint a nagyobb jobbiztonság és a kevésbé bonyolult szabályozás biztosítása a piaci szereplők számára. A még fennálló kereskedési akadályok lebontása és a nemzeti jogok közötti eltérésekből adódó, még fennálló jelentős versenytorzulások megszüntetése érdekében, illetve a jövőben valószínűleg felmerülő kereskedési akadályok és jelentős versenytorzulások megelőzése céljából minden tagállamban alkalmazandó, egységes

⁽¹⁾ HL C 161., 2012.6.7., 3. o.

⁽²⁾ HL C 143., 2012.5.22., 74. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2014. április 15-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2014. május 13-i határozata.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2004. április 21-i 2004/39/EK irányelve a pénzügyi eszközök piacairól, a 85/611/EGK és a 93/6/EGK tanácsi irányelv, és a 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 93/22/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 145., 2004.4.30., 1. o.).

szabályokat megállapító rendelet elfogadására van szükség. E közvetlenül alkalmazandó jogi aktus célja, hogy meghatározó módon hozzájáruljon a belső piac zavartalan működéséhez, és következésképpen az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 114. cikkén kell alapulnia, az Európai Unió Bíróságának állandó ítélkezési gyakorlatával összhangban.

- (4) A 2004/39/EK irányelv szabályokat állapított meg egyrészt a szabályozott piacra bevezetett részvények kereskedés előtti és kereskedés utáni átláthatósága tekintetében, másrészt a szabályozott piacra bevezetett pénzügyi eszközökkel folytatott ügyleteknek az illetékes hatóságok felé való bejelentése kapcsán. Az irányelvet át kell dolgozni, hogy megfelelően tükrözze a pénzügyi piacok fejleményeit, valamint kezelje azokat a gyengeségeket és megszüntesse azokat a hiányosságokat, amelyek többek között a pénzügyi piac válsága során napvilágra kerültek.
- (5) A kereskedésre és a szabályozási átláthatósági előírásokra vonatkozó rendelkezéseknek a közvetlenül alkalmazandó jog formáját kell öltetniük, amelyet minden befektetési vállalkozásra alkalmazni kell, amely vállalkozásoknak az Unió minden piacán egységes szabályokat kell követniük annak érdekében, hogy megvalósuljon az egységes szabályozási keretrendszer egységes alkalmazása, és ezáltal Unió-szerte erősödjön a piacok átláthatóságába vetett bizalom, csökkenjen a szabályozás összetettsége és a befektetési vállalkozások – különösen a határokon átnyúló alapon működő pénzügyi intézmények – megfelelési költségei, és hozzájáruljon a versenytorzulások kiküszöböléséhez. E szabályozási célok megvalósításához és – a nemzeti követelmények közötti, egy irányelv átültetésének eredményeként esetleg adódó eltérések megelőzése révén – az egyenlő feltételek biztosításához egy rendelet elfogadása a legalkalmasabb.
- (6) Fontos biztosítani, hogy a pénzügyi eszközökkel való kereskedés – amennyire csak lehetséges – szervezett helyszíneken történjen, és hogy valamennyi ilyen helyszín megfelelően szabályozott legyen. A 2004/39/EK irányelv alapján kialakultak olyan kereskedési rendszerek, amelyeket a szabályozási rendszer nem ragadott meg kellőképpen. Bármely pénzügyi eszközökkel kapcsolatos kereskedési rendszert – például a jelenleg brókerek összepárosító rendszereiként ismert szervezeteket – a jövőben megfelelően szabályozás alá kell vonni és a multilaterális kereskedési helyszínek egyik típusaként vagy rendszeres internalizálóként kell engedélyezni az e rendeletben és a 2014/65/EU irányelvben ⁽¹⁾ foglalt feltételeknek megfelelően.
- (7) Tisztázni kell és fenn kell tartani a szabályozott piac és a multilaterális kereskedési rendszer (MTF) egymással szorosan összefüggő fogalom meghatározását azon tény tükrözésére, hogy ezek ténylegesen azonos szervezett kereskedési funkcionalitást képviselnek. A fogalom meghatározásoknak ki kell zárniuk azokat a bilaterális rendszereket, amelyeknél a befektetési vállalkozás minden ügyletet saját számlájára köt meg, még a vevő és az eladó között közvetítő, kockázatot nem vállaló másik félként is. A szabályozott piacok és az MTF-ek számára nem engedélyezhető, hogy saját eszköz terhére végrehajtsanak ügyfélmegbízásokat. A „rendszer” kifejezés magában foglalja a szabályrendszerekből és kereskedési platformokból álló piacokat, valamint azokat is, amelyek csak valamely szabályrendszer alapján működnek. A szabályozott piacok és MTF-ek nem kötelesek „technikai” rendszert működtetni a megbízások összepárosítására, és lehetővé kell tenni számukra egyéb kereskedési protokollok működtetését, beleértve az olyan rendszereket is, amelyekben a felhasználók több szolgáltatótól kért jegyzések alapján kereskedhetnek. E rendelet értelmében szabályozott piac vagy MTF azon piac, amely a tagsághoz, az eszközök kereskedésére történő bevezetéséhez, a tagok közötti kereskedéshez, a bejelentéshez és adott esetben az átláthatóságra vonatkozó kötelezettségekhez kapcsolódó szempontokra vonatkozó szabályrendszerekből áll, és az ilyen szabályok alapján megkötött ügyleteket úgy kell tekinteni, mint amelyeket valamely szabályozott piac vagy MTF rendszerében kötöttek meg. A „vételi és eladási szándék” kifejezést tágran kell értelmezni, és az magában foglalja a megbízásokat, a jegyzéseket és a szándék jelzését.

Az egyik fontos követelmény azzal a kötelezettséggel kapcsolatos, amely szerint a szándékokat a rendszerben a rendszer működtetője által megállapított beavatkozást kizáró szabályok révén kell egyeztetni. Ezen követelmény azt jelenti, hogy a szándékok egyeztetésének a rendszer szabályai alapján vagy a rendszer protokolljai vagy belső működési eljárásai révén – beleértve a számítógépes szoftverben megtestesülő eljárásokat – kell történnie. A „beavatkozást kizáró szabályok” kifejezés olyan szabályokat jelent, amelyek kizárják azt, hogy a szabályozott piac, vagy a piacműködtető, vagy az MTF-et működtető befektetési vállalkozás beavatkozhasson abba, hogy a szándékok hogyan lépnek egymással kölcsönhatásba. A fogalom meghatározások megkövetelik, hogy az érdekek egyeztetése olyan módon történjen, hogy az szerződést eredményezzen, ami akkor következik be, ha a végrehajtás a rendszer szabályai alapján vagy a rendszer protokolljain vagy belső működési eljárásain keresztül történik.

- (8) Az uniós pénzügyi piacok átláthatóbbá és hatékonyabbá tétele és a multilaterális kereskedési szolgáltatásokat kínáló különféle helyszínek versenyfeltételeinek egyenlővé tétele érdekében szükség van a kereskedési helyszín egy új kategóriájára, a szervezett kereskedési rendszer (OTF) bevezetésére a kötvények, strukturált pénzügyi termékek, kibocsátási egységek és származtatott termékek vonatkozásában, továbbá biztosítani kell ennek megfelelő szabályozását és azt, hogy a rendszerhez való hozzáférés tekintetében megkülönböztetést kizáró szabályokat alkalmazzon. Az említett új kategóriát nagy vonalakban úgy határozták meg, hogy most és a jövőben képesnek kell lennie arra, hogy a kereskedés szervezett végrehajtásának és szervezésének összes olyan típusát átfogja, amelyek a meglévő

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014. május 15-i 2014/65/EU irányelve a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról (lásd e Hivatalos Lap 349. oldalát).

helyszínek funkcióinak vagy szabályozói előírásainak nem felelnek meg. Következésképpen olyan szervezeti előírásokat és átláthatósági szabályokat kell alkalmazni, amelyek támogatják az árak hatékony feltárását. Az új kategória magában foglalja azokat a rendszereket is, amelyek az elszámolásra alkalmas és kellően likvid származtatott termékek kereskedésére is szóba jöhetnek.

Az új kategóriába nem tartozhatnak bele azok a rendszerek, amelyeknél a rendszerben a kereskedés valódi végrehajtására vagy a szervezésére nem kerül sor – mint például azok a hirdetőtáblák, amelyeket a vételi és eladási szándékok meghirdetésére használnak – vagy azok a szervezetek, amelyek potenciális vevői és eladói szándékokat gyűjtenek össze vagy vonnak össze, sem az elektronikus, kereskedés utáni megerősítést végző szolgáltatások, sem pedig a portfóliótömörítés, amely a portfóliók piaci kockázatának megváltoztatása nélkül csökkenti a meglévő származtatottügylet-portfóliók nem piaci kockázatát. A portfóliótömörítést olyan vállalkozások sora biztosíthatja, amelyeket ekként e rendelet vagy a 2014/65/EU irányelv nem szabályoz, például központi szerződő felek (a továbbiakban: a CCP-k), kereskedési adattárak, valamint befektetési vállalkozások vagy piacműködtetők. Célzerű egyértelművé tenni, hogy ha befektetési vállalkozások és piacműködtetők portfóliótömörítést végeznek, e rendelet és a 2014/65/EU irányelv bizonyos rendelkezései a portfóliótömörítéssel kapcsolatban nem alkalmazandók. Mivel a központi értéktárakra az egyes befektetési szolgáltatások nyújtása vagy egyes befektetési tevékenység gyakorlása során ugyanazok a követelmények lesznek irányadók, mint a befektetési vállalkozásokra, e rendeletnek és a 2014/65/EU irányelvnek a rendelkezéseit nem kell alkalmazni az általuk nem szabályozott, portfóliótömörítési tevékenységet folytató vállalkozások tekintetében.

- (9) Az OTF ezen új kategóriája a meglévő kereskedési helyszíneket fogja kiegészíteni. Míg a szabályozott piacokra és az MTF-ekre az ügyleteknek a beavatkozást kizáró szabályok szerinti végrehajtása a jellemző, egy OTF működtetőjének a megbízást mérlegelési alapon kell végrehajtania, adott esetben betartva az átláthatóságot szolgáló, kereskedés előtti adatszolgáltatás követelményeit és a legjobb teljesítést előíró kötelezettségeket is. Következésképpen, az üzletviteli szabályokat, a legjobb teljesítést és az ügyfélmegbízások kezelésével kapcsolatos kötelezettségeket alkalmazni kell a befektetési vállalkozás vagy piacműködtető által működtetett OTF-en megkötött ügyletekre. Megemlítendő továbbá, hogy az OTF üzemeltetésére engedéllyel rendelkező minden piacműködtetőnek meg kell felelnie a 2014/65/EU irányelv 1. fejezetének a befektetési vállalkozások engedélyezésére vonatkozó feltételek és eljárások tekintetében. Az OTF-et működtető befektetési vállalkozás, illetve piacműködtető két különböző szinten kell, hogy képes legyen mérlegelési joga gyakorlására: először, amikor úgy dönt, hogy az OTF-ben megbízást ad le vagy von vissza, és másodsor, amikor úgy dönt, hogy egy adott megbízást nem párosít az adott időpontban a rendszerben rendelkezésre álló megbízásokkal, feltéve, hogy ez megfelel az ügyfelektől kapott egyedi utasításoknak és a legjobb teljesítésre vonatkozó kötelezettségének.

Az ügyfélmegbízásokat összepárosító rendszerek esetében a piacműködtetőnek képesnek kell lennie dönteni arról, hogy két vagy több ügyfélmegbízást párosít-e, illetve hogy ezekből mikor és mennyit párosít a rendszerben. A 2014/65/EU irányelv 20. cikkének (1), (2), (3) és (5) bekezdésével összhangban és a 2014/65/EU irányelv 20. cikke (3) bekezdésének sérelme nélkül, a vállalkozásnak képesnek kell lennie elősegíteni az ügyfelek közötti alkut azzal, hogy két vagy több, egymással potenciálisan összeegyeztethető kereskedési szándékot hoz össze egy ügyletben. Az OTF működtetőjének mindkét mérlegelési szinten szem előtt kell tartania a 2014/65/EU irányelv 18. és 27. cikke szerinti kötelezettségeit. Az OTF-et üzemeltető piacműködtetőnek vagy befektetési vállalkozásnak egyértelművé kell tennie a helyszín felhasználói számára, hogy hogyan fogja gyakorolni a mérlegelési jogát. Mivel egy OTF valódi kereskedési platformot jelent, a platform működtetőjének semlegesnek kell lennie. Emiatt az OTF-et működtető piacműködtető vagy a befektetési vállalkozás számára a megkülönböztetésmentes teljesítéssel kapcsolatos kötelezettségeket kell előírni, és nem engedhető meg, hogy az OTF-et működtető befektetési vállalkozás, piacműködtető vagy a befektetési vállalkozással vagy piacműködtetővel azonos csoportba vagy jogi személyhez tartozó más szervezet az OTF-ben a saját tőkét felhasználva bármiféle ügyfélmegbízást végrehajtsa.

Az OTF működtetője számára engedélyezni kell, hogy egy vagy több – kötvényre, strukturált pénzügyi termékre, kibocsátási egységre vagy a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 5. cikke szerint elszámolási kötelezettség alá esőnek nem nyilvánított származtatott termékre vonatkozó – ügyfélmegbízás végrehajtásának a megkönnyítése céljából a 2014/65/EU irányelv értelmében vett „saját kitétség nélküli ügyletpárosítást” alkalmazzon, feltéve, hogy az ügyfél hozzájárult az említett eljáráshoz. A likvid piaccal nem rendelkező állampapírokkal kapcsolatban az OTF-et működtető piacműködtetőnek vagy a befektetési vállalkozásnak képesnek kell lennie a saját kitétség nélküli ügyletpárosítás számlájától eltérő saját számláján ügyleteket folytatni. Saját kitétség nélküli ügyletpárosítás végzésekor meg kell felelni az átláthatóságot szolgáló, kereskedés előtti és utáni adatszolgáltatás követelményeit, valamint a legjobb teljesítésre vonatkozó kötelezettségnek. Az OTF-et működtető piacműködtető vagy a befektetési vállalkozással vagy piacműködtetővel azonos csoportba vagy jogi személyhez tartozó más szervezet az általa működtetett OTF-ben rendszeres internalizálóként nem léphet fel. Ezen túlmenően a potenciális összeférhetetlenség megfelelő kezelésével kapcsolatban az OTF működtetőjére ugyanolyan kötelezettségeknek kell vonatkozniuk, mint egy MTF-re.

- (10) Minden szervezett kereskedésnek szabályozott helyszíneken kell lezajlania és teljesen átláthatónak kell lennie, mind a kereskedés előtt, mind utána. A megfelelően beállított átláthatósági követelményeket ezért a kereskedési helyszínek minden típusára, és minden ott kereskedett pénzügyi eszközre alkalmazni kell.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2012. július 4-i 648/2012/EU rendelete (.) a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról (HL L 201., 2012.7.27., 1. o.).

- (11) Annak biztosítása érdekében, hogy a kereskedés minél inkább a szabályozott kereskedési helyszíneken és a rendszeres internalizálóknál folyjon, ez a rendelet a szabályozott piacon való kereskedésre engedélyezett vagy kereskedési helyszínen kereskedett részvényekre vonatkozó kereskedési kötelezettséget vezet be a befektetési vállalkozások számára. Ez azt jelenti, hogy a befektetési vállalkozásoknak minden ügyletet, azaz a saját számlás ügyleteket és az ügyfélmegbízások végrehajtása keretében folytatott ügyleteket szabályozott piacon, MTF-en, rendszeres internalizálónál vagy egyenértékű harmadik országbeli kereskedési helyszínen kell végrehajtaniuk. Azonban e kereskedési kötelezettség alól indokolt esetben felmentést kell biztosítani. Indokolt eset, amikor az ügyletek jellege nem szisztematikus, ad hoc, rendszertelen és nem gyakori, valamint az olyan technikai ügyletek – mint például a „give-up” ügyletek –, amelyek nem járulnak hozzá az árfeltárási folyamathoz. A kereskedési kötelezettség alóli ilyen kizárás nem használható a referenciaárra és a letárgyalt árra vonatkozó mentesség használatára kapcsán bevezetett korlátozások megkerülésére vagy egy brókereket összepárosító rendszer vagy más párosító rendszer működtetésére.

A rendszeres internalizálón keresztül végrehajtott ügyletek lehetősége nem sérti a rendszeres internalizálókra vonatkozó, ebben a rendeletben előírt rendszert. A jogalkotó szándéka az, hogy ha maga a befektetési vállalkozás teljesíti az ebben a rendeletben előírt vonatkozó kritériumokat, amelyek alapján az adott részvény tekintetében rendszeres internalizálónak tekinthető, akkor ilyen formában hajthatja végre a kereskedést; ha azonban a befektetési vállalkozás az adott részvény tekintetében nem tekinthető rendszeres internalizálónak, akkor még mindig végrehajthatja a kereskedést egy másik rendszeres internalizálón keresztül, amennyiben ez megfelel a legjobb teljesítésre vonatkozó kötelezettségének, és ez a lehetőség a rendelkezésére áll. Továbbá annak biztosítása érdekében, hogy a részvények, letéti igazolások, tőzsdén kereskedett alapok, certifikátok és más, hasonló pénzügyi eszközök multilaterális kereskedelmét megfelelően szabályozzák, a multilaterális alapon belső párosító rendszereket üzemeltető befektetési vállalkozásoknak rendelkezniük kell MTF engedéllyel. Pontosítani kell, hogy a 2014/65/EU irányelvben szereplő legjobb teljesítésre vonatkozó rendelkezéseket úgy kell alkalmazni, hogy azok ne akadályozzák az e rendelet szerinti kereskedési kötelezettségeket.

- (12) A letéti igazolásokkal, a tőzsdén kereskedett alapokkal, a certifikátokkal, hasonló pénzügyi eszközökkel és szabályozott piacra nem bevezetett részvényekkel folytatott kereskedés nagyrészt ugyanolyan módon történik, és közel azonos gazdasági célt követ, mint az olyan részvényekkel folyó kereskedés, amelyeket egy szabályozott piac kereskedésébe bevezettek. A szabályozott piacon a kereskedésbe bevezetett részvényekre alkalmazandó átláthatósági rendelkezéseket így ezekre a pénzügyi eszközökre is ki kell terjeszteni.
- (13) Noha elviekben a piacok hatékony működése érdekében elvben el lehet ismerni a kereskedés előtti átláthatóság alóli mentességek rendszerének szükségességét, a 2004/39/EK irányelv és az 1287/2006/EK bizottsági rendelet⁽¹⁾ alapján a részvényekre alkalmazott tényleges mentességi rendelkezések gondos vizsgálatot igényelnek hatókörük és alkalmazott feltételeik további alkalmazása szempontjából. A részvények és esetleg más, hasonló pénzügyi eszközök, és nem részvényjellegű termékek számára egyedi piaci modellek, és megbízási típusok és nagyságrendek esetén a kereskedés előtti átláthatóság alól adott mentességek egységes alkalmazásának biztosítása érdekében az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽²⁾ létrehozott európai felügyeleti hatóságnak (Európai Értékpapír-piaci Hatóság, a továbbiakban: EÉPH) értékelnie kell, hogy a mentesség alkalmazása iránti egyéni kérelmek rendszere összeegyeztethető-e az e rendeletben meghatározott és az e rendeletben előírt felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott szabályokkal. Az EÉPH-nak értékelését vélemény formájában kell megfogalmaznia, az 1095/2010/EU rendelet 29. cikkének megfelelően. Emellett a részvényeknél már létező mentességeket az EÉPH-nak felül kell vizsgálnia megfelelő határidőn belül, és – ugyanazt az eljárást követve – értékelést kell készítenie arról, hogy még megfelelnek-e az e rendeletben és az e rendeletben előírt, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban foglalt szabályoknak.
- (14) A pénzügyi válság napvilágra hozott adott gyengeségeket a részvényektől eltérő pénzügyi eszközök kereskedési lehetőségeivel és árfolyamaival kapcsolatos információk piaci szereplők számára biztosított hozzáférhetőségét illetően, mégpedig az időzítés, a felbonthatóság, az egyenlő hozzáférés és a megbízhatóság szempontjából. Olyan megfelelő időben alkalmazandó kereskedés előtti és kereskedés utáni átláthatósági előírások bevezetésére van tehát szükség, amelyek figyelembe veszik a részvényektől eltérő pénzügyi eszközök egyedi típusainak eltérő jellemzőit és piaci struktúráit, és amelyeket szükség szerint kiigazítanak annak érdekében, hogy különböző típusú kereskedési rendszerekben, többek között ajánlati könyves, jegyzésvezérelt, a hibrid, az időszakos aukciós kereskedési és a telefonos kereskedési rendszereket is, alkalmazhatók legyenek. Annak érdekében, hogy az összes releváns pénzügyi eszköz tekintetében létezzen egy megbízható átláthatósági keretszabály, az előírásokat alkalmazni kell az olyan kötvényekre és strukturált pénzügyi termékekre, kibocsátási egységekre és az olyan származtatott termékekre, amelyekkel kereskedési helyszínen kereskednek. Ezért a kereskedés előtti átláthatóság alóli mentességeket és a halasztott közzététel feltételeinek módosítását csak bizonyos meghatározott esetekben kell levetővé tenni.

(1) A Bizottság 2006. augusztus 10-i 1287/2006/EK rendelete a 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a befektetési vállalkozások nyilvántartás-vezetési kötelezettségei, az ügyletek bejelentése, a piac átláthatósága, a pénzügyi eszközök piaci bevezetése, valamint az irányelv alkalmazásában meghatározott kifejezések tekintetében történő végrehajtásáról (HL L 241., 2006.9.2., 1. o.).

(2) Az Európai Parlament és a Tanács 2010. november 24-i 1095/2010/EU rendelete az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/77/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 84. o.).

- (15) Be kell vezetni a megfelelő szintű kereskedési átláthatóságot a kötvények, a strukturált pénzügyi termékek és a származtatott termékek piacain, annak érdekében, hogy ez segítse a termékek értékelését, valamint az árképzés hatékonyságát. A strukturált pénzügyi termékeknek nevezetesen tartalmazniuk kell a 809/2004/EK bizottsági rendelet ⁽¹⁾ 2. cikkének (5) bekezdésében meghatározott eszközfedezetű értékpapírokat, amelyek egyebek között magukban foglalják a fedezett adóssághoz kötelezvényeket.
- (16) A kereskedési helyszíneken egységesen alkalmazandó feltételek biztosítása érdekében ugyanazokat a kereskedés előtti és kereskedés utáni átláthatósági előírásokat kell alkalmazni a különféle típusú helyszínekre. Az átláthatósági előírásokat a pénzügyi eszközök különböző fajtáihoz, többek között a részvényekhez, a kötvényekhez és a származtatott termékekhez kell hozzáigazítani, figyelembe véve a befektetők és a kibocsátók, köztük a kötvény-kibocsátók érdekeit, valamint a piac likviditását. Az előírásokat a kereskedés különböző fajtáihoz, ezen belül az ajánlati könyves és a jegyzésvezérelt rendszerekhez, például az jegyzéskéresi rendszerhez, valamint a hibrid és a telefonos bróker-rendszerekhez kell hozzáigazítani, és figyelembe kell venni az ügyletek nagyságrendjét, ideértve a forgalmat és más releváns kritériumokat.
- (17) Az árképzési folyamatra irányuló kedvezőtlen hatások elkerülése érdekében be kell vezetni egy megfelelő volumenkorlátozási mechanizmust az olyan rendszerekbe bevitt megbízásokra vonatkozóan, amelyek olyan kereskedési módszertanon alapulnak, amelynél az ár megállapítására egy referenciaárral összhangban kerül sor, továbbá egyes előre letárgyalt ügyletekre vonatkozóan. E mechanizmusnak kettős korlátot kell bevezetnie: egyrészt az adatszolgáltatási mentességet igénybe vevő egyes kereskedési helyszínekre vonatkozó volumenkorlátot kell alkalmazni annak érdekében, hogy minden egyes kereskedési helyszínen csak a kereskedés bizonyos százaléka tartozhasson a mentesség körébe, másrészt egy általános volumenkorlátot kell alkalmazni, amelynek a túllépése esetén az Unió egészében sor kerülne e mentességek felfüggesztésére. Ami az előre letárgyalt ügyleteket illeti, a mechanizmusnak csak azokra az ügyletekre kell vonatkoznia, amelyeket az aktuális, mennyiséggel súlyozott átlagos árrésen belül kötnek meg az ajánlati könyv vagy a rendszert működtető kereskedési helyszín árjegyzőinek jegyzései alapján. A mechanizmus alkalmazásából ki kell zárni azokat az előre letárgyalt ügyleteket, amelyek nem likvid részvényekre, letéti igazolásokra, tőzsdén kereskedett alapokra, certifikátokra és más hasonló pénzügyi eszközökre vonatkoznak, és azokat az ügyleteket, amelyekre az aktuális piaci ártól eltérő feltételek vonatkoznak, mivel ezek nem járulnak hozzá az árképzési folyamathoz.
- (18) Annak biztosítására, hogy a tőzsdén kívül lebonyolított kereskedés ne veszélyeztesse a hatékony árfeltárási mechanizmust vagy az átlátható egyenlő versenyfeltételeket a kereskedés módjai között, a kereskedés előtti adatszolgáltatásra megfelelő, az átláthatóságot szolgáló követelményeket kell alkalmazni a pénzügyi eszközökkel tőzsdén kívül saját számlára kereskedő befektetési vállalkozások esetében, amennyiben ezt rendszeres internalizálónként végzik részvényekkel, letéti igazolásokkal, tőzsdén kereskedett alapokkal, certifikátokkal és más hasonló, likvid piaccal rendelkező pénzügyi eszközökkel, valamint olyan kötvényekkel, strukturált pénzügyi eszközökkel, kibocsátási egységekkel és származtatott termékekkel, amelyekkel valamely kereskedési helyszínen kereskednek, és amelyek piaca likvid.
- (19) Az ügyfélmegbízásokat saját eszköz terhére végrehajtott befektetési vállalkozást rendszeres internalizálónak kell tekinteni, kivéve, ha az ügyleteket kereskedési helyszínen kívül, alkalmi, ad hoc és rendszertelen alapon bonyolítják le. Ezért a rendszeres internalizálókat olyan befektetési vállalkozásként kell meghatározni, amely az ügyfélmegbízásait kereskedési helyszínen kívül, szervezeten, gyakran, rendszeresen és jelentős nagyságrendben, saját számlára kereskedve hajtja végre. A rendszeres internalizálókra vonatkozó, e rendeletben foglalt követelményeket kizárólag azon egyes pénzügyi eszközök vonatkozásában (például ISIN-kód szinten) kell alkalmazni a befektetési vállalkozásokra, amelyek tekintetében rendszeres internalizálónként járnak el. Annak biztosítása érdekében, hogy a rendszeres internalizáló fogalm meghatározását objektíven és ténylegesen alkalmazni lehessen a befektetési vállalkozásokra, a rendszeres internalizálásra vonatkozóan előzetesen meg kell határozni egy küszöbértéket, pontosan megadva, hogy mit jelent a gyakori, rendszeres és jelentős nagyságrendű saját számlás kereskedés.
- (20) Míg a szervezett kereskedési rendszer bármely rendszer vagy létesítmény lehet, ahol több harmadik fél részéről vételi és eladási szándékok hatnak egymásra a rendszerben, a rendszeres internalizálónak nem szabad megengedni, hogy harmadik felek vételi és eladási szándékait összehozza. Rendszeres internalizálónak kell tekinteni például az úgynevezett egy üzletkötős platformokat, ahol a kereskedés egyetlen befektetési vállalkozással szemben történik, amennyiben megfelelnek az e rendeletben foglalt követelményeknek. Ugyanakkor nem tekintendők rendszeres internalizálónak az úgynevezett több üzletkötős platformok, amelyeken több üzletkötő működik közre ugyanazon pénzügyi eszköz vonatkozásában.
- (21) A rendszeres internalizálónak kereskedelmi politikájuk alapján és objektív, megkülönböztetésmentes módon – az ügyfél-kategóriák között különbséget téve – képeseknek kell lenniük eldönteni, hogy mely ügyfeleknek biztosítják a hozzáférést jegyzéseikhez, és fel kell jogosítani őket az ügyfelek közötti, például hitelkockázat tekintetében fennálló különbségek figyelembevételére is. A szokásos piaci nagyságrendet meghaladó tőkeügyletek és az adott pénzügyi

⁽¹⁾ A Bizottság 2004. április 29-i 809/2004/EK rendelete a 2003/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a tájékoztatókban foglalt információk formátuma, az információk hivatkozással történő beépítése, a tájékoztatók közzététele és a reklámok terjesztése tekintetében történő végrehajtásáról (HL L 149., 2004.4.30., 1. o.).

eszközre jellemző nagyságrendet meghaladó, tőkeügyletektől eltérő ügyletek vonatkozásában a rendszeres internalizálók nem kötelezhetőek kötelező érvényű jegyzések közzétételére, ügyfélmegbízások végrehajtására és jegyzéseik hozzáférhetővé tételére. A rendszeres internalizálók kötelezettségeiknek való megfelelését az illetékes hatóságoknak kell ellenőrizniük, és az ellenőrzés lehetővé tétele érdekében tájékoztatást kell nyújtani az illetékes hatóságok számára.

- (22) E rendeletnek nem célja, hogy rendszeres internalizálón kívül előírja a kereskedés előtti átláthatósági szabályok alkalmazását a tőzsdén kívüli ügyletekre,
- (23) A piaci adatoknak könnyen és egyszerűen hozzáférhetőeknek kell lenniük a felhasználók számára, a lehető legjobban kibontott formátumban, hogy a befektetők – és az igényeiket kiszolgáló adatszolgáltatók – az adatmegoldásokat a lehető legnagyobb mértékben az igényeire szabhassák. Ezért a kereskedés előtti és a kereskedés utáni átláthatósági adatokat „leválasztott” módon kell nyilvánosságra hozni, az adatokat megvásárló piaci szereplők költségeinek csökkentése érdekében.
- (24) A 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet⁽¹⁾ és a 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet⁽²⁾ teljes mértékben alkalmazni kell a személyes adatoknak a tagállamok és az EEPH által e rendelet – és különösen a IV. cím – alkalmazásában folytatott cseréjére, átadására és feldolgozására.
- (25) Figyelembe véve a felek által a G20-ak pittsburghi, 2009. szeptember 25-i csúcstalálkozóján elért megállapodást arról, hogy a szabványosított tőzsdén kívüli származtatott ügyleteket a tőzsdékre vagy adott esetben elektronikus kereskedési platformokra kell áthelyezni, meg kell határozni a hivatalos szabályozási eljárást a pénzügyi szerződő felek és a nagy nem-pénzügyi szerződő felek közötti kereskedés kötelezővé tételére minden olyan származtatott termék tekintetében, amelyekről megállapítást nyert, hogy elszámolásra alkalmasak és kellően likvidek ahhoz, hogy bekerüljenek azon kereskedési helyszínek valamelyikére, amelyek hasonló szabályozás alá tartoznak, és a résztvevők számára lehetővé teszik, hogy több szerződő féllel kereskedjenek. A kellő likviditás felmérésekor figyelembe kell venni a piac nemzeti szintű jellegzetességeit, ideértve az olyan elemeket, mint a piaci szereplők száma és típusa az adott piacon, és az ügyletek sajátosságait, mint például az ügyletek nagyságrendje és gyakorisága az adott piacon.

Egy származtatott termék kategóriájának likvid piacát a kereskedett termékek számához viszonyítva nagy számú aktív piaci szereplő jelenléte jellemzi – beleértve a piaci likviditási kínálatot biztosító és ilyen keresletet támaztó szereplők megfelelő elegyének jelenlétét is –, akik e termékekkel gyakran, a nagynak minősülő nagyságrendnél kisebb nagyságrendben kereskednek. E piaci tevékenységet az adott származtatott termék tekintetében a párosítatlan vételi és eladási ajánlatok nagy számának kell jeleznie, amely a szokásos piaci nagyságrendű ügyletek esetében alacsony különbséget eredményez az eladási és a vételi ár között. A kellő likviditás értékelésekor figyelembe kell venni, hogy egy származtatott termék likviditása a piaci feltételektől és a termék életciklusától függően számottevően változhat.

- (26) Figyelembe véve egyfelől a felek által a G20-ak pittsburghi, 2009. szeptember 25-i csúcstalálkozóján elért megállapodást arról, hogy a szabványosított tőzsdén kívüli származtatott ügyleteket a tőzsdékre vagy adott esetben elektronikus kereskedési platformokra kell áthelyezni, másfelől pedig a különféle tőzsdén kívül kereskedett származtatott termékek alacsonyabb likviditását, gondoskodni kell azon alkalmas helyszínek megfelelő választékáról, ahol a kötelezettségvállalás nyomán a kereskedés megvalósulhat. Az alkalmas helyszínekre jól összehangolt szabályozási előírásokat kell alkalmazni a szervezeti és működési szempontok, az összeférhetlenségi szabályok, a kereskedési tevékenységek ellenőrzése, kereskedés előtti és kereskedés utáni átláthatóság pénzügyi eszközökhöz és a kereskedési rendszer típusához történő hozzáigazítása kapcsán, valamint hogy több harmadik fél kereskedési szándékai képesek legyenek egymással kölcsönhatásra lépni. A teljesítési és likviditási feltételek javítása érdekében azonban a helyszínek működtetői számára lehetővé kell tenni, hogy e kötelezettségvállalás nyomán több harmadik féllel mérlegelésen alapuló módon szervezzenek meg ügyleteket.
- (27) Azon kötelezettség, amely szerint azon származtatott termékekkel, amelyek kereskedési kötelezettség hatálya alá tartozónak nyilvánított kategóriához tartoznak, szabályozott piacon, MTF-en, OTF-en vagy harmadik országbeli kereskedési helyszínen kell ügyleteket kötni, nem alkalmazandó a nem árképző hatású, kereskedés utáni kockázatcsökkentő szolgáltatások azon komponenseire, amelyek a 648/2012/EU rendelettel összhangban a portfóliók piaci kockázatának megváltoztatása nélkül csökkentik a származottügylet-portfóliók, többek között a meglévő, tőzsdén kívüli származtatott termékek portfólióinak nem piaci kockázatát. Továbbá miközben célszerű rendelkezni a portfóliótömörítés tekintetében, e rendeletnek nem célja megakadályozni az egyéb kereskedés utáni kockázatcsökkentő szolgáltatások igénybevételét.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1995. október 24-i 95/46/EK irányelve a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 281., 1995.11.23., 31. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2000. december 18-i 45/2001/EK rendelete a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.).

- (28) Az ilyen származtatott termékekre megállapított kereskedési kötelezettségnek lehetővé kell tennie az alkalmas kereskedési helyszínek közötti hatékony versenyt. Ezért a kereskedési helyszínek nem követelhetnek maguknak kizárólagos jogokat semmiféle származtatott termékek vonatkozásában ennek a kereskedési kötelezettségnek az alapján, megakadályozva más kereskedési helyszíneket abban, hogy ezen finanszírozási eszközökben kereskedést kínáljanak. Ahhoz, hogy a kereskedési helyszínek között hatékony verseny legyen a származtatott termékeknél, igen fontos, hogy a kereskedési helyszínek megkülönböztetésmentes és átlátható módon férjenek hozzá a CCP-khez. A CCP megkülönböztetésmentes hozzáférhetősége azt jelenti, hogy a kereskedési helyszínek joga van a megkülönböztetésmentes bánásmódhoz abból a szempontból, hogy a platformján kereskedett szerződéseket hogyan kezelik a biztosítéki követelmények, a gazdasági szempontból egyenértékű szerződések nettósítása, valamint az ugyanazon CCP által elszámolt összefüggő szerződések letételeinek egymással szembeni beszámítására (cross-margining), és a megkülönböztetésmentes elszámolási díjak tekintetében.
- (29) Az illetékes hatóságok jogköreit ki kell egészíteni egy egyértelmű mechanizmussal bármely olyan pénzügyi eszköz vagy strukturált betét forgalomba hozatalának, forgalmazásának és értékesítésének megtiltására vagy korlátozására, amely komoly aggályokat vet fel a befektetővédelem, a pénzügyi piacok vagy az áru piacok szabályos működése és integritása vagy a pénzügyi rendszer egészének vagy részének stabilitása szempontjából, amihez az EÉPH – vagy strukturált betétek vonatkozásában az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽¹⁾ létrehozott európai felügyeleti hatósággal (Európai Bankfelügyeleti Hatóság) (EBH) – számára megfelelő koordinációs és részleghelyzeti jogköröket kell biztosítani. E jogkörök illetékes hatóságok, illetve kivételes esetekben az EÉPH vagy az EBH általi gyakorlása számos egyedi, teljesítendő feltételnek van alárendelve. E feltételek teljesülése esetén az illetékes hatóságnak, illetve kivételes esetekben az EÉPH-nak vagy az EBH-nak képesnek kell lennie arra, hogy megelőző jelleggel, még a pénzügyi eszköz vagy strukturált betét forgalomba hozatalát, forgalmazását vagy ügyfelek számára történő értékesítését megelőzően bevezessen ilyen tilalmat vagy korlátozást.

Ezek a jogkörök nem tartalmazzák a terméknek az illetékes hatóság, az EÉPH vagy az EBH általi jóváhagyása vagy engedélyezése bevezetésére vagy alkalmazására vonatkozó semmilyen kötelezettséget, és nem mentesítik a befektetési vállalkozásokat azon kötelezettségük alól, hogy megfeleljenek az e rendeletben és a 2014/65/EU irányelvben meghatározott valamennyi releváns követelménynek. A pénzügyi piacokon folytatott tevékenységekből eredő, az áru piacokon jelentkező esetleges negatív externáliák ellensúlyozását célzó intézkedések lehetővé tétele érdekében szükséges az illetékes hatóságok részéről történő beavatkozás kritériumaként feltüntetni az áru piacok szabályos működésének és integritásának biztosítását is. Ez igaz különösen a mezőgazdasági áru piacokra, amelyek célja, hogy garantálják a lakosság számára az élelmiszerellátás biztonságát. Ezekben az esetekben az intézkedéseket az érintett áru piacokért illetékes hatóságokkal is egyeztetni kell.

- (30) Az illetékes hatóságoknak részletes adatokkal kell ellátniuk az EÉPH-t minden olyan kérésük kapcsán, amely egy származtatott ügylettel kapcsolatban egy pozíció csökkentésére, egyszeri korlát bevezetésére, valamint bármely ex-ante pozíciós limitre irányul, annak érdekében, hogy javítsák a koordinációt és e jogkörök alkalmazásának konvergenciáját. Bármely, illetékes hatóság által alkalmazott ex-ante pozíciós limit lényeges adatait közzé kell tenni az EÉPH weboldalán.
- (31) Az EÉPH számára lehetővé kell tenni, hogy bármely személytől kérhessen tájékoztatást a pozícióiról egy származtatott ügylet kapcsán, kérhesse a pozíció csökkentését, valamint korlátozhatta az egyes személyek arra való képességét, hogy egyéni ügyleteket kezdeményezzenek áru piaci származtatott termékekkel kapcsolatban. Az EÉPH ilyenkor értesíti a vonatkozó illetékes hatóságokat azokról az intézkedésekről, amelyeket tenni javasol, és ezeket az intézkedéseket közzé kell tennie.
- (32) A pénzügyi eszközökkel végzett ügyletek adatait be kell jelenteni az illetékes hatóságoknak, hogy képesek legyenek a piaci visszaélés potenciális eseteit felfedni és kivizsgálni, és hogy monitoring alá vonják a piacok tisztességes és szabályos működését, valamint a befektetési vállalkozások tevékenységeit. E felügyelet kiterjed minden olyan pénzügyi eszközre, amellyel valamely kereskedési helyszínen kereskednek, valamint azokra a pénzügyi eszközökre, amelyek esetében az alapul szolgáló eszközzel valamely kereskedési helyszínen kereskednek, vagy amelyek esetében az alapul szolgáló eszköz olyan pénzügyi eszközökből álló index vagy kosár, amelyekkel valamely kereskedési helyszínen kereskednek. A kötelezettségnek fenn kell állnia függetlenül attól, hogy az e pénzügyi eszközökkel folytatott ügyleteket valamely kereskedési helyszínen végezték-e. A befektetési vállalkozások szükségtelen adminisztratív terheinek elkerülése érdekében azokat a pénzügyi eszközöket, amelyek piaci visszaélésre nem alkalmasak, ki kell zárni az adatszolgáltatási kötelezettség alól. A jelentéseknek a G-20-as kötelezettségvállalásoknak megfelelően jogi személyi azonosítót kell használniuk. Az EÉPH-nak jelentést kell benyújtania a Bizottságnak az illetékes hatóságnak tett ilyen jelentéstételről, és a Bizottságnak lépéseket kell tennie, hogy szükség esetén változtatásokat javasoljon.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2010. november 24-i 1093/2010/EU rendelete az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 84. o.). (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.).

- (33) A kereskedési helyszín működtetőjének az illetékes hatósága számára a pénzügyi eszközökre vonatkozóan releváns referenciaadatokat kell nyújtania. Az illetékes hatóságoknak késedelem nélkül továbbítaniuk kell ezeket az értesítéseket az EÉPH számára, amely azonnal közzéteszi azokat a weboldalán, hogy az EÉPH és az illetékes hatóságok az üzleti jelentéseket felhasználhassák, elemezhesék és kicserélhessék.
- (34) Annak érdekében, hogy rendeltetésüknek megfelelően a piac monitoringjának eszközei legyenek, az üzletjelentéseknek azonosítaniuk kell azt a személyt, aki a befektetési döntést meghozta, valamint azokat, akik annak teljesítéséért felelősek. A 236/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽¹⁾ előírt átláthatósági rendszeren túlmenően a short ügyletek megjelölése hasznos kiegészítő információt nyújt, amely lehetővé teszi az illetékes hatóságok számára a short ügyletek nagyságrendjének monitoringját. Az illetékes hatóságoknak teljes körű hozzáféréssel kell rendelkezniük a nyilvántartásokhoz a megbízás végrehajtásának valamennyi szakaszában, a kereskedelemre vonatkozó kezdeti döntéstől annak teljesítéséig. Ezért a befektetési vállalkozásoknak nyilvántartást kell vezetniük a pénzügyi eszközökre vonatkozó valamennyi megbízásukról és ügyletükéről, a platformok működtetőinek pedig nyilvántartást kell vezetniük a rendszereikbe benyújtott valamennyi megbízásról. Az EÉPH-nak koordinálnia kell az illetékes hatóságok közötti információcserét, annak biztosítására, hogy hozzáférjenek az ügyletek és megbízások összes nyilvántartásához, beleértve azokat, amelyeket a területükön kívül működő platformokra vittek fel a felügyeletük alá tartozó pénzügyi eszközök vonatkozásában.
- (35) Kerülni kell ugyanazon információ kettős bejelentését. A kereskedési adattáraknak benyújtott, a 648/2012/EU rendelettel összhangban iktatott vagy nyugtázott, a vonatkozó pénzügyi eszközökről szóló, minden előírt információt tartalmazó jelentésekről nem szükséges beszámolni az illetékes hatóságoknak, de a kereskedési adattáraknak továbbítaniuk kell ezeket nekik. A 648/2012/EU rendeletet ennek megfelelően módosítani kell.
- (36) Az illetékes hatóságok általi információcserének vagy információtovábbításnak meg kell felelnie a személyes adatok továbbítására vonatkozóan a 95/46/EK irányelvben rögzített szabályoknak. Az EÉPH általi információcserének vagy információtovábbításnak meg kell felelnie a személyes adatok továbbítására vonatkozóan a 45/2001/EK rendeletben rögzített szabályoknak, amelyek teljes mértékben alkalmazandók a személyes adatok e rendelet alkalmazásában történő feldolgozására.
- (37) A 648/2012/EU rendelet meghatározza azokat a kritériumokat, amelyek szerint a tőzsdén kívüli származtatott termékek kategóriái elszámolási kötelezettség hatálya alá tartoznak. Ez megakadályozza a versenytorzulásokat azáltal, hogy megkülönböztetésmentes hozzáférést ír elő a kereskedési helyszíneknek a tőzsdén kívüli származtatott termékek elszámolását kínáló CCP-k számára, és megkülönböztetésmentes hozzáférést a kereskedési helyszínek kereskedési adatfolyamaihoz a tőzsdén kívüli származtatott termékek elszámolását kínáló CCP-k számára. Mivel a tőzsdén kívül kereskedett származtatott ügyleteket olyan származtatott ügyletekként határozzák meg, amelyek teljesítése nem szabályozott piacon történik, a szabályozott piacok számára e rendelet szerint hasonló előírásokat kell bevezetni. A szabályozott piacon forgalmazott származtatott termékeket szintén központilag kell elszámolni.
- (38) A 2004/39/EK irányelv és a 2014/65/EU irányelv azon előírásain túlmenően, amelyek megakadályozzák, hogy a tagállamok indokolatlanul korlátozzák a hozzáférést a kereskedés utáni infrastruktúrához, mint például a CCP-hez és a kiegyenlítési megállapodásokhoz, szükséges, hogy ez a rendelet eltávolítson különféle egyéb olyan kereskedelmi akadályokat, amelyek alkalmasak a pénzügyi eszközök elszámolásával kapcsolatos verseny akadályozására. A diszkriminatív gyakorlatok elkerülése érdekében a CCP-knek be kell fogadniuk elszámolásra a különböző kereskedési helyszíneken teljesített ügyleteket, amennyiben azok a helyszínek megfelelnek a CCP által megállapított működési és technikai előírásoknak, ideértve a kockázatkezelési előírásokat is. A CCP-nek biztosítania kell a hozzáférést, amennyiben a szabályozástechnikai standardokban meghatározott bizonyos hozzáférési kritériumok teljesülnek. Az olyan újonnan létrehozott CCP-k esetében, amelyeknek az átruházható értékpapírok és pénzügyi eszközök tekintetében történő engedélyezésére vagy elismerésére kevesebb mint három évvel e rendelet hatálybalépése előtt került sor, lehetőséget kell adni az illetékes hatóságoknak arra, hogy legfeljebb két és fél éves átmeneti időszakot hagyjanak jóvá, amelynek ideje alatt az említett CCP-knek még nem kell biztosítaniuk a teljes körű hozzáférést az átruházható értékpapírok és a pénzügyi eszközök tekintetében. Ugyanakkor, ha egy CCP igénybe kívánja venni ezt az átmeneti rendelkezést, akkor az átmeneti időszak alatt ő maga sem élhet a kereskedési helyszínekhez való hozzáférés e rendelet szerinti jogával. Továbbá, az említett CCP-vel szoros kapcsolatban lévő kereskedési helyszíneknek sem szabad a CCP-khez való hozzáférés e rendelet szerinti jogával élniük az átmeneti időszak alatt.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2012. március 14-i 236/2012/EU rendelete a short ügyletekről és a hitel-nemteljesítési csereügyletekkel kapcsolatos egyes szempontokról (HL L 86., 2012.3.24., 1. o.).

- (39) A 648/2012/EU rendelet meghatározza azokat a feltételeket, amelyek mellett megkülönböztetésmentes hozzáférést kell biztosítani a CCP-k és kereskedési helyszínek részére a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek esetében. A 648/2012/EU rendelet a tőzsdén kívüli származtatott ügyleteket olyan származtatott ügyletekként határozza meg, amelyek teljesítésére nem egy szabályozott piacon vagy a 2004/39/EK irányelv 19. cikkének (6) bekezdésével összhangban a szabályozott piaccal egyenértékűnek tekintett harmadik országbeli piacon kerül sor. A hiányosságok és átfedések elkerülése, valamint a 648/2012/EU rendelet és e rendelet közötti összhang biztosítása érdekében az e rendeletben a CCP-k és kereskedési helyszínek megkülönböztetésmentes hozzáféréseire vonatkozóan megállapított követelményeket alkalmazni kell a szabályozott piacokon és a 2014/65/EU irányelvvél összhangban a szabályozott piaccal egyenértékűnek tekintett harmadik országbeli piacokon forgalmazott származtatott termékekre és valamennyi nem származtatott pénzügyi eszközre.
- (40) A kereskedési helyszínektől meg kell követelni, hogy átlátható módon és megkülönböztetésmentes alapon hozzáférést biztosítsanak, többek között az adatfolyamokhoz azon CCP-k számára, amelyek a valamely kereskedési helyszínen teljesített ügyletek elszámolását kívánják. Ehhez azonban nem szükséges, hogy a származtatott ügyletek elszámolása tekintetében interoperabilitási megállapodásokat alkalmazzanak, valamint ez nem okozhat olyan likviditástöredezettséget, amely veszélyeztetné a piacok zavartalan és szabályos működését. A kereskedési helyszínek a hozzáférést csak akkor tagadhatják meg, ha a szabályozástechnikai standardokban meghatározott bizonyos hozzáférési kritériumok nem teljesülnek. A tőzsdén kereskedett származtatott termékek esetében aránytalan követelmény lenne előírni a kisebb kereskedési helyszínek – mindenekelőtt a CCP-kkel szoros kapcsolatban álló kisebb kereskedési helyszínek – számára, hogy haladéktalanul feleljenek meg a megkülönböztetésmentes hozzáférésre vonatkozó előírásoknak, amennyiben még nem rendelkeznek az ahhoz szükséges technikai képességekkel, hogy egyenlő feltételek mellett versenyezzenek a kereskedés utáni infrastruktúrapiac szereplőinek többségével. Ezért a vonatkozó küszöbértéket el nem érő kereskedési helyszínek számára biztosítani kell azt a lehetőséget, hogy egy 30 hónapos – a későbbiekben több alkalommal meghosszabbítható – időszak alatt maguk is és a velük szoros kapcsolatban álló CCP-k is mentesüljenek a megkülönböztetésmentes hozzáférésre vonatkozó követelmények alól a tőzsdén kereskedett származtatott termékek tekintetében. Ugyanakkor, ha egy kereskedési helyszín igénybe kívánja venni ezt a mentességet, akkor a mentesség ideje alatt ő maga sem élhet a CCP-khez való hozzáférés e rendelet szerinti jogával.

Továbbá, az említett kereskedési helyszínnel szoros kapcsolatban lévő CCP-knek sem szabad élniük a kereskedési helyszínekhez való hozzáférés e rendelet szerinti jogával a mentesség ideje alatt. A 648/2012/EU rendelet megállapítja, hogy azokban az esetekben, amikor a származtatott ügyletekkel kapcsolatos pénzügyi szolgáltatásokhoz kereskedelmi és szellemi tulajdonjogok kapcsolódnak, az engedélyeknek arányos, tisztességes, ésszerű és megkülönböztetésmentes alapon kell rendelkezésre állniuk. Ezért a pénzügyi eszközök értékének meghatározásához használt referenciaértékekre vonatkozó engedélyekhez és a referenciaértékekkel kapcsolatos információkhoz való hozzáférést a CCP-k és más kereskedési helyszínek számára arányos, tisztességes, ésszerű és megkülönböztetésmentes alapon kell biztosítani, és az engedélyeket méltányos üzleti feltételekkel kell megadni. A versenyre vonatkozó szabályok sérelme nélkül, amennyiben e rendelet hatálybalépését követően dolgoznak ki új referenciaértéket, az engedélyezési kötelezettség az adott referenciaértéket referenciaként használó pénzügyi eszköz forgalmazásának megkezdése vagy piacra történő bevezetését követően 30 hónappal veszi kezdetét. Az engedélyekhez történő hozzájárulás kritikus fontosságú a kereskedési helyszínekhez és a CCP-khez való, a 35., illetve a 36. cikk szerinti hozzáférés megkönnyítése szempontjából, mert máskülönben az engedélyezési mechanizmusok még mindig megakadályozhatnák azon kereskedési helyszínekhez és CCP-khez való hozzáférést, amelyekhez a hozzáférés kérelmezése megtörtént.

Az akadályok és a diszkriminatív gyakorlat elhárítása a pénzügyi eszközök elszámolásáért és kereskedéséért folyó verseny növelésére irányul a befektetési és hitelfelvételi költségek csökkentése, a hiányosságok megszüntetése és az innováció uniós piacokon történő előmozdítása érdekében. A Bizottságnak továbbra is szorosan figyelemmel kell kísérnie a kereskedés utáni infrastruktúra alakulását, és szükség esetén be kell avatkoznia, hogy a belső piacon előálló versenytorzulásokat megakadályozza, különösen amennyiben az infrastruktúrához vagy a referenciaértékekhez való hozzáférés megtagadása ellentétes az EUMSZ 101. vagy 102. cikkével. Az e rendelet szerinti engedélyezési kötelezettségek nem sérthetik a referenciaértékek tulajdonosainak a versenyre vonatkozó szabályok és különösen az EUMSZ 101. és 102. cikke szerinti, az új piacokra való belépéshez nélkülözhetetlen referenciaértékekhez való hozzáféréssel kapcsolatos, általános kötelezettségeit. Az illetékes hatóságoknak a hozzáférési jogok átmeneti időszakokban való alkalmazása elmaradására vonatkozó jóváhagyásai nem minősülnek engedélyezésnek vagy engedélyezések módosításainak.

- (41) A harmadik országbeli vállalkozások szolgáltatásnyújtása az Unióban a nemzeti rendszerek és előírások hatálya alá tartozik. Ezek a rendszerek rendkívül sokfélék, és az azok alapján engedélyezett vállalkozások nem jogosultak attól eltérő tagállamban szolgáltatásokat nyújtani és ott letelepedjenek, mint abban a tagállamban, ahol letelepedettek. Helyénvaló tehát egy közös, uniós szintű szabályozási keretrendszer bevezetése. A rendszernek össze kell hangolnia a meglévő, szétaprózott keretrendszert, biztosítania kell a bizonyosságot és a harmadik országok Unióban tevékenykedő vállalkozásainak egyenlő bánásmódját, biztosítania kell, hogy a Bizottság végezze el a tényleges egyenértékűség értékelését a harmadik országok prudenciális és üzletviteli keretrendszere tekintetében, és biztosítania kell, hogy a harmadik országbeli vállalkozásoktól kapott szolgáltatások során az ügyfelek védelme összehasonlítható szinten legyen az Unióban.

A Bizottságnak és a tagállamoknak a rendszer alkalmazása során elsődleges fontosságúnak kell tekinteniük a G-20-as kötelezettségvállalások által lefedett területeket és az Unió legnagyobb kereskedelmi partnereivel kötött megállapodásokat, valamint tekintetbe kell venniük az Unió globális pénzügyi piacokon betöltött központi szerepét, és biztosítani kell, hogy a harmadik országok általi követelmények ne akadályozzák meg az uniós befektetőket és kibocsátókat abban, hogy harmadik országokban befektessenek vagy ezen országoktól finanszírozáshoz jussanak, sem a harmadik országbeli befektetőket és kibocsátókat abban, hogy az uniós piacokon fektessenek be, jussanak tőkéhez vagy más pénzügyi szolgáltatásokhoz, kivéve, ha ez objektív és bizonyítékkal alátámasztott prudenciális indokok miatt szükséges. Az értékelések elvégzése során a Bizottságnak tekintettel kell lennie az Értékpapír-felügyelet Nemzetközi Szervezete (IOSCO) által kidolgozott, az értékpapír-szabályozás céljairól és alapelveiről szóló dokumentumra és annak az IOSCO által módosított és értelmezett ajánlásaira.

Amennyiben nem hozható tényleges egyenértékűséget kimondó határozat, a harmadik országok vállalkozásai által az Unióban nyújtott szolgáltatásokra továbbra is a nemzeti szabályozás vonatkozik. A Bizottságnak saját kezdeményezésére kell elindítania az egyenértékűségi értékelést. A tagállamoknak lehetővé kell tenni, hogy jelezzék a Bizottság felé azon igényüket, hogy a Bizottság által végzett egyenértékűségi értékelés kiterjedjen bizonyos harmadik országra vagy harmadik országokra, anélkül, hogy ez az egyenértékűség-értékelési folyamat elvégzésére kötelezné a Bizottságot. Az egyenértékűségi értékelésnek eredményeken kell alapulnia; fel kell mérnie, hogy az adott, harmadik országbeli szabályozási és felügyeleti keret milyen mértékben ér el az európai uniós szabályozáshoz hasonló és megfelelő szabályozási hatást, valamint milyen mértékben teljesíti az uniós jog célkitűzéseit. Ezen egyenértékűségi értékelések kezdeményezésekor a Bizottságnak képesnek kell lennie prioritási sorrendet felállítani a harmadik országbeli joghatóságok között, figyelembe véve azt, hogy milyen jelentőséggel bír az egyenértékűsége találás az uniós vállalkozások és ügyfelek számára, hogy léteznek-e a harmadik ország és az uniós tagállamok között felügyeleti és együttműködési megállapodások, hogy létezik-e ténylegesen egyenértékű elismerési rendszer a külföldi rendszerek keretében engedélyezett befektetési vállalkozások elismerésére, valamint hogy milyen mértékben érdekelt és hajlandó a harmadik ország részt venni az egyenértékűségi értékelés folyamatában. A Bizottságnak monitoringoznia kell a harmadik ország szabályozási és felügyeleti keretrendszerének tekintetét érintő valamennyi jelentős változást, és adott esetben felül kell vizsgálnia az egyenértékűségről szóló határozatokat.

- (42) E rendelet értelmében a fióktelepek nélkül nyújtott szolgáltatásoknak a jogosult szerződő felekre és a természetüknél fogva szakmai ügyfelekre kell korlátozódniuk. A szolgáltatások feltétele az EÉPH által történt bejegyzés és a harmadik országbeli felügyelet. Az EÉPH és a harmadik ország illetékes hatóságai között megfelelő együttműködési megállapodásoknak kell létezniük.
- (43) E rendelet azon rendelkezései, amelyek a harmadik országbeli vállalkozások által biztosított szolgáltatásokat vagy végzett tevékenységeket szabályozzák, nem érinthetik annak lehetőségét, hogy az Unióban letelepedett személyek egy harmadik országbeli vállalkozás befektetési szolgáltatásait kizárólag saját kezdeményezésükre igénybe vegyék, vagy hogy uniós befektetési vállalkozások vagy hitelintézetek harmadik országbeli vállalkozások befektetési szolgáltatásaiban vagy tevékenységeiben kizárólag saját kezdeményezésükre részesüljenek, vagy hogy ügyfelek harmadik országbeli vállalkozások befektetési szolgáltatásaiban kizárólag saját kezdeményezésükre részesüljenek ilyen hitelintézet vagy befektetési vállalkozás közvetítésével. Amennyiben egy harmadik országbeli vállalkozás egy, az Unióban letelepedett személynek nyújt szolgáltatásokat, annak kizárólagos saját kezdeményezésére, a szolgáltatásokat az Unió területén nyújtott szolgáltatásoknak kell tekinteni. Amennyiben egy harmadik országbeli vállalkozás ügyfeleket vagy potenciális ügyfeleket keres az Unióban, vagy befektetési szolgáltatásokat vagy tevékenységeket reklámoz vagy hirdet, az Unióban biztosított kiegészítő szolgáltatásokkal, az nem tekinthető az ügyfél saját kizárólagos kezdeményezésére biztosított szolgáltatásnak.
- (44) A harmadik országbeli vállalkozások elismerése tekintetében, és a Kereskedelmi Világszervezet létrehozásáról szóló megállapodás – beleértve a szolgáltatások kereskedelméről szóló általános egyezményt is – értelmében az Unióra háruló nemzetközi kötelezettségekkel összhangban, a harmadik országok szabályozási és felügyeleti keretrendszerét az uniós szabályozási és felügyeleti keretrendszerrel egyenértékűnek elismerő határozatokat csak olyan esetben szabad elfogadni, amikor a harmadik ország jogi és felügyeleti keretrendszere ténylegesen egyenértékű rendszert biztosít a külföldi jogi szabályozás alapján engedélyezett befektetési vállalkozások elismerése szempontjából, többek között a G-20-ak által 2009 szeptemberében kitűzött, a származtatott piacok átláthatóságának javítását, a rendszerszintű kockázatok mérséklését és a piaci visszaélések elleni védelmet szolgáló általános szabályozási céloknak és szabványoknak megfelelően. Egy ilyen rendszer akkor tekintendő egyenértékűnek, ha biztosítja, hogy az alkalmazandó szabályozási keretrendszer lényegileg az uniós követelményekhez hasonló eredményt nyújtson, és akkor tekintendő ténylegesnek, ha a szabályokat következetesen alkalmazzák.
- (45) Az azonnali másodlagos piacokon egy sor csalárd tevékenység fordult elő a kibocsátási egységek (EUA) vonatkozásában, ami aláshatja a bizalmat a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv által létrehozott ⁽¹⁾ kibocsátási egységek kereskedelmi rendszerei iránt, valamint jelenleg intézkedések történnek az EUA nyilvántartások rendszerének és az EUA-kereskedéshez szükséges számlák megnyitási feltételeinek szigorítására. A piacok

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2003. október 13-i 2003/87/EK irányelve az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 275., 2003.10.25., 32. o.).

integritásának erősítése és hatékony működésük megőrzése érdekében – ideértve a kereskedési tevékenység átfogó felügyeletét – helyénvaló kiegészíteni a 2003/87/EK irányelvben hozott intézkedéseket a kibocsátási egységek teljes mértékben e rendelet és a 2014/65/EU irányelv, valamint az 596/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ és a 2014/57/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ hatókörébe utalásával, a pénzügyi eszközként való besorolásuk révén.

- (46) A Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el. Ezen belül felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat kell elfogadni arról, hogy e rendelet egyes rendelkezéseinek hatálya kiterjedjen harmadik országok központi bankjaira; a fogalom meghatározásokra vonatkozó egyedi részletekről, egyedi, költségekkel kapcsolatos rendelkezésekről a piaci adatok rendelkezésre állása kapcsán; jegyzésekhez való hozzáférésről, azon nagyságrendekről, amelyeknél a vállalkozásnak minden olyan ügyféllel ügyletet kell kötnie, amelynek a jegyzést a rendelkezésére bocsátotta, a portfóliótömörítésről, annak további meghatározása kapcsán, amikor a befektetővédelem vonatkozásában komoly aggályok merülnek fel vagy a befektetővédelem, a pénzügyi piacok vagy az árupiacok szabályos működésének és integritásának veszélyeztetettsége, az Unió pénzügyi rendszere egészének vagy egy részének stabilitását fenyegető veszély esetén, amikor az EÉPH, az EBH vagy az illetékes hatóságok cselekvésére lehet szükség; az EÉPH pozíciómenedzselési hatásköréről; az e rendelet 35. cikkének (5) bekezdése szerinti átmeneti időszak meghatározott időre történő meghosszabbításáról és e tekintetben a tőzsdén kereskedett származtatott termékek kizárásáról e rendelet egyes rendelkezéseinek hatálya alól egy bizonyos időszakra. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elkészítésekor és szövegezésekor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról.
- (47) Az e rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni a harmadik országbeli vállalkozások vagy kereskedési helyszínek által nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó harmadik országbeli jogi és felügyeleti keretrendszer egyenértékűségéről szóló határozat elfogadására vonatkozóan, amelynek célja dönteni arról, hogy a kereskedési helyszín alkalmas-e a kereskedési kötelezettség alá tartozó származtatott termékek kereskedésére, illetve harmadik országbeli CCP-k és harmadik országbeli kereskedési helyszínek alkalmasak-e az Unióban létrehozott kereskedési helyszínekhez és CCP-khez való hozzáférésre. Ezeket a hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek megfelelően kell gyakorolni ⁽³⁾.
- (48) Mivel a tagállamok nem tudják megfelelően teljesíteni e rendelet céljait, nevezetesen a pénzügyi eszközökkel kapcsolatos egységes előírások megállapítását a kereskedelmi adatok közzétételére, az ügyletek illetékes hatóságoknak való jelentésére, a származtatott termékek és a részvények szervezett helyszíneken történő kereskedésére, a CCP-khez, kereskedési helyszínekhez és referenciaértékekhez való megkülönböztetésmentes hozzáférésre, a termék-szintű beavatkozási és a pozíciómenedzselési hatáskörökre és a pozíciólimitekkel kapcsolatos jogosultságokra, a harmadik országbeli vállalkozások által végzett szolgáltatásokra és tevékenységekre vonatkozóan azon oknál fogva, hogy bár a nemzeti illetékes hatóságok kedvezőbb helyzetben vannak a piaci fejlemények monitoringja szempontjából, a kereskedés átláthatóságával, az ügyletek bejelentésével, a származtatott termékek kereskedésével, valamint a termékek és módszerek kilitásával kapcsolatos problémák átfogó hatását teljes egészében csak Unió-szintű összefüggésekben lehet megérteni, az Unió szintjén azonban e rendelet terjedelme és hatásai miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében megállapított szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (49) Az illetékes hatóságok vagy az EÉPH által a feladatkörük ellátása során hozott intézkedések nem különböztethetnek meg közvetlenül vagy közvetlen tagállamot vagy a tagállamok egyetlen csoportját sem, mint olyan helyszínt, ahol valamilyen pénznemben befektetési szolgáltatásokat nyújtanak, vagy ilyen tevékenységet végeznek. Az EBH-nak az e rendelet értelmében a feladatai végzése során hozott intézkedései nem lehetnek sem közvetlenül sem közvetve hátrányosak egyetlen tagállammal vagy a tagállamok egyetlen csoportjával szemben sem.
- (50) A pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó technikai standardok biztosítják a betétesek, befektetők és fogyasztók megfelelő védelmét az egész Unióban. A hatékonyság érdekében hatékony és helyénvaló lenne, ha az EÉPH, mint nagyon jelentős szakértelemmel rendelkező szerv, olyan szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgozzon ki, amelyek nem igényelnek szakpolitikai döntéseket, és benyújtsa azokat a Bizottsághoz.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014. április 16-i 596/2014/EU rendelete a piaci visszaélésekről (piaci visszaélésekről szóló rendelet), a 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, valamint a 2003/124/EK, 2003/125/EK és 2004/72/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (lásd e Hivatalos Lap 1. oldalát).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014. május 15-i 2014/57/EU irányelve a bennfentes kereskedelemről, a bennfentes információ jogellenes átadásáról és a piaci manipulációról (lásd e Hivatalos Lap 179. oldalát).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011. február 16-i 182/2011/EU rendelete a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

- (51) A Bizottság elfogadja azon szabályozástechnikai standardtervezeteket, amelyeket az EÉPH az alábbiakat illetően dolgoz ki: a kereskedés átláthatóságára vonatkozó követelmények pontos jellemzőit illetően, a monetáris, deviza- és a pénzügyi stabilitásra vonatkozó politikával kapcsolatos műveleteket, valamint az e rendelet szerinti egyes releváns ügyleteket illetően, az átláthatóságot szolgáló, kereskedés előtti adatszolgáltatás követelményei alóli mentességek részletes feltételeit illetően, a kereskedés utáni halasztott közzétételi mechanizmusokat illetően, a kereskedés előtti és a kereskedés utáni adatok elkülönített elérhetőségének kötelezettségét illetően, az átláthatóságot szolgáló, kereskedés előtti adatszolgáltatás követelményeinek a rendszeres internalizálókra való alkalmazását illetően, a beruházási vállalkozások kereskedés utáni közzétételét illetően, az átláthatóság és egyéb számítások céljára történő adatszolgáltatásra irányuló adatkérések tartalmát és gyakoriságát illetően, az árfeltárási folyamathoz hozzá nem járuló ügyleteket illetően, a megbízások megőrzendő adatait illetően, az ügyleti jelentések tartalmát és specifikációit illetően, a pénzügyi eszközök referenciaadatainak tartalmát és specifikációit illetően, az Unióban közvetlen, lényeges és előrelátható hatással rendelkező szerződésekről és a származtatott termékekre vonatkozó kereskedési kötelezettség eseteit illetően, az elszámolt származtatott eszközökre vonatkozó ügyletek elszámolásra való benyújtását és befogadásának biztosítására irányuló eljárások és rendszerek követelményeit illetően, a közvetett elszámolási megállapodások típusainak meghatározását illetően, azon származtatott termékek meghatározását illetően, amelyek esetében kötelezettség áll fenn, hogy szervezett kereskedési helyszíneken történjen a kereskedésük azon származtatott termékeket illetően, amelyek esetében kötelezettség áll fenn, hogy szervezett kereskedési helyszíneken történjen a kereskedésük, a kereskedési helyszínekhez és CCP-khez való megkülönböztetésmentes hozzáférést illetően, a referenciaértékekhez való megkülönböztetésmentes hozzáférést és a referenciaértékekre vonatkozó engedélyek megadási kötelezettségét illetően, valamint a kérelmező harmadik országbeli vállalkozás által a bejegyzési kérelmében az EÉPH számára megadandó információkat illetően. A Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardok tervezetét az EUMSZ 290. cikke szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén, az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban kell elfogadnia.
- (52) A 2014/65/EU irányelv 95. cikke átmeneti mentességről rendelkezik egyes, a C6. szakasz szerinti származtatott energiaügyletek vonatkozásában. Ezért az EÉPH által a 648/2012/EU rendelet 5. cikke (2) bekezdésének b) pontjával összhangban kidolgozott, az elszámolási kötelezettséget meghatározó technikai standardoknak ezt figyelembe kell venniük, és nem írhatnak elő elszámolási kötelezettséget azon származtatott ügyletek vonatkozásában, amelyek azután a C6. szakasz szerinti származtatott energiaügyletekre vonatkozó átmeneti mentesség hatálya alá esnek majd.
- (53) E rendelet előírásainak alkalmazását el kell halasztani annak érdekében, hogy az alkalmazhatósága összehangolt legyen az átdolgozott irányelv átültetett szabályainak alkalmazásával, és hogy elkészüljenek az alapvetően fontos végrehajtási intézkedések. A teljes szabályozási csomagot aztán ugyanattól az időponttól kezdődően kell alkalmazni. A végrehajtási intézkedésekhez szükséges felhatalmazás alkalmazása viszont nem halasztható el, hogy a lehető leghamarabb elkezdődhessenek a végrehajtási intézkedések megtervezéséhez és elfogadásához szükséges lépések. A végrehajtási intézkedésekhez szükséges felhatalmazás alkalmazása viszont nem halasztható el, hogy a lehető leghamarabb elkezdődhessenek a végrehajtási intézkedések megtervezéséhez és elfogadásához szükséges lépések.
- (54) Ez a rendelet tiszteletben tartja a különösen az Európai Unió alapjogi chartája által elismert alapvető jogokat és elveket, különösen a következőkre vonatkozó jogokat és elveket: a személyes adatok védelme (8. cikk), a vállalkozás szabadsága (16. cikk), a fogyasztók védelme (38. cikk), a hatékony jogorvoslati és a tisztességes eljáráshoz való jog (47. cikk), valamint a kétszeri eljárás alá vonás és a kétszeres büntetés tilalma (50. cikk), és a rendeletet ezekkel a jogokkal és elvekkel összhangban kell alkalmazni.
- (55) Az európai adatvédelmi biztossal a 45/2001/EK rendelet 28. cikkének (2) bekezdésével összhangban konzultációt folytattak; a biztos 2012. február 10-én nyilvánított véleményt⁽¹⁾,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. CÍM

TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGLALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Tárgy és hatály

(1) Ez a rendelet egységes előírásokat állapít meg a következőkre:

a) kereskedési adatok közzététele a nyilvánosság számára;

b) ügyletjelentés az illetékes hatóságoknak;

⁽¹⁾ HL C 147., 2012.5.25., 1. o.

- c) származtatott termékek kereskedése szervezett helyszíneken;
- d) megkülönböztetésmentes hozzáférés az elszámoláshoz és megkülönböztetésmentes hozzáférés a referenciaértékek kereskedéséhez; és
- e) az illetékes hatóságok, az EÉPH és az EBH hatásköre a termékszintű beavatkozásokkal, valamint az EÉPH hatásköre a pozíciókezelési kontrollmechanizmusokkal és a pozíciólimitekkal kapcsolatban.
- f) befektetési szolgáltatások vagy tevékenységek nyújtása – a Bizottság által elfogadott egyenértékűségi határozatot követően – harmadik országbeli, fiókteleppel rendelkező vagy azzal nem rendelkező vállalkozások által.

(2) Ezt a rendeletet a 2014/65/EU irányelv szerint engedélyezett befektetési vállalkozásokra, és a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ szerint engedélyezett befektetési szolgáltatásokat nyújtó és/vagy befektetési tevékenységeket végző hitelintézetekre, illetve a piacműködtetőkre – beleértve az általuk működtetett bármely kereskedési helyszínt – kell alkalmazni.

(3) E rendelet V. címe a 648/2012/EU rendelet 2. cikkének (8) bekezdése szerinti összes pénzügyi szerződő félre, valamint az említett rendelet 10. cikke (1) bekezdése b) pontjának hatálya alá tartozó összes nem pénzügyi szerződő félre alkalmazandó.

(4) E rendelet VI. címe vonatkozik a CCP-kre és a referenciaértékek tulajdonosi jogait gyakorló személyekre is.

(5) E rendelet VIII. címét kell alkalmazni azokra a fiókteleppel rendelkező vagy azzal nem rendelkező harmadik országbeli vállalkozásokra, amelyek a Bizottság által elfogadott egyenértékűségi határozatot követően befektetési szolgáltatásokat vagy tevékenységeket nyújtanak az Unión belül.

(6) A 8., 10., 18. és 21. cikk nem vonatkozik a szabályozott piacokra, a piacműködtetőkre és a befektetési vállalkozásokra egy olyan ügylet esetében, ahol a szerződő fél a Központi Bankok Európai Rendszerének (KBER) tagja, és ahol az ügyletekre a monetáris, a devizaműveletekre és a pénzügyi stabilitásra vonatkozó olyan politika teljesítése során került sor, amelynek gyakorlására a KBER adott tagja felhatalmazást kapott, és amennyiben az említett tag előzetesen értesítette az adott szerződő felet arról, hogy az ügylet mentességet élvez.

(7) A (6) bekezdés nem vonatkozik a KBER bármely tagja által befektetési műveleteik teljesítése során kötött ügyletekre.

(8) Az EÉPH – a KBER-rel szoros együttműködésben – új szabályozástechnikai standardtervezetet dolgoz ki, amely meghatározza a KBER egyes tagjainak közérdekében álló monetáris, deviza-, és a pénzügyi stabilitásra vonatkozó politikai műveleteket, valamint azokat az ügylettípusokat, amelyekre a (6) és (7) bekezdések vonatkoznak.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

(9) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 50. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el a (6) bekezdés hatályának más központi bankokra történő kiegészítése céljából.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. június 26-i 2013/36/EU irányelve a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáféréstről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

E célból 2015. június 1-ig a Bizottság az ügyleteknek harmadik országok központi bankjai – amely fogalom e bekezdés alkalmazásában magában foglalja a Nemzetközi Fizetések Bankját is – általi kezelését értékelő jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A jelentés a jogszabályokban rögzített feladataikra és az Unión belüli kereskedési mennyiségeikre vonatkozó elemzést tartalmaz. A jelentés a következőkre tér ki:

- a) azonosítja az érintett harmadik országokra alkalmazandó rendelkezéseket a központi bankok ügyleteinek – köztük a KBER e harmadik országokban lévő tagjai által kötött ügyletek – felügyeleti közzétételére vonatkozóan, és
- b) értékeli, hogy milyen hatást gyakorolhatnak az Unión belüli, felügyeleti közzétételi követelmények harmadik országok központi bankjaira.

Amennyiben a jelentés megállapítja, hogy szükség van a (6) bekezdésben meghatározott mentességre az olyan ügyletek esetében, ahol a szerződő fél monetáris politikai, deviza- és pénzügyi stabilitással kapcsolatos műveleteket végző, harmadik országbeli központi bank, a Bizottság rendelkezhet úgy, hogy e mentesség vonatkozik e harmadik országbeli központi bankra.

2. cikk

Fogalommeghatározások

(1) E rendelet alkalmazásában a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

1. „befektetési vállalkozás”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott befektetési vállalkozás;
2. „befektetési szolgáltatások és tevékenységek”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 2. pontja szerinti befektetési szolgáltatások és tevékenységek;
3. „kiegészítő szolgáltatás”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 3. pontja szerinti kiegészítő szolgáltatás;
4. „megbízások végrehajtása az ügyfelek nevében”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 5. pontja szerinti végrehajtás az ügyfelek nevében;
5. „saját számlára történő kereskedés”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 6. pontja szerinti saját számlára történő kereskedés;
6. „árjegyző”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 7. pontja szerinti árjegyző;
7. „ügyfél”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 9. pontja szerinti ügyfél;
8. „szakmai ügyfél”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 10. pontja szerinti szakmai ügyfél;
9. „pénzügyi eszköz”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 15. pontja szerinti pénzügyi eszköz;
10. „piacműködtető”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 18. pontja szerinti piacműködtető;
11. „multilaterális rendszer”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 19. pontja szerinti multilaterális rendszer;
12. „rendszeres internalizáló”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 20. pontja szerinti rendszeres internalizáló;

13. „szabályozott piac”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 21. pontja szerinti szabályozott piac;
14. „multilaterális kereskedési rendszer” vagy „MTF”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 22. pontja szerinti multilaterális kereskedési rendszer;
15. „szervezett kereskedési rendszer” vagy „OTF”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 23. pontja szerinti szervezett kereskedési rendszer;
16. „kereskedési helyszín”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 24. pontja szerinti kereskedési helyszín;
17. „likvid piac”:
 - a) a 9., 11. és 18. cikk alkalmazásában pénzügyi eszközöknek vagy pénzügyi eszközök kategóriájának olyan piaca, ahol folyamatosan üzletkötésre kész és hajlandó vevők és eladók vannak jelen, és ahol a piacot az alábbi kritériumok alapján értékelik, figyelembe véve az adott pénzügyi eszköz vagy pénzügyeszköz-kategória sajátos piaci struktúráját:
 - i. az ügyletek átlagos gyakorisága és nagyságrendje különböző piaci feltételek mellett, figyelemmel a pénzügyi eszköz kategóriáján belül a termékek jellegére és életciklusára;
 - ii. a piaci szereplők száma és típusa, ideértve a piaci szereplőknek a kereskedett pénzügyi eszközökhöz viszonyított arányát egy adott termék esetében;
 - iii. az eladási és vételi ár különbségének (spread) átlagos nagyságrendje, ha ismert;
 - b) a 4., 5. és 14. cikk alkalmazásában olyan pénzügyi eszköz piaca, amellyel naponta kereskednek, figyelembe véve az alábbi kritériumokat:
 - i. a közkézhányad;
 - ii. az adott pénzügyi eszközökkel végzett ügyletek átlagos napi száma;
 - iii. az adott pénzügyi eszközök átlagos napi forgalma;
18. „illetékes hatóság”: a 2014/65/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 26. pontja szerinti illetékes hatóság;
19. „hitelintézet”: az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontja szerinti hitelintézet;
20. „fióktelep”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 30. pontja szerinti fióktelep;
21. „szoros kapcsolat”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 35. pontja szerinti szoros kapcsolat;
22. „vezető testület”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 36. pontja szerinti vezető testület;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. június 26-i 575/2013/EU rendelete a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

23. „strukturált betét”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 43. pontja szerinti strukturált betét;
24. „átruházható értékpapírok”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 44. pontja szerinti átruházható értékpapírok;
25. „letéti igazolások”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 45. pontja szerinti letéti igazolások;
26. „tőzsdén kereskedett alap”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 46. pontja szerinti tőzsdén kereskedett alap;
27. „certifikátok”: tőkepiacon forgatható értékpapírok, amelyeket a befektetés kibocsátó általi visszafizetésekor a részvények elé, de a fedezetlen kötvények és más, hasonló eszközök mögé sorolnak;
28. „strukturált pénzügyi termékek”: olyan, adott pénzügyi eszközök (aktívák) csoportjához társuló hitelkockázat értékpapírosítására és átadására létrehozott értékpapírok, amelyek birtokosa rendszeres, a mögöttes eszközök cash flow-jától függő kifizetésekre jogosult;
29. „származtatott termékek”: a 2014/65/EU*; irányelv 4. cikke (1) bekezdése 44. pontja c) alpontjában meghatározott és I. mellékletének C. szakasza 4–10. pontjában említett pénzügyi eszközök;
30. „árualapú származtatott termékek”: a 2014/65/EU* irányelv 4. cikk (1) bekezdése 44. pont c) alpontjában meghatározott pénzügyi eszközök, amelyek a 2014/65/EU irányelv I. melléklete C. szakaszának 10. pontjában említett árucikkhez vagy I. mellékletének C. szakasza 5., 6., 7. és 10. pontjában említett mögöttes termékhez kapcsolódnak;
31. „központi szerződő fél (CCP)”: a 648/2012/EU rendelet 2. cikkének (1) bekezdése szerinti CCP;
32. „tőzsdén kereskedett származtatott termék”: olyan származtatott termék, amellyel szabályozott piacon vagy a szabályozott piaccal egyenértékűnek tekintett harmadik országbeli piacon kereskednek e rendelet 28. cikkével összhangban, és amely nem tartozik bele a tőzsdén kívüli származtatott ügyletnek a 648/2012/EU rendelet 2. cikkének (7) bekezdése szerinti fogalom meghatározásába;
33. „szándék érdemi jelzése”: egy kereskedési rendszeren belül egy tag vagy résztvevő olyan üzenete egy másik tag vagy résztvevő számára a fennálló kereskedési szándékról, amely a kötésről való megállapodáshoz szükséges összes szükséges információt tartalmazza;
34. „jóváhagyott közzétételi mechanizmus” vagy „APA”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 52. pontja szerinti jóváhagyott közzétételi mechanizmus;
35. „összesített adat- szolgáltató” vagy „CTP”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 53. pontja szerinti összesített adat- szolgáltató;
36. „jóváhagyott jelentési mechanizmus” vagy „ARM”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 54. pontja szerinti jóváhagyott jelentési mechanizmus;
37. „székhely szerinti tagállam” a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 55. pontja szerinti székhely szerinti tagállam;
38. „fogadó tagállam”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 56. pontja szerinti fogadó tagállam;

39. „referenciaérték”: bármely ráta, index vagy a nyilvánosság számára elérhetővé tett vagy közzétett adat, amelyet időközönként vagy rendszeresen egy képlet felhasználásával állapítanak meg, egy vagy több mögöttes eszköz értékből vagy olyan árfolyamokból, illetve azok alapján –ideértve a becsült árfolyamokat, a tényleges vagy becsült kamatlábakat, vagy más értékeket, vagy felméréseket –, amelyekre vonatkoztatva egy pénzügyi eszköz szerint fizetendő összeg vagy egy pénzügyi eszköz értékének megállapítása történik.
40. „interoperabilitási megállapodás”: a 648/2012/EU rendelet 2. cikkének 12. pontja szerinti interoperabilitási megállapodás;
41. „harmadik országbeli pénzügyi intézmény”: olyan szervezet, amelynek központi ügyviteli helye egy harmadik országban van, és ennek a harmadik országnak a joga szerint felhatalmazással vagy engedéllyel bír arra, hogy a 2013/36/EU irányelvben, a 2014/65/EU irányelvben, a 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽¹⁾, a 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽²⁾, a 2003/41/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽³⁾ vagy a 2011/61/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽⁴⁾ felsorolt szolgáltatások vagy tevékenységek bármelyikét végezze;
42. „harmadik országbeli vállalkozás”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 57. pontja szerinti harmadik országbeli vállalkozás;
43. „nagykereskedelmi energiatermék”: az 1227/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁵⁾ 2. cikkének (4) bekezdése szerinti nagykereskedelmi energiatermék;
44. „mezőgazdasági áru alapú származtatott ügyletek”: az 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁶⁾ 1. cikkében és I. mellékletének I-XX., valamint XXIV/1. részében felsorolt termékekhez kapcsolódó származtatott ügyletek;
45. „likviditástöredezetttség”: olyan helyzet, amelyben:
- a) egy kereskedési helyszín résztvevői azért nem képesek ügyleteket kötni egy vagy több másik résztvevővel az adott kereskedési helyszínen, mert nincsen olyan elszámolási megállapodás, amelyhez minden résztvevő hozzáférne; vagy
 - b) egy klíringtag vagy ügyfelei kénytelenek lennének egy adott pénzügyi eszköz tekintetében több CCP-nél fennálló pozíciójukat tartani, és ez korlátozná a pénzügyi kitettségek nettósítására vonatkozó lehetőséget;
46. „állampapír”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 61. pontja szerinti állampapír;
47. „portfóliótömörítés”: olyan kockázatsökkentési szolgáltatás, amelyben két vagy több partner teljes mértékben vagy részben lezárja az adott partnerek által a portfóliótömörítésbe történő bevonás céljából benyújtott származtatott ügyletek egy részét vagy egészét, és a lezárt származtatott ügyleteket más olyan származtatott ügyletekkel helyettesíti, amelyek együttes nominális értéke kevesebb, mint a megszüntetett származtatott ügyletek együttes nominális értéke.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009. november 25-i 2009/138/EK irányelve a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról (Szolvencia II) (HL L 335., 2009.12.17., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009. július 13-i 2009/65/EK irányelve az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 302., 2009.11.17., 32. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2003. június 3-i 2003/41/EK irányelve a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tevékenységéről és felügyeletéről (HL L 235., 2003.9.23., 10. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011. június 8-i 2011/61/EU irányelve az alternatívbefektetésialap-kezelőkről, valamint a 2003/41/EK és a 2009/65/EK irányelv, továbbá az 1060/2009/EK és az 1095/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 174., 2011.7.1., 1. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011. október 25-i 1227/2011/EU rendelete a nagykereskedelmi energiapiacok integritásáról és átláthatóságáról (HL L 326., 2011.12.8., 1. o.).

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. december 17-i 1308/2013/EU rendelete a mezőgazdasági termékpiacon közös szervezésének létrehozásáról, és a 922/72/EGK, a 234/79/EK, az 1037/2001/EK és az 1234/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 671. o.).

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy – a 50. cikkel összhangban – felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek a piaci változásokhoz való alkalmazkodás érdekében meghatározzák az (1) bekezdésben rögzített fogalom meghatározások bizonyos technikai elemeit.

II. CÍM

ÁTLÁTHATÓSÁG A KERESKEDÉSI HELYSZÍNEKEN

1. FEJEZET

Átláthatóság a tulajdonviszonyt megtestesítő eszközöknél

3. cikk

Kereskedés előtti átláthatósági követelmények a kereskedési helyszínek számára a részvények, letéti igazolások, tőzsdén kereskedett alapok, certifikátok és más, hasonló pénzügyi eszközök vonatkozásában

(1) A kereskedési helyszínt üzemeltető piacműködtetők és befektetési vállalkozások nyilvánosságra hozzák a valamely kereskedési helyszínen kereskedett részvényekre, letéti igazolásokra, tőzsdén kereskedett alapokra, certifikátokra és más, hasonló pénzügyi eszközökre rendszereiken keresztül meghirdetett mindenkori vételi és eladási árakat és az ezen árak mellett fennálló kereskedési szándékok mértékét. Ezt a követelményt a szándék érdemi jelzésére is alkalmazni kell. A kereskedési helyszínt üzemeltető piacműködtetőknek és befektetési vállalkozások ezeket az információkat a szokásos kereskedési időben folyamatosan hozzáférhetővé teszik a nyilvánosság számára.

(2) Az átláthatóságot szolgáló, (1) bekezdésben említett követelményeket hozzá kell igazítani az egyes kereskedési rendszerek sajátosságaihoz, beleértve az ajánlati könyves, a jegyzésvezérelt, a hibrid és az időszakos aukciós kereskedési rendszereket is.

(3) A kereskedési helyszínt üzemeltető piacműködtetők és befektetési vállalkozások méltányos üzleti feltételek mellett és megkülönböztetésmentesen hozzáférést biztosítanak a 14. cikk alapján a részvényekre, letéti igazolásokra, tőzsdén kereskedett alapokra, certifikátokra és más, hasonló pénzügyi termékekre adott jegyzéseik közzétételére kötelezett befektetési vállalkozások számára azon mechanizmusokhoz, amelyeket az (1) bekezdésben említett információk közzétételére alkalmaznak.

4. cikk

A tulajdonviszonyt megtestesítő eszközre vonatkozó mentességek

(1) Az illetékes hatóságok mentesíthetik a kereskedési helyszínt üzemeltető piacműködtetőket és befektetési vállalkozásokat a 3. cikk (1) bekezdésében említett információk közzétételének kötelezettsége alól az alábbiak esetében:

a) olyan rendszerek, amelyek megbízásokat párosítanak, és olyan kereskedési módszertanon alapulnak, amelynél a 3. cikk (1) bekezdésében említett pénzügyi eszközök ára arról a kereskedési helyszínről származik, ahol az adott pénzügyi eszközt kereskedésre elsőként engedélyezték, vagy amely likviditási szempontból a legrelevánsabb piac, és feltéve, hogy az említett referenciaárát széles körben közzéteszik, és azt a piaci szereplők megbízható referenciaárnak tekintik. E mentesség tartós igénybevételére az 5. cikkben foglalt feltételek vonatkoznak;

b) olyan rendszerek, amelyek olyan, előre letárgyalt ügyleteket formalizálnak,

i. amelyeket az aktuális, mennyiséggel súlyozott átlagos árresen (spread) belül kötnek meg az ajánlati könyv vagy a rendszert működtető kereskedési helyszínt árjegyzőinek jegyzései alapján. Ezekre a rendszerekre az 5. cikkben foglalt feltételek vonatkoznak; vagy

ii. amelyek nem likvid részvényekre, letéti igazolásokra, tőzsdén kereskedett alapokra, certifikátokra és más, hasonló pénzügyi eszközökre vonatkoznak, amelyek vonatkozásában nincsenek likvid piacok, és amennyiben az említett előre letárgyalt ügyleteket egy megfelelő referenciaár százalékos arányában kötik, ahol a referenciaárát és a százalékos arányt a rendszer üzemeltetője előre meghatározta; vagy

iii. amelyekre az adott pénzügyi eszköz aktuális piaci árától eltérő feltételek vonatkoznak;

c) a szokásos piaci nagyságrendet meghaladó megbízások;

d) a közzétételükig a kereskedési helyszínt megbízáskezelési rendszerében tárolt megbízások.

(2) Az (1) bekezdés a) pontjában említett referenciaárat a következők alapján kell megállapítani:

- a) a mindenkori vételi és eladási árak közötti középérték azon a kereskedési helyszínen, ahol a szóban forgó pénzügyi eszköz először került bevezetésre vagy a likviditás szempontjából leginkább érintett piacon; vagy
- b) ha az a) pontban említett ár nem áll rendelkezésre, az adott kereskedési nap nyitó vagy záró ára.

Ezek a b) pontban említett árak csak az adott kereskedési nap folyamatos kereskedési idején kívül használhatók referenciaárként a megbízásokban.

(3) Amennyiben a kereskedési helyszín olyan rendszereket működtet, amelyek az (1) bekezdés b) pontjának i. alpontjával összhangban előre letárgyalt ügyleteket formalizálnak:

- a) az említett ügyleteket a kereskedési helyszín szabályai szerint végzik;
- b) a kereskedési helyszín biztosítja, hogy megfelelő mechanizmusok, rendszerek és eljárások álljanak rendelkezésre az ilyen előre letárgyalt ügyletekkel kapcsolatos piaci visszaélések vagy visszaélesi kísérletek megelőzésére és észlelésére az 596/2014/EU rendelet 16. cikkével összhangban;
- c) a kereskedési helyszín rendszereket hoz létre, tart fenn és működtet a mentességnek az e rendeletben vagy a 2014/65/EU irányelvben rögzített egyéb követelmények megkerülésére való felhasználására tett mindennemű kísérlet észlelése és az ilyen kísérletek illetékes hatóságoknak való bejelentése céljából.

Amennyiben egy illetékes hatóság az (1) bekezdés b) pontjának i. vagy iii. alpontjával összhangban mentességet ad, az adott illetékes hatóság monitoring alá vonja a mentesség kereskedési helyszín általi felhasználását annak biztosítása érdekében, hogy a mentesség gyakorlásának feltételeit tiszteletben tartásák.

(4) Az illetékes hatóságoknak az (1) bekezdés szerinti mentességek engedélyezése előtt értesíteniük kell az EÉPH-t és más illetékes hatóságokat az egyes egyedi mentességek szándékolt felhasználásáról, és ismertetniük kell azok működését, beleértve azon kereskedési helyszín adatait, amelyen a referenciaár az (1) bekezdés a) pontjában említetteknek megfelelően megállapításra kerül. A mentesség engedélyezésének szándékáról szóló értesítést legalább négy hónappal a mentesség érvénybe lépése előtt el kell küldeni. Az EÉPH az értesítés kézhezvételétől számított két hónapon belül kötelező erővel nem bíró véleményt ad ki az adott illetékes hatóságnak, amelyben értékeli a mentesség összeegyeztethetőségét az (1) bekezdésben megállapított és a (6) bekezdés értelmében elfogadott szabályozástechnikai standardban részletezett előírásokkal. Amennyiben az említett illetékes hatóság engedélyez egy mentességet és egy másik tagállam illetékes hatósága nem ért egyet, úgy ezen illetékes hatóság visszautalhatja az ügyet az EÉPH elé, amely az 1095/2010/EU rendelet 19. cikke által ráruházott hatáskörrel összhangban járhat el. Az EÉPH monitoring alá vonja a mentességek alkalmazását, és éves jelentést nyújt be a Bizottságnak azok gyakorlati alkalmazásáról.

(5) Az illetékes hatóság saját kezdeményezésére vagy egy másik illetékes hatóság kérelmére a (6) bekezdésben foglaltaknak megfelelően visszavonhatja az (1) bekezdés szerint megadott mentességet, ha úgy látja, hogy a mentességet nem eredeti céljának megfelelően alkalmazzák, vagy úgy véli, hogy a mentességet az e cikkben foglalt követelmények megkerülésére használják.

Az illetékes hatóságoknak értesíteniük kell az EÉPH-t és a többi illetékes hatóságot a mentesség megszüntetéséről, és teljes körűen indokolniuk kell erre vonatkozó döntésüket.

(6) Az EÉPH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyek meghatározzák a következőket:

- a) minden érintett pénzügyeszköz-kategória tekintetében a vételi és eladási árfolyamok vagy a kijelölt árjegyző által adott jegyzések közzeendő sávja, valamint az ilyen árfolyamok melletti kereskedési szándék közzeendő mértéke, a 3. cikk (1) bekezdésének megfelelően, figyelembe véve az egyes kereskedési rendszerek sajátosságaihoz történő hozzáigazítást a 3. cikk (2) bekezdésében említett követelményét;

- b) egy pénzügyi eszköz likviditás szempontjából leginkább érintett piaca az (1) bekezdés a) pontjával összhangban;
- c) az előre letárgyalt ügyletek egyedi sajátosságai a tekintetben, hogy a kereskedési helyszín tagja vagy résztvevője milyen különböző módokon teljesíti az adott ügyletet;
- d) azok az előre letárgyalt ügyletek, amelyek nem járulnak hozzá az árképzéshez, és amelyekre vonatkozóan igénybe veszik az (1) bekezdés b) pontjának iii. alpontjában előírt mentességet;
- e) minden érintett pénzügyeszköz-kategória tekintetében a megbízások azon nagyságrendje, valamint a közzétételükig egy kereskedési helyszín megbízáskezelési rendszerében tárolt megbízások esetében a megbízások azon típusa és minimális nagyságrendje, amelynél az (1) bekezdés alapján el lehet tekinteni a kereskedés előtti közzétételtől.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(7) Az illetékes hatóságok által a 2004/39/EK irányelv 29. cikkének (2) bekezdésével és 44. cikkének (2) bekezdésével, valamint az 1287/2006/EK rendelet 18., 19. és 20. cikkével összhangban 2017. január 3. előtt adott mentességeket az EÉPH 2019. január 3-ig felülvizsgálja. Az EÉPH-nak véleményt kell kibocsátania a szóban forgó illetékes hatóság részére, amelyben értékeli, hogy az adott mentességek továbbra is összeegyeztethetők-e az e rendeletben és az e rendelet szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban és szabályozástechnikai standardokban részletezett előírásokkal.

5. cikk

Volumenkorlátozási mechanizmus

(1) Annak biztosítása érdekében, hogy a 4. cikk (1) bekezdésének a) pontjában és a 4. cikk (1) bekezdése b) pontja i. alpontjában említett mentességek alkalmazása ne legyen indokolatlanul kedvezőtlen hatással az árképzésre, az e mentességek alapján folyó kereskedést az alábbiak szerint kell korlátozni:

- a) az adott kereskedési helyszínen az említett mentességek alapján folytatott, egy adott pénzügyi eszközre vonatkozó kereskedés százalékban kifejezett aránya nem haladhatja meg az adott pénzügyi eszköz vonatkozásában az Unió valamennyi kereskedési helyszínén a megelőző 12 hónapban folytatott kereskedés összvolumenének 4 %-át;
- b) az említett mentességek alapján folytatott, egy adott pénzügyi eszközre vonatkozó teljes uniós szintű kereskedés nem haladhatja meg az adott pénzügyi eszköz vonatkozásában az Unió valamennyi kereskedési helyszínén a megelőző 12 hónapban folytatott kereskedés összvolumenének 8 %-át.

Ez a volumenkorlátozási mechanizmus nem alkalmazandó azokra az előre letárgyalt ügyletekre, amelyek részvényekben, letéti igazolásokban, tőzsdén kereskedett alapokban, certifikátokban vagy más, hasonló pénzügyi eszközökben valósulnak meg, amelyek piaca a 2. cikk (1) bekezdése 17. pontjának b) alpontjában meghatározottak szerint nem likvid, és azokkal egy megfelelő, a 4. cikk (1) bekezdése b) pontjának ii. alpontjában említett referenciaár százalékos arányában kereskednek, vagy az olyan előre letárgyalt ügyletekre, amelyekre a 4. cikk (1) bekezdése b) pontjának iii. alpontja értelmében az adott pénzügyi eszköz aktuális piaci árától eltérő feltételek vonatkoznak.

(2) Ha az adott pénzügyi eszközre vonatkozó, adott kereskedési helyszínen az említett mentességek alapján folytatott kereskedés százalékos aránya meghaladta az (1) bekezdés a) pontjában említett határt, akkor az említett mentességek alkalmazását az adott kereskedési helyszín számára engedélyező illetékes hatóságnak – az EÉPH által a (4) bekezdésben említettek szerint közzétett adatok alapján – két munkanapon belül hat hónapos időtartamra fel kell függesztenie a mentességeknek az adott kereskedési helyszín és az adott pénzügyi eszköz vonatkozásában való alkalmazását.

(3) Ha az adott pénzügyi eszköz vonatkozásában az Unió valamennyi kereskedési helyszínén az említett mentességek alapján folytatott kereskedés százalékos aránya meghaladta az (1) bekezdés b) pontjában említett határt, akkor az egész Unió területén valamennyi illetékes hatóságnak két munkanapon belül hat hónapos időtartamra fel kell függesztenie az említett mentességek alkalmazását.

(4) Az EÉPH-nak minden naptári hónap végét követő öt munkanapon belül közzé kell tennie, hogy az Unió területén az előző 12 hónap alatt mekkora össz volumenben folyt kereskedés az egyes pénzügyi eszközök vonatkozásában, valamint hogy az egyes adott pénzügyi eszközök vonatkozásában az említett mentességek alapján az Unió területén, illetve az egyes kereskedési helyszíneken az előző 12 hónapban folytatott kereskedés hány százalékot ért el, továbbá azt is meg kell jelölnie, hogy a szóban forgó százalékos értékeket milyen módszertan alkalmazásával számolta ki.

(5) Amennyiben a (4) bekezdésben említett jelentés olyan kereskedési helyszínt azonosít, ahol a valamely pénzügyi eszközzel való, a mentesség alapján folytatott kereskedés a megelőző 12 hónap kereskedését alapul véve meghaladta az adott pénzügyi eszközre vonatkozó teljes uniós szintű kereskedés 3,75 %-át, az EÉPH a (4) bekezdésben említett jelentés közzététele naptári hónapjának 15. napjától számított öt munkanapon belül újabb jelentést ad ki. E jelentésben szerepelnek a (4) bekezdésben meghatározott információk azon pénzügyi eszközök vonatkozásában, amelyek kereskedése meghaladta a 3,75 %-ot.

(6) Amennyiben a (4) bekezdésben említett jelentés szerint a valamely pénzügyi eszközzel való, a mentesség alapján folytatott teljes uniós szintű kereskedés a megelőző 12 hónap kereskedését alapul véve meghaladta az adott instrumentummal folytatott teljes uniós szintű kereskedés 7,75 %-át, az EÉPH a (4) bekezdésben említett jelentés közzététele naptári hónapjának 15. napjától számított öt munkanapon belül újabb jelentést ad ki. E jelentésben szerepelnek a (4) bekezdésben meghatározott információk azon pénzügyi eszközök vonatkozásában, amelyek kereskedése meghaladta a 7,75 %-ot.

(7) Annak érdekében, hogy legyen egy megbízható alap, amelynek figyelembevételével monitoring alá lehet vonni az említett mentességek alapján folyó kereskedést és meg lehet határozni, hogy az (1) bekezdésben említett határokat átlépték-e, a kereskedési helyszínek működtetőinek kötelezően ki kell alakítaniuk olyan rendszereket és eljárásokat, amelyek:

- a) lehetővé teszik az általuk működtetett kereskedési helyszínen az említett mentességek alapján teljesített valamennyi ügylet azonosítását; továbbá
- b) biztosítják, hogy az adott kereskedési helyszínen az említett mentességek alapján engedélyezett kereskedésnek a százalékos aránya semmilyen körülmények között se haladja meg az (1) bekezdés a) pontja szerint engedélyezett mértéket.

(8) Az az időszak, amelyre vonatkozóan az EÉPH-nak közzé kell tennie a kereskedési adatokat, és amely tekintetben monitoring alá kell vonni az egy adott pénzügyi eszköz vonatkozásában az említett mentességek alapján folytatott kereskedést, 2016. január 3-ig kezdődik meg. A 4. cikk (5) bekezdésének sérelme nélkül, az illetékes hatóságokat fel kell hatalmazni arra, hogy az említett mentességek alkalmazását e rendelet alkalmazásának kezdő időpontjától, valamint ezt követően havonta felfüggeszthessék.

(9) Az EÉPH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben meghatározza azt a módszert – beleértve az ügyletek megjelölését is – amelynek segítségével a (4) bekezdésnek megfelelően összeveti, kiszámítja és közzéteszi az ügyletekre vonatkozó adatokat annak érdekében, hogy pontosan fel tudja mérni az egyes pénzügyi eszközök vonatkozásában folytatott kereskedés össz volumenét és azt, hogy az említett mentességek alkalmazása mellett folyó kereskedés az Unió egész területe és az egyes kereskedési helyszínek vonatkozásában mekkora százalékos arányt tesz ki.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

6. cikk

Kereskedés utáni átláthatósági követelmények a kereskedési helyszínek számára a részvények, letéti igazolások, tőzsdén kereskedett alapok, certifikátok és más, hasonló pénzügyi eszközök vonatkozásában

(1) A kereskedési helyszínt üzemeltető piacműködtetőknél és befektetési vállalkozásoknál nyilvánosságra kell hozniuk az azon részvényekre, letéti igazolásokra, tőzsdén kereskedett alapokra, certifikátokra és más, hasonló pénzügyi eszközökre vonatkozóan teljesített ügyletek árát, volumenét és időpontját, amelyekkel az adott kereskedési helyszínen kereskednek. A kereskedési helyszínt üzemeltető piacműködtetőknél és befektetési vállalkozásoknál minden ilyen ügylet adatait – amennyire technikailag megvalósítható – a valós időhöz legközelebb eső időpontban kell közzétenniük.

(2) A kereskedési helyszínt üzemeltető piacműködtetőknél és befektetési vállalkozásoknál méltányos üzleti feltételek mellett és megkülönböztetésmentesen hozzáférést kell biztosítaniuk a 20. cikk alapján a részvényekkel, letéti igazolásokkal, tőzsdén kereskedett alapokkal, certifikátokkal és más, hasonló pénzügyi termékekkel végzett ügyleteik adatainak közzétételére kötelezett befektetési vállalkozások számára azon mechanizmusokhoz, amelyeket az e cikk (1) bekezdése szerinti információk közzétételére alkalmaznak.

7. cikk

Halasztott közzététel engedélyezése

(1) Az illetékes hatóságok engedélyezhetik a kereskedési helyszínt üzemeltető piacműködtető és befektetési vállalkozások számára, hogy az ügyletek adatait, azok típusától vagy nagyságrendjétől függően, halasztottan tegyék közzé.

Az illetékes hatóságok különösen olyan ügyletek tekintetében engedélyezhetik a halasztott közzétételt, amelyek meghaladják az adott részvény, letéti igazolás, tőzsdén kereskedett alap, certifikát vagy más, hasonló pénzügyi eszköz vagy az adott részvény-, letéti igazolás-, tőzsdén kereskedett alap-, certifikát- vagy más, hasonló pénzügyi eszköz-kategória szokásos piaci nagyságrendjét.

A kereskedési helyszínt üzemeltető piacműködtetőknél és befektetési vállalkozásoknál előzetes jóváhagyást kell szerezniük az illetékes hatóságoktól a kereskedés halasztott közzétételére javasolt mechanizmusokra, és ezeket a mechanizmusokat a piaci szereplőkkel és a nyilvánossággal világosan közölni kell. Az EÉPH-nak monitoring alá kell vonnia a halasztott kereskedési közzétételek mechanizmusainak az alkalmazását, és éves jelentést kell benyújtania a Bizottságnak azok gyakorlati alkalmazásáról.

Amennyiben egy illetékes hatóság engedélyezi a késleltetett közzétételt, és egy másik tagállam illetékes hatósága a késleltetéssel vagy a megadott engedély tényleges alkalmazásával nem ért egyet, az illetékes hatóság visszautalhatja az ügyet az EÉPH elé, amely az 1095/2010/EU rendelet 19. cikke értelmében kapott felhatalmazás szerint járhat el.

(2) Az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyek meghatározzák a következőket oly módon, hogy a 2014/65/EU irányelv 64. cikke által előírt információk közzététele lehetővé váljon:

- a) minden érintett pénzügyi eszköz-kategória tekintetében az ügyletekre vonatkozó azon adatok, amelyeket a befektetési vállalkozásoknak, ezen belül a rendszeres internalizálóknak, valamint a kereskedési helyszínt üzemeltető piacműködtetőknél és befektetési vállalkozásoknak a 6. cikk (1) bekezdésével összhangban nyilvánosságra kell hozniuk, ideértve a 6. cikk (1) bekezdése szerint és a 20. cikk szerint közzétett ügyletek különböző típusainak azonosítóit, különbséget téve azok között, amelyeket elsősorban a pénzügyi eszközök értékeléséhez kapcsolódó tényezők határoznak meg és azok között, amelyeket más tényezők határoznak meg;
- b) a valós időhöz lehető legközelebb eső időpontban való közzétételre vonatkozó kötelezettségnek megfelelő időkorlát, beleértve azon eseteket is, amikor az ügyleteket a szokásos kereskedési időn kívül teljesítik.
- c) az e cikk (1) bekezdésével és a 20. cikk (1) bekezdésével összhangban minden érintett pénzügyi eszköz-kategória tekintetében azok a feltételek, amelyek mellett a befektetési vállalkozások, ezen belül a rendszeres internalizálók, valamint a kereskedési helyszínt üzemeltető piacműködtető és befektetési vállalkozások számára megengedhető az ügyletek adatainak halasztott közzététele;
- d) az azon ügyletek meghatározásakor alkalmazandó kritériumok, amelyek esetében a nagyságrend vagy az érintett részvény, letéti igazolás, tőzsdén kereskedett alap, certifikát vagy más, hasonló pénzügyi eszköz típusa – beleértve azok likviditási profilját – miatt az egyes érintett pénzügyi eszköz-kategóriákra vonatkozóan engedélyezhető a halasztott közzététel.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

2. FEJEZET

Átláthatóság a nem tulajdonviszonyt megtestesítő eszközöknél

8. cikk

Az átláthatóságot szolgáló, kereskedés előtti adatszolgáltatás követelményei a kereskedési helyszínekre vonatkozóan a kötvények, strukturált pénzügyi eszközök, kibocsátási egységek és származtatott termékek vonatkozásában

(1) A kereskedési helyszínt üzemeltető piacműködtetőknél és befektetési vállalkozásoknak nyilvánosságra kell hozniuk az azon kötvényekre, strukturált pénzügyi eszközökre, kibocsátási egységekre és származtatott termékekre rendszereiken keresztül meghirdetett mindenkoros vételi és eladási árakat és az ezen árak mellett fennálló kereskedési szándékok mértékét, amelyekkel valamely kereskedési helyszínen kereskednek. Ezt a követelményt a szándék érdemi jelzésére is alkalmazni kell. A kereskedési helyszínt üzemeltető piacműködtetőknél és befektetési vállalkozásoknak ezeket az információkat a szokásos kereskedési időben folyamatosan hozzáférhetővé kell tenniük a nyilvánosság számára. Ez a közzétételi kötelezettség nem alkalmazandó a nem pénzügyi szerződő felek azon származékos ügyleteire, amelyek objektíven mérhető módon csökkentik az adott nem pénzügyi szerződő fél vagy a csoport kereskedelmi vagy likviditásfinanszírozási tevékenységéhez közvetlenül kapcsolódó kockázatokat.

(2) Az (1) bekezdésben említett átláthatósági követelményeket hozzá kell igazítani az egyes kereskedési rendszerek sajátosságaihoz, beleértve az ajánlati könyves, a jegyzésvezérelt, a hibrid, az időszakos aukciós kereskedési rendszereket és a telefonos kereskedési rendszereket is.

(3) A kereskedési helyszínt üzemeltető piacműködtetőknél és befektetési vállalkozásoknak méltányos üzleti feltételek mellett és megkülönböztetésmentesen hozzáférést kell biztosítaniuk a 18. cikk alapján a kötvényekre, strukturált pénzügyi eszközökre, kibocsátási egységekre és származtatott termékekre adott jegyzéseik közzétételére kötelezett befektetési vállalkozások számára azon mechanizmusokhoz, amelyeket az (1) bekezdésben említett információk közzétételére alkalmaznak.

(4) A kereskedési helyszínt üzemeltető piacműködtetőknél és befektetési vállalkozásoknak, amennyiben a 9. cikk (1) bekezdésének b) pontjával összhangban számukra mentességet engedélyeztek, nyilvánosságra kell hozniuk legalább az azon kötvényekre, strukturált pénzügyi eszközökre, kibocsátási egységekre és származtatott termékekre rendszereiken keresztül meghirdetett, a kereskedési szándékok szerinti árhoz közeli, kereskedés előtt indikatív vételi és eladási árakat, amelyekkel valamely kereskedési helyszínen kereskednek. A kereskedési helyszínt üzemeltető piacműködtetőknél és befektetési vállalkozásoknak ezeket az információkat a szokásos kereskedési időben megfelelő elektronikus eszközök útján folyamatosan hozzáférhetővé kell tenniük a nyilvánosság számára. Ezen intézkedéseknek biztosítaniuk kell, hogy a tájékoztatás méltányos üzleti feltételek alapján és megkülönböztetésmentes módon történjen.

9. cikk

A nem tulajdonviszonyt megtestesítő eszközökre vonatkozó mentességek

(1) Az illetékes hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy mentesítsék a kereskedési helyszínt üzemeltető piacműködtetőket és befektetési vállalkozásokat a 8. cikk (1) bekezdésében említett információk közzétételének kötelezettsége alól az alábbiak esetében:

- a) a szokásos piaci nagyságrendet meghaladó megbízások, valamint a közzétételükig a kereskedési helyszínt megbízáskezelési rendszerében tárolt megbízások;
- b) jegyzéskérési és telefonos kereskedési rendszerekben leadott olyan érdemi szándékjelzések, amelyek nagyságrendje nagyobb az adott pénzügyi eszközre jellemző nagyságrendnél, és amelyek szükségtelen kockázatnak tennék ki a piaci likviditást biztosító szereplőket, figyelembe véve, hogy az érintett piaci szereplők lakossági vagy intézményi befektetők-e;
- c) a 28. cikkben meghatározott kereskedési kötelezettség hatálya alá nem tartozó származtatott termékek, valamint likvid piaccal nem rendelkező más pénzügyi eszközök.

(2) Az illetékes hatóságoknak az (1) bekezdés szerinti mentességek engedélyezése előtt értesíteniük kell az EÉPH-t és más illetékes hatóságokat az egyes egyedi mentességek szándékolt felhasználásáról, és ismertetniük kell azok működését. A mentesség engedélyezésének szándékáról szóló értesítést legalább négy hónappal a mentesség érvénybe lépése előtt el kell küldeni. Az EÉPH az értesítés kézhezvételétől számított két hónapon belül véleményt ad ki a szóban forgó illetékes hatóságnak, amelyben értékeli a mentesség összeegyeztethetőségét az (1) bekezdésben megállapított – és az (5) bekezdés értelmében elfogadott szabályozástechnikai standardokban részletezett – előírásokkal. Amennyiben az említett illetékes hatóság mentességet engedélyez és egy másik tagállam illetékes hatósága nem ért egyet ezzel, úgy az ügyet visszautalhatja az EÉPH elé, amely az 1095/2010/EU rendelet 19. cikke által ráruházott hatáskörrel összhangban járhat el. Az EÉPH-nak monitoring alá kell vonnia a mentességek alkalmazását, és éves jelentést kell benyújtania a Bizottságnak azok gyakorlati alkalmazásáról.

(3) Az illetékes hatóságok – saját kezdeményezésük vagy egy másik illetékes hatóság kérése alapján – megszüntethetik az (1) bekezdés alapján engedélyezett mentességet, ha azt állapítják meg, hogy az érintett a mentességet annak eredeti céljától eltérő módon veszi igénybe, vagy ha úgy ítélik meg, hogy a mentességet az ebben a cikkben megállapított előírások megkerülésére használja fel.

Az illetékes hatóságoknak késedelem nélkül értesíteniük kell az EÉPH-t és a többi illetékes hatóságot a mentesség megszüntetéséről még annak érvénybe lépése előtt, és teljes körűen indokolniuk kell erre vonatkozó döntésüket.

(4) Az az illetékes hatóság, amely egy vagy több olyan kereskedési helyszínen felügyeletért felelős, amelyeken kötvények, strukturált pénzügyi eszközök, kibocsátási egységek vagy származtatott termékek egy adott kategóriájával kereskednek, átmenetileg felfüggesztheti a 8. cikkben említett kötelezettségeket, ha az említett pénzügyieszköz-kategória likviditása egy meghatározott küszöbérték alá csökken. Ezt a küszöbértéket az érintett pénzügyi eszköz piacára jellemző objektív kritériumok alapján kell meghatározni. Az átmeneti felfüggesztésről szóló értesítést közzé kell tenni az érintett illetékes hatóság weboldalán.

Az átmeneti felfüggesztés kezdetben három hónapot meg nem haladó időszakra érvényes, onnan számítva, hogy az érintett illetékes hatóság a felfüggesztést a weboldalán közzétette. A felfüggesztés alkalmanként legfeljebb három hónappal meghosszabbítható, amennyiben az átmeneti felfüggesztés indoka továbbra is fennáll. Az átmeneti felfüggesztés automatikusan hatályát veszti abban az esetben, ha a három hónapos időszak elteltével nem hosszabbítják meg.

Az érintett illetékes hatóságnak a 8. cikkben említett kötelezettségek e bekezdés szerinti átmeneti felfüggesztésének megszüntetése vagy megújítása előtt tájékoztatnia kell az EÉPH-t a szándékáról, és meg kell indokolnia azt. Az EÉPH-nak a lehető leghamarabb véleményt kell nyilvánítania az illetékes hatóság részére arról, hogy az első és második albekezdésben foglaltakkal összhangban indokoltnak tartja-e az átmeneti felfüggesztés megszüntetését vagy megújítását.

(5) Az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyek meghatározzák a következőket:

- a) a (4) bekezdésben említett, a pénzügyi eszközökhöz kapcsolódó likviditási küszöbérték kiszámításához alkalmazandó paraméterek és módszerek. A tagállamok által a küszöbérték kiszámításához alkalmazandó paramétereket és módszereket oly módon kell megállapítani, hogy a küszöbérték elérése az érintett pénzügyi eszköz tekintetében a 2. cikk (1) bekezdésének 17. pontjában alkalmazott kritériumok alapján az Unió valamennyi helyszínén a likviditás számottevő csökkenését jelentse;
- b) minden érintett pénzügyieszköz-kategória tekintetében a vételi és eladási árfolyamok azon sávja, valamint az ilyen árfolyamok melletti kereskedési szándék azon mértéke vagy a kereskedési szándék szerinti árhoz közeli, kereskedés előtt indikatív azon vételi és eladási árak, amelyeket a 8. cikk (1) és (4) bekezdésének megfelelően közzé kell tenni, figyelembe véve az egyes kereskedési rendszerek sajátosságaihoz való, a 8. cikk (2) bekezdése szerinti szükségyszerű hozzáigazítást;
- c) minden érintett pénzügyieszköz-kategória tekintetében a megbízások azon nagyságrendje, valamint a közzétételükig megbízáskezelési rendszerben tárolt megbízások esetében a megbízások azon típusa és minimális nagyságrendje, amelynél az (1) bekezdés alapján el lehet tekinteni a kereskedés előtti közzétételtől;
- d) az (1) bekezdés b) pontjában említett, az adott pénzügyi eszközre jellemző nagyságrend, valamint azon ajánlatkérési rendszerek és telefonos brókerrendszerek fogalom meghatározása, amelyek esetében az (1) bekezdés alapján el lehet tekinteni a kereskedés előtti közzétételtől.

Az EÉPH-nak az adott pénzügyi eszközre jellemző – az (1) bekezdés b) pontja szerinti – azon nagyságrend meghatározásakor, amely szükségtelen kockázatnak tenné ki a piaci likviditást biztosító szereplőket, figyelembe véve azt, hogy az érintett piaci szereplők lakossági vagy intézményi befektetők-e, az alábbi tényezőket kell figyelembe vennie:

- i. a piaci likviditást biztosító szereplők ilyen nagyságrendek mellett tudják-e fedezni kockázataikat;
- ii. ha az adott pénzügyi eszköz vagy pénzügyieszköz-kategória piacának szereplői részben lakossági befektetők, az említett befektetők ügyleteinek átlagos értéke;

- e) azon likvid piaccal nem rendelkező pénzügyi eszközök vagy pénzügyieszköz-kategóriák, amelyek esetében az (1) bekezdés alapján el lehet tekinteni a kereskedés előtti közzétételtől.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

10. cikk

Az átláthatóságot szolgáló, kereskedés utáni adatszolgáltatás követelményei a kereskedési helyszínekre vonatkozóan a kötvények, strukturált pénzügyi eszközök, kibocsátási egységek és származtatott termékek vonatkozásában

(1) A kereskedési helyszínt üzemeltető piacműködtetőknél és befektetési vállalkozásoknál nyilvánosságra kell hozniuk az azon kötvényekre, strukturált pénzügyi eszközökre, kibocsátási egységekre és származtatott termékekre vonatkozóan teljesített ügyletek árát, volumenét és időpontját, amelyekkel valamely kereskedési helyszínen kereskednek. A kereskedési helyszínt üzemeltető piacműködtetőknél és befektetési vállalkozásoknál minden ilyen ügylet adatait – amennyire technikailag megvalósítható – a valós időhöz legközelebb eső időpontban kell közzétenniük.

(2) A kereskedési helyszínt üzemeltető piacműködtetőknél és befektetési vállalkozásoknál méltányos üzleti feltételek mellett és megkülönböztetésmentesen hozzáférést kell biztosítaniuk a 21. cikk alapján a kötvényekkel, strukturált pénzügyi eszközökkel, kibocsátási egységekkel és származtatott termékekkel végzett ügyleteik adatainak közzétételére kötelezett befektetési vállalkozások számára azon mechanizmusokhoz, amelyeket az (1) bekezdés szerinti információk közzétételére alkalmaznak.

11. cikk

Halasztott közzététel engedélyezése

(1) Az illetékes hatóságok engedélyezhetik a kereskedési helyszínt üzemeltető piacműködtető és befektetési vállalkozások számára, hogy az ügyletek adatait, az ügylet nagyságrendjétől vagy típusától függően, halasztottan tegyék közzé.

Az illetékes hatóságok különösen olyan ügyletek tekintetében engedélyezhetik a halasztott közzétételt, amelyek

- a) meghaladják az adott, valamely kereskedési helyszínen kereskedett kötvény, strukturált pénzügyi eszköz, kibocsátási egység vagy származtatott termék, illetve az adott, valamely kereskedési helyszínen kereskedett kötvény-, strukturált pénzügyi termék-, kibocsátási egység-kategória vagy származtatott-termék-kategória szokásos piaci nagyságrendjét; vagy
- b) valamely kereskedési helyszínen forgalmazott olyan kötvényre, strukturált pénzügyi eszközre, kibocsátási egységre vagy származtatott termékre, illetve olyan, valamely kereskedési helyszínen kereskedett kötvény-, strukturált pénzügyi termék-, kibocsátási egység-kategóriára vagy származtatott-termék-kategóriára vonatkoznak, amelynek nincs likvid piaca;
- c) meghaladnak valamely kereskedési helyszínen forgalmazott kötvényre, strukturált pénzügyi eszközre, kibocsátási egységre vagy származtatott termékre, illetve olyan, valamely kereskedési helyszínen kereskedett kötvény-, strukturált pénzügyi termék-, kibocsátási egység-kategóriára vagy származtatott-termék-kategóriára jellemző nagyságrendet, ami szükségtelen kockázatnak tenné ki a piaci likviditást biztosító szereplőket, figyelembe véve, hogy az érintett piaci szereplők lakossági vagy intézményi befektetőik-e.

A kereskedési helyszínt üzemeltető piacműködtetőknél és befektetési vállalkozásoknál előzetes jóváhagyást kell szerezniük az illetékes hatóságoktól a kereskedés halasztott közzétételére javasolt mechanizmusokra, és ezeket a mechanizmusokat a piaci szereplőkkel és a nyilvánossággal világosan közölni kell. Az EÉPH-nak monitoring alá kell vonnia a halasztott kereskedési közzétételek mechanizmusainak az alkalmazását, és éves jelentést kell benyújtania a Bizottságnak azok gyakorlati alkalmazásáról.

(2) Az az illetékes hatóság, amely egy vagy több olyan kereskedési helyszínt felügyeletéért felelős, amelyeken kötvények, strukturált pénzügyi eszközök, kibocsátási egységek vagy származtatott termékek egy adott kategóriájával kereskednek, átmenetileg felfüggesztheti a 10. cikkben említett kötelezettségeket, ha az említett pénzügyieszköz-kategória likviditása a

9. cikk (5) bekezdésének a) pontjában említett módszertannak megfelelően meghatározott küszöbérték alá csökken. Az említett küszöbértéket az érintett pénzügyi eszköz piacára jellemző objektív kritériumok alapján kell meghatározni. Az ilyen átmeneti felfüggesztést közzé kell tenni az érintett illetékes hatóság weboldalán.

Az átmeneti felfüggesztés kezdetben három hónapot meg nem haladó időszakra érvényes, onnan számítva, hogy az érintett illetékes hatóság a felfüggesztést a weboldalán közzétette. A felfüggesztés alkalmanként legfeljebb három hónappal meghosszabbítható, amennyiben az átmeneti felfüggesztés indoka továbbra is fennáll. Az átmeneti felfüggesztés automatikusan hatályát veszti abban az esetben, ha a három hónapos időszak elteltével nem hosszabbítják meg.

Az érintett illetékes hatóságnak a 10. cikkben említett kötelezettségek átmeneti felfüggesztésének megszüntetése vagy megújítása előtt tájékoztatnia kell az EÉPH-t a szándékáról, és meg kell indokolnia azt. Az EÉPH-nak a lehető leghamarabb véleményt kell nyilvánítania az illetékes hatóság részére arról, hogy az első és második albekezdésben foglaltakkal összhangban indokoltnak tartja-e az átmeneti felfüggesztés megszüntetését vagy megújítását.

(3) Az illetékes hatóság a halasztott közzététel engedélyezésével összefüggésben:

- a) a halasztás időtartama alatt előírhatja az ügyletre vonatkozó adatok szűkebb körének közzétételét, vagy több ügylet adatainak összesített formában történő közzétételét, illetve e két módszer kombinálását;
- b) a meghosszabbított halasztási időtartam alatt engedélyezheti, hogy az egyes ügyletek nagyságrendjének közzétételére ne kerüljön sor;
- c) az állampapíroktól eltérő nem tulajdonviszonyt megtestesítő eszközök esetében meghosszabbított halasztási időtartamra engedélyezheti több ügylet adatainak összesített formában történő közzétételét;
- d) az állampapírok tekintetében határozatlan időre engedélyezheti több ügylet adatainak összesített formában történő közzétételét.

Az állampapírok esetében a b) és a d) pont vagy külön-külön vagy egymást követően vehető igénybe, azaz amikor letelik az a meghosszabbított időszak, amely alatt el lehet tekinteni a nagyságrend közzétételétől, akkor lehetőség nyílik a nagyságrend összesített formában történő közzétételére.

Valamennyi egyéb pénzügyi eszköz esetében a halasztás időtartamának leteltekor közzé kell tenni az ügyletre vonatkozó hiányzó adatokat és az egyes ügyletekre vonatkozó valamennyi adatot.

(4) Az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki oly módon, hogy lehetővé váljon a 2014/65/EU 64. cikke által előírt információk közzététele a következők meghatározása érdekében:

- a) minden érintett pénzügyi eszköz-kategória tekintetében az ügyletekre vonatkozó azon adatok, amelyeket a befektetési vállalkozásoknak, ezen belül a rendszeres internalizálóknak, valamint a kereskedési helyszínt üzemeltető piacműködőknek és befektetési vállalkozásoknak a 10. cikk (1) bekezdésével összhangban nyilvánosságra kell hozniuk, ideértve a 10. cikk (1) bekezdése szerint és a 21. cikk (1) bekezdése szerint közzétett ügyletek különböző típusainak azonosítót, különbséget téve azok között, amelyeket elsősorban a pénzügyi eszközök értékeléséhez kapcsolódó tényezők határoznak meg és azok között, amelyeket más tényezők határoznak meg;
- b) a valós időhöz lehető legközelebb eső időpontban való közzétételre vonatkozó kötelezettségnek megfelelő időkorlát, beleértve azon eseteket is, amikor az ügyleteket a szokásos kereskedési időn kívül teljesítik;
- c) az e cikk (1) bekezdésével és a 21. cikk (4) bekezdésével összhangban minden érintett pénzügyi eszköz-kategória tekintetében azok a feltételek, amelyek mellett a befektetési vállalkozások, ezen belül a rendszeres internalizálók, valamint a kereskedési helyszínt üzemeltető piacműködők és befektetési vállalkozások számára megengedhető az ügyletek adatainak halasztott közzététele;

d) azok a kritériumok, amelyek alapján meg kell határozni, hogy melyek azok az ügylettípusok, illetve az a nagyságrend, amelynek esetében a (3) bekezdés értelmében engedélyezhető a halasztott közzététel és az ügyletre vonatkozó adatok szűkebb körének közzététele, vagy több ügylet adatainak összesített formában történő közzététele, illetve az ügyletek nagyságrendjének közzé nem tétele, különös tekintettel annak engedélyezésére, hogy bizonyos pénzügyi eszközök esetében azok likviditásának függvényében meghosszabbított halasztási időszak legyen alkalmazható.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

3. FEJEZET

A Kereskedési adatok elkülönített és méltányos üzleti alapon megvalósuló felkínálásának kötelezettsége

12. cikk

A kereskedés előtti és kereskedés utáni adatok elkülönített elérhetővé tételének kötelezettsége

(1) A kereskedési helyszínt üzemeltető piacműködtetőknél és befektetési vállalkozásoknak a 3. cikkel, a 4. cikkel és a 6–11. cikkel összhangban közzétett információkat úgy kell elérhetővé tenniük a nyilvánosság számára, hogy abban elkülönítik az átláthatóságot szolgáló, a kereskedés előtt és kereskedés után szolgáltatandó adatokat.

(2) Az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgozhat ki az átláthatóságot szolgáló, a kereskedés előtt és kereskedés után szolgáltatandó adatok nyújtásának meghatározására, beleértve az (1) bekezdésben említett információk nyilvánosságra hozatalával kapcsolatban az adatok bontásának szintjét.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

13. cikk

A kereskedés előtti és kereskedés utáni adatok méltányos üzleti alapon való elérhetővé tételének kötelezettsége

(1) A kereskedési helyszínt üzemeltető piacműködtetőknél és befektetési vállalkozásoknak a 3. cikkel, a 4. cikkel és a 6–11. cikkel összhangban közzétett információkat méltányos üzleti alapon kell elérhetővé tenniük a nyilvánosság számára, és azokhoz megkülönböztetésmentes hozzáférést kell biztosítaniuk. Ezen információkat a közzétételt követően 15 perccel ingyenesen elérhetővé kell tenni.

(2) A Bizottság – az 50. cikkel összhangban – felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el, amelyek tisztázzák, hogy mi az (1) bekezdésben említett információk nyilvánosságra hozatalának méltányos üzleti alapja.

III. CÍM

ÁTLÁTHATÓSÁG A RENDSZERES INTERNALIZÁLÓK ÉS A TŐZSDÉN KÍVÜL KERESKEDŐ BEFEKTETÉSI VÁLLALKOZÁSOK SZÁMÁRA

14. cikk

A rendszeres internalizálók kötelezettsége a kötelező érvényű jegyzések közzétételére részvények, letéti igazolások, tőzsdén kereskedett alapok, certifikátok és más, hasonló pénzügyi eszközök esetében

(1) A befektetési vállalkozásoknak közzé kell tenniük az azokra a valamely kereskedési helyszínen kereskedett részvényekre, letéti igazolásokra, tőzsdén kereskedett alapokra, certifikátokra és más, hasonló pénzügyi eszközökre vonatkozó kötelező érvényű jegyzéseket, amelyek vonatkozásában rendszeres internalizálóként működnek, és amelyeknek likvid piaca van.

Abban az esetben, ha az első albekezdésben említett pénzügyi eszközöknek nincs likvid piaca, a rendszeres internalizálók jegyzéseiket kérésre kötelesek közölni az ügyfeleikkel.

(2) Ezt a cikket és a 15., 16. és 17. cikket akkor kell a rendszeres internalizálókra alkalmazni, ha azok a szokásos piaci nagyságrendet meg nem haladó nagyságrendben kereskednek. E cikk, valamint a 15., 16. és 17. cikk nem alkalmazandó a rendszeres internalizálókra, amennyiben azok a szokásos piaci nagyságrendet meghaladó nagyságrendben kereskednek.

(3) A rendszeres internalizálók eldönthetik, hogy milyen nagyságrendet vagy nagyságrendeket jegyeznek. A minimális jegyzési nagyságrend legalább a valamely kereskedési helyszínen kereskedett részvény, letéti igazolás, tőzsdén kereskedett alap, certifikát vagy más, hasonló pénzügyi eszköz szokásos piaci nagyságrendjének 10 %-a. Egy adott, valamely kereskedési helyszínen kereskedett részvény, letéti igazolás, tőzsdén kereskedett alap, certifikát vagy más, hasonló pénzügyi eszköz esetében minden egyes jegyzésnek tartalmaznia kell kötelező érvényű vételi és eladási árat vagy árakat, olyan nagyságrend vagy nagyságrendek tekintetében, amelyek elérhetik akár a részvények, letéti igazolások, tőzsdén kereskedett alapok, certifikátok vagy más, hasonló pénzügyi eszközök azon kategóriájának szokásos piaci nagyságrendjét is, amelyhez a pénzügyi eszköz tartozik. Az áraknak vagy áraknak tükrözniük kell az adott részvény, letéti igazolás, tőzsdén kereskedett alap, certifikát vagy más, hasonló pénzügyi eszköz tekintetében uralkodó piaci feltételeket.

(4) A részvényeket, letéti igazolásokat, tőzsdén kereskedett alapokat, certifikátokat és más, hasonló pénzügyi eszközöket az adott pénzügyi eszköz tekintetében a piacon végrehajtott megbízások számtani átlagértéke alapján kategóriákba kell sorolni. A részvények, letéti igazolások, tőzsdén kereskedett alapok, certifikátok és más, hasonló pénzügyi eszközök adott kategóriájának szokásos nagyságrendje az adott kategóriába tartozó pénzügyi eszközök tekintetében a piacon végrehajtott megbízások számtani átlagértéke alapján jellemző nagyságrend.

(5) A részvények, letéti igazolások, tőzsdén kereskedett alapok, certifikátok és más, hasonló pénzügyi eszközök piaca az Unióban az adott pénzügyi eszköz tekintetében végrehajtott valamennyi megbízást magában foglalja, kivéve a szokásos piaci nagyságrendet meghaladókat.

(6) A 26. cikk meghatározásával összhangban minden egyes részvény, letéti igazolás, tőzsdén kereskedett alap, certifikát vagy más, hasonló pénzügyi eszköz likviditás szempontjából legfontosabb piacának illetékes hatósága – az adott pénzügyi eszköz tekintetében a piacon végrehajtott megbízások számtani átlagértéke alapján – legalább évente meghatározza azt az osztályt, amelybe a szóban forgó pénzügyi eszköz tartozik. Ezt az információt közzé kell tenni az összes piaci résztvevő számára, és továbbítani kell az EÉPH-nak, amely azt a weboldalán közzéteszi.

(7) A részvények, letéti igazolások, tőzsdén kereskedett alapok, certifikátok és más, hasonló pénzügyi eszközök hatékony értékelésének biztosítása érdekében, és maximalizálva a befektetési vállalkozások számára annak lehetőségét, hogy ügyfeleik számára a legjobb üzletet kössék, az EÉPH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyek részletesen meghatározzák az (1) bekezdésben említett kötelező érvényű jegyzések közzétételének, az árak érvényben lévő piaci feltételeknek való megfelelésége megállapításának, valamint a (2) és (4) bekezdésben említett szokásos piaci nagyságrend megállapításának feltételeit.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

15. cikk

Ügyfélmegbízások végrehajtása

(1) A rendszeres internalizálóknak jegyzéseiket a szokásos kereskedési időben rendszeresen és folyamatosan közzé kell tenniük. Jegyzéseiket jogosultak bármikor frissíteni. Lehetővé kell tenni számukra, hogy kivételes piaci feltételek esetén jegyzéseiket visszavonják.

A tagállamok előírják, hogy azok a vállalkozások, amelyek eleget tesznek a „rendszeres internalizáló” fogalom meghatározásában foglalt feltételeknek, értesítsék az illetékes hatóságukat. A hatóság az értesítést továbbítja az EÉPH-nak. Az EÉPH elkészíti az Unió valamennyi rendszeres internalizálóját tartalmazó jegyzéket.

A jegyzéseket a többi piaci résztvevő számára könnyen hozzáférhető módon, méltányos üzleti alapon kell közzétenni.

(2) A rendszeres internalizálóknak, miközben betartják a 2014/65/EU irányelv 27. cikkét, a megbízás kézhezvételének időpontjában jegyzett árfolyamon kell végrehajtaniuk az ügyfeleiktől olyan részvények, letéti igazolások, tőzsdén kereskedett alapok, certifikátok és más, hasonló pénzügyi eszközök vonatkozásában kapott megbízásokat, amelyek tekintetében rendszeres internalizálók.

E megbízásokat azonban indokolt esetben kedvezőbb árfolyamon is végrehajthatják, feltéve, hogy az árfolyam a piaci feltételekhez közeli, közzétett sávba esik.

(3) A rendszeres internalizáló a szakmai ügyfelektől kapott megbízásait jegyzett árfolyamaiktól eltérő árfolyamokon a (2) bekezdésben megállapított követelmények teljesítése nélkül végrehajthatják olyan ügyletek tekintetében, amelyeknél a több értékpapírral kapcsolatos végrehajtás egyetlen ügylet része, vagy olyan megbízások tekintetében, amelyekre a folyó piaci ártól eltérő feltételek vonatkoznak.

(4) Amennyiben azon rendszeres internalizáló, aki csak egy jegyzést tesz közzé, vagy akinek a legmagasabb jegyzése alacsonyabb, mint a szokásos piaci nagyságrend, ügyfelétől olyan nagyságrendre kap megbízást, amely a jegyzési nagyságrendnél nagyobb, de a szokásos piaci nagyságrendnél kisebb, dönthet úgy, hogy a megbízásnak végrehajtja azt a részét is, amely meghaladja a jegyzési nagyságrendjét, feltéve, hogy azt a jegyzett árfolyamon hajtja végre, kivéve, ha az e cikk (2) és (3) bekezdésében foglalt feltételek alapján ez másként is megengedett. Ha a rendszeres internalizáló különféle nagyságrendeket jegyez, és az ilyen nagyságrendek közötti nagyságrendre kap megbízást, és annak végrehajtását választja, a megbízást a 2014/65/EU irányelv 28. cikkével összhangban valamely jegyzett árfolyamán kell végrehajtania, kivéve, ha az e cikk (2) és (3) bekezdésében megállapított feltételek alapján ez másként is megengedett.

(5) A Bizottság felhatalmazást kap az 50. cikknek megfelelő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására, amelyek tisztázzák, mi jelent méltányos üzleti alapot az (1) bekezdésben említett tájékoztatás nyilvánossá tételéhez.

16. cikk

Az illetékes hatóságok kötelezettségei

Az illetékes hatóság ellenőrzi, hogy:

- a) a befektetési vállalkozások rendszeresen frissítik-e a 14. cikknek megfelelően közzétett vételi és eladási árfolyamaikat, és olyan árfolyamokat tartanak-e fenn, amelyek tükrözik az uralkodó piaci feltételeket;
- b) a befektetési vállalkozások betartják-e a 15. cikk (2) bekezdésében megállapított árjavításra vonatkozó feltételeket.

17. cikk

A jegyzésekhez való hozzáférés

(1) A rendszeres internalizáló számára engedélyezni kell, hogy kereskedési politikájuk alapján és objektív, megkülönböztetésmentes módon eldöntsék, hogy mely ügyfeleknek biztosítják a hozzáférést jegyzéseikhez. E célból egyértelmű szabályokat kell meghatározni a jegyzésekhez való hozzáférésre. A rendszeres internalizáló elutasíthatják az üzleti kapcsolat felvételét, vagy megszakíthatják üzleti kapcsolataikat az ügyfelekkel olyan üzleti megfontolások alapján, mint az ügyfél hitelképessége, a partnerkockázat és az ügylet végleges teljesítése.

(2) Az egy ügyféllel kötött ügyletek halmozásával kapcsolatos kockázati kitettség csökkentése érdekében a rendszeres internalizáló számára lehetővé kell tenni, hogy megkülönböztetésmentesen korlátozzák az egy ügyféllel a közzétett feltételeknek megfelelően kötött ügyletek számát. Megkülönböztetésmentesen korlátozhatják a 2014/65/EU irányelv 28. cikkével összhangban a különböző ügyfelekkel egy időben kötött ügyletek számát, azzal a feltétellel, hogy ez csak akkor megengedhető, ha az ügyfelek által adott megbízások száma és/vagy nagyságrendje lényegesen meghaladja a szokásos mértéket.

(3) A részvények, letéti igazolások, tőzsdén kereskedett alapok, certifikátok és más, hasonló pénzügyi eszközök hatékony értékelésének biztosítása érdekében, és maximalizálva a befektetési vállalkozások számára annak lehetőségét, hogy ügyfelek számára a legjobb üzletet kössék, a Bizottság az 50. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el, amelyek meghatározzák:

- a) azok a kritériumok, amelyek alapján megállapítható, hogy a jegyzést a 15. cikk (1) bekezdésének megfelelően rendszeresen és folyamatosan, könnyen hozzáférhető módon közzéteszik-e, valamint azok az eszközök, amelyekkel a befektetési vállalkozás megfelelhet a jegyzési közzétételre vonatkozó kötelezettségének, ideértve a következő közzétételi lehetőségeket:
 - i. bármely olyan szabályozott piac rendszerein keresztül, amelyre az adott pénzügyi eszközt bevezették;
 - ii. jóváhagyott közzétételi mechanizmuson keresztül;
 - iii. saját mechanizmuson keresztül;
- b) azok a kritériumok, amelyek alapján megállapítható, hogy melyek azok az ügyletek, amelyeknek több értékpapírral történő teljesítése egyetlen ügylet része, illetve melyek azok a megbízások, amelyek a folyó piaci árfolyamtól eltérő feltételek alá tartoznak a 15. cikk (3) bekezdésében említettek szerint;
- c) azok a kritériumok, amelyek alapján megállapítható, hogy mely feltételek tekinthetők olyan kivételes piaci feltételeknek, amelyek lehetővé teszik a jegyzés visszavonását, továbbá a jegyzések 15. cikk (1) bekezdésében említett aktualizálásának feltételei;
- d) azok a kritériumok, amelyek alapján megállapítható, hogy az ügyfelek által adott megbízások száma és/vagy volumene mikor haladja meg jelentősen a (2) bekezdésben említett szokásos mértéket;
- e) azok a kritériumok, amelyek alapján megállapítható, hogy az árak mikor esnek a 15. cikk (2) bekezdésében említettek szerinti, a piaci feltételekhez közeli, közzétett sávba.

18. cikk

A rendszeres internalizálók közzétételi kötelezettsége a kötvényekre, strukturált pénzügyi eszközökre, kibocsátási egységekre és származtatott termékekre vonatkozó kötelező érvényű jegyzések tekintetében

(1) A befektetési vállalkozásoknak közzé kell tenniük a valamely kereskedési helyszínen kereskedett azon kötvényekre, strukturált pénzügyi eszközökre, kibocsátási egységekre és származtatott termékekre vonatkozó kötelező érvényű jegyzéseket, amelyekre vonatkozóan rendszeres internalizálók, és amelyek piaca likvid, amennyiben a következő feltételek teljesülnek:

- a) a rendszeres internalizálót ügyfele kéri fel a jegyzésre;
- b) a rendszeres internalizáló beleegyezik a jegyzésbe.

(2) Azon kötvények, strukturált pénzügyi eszközök, kibocsátási egységek és származtatott termékek esetében, amelyekkel valamely kereskedési helyszínen kereskednek, és amelyeknek nincs likvid piaca, a rendszeres internalizálók jegyzéseiket kérésre kötelesek közölni az ügyfelekkel, amennyiben beleegyeznek a jegyzésbe. E kötelezettség alól adható mentesség, amennyiben teljesülnek a 9. cikk (1) bekezdésében foglalt feltételek.

(3) A rendszeres internalizálók jegyzéseiket jogosultak bármikor frissíteni. Kivételes piaci feltételek esetén jegyzéseiket vissza is vonhatják.

(4) Az tagállamok előírják, hogy a rendszeres internalizálónak minősülő vállalkozások értesítsék az illetékes hatóságukat. Ezen értesítést meg kell küldeni az EÉPH-nak. Az EÉPH létrehozta az Unióban működő rendszeres internalizálók listáját.

(5) A rendszeres internalizálóknak az (1) bekezdéssel összhangban közzétett kötelező érvényű jegyzéseket más ügyfeleknek is rendelkezésére kell bocsátaniuk. Ennek ellenére a rendszeres internalizálók számára engedélyezni kell, hogy kereskedési politikájuk alapján és objektív, megkülönböztetésmentes módon eldöntsék, hogy mely ügyfeleknek biztosítják a hozzáférést jegyzéseikhez. A rendszeres internalizálóknak e célból egyértelmű szabályokat kell kialakítaniuk a jegyzésekhez való hozzáférésre vonatkozóan. A rendszeres internalizálók elutasíthatják az üzleti kapcsolat felvételét, vagy megszakíthatják üzleti kapcsolataikat az ügyfelekkel olyan üzleti megfontolások alapján, mint az ügyfél hitelképessége, a partnerriskó és az ügylet végleges teljesítése.

(6) A rendszeres internalizálóknak vállalniuk kell, hogy minden olyan ügyféllel ügyletet kötnek a közzétett feltételek szerint, akinek a jegyzést az (5) bekezdéssel összhangban a rendelkezésére bocsátották, amennyiben a jegyzésben szereplő nagyságrend a 9. cikk (5) bekezdésének d) pontjával összhangban megállapított, a pénzügyi eszközre jellemző nagyságrenddel egyenlő vagy annál kisebb.

A rendszeres internalizálóknak a kötelező érvényű jegyzések (1) bekezdés szerinti közzétételére vonatkozó kötelezettsége nem terjed ki azokra a pénzügyi eszközökre, amelyek nem érik el a 9. cikk (4) bekezdésével összhangban meghatározott likviditási küszöbértéket.

(7) A rendszeres internalizálók számára engedélyezni kell, hogy megkülönböztetésmentesen és átláthatóan korlátozzák azoknak az ügyleteknek a számát, amelyeknek az ügyfelekkel való megkötését bármely adott jegyzés alapján vállalják.

(8) Az (1) és a (5) bekezdés alapján közzétett, valamint a (6) bekezdésben említett nagyságrendben vagy annál kisebb nagyságrendben adott jegyzéseket a többi piaci résztvevő számára könnyen hozzáférhető módon, méltányos üzleti alapon kell közzétenni.

(9) A jegyzett árfolyamnak vagy árfolyamoknak adott esetben biztosítaniuk kell, hogy a rendszeres internalizáló teljesítse a 2014/65/EU irányelv 27. cikke szerinti kötelezettségeit, és tükrözniük kell az érvényben lévő piaci feltételeket azon árak tekintetében, amelyeken az ugyanolyan vagy hasonló pénzügyi eszközök tekintetében ügyleteket kötnek valamely kereskedési helyszínen.

A megbízásokat azonban indokolt esetben kedvezőbb árfolyamon is végrehajthatják, feltéve, hogy ez az árfolyam a piaci feltételekhez közeli, közzétett sávba esik.

(10) Azok a rendszeres internalizálók, amelyek a 9. cikk (5) bekezdésének d) pontjával összhangban meghatározott, a pénzügyi eszközre jellemző nagyságrendet meghaladó nagyságrendben kereskednek, nem tartoznak e cikk hatálya alá.

19. cikk

Monitoring az EÉPH által

(1) Az illetékes hatóságoknak és az EÉPH-nak monitoring alá kell vonniuk a 18. cikk alkalmazását azon nagyságrendek tekintetében, amelyeken a befektetési vállalkozás a jegyzéseket az ügyfelei és a vállalkozás más kereskedési tevékenysége kapcsán más piaci szereplők rendelkezésére bocsátotta, valamint azt, hogy a jegyzések milyen mértékben tükrözik az érvényben lévő piaci feltételeket az ugyanolyan vagy hasonló pénzügyi eszközök tekintetében valamely kereskedési helyszínen kötött ügyletekhez képest. Az EÉPH 2019. január 3-ig jelentést nyújt be a Bizottságnak a 18. cikk alkalmazásáról. A 18. cikk (6) bekezdésében említett küszöbértéket éppen meghaladó vagy az érvényben lévő piaci feltételeken kívül eső jelentős jegyzési és kereskedési tevékenység esetén az EÉPH-nak a jelentést e határidő előtt kell benyújtania a Bizottság felé.

(2) A Bizottság az 50. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el, meghatározva a 18. cikk (6) bekezdésében említett azon nagyságrendeket, amelyeknél a vállalkozásnak minden olyan ügyféllel ügyletet kell kötnie, amelynek a jegyzést a rendelkezésére bocsátotta. Az adott pénzügyi eszközre jellemző nagyságrendet a 9. cikk (5) bekezdésének d) pontjában előírt kritériumokkal összhangban kell meghatározni.

(3) A Bizottság – az 50. cikkel összhangban – felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el, amelyek tisztázzák, hogy mi tekintendő a 18. cikk (8) bekezdésében említett jegyzések méltányos üzleti alapon történő nyilvánosságra hozatalának.

20. cikk

Kereskedés utáni közzététel a befektetési vállalkozások, ezen belül a rendszeres internalizálók által a részvények, letéti igazolások, tőzsdén kereskedett alapok, certifikátok és más, hasonló pénzügyi eszközök vonatkozásában

(1) Azoknak a befektetési vállalkozásoknak, amelyek akár saját számlára, akár ügyfelek nevében valamely kereskedési helyszínen kereskedett részvényekkel, letéti igazolásokkal, tőzsdén kereskedett alapokkal, certifikátokkal és más hasonló pénzügyi eszközökkel ügyleteket kötnek, nyilvánosságra kell hozniuk ezeknek az ügyleteknek a volumenét és árfolyamát, valamint az ügyletkötés időpontját. Ezeket az információkat egy jóváhagyott közzétételi mechanizmuson keresztül kell nyilvánosságra hozni.

(2) Az e cikk (1) bekezdése szerint közzétett információknak és a közzétételi határidőknek meg kell felelniük a 6. cikk alapján elfogadott követelményeknek, ideértve a 7. cikk (2) bekezdésének a) pontjával összhangban elfogadott szabályozástechnikai standardokat is. Amennyiben a 7. cikk alapján elfogadott intézkedések a valamely kereskedési helyszínen kereskedett részvényekkel, letéti igazolásokkal, tőzsdén kereskedett alapokkal, certifikátokkal és más, hasonló pénzügyi eszközökkel végzett ügyletek egyes kategóriái vonatkozásában halasztott közzétételről rendelkeznek, úgy e lehetőség akkor is vonatkozik ezen ügyletekre, ha azokat a kereskedési helyszíneken kívül teljesítik.

(3) Az EÉPH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyek meghatározzák a következőket:

- a) az e cikk szerint közzétett ügyletek különböző típusainak azonosítói, különbséget téve azok között, amelyeket elsősorban a pénzügyi eszközök értékeléséhez kapcsolódó tényezők határoznak meg és azok között, amelyeket más tényezők határoznak meg;
- b) az (1) bekezdés szerinti kötelezettség alkalmazása olyan ügyletek esetében, amelyek az említett pénzügyi eszközök biztosítéki, kölcsönzési vagy más célú felhasználásával járnak, ha a pénzügyi eszközök cseréjét a pénzügyi eszköz folyó piaci értékelésétől eltérő tényezők határozzák meg.
- c) az ügyletben érintett azon fél, amelyiknek az (1) bekezdés értelmében az ügyletet nyilvánosságra kell hoznia, amennyiben az ügylet mindkét érintettje befektetési vállalkozás.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

21. cikk

Kereskedés utáni közzététel a befektetési vállalkozások, ezen belül a rendszeres internalizálók által a kötvények, strukturált pénzügyi eszközök, kibocsátási egységek és származtatott termékek vonatkozásában

(1) Azoknak a befektetési vállalkozásoknak, amelyek akár saját számlára, akár ügyfelek nevében valamely kereskedési helyszínen kereskedett kötvényekkel, strukturált pénzügyi eszközökkel, kibocsátási egységekkel és származtatott termékekkel ügyleteket kötnek, nyilvánosságra kell hozniuk ezen ügyletek volumenét és árfolyamát, valamint az ügyletkötés időpontját. Ezeket az információkat jóváhagyott közzétételi mechanizmuson keresztül kell nyilvánosságra hozni.

(2) Az egyes ügyleteket egyszeri alkalommal, egy egységes jóváhagyott közzétételi mechanizmuson keresztül kell nyilvánosságra hozni.

(3) Az (1) bekezdés szerint közzétett információknak és a közzétételi határidőknek meg kell felelniük a 10. cikk alapján elfogadott követelményeknek, ideértve a 11. cikk (4) bekezdésének a) és b) pontjával összhangban elfogadott szabályozástechnikai standardokat is.

(4) Az illetékes hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy engedélyezzék a befektetési vállalkozások számára a halasztott közzétételt, vagy kérhetik az ügyletre vonatkozó adatok szűkebb körének közzétételét, több ügylet adatainak összesített formában történő közzétételét, illetve e két módszer kombinálását a halasztás időtartama alatt, illetve az egyes

ügyletek nagyságrendjére vonatkozó adatok közzétételétől való eltekintést meghosszabbított halasztási időtartamra engedélyezhetik, vagy az állampapíroktól eltérő nem részvényjellegű értékpapírok esetében meghosszabbított halasztási időtartamra engedélyezhetik több ügylet adatainak összesített formában történő közzétételét, vagy állampapírok esetében határozatlan időre engedélyezhetik több ügylet adatainak összesített formában történő közzétételét, valamint a 11. cikkben meghatározott feltételekkel megegyező feltételek mellett átmenetileg felfüggeszthetik az (1) bekezdésben meghatározott kötelezettségeket.

Ha a 11. cikk alapján elfogadott intézkedések a valamely kereskedési helyszínen kereskedett kötvények, strukturált pénzügyi eszközök, kibocsátási egységek és származtatott termékek meghatározott kategóriái tekintetében halasztott közzétételről és az ügyletre vonatkozó adatok szűkebb körének közzétételéről, több ügylet adatainak összesített formában történő közzétételéről, illetve e két módszer kombinálásáról, vagy az ügyletek nagyságrendjére vonatkozó adatok közzétételétől való eltekintésről rendelkeznek, akkor ez a lehetőség akkor is vonatkozik ezekre az ügyletekre, ha azokat a kereskedési helyszíneken kívül teljesítik.

(5) Az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki oly módon, hogy lehetővé a 2014/65/EU irányelv 64. cikke által előírt információk közzététele a következők meghatározása érdekében:

- a) az e cikkkel összhangban közzétett ügyletek különböző típusainak azonosítói, különbséget téve azok között, amelyeket elsősorban a pénzügyi eszközök értékeléséhez kapcsolódó tényezők határoznak meg és azok között, amelyeket más tényezők határoznak meg;
- b) az (1) bekezdés szerinti kötelezettség alkalmazása olyan ügyletek esetében, amelyek az említett pénzügyi eszközök biztosítéki, kölcsönzési vagy más célú felhasználásával járnak, ha a pénzügyi eszközök cseréjét a pénzügyi eszköz folyó piaci értékelésétől eltérő tényezők határozzák meg;
- c) az ügyletben érintett azon fél, amelyiknek az (1) bekezdés értelmében az ügyletet nyilvánosságra kell hoznia, amennyiben az ügylet mindkét érintettje befektetési vállalkozás.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

22. cikk

Információ rendelkezésre bocsátása az átláthatóság és egyéb számítások céljára

(1) Annak érdekében, hogy az illetékes hatóság el tudja végezni az átláthatóságot szolgáló, a kereskedés előtti és utáni adatszolgáltatási előírásoknak, valamint a 3–11. cikkben, a 14–21. cikkben és a 32. cikkben előírt, a pénzügyi eszközökre vonatkozó kereskedési kötelezettségeknek a meghatározását lehetővé tevő számításokat, továbbá annak érdekében, hogy meg tudja határozni azt, hogy egy adott befektetési vállalkozás rendszeres internalizálónak tekintendő-e, az illetékes hatóságok információt kérhetnek az alábbiaktól:

- a) kereskedési helyszínek;
- b) APA-k; továbbá
- c) CTP-k.

(2) A kereskedési helyszíneknek, az APA-knak és a CTP-knek a szükséges adatokat kellő időn keresztül tárolniuk kell.

(3) Az illetékes hatóságok továbbítják az EÉPH-nak ezt az információt, mivel az EÉPH előírja az 5. cikk (4), (5) és (6) bekezdésében említett jelentések elkészítését.

(4) Az EÉPH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben meghatározza az adatkérések tartalmát és gyakoriságát, valamint azt, hogy a kereskedési helyszíneknek, az APA-knak és a CTP-knek milyen formátumban és milyen határidőn belül kell válaszolniuk az (1) bekezdés szerinti ilyen adatkérésekre, továbbá azt is meg kell határozni, hogy milyen típusú adatokat kell tárolni és hogy mi az a legrövidebb időtartam, ameddig a kereskedési helyszíneknek, az APA-knak és a CTP-knek a (2) bekezdéssel összhangban tárolniuk kell az adatokat ahhoz, hogy eleget tudjanak tenni az ilyen adatkéréseknek.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az ebben a bekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

23. cikk

A befektetési vállalkozásokra vonatkozó kereskedési kötelezettség

(1) A befektetési vállalkozásoknak biztosítaniuk kell, hogy a szabályozott piacra bevezetett részvényekkel általa teljesített ügyletekre vagy a kereskedési helyszínen részvényekkel általa teljesített ügyletekre az esettől függően szabályozott piacon, MTF-en vagy rendszeres internalizálón, vagy azokkal a 2014/65/EU irányelv 25. cikke (4) bekezdésének a) pontja értelmében egyenértékűnek tekintett, harmadik országbeli kereskedési helyszínen kerüljön sor, kivéve, ha azokra az alábbiak valamelyike jellemző:

- a) nem szisztematikus, ad hoc, rendszertelen és nem gyakori jellegűek; vagy
- b) elfogadható partnerek és/vagy szakmai ügyfelek között bonyolítják le őket és nem járulnak hozzá az árfeltárási folyamathoz.

(2) Az olyan belső párosító rendszereket üzemeltető befektetési vállalkozásoknak, amelyek a részvényekre, letéti igazolásokra, tőzsdén kereskedett alapokra, certifikátokra és más, hasonló pénzügyi eszközökre vonatkozó ügyfélmegbízásokat multilaterális alapon hajtják végre, rendelkezniük kell a 2014/65/EU irányelv szerinti MTF engedéllyel, és meg kell felelniük az ilyen engedélyekkel kapcsolatos valamennyi vonatkozó rendelkezésnek.

(3) E cikk következetes alkalmazása érdekében az EÉPH-nak olyan szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyek meghatározzák azoknak a részvényügyleteknek a sajátos jellemzőit, amelyek nem járulnak hozzá az (1) bekezdésben említett árfeltárási folyamathoz, figyelembe véve az alábbi eseteket:

- a) rejtett likviditási ügyletek; vagy
- b) amikor az ilyen pénzügyi eszközök cseréjét a pénzügyi eszköz aktuális piaci értékelésén kívüli tényezők határozzák meg.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

IV. CÍM

ÜGYLETJELENTÉS

24. cikk

A piacok integritásának fenntartására vonatkozó kötelezettség

Az 1095/2010/EU rendelet 31. cikkének megfelelően az EÉPH által koordinált illetékes hatóságok az 596/2014/EU rendelet érvényesítésére vonatkozó felelősség megosztásának sérelme nélkül monitoring alá vonják a befektetési vállalkozások tevékenységét annak biztosítására, hogy becsületesen, tisztességesen, hivatásszerűen és a piac integritását elősegítő módon járjanak el.

25. cikk

Nyilvántartás-vezetési kötelezettség

(1) A befektetési vállalkozásnak öt éven át meg kell őriznie az illetékes hatóság számára a pénzügyi eszközökkel kapcsolatos valamennyi megbízásra és valamennyi lebonyolított ügyletére vonatkozó lényeges adatokat, függetlenül attól, hogy saját számlára vagy ügyfél nevében kereskedett-e. Az ügyletek nevében végzett ügyletek esetén a nyilvántartásoknak tartalmazniuk kell az ügyfél kilétére vonatkozó összes információt és adatot, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv alapján előírt információkat⁽¹⁾. Az 1095/2010/EU rendelet 35. cikkében megállapított eljárásnak és feltételeknek megfelelően az EÉPH hozzáférést kérhet ezekhez az információkhoz.

(2) A kereskedési helyszín működtetőjének legalább öt éven át meg kell őriznie az illetékes hatóság számára a pénzügyi eszközökkel kapcsolatos, a rendszerein keresztül meghirdetett összes megbízásra vonatkozó lényeges adatokat. A nyilvántartások tartalmazzák a megbízás jellemzőit képező releváns adatokat, beleértve azokat, amelyek a megbízást kapcsolatba hozzák a megbízás alapján teljesített ügylettel (ügyletekkel), és amelyek részleteit a 26. cikk (1) és (3) bekezdésével összhangban jelenteni kell. Az EÉPH szerepe az, hogy megkönnyítse és koordinálja az illetékes hatóságok hozzáférését az e bekezdés szerinti információkhoz.

(3) Az EÉPH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia azoknak a megbízással összefüggő lényeges adatoknak a pontos meghatározása érdekében, amelyeket az e cikk (2) bekezdése értelmében meg kell őrizni, de nem szerepelnek a 26. cikkben.

E szabályozástechnikai standardtervezeteket között szerepelnie kell a megbízást továbbító tag vagy résztvevő azonosító kódjának, a megbízás azonosító kódjának, a megbízás továbbítása dátumának és idejének, a megbízás jellemzőinek, beleértve a megbízás típusát, a limitát ha van ilyen, az érvényesség időtartamát, a megbízással kapcsolatos esetleges utasításokat, az esetleges módosításokkal kapcsolatos adatokat, a megbízás törlését, részben vagy teljes egészében történő végrehajtását, a megbízotti vagy megbízói minőséget.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardok tervezetének az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelő elfogadására.

26. cikk

Ügyletjelentési kötelezettség

(1) Azok a befektetési vállalkozások, amelyek pénzügyi eszközökkel ügyleteket teljesítenek, az ilyen ügyletek adatairól a lehető leghamarabb, de legkésőbb a következő munkanap zárásáig mindenre kiterjedő és pontos jelentést tesznek az illetékes hatóságnak.

Az illetékes hatóságoknak az a 2014/65/EU irányelv 85. cikkének megfelelően ki kell dolgozniuk a szükséges eljárásokat annak biztosítására, hogy az adott pénzügyi eszközök likviditása szempontjából legfontosabb piac illetékes hatósága is megkapja ezeket az információkat.

Az illetékes hatóságok kérésre az EÉPH rendelkezésére bocsátják az e cikkel összhangban jelentett valamennyi információt.

(2) Az (1) bekezdésben említett kötelezettség alkalmazandó az alábbiakra:

- a) a piacra bevezetett, vagy kereskedési helyszínen kereskedett pénzügyi eszközök, vagy olyan pénzügyi eszközök, amelyekre vonatkozóan forgalmazás engedélyezése iránti kérelmet nyújtottak be;
- b) azok a pénzügyi eszközök, amelyeknél az alapul szolgáló pénzügyi eszközzel valamely kereskedési helyszínen kereskednek; továbbá

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2005. október 26-i 2005/60/EK irányelve a pénzügyi rendszereknek a pénzmosás, valamint terrorizmus finanszírozása céljára való felhasználásának megelőzéséről (HL L 309., 2005.11.25., 15. o.).

- c) azok a pénzügyi eszközök, amelyeknél az alapul szolgáló eszköz egy olyan pénzügyi eszközt tartalmazó kosár vagy index, amelyekkel valamely kereskedési helyszínen kereskednek.

A kötelezettség attól függetlenül alkalmazandó az a), b) és c) pontban említett pénzügyi eszközökkel végzett ügyletekre, hogy az ügyleteket a kereskedési helyszínen folytatják-e le.

(3) A jelentéseknek adatokat kell szolgáltatniuk különösen a vásárolt vagy eladott pénzügyi eszközök nevééről és számáról, a teljesítés mennyiségéről, dátumáról és idejéről, az ügyleti ákról, tartalmazniuk kell azoknak az ügyfeleknek az azonosítását, amelyek nevében a befektetési vállalkozás az adott ügyletet teljesítette, a befektetési vállalkozáson belül a befektetési döntésért és az ügylet teljesítéséért felelős személyeknek és a használt számítógépes algoritmusoknak az azonosítását, annak az alkalmazandó mentességnek az azonosítását, amely alapján a kereskedésre sor került, az érintett befektetési vállalkozások azonosításának módját, valamint a 236/2012/EU rendelet 2. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározottak szerinti, részvényekkel és állampapírokkal kapcsolatos, az említett rendelet 12., 13. és 17. cikkének hatálya alá tartozó short ügyleteknek az azonosítását. Azoknál az ügyleteknél, amelyeket kereskedési helyszínen teljesítettek, a jelentéseknek tartalmazniuk kell az ügyletek típusait azonosító megjelöléseket is, a 20. cikk (3) bekezdésének a) pontja és a 21. cikk (5) bekezdésének a) pontja alapján elfogadandó intézkedéseknek megfelelően. A származtatott ügyletekre vonatkozóan a jelentésekben fel kell tüntetni, hogy az ügylet a 2014/65/EU irányelv 57. cikkének megfelelően objektíven mérhető módon csökkenti-e kockázatokat

(4) Azoknak a befektetési vállalkozásoknak, amelyek megbízásokat továbbítanak, a megbízás továbbításakor meg kell adniuk az (1) és (3) bekezdésben meghatározott összes adatot. A befektetési vállalkozás ahelyett, hogy a megbízás továbbításakor megadná az említett adatokat, választhatja azt a lehetőséget is, hogy a továbbított megbízást végrehajtását követően az (1) bekezdésben foglalt előírások szerint ügyletként jelenti. Ebben az esetben a befektetési vállalkozásnak az ügyleti jelentésben fel kell tüntetnie, hogy az ügylet egy továbbított megbízásra vonatkozik.

(5) A kereskedési helyszín működtetőjének jelentést kell tennie azon ügyletek részleteiről, amelyeket a platformján kereskedett eszközökkel, rendszerein keresztül olyan vállalkozás teljesít, amely az (1) és a (3) bekezdés szerint nem tartozik ennek a rendeletnek a hatálya alá.

(6) Az ügyfelek azonosítását célzó, (3) és (4) bekezdés szerinti azonosítás bejelentésére a befektetési vállalkozások egy, a jogi személy ügyfelek azonosítására létrehozott, jogi személyi azonosítót használnak.

Az EÉPH az 1095/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban 2016. január 3-ig iránymutatásokat dolgoz ki annak biztosítása érdekében, hogy a jogi személyi azonosítók Unión belüli alkalmazása megfeleljen a nemzetközi előírásoknak, különösen pedig a Pénzügyi Stabilitási Tanács által megállapított előírásoknak.

(7) Az (1), (3) és (9) bekezdéssel összhangban a bejelentéseket az illetékes hatóságnak vagy maga a befektetési vállalkozás köteles megtenni, vagy a nevében eljáró ARM vagy az a kereskedési helyszín, amelynek rendszerén keresztül az ügylet megtörtént.

A befektetési vállalkozások felelnek az illetékes hatóságnak benyújtott jelentések hiánytalanságáért, pontosságáért és időben történő benyújtásáért.

Az említett felelősségtől eltérve, amennyiben egy befektetési vállalkozás a fent említett ügyletek részleteiről a nevében vagy egy kereskedési helyszín nevében eljáró ARM-en keresztül jelent, a befektetési vállalkozás nem visel felelősséget az ARM-nek vagy a kereskedelmi helyszínek tulajdonítandó jelentések teljessége, pontossága vagy időben történő benyújtása tekintetében fennálló hiányosságok vonatkozásában. Ezekben az esetekben és a 2014/65/EU irányelv 66. cikke (4) bekezdésére figyelemmel ezekért a hiányosságokért az ARM vagy a kereskedési helyszín viseli a felelősséget.

Ugyanakkor a befektetési vállalkozásoknak ésszerű intézkedéseket kell tenniük a nevükben benyújtott ügyletjelentések hiánytalanságának, pontosságának és időben való beadásának ellenőrzése érdekében.

A székhely szerinti tagállam előírja, hogy a kereskedési helyszín, amennyiben a befektetési vállalkozás nevében bejelentést tesz, rendelkezzen az információk továbbítására használt eszközök biztonságát és hitelesítését garantáló, stabil biztonsági mechanizmusokkal, amelyek minimalizálják az adatsérülés és a jogosulatlan hozzáférés kockázatát, és az adatok bizalmosságának mindenkori megőrzésével megelőzik az információ kiszivárgását. A székhely szerinti tagállam előírja, hogy a kereskedési helyszínnek megfelelő erőforrásokkal és tartalékrendszerekkel kell rendelkeznie ahhoz, hogy szolgáltatásait mindenkor nyújtani tudja, és fenn tudja azokat tartani.

A vételi és eladási ajánlatok egyeztetésére vagy bejelentésére szolgáló rendszereket – ideértve a 648/2012/EU rendelet VI. címével összhangban bejegyzett vagy elismert kereskedési adattárakat – az illetékes hatóság jóváhagyhatja olyan ARM-ként, amely az (1), (3) és (9) bekezdéssel összhangban ügyleti jelentéseket továbbít az illetékes hatóságnak.

Amennyiben az ügyleteket a 648/2012/EU rendelet 9. cikkével összhangban egy ARM-ként jóváhagyott kereskedési adattárnak jelentették, és e jelentések tartalmazzák az (1), (3) és a (9) bekezdés szerint megkövetelt adatokat, és ezen adatokat a kereskedési adattár az (1) bekezdésben megállapított határidőn belül továbbítja az illetékes hatóságnak, úgy a befektetési vállalkozás számára az (1) bekezdésben előírt kötelezettség teljesítettnek tekintendő.

Ha az ügyleti jelentések hibásak vagy hiányosak, az ügyleti jelentéseket benyújtó ARM, befektetési vállalkozás vagy kereskedési helyszín kijavítja az információt és javított jelentést nyújt be az illetékes hatóságnak.

(8) Amennyiben a 2014/65/EU irányelv 35. cikkének (8) bekezdésével összhangban e cikk szerinti jelentéseket továbbítanak a fogadó tagállam illetékes hatósága részére, úgy az ezt az információt továbbítja a befektetési vállalkozás székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságaihoz, kivéve, ha a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai úgy döntenek, hogy nem kívánják az ilyen információt megkapni.

(9) Az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyek meghatározzák:

- a) az (1) és (3) bekezdésnek megfelelően jelentendő információk adatstandardjait és formátumait, ideértve a pénzügyi ügyletek bejelentésének módszereit és szabályait, valamint az ilyen jelentések formáját és tartalmát;
- b) az (1) bekezdés szerinti fontos piac meghatározásának kritériumait;
- c) a hivatkozásokat a vásárolt vagy eladott pénzügyi eszközökre, a teljesítés mennyiségére, dátumára és idejére, az ügyleti árakra, az ügyfél-azonosítási információkra és adatokra, azoknak az ügyfeleknek a megjelölésére, amelyek nevében a befektetési vállalkozás az adott ügyletet teljesítette, a befektetési vállalkozáson belül a befektetési döntésért és az ügylet teljesítéséért felelős személyeknek és a használt számítógépes algoritmusoknak az azonosítására, arra az alkalmazandó mentességet azonosító megjelölésre, amely alapján a kereskedelemre sor került, az érintett befektetési vállalkozások azonosításának módjára, az ügylet teljesítésének módszerére, azokra az adatmezőkre, amelyek a (3) bekezdésnek megfelelően az ügyleti jelentések feldolgozásához és elemzéséhez szükségesek; valamint
- d) a (3) bekezdésben említett, részvényekkel és állampapírokkal kapcsolatos short ügyleteket azonosító megjelölést;
- e) a (2) bekezdéssel összhangban bejelentendő pénzügyi eszközök vonatkozó kategóriáit;
- f) a jogi személyi azonosítók tagállamok általi, z (6) bekezdéssel összhangban történő kidolgozásának, kiosztásának és fenntartásának feltételeit, és azokat a feltételeket, amelyekkel a befektetési vállalkozások felhasználhatják ezeket a jogi személyi azonosítókat az (1) bekezdés szerint általuk elkészítendő ügyletjelentésekben az ügyfeleket azonosító, a (3), (4) és (5) bekezdés alapján való megjelölésre;
- g) az ügyleti adatszolgáltatási kötelezettség alkalmazását a befektetési vállalkozások fióktelepeire;
- h) e cikk alkalmazásában mi minősül ügyletnek és ügylet teljesítésének;

i) mikor tekintendő úgy, hogy egy befektetési vállalkozás továbbított egy megbízást a (4) bekezdés alkalmazásában.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardok tervezetének az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelő elfogadására.

(10) 2019. január 3-ig az EÉPH jelentést nyújt be a Bizottságnak e cikk működéséről, ideértve a 648/2012/EU rendelet szerinti, vonatkozó jelentéstételi kötelezettségekkel való kölcsönhatását és azt, hogy a kapott és az illetékes hatóságok között kicserélt ügyletjelentések tartalma és formátuma lehetővé teszi-e a befektetési vállalkozások tevékenységeinek az e rendelet 24. cikke szerinti monitoringját. A Bizottság lépéseket tehet, hogy esetleges változtatásokat javasoljon, beleértve annak előírását, hogy az ügyleteket az illetékes hatóságok helyett kizárólag az EÉPH által kijelölt egységes rendszernek kell továbbítani. A Bizottság továbbítja az EÉPH jelentését az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

27. cikk

Adatszolgáltatási kötelezettség a pénzügyi eszközökre vonatkozó referenciaadatok tekintetében

(1) A szabályozott piacra bevezetett vagy MTF-eken vagy OTF-eken kereskedett pénzügyi eszközök tekintetében a kereskedési helyszínek a 26. cikk szerinti ügyletjelentés céljából megküldik az illetékes hatóságoknak az azonosító referenciaadatokat.

A 26. cikk (2) bekezdésének hatálya alá tartozó, annak rendszerében kereskedett egyéb pénzügyi eszközök tekintetében minden egyes rendszeres internalizáló az illetékes hatósága rendelkezésére bocsátja az ezekkel a pénzügyi eszközökkel kapcsolatos referenciaadatokat.

Az azonosító referenciaadatoknak készen kell állniuk az illetékes hatósághoz való, egységes és elektronikus formátumban történő benyújtásra, mielőtt az adott pénzügyi eszköz kereskedése megkezdődik. A pénzügyi eszközre vonatkozó referenciaadatokat a pénzügyi eszközt érintő minden adatváltozás esetén aktualizálni kell. Az illetékes hatóságoknak késelelem nélkül továbbítaniuk kell ezeket az értesítéseket az EÉPH számára, amely azonnal közzéteszi azokat a weboldalán. Az EÉPH-nak e referenciaadatokhoz hozzáférést kell biztosítania az illetékes hatóságok számára.

(2) Annak érdekében, hogy az illetékes hatóságok a 26. cikk szerint monitoring alá vonhassák a befektetési vállalkozások tevékenységeit, biztosítva, hogy azok tisztességesen, méltányosan és szakszerűen, továbbá olyan módon járnak el, hogy előmozdítsák a piaci integritást, az EÉPH és az illetékes hatóságok megállapítják a következők biztosításához szükséges intézkedéseket:

- a) az EÉPH és az illetékes hatóságok ténylegesen megkapják a pénzügyi eszközök referenciaadatait az (1) bekezdés szerint;
- b) az így megkapott adatok minősége megfelelő a 26. cikk szerinti ügyletjelentési kötelezettség céljára;
- c) a pénzügyi eszközök (1) bekezdés szerint megkapott referenciaadatainak az érintett illetékes hatóságok közötti cseréje ténylegesen megtörténik.

(3) Az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyek meghatározzák az alábbiakat:

- a) a pénzügyi eszközök referenciaadataira vonatkozó adatstandardokat és adatformátumokat az (1) bekezdéssel összhangban, többek között az adatok az illetékes hatóságoknak történő átadására és frissítésére és az EÉPH-nak az (1) bekezdéssel összhangban való továbbítására vonatkozó módszereket és megállapodásokat, valamint a szóban forgó adatok formátumát és tartalmát;
- b) az EÉPH és az illetékes hatóságok által a (2) bekezdés szerint kötendő megállapodásokkal kapcsolatban szükséges technikai intézkedéseket.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardok tervezetének az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelő elfogadására.

V. CÍM

SZÁRMAZTATOTT TERMÉKEK

28. cikk

A szabályozott piacokon, MTF-eken vagy OTF-eken való kereskedés kötelezettsége

(1) A 648/2012/EU rendelet 2. cikkének 8. pontja szerinti pénzügyi szerződő felek és az ugyanezen rendelet 10. cikke (1) bekezdésének b) pontjában jelzett feltételeket teljesítő nem pénzügyi szerződő felek – azon származtatott termékek tekintetében, amelyek a származtatott termékek olyan kategóriájához tartoznak, amelyet a 32. cikkben ismertetett eljárásnak megfelelően kereskedési kötelezettség hatálya alá tartozónak is nyilvánítottak, és amelyek szerepelnek a 34. cikkben említett jegyzékben – más ilyen pénzügyi szerződő felekkel vagy a 648/2012/EU rendelet 10. cikkének (1) bekezdése b) pontjában jelzett feltételeket teljesítő más ilyen nem pénzügyi szerződő felekkel a fent említett rendelet 3. cikke értelmében nem csoporton belüli ügyleteknek minősülő ügyleteket vagy ugyanezen rendelet 89. cikkében foglalt átmeneti rendelkezések hatálya alá nem tartozó ügyleteket csak a következő piacokon köthetik meg:

a) szabályozott piacok;

b) MTF-ek;

c) OTF-ek; vagy

d) harmadik országok kereskedési helyszínei, feltéve, hogy a Bizottság a (4) bekezdéssel összhangban határozatot hozott, és hogy a harmadik ország ténylegesen egyenértékű rendszert biztosít a 2014/65/EU irányelv szerint engedélyezett kereskedési helyszínek elismeréséhez, hogy a harmadik országban kereskedési kötelezettség hatálya alá tartozó származtatott termékeket nem kizárólagos alapon a piacra bevezessék vagy azokkal kereskedjenek.

(2) A kereskedési kötelezettséget alkalmazni kell az (1) bekezdésben említett azon szerződő felekre is, amelyek a származtatott termékek kereskedési kötelezettség hatálya alá tartozónak nyilvánított kategóriájához tartozó termékekkel kötnek ügyletet olyan harmadik országbeli pénzügyi intézményekkel vagy más olyan harmadik országbeli gazdálkodó egységekkel, amelyek, ha az Unióban lennének letelepedettek, elszámolási kötelezettség hatálya alá tartoznának. A kereskedési kötelezettséget alkalmazni kell olyan harmadik országbeli gazdálkodó egységekre is, amelyek, ha az Unióban lennének letelepedettek, elszámolási kötelezettség hatálya alá tartoznának, és amelyek a származtatott termékek kereskedési kötelezettség hatálya alá tartozónak nyilvánított kategóriához tartozó termékekkel kötnek ügyletet, feltéve, hogy az adott ügylet közvetlen, jelentős és előre látható hatással lesz az Unióban, vagy amikor a kötelezettség előírása annak érdekében szükséges vagy helyénvaló, hogy megakadályozza e rendelet rendelkezéseinek megkerülését.

Az EÉPH rendszeresen monitoring alá vonja az azon származtatott termékekkel kapcsolatos tevékenységet, amelyek nem tartoznak az (1) bekezdésben meghatározott kereskedési kötelezettség hatálya alá, annak érdekében, hogy azonosítsa azokat az eseteket, amikor egy bizonyos szerződéskategória rendszerkockázatot jelenthet, és kiküszöbölje a szabályozási arbitrázst a kereskedési kötelezettség alá tartozó származtatott ügyletek, illetve a szabályozási arbitrázst a kereskedési kötelezettség alá nem tartozó származtatott ügyletek között.

(3) Az (1) bekezdés szerinti kereskedési kötelezettség hatálya alá tartozónak nyilvánított származtatott termékek bevezethetők a szabályozott piacra vagy azokkal az (1) bekezdésben említett bármelyik kereskedési helyszínen kereskedni lehet, amennyiben ez megkülönböztetésmentes és nem kizárólagos alapon történik.

(4) Az 51. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően a Bizottság határozatokat fogadhat el annak megállapításáról, hogy egy harmadik ország jogi és felügyeleti keretrendszere biztosítja, hogy az adott harmadik országban engedélyezett kereskedési helyszínek olyan, jogilag kötelező előírásoknak feleljenek meg, amelyek egyenértékűek az e cikk (1) bekezdése a), b) vagy c) pontjában említett kereskedési helyszínekre e rendelet, a 2014/65/EU irányelv és az 596/2014/EU rendelet alapján vonatkozó előírásokkal, és amelyek effektív felügyelet és végrehajtás hatálya alá tartoznak az adott harmadik országban.

E határozatok egyedüli célja arról dönteni, hogy a kereskedési helyszín alkalmas-e a kereskedési kötelezettség alá tartozó származtatott termékek kereskedésére.

Egy harmadik ország jogi és felügyeleti keretrendszere akkor tekintendő egyenértékű joghatással bírónak, ha a következő feltételek mindegyikét teljesíti:

- a) a kereskedési helyszínek az adott harmadik országban engedélyezés, valamint folyamatos effektív felügyelet és végrehajtás hatálya alá tartoznak;
- b) a kereskedési helyszínek világos és átlátható szabályokkal rendelkeznek a pénzügyi eszközök piacra való bevezetését illetően, ami lehetővé teszi e pénzügyi eszközök tisztességes, szabályos és hatékony kereskedését, és szabadon átruházhatóságát;
- c) a pénzügyi eszközök kibocsátóival szemben időszakos és folyamatos tájékoztatási előírások vannak érvényben, ami magas szintű befektetővédelmet biztosít;
- d) gondoskodik a piac átláthatóságáról és integritásáról, a bennfentes kereskedelem és a piaci manipuláció formájában megjelenő piaci visszaélést kezelő szabályok révén;

A Bizottság e bekezdés szerinti határozata korlátozódhat a kereskedési helyszínek egy kategóriájára vagy bizonyos kategóriáira. Ebben az esetben a harmadik országbeli kereskedési helyszín csak akkor tartozik az (1) bekezdés d) pontja alá, ha a Bizottság határozatában szereplő kategóriák egyikébe esik.

(5) E cikk következetes alkalmazásának biztosítása érdekében az EÉPH-nak olyan szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyek meghatározzák a (2) bekezdésben említett azon ügylettípusokat, amelyeknek közvetlen, jelentős és előre látható hatása van az Unión belül, illetve amelyek esetében a kereskedési kötelezettség előírása szükséges vagy helyénvaló annak érdekében, hogy megakadályozza e rendelet rendelkezéseinek megkerülését.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardok tervezetének az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelő elfogadására.

Az e bekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak lehetőség szerint és adott esetben meg kell egyezniük a 648/2012/EU rendelet 4. cikkének (4) bekezdése értelmében elfogadott standardokkal.

29. cikk

Elszámolási kötelezettség a szabályozott piacokon kereskedett származtatott termékekre vonatkozóan és az elszámolásra történő befogadás ütemezése

(1) Valamely szabályozott piac működtetőjének gondoskodnia kell arról, hogy a származtatott termékekkel az adott szabályozott piacon végzett minden ügylet elszámolását CCP végezze el.

(2) A CCP-knek, a kereskedési helyszíneknek és a 648/2012/EU rendelet 2. cikkének 14. pontjával összhangban klíringtagként működő befektetési vállalkozásoknak hatékony rendszerekkel, eljárásokkal és mechanizmusokkal kell rendelkezniük az elszámolt származtatott termékeket illetően annak biztosítása érdekében, hogy az elszámolt származtatott ügyleteket a technikailag megvalósítható leggyorsabb módon, automatikus rendszerek alkalmazásával nyújtsák be és fogadják be elszámolásra.

E bekezdés alkalmazásában „elszámolt származtatott ügylet”:

- a) minden olyan származtatott ügylet, amelyet az e cikk (1) bekezdésében foglalt elszámolási kötelezettség vagy a 648/2012/EU rendelet 4. cikkében foglalt elszámolási kötelezettség szerint kell elszámolni;

b) minden olyan származtatott ügylet, amelynek elszámolásáról az érintett felek egyéb módon megállapodtak.

(3) Az EÉPH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia az e cikk szerinti rendszerekre, eljárásokra és mechanizmusokra vonatkozó minimumkövetelmények – köztük a befogadásra vonatkozó határidők – meghatározása céljából, figyelembe véve a működési és egyéb kockázatok megfelelő kezelésének szükségességét.

Az EÉPH folyamatos hatáskörrel rendelkezik azzal kapcsolatban, hogy amennyiben úgy ítéli meg, hogy az ágazat fejlődése ezt megköveteli, további szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgozhat ki annak érdekében, hogy a hatályban lévőket naprakésszé tegye.

Az EÉPH az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első és a második albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

30. cikk

Közvetett elszámolási megállapodások

(1) Tőzsdén kereskedett származtatott termékek esetében lehetséges közvetett elszámolási megállapodásokat létesíteni, amennyiben ezek a megállapodások nem növelik a partnerkockázatot, és biztosítják, hogy a szerződő fél eszközei és pozíciói a 648/2012/EU rendelet 39. és 48. cikkében említett védelemmel megegyező hatású védelemben részesülnek.

(2) Az EÉPH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia a közvetett elszámolási megállapodások típusainak meghatározása céljából, amennyiben megállapítást nyert, hogy azok megfelelnek a z (1) bekezdésben említett feltételeknek, biztosítva összhangot a 149/2013/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet II. fejezetében⁽¹⁾ a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek tekintetében meghatározott rendelkezésekkel.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az ebben a bekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

31. cikk

Portfóliótömörítés

(1) A portfóliótömörítési szolgáltatások nyújtása során a befektetési vállalkozásokra és piaci szereplőkre nem alkalmazandó a 2014/65/EU irányelv 27. cikke szerinti legjobb teljesítési kötelezettség, az e rendelet 8., 10., 18. és 21. cikke szerinti átláthatósági kötelezettségek, valamint a 2014/65/EU irányelv 1. cikkének (6) bekezdése szerinti kötelezettség. A származtatott termékek összetevőinek megszüntetésére és helyettesítésére a portfóliótömörítés során nem vonatkozik e rendelet 28. cikke.

(2) A portfóliótömörítési szolgáltatásokat nyújtó befektetési vállalkozásoknak és piaci szereplőknek jóváhagyott közzétételi mechanizmuson keresztül a 10. cikkben meghatározott határidőn belül nyilvánosságra kell hozniuk a portfóliótömörítés keretében teljesített ügyletek volumenét, és hogy mikor teljesítették azokat.

(3) A portfóliótömörítési szolgáltatásokat nyújtó befektetési vállalkozásoknak és piaci szereplőknek teljes és pontos nyilvántartást kell vezetniük az összes olyan portfóliótömörítésről, amelyet ők szerveznek, vagy amelyben részt vesznek. E nyilvántartásokat kérésre haladéktalanul az illetékes hatóság vagy az EÉPH rendelkezésére kell bocsátani.

⁽¹⁾ A Bizottság 2012. december 19-i 2013/149/EU felhatalmazáson alapuló rendelete a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a közvetett elszámolási megállapodásokról, az elszámolási kötelezettségről, a nyilvános jegyzékről, a kereskedési helyszínhez való hozzáférésről, a nem pénzügyi szerződő felekről és a nem központi szerződő fél által elszámolt tőzsdén kívüli származtatott ügyletek tekintetében alkalmazott kockázatcsökkentési technikákról szóló szabályozási technikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 52., 2013.2.23., 11. o.).

(4) A Bizottság – az 50. cikkkel összhangban – felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján olyan intézkedéseket fogadhat el, amelyek meghatározzák a következőket:

- a) a portfóliótömörítés elemeit;
- b) a (2) bekezdéssel összhangban közzeendő információkat

a létező nyilvántartási, jelentési vagy közzétételi előírások a lehető legnagyobb mértékben való igénybevételével.

32. cikk

A kereskedési kötelezettségre vonatkozó eljárás

(1) Az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyek meghatározzák a következőket:

- a) a 648/2012/EU rendelet 5. cikkének (2) és (4) bekezdése szerint az elszámolási kötelezettség hatálya tartozónak nyilvánított származtatott termékek mely kategóriával vagy releváns alkategóriájával kell az e rendelet 28. cikkének (1) bekezdésében említett helyszíneken kereskedni.
- b) azt az időpontot, vagy azokat az időpontokat, amikortól a kereskedési kötelezettség érvénybe lép, ideértve az esetleges fokozatos bevezetést is, valamint az elszámolásra kötelezett szerződő felek kategóriáit, amennyiben a szóban forgó fokozatos bevezetésről vagy a szerződő felek említett kategóriáiról a szabályozástechnikai standardokban a 648/2012/EU rendelet 5. cikke (2) bekezdésének b) pontja szerint rendelkeztek.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket a 648/2012/EU rendelet 5. cikkének (2) bekezdése szerinti szabályozástechnikai standardok Bizottság általi elfogadásától számított hat hónapon belül nyújtja be a Bizottságnak.

A szabályozástechnikai standardok tervezetének a Bizottság általi elfogadásra történő benyújtása előtt az EÉPH-nak nyilvános konzultációt kell folytatnia, és adott esetben konzultálhat harmadik országok illetékes hatóságával.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(2) Ahhoz, hogy a kereskedési kötelezettség érvénybe lépjen:

- a) a származtatott termékek (1) bekezdés a) pontja szerinti kategóriáját vagy releváns alkategóriáját be kell vezetni a piacra vagy kereskedni kell vele legalább egy, a 28. cikk (1) bekezdésében említett kereskedési helyszínen, és
- b) elegendő vételi és eladási szándéknak kell fennállnia harmadik felek részéről a származtatott termékek adott kategóriája vagy releváns alkategóriája tekintetében ahhoz, hogy a származtatott termékek adott kategóriáját kellően likvidnek lehessen tekinteni a csak a 28. cikk (1) bekezdésében említett helyszíneken történő kereskedés szempontjából.

(3) Amikor az (1) bekezdésben említett szabályozástechnikai standardok tervezetét kialakítja, az EÉPH a származtatott termékek kategóriáját vagy annak releváns alkategóriáját a következő kritériumok alapján tekinti kellően likvidnek:

- a) a kötések átlagos gyakorisága és nagyságrendje különböző piaci feltételek mellett, figyelemmel a származtatott termékek kategóriáján belül a termékek jellegére és életciklusára;
- b) az aktív piaci szereplők száma és típusa, ideértve a piaci szereplőknek az egy adott termék piacán forgalmazott termékekhez/lebonyolított ügyletekhez viszonyított arányát;

c) az eladási és vételi ár különbségének (spread) átlagos nagysága.

A szabályozástechnikai standardok tervezetének elkészítésekor az EÉPH-nak figyelembe kell vennie azt a várható hatást, amelyet ez a kereskedési kötelezettség gyakorolhat a származtatott termékek egy kategóriájának vagy releváns alkategóriájának a likviditására, valamint a pénzügyi szervezetektől eltérő végfelhasználók kereskedési tevékenységére.

Az EÉPH meghatározza, hogy a származtatott termékek kategóriája vagy releváns alkategóriája csak bizonyos nagyságrendet el nem érő ügyletek esetében kellőképpen likvid.

(4) Az EÉPH-nak, saját kezdeményezésére, a (2) bekezdésben meghatározott kritériumokkal összhangban és a nyilvános konzultáció lefolytatását követően azonosítania kell és közölnie kell a Bizottsággal a származtatott termékek azon kategóriáit vagy azokat az egyedi származtatott ügyleteket, amelyek a 28. cikk (1) bekezdésében említett helyszíneken történő kereskedési kötelezettség hatálya alá tartoznának, de amelyekre egyetlen CCP sem kapott még engedélyt a 648/2012/EU rendelet 14. vagy 15. cikke szerint, vagy amelyek nincsenek a piacra bevezetve, vagy nem kereskednek velük a 28. cikk (1) bekezdésében említett valamely kereskedési helyszínen.

Az EÉPH által küldött, az első albekezdésben említett értesítést követően a Bizottság felhívást tehet közzé az ilyen származtatott termékeknek a 28. cikk (1) bekezdésében említett helyszíneken való kereskedését célzó javaslatok kidolgozására.

(5) Az EÉPH-nak az (1) bekezdéssel összhangban új szabályozástechnikai standardtervezeteket kell benyújtania a Bizottságnak a meglévő szabályozástechnikai standardok módosítására, felfüggesztésére vagy hatályon kívül helyezésére, amennyiben lényeges változás történik a (2) bekezdésben meghatározott kritériumokban. Mielőtt ezt megtenné, az EÉPH adott esetben konzultálhat harmadik országok illetékes hatóságaival.

A Bizottság felhatalmazást kap az e bekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(6) Az EÉPH kidolgozza a (2) bekezdés b) pontjában említett kritériumokat meghatározó szabályozástechnikai standardok tervezetét.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardok tervezetének az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

33. cikk

A párhuzamos vagy egymásnak ellentmondó szabályok elkerülésére szolgáló mechanizmus

(1) Az EÉPH-nak segítséget kell nyújtania a Bizottságnak a 28. és a 29. cikkben megállapított elvek nemzetközi alkalmazásának a monitoringjához, továbbá az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak legalább évente benyújtandó jelentések elkészítéséhez, amelyekben kitérnek a piaci szereplőkre vonatkozó esetleges párhuzamos vagy egymásnak ellentmondó előírások meglétére, és lehetséges intézkedéseket javasolnak.

(2) A Bizottság elfogadhat olyan végrehajtási jogi aktusokat, amelyekben megállapítja, hogy az érintett harmadik ország jogi, felügyeleti és végrehajtási keretrendszere:

a) egyenértékű a 28. és a 29. cikk szerinti követelményekkel;

b) az e rendeletben előírtakkal egyenértékű szakmai titoktartási garanciákat nyújt;

c) ténylegesen, tisztességes és torzításoktól mentes módon érvényesülve biztosítja a hatékony felügyeletet és végrehajtást a harmadik országban.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 51. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

(3) A (2) bekezdésben említett, az egyenértékűsége vonatkozó végrehajtási jogi aktus azt jelenti, hogy az e rendelet hatálya alá tartozó ügyletet kötő szerződő felek kizárólag abban az esetben tekinthetők úgy, hogy megfeleltek a 28. és a 29. cikkben foglalt követelményeknek, ha legalább az egyik szerződő fél az adott harmadik országban letelepedett, és a szerződő felek betartják az adott harmadik ország vonatkozó jogi, felügyeleti és végrehajtási előírásait.

(4) A Bizottság az EÉPH-val együttműködve monitoring alá vonja, hogy azok a harmadik országok, amelyekre vonatkozóan az egyenértékűségről szóló végrehajtási jogi aktust fogadott el, ténylegesen végrehajtják-e a 28. és a 29. cikkben foglalt követelményekkel egyenértékű előírásokat, és erről rendszeresen, legalább évente jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

Amennyiben a jelentés az egyenértékű követelmények harmadik országbeli hatóságok általi alkalmazása során jelentős hibát vagy következtelenséget tár fel, a Bizottság a jelentés benyújtását követően 30 naptári napon belül visszavonhatja a kérdéses harmadik országbeli jogi keretrendszer egyenértékűnek való elismerését. Az egyenértékűsége vonatkozó végrehajtási jogi aktus visszavonása esetén az e rendelet 28. és 29. cikkében megállapított összes követelmény automatikusan újra vonatkozik a szerződő felek ügyleteire.

34. cikk

Nyilvántartás a kereskedési kötelezettség hatálya alá tartozó származtatott termékekről

Az EÉPH weboldalán közzéteszi és karbantartja azt a nyilvántartást, amely teljes körű és összekapcsolható módon meghatározza azokat a származtatott termékeket, amelyek a 28. cikk (1) bekezdésében említett helyszíneken történő kereskedés kötelezettségének hatálya alá tartoznak, azokat a helyszíneket, ahol e termékeket a piacra bevezették vagy velük kereskednek, és azokat az időpontokat, amelyektől számítva a kötelezettség érvénybe lép.

VI. CÍM

MEGKÜLÖNBÖZTETÉSMENTES HOZZÁFÉRÉS A PÉNZÜGYI ESZKÖZÖK ELSZÁMOLÁSÁHOZ

35. cikk

A központi szerződő felekhez (CCP-khez) való megkülönböztetésmentes hozzáférés

(1) A 648/2012/EU rendelet 7. cikkének sérelme nélkül, a CCP köteles a pénzügyi eszközöket megkülönböztetésmentes és átlátható alapon elszámolásra befogadni – ideértve a biztosítéki követelményeket és a hozzáféréssel kapcsolatos díjakat is –, tekintet nélkül arra, hogy az ügyletet mely kereskedési helyszínen teljesítették. Ez biztosítja, hogy a kereskedési helyszínen jogosult az említett kereskedési helyszínen kereskedett szerződésekkel szembeni megkülönböztetésmentes bánásmódra az alábbiak tekintetében:

- a) biztosítéki követelmények és a gazdasági szempontból egyenértékű szerződések nettósítása, amennyiben az ilyen szerződések valamely CCP pozíciólezáró és egyéb nettósítási eljárásai alá történő, az alkalmazandó fizetéseptelenségi jogon alapuló bevonása nem veszélyeztetné az ilyen eljárás zavartalan és szabályos működését, érvényességét vagy végrehajthatóságát. továbbá
- b) ugyanazon CCP által elszámolt összefüggő szerződések letételeinek egymással szembeni beszámítása a 648/2012/EU rendelet 41. cikkének megfelelő kockázati modell szerint.

A CCP megkövetelheti, hogy a kereskedési helyszínen feleljen meg a CCP által megállapított, működési és technikai előírásoknak, ideértve a kockázatkezelési előírásokat is. Az ebben a bekezdésben szereplő előírás nem vonatkozik az olyan származtatott ügyletekre, amelyek a 648/2012/EU rendelet 7. cikke szerint egyébként is a hozzáférési kötelezettségek hatálya alá tartoznak.

E cikk nem köti azon CCP-eket, amelyek szoros kapcsolatban állnak egy olyan kereskedési helyszínnel, amely a 36. cikk (5) bekezdésének megfelelően értesítést küldött.

(2) A kereskedési helyszínek a CCP-hez való hozzáférés iránti kérelmét hivatalosan be kell nyújtania a CCP-nek, a CCP illetékes hatóságának és a kereskedési helyszínen illetékes hatóságának. A kérelemben közölni kell, hogy a hozzáférést milyen típusú pénzügyi eszközökre vonatkozóan kéri.

(3) A CCP köteles átruházható értékpapírok és pénzügyi eszközök esetében három hónapon belül, tőzsdén kereskedett származtatott termékek esetében pedig hat hónapon belül írásos választ adni a kereskedési helyszínnel, amelyben vagy engedélyezi a hozzáférést – feltéve, hogy az érintett illetékes hatóság a hozzáférést a (4) bekezdés értelmében engedélyezte –, vagy megtagadja a hozzáférést. A CCP csak a (6) bekezdés a) pontjában meghatározott feltételek esetén utasíthatja el a hozzáférési kérelmet. Ha a CCP megtagadja a hozzáférést, válaszáat teljes körűen meg kell indokolnia, és a döntésről írásban tájékoztatnia kell saját illetékes hatóságát. Ha a kereskedési helyszín és a CCP különböző tagállamokban található, a CCP-nek az értesítést és az indokolást a kereskedési helyszín illetékes hatóságának is rendelkezésére kell bocsátania. A CCP-nek a hozzáférést a hozzáférési kérelemre adott pozitív választól számított három hónapon belül lehetővé kell tennie.

(4) A CCP vagy a kereskedési helyszín illetékes hatóságának csak akkor kell engedélyeznie a kereskedési helyszín számára a CCP-hez való hozzáférést, ha:

- a) a hozzáférés nem teszi szükségessé interoperabilitási megállapodás alkalmazását, az olyan származtatott ügyletek esetében, amelyek nem a 648/2012/EU rendelet 2. cikkének 7. pontja szerinti tőzsdén kívüli származtatott ügyletek; vagy
- b) a hozzáférés megadása nem veszélyezteti – többek között a likviditástöredszettség előidézésével – a piacok zavartalan és szabályos működését, valamint nem befolyásolja hátrányosan a rendszerkockázatot.

Az első albekezdés a) pontjában foglaltak azonban nem eredményezhetik a hozzáférés megtagadását, amennyiben a (2) bekezdésben említett kérelem interoperabilitási megállapodást tesz szükségessé, és mind a kereskedési helyszín, mind pedig a javasolt interoperabilitási megállapodásban részt vevő valamennyi CCP egyetértését adta a megállapodáshoz, és azon kockázatok, amelynek a kérelmező CCP a CCP-közi pozíciókból adódóan ki van téve, harmadik félnél fedezve vannak.

Ha a kérelem megtagadásának oka vagy részbeni oka az interoperabilitási megállapodás szükségessége, akkor a kereskedési helyszín ezt közli a CCP-vel, valamint tájékoztatja az EÉPH-t arról, hogy mely további CCP-k rendelkeznek hozzáféréssel az adott kereskedési helyszínhez, az EÉPH pedig közzéteszi ezt az információt annak érdekében, hogy a befektetési vállalkozások, ha úgy kívánják, élhessenek a 2014/65/EU irányelv 37. cikkében foglalt jogaikkal az érintett CCP-k vonatkozásában, ezzel elősegítve az alternatív hozzáférési megállapodásokat.

Ha egy illetékes hatóság megtagadja a hozzáférést, akkor a (2) bekezdésben említett kérelem kézhezvételétől számított két hónapon belül határozatot kell hoznia, amelyben teljes körű indokolást ad a másik illetékes hatóságnak, a CCP-nek és a kereskedési helyszínnel, és közli azokat a bizonyítékokat, amelyekre a határozat alapul.

(5) Az átruházható értékpapírok és pénzügyi eszközök tekintetében egy újonnan létrehozott CCP, amelyet a 648/2012/EU rendelet 2. cikkének 1. pontja szerinti CCP-ként engedélyeztek a 648/2012/EU rendelet 17. cikke szerint ügyletek elszámolására, vagy amelyet a 648/2012/EU rendelet 25. cikke szerint elismertek, vagy a már meglévő nemzeti engedélyezési rendszerben 2014. július 2-án három évnél rövidebb ideje rendelkezik engedéllyel, 2017. január 3. előtt kérelmezheti az illetékes hatóságától, hogy engedélyezze számára, hogy átmeneti rendelkezésekhez folyamodjon. Az illetékes hatóság dönthet úgy, hogy e cikk nem alkalmazandó a CCP-re az átruházható értékpapírok és pénzügyi eszközök tekintetében a 2019. július 3-ig tartó átmeneti időszakban.

Amennyiben ilyen átmeneti időszakot hagynak jóvá, a CCP az átruházható értékpapírok és pénzügyi eszközök tekintetében ezen átmeneti rendelkezés időtartama alatt nem részesülhet a 36. cikk vagy az e cikk szerinti hozzáférési jogokból. Az illetékes hatóságnak értesítenie kell a CCP tekintetében illetékes hatóságok testületének tagjait és az EÉPH-t, amennyiben átmeneti időszakot hagy jóvá. Az EÉPH-nak közzé kell tennie a beküldött értesítések jegyzékét.

Amennyiben egy olyan CCP, amelyre vonatkozóan e bekezdés szerint átmeneti rendelkezéseket hagytak jóvá, szorosan kapcsolódik egy vagy több kereskedési helyszínhez, e kereskedési helyszínek az átruházható értékpapírok és pénzügyi eszközök tekintetében az átmeneti rendelkezés időtartama alatt nem részesülhetnek a 36. cikk vagy az e cikk szerinti hozzáférési jogokból.

Egy olyan CCP számára, amelyet az e rendelet hatálybalépését megelőző három évben engedélyeztek, de amely legalább egy, ezen időszakot megelőzően engedélyezett CCP-t érintő egyesüléssel vagy felvásárlással jött létre, nem engedélyezhető, hogy e bekezdéssel összhangban átmeneti rendelkezések alkalmazását kérelmezze.

- (6) Az EÉPH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben meghatározza a következőket:
- a) azokat az egyedi feltételeket, amelyek mellett a CCP elutasíthatja a hozzáférés iránti kérelmet, ideértve az ügyletek várható volumenére, a felhasználók számára és típusára, a működési kockázat kezelését célzó eljárásokra és az összetettségre, vagy más, jelentős indokolatlan kockázatokat teremtő tényezőkre vonatkozó feltételeket;
 - b) azok a feltételek, amelyek mellett a CCP-nek meg kell adnia a hozzáférést, ideértve a fejlesztési fázisban lévő pénzügyi eszközökről adott információk bizalmas jellegét, az elszámolási díjak és a biztosítéki követelmények megkülönböztetésmentes és átlátható jellegét, valamint a letétek egymással szembeni beszámításával kapcsolatos működési előírásokat;
 - c) azok a feltételek, amelyek mellett a hozzáférés megadása veszélyezteti a piacok zavartalan és szabályos működését, vagy kedvezőtlenül befolyásolná a rendszerkockázatot;
 - d) az (5) bekezdés szerinti értesítésre alkalmazandó eljárás;
 - e) a megkülönböztetésmentes bánásmód feltételei abból a szempontból, hogy az adott kereskedési helyszínen kereskedett termékeket hogyan kezelik a biztosítéki követelmények, a gazdasági szempontból egyenértékű ügyletek nettósítása, valamint az ugyanazon CCP által elszámolt összefüggő ügyletek letéteinek egymással szembeni beszámítása tekintetében.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

36. cikk

Kereskedési helyszín megkülönböztetésmentes hozzáférhetősége

(1) A 648/2012/EU rendelet 8. cikkének sérelme nélkül, a kereskedési helyszínek kérésre megkülönböztetésmentes és átlátható módon továbbítania kell a kereskedési adatfolyamokat – ideértve a hozzáféréssel kapcsolatos díjakat is – a 648/2012/EU rendelet szerint engedélyezett vagy elismert minden olyan CCP számára, amely az adott kereskedési helyszínen pénzügyi eszközökkel végzett ügyleteket kíván elszámolni. Ez az előírás nem vonatkozik az olyan származtatott ügyletekre, amelyek a 648/2012/EU rendelet 8. cikke szerint egyébként is a hozzáférési kötelezettségek hatálya alá tartoznak.

E cikk nem köti azon kereskedési helyszíneket, amelyek szoros kapcsolatban állnak egy olyan CCP-vel, amely értesítést küldött arról, hogy él a 35. cikk (5) bekezdése szerinti átmeneti rendelkezésekkel.

(2) A CCP-nek a kereskedési helyszínhez való hozzáférés iránti kérelmét hivatalosan be kell nyújtania a kereskedési helyszínek, a kereskedési helyszín illetékes hatóságának és a CCP illetékes hatóságának.

(3) A kereskedési helyszín köteles átruházható értékpapírok és pénzügyi eszközök esetében három hónapon belül, tőzsdén kereskedett származtatott termékek esetében pedig hat hónapon belül írásos választ adni a CCP-nek, amelyben vagy engedélyezi a hozzáférést – feltéve, hogy az érintett illetékes hatóság a hozzáférést a (4) bekezdés értelmében engedélyezte –, vagy megtagadja a hozzáférést. A kereskedési helyszín csak a (6) bekezdés a) pontjában meghatározott feltételek esetén utasíthatja el a hozzáférési kérelmet. Ha a kereskedési helyszín megtagadja a hozzáférést, választ teljes körűen meg kell indokolnia, és a döntésről írásban tájékoztatnia kell saját illetékes hatóságát. Ha a CCP és a kereskedési helyszín különböző tagállamokban található, a kereskedési helyszínek az értesítést és az indokolást a CCP illetékes hatóságának is rendelkezésére kell bocsátania. A kereskedési helyszínek a hozzáférést a hozzáférési kérelemre adott pozitív választól számított három hónapon belül lehetővé kell tennie.

(4) A kereskedési helyszín, illetve a CCP illetékes hatóságának csak akkor kell engedélyeznie a CCP számára a kereskedési helyszínhez való hozzáférést, ha:

- a) a hozzáférés nem teszi szükségessé interoperabilitási megállapodás alkalmazását, az olyan származtatott ügyletek esetében, amelyek nem a 648/2012/EU rendelet 2. cikkének 7. pontja szerinti tőzsdén kívüli származtatott ügyletek; vagy
- b) ez nem veszélyezteti – többek között a likviditástöredezettség előidézésével – a piacok zavartalan és szabályos működését, valamint a kereskedési helyszín megfelelő mechanizmusokat vezetett be a likviditástöredezettség megakadályozására, vagy ha a hozzáférés megadása nem befolyásolja hátrányosan a rendszerkockázatot.

Az első albekezdés a) pontjában foglaltak azonban nem eredményezhetik a hozzáférés megtagadását, amennyiben a (2) bekezdésben említett kérelem interoperabilitási megállapodást tesz szükségessé, és mind a kereskedési helyszín, mind pedig a javasolt interoperabilitási megállapodásban részt vevő valamennyi CCP egyetértését adta a megállapodáshoz, és azon kockázatok, amelynek a kérelmező CCP a CCP-közi pozíciókból adódóan ki van téve, harmadik félnél fedezve vannak.

Ha a kérelem megtagadásának oka vagy részbeni oka az interoperabilitási megállapodás szükségessége, akkor a kereskedési helyszín ezt közli a CCP-vel, valamint tájékoztatja az EÉPH-t arról, hogy mely további CCP-k rendelkeznek hozzáféréssel az adott kereskedési helyszínhez, az EÉPH pedig közzéteszi ezt az információt annak érdekében, hogy a befektetési vállalkozások, ha úgy kívánják, élhessenek a 2014/65/EU irányelv 37. cikkében foglalt jogaikkal az érintett CCP-k vonatkozásában, ezzel elősegítve az alternatív hozzáférési megállapodásokat.

Ha egy illetékes hatóság megtagadja a hozzáférést, akkor a (2) bekezdésben említett kérelem kézhezvételétől számított két hónapon belül határozatot kell hoznia, amelyben teljes körű indokolást ad a másik illetékes hatóságnak, a kereskedési helyszínnek és a CCP-nek, és közli azokat a bizonyítékokat, amelyekre a határozat alapul.

(5) A tőzsdén kereskedett származtatott termékek tekintetében egy olyan kereskedési helyszín, amely az e rendelet alkalmazásának időpontját megelőző naptári évben nem éri el a vonatkozó küszöbértéket, e rendelet alkalmazásának megkezdése előtt értesítheti az EÉPH-t és illetékes hatóságát, hogy az e rendelet alkalmazásának kezdetétől számított harminc hónapos időtartamra nem kíván e cikk hatálya alá tartozni az adott küszöbérték alatti, tőzsdén kereskedett származtatott termékek vonatkozásában. Egy olyan kereskedési helyszín, amely ezen, illetve a későbbi harminc hónapos időszakok alatt sem éri el a vonatkozó küszöbértéket, az időszak végén értesítheti az EÉPH-t és illetékes hatóságát arról, hogy további harminc hónapig nem kíván e cikk hatálya alá tartozni. Ilyen értesítés esetén a kereskedési helyszín a kívülmaradás idejére nem részesülhet a 35. cikk vagy az e cikk szerinti hozzáférési jogokból az adott küszöbérték alatti, tőzsdén kereskedett származtatott termékek vonatkozásában. Az EÉPH-nak közzé kell tennie a beküldött értesítések jegyzékét.

A kívülmaradáshoz előírt vonatkozó küszöbérték évi 1 000 000 millió EUR összegű kereskedett termék nominális értéke. A nominális értéket ügyletenként kell számolni, és a tőzsdén kereskedett származtatott termékekkel, a kereskedési helyszín szabályai szerint kötött minden ügyletet figyelembe kell venni.

Amennyiben egy kereskedési helyszín egy szorosan összekapcsolódó csoporthoz tartozik, a küszöbértéket a csoporthoz tartozó és az Unióban található összes kereskedési helyszínen forgalmazott éves nominális érték összeadásával kell kiszámítani.

Amennyiben egy olyan kereskedési helyszín, amely e bekezdéssel összhangban értesítést küldött, szorosan kapcsolódik egy vagy több CCP-hez, e CCP-k a kívülmaradás idejére nem részesülhetnek a 35. cikk vagy az e cikk szerinti hozzáférési jogokból az adott küszöbérték alatti, tőzsdén kereskedett származtatott termékek vonatkozásában.

(6) Az EÉPH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben meghatározza a következőket:

- a) azok az egyedi feltételek, amelyek mellett a kereskedési helyszín elutasíthatja a hozzáférés iránti kérelmet, ideértve az ügyletek várható volumenére, a felhasználók számára, a működési kockázat kezelését célzó eljárásokra, az összetett ségre vagy más, jelentős és indokolatlan kockázatot hordozó tényezőkre vonatkozó feltételeket;

- b) azok a feltételek, amelyek mellett meg kell adni a hozzáférést, ideértve a fejlesztési fázisban lévő pénzügyi eszközökről adott információk bizalmas jellegét, valamint a hozzáféréssel kapcsolatos díjak megkülönböztetésmentességét és átláthatóságát;
- c) azok a feltételek, amelyek esetén a hozzáférés megadása veszélyezteti a piacok zavartalan és szabályos működését, vagy kedvezőtlenül befolyásolná a rendszerkockázatot;
- d) az (5) bekezdés szerinti értesítésre alkalmazandó eljárás, ideértve a nominális érték kiszámítására vonatkozó további előírásokat, valamint azt a módszert, amellyel az EÉPH ellenőrizheti a volumenek kiszámítását és jóváhagyhatja a kivülmaradást.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardok tervezetének az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelő elfogadására.

37. cikk

A referenciaértékekre vonatkozó megkülönböztetésmentes hozzáférés és engedélyezési kötelezettség

(1) Amikor valamely pénzügyi eszköz értékét egy referenciaértékhez viszonyítva számítják ki, a referenciaérték tulajdonosi jogait gyakorló személynek gondoskodnia kell arról, hogy a CCP-k és a kereskedési helyszínek a kereskedés és az elszámolás céljára megkülönböztetésmentesen hozzájuthassanak a következőkhöz:

- a) a releváns ár- és adatfolyamok, valamint az adott referenciaérték összetételére, módszertanára és az elszámolás és a kereskedés céljából való árazására vonatkozó információkhoz; továbbá
- b) az engedélyekhez.

Az információhoz való hozzáférésre vonatkozó engedélyt tisztességes, ésszerű és megkülönböztetésmentes alapon kell megadni a CCP vagy a kereskedési helyszín általi kérelem benyújtásától számított három hónapon belül.

A hozzáférést méltányos üzleti áron kell megadni, figyelembe véve azt az árat, amennyiért a referenciaértékhez való hozzáférést azonos feltételek mellett biztosítják vagy a szellemi tulajdonhoz fűződő jogokat engedélyezik egy másik CCP-nek, kereskedési helyszíneknek vagy bármely érintett személynek az elszámolás és a kereskedés céljaira. Az egyes CCP-knek, kereskedési helyszíneknek és érintett személyeknek csak akkor számolható fel különböző ár, ha az méltányos üzleti indokok, például a kért mennyiség, alkalmazási kör vagy használati terület miatt az objektíven indokolt.

(2) Amennyiben 2017. január 3-át követően dolgoznak ki új referenciaértéket, az engedélyezési kötelezettség az adott referenciaértéket referenciaként használó pénzügyi eszköz forgalmazásának megkezdése vagy piacra történő bevezetését követően legkésőbb 30 hónappal veszi kezdetét. Amennyiben egy új referenciaérték tulajdonosi jogait gyakorló személy már egy meglévő referenciaértéknek is tulajdonosa, e személynek bizonyítania kell, hogy az új referenciaérték a meglévőkhöz képest az alábbi kritériumok mindegyikének megfelel:

- a) az új referenciaérték nem pusztán a meglévő referenciaérték másolata vagy adaptációja, és az új referenciaérték módszertana – ezen belül az alapul vett adatok – jelentősen eltér a már meglévő referenciaértékétől; továbbá
- b) az új referenciaérték nem egy meglévő referenciaértéket helyettesít.

Ez a bekezdés nem érinti a versenyre vonatkozó szabályokat és különösen az EUMSZ 101. és 102. cikkét.

(3) CCP, kereskedési helyszín vagy kapcsolt gazdálkodó egység nem köthet olyan megállapodást a referenciaérték bármiféle szolgáltatójával, amelynek eredménye az lenne, hogy:

- a) megakadályozná bármely egyéb CCP vagy kereskedési helyszín számára az (1) bekezdés szerinti információkhoz vagy jogokhoz való hozzáférést; vagy
- b) megakadályozná bármely egyéb CCP vagy kereskedési helyszín számára az (1) bekezdés szerinti engedélyhez való hozzájutást.

(4) Az EÉPH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben meghatározza a következőket:

- a) az engedélyezés keretében az (1) bekezdés a) pontja alapján a CCP vagy kereskedési helyszín általi kizárólagos használatra rendelkezésre bocsátandó információk;
- b) egyéb feltételek, amelyek mellett a hozzáférést megadják, ideértve a nyújtott információk bizalmas jellegét;
- c) az arra vonatkozó előírások, hogy a (2) bekezdés a) és b) pontjával összhangban hogyan bizonyítható, hogy egy referenciaérték új.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

38. cikk

Harmadik országbeli CCP-k és kereskedési helyszínek hozzáférése

(1) A harmadik országban létrehozott kereskedési helyszínek csak akkor kérhetnek hozzáférést egy az Unióban letelepedett CCP-hez, ha a Bizottság az adott harmadik országgal kapcsolatban elfogadta a 28. cikk (4) bekezdése szerinti határozatot. Harmadik országban letelepedett CCP csak akkor kérhet hozzáférést egy az Unióban létrehozott kereskedési helyszínhez, ha a 648/2012/EU rendelet 25. cikke szerint elismert CCP. A harmadik országokban letelepedett CCP-k és létrehozott kereskedési helyszínek számára csak akkor biztosítható a 35. és 36. cikkben hivatkozott hozzáférési jog, ha a Bizottság az adott harmadik országgal kapcsolatban meghozta a (3) bekezdés szerinti határozatot, amely szerint a harmadik ország jogi és felügyeleti keretrendszere ténylegesen egyenértékű kölcsönös elismerést biztosít a CCP-k és a kereskedési helyszínek számára ahhoz, hogy hozzáférést kapjanak az adott harmadik országban letelepedett CCP-khez és létrehozott kereskedési helyszínekhez.

(2) A harmadik országokban letelepedett CCP-k és létrehozott kereskedési helyszínek csak akkor kérhetnek hozzáférést a 37. cikk szerint, ha a Bizottság az adott harmadik országgal kapcsolatban meghozta az e cikk (3) bekezdése szerinti határozatot, amely szerint a harmadik ország jogi és felügyeleti keretrendszere ténylegesen egyenértékű kölcsönös elismerést biztosít a harmadik országban székhellyel rendelkező CCP-k és kereskedési helyszínek számára ahhoz, hogy tisztességes és megkülönböztetés módon hozzáférést kaphassanak az alábbiakhoz.

- a) a releváns ár- és adatfolyamok, valamint a referenciaérték összetételére, módszertanára és az elszámolás és a kereskedés céljából való árazására vonatkozó információk; továbbá
- b) engedélyek,

az adott harmadik országban használt referenciaérték tulajdonjogával rendelkező személyektől.

(3) A Bizottság az 51. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban határozatot fogadhat el, amelyben megállapítja, hogy a harmadik ország jogi és felügyeleti keretrendszere biztosítja, hogy az adott harmadik országban engedéllyel rendelkező CCP vagy kereskedési helyszín olyan, jogilag kötelező követelményeket teljesít, amelyek egyenértékűek az e cikk (2) bekezdésében rögzített követelményekkel, és amelyek az adott harmadik országban hatékony felügyelet és jogérvényesítés hatálya alá esnek.

Egy harmadik ország jogi és felügyeleti keretrendszerét akkor tekintik egyenértékűnek, ha az a keretrendszer teljesíti a következő feltételeket:

- a) a kereskedési helyszínek az adott harmadik országban engedélyezés, valamint folyamatos effektív felügyelet és végrehajtás hatálya alá tartoznak;
- b) ténylegesen egyenértékű elismerési rendszert ír elő a külföldi rendszerek keretében engedélyezett CCP-k és kereskedési helyszínek számára ahhoz, hogy az abban a harmadik országban letelepedett CCP-khez és létrehozott kereskedési helyszínekhez hozzáférést élvezzenek;
- c) az ahhoz szükséges jogi és felügyeleti keret, hogy az adott harmadik ország ténylegesen egyenértékű elismerési rendszert írjon elő annak engedélyezéséhez, hogy a külföldi rendszerek keretében engedélyezett CCP-k és kereskedési helyszínek tisztességes és megkülönböztetésmentes módon hozzáférhessenek az alábbiakhoz:
 - i. a releváns ár- és adatfolyamok, valamint a referenciaérték összetételére, módszertanára és az elszámolás és a kereskedés céljából való árazására vonatkozó információk; továbbá
 - ii. engedélyek,

az adott harmadik országban használt referenciaérték tulajdonjogával rendelkező személyektől.

VII. CÍM

FELÜGYELETI INTÉZKEDÉSEK A TERMÉKSZINTŰ BEAVATKOZÁS ÉS A POZÍCIÓK TÁRGYÁBAN

1. FEJEZET

Termékmonitoring és beavatkozás

39. cikk

Piacmonitoring

(1) Az 1095/2010/EU rendelet 9. cikkének (2) bekezdésével összhangban az EÉPH monitoring alá vonja az Unióban forgalomba hozott, forgalmazott vagy értékesített pénzügyi eszközöket.

(2) Az 1093/2010/EU rendelet 9. cikkének (2) bekezdésével összhangban az EBH monitoring alá vonja az Unióban forgalomba hozott, forgalmazott vagy értékesített strukturált betéteket.

(3) Az illetékes hatóságok monitoring alá vonják a tagállamban piacra bocsátott, forgalomba hozott vagy értékesített pénzügyi eszközök és strukturált betétek piacát.

40. cikk

Az EÉPH ideiglenes beavatkozási hatásköre

(1) Az 1095/2010/EU rendelet 9. cikkének (5) bekezdésével összhangban az EÉPH, ha a (2) és a (3) bekezdés feltételei teljesülnek, ideiglenesen megtilthatja vagy korlátozhatja az Unióban:

- a) bizonyos pénzügyi eszközök vagy bizonyos jellemzőkkel bíró pénzügyi eszközök forgalomba hozását, forgalmazását vagy értékesítését; vagy

b) a pénzügyi tevékenységek vagy gyakorlatok valamely típusát.

Előfordulhat, hogy az EÉPH a tiltást vagy korlátozást meghatározott körülményektől teszi függővé, vagy alóla kivételt engedélyez.

(2) Az EÉPH az (1) bekezdés alapján csak akkor hoz határozatot, ha a következő feltételek mindegyike teljesül:

- a) a javasolt intézkedésre komoly befektetővédelmi aggályok vagy a pénzügyi vagy árupiacok szabályos működését és integritását, illetve az uniós pénzügyi rendszer egészének vagy egy részének stabilitását fenyegető veszély miatt van szükség;
- b) az adott pénzügyi eszközre vagy tevékenységre vonatkozó uniós jog szabályozási követelményei nem kezelik a veszélyt;
- c) az illetékes hatóság vagy illetékes hatóságok intézkedtek a veszély kezelésére, vagy a megtett intézkedések nem megfelelőek a veszély kezeléséhez.

Az első albekezdésben szereplő feltételek teljesülése esetén az EÉPH megelőző jelleggel, még a pénzügyi eszköz piacra bocsátását, forgalomba hozatalát vagy ügyfelek számára történő értékesítését megelőzően is alkalmazhatja az (1) bekezdés szerinti tilalmat vagy korlátozást.

(3) Amikor az EÉPH e cikk alapján intézkedéseket hoz, gondoskodnia kell arról, hogy az intézkedés:

- a) nem jár olyan káros hatással a pénzügyi piacok hatékonyságára vagy a befektetőkre, amely a lépés hasznaihoz képest aránytalan lenne;
- b) nem teremti meg a szabályozási arbitrázs kockázatát, és
- c) meghozatalára az 1234/2007/EK rendelet szerinti mezőgazdasági árupiacok felügyeletéért, igazgatásáért és szabályozásáért felelős állami hatóságokkal folytatott konzultációt követően került sor, amennyiben az intézkedés mezőgazdasági áru alapú származtatott ügylettel kapcsolatos.

Ha az illetékes hatóság vagy illetékes hatóságok a 42. cikk szerinti intézkedést hoztak, az EÉPH az (1) bekezdésben említett lépéseket anélkül is megteheti, hogy kiadná a 43. cikkben előírt véleményt.

(4) Mielőtt az EÉPH úgy dönt, hogy e cikk szerinti lépést tesz, tájékoztatnia kell az illetékes hatóságokat az általa javasolt lépésről.

(5) Az EÉPH weboldalán értesítést tesz közzé az e cikk szerinti lépésekről hozott minden határozatáról. Az értesítésnek részleteznie kell a tiltást vagy korlátozást, és meg kell határoznia, hogy a lépések az értesítés közzétételétől számítva mennyi idő múlva lépnek érvénybe. A tiltás vagy korlátozás csak olyan lépésre vonatkozhat, amelyet az intézkedések hatályossá válását követően hoztak.

(6) Az EÉPH kellő időközönként, de legalább háromhavonta felülvizsgálja az (1) bekezdés szerint kivetett tiltást vagy korlátozást. Amennyiben a tiltást vagy korlátozást a három hónapos időtartam elteltét követően nem hosszabbítják meg, az automatikusan hatályát veszti.

(7) Az EÉPH által e cikknek megfelelően elfogadott lépés az illetékes hatóság által tett bármiféle előző lépést felülír.

(8) A Bizottság – az 50. cikkkel összhangban – felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza azokat a kritériumokat és tényezőket, amelyeket az EÉPH-nak figyelembe kell vennie annak meghatározásakor, hogy mikor lép fel olyan veszély, amely a (2) bekezdés a) pontja szerint komoly aggályokat vált ki a befektetővédelem szempontjából, vagy fenyegetést jelent a pénzügyi vagy árupiacok szabályos működésére és integritására, vagy az uniós pénzügyi rendszer egészének vagy egy részének stabilitására nézve.

E kritériumok és tényezők magukban foglalják az alábbiakat:

- a) a pénzügyi eszköz összetettségének mértéke és kapcsolata azzal az ügyféléttípussal, amelynek az eszközt forgalomba hozzák és eladják;
- b) a pénzügyi eszközök kibocsátásának nagyságrendje vagy nominális értéke;
- c) a pénzügyi eszköz, a tevékenység vagy a gyakorlat innovatív jellegének foka;
- d) a pénzügyi eszköz vagy a gyakorlat által biztosított tőkeáttétel.

41. cikk

Az EBH ideiglenes beavatkozási hatásköre

(1) Az 1093/2010/EU rendelet 9. cikkének (5) bekezdésével összhangban az EBH, ha a (2) és a (3) bekezdés feltételei teljesülnek, ideiglenesen megtilthatja vagy korlátozhatja az Unióban:

- a) bizonyos strukturált betétek vagy bizonyos jellemzőkkel bíró strukturált betétek forgalomba hozását, forgalmazását vagy értékesítését; vagy
- b) a pénzügyi tevékenységek vagy gyakorlatok valamely típusát.

Előfordulhat, hogy az EBH a tiltást vagy korlátozást meghatározott körülményektől teszi függővé, vagy alóla kivételt engedélyez.

(2) Az EBH-nak az (1) bekezdés alapján csak akkor kell határozatot hoznia, ha a következő feltételek mindegyike teljesül:

- a) a javasolt intézkedésre komoly befektetővédelmi aggályok vagy a pénzügyi piacok szabályos működését és integritását, illetve az uniós pénzügyi rendszer egészének vagy egy részének stabilitását fenyegető veszély miatt van szükség;
- b) az adott strukturált betétre vagy tevékenységre vonatkozó uniós jog szabályozási követelményei nem kezelik a veszélyt;
- c) az illetékes hatóság vagy illetékes hatóságok intézkedtek a veszély kezelésére, vagy a megtett intézkedések nem megfelelőek a veszély kezeléséhez.

Az első albekezdésben szereplő feltételek teljesülése esetén az EBH megelőző jelleggel, még a strukturált betét piacra bocsátását, forgalomba hozatalát vagy ügyfelek számára történő értékesítését megelőzően is alkalmazhatja az (1) bekezdés szerinti tilalmat vagy korlátozást.

(3) Amikor az EBH e cikk alapján lépéseket tesz, biztosítja, hogy az intézkedés:

- a) nem jár olyan káros hatással a pénzügyi piacok hatékonyságára vagy a befektetőkre, amely a lépés hasznaihoz képest aránytalan lenne; továbbá

b) nem teremti meg a szabályozási arbitrázs kockázatát.

Ha az illetékes hatóság vagy illetékes hatóságok a 42. cikk szerint intézkedést hoztak, az EBH az (1) bekezdésben említett intézkedések bármelyikét anélkül is megteheti, hogy kiadná a 43. cikkben előírt véleményt.

(4) Mielőtt az EBH úgy dönt, hogy e cikk szerinti intézkedést hoz, tájékoztatnia kell az illetékes hatóságokat az általa javasolt intézkedésről.

(5) Az EBH weboldalán értesítést tesz közzé az e cikk szerinti lépésekről hozott minden határozatáról. Az értesítésnek részleteznie kell a tiltást vagy korlátozást, és meg kell határoznia, hogy a lépések az értesítés közzétételétől számítva mennyi idő múlva lépnek érvénybe. A tiltás vagy korlátozás csak olyan lépésre vonatkozhat, amelyet az intézkedések hatályossá válását követően hoztak.

(6) Az EBH kellő időközönként, de legalább háromhavonta felülvizsgálja az (1) bekezdés szerint kivetett tiltást vagy korlátozást. Amennyiben a tiltást vagy korlátozást a három hónapos időtartam elteltét követően nem hosszabbítják meg, az automatikusan hatályát veszti.

(7) Az EBH által e cikknek megfelelően elfogadott intézkedések elsőbbséget élveznek az illetékes hatóság által korábban hozott intézkedésekkel szemben.

(8) A Bizottság – az 50. cikkel összhangban – felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el, amelyekben meghatározza azokat a kritériumokat és tényezőket, amelyeket az EBH-nak annak meghatározásakor kell figyelembe vennie, hogy mikor lép fel olyan veszély, amely a (2) bekezdés a) pontja szerint a befektetővédelmet vagy a pénzügyi piacok szabályos működését és integritását, vagy az uniós pénzügyi rendszer egészének vagy egy részének stabilitását fenyegeti.

E kritériumok és tényezők magukban foglalják az alábbiakat:

- a) a strukturált betét összetettségének mértéke és kapcsolata azzal az ügyféltypussal, amelynek azt forgalomba hozzák és eladják;
- b) a strukturált betétek kibocsátásának nagyságrendje vagy nominális értéke;
- c) a strukturált betét, a tevékenység vagy a gyakorlat innovatív jellegének foka;
- d) a strukturált betét vagy a gyakorlat által biztosított tőkeáttétel.

42. cikk

Termékszintű beavatkozás illetékes hatóságok részéről

(1) Az illetékes hatóság megtilthatja vagy korlátozhatja az alábbiakat az adott tagállamban vagy tagállamból:

- a) bizonyos pénzügyi eszközök, vagy strukturált betétek vagy meghatározott jellemzőkkel bíró pénzügyi eszközök vagy strukturált betétek forgalomba hozása, forgalmazása vagy értékesítése; vagy
- b) a pénzügyi tevékenységek vagy gyakorlatok valamely típusa.

(2) Az illetékes hatóság akkor teheti meg az (1) bekezdésben említett lépést, ha alaposan meggyőződött a következőkről:

- a) az alábbi információk egyike:
- i. a pénzügyi eszköz, strukturált betét vagy tevékenység vagy gyakorlat jelentős aggályokat vált ki a befektetővédelem szempontjából, vagy fenyegetést jelent a pénzügyi vagy áru piacok szabályos működése és integritása, illetve a pénzügyi rendszer egészének vagy egy részének stabilitása szempontjából legalább egy tagállamban; vagy
 - ii. egy származtatott termék káros hatást gyakorol az alapul szolgáló piac árképzési mechanizmusára;
- b) a befektetési termékre, strukturált betétre vagy tevékenységre vagy gyakorlatra vonatkozó uniós jogszabályok meglévő szabályozási követelményei nem elégségesek az (a) pontban említett kockázatok kezeléséhez, és a problémát a meglévő követelmények felülvizsgálata vagy végrehajtásának javításával sem lehetne jobban kezelni;
- c) a lépés arányos, figyelembe véve az azonosított kockázatok jellegét, a befektetők vagy az érintett piaci szereplők kifizetésének szintjét és a lépés által a pénzügyi instrumentumot, strukturált betétet vagy tevékenységet vagy gyakorlatot birtokló, használó vagy abból hasznot húzó befektetőkre és a piaci szereplőkre gyakorolt valószínű hatást;
- d) az illetékes hatóság megfelelően konzultált más, a lépés által esetleg jelentősen érintett tagállamok illetékes hatóságaival;
- e) a lépésnek nincs diszkriminatív hatása a más tagállamból biztosított szolgáltatásokra vagy tevékenységekre; továbbá
- f) megfelelően konzultált az 1234/2007/EK rendelet értelmében a mezőgazdasági áru piacok felügyeletéért, igazgatásáért és szabályozásáért felelős hatóságokkal abban az esetben, ha a pénzügyi eszköz, tevékenység vagy gyakorlat súlyos fenyegetést jelent a mezőgazdasági áru piacok szabályos működése és integritása szempontjából.

Az első albekezdésben szereplő feltételek teljesülése esetén az illetékes hatóság megelőző jelleggel, még a befektetési termék vagy a strukturált betét piacra bocsátását, forgalomba hozatalát vagy ügyfelek számára történő értékesítését megelőzően is alkalmazhatja az (1) bekezdés szerinti tilalmat vagy korlátozást.

Előfordulhat, hogy az illetékes hatóság a tiltást vagy korlátozást meghatározott körülményektől teszi függővé, vagy alóla kivételt engedélyez.

(3) Az illetékes hatóság e cikk szerinti tiltást vagy korlátozást csak akkor alkalmaz, ha legalább egy hónappal az általa fogadatosítandó intézkedés megtétele előtt írásban vagy a hatóságok között elfogadott egyéb módon értesíti az összes többi érintett illetékes hatóságot és az EÉPH-t a következők részleteiről:

- a) az a pénzügyi eszköz vagy tevékenység vagy gyakorlat, amelyre a javasolt lépés vonatkozik;
- b) a javasolt tiltás vagy korlátozás pontos jellege, és hatálybalépésének kezdete; továbbá
- c) az a bizonyíték, amelyre döntését alapozta, és amelynek alapján meggyőződött arról, hogy az (2) bekezdésben foglalt feltételek mindegyike teljesül.

(4) Azon kivételes esetekben, amikor az illetékes hatóság szerint sürgős intézkedésre van szükség e cikk alapján az (1) bekezdésben említett pénzügyi eszközök, strukturált betétek, gyakorlatok vagy tevékenységek káros hatásainak megelőzése érdekében, az illetékes hatóság az összes többi illetékes hatóságnak és az EÉPH-nak, vagy strukturált betétek esetén az EBH-nak az intézkedés tervezett hatálybalépését megelőzően legalább 24 órával megküldött írásbeli értesítés mellett ideiglenes alapon intézkedéseket hozhat, amennyiben e cikk valamennyi kritériuma teljesül, továbbá egyértelműen megállapítható, hogy az egyhónapos értesítési időszak mellett nem lehet megfelelően kezelni az adott aggályt vagy veszélyt. Az illetékes hatóság ideiglenes alapon három hónapos időszakot meghaladóan nem hozhat intézkedést.

(5) Az illetékes hatóság weboldalán értesítést tesz közzé az (1) bekezdés szerinti lépésekről hozott minden határozatról. Az értesítésnek részleteznie kell a tiltást vagy korlátozást, és meg kell határoznia, hogy az intézkedések az értesítés közzétételétől számítva mennyi idő múlva lépnek hatályba, és mi az a bizonyíték, amelynek alapján az (2) bekezdésben foglalt összes feltétel teljesül. A tiltás vagy korlátozás csak olyan lépésekre vonatkozhat, amelyeket ennek az értesítésnek a közzétételét követően hoztak.

(6) Az illetékes hatóság a tiltást vagy korlátozást visszavonja, ha az (2) bekezdésben foglalt feltételek többé nem állnak fenn.

(7) A Bizottság – az 50. cikkel összhangban – felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza azokat a kritériumokat és tényezőket, amelyeket az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük annak meghatározásakor, hogy mikor lép fel olyan veszély, amely a (2) bekezdés a) pontja szerint komoly aggályokat vált ki a befektetővédelem szempontjából, vagy fenyegetést jelent a pénzügyi vagy árupiacok szabályos működésére és integritására, illetve legalább egy tagállam pénzügyi rendszerének stabilitására nézve.

E kritériumok és tényezők magukban foglalják az alábbiakat:

- a) a pénzügyi eszköz vagy strukturált betét összetettségének mértéke és kapcsolata azzal az ügyféltípussal, amely az eszközt piacra bocsátják, forgalomba hozzák és eladják;
- b) a pénzügyi eszköz vagy strukturált betét, a tevékenység vagy a gyakorlat innovatív jellegének foka;
- c) a pénzügyi eszköz vagy strukturált betét vagy a gyakorlat által biztosított tőkeáttétel;
- d) a pénzügyi vagy az árupiacok szabályos működése és integritása kapcsán a pénzügyi eszközök vagy strukturált betétek kibocsátásának nagyságrendje vagy nominális értéke.

43. cikk

Koordináció az EÉPH és az EBH részéről

(1) Az EÉPH – vagy strukturált betétek vonatkozásában az EBH – szerepe az, hogy megkönnyítse és koordinálja az illetékes hatóságok által a 42. cikk szerint tett intézkedéseket. Ezen belül az EÉPH – vagy strukturált betétek vonatkozásában az EBH – gondoskodik arról, hogy az illetékes hatóság által tett intézkedés indokolt és arányos legyen, és hogy adott esetben az illetékes hatóságok következetes megközelítési módot alkalmazzanak.

(2) Miután az EÉPH – vagy strukturált betétek vonatkozásában az EBH – a 42. cikkel összhangban értesítést kapott arról, hogy az említett cikk alapján intézkedést fognak hozni, véleményt kell elfogadnia arról, hogy a tiltás vagy korlátozás indokolt és arányos-e. Ha az EÉPH – vagy strukturált betétek vonatkozásában az EBH – úgy véli, hogy más illetékes hatóságoknak is intézkedést kell tenniük a kockázat kezeléséhez, akkor ezt kinyilvánítja a véleményében. A véleményt az EÉPH – vagy strukturált betétek vonatkozásában az EBH – weboldalán közzéteszik.

(3) Ha az illetékes hatóság olyan lépést javasol vagy tesz, amely ellentétes az EÉPH vagy az EBH (2) bekezdés szerint elfogadott véleményével, vagy e vélemény ellenére elutasítja valamely lépés megtételét, weboldalán azonnal közzé kell tennie egy értesítést, amelyben részletesen kifejti döntése okait.

2. FEJEZET

Pozíciók

44. cikk

A nemzeti pozíciómenedzselési intézkedéseknek és az EÉPH pozíciós limitjeinek koordinálása

(1) Az EÉPH szerepe az, hogy megkönnyítse és koordinálja az illetékes hatóságok által a 2014/65/EU irányelv 69. cikke (2) bekezdésének o) és p) pontja alapján hozott intézkedések foganatosítását. Ezen belül az EÉPH gondoskodik arról, hogy az illetékes hatóságok következetes megközelítést alkalmazzanak abban a tekintetben, hogy ezeket a jogköröket mikor gyakorolják, milyen legyen a meghozott intézkedések jellege és hatóköre, és milyen legyen az intézkedések időtartama és azok nyomon követése.

(2) Miután az EÉPH értesítést kapott bármely, a 2014/65/EU irányelv 79. cikkének (5) bekezdése szerinti intézkedésről, az intézkedést és annak okait nyilvántartásba veszi. A 2014/65/EU irányelv 69. cikke (2) bekezdésének o) vagy p) pontján alapuló intézkedésekkel kapcsolatban weboldalán adatbázist üzemeltet és tesz közzé, a hatályban lévő intézkedések összefoglalóival, ideértve az érintett személyt vagy személyek osztályát, az alkalmazandó pénzügyi eszközöket, a személyek által mindenkor vállalható pozíciók nagyságrendjére vonatkozó korlátozások, bármely, a 2014/65/EU irányelv 57. cikkével összhangban engedélyezett kivétel e szabály alól és annak okai.

45. cikk

Az EÉPH pozíciómenedzselési hatásköre

(1) Az EÉPH a (2) bekezdésben felsorolt mindkét feltétel teljesülése esetén az 1095/2010/EU rendelet 9. cikke (5) bekezdésének megfelelően meghozza az alábbi intézkedések legalább egyikét:

- a) az összes lényeges információról tájékoztatást kér bármely személytől valamely pozíció vagy származtatott termék révén vállalt pozíció nagyságrendjére és rendeltetésére vonatkozóan;
- b) miután az a) ponttal összhangban kapott információkat elemezte, megköveteli ettől a személytől, hogy a (10) bekezdés b) pontjában említett felhatalmazáson alapuló jogi aktussal összhangban csökkentse a pozíció vagy a kitéttiség nagyságrendjét vagy szüntesse meg a pozíciót vagy a kitéttiséget;
- c) végső esetben korlátozza egy személy arra való képességét, hogy árualapú származtatott ügyletet kössön.

(2) Az EÉPH az (1) bekezdés alapján csak akkor hoz határozatot, ha mindkét következő feltétel teljesül:

- a) az (1) bekezdésben felsorolt intézkedések kezelik a pénzügyi piacok szabályos működését és integritását – beleértve az árualapú származtatott ügyletek piacát a 2014/65/EU irányelv 57. cikkének (1) bekezdésében felsorolt célkitűzésekkel összhangban, és ezen belül a fizikai árucikkek leszállításával kapcsolatos megállapodásokat –, vagy az Unió pénzügyi rendszere egészének vagy egy részének stabilitását fenyegető veszélyt;
- b) az illetékes hatóság vagy illetékes hatóságok nem hoztak intézkedést a veszély kezelésére, vagy a hozott intézkedések nem elégségesek a veszély kezeléséhez.

Az EÉPH-nak az e bekezdés első albekezdésének a) és b) pontjában említett feltételek teljesülését az e cikk (10) bekezdésének a) pontjában említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban előírt kritériumokkal és tényezőkkel összhangban kell értékelnie.

(3) Az EÉPH-nak az (1) bekezdésben említett intézkedések meghozatalakor gondoskodnia kell arról, hogy az intézkedés megfelelően a következőknek:

- a) jelentős mértékben kezeli a pénzügyi piacok szabályos működését és integritását – beleértve az árualapú származtatott ügyletek piacát a 2014/65/EU irányelv 57. cikkének (1) bekezdésében felsorolt célkitűzésekkel összhangban – vagy a tényleges árucikkek leszállításával kapcsolatos megállapodásokat vagy az Unió pénzügyi rendszere egészének vagy egy részének stabilitását fenyegető veszélyt, vagy jelentősen javítja az illetékes hatóságoknak – az e cikk (10) bekezdésének a) pontjában említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott kritériumokkal és tényezőkkel összhangban megítélt – veszély monitoringjára való képességét;
- b) nem jár a szabályozási arbitrázsok az e cikk (10) bekezdésének c) pontja szerint mért kockázatával;
- c) nem jár az alább felsorolt olyan káros hatások egyikével sem a pénzügyi piacok hatékonyságára nézve, ami az intézkedés hasznaihoz képest aránytalan lenne: e piacok likviditásának csökkentése, a valamely nem pénzügyi szerződő fél kereskedelmi tevékenységéhez közvetlenül kapcsolódó kockázatok csökkentése feltételeinek korlátozása vagy bizonytalanság teremtése a piaci szereplők számára;

Az EÉPH a 713/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ szerint létrehozott Energiaszabályozók Együttműködési Ügynökségével folytatott konzultációt követően hozza meg a nagykereskedelmi energiatermékekre vonatkozó intézkedéseit.

Az EÉPH az 1234/2007/EK rendelet szerinti mezőgazdasági áru piacok felügyeletéért, igazgatásáért és szabályozásáért felelős állami hatóságokkal folytatott konzultációt követően hozza meg a mezőgazdasági áru alapú származtatott ügylettel kapcsolatos intézkedéseit.

(4) Mielőtt bármely, az (1) bekezdésben említett intézkedés felvállalásáról vagy megújításáról döntene, az EÉPH az általa javasolt intézkedésről értesíti a releváns illetékes hatóságokat. Abban az esetben, ha az (1) bekezdés a) vagy b) pontja szerinti kérelemről van szó, az értesítésnek tartalmaznia kell az érintett személy vagy személyek kilétét, a kérelem tartalmát és annak okait. Az (1) bekezdés c) pontja szerinti intézkedés esetén az értesítésnek részletes adatokat kell tartalmaznia az érintett személyről, az alkalmazható pénzügyi eszközökről, a vonatkozó mennyiségi intézkedésekről – mint például az egy személy által vállalható pozíciók maximális nagyságrendje –, valamint azok okairól.

(5) Az értesítést legkevesebb 24 órával az intézkedés tervezett hatálybalépése vagy megújítása előtt közzé kell tenni. Kivételes körülmények között, amikor a 24 órával előbb adott értesítés nem lehetséges, az EÉPH az értesítést 24 óránál rövidebb időn belül is közzéteheti az intézkedés szándékok szerinti érvénybe lépése vagy megújítása előtt.

(6) Az EÉPH weboldalán közleményt tesz közzé bármely olyan döntéséről, amely bármely, az (1) bekezdés c) pontja szerinti döntés meghozatalára vagy megújítására vonatkozik. A közleménynek tartalmaznia kell a részletes adatokat az érintett személyről, az alkalmazható pénzügyi eszközökről, a vonatkozó mennyiségi intézkedésekről – mint például az egy személy által vállalható pozíciók maximális nagyságrendje –, valamint azok okairól.

(7) Az (1) bekezdés c) pontjában említett intézkedés akkor lép érvénybe, amikor a közleményt közzétették vagy a közleményben megadott, a közzétételét követő időpontban, és csak olyan ügyletre vonatkozhat, amelyet azt követően kötöttek, hogy az intézkedés érvénybe lépett.

(8) Az EÉPH kellő időközönként, de legalább háromhavonta felülvizsgálja az (1) bekezdés c) pontjában említett intézkedéseit. Amennyiben egy intézkedést a három hónapos időtartam elteltét követően nem hosszabbítanak meg, az automatikusan hatályát veszti. A (2)–(8) bekezdést az intézkedések meghosszabbítására is alkalmazni kell.

(9) Az EÉPH által e cikknek megfelelően elfogadott intézkedés az irányadó az illetékes hatóság által a 2014/65/EU irányelv 69. cikke (2) bekezdésének o) vagy p) pontja szerint korábban hozott intézkedésekkel szemben.

(10) A Bizottság – az 50. cikkel összhangban – felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el, amelyben meghatározza azokat a kritériumokat és tényezőket, amelyeket figyelembe kell venni az alábbiak meghatározásakor:

- a) a pénzügyi piacok – beleértve az áru alapú származtatott ügyletek piacát a 2014/65/EU irányelv 57. cikkének (1) bekezdésében felsorolt célkitűzésekkel összhangban – szabályos működését és integritását, ezen belül a tényleges árucikkek leszállításával kapcsolatos megállapodásokat vagy a (2) bekezdés a) pontjában említett, az Unió pénzügyi rendszere egészének vagy egy részének stabilitását fenyegető veszély fennállása, figyelembe véve, hogy milyen mértékben használják a pozíciókat tényleges árucikkekben felvett pozíciók vagy árutőzsdei ügyletek fedezésére, vagy hogy az alapul szolgáló áruk piacainak árai milyen mértékben függenek az áru alapú származtatott ügyletek áraitól;
- b) az e cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett származtatott ügyleteken keresztül vállalt pozíciók vagy kitettségek megfelelő csökkentése;
- c) azok a helyzetek, amelyekben felmerülhet a szabályozási arbitrázs az e cikk (3) bekezdésének b) pontjában említett kockázata.

E kritériumok és tényezők figyelembe veszik a 2014/65/EU irányelv 57. cikkének (3) bekezdésében említett szabályozástechnikai standardok tervezetét, továbbá különbséget tesznek azon helyzetek között, amikor az EÉPH azért lép fel, mert az illetékes hatóság elmulasztotta a fellépést, illetve azon helyzetek között, amikor az EÉPH olyan további kockázatot kíván kezelni, amelyet az illetékes hatóság a 2014/65/EU irányelv 69. cikke (2) bekezdésének j) vagy o) pontja értelmében nem tud megfelelően kezelni.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009. július 13-i 713/2009/EK rendelete az Energiaszabályozók Együttműködési Ügynöksége létrehozásáról (HL L 211., 2009.8.14., 1. o.)

VIII. CÍM

SZOLGÁLTATÁSOK NYÚJTÁSA EGYENÉRTÉKŰSÉGI HATÁROZATOT KÖVETŐEN HARMADIK ORSZÁGBELI, FIÓKTELEPPEL RENDELKEZŐ VAGY AZZAL NEM RENDELKEZŐ VÁLLALKOZÁSOK RÉSZÉRŐL

46. cikk

Általános rendelkezések

(1) Harmadik országbeli vállalkozás jogosult szerződő felek és a 2014/65/EU irányelv II. mellékletének I. szakasza értelmében vett szakmai ügyfelek számára fióktelep létrehozása nélkül csak akkor biztosíthat az egész Unióban befektetési szolgáltatásokat vagy végezhet bármilyen kiegészítő szolgáltatással együttesen vagy anélkül befektetési tevékenységeket, ha saját maga be van jegyezve a harmadik országbeli vállalkozásokról az EÉPH által, a 47. cikknek megfelelően vezetett nyilvántartásba.

(2) Az EÉPH egy harmadik országbeli vállalkozást, amely az (1) bekezdésnek megfelelően az egész Unióban nyújtandó befektetési szolgáltatásokat és végzendő tevékenységeket kérelmez, csak akkor jegyez be, ha teljesülnek a következő feltételek:

- a) a Bizottság elfogadta a 47. cikk (1) bekezdése szerinti határozatot;
- b) a vállalkozásnak abban a jogrendszerben, amelyben központi ügyviteli helye található, engedélye van arra, hogy az Unióban befektetési szolgáltatásokat vagy tevékenységeket végezzen, továbbá olyan hatékony felügyelet és végrehajtás hatálya alá tartozik, amely biztosítja az adott harmadik országban alkalmazandó előírásoknak való teljes megfelelést;
- c) létrejöttek a 47. cikk (2) bekezdése szerinti együttműködési megállapodások.

(3) Amennyiben a harmadik országbeli vállalkozást e cikkel összhangban bejegyezték, a tagállamok az e rendelet vagy a 2014/65/EU irányelv hatálya alá tartozó ügyek tekintetében semmilyen további követelményt nem írnak elő a harmadik országbeli vállalkozás számára, valamint a harmadik országbeli vállalkozásokat nem részesítik az uniós vállalkozásoknál kedvezőbb elbánásban.

(4) Az (1) bekezdésben említett harmadik országbeli vállalkozás kérelmét az EÉPH-nak azt követően nyújtja be, hogy a Bizottság elfogadta a 47. cikkben említett határozatot, kimondva, hogy annak a harmadik országnak a jogi és felügyeleti keretrendszere, amelyben a harmadik országbeli vállalkozás engedéllyel rendelkezik, egyenértékű a 47. cikk (1) bekezdésében említett előírásokkal.

A kérelmező harmadik országbeli vállalkozás az EÉPH-nak minden, a bejegyzéshez szükséges információt megad. Az EÉPH a kérelem kézhezvételétől számított 30 munkanapon belül értékeli, hogy a kérelem hiánytalan-e. Ha a kérelem nem teljes, az EÉPH megállapítja azt a határidőt, ameddig a harmadik országbeli vállalkozásnak a meg kell adnia a további információkat.

A bejegyzési határozat a (2) bekezdésben előírt feltételeken alapul.

Az EÉPH a hiánytalan kérelem benyújtásától számított 180 munkanapon belül írásban, teljes körű indokolás kíséretében tájékoztatja a kérelmező harmadik országbeli vállalkozást arról, hogy a bejegyzést megadták-e, vagy elutasították.

A tagállamok engedélyezhetik a harmadik országbeli vállalkozásoknak, hogy befektetési szolgáltatásokat nyújtsanak és/vagy tevékenységeket végezzenek kiegészítő szolgáltatásokkal együtt jogosult szerződő feleknek és a 2014/65/EU irányelv II. mellékletének I. szakasza értelmében vett szakmai ügyfeleknek, a nemzeti rendszereknek megfelelően, amennyiben nincsen a 47. cikk (1) bekezdésének megfelelő bizottsági határozat vagy ha ez a határozat már érvényét veszítette.

(5) Az e cikknek megfelelő szolgáltatásokat nyújtó harmadik országbeli vállalkozások – a befektetési szolgáltatás megkezdése előtt – tájékoztatják az Unióban letelepedett ügyfeleiket arról, hogy szolgáltatásaikat csak jogosult szerződő feleknek és a 2014/65/EU irányelv II. mellékletének I. szakasza értelmében vett szakmai ügyfeleknek nyújthatják, és hogy az Unióban nem tartoznak felügyelet hatálya alá. Feltüntetik továbbá a harmadik országban a felügyeletért felelős illetékes hatóság nevét és címét.

Az első albekezdésben szereplő tájékoztatást írásban és egyértelműen kell megadniuk.

A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben egy, az Unióban letelepedett vagy ott tartózkodó jogosult szerződő fél vagy a 2014/65/EU irányelv II. mellékletének I. szakasza értelmében vett szakmai ügyfél saját kizárólagos kezdeményezésére kéri, hogy egy harmadik országbeli vállalkozás befektetési szolgáltatást nyújtson vagy befektetési tevékenységet végezzen számára, ez a cikk ne legyen alkalmazandó a harmadik országbeli vállalkozás e személynek nyújtott szolgáltatására vagy neki végzett tevékenységére, ideértve a kifejezetten a szolgáltatásnyújtáshoz vagy tevékenységhez fűződő kapcsolattartást is. Az ilyen ügyfelek általi kezdeményezés nem jogosítja fel a harmadik országbeli vállalkozást arra, hogy befektetési termékek vagy befektetési szolgáltatások új kategóriáit hozza forgalomba a szóban forgó személy számára.

(6) Az e cikknek megfelelő szolgáltatásokat nyújtó vagy tevékenységeket végző harmadik országbeli vállalkozások, mielőtt egy Unióban letelepedett ügyfél vonatkozásában bármilyen szolgáltatást nyújtanak vagy bármilyen tevékenységet végeznek, felajánlják, hogy a szóban forgó szolgáltatásokkal vagy tevékenységekkel kapcsolatos bármiféle jogvitát valamely tagállambeli bíróság vagy választott bíróság joghatóságának vetik alá.

(7) Az EÉPH kidolgozza olyan szabályozástechnikai standardok tervezetét, amelyek meghatározzák, hogy a kérelmező harmadik országbeli vállalkozásnak milyen információkat kell biztosítania az EÉPH számára a (4) bekezdés szerinti bejegyzés iránti kérelmében, és milyen formátumban kell biztosítania a (5) bekezdésben előírt információkat.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

47. cikk

Az egyenértékűségről szóló határozat

(1) A Bizottság az 51. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően határozatot fogadhat el egy harmadik országgal kapcsolatban, amelyben kijelenti, hogy az ország jogi és felügyeleti megoldásai biztosítják, hogy az adott harmadik országban engedélyezett vállalkozások olyan, jogilag kötelező prudenciális és üzletviteli előírásoknak feleljenek meg, amelyek hatása egyenértékű az e rendeletben, a 2013/36/EU irányelvben, a 2014/65/EU irányelvben, valamint az e rendelet és ezen irányelvek alapján elfogadott végrehajtási intézkedésekben meghatározott követelményekkel, és az adott harmadik ország jogi keretrendszere egyenértékű kölcsönös elismerési rendszert biztosít a harmadik ország jogi rendszerének megfelelően engedélyezett befektetési vállalkozások számára.

Egy harmadik ország prudenciális és üzletviteli keretrendszere akkor tekinthető egyenértékű hatásúnak, ha a keretrendszer teljesíti a következő feltételeket:

- a) a befektetési szolgáltatásokat és tevékenységeket végző vállalkozások az adott harmadik országban engedélyezés, valamint folyamatos effektív felügyelet és végrehajtás hatálya alá tartoznak;
- b) a befektetési szolgáltatásokat és tevékenységeket végző vállalkozások az adott harmadik országban elégséges tőkekövetelmények és a tulajdonosok és a vezető testület tagjai tekintetében is célszerű követelmények hatálya alá tartoznak;
- c) a befektetési szolgáltatásokat és tevékenységeket végző vállalkozások megfelelő szervezeti követelmények hatálya alá tartoznak a belső kontrollfunkciók tekintetében;
- d) a befektetési szolgáltatásokat és tevékenységeket végző vállalkozások célszerű üzletviteli szabályok hatálya alá tartoznak;
- e) a piac átláthatósága és integritása biztosított a bennfentes kereskedelem és a piaci manipuláció révén történő piaci visszaélések megakadályozása révén.

(2) Az EÉPH együttműködési megállapodásokat hoz létre az olyan harmadik országok érintett illetékes hatóságaival, amelyek jogi és felügyeleti keretrendszerét az (1) bekezdésnek megfelelően ténylegesen egyenértékűnek ismerték el. Az ilyen megállapodásoknak legalább a következőket rögzíteniük kell:

- a) az EÉPH és az érintett harmadik ország illetékes hatóságai közötti információcsere mechanizmusát, ideértve az EÉPH által kért hozzáférést a harmadik országokban engedélyezett nem uniós vállalkozásokra vonatkozó valamennyi információhoz;
- b) az EÉPH azonnali értesítésére szolgáló mechanizmust arra az esetre, ha a harmadik ország illetékes hatósága úgy véli, hogy a felügyelete alá tartozó és az EÉPH által a 48. cikkben előírt nyilvántartásba bejegyzett harmadik országbeli vállalkozás megsérti engedélyének feltételeit vagy valamely más betartandó jogszabályt;
- c) a felügyeleti tevékenységek – ideértve szükséges esetben a helyszíni szemléket is – összehangolásával kapcsolatos eljárásokat.

(3) Az a harmadik országbeli vállalkozás, amely olyan országban letelepedett, amelynek jogi és felügyeleti keretrendszerét az (1) bekezdésnek megfelelően egyenértékűnek elismerték, és amelyet a 2014/65/EU irányelv 39. cikkével összhangban engedélyeztek, az engedélyben meghatározott szolgáltatásokat nyújthat és tevékenységeket végezhet jogosult szerződő felek és a 2014/65/EU irányelv II. mellékletének I. szakasza értelmében vett szakmai ügyfelek számára az Unió más tagállamaiban, fióktelep létrehozása nélkül. E célból a vállalkozás megfelel a 2014/65/EU irányelv 34. cikkének a szolgáltatások és tevékenységek határokon átnyúló elvégzésére vonatkozó követelményeinek.

A fióktelep továbbra is annak a tagállamnak a felügyelete alá tartozik, ahol a 2014/65/EU irányelv 39. cikkével összhangban a fióktelepet létrehozták. Azonban – és a 2014/65/EU irányelv szerinti, együttműködésre irányuló kötelezettség sérelme nélkül – azon tagállam illetékes hatósága között, amelyben a fióktelepet létrehozták, valamint a fogadó tagállam illetékes hatósága arányos együttműködési megállapodásokat köthetnek annak biztosítása érdekében, hogy a harmadik országok vállalkozásainak az Unióban befektetési szolgáltatásokat nyújtó fióktelepei megfelelő szintű befektetővédelmet nyújtsanak.

(4) Amennyiben a Bizottság a 46. cikk (1) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően határozatot fogad el egy harmadik országgal kapcsolatban, miszerint e harmadik ország tekintetében visszavonja az e cikk (1) bekezdése értelmében hozott határozatát, a harmadik ország a továbbiakban nem gyakorolhatja az 51. cikk (2) bekezdése szerinti jogokat.

48. cikk

Nyilvántartás

Az EÉPH az Unióban befektetési szolgáltatások nyújtására vagy befektetési tevékenységek végzésére engedélyt kapott, harmadik országbeli vállalkozásokról a 46. cikknek megfelelően nyilvántartást vezet. A nyilvántartás nyilvánosan hozzáférhető az EÉPH weboldalán, és információkat tartalmaz azokról a szolgáltatásokról vagy tevékenységekről, amelyek nyújtására, illetve végzésére a harmadik országbeli vállalkozások engedéllyel rendelkeznek, valamint utal a felügyeletnek ellátásáért felelős illetékes hatóságra a harmadik országban.

49. cikk

A nyilvántartásba vétel visszavonása

- (1) Az EÉPH visszavonja a harmadik országbeli vállalkozás 48. cikk szerinti nyilvántartásba való bejegyzését, ha:
 - a) az EÉPH alapos indokkal, dokumentált bizonyítékok alapján feltételezheti, hogy a harmadik országbeli vállalkozás az Unióban végzett befektetési szolgáltatások és tevékenységek során a befektetők érdekei vagy a piacok szabályos működése számára sérelmes módon jár el; vagy
 - b) az EÉPH alapos indokkal, dokumentált bizonyítékok alapján feltételezheti, hogy a harmadik országbeli vállalkozás az Unióban végzett befektetési szolgáltatások és tevékenységek során súlyosan megsértette a harmadik országban rá alkalmazandó azon rendelkezéseket, amelyek alapján a Bizottság meghozta a 47. cikk (1) bekezdése szerinti határozatot;

- c) az EÉPH az ügyre felhívta a harmadik ország illetékes hatóságának a figyelmét, és a harmadik ország ezen illetékes hatósága nem tette meg a megfelelő, a befektetők és az Unión belüli piacok rendes működésének védelmében szükséges intézkedéseket, vagy nem tudta bizonyítani, hogy a harmadik országbeli vállalkozás megfelel a harmadik országban rá alkalmazandó előírásoknak; továbbá
- d) az EÉPH legalább 30 nappal a visszavonás előtt tájékoztatta a harmadik ország illetékes hatóságát arról a szándékáról, hogy visszavonja a harmadik országbeli vállalkozás bejegyzését.

(2) Az EÉPH haladéktalanul tájékoztatja a Bizottságot minden olyan intézkedésről, amelyet az (1) bekezdésnek megfelelően hozott, és határozatát weboldalán közzéteszi.

(3) A Bizottság értékeli, hogy a 47. cikk (1) bekezdése szerinti határozat meghozatalának alapjául szolgáló feltételek továbbra is fennállnak-e az érintett harmadik ország viszonylatában.

IX. CÍM

FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ ÉS VÉGREHAJTÁSI JOGI AKTUSOK

1. FEJEZET

Felhatalmazáson alapuló jogi aktusok

50. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek mellett felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására.

(2) Az 1. cikk (9) bekezdésében, a 2. cikk (2) bekezdésében, a 13. cikk (2) bekezdésében, a 15. cikk (5) bekezdésében, a 17. cikk (3) bekezdésében, a 19. cikk (2) és (3) bekezdésében, a 31. cikk (4) bekezdésében, a 40. cikk (8) bekezdésében, a 41. cikk (8) bekezdésében, a 42. cikk (7) bekezdésében, a 45. cikk (10) bekezdésében, a valamint az 52. cikk (10) és (12) bekezdésében említett felhatalmazás határozatlan időre szól 2014. július 2-től kezdődő hatállyal.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja az 1. cikk (9) bekezdésében, a 2. cikk (2) bekezdésében, a 13. cikk (2) bekezdésében, a 15. cikk (5) bekezdésében, a 17. cikk (3) bekezdésében, a 19. cikk (2) és (3) bekezdésében, a 31. cikk (4) bekezdésében, a 40. cikk (8) bekezdésében, a 41. cikk (8) bekezdésében, a 42. cikk (7) bekezdésében, a 45. cikk (10) bekezdésében, a valamint az 52. cikk (10) és (12) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot e jogi aktus elfogadásáról.

(5) Az 1. cikk (9) bekezdése, 2. cikk (2) bekezdése, 13. cikk (2) bekezdése, 15. cikk (5) bekezdése, 17. cikk (3) bekezdése, 19. cikk (2) és (3) bekezdése, 31. cikk (4) bekezdése, 40. cikk (8) bekezdése, 41. cikk (8) bekezdése, 42. cikk (7) bekezdése, 45. cikk (10) bekezdése, valamint az 52. cikk (10) és (12) bekezdése értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő három hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam három hónappal meghosszabbodik.

2. FEJEZET

Végrehajtási jogi aktusok

51. cikk

A bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot a 2001/528/EK bizottsági határozattal⁽¹⁾ létrehozott európai értékpapír-bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

X. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

52. cikk

Jelentés és felülvizsgálat

(1) A Bizottság 2019. március 3-ig, az EÉPH-val folytatott konzultációt követően, jelentést terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé a 3–13. cikk alapján megállapított átláthatósági kötelezettségek gyakorlati hatásáról, különös tekintettel az 5. cikkben előírt, a kereskedési volumenek felső határát megállapító mechanizmus hatására, (az elfogadható partnerek és a szakmai ügyfelek számára jelentett kereskedelmi költségekre és a kis és közepes piaci tőkeértékű vállalatok részvényeivel folytatott kereskedelemre gyakorolt hatást is ideértve), valamint e mechanizmus abban az értelemben vett hatékonyságára, hogy biztosítsa, hogy a releváns mentességek alkalmazása ne legyen kedvezőtlen hatással az árképzésre, továbbá különös tekintettel arra, hogy hogyan működhethetne a felső határ megsértése esetén alkalmazható szankciós rendszer, valamint a 4. cikk (2) és (3) bekezdésében és a 9. cikk (2)–(5) bekezdésében megállapított kereskedés előtti átláthatósági kötelezettségekre vonatkozó mentességek alkalmazására és folytatólagos helyénvalóságára.

(2) Az (1) bekezdésben említett jelentésben foglalkozni kell a 4. cikk (1) bekezdésének a) pontja és b) pontjának i. alpontja szerinti mentességek, valamint az 5. cikkben előírt, a kereskedési volumenek felső határát megállapító mechanizmus alkalmazása által az európai részvénypiacokra gyakorolt hatással is, különös tekintettel a következőkre:

- a) a nem nyilvános ajánlati könyves kereskedés szintje és alakulása az Unión belül e rendelet bevezetése óta;
- b) a kereskedés előtt átláthatóvá tett jegyzett árfolyamokra gyakorolt hatás;
- c) a likviditás mértékére gyakorolt hatás a nyilvános ajánlati könyvekben;
- d) az Unión belüli versenyre és befektetőkre gyakorolt hatás;
- e) a kis és közepes piaci tőkeértékű vállalatok részvényeivel folytatott kereskedelemre gyakorolt hatás;
- f) a nemzetközi helyzet alakulása, valamint a harmadik országokkal és a nemzetközi szervezetekkel folytatott megbeszélések.

(3) Amennyiben a jelentés megállapítja, hogy a 4. cikk (1) bekezdésének a) pontja és b) pontjának i. alpontja szerinti mentesség károsan befolyásolja az árképzést vagy a kis és közepes piaci tőkeértékű vállalatok részvényeivel folytatott kereskedelmet, a Bizottság adott esetben javaslatokat tesz – e rendelet módosításait is ideértve – e mentességek használatára vonatkozóan. E javaslatok magukban foglalják a javasolt módosítások hatásának vizsgálatát, és figyelembe veszik e rendelet célkitűzéseit, a piaci zavarokra és a versenyre gyakorolt hatásokat, valamint az uniós befektetőkre esetlegesen gyakorolt hatásokat.

(4) A Bizottság 2019. március 3-ig, az EÉPH-val folytatott konzultációt követően, jelentést terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé a 26. cikk működéséről, ideértve, hogy a kapott és az illetékes hatóságok között kicserélt ügyletjelentések tartalma és formátuma átfogóan lehetővé teszi-e a befektetési vállalkozások tevékenységeinek a 26. cikk (1)

⁽¹⁾ A Bizottság 2001. június 6-i 2001/528/EK határozata az európai értékpapír-bizottság létrehozásáról (HL L 191., 2001.7.13., 45. o.).

bekezdése szerinti monitoringját. A Bizottság megfelelő javaslatokat tehet, hogy esetleges változtatásokat javasoljon, beleértve annak előírását, hogy az ügyleteket az illetékes hatóságok helyett egy, az EÉPH által kijelölt rendszernek kell bejelenteni, amely lehetővé teszi az illetékes hatóságok számára, hogy e rendelet és a 2014/65/EU irányelv alkalmazásában, valamint az 596/2014/EU rendelet szerinti bennfentes kereskedelem és piaci visszaélés felderítése céljából az összes bejelentett információhoz hozzáférjenek, ennek a cikknek az alapján.

(5) A Bizottság 2019. március 3-ig az EÉPH-val folytatott konzultációt követően, jelentést terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé a piaci résztvevők közötti információs aszimmetriák csökkentését szolgáló megfelelő megoldásokról, valamint a szabályozók számára az árajánlat-adási tevékenységek jobb monitoringjára szolgáló eszközökről. A jelentésnek legalább fel kell mérnie egy, a legjobb vételi és eladási árfolyamokat tartalmazó európai rendszer – az árajánlatok egybegyűjtése érdekében történő – kialakításának megvalósíthatóságát e célok elérése érdekében.

(6) A Bizottság 2019. március 3-ig, az EÉPH-val folytatott konzultációt követően, jelentést terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé a szabványosított tőzsdén kívüli származtatott termékek kereskedésének a tőzsdékre vagy elektronikus kereskedési platformokra való áthelyezése tárgyában elért előrelépésről, a (25) és a (28) bekezdésnek megfelelően.

(7) A Bizottság 2019. július 3-ig, az EÉPH-val folytatott konzultációt követően, jelentést terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé a szabályozott piacoktól, MTF-ektől, OTF-ektől, az APA-któl és a CTP-ktől származó, az átláthatóságot szolgáló, a kereskedés előtt és kereskedés után szolgáltatandó adatok árainak alakulásáról.

(8) A Bizottság 2019. július 3-ig, az EÉPH-val folytatott konzultációt követően, jelentést terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé az e rendelet 36. cikkében, valamint a 648/2012/EU rendelet 8. cikkében foglalt interoperabilitási rendelkezések felülvizgálatáról.

(9) A Bizottság 2019. július 3-ig, az EÉPH-val folytatott konzultációt követően, jelentést terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé az e rendelet 35. és 36. cikkének, valamint a 648/2012/EU rendelet 7. és 8. cikkének az alkalmazásáról.

A Bizottság 2021. július 3-ig, az EÉPH-val folytatott konzultációt követően, jelentést terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé e rendelet 37. cikkének alkalmazásáról.

(10) A Bizottság 2019. július 3-ig, az EÉPH-val folytatott konzultációt követően, jelentést terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé e rendelet 35. és 36. cikkének a 35. cikk (5) bekezdésében említett, újonnan létrehozott és engedélyezett CCP-kre és az azokhoz szorosan kapcsolódó kereskedési helyszínekre gyakorolt hatásáról, és arról, hogy a 35. cikk (5) bekezdésében megállapított átmeneti rendelkezést meg kell-e hosszabbítani, mérlegelve egyrészt azokat a lehetséges előnyöket, amelyekhez a fogyasztók a javuló verseny miatt juthatnak, és a piaci résztvevők választási lehetőségeit, másrészt e rendelkezéseknek az újonnan létrehozott és engedélyezett CCP-kre gyakorolt lehetséges aránytalan hatásait és a helyi piaci szereplők nehézségeit a globális CCP-khez való hozzáférés terén, valamint a piac zavartalan működését.

A Bizottság e jelentés megállapításainak függvényében az 50. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadhat el a 35. cikk (5) bekezdésében említett átmeneti időszak legfeljebb 30 hónappal történő meghosszabbítása céljából.

(11) A Bizottság 2019. július 3-ig, az EÉPH-val folytatott konzultációt követően, jelentést terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé arról, hogy a 36. cikk (5) bekezdésében meghatározott küszöbérték a továbbiakban is megfelelő-e, és hogy továbbra is érvényben maradjon-e a tőzsdén kereskedett származtatott termékekre vonatkozó kívülmaradási mechanizmus.

(12) A Bizottság 2016. július 3-ig – az EÉPH által az ERKT-val folytatott konzultációt követően elkészített kockázatértékelés alapján – jelentést terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé, amelyben értékeli, hogy szükséges-e ideiglenesen kizárni a tőzsdén kereskedett származtatott termékeket a 35. és 36. cikk hatálya alól. A jelentés figyelembe veszi a tőzsdén kereskedett származtatott termékekre vonatkozó, nyílt hozzáférést előíró rendelkezésekből eredő, az Unió-szerte működő pénzügyi piacok általános stabilitását és szabályos működését veszélyeztető kockázatokat.

A Bizottság e jelentés megállapításainak függvényében az 50. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadhat el, amelyben 2017. január 3-át követően legfeljebb harminc hónapra kizárja a tőzsdén kereskedett származtatott termékeket a 35. és 36. cikk hatálya alól.

53. cikk

A 648/2012/EU rendelet módosítása

A 648/2012/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. A 648/2012/EU rendelet 5. cikkének (2) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„A szabályozástechnikai standardok tervezetének kidolgozása során az EÉPH nem sértheti a C6. szakaszra vonatkozó származtatott energiaügyletekre vonatkozó, 2014/65/EU irányelv (*) 95. cikke szerinti átmeneti rendelkezéseket.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2014. május 15-i 2014/65/EU irányelve a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 349. o.)”

2. A 7. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az a központi szerződő fél, amely számára engedélyezték a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek elszámolását, ezen ügyletek elszámolását megkülönböztetésmentesen és átláthatóan – ideértve a biztosítéki követelményeket és a hozzáféréssel kapcsolatos díjakat is –, a kereskedés helyszínétől függetlenül elvégzi. Ez biztosítja különösen, hogy a kereskedési helyszínek joga van a megkülönböztetésmentes bánásmódhoz abból a szempontból, hogy az ezen a kereskedési helyszínen kereskedett szerződések hogyan kezelik az alábbiak tekintetében:

- a) biztosítéki követelmények és a gazdasági szempontból egyenértékű szerződések nettósítása, amennyiben az ilyen szerződések valamely központi szerződő fél pozíciólezáró és egyéb nettósítási eljárásai alá történő, az alkalmazandó fizetéseképtelenségi jogon alapuló bevonása nem veszélyeztetné az ilyen eljárás zavartalan és szabályos működését, érvényességét vagy végrehajthatóságát. továbbá
- b) ugyanazon CCP által elszámolt összefüggő szerződések letéteinek egymással szembeni beszámítása a 41. cikknek megfelelő kockázati modell szerint.

A központi szerződő fél kikötheti, hogy a kereskedési helyszínek megfeleljenek a központi szerződő fél által előírt működési és technikai előírásoknak, ideértve a kockázatkezelési előírásokat is.”;

- b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(6) A 600/2014/EU rendelet (*) 35. cikke (6) bekezdésének e) pontja szerint elfogadott technikai standardoknak pontosabban meg kell határozniuk az első bekezdésben említett megkülönböztetésmentes bánásmód feltételeit arra vonatkozóan, hogy a kereskedési helyszínen kereskedett szerződések hogyan kezelik a biztosítéki követelmények, a gazdasági szempontból egyenértékű szerződések nettósítása, valamint az ugyanazon CCP által elszámolt összefüggő szerződések letéteinek egymással szembeni beszámítása, és a megkülönböztetésmentes elszámolási díjak tekintetében.”

- (3) A 81. cikk (3) bekezdése az alábbi albekezdéssel egészül ki:

„A kereskedési adattár ezeket az adatokat a 600/2014/EU rendelet (*) 26. cikke szerinti előírásoknak megfelelően továbbítja az illetékes hatóságoknak.”.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2014. május 15-i 600/2014/EU rendelete a pénzügyi eszközök piacairól és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 84. o.).

54. cikk

Átmeneti rendelkezések

(1) A harmadik országbeli vállalkozások az adott harmadik országra vonatkozó, a 47. cikk szerinti bizottsági határozat elfogadásától számított három évig továbbra is végezhetnek szolgáltatásokat és tevékenységeket a tagállamokban, a nemzeti rendszereknek megfelelően.

(2) Ha a Bizottság úgy véli, hogy nem kell az 52. cikk (12) bekezdése szerint kizárni a tőzsdén kereskedett származtatott termékeket a 35. és 36. cikk hatálya alól, a CCP-k vagy kereskedési helyszínek e rendelet hatálybalépése előtt kérelmezhetik az illetékes hatóságuktól, hogy az engedélyezze számukra, hogy átmeneti rendelkezésekhez folyamodjanak. Az illetékes hatóság – figyelembe véve a 35. vagy a 36. cikk szerinti hozzáférési jogok tőzsdén kereskedett származtatott termékekre való alkalmazásából eredő kockázatokat a szabályosan működő CCP-kre és kereskedési helyszínekre nézve, határozhat úgy, hogy 2019. július 3-ig tartó, átmeneti időszakon keresztül a 35. vagy a 36. cikk nem alkalmazandó a tőzsdén kereskedett származtatott termékek tekintetében az adott CCP vagy kereskedési helyszín esetében. Amennyiben ilyen átmeneti időszakot hagynak jóvá, a CCP vagy a kereskedési helyszín a tőzsdén kereskedett származtatott termékek tekintetében az átmeneti időszak során nem részesülhet a 35. cikk vagy a 36. cikk szerinti hozzáférési jogokból. Az illetékes hatóságnak értesítenie kell az EÉPH-t, valamint a CCP esetében az adott CCP tekintetében illetékes hatóságok testületét, amennyiben átmeneti időszakot hagy jóvá.

Amennyiben egy olyan CCP, amelyre vonatkozóan átmeneti rendelkezéseket hagytak jóvá, szorosan kapcsolódik egy vagy több kereskedési helyszínhez, e kereskedési helyszínek a tőzsdén kereskedett származtatott termékek tekintetében ezen átmeneti időszak során nem részesülhetnek a 35. vagy a 36. cikk szerinti hozzáférési jogokból.

Amennyiben egy olyan kereskedési helyszín, amelyre vonatkozóan átmeneti rendelkezéseket hagytak jóvá, szorosan kapcsolódik egy vagy több CCP-hez, e CCP-k a tőzsdén kereskedett származtatott termékek tekintetében ezen átmeneti időszak során nem részesülhetnek a 35. vagy a 36. cikk szerinti hozzáférési jogokból.

55. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2017. január 3-tól kell alkalmazni.

A második bekezdés ellenére az 1. cikk (8) és (9) bekezdését, a 2. cikk (2) bekezdését, az 5. cikk (6) és (9) bekezdését, a 7. cikk (2) bekezdését, a 9. cikk (5) bekezdését, a 11. cikk (4) bekezdését, a 12. cikk (2) bekezdését, a 13. cikk (2) bekezdését, a 14. cikk (7) bekezdését, a 15. cikk (5) és (6) bekezdését, a 17. cikk (3) bekezdését, a 19. cikk (2) és (3) bekezdését, a 20. cikk (3) bekezdését, a 21. cikk (5) bekezdését, a 22. cikk (4) bekezdését, a 23. cikk (3) bekezdését, a 25. cikk (3) bekezdését, a 26. cikk (9) bekezdését, a 27. cikk (3) bekezdését, a 28. cikk (4) bekezdését, a 28. cikk (5) bekezdését, a 29. cikk (3) bekezdését, a 30. cikk (2) bekezdését, a 31. cikk (4) bekezdését, a 32. cikk (1), (5) és (6) bekezdését, a 33. cikk (2) bekezdését, a 35. cikk (6) bekezdését, a 36. cikk (6) bekezdését, a 37. cikk (4) bekezdését, a 38. cikk (3) bekezdését, a 40. cikk (8) bekezdését, a 41. cikk (8) bekezdését, a 42. cikk (7) bekezdését, a 45. cikk (10) bekezdését, a 46. cikk (7) bekezdését, a 47. cikk (1) és (4) bekezdését, az 52. cikk (10) és (12) bekezdését, valamint az 54. cikk (1) bekezdését e rendelet hatálybalépésétől azonnal alkalmazni kell.

A második bekezdés ellenére a 37. cikk (1), (2) és (3) bekezdését, 2019. január 3-tól kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2014. május 15-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

D. KOURKOULAS

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2014/49/EU IRÁNYELVE

(2014. április 16.)

a betétbiztosítási rendszerekről

(átdolgozás)

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 53. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A 94/19/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾ jelentős mértékben módosult ⁽⁴⁾. Mivel további módosításokra van szükség, az irányelvet az áttekinthetőség érdekében át kell dolgozni.
- (2) A hitelintézeti tevékenység megkezdésének és folytatásának megkönnyítése érdekében szükséges felszámolni a hitelintézetekre alkalmazandó, a betétbiztosítási rendszerekre vonatkozó tagállami jogszabályok között fennálló bizonyos különbségeket.
- (3) Ez az irányelv nélkülözhetetlen eszközt képez a belső piac megvalósításának a hitelintézeti tevékenység területén mind a letelepedés, mind a pénzügyi szolgáltatások nyújtásának szabadsága szempontjából, miközben fokozza a bankrendszer stabilitását és a betétesek védelmét. Tekintetbe véve a hitelintézetek fizetési képességének csökkenését, az üzleti költségeit, valamint a pénzügyi stabilitásra és a befektetői bizalomra gyakorolt kedvezőtlen hatásait, a betétesek kártalanításáról való rendelkezés mellett megfelelő rugalmasságot kell biztosítani a tagállamok számára annak érdekében, hogy a betétbiztosítási rendszerek intézkedéseket hozhassanak a betétbiztosítási rendszerekkel szembeni jövőbeli követelések valószínűségének csökkentése érdekében. Az ilyen intézkedések során minden esetben be kell tartani az állami támogatásokra vonatkozó szabályokat.
- (4) A belső piacon lezajló, fokozódó integráció figyelembevétele érdekében meg kell teremteni annak lehetőségét, hogy különböző tagállamok betétbiztosítási rendszereit összevonják, vagy önkéntes alapon külön több tagállamra kiterjedő rendszerek jöjjenek létre. A tagállamoknak biztosítaniuk kell a megfelelő stabilitást, valamint az új és a meglévő betétbiztosítási rendszerek kiegyensúlyozott összetételét. El kell kerülni a pénzügyi stabilitást kedvezőtlenül befolyásoló hatásokat, azaz például azt, hogy csak a magas kockázati profilú hitelintézetek kerüljenek át több tagállamra kiterjedő betétbiztosítási rendszerhez.

⁽¹⁾ HL C 99., 2011.3.31., 1. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2012. február 16-i álláspontra (HL C 249. E, 2013.8.30., 81. o.) és a Tanács első olvasatban 2014. március 3-án elfogadott határozata (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé). Az Európai Parlament 2014. április 16-i álláspontra (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1994. május 3-i 94/19/EK irányelve a betétbiztosítási rendszerekről (HL L 135., 1994.5.31., 5. o.).

⁽⁴⁾ Lásd a III. mellékletet.

- (5) A 94/19/EK irányelv előírja a Bizottság számára, hogy adott esetben nyújtson be javaslatokat az irányelv módosítására vonatkozóan. Ez az irányelv magában foglalja a betétbiztosítási rendszerek finanszírozási mechanizmusainak összehangolását, a kockázatalapú befizetések bevezetését és a biztosított termékek és betétesek körének összehangolását.
- (6) A 94/19/EK irányelv a minimális harmonizáció elvén alapul. Következésképpen az Unióban jelenleg sokféle, igen eltérő jellemzőkkel bíró betétbiztosítási rendszer létezik. Az ebben az irányelvben megállapított közös követelmények eredményeképpen a betétesek az Unió egészében egységes szintű védelemben részesülnek, és ezzel egyidejűleg biztosított a betétbiztosítási rendszerek stabilitásának azonos szintje. Ezek a közös követelmények továbbá alapvető fontosságúak a piactorzulás megszüntetése érdekében is. Az irányelv ezért hozzájárul a belső piac kiteljesítéséhez.
- (7) Ezen irányelv eredményeképpen, a kártalanítási összehatár kiterjesztett és pontosított hatályának, a rövidebb kártalanítási határidőknek, a jobb tájékoztatásnak és a szilárd finanszírozási követelményeknek köszönhetően a betétesek számára számottevően javul a betétbiztosítási rendszerek elérhetősége. Mindez a belső piac egészében javítja majd a fogyasztók pénzügyi stabilitásba vetett bizalmát.
- (8) A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy betétbiztosítási rendszereik megfelelő irányítási mechanizmusokkal rendelkezzenek, valamint, hogy ezek a rendszerek évente beszámolót készítsenek tevékenységükről.
- (9) Egy fizetésképtelen hitelintézet bezárása esetén a hitelintézet székhelye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban lévő bármely fióktelepének betéteseit ugyanolyan betétbiztosítási rendszernek kell védenie, mint a hitelintézet más betéteseit.
- (10) Ez az irányelv nem akadályozza meg a tagállamokat abban, hogy annak hatályát kiterjesszék az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott hitelintézetekre, amelyekre nem alkalmazandó a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾, az irányelv 2. cikkének (5) bekezdése értelmében. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy úgy határozhassanak, hogy ennek az irányelvnek az alkalmazásában a központi szervezet és az ennek a központi szervnek a kapcsolt vállalkozásaként működő minden hitelintézetet egyetlen hitelintézetnek tekintenek.
- (11) Főszabályként ez az irányelv kötelezővé teszi minden hitelintézet számára, hogy belépjen egy betétbiztosítási rendszerbe. A harmadik országban székhellyel rendelkező hitelintézet fióktelepét engedélyező tagállamnak el kell döntenie, hogy miként érvényesíti ezt az irányelvet az ilyen fióktelepekre, és figyelembe kell vennie, hogy meg kell védeni a betéteseket, valamint meg kell őrizni a pénzügyi rendszer integritását is. Az ilyen fióktelepek betéteseinek teljes mértékben tisztában kell lenniük a rájuk vonatkozó biztosítási feltételekkel.
- (12) Fel kell ismerni, hogy vannak olyan intézményvédelmi rendszerek, amelyek magukat a hitelintézeteket védik, és amelyek különösen azok likviditását és fizetőképességét biztosítják. Amennyiben ez az intézményvédelmi rendszer elkülönül a betétbiztosítási rendszertől, a tagok betétbiztosítási rendszerbe teljesítendő befizetésének meghatározásakor figyelembe kell venni annak kiegészítő védelmi szerepét. Célszerű, hogy az ebben az irányelvben meghatározott harmonizált kártalanítási összehatár ne érintse a magát a hitelintézetet védő rendszereket, kivéve, ha kifizetést végeznek a betétesek számára.
- (13) Minden hitelintézetnek egy, az ezen irányelv értelmében elismert betétbiztosítási rendszerhez kell tartoznia, ezáltal biztosítva egyrészt a magas szintű fogyasztóvédelmet, másrészt a hitelintézetek számára az egyenlő versenyfeltételeket, valamint megelőzve a szabályozási arbitrázst. A betétbiztosítási rendszereknek bármikor képesnek kell lenniük biztosítani ezt a védelmet.
- (14) A betétbiztosítási rendszerek kulcsfeladata a betétesek megóvása a hitelintézetek fizetésképtelenségének következményeitől. A betétbiztosítási rendszereknek különböző módokon kell biztosítaniuk ezt a védelmet. A betétbiztosítási rendszereket elsősorban a betétesek ezen irányelv szerinti kártalanításának céljára kell felhasználni (kártalanítási, ún. „paybox” funkció).

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. június 26-i 575/2013/EU rendelete a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.)

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. június 26-i 2013/36/EU irányelve a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

- (15) A betétbiztosítási rendszereknek – a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽¹⁾ összhangban – a hitelintézetek szanalásának finanszírozását is segíteniük kell.
- (16) Lehetővé kell tenni továbbá, amennyiben a nemzeti jog engedi, hogy a betétbiztosítási rendszerek a pusztán kártalanítási funkción túlmenően a rendelkezésükre álló pénzügyi eszközöket felhasználhassák a hitelintézetek csődjének megelőzésére, a betétesek kártalanításával járó költségek és más kedvezőtlen hatások elkerülése érdekében. Ezeket az intézkedéseket azonban egy pontosan meghatározott keretben, és minden esetben az állami támogatásokra vonatkozó szabályok betartásával kell végrehajtani. A betétbiztosítási rendszereknek többek között megfelelő rendszerekkel és eljárásokkal kell rendelkezniük az ilyen intézkedések kiválasztására és végrehajtására, valamint a kapcsolódó kockázatok nyomon követésére. Az intézkedés végrehajtását a hitelintézet számára előírt feltételekhez – köztük legalább a kockázatok szigorúbb nyomon követéséhez és a betétbiztosítási rendszerek számára nyújtott szélesebb körű ellenőrzési jogosultságokhoz – kell kötni. A hitelintézetek csődjének megelőzése érdekében meghozott intézkedések költségei nem haladhatják meg azokat a költségeket, amelyek az adott betétbiztosítási rendszernek azon, jogszabály vagy szerződés alapján fennálló kártalanítási kötelezettségei teljesítéséhez szükségesek, amely a hitelintézetenél elhelyezett, biztosított betéteknek vagy magának az intézménynek a védelmére vonatkozik.
- (17) A betétbiztosítási rendszerek számára továbbá lehetővé kell tenni azt, hogy az intézményvédelmi rendszer formáját válasszák. Az intézményvédelmi rendszereket az illetékes hatóságok betétbiztosítási rendszerként ismerhetik el.
- (18) Ez az irányelv nem alkalmazandó azokra az önkéntes alapon létrehozott és intézményvédelmi rendszerekre, amelyeket hivatalosan nem ismertek el betétbiztosítási rendszerként, kivéve azon korlátozott követelmények tekintetében, amelyek a hirdetésekre, illetve valamely hitelintézet kizárása vagy kilépése esetén a betétesek számára nyújtandó tájékoztatásra vonatkoznak. Ugyanakkor az önkéntes alapon létrehozott és intézményvédelmi rendszerekre alkalmazni kell az állami támogatásokra vonatkozó szabályokat.
- (19) A jelenlegi pénzügyi válságban a kártalanítási összeghatárok Unión belüli koordinálatlan emelése következtében egyes esetekben a betétesek olyan országok hitelintézeteibe helyezték át a pénzüket, ahol magasabb betétgaranciát nyújtottak. Ezek a koordinálatlan emelések likviditást vontak el a hitelintézetektől a válság időszakában. Stabilitás idején előfordulhat, hogy a betétesek az eltérő kártalanítási összeghatárok miatt a legmagasabb betétvédelmet választják a számukra legmegfelelőbb betéti termék helyett. Az eltérő kártalanítási összeghatárok versenytorzulást is okozhatnak a belső piacon. Ezért szükséges, hogy valamennyi elismert betétbiztosítási rendszer harmonizált betétvédelmi szintet nyújtson függetlenül attól, hogy a betétek hol találhatóak az Unión belül. Mindazonáltal korlátozott időre lehetővé kell tenni, hogy a betétesek személyes helyzetéhez kapcsolódó bizonyos betétek esetében magasabb kártalanítási összeghatár legyen alkalmazandó.
- (20) Minden betétesre azonos kártalanítási összeghatár vonatkozik, függetlenül attól, hogy az adott tagállamnak az euro-e a pénzneme. Azon tagállamok számára, amelyek pénzneme nem az euro, biztosítani kell annak lehetőségét, hogy – a betétesek egyenértékű védelmének sérelme nélkül – az átváltással számított összeget kerekítsék.
- (21) Egyrészt az ezen irányelvben meghatározott kártalanítási összeghatár nem hagyhatja védelem nélkül a betétek túlságosan nagy arányát a fogyasztók védelme és a pénzügyi rendszer stabilitása érdekében, másrészt pedig számításba kell venni a betétbiztosítási rendszerek finanszírozásának a költségét is. Ésszerű ezért a harmonizált kártalanítási összeghatár 100 000 EUR összegben történő megállapítása.
- (22) Ez az irányelv fenntartja a betétesenként - és nem a betétenként - megállapított harmonizált összeghatár alapelvét. Ezért helyénvaló figyelembe venni az azon betétesek által elhelyezett betéteket, akik nincsenek számlatulajdonosként nyilvántartva, vagy nem kizárólagos számlatulajdonosok. Az összeghatárt minden egyes azonosítható betétes esetében alkalmazni kell. A minden egyes azonosítható betétes esetében alkalmazandó összeghatár elve nem vonatkozhat a különleges védelmi szabályok hatálya alá tartozó kollektív befektetési formákra, mely szabályok nem vonatkoznak az ilyen betétekre.
- (23) A 2009/14/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ 100 000 EUR összegben rögzített kártalanítási összeghatárt vezetett be, amely egyes tagállamokban ahhoz a helyzethez vezetett, hogy a kártalanítási összeghatárukat csökkenteni kellett, kockáztatva a betétesek bizalmának megrendülését. Bár a harmonizáció elengedhetetlen ahhoz, hogy biztosítani lehessen a belső piacon az egyenlő feltételeket és a pénzügyi stabilitást, figyelembe kell venni a betétesek

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014. május 15-i 2014/59/EU irányelve a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanalását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv és a 2001/24/EK, a 2002/47/EK, a 2004/25/EK, a 2005/56/EK, a 2007/36/EK, a 2011/35/EU, a 2012/30/EU és a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (lásd e Hivatalos Lap 190. oldalát).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009. március 11-i 2009/14/EK irányelve a betétbiztosítási rendszerekről szóló 94/19/EK irányelvnek a fedezeti szint és a kifizetési határidő tekintetében történő módosításáról (HL L 68., 2009.3.13., 3. o.).

bizalom megrendülésének kockázatát is. Ezért a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy magasabb kártalanítási összeghatárt alkalmazzanak, ha a 2009/14/EK irányelv alkalmazását megelőzően a harmonizált szintnél magasabb kártalanítási összeghatárról rendelkeztek. A magasabb kártalanítási összeghatár korlátozott időre és hatállyal alkalmazható, és az érintett tagállamoknak arányosan ki kell igazítaniuk a célszintet és a betétvédelmi rendszerekbe teljesítendő befizetéseket. Tekintettel arra, hogy a célszint kiigazítása korlátlan kártalanítási összeghatár mellett nem lehetséges, helyénvaló ezt a lehetőséget azokra a tagállamokra korlátozni, amelyek 2008. január 1-jén egy 100 000 EUR és 300 000 EUR közötti sávba eső kártalanítási összeghatárt alkalmaztak. Az eltérő kártalanítási összeghatárok hatásának korlátozása érdekében, továbbá figyelembe véve azt, hogy a Bizottság 2018. december 31-ig felül fogja vizsgálni ennek az irányelvnek az alkalmazását, célszerű ezt a lehetőséget csak eddig az időpontig engedélyezni.

- (24) A betétbiztosítási rendszerek a betétesek kötelezettségeit csak abban az esetben számíthatják be azok kártalanítási követeléseibe, amennyiben az adott kötelezettségek azon a napon, vagy azt megelőzően váltak lejárttá, amikortól kezdve a betétek befagytak. Az ilyen beszámítás ellenére a betétbiztosítási rendszereknek képesnek kell lenniük arra, hogy a betéteket az ezen irányelvben meghatározott határidőn belül kifizessék. A tagállamokat nem szabad megakadályozni abban, hogy megfelelő intézkedéseket hozzanak a betétbiztosítási rendszereknek a hitelintézetek felszámolása vagy reorganizációja esetén meglévő jogaira vonatkozóan.
- (25) Lehetővé kell tenni, hogy a kártalanításra való jogosultság kizárható legyen azoknak a betéteknek a vonatkozásában, amelyek esetében – a nemzeti joggal összhangban – az elhelyezett összeg nem áll a betétes rendelkezésére, mivel a betétes és a hitelintézet között létrejött szerződéses megállapodás értelmében a betét kizárólag ingatlan magántulajdon megvásárlása céljából felvett hitel visszafizetésére szolgál. Ezeket a betéteket a hitel fennmaradó összegébe be kell számítani.
- (26) A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a bizonyos ügyletekből származó, vagy bizonyos társadalmi vagy egyéb célokat szolgáló betéteket meghatározott időtartamig 100 000 EUR feletti összegig biztosítsák. A tagállamoknak ezekre a betétekre vonatkozóan meg kell határozniuk egy ideiglenes maximális kártalanítási összeghatárt, és ennek során figyelembe kell venniük, hogy a betétvédelem a betétesek számára jelentőséggel bír, valamint a tagállamokon belüli életkörülményeket is. Az állami támogatásokra vonatkozó szabályokat minden ilyen esetben be kell tartani.
- (27) Szükséges a betétbiztosítási rendszerek finanszírozási módszereinek harmonizálása. Egyrészt a betétbiztosítási rendszerek finanszírozási költségét főszabályként a hitelintézeteknek maguknak kell viselniük, másrészt a betétbiztosítási rendszerek pénzügyi teherbíró képességének arányban kell állnia a kötelezettségeikkel. Annak biztosítása érdekében, hogy a betétesek valamennyi tagállamban hasonlóan magas szintű védelmet élvezzenek, a betétbiztosítási rendszerek finanszírozását egy, az összes betétbiztosítási rendszerre alkalmazandó, előzetesen meghatározott, egységes finanszírozási célszint révén magas szinten harmonizálni kell.
- (28) Bizonyos körülmények között azonban előfordulhat, hogy a hitelintézetek erősen koncentrált piacon működnek, ahol a legtöbb hitelintézet olyan méretű, és olyan fokú összekapcsolódások jöttek létre közöttük, hogy a pénzügyi stabilitás veszélyeztetése nélkül rendes fizetésektelenségi eljárás keretében valószínűleg nem lehetne őket felszámolni, és ezért sokkal valószínűbb, hogy rájuk rendezett szanalási eljárást kellene alkalmazni. Ezekben az esetekben a rendszerekre alacsonyabb célszintet lehetne alkalmazni.
- (29) A 2009/110/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽¹⁾ összhangban az elektronikus pénz ellenében átvett elektronikus pénz és pénzeszközök nem minősülnek betétnek, ezért ezekre ezen irányelv hatályának nem kell kiterjednie.
- (30) Annak érdekében, hogy a betétvédelem csak a jogbiztonság és a betétesek számára az átláthatóság biztosításához szükséges mértékre szorítkozzon, és a befektetési kockázatok ne kerülhessenek át a betétbiztosítási rendszerekre, a pénzügyi eszközöket ki kell zárni a biztosítás köréből, kivéve az olyan, már létező megtakarítási termékeket, amelyekről névre szóló betéti okiratot állítottak ki.
- (31) Egyes betéteseket, különösen az állami hatóságokat vagy más pénzügyi intézményeket, nem kell bevonni a betétvédelembe. E betéteseknek a többi betéteshez viszonyított korlátozott száma miatt a hitelintézet fizetésektelensége minimális hatással járna a pénzügyi stabilitásra nézve. A hatóságok továbbá sokkal könnyebben jutnak hitelhez, mint az állampolgárok. A tagállamok számára azonban meg kell engedni, hogy úgy határozhassanak, hogy azon helyi hatóságok betétei is biztosítottak, amelyek éves költségvetése nem haladja meg az 500 000 EUR-t. Indokolt, hogy a nem pénzügyi vállalkozások méretüktől függetlenül főszabályként a betétvédelem alá tartozzanak.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009. szeptember 16-i 2009/110/EK irányelve az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények tevékenységének megkezdéséről, folytatásáról és prudenciális felügyeletéről, a 2005/60/EK és a 2006/48/EK irányelv módosításáról, valamint a 2000/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 267., 2009.10.10., 7. o.).

- (32) A 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 1. cikkének (2) és (3) bekezdése értelmében pénzmosságot végző betéteseket ki kell zárni a betétbiztosítási rendszerekből való kártalanításból.
- (33) A betétbiztosítási rendszerben való hitelintézeti részvétel költsége nem mérhető össze azzal a költséggel, amely akkor merülne fel, ha azt követően, hogy a betétesek bizalma a bankrendszer épségét illetően megrendült, a betéteket nem csak a nehézséggel küzdő hitelintézetektől vonnák el tömegesen, hanem a jól működő hitelintézetektől is.
- (34) Szükséges, hogy a betétbiztosítási rendszerek rendelkezésre álló pénzügyi eszközei elérjenek egy meghatározott célszintet, és hogy lehetőség legyen rendkívüli befizetések beszedésére. A betétbiztosítási rendszereknek minden körülmények között megfelelő alternatív finanszírozási megoldásokkal kell rendelkezniük, amelyek lehetővé teszik számukra, hogy a velük szemben felmerülő követelések teljesítéséhez rövid távú finanszírozáshoz jussanak. Rendelkezni kell arról, hogy a betétbiztosítási rendszerek rendelkezésre álló pénzügyi eszközei készpénzből és olyan betétekből, fizetési ígervényekből és alacsony kockázatú eszközökből tevődhetnek össze, amelyek rövid időn belül likviddéltehetőek. A betétbiztosítási rendszerekbe teljesítendő befizetések összege kapcsán kellően figyelembe kell venni az üzleti ciklust, a betétgyűjtéssel foglalkozó szektor stabilitását és az adott betétbiztosítási rendszer meglévő kötelezettségeit.
- (35) A betétbiztosítási rendszereknek alacsony kockázatú eszközökbe kell befektetniük.
- (36) A betétbiztosítási rendszerekbe teljesítendő befizetéseket az adott tag biztosított betéteinek mennyisége és az általa viselt kockázat mértéke alapján kell meghatározni. Ez lehetővé tenné az egyes hitelintézetek kockázati profiljának – többek között eltérő üzleti modelljeiknek – a tükrözését. Ez továbbá a befizetések méltányos kiszámítását eredményezné, valamint kevésbé kockázatos üzleti modell alkalmazására ösztönözné. A befizetéseknek a piaci körülményekhez és a kockázati profilokhoz való igazítása érdekében lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a betétbiztosítási rendszerek saját kockázatalapú módszereiket alkalmazhassák. A nemzeti jog keretében szabályozott, különösen alacsony kockázatú ágazatok figyelembevétele érdekében a tagállamok számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy az egyes betétbiztosítási rendszerek célszintjeinek tiszteletben tartása mellett a befizetések megfelelő csökkentéséről rendelkezzenek. A számítási módszereket az illetékes hatóságoknak minden esetben jóvá kell hagyniuk. Az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽²⁾ létrehozott európai felügyeleti hatóságnak (Európai Bankhatóság - EBH) iránymutatásokat kell kiadnia a befizetések kiszámítása során alkalmazandó módszerek meghatározására vonatkozóan.
- (37) A betétvédelem a belső piac kiteljesítésének alapvető eleme, és a hitelintézetek felügyeleti rendszerének nélkülözhetetlen kiegészítője, mivel a betétvédelem keretében az adott pénzügyi piacon belüli intézetek bármelyikük fizetési képtelensége esetén kölcsönösen támogatást biztosítanak egymásnak. Lehetővé kell tenni ezért, hogy a tagállamok megengedjék a betétbiztosítási rendszerek számára, hogy önkéntes alapon kölcsönt nyújtsanak egymásnak.
- (38) A jelenlegi kártalanítási határidő ellentétes a betétesek bizalmának fenntartására irányuló céllal, és nem felel meg a betétesek igényeinek. A kártalanítási határidőt ezért hét munkanapra kell csökkenteni.
- (39) A rövid kártalanítási határidő betartásához szükséges eljárások ugyanakkor még sokszor nem állnak rendelkezésre. A tagállamok számára ezért lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a kártalanítási határidőt egy átmeneti időszak során fokozatosan csökkentsék le hét munkanapra. Az ezen irányelvben megállapított, legkésőbbi kártalanítási határidő nem akadályozza meg a betétbiztosítási rendszereket abban, hogy a kifizetéseket hamarabb teljesítsék a betétesek részére. Annak érdekében azonban, hogy az átmeneti időszakban a betéteseknek ne adódjanak pénzügyi nehézségei hitelintézetük fizetési képtelenné válása esetén, kérésre lehetővé kell tenni számukra, hogy megélhetési költségeik fedezése érdekében a biztosított betéteik megfelelő részéhez hozzáférjenek. Ezt a hozzáférést kizárólag a hitelintézet által nyújtott adatok alapján lehet engedélyezni. Mivel a megélhetési költségek tagállamonként eltérőek, ezt az összeget a tagállamoknak kell meghatározniuk.
- (40) A betétek kifizetéséhez szükséges időszak meghatározásakor figyelembe kell venni azokat a helyzeteket is, amikor a betétbiztosítási rendszerek nehézségekbe ütköznek valamely kártalanítás összegének és az adott betétes jogainak megállapításakor; ez különösen azokra az esetekre vonatkozik, amikor a betétek valamely lakóingatlan-ügyletből vagy bizonyos életeseményekből erednek, amikor a betétes nem rendelkezik kizárólagos jogosultsággal a számlán tartott összegek felett, amikor egy adott betét jogvita, vagy több, az adott számlán tartott összegekre vonatkozó, egymással versengő igény tárgyát képezi, illetve amikor a betét valamely nemzeti kormány vagy nemzetközi szerv által alkalmazott gazdasági szankció hatálya alá tartozik.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2005. október 26-i 2005/60/EK irányelve a pénzügyi rendszereknek a pénzmosságot, valamint terrorizmus finanszírozása céljára való felhasználásának megelőzéséről (HL L 309., 2005.11.25., 15. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2010. november 24-i 1093/2010/EU rendelete az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.).

- (41) A kártalanítás biztosítása érdekében a betétbiztosítási rendszereknek jogosultnak kell lenniük arra, hogy a kártalanított betéteseknek a fizetéképtelenné vált hitelintézettel szemben fennálló követeléseiből eredő jogok átszálljanak rájuk. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy korlátozzák azt az időtartamot, amelyen belül azok a betétesek, akiknek a betéteire vonatkozó kártalanítást nem fizették ki, vagy nem ismerték el a kártalanítási határidőig, a betéteikre vonatkozó kártalanítás kifizetését követelhessék, annak érdekében, hogy a betétbiztosítási rendszer gyakorolni tudja a rá átszállt jogokat addig az időpontig, amikor ezeket a igényeket nyilvántartásba kell venni a fizetéképtelenségi eljárás során.
- (42) Célszerű, hogy a hitelintézet engedélyezési helye szerinti tagállam betétbiztosítási rendszerének nevében annak a tagállamnak a betétbiztosítási rendszere tájékoztassa és kártalanítsa a betéteseket, amelyekben a hitelintézet fióktelepeket létesített. Garanciákat kell biztosítani arra vonatkozóan, hogy a betéteseket kártalanító betétbiztosítási rendszer a kártalanítást megelőzően megkapja a székhely szerinti betétbiztosítási rendszertől a szükséges pénzügyi eszközöket. Azoknak a betétbiztosítási rendszereknek, amelyek érintettek lehetnek, előre megállapodásokat kell kötniük, hogy megkönnyítsék ezeknek a feladatoknak az elvégzését.
- (43) A tájékoztatás a betétesek védelmének alapvető elemét képezi. Ezért a betéteseket számlakivonatukon tájékoztatni kell a rájuk vonatkozó kártalanítási összeghatárról és a betétjük védelmét biztosító betétbiztosítási rendszerről, a leendő betétesek számára pedig egy szabványosított tájékoztató lap révén kell tájékoztatást nyújtani, és e lap kézhezvételének igazolását kell kérni tőlük. A tájékoztatásnak az összes betétes esetében azonos tartalmúnak kell lennie. A betétbiztosítási rendszer kártalanítási összegére és terjedelmére történő utalások hirdetésben való szabályozatlan felhasználása befolyásolhatja a bankrendszer stabilitását vagy a betétesek bizalmát. Ezért a betétbiztosítási rendszerekre való utalást hirdetésekben rövid tényyszerű utalásokra kell korlátozni.
- (44) A 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ alkalmazandó a személyes adatok ezen irányelv szerinti feldolgozására. A betétbiztosítási rendszerek és az érintett hatóságok kötelesek kiemelt gondossággal kezelni az egyes betétekre vonatkozó adatokat, és biztosítaniuk kell az adatok fenti irányelvnek megfelelő magas szintű védelmét.
- (45) Ennek az irányelvnek nem szabad azt eredményeznie, hogy a tagállamokat vagy az érintett hatóságokat helytállási kötelezettség terhelje a betétesekkel szemben, amennyiben a tagállam vagy az említett hatóságok gondoskodtak egy vagy több olyan rendszer bevezetéséről és hivatalos elismeréséről, amelyek a betéteket vagy magukat a hitelintézeteket biztosítják, és ezen irányelvvel összhangban biztosítják a betétesek kártalanítását vagy védelmét.
- (46) Az 1093/2010/EU rendelet több, a 94/19/EK irányelvet érintő feladatot is az Európai Bankhatóságra ruházott.
- (47) A betétbiztosítási rendszerek tagállamok általi felügyeletének tiszteletben tartása mellett az EBH-nak hozzá kell járulnia annak a célkitűzésnek a megvalósításához, hogy a hitelintézetek számára könnyebbé váljon tevékenységük megkezdése és folytatása, ezzel egy időben pedig biztosítani kell a betétesek hatékony védelmét, és a lehető legalacsonyabb szinten kell tartania az adófizetők szempontjából felmerülő kockázatot. A tagállamoknak folyamatosan tájékoztatniuk kell a Bizottságot és az EBH-t arról, hogy az adott tagállamban mely hatóság a kijelölt hatóság annak érdekében, hogy elegendő tudjanak tenni az EBH és a kijelölt hatóságok közötti, ezen irányelv által előírt együttműködési kötelezettségnek.
- (48) A pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó iránymutatásokra van szükség, amellyel Unió-szerte biztosítható a versenyfeltételek egyenlősége, valamint a betétesek megfelelő védelme. Ilyen iránymutatásokat kell közzétenni a kockázatalapú befizetések kiszámítására alkalmazandó módszer meghatározása érdekében.
- (49) A betétbiztosítási rendszerek hatékony és eredményes működésének biztosítása céljából és a különböző tagállamokban jellemző helyzetük kiegyensúlyozott figyelembevétele érdekében az EBH-nak képesnek kell lennie a betétbiztosítási rendszerek közötti nézetkülönbségek kötelező erejű rendezésére.
- (50) Tekintettel arra, hogy az egyes tagállamokban eltérő közigazgatási gyakorlatot alkalmaznak a betétbiztosítási rendszerekkel kapcsolatban, lehetővé kell tenni, hogy a tagállamok szabadon döntsenek arról, hogy mely hatóság állapítja meg, hogy a betétek befagytak.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1995. október 24-i 95/46/EK irányelve a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 281., 1995.11.23., 31. o.).

- (51) Az illetékes hatóságok, a kijelölt hatóságok, a szanálási hatóságok és az érintett közigazgatási hatóságok, valamint a betétbiztosítási rendszer között együttműködésnek kell megvalósulnia, valamint azoknak ezen irányelvnek megfelelően kell gyakorolniuk hatásköreiket. A szanálási hatóságoknak, az illetékes hatóságoknak, a kijelölt hatóságoknak és a betétbiztosítási rendszereknek a szanálási intézkedések előkészítésének és végrehajtásának korai szakaszától együtt kell működniük a betétbiztosítási rendszer által abban az esetben megtérítendő összegnek a meghatározása érdekében, amikor a pénzügyi eszközöket hitelintézetek szanálásának finanszírozására használják.
- (52) Az ebben az irányelvben ugyanazon betétes összes betétére vonatkozóan megállapított kártalanítási összeghatárnak az Unióban a fogyasztói árindex változásai alapján tapasztalható inflációnak megfelelően történő kiigazítása érdekében a Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus előkészítéskor és szövegezéskor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról.
- (53) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló együttes politikai nyilatkozatával⁽¹⁾ összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben mellékelnek egy vagy több olyan dokumentumot, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszköz megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli, hogy indokolt ilyen dokumentumok átadása.
- (54) Mivel ezen irányelv céljait, nevezetesen a betétbiztosítási rendszerek működésével kapcsolatos szabályok harmonizálását, a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (55) Az ezen irányelv nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó kötelezettség csak azokat a rendelkezéseket érinti, amelyek tartalma a korábbi irányelvekhez képest érdemben módosult. A változatlan rendelkezések átültetésére vonatkozó kötelezettség a korábbi irányelvekből következik.
- (56) Ez az irányelv nem érinti a II. mellékletben felsorolt irányelvek nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségeket,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Tárgy és hatály

- (1) Ez az irányelv meghatározza a betétbiztosítási rendszerek létrehozásával és működésével kapcsolatos szabályokat és eljárásokat.
- (2) Ezt az irányelvet az alábbiakra kell alkalmazni:
- a) a kötelező betétbiztosítási rendszerek;
- b) azok az önkéntes betétbiztosítási rendszerek, amelyeket a 4. cikk (2) bekezdésével összhangban hivatalosan elismertek betétbiztosítási rendszerként;
- c) azon intézményvédelmi rendszerek, amelyeket a 4. cikk (2) bekezdésével összhangban hivatalosan elismertek betétbiztosítási rendszerként;
- d) az e bekezdés a), b) vagy c) pontjában említett rendszerekhez csatlakozott hitelintézetek.

⁽¹⁾ A tagállamok és a Bizottság 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozata a magyarázó dokumentumokról (HL C 369., 2011.12.17., 14. o.).

(3) A 16. cikk (5) és (7) bekezdésében foglaltakat nem érintve, ez az irányelv alkalmazandó a következő rendszerekre:

- a) a betétbiztosítási rendszerként hivatalosan el nem ismert önkéntes rendszerek, beleértve azokat a rendszereket is, amelyek a 6. cikk (1) bekezdésében meghatározott kártalanítási összeghatáron túli kiegészítő védelmet kínálnak;
- b) a betétbiztosítási rendszerként hivatalosan el nem ismert intézményvédelmi rendszerek.

A tagállamok biztosítják, hogy az első albekezdés a) és a b) pontjában említett rendszerek rendelkezzenek a kötelezettségeik teljesítéséhez szükséges megfelelő pénzügyi eszközökkel vagy releváns finanszírozási megállapodásokkal.

2. cikk

Fogalommeghatározások

(1) Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „betétbiztosítási rendszerek”: az 1. cikk (2) bekezdésének a), b) vagy c) pontjában említett rendszerek;
2. „intézményvédelmi rendszerek”: az 575/2013/EU rendelet 113. cikkének (7) bekezdése szerinti intézményvédelmi rendszerek;
3. „betét”: olyan számlán tartott pénzeszközöknek vagy szokásos banki ügyletekből keletkező átmeneti helyzetnek az egyenlege, amelyet a hitelintézetnek a vonatkozó jogszabályi és szerződéses feltételek mellett vissza kell fizetnie; idetartozik a lekötött betét és a takarékbetét is, de ide nem értve az egyenleget, ha:
 - a) az egyenleg létezését csak egy, a 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 4. cikkének 17. pontjában meghatározott pénzügyi eszközzel lehet bizonyítani, kivéve, ha olyan megtakarítási termékről van szó, amelyről névre szóló betéti okiratot állítottak ki, és amely 2014. július 2-án a tagállamok valamelyikében már létezett;
 - b) az egyenleg tőkeösszegét nem kell névértéken visszafizetni;
 - c) az egyenleg tőkeösszegét csak a hitelintézet vagy harmadik fél által nyújtott meghatározott garancia vagy megállapodás keretében kell névértéken visszafizetni;
4. „biztosítható betétek”: olyan betétek, amelyek az 5. cikk alapján nincsenek kizárva a védelemből;
5. „biztosított betétek”: a biztosítható betétek azon része, amely nem lépi túl a 6. cikkben meghatározott kártalanítási összeghatárt;
6. „betétes”: a betét tulajdonosa, illetve közös számla esetében a betét minden egyes tulajdonosa;
7. „közös számla”: két vagy több személy nevére nyitott számla, vagy amely felett két vagy több személy jogosult rendelkezni e személyek közül egynek vagy többnek az aláírása révén;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2004. április 21-i 2004/39/EK irányelve a pénzügyi eszközök piacairól, a 85/611/EGK és a 93/6/EGK tanácsi irányelv és a 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 93/22/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 145., 2004.4.30., 1. o.).

8. „befagyasztott betét”: esedékes és kifizetendő betét, melyet a hitelintézet nem fizetett ki az alkalmazandó jogszabályi vagy szerződéses feltételek mellett abban az esetben, ha:
- a) az érintett közigazgatási hatóságok megállapították, hogy álláspontjuk szerint az érintett hitelintézet pénzügyi körülményeihez közvetlenül kapcsolódó okok miatt az adott időpontban képtelen a betétet visszafizetni, és nem valószínű a hitelintézet általi későbbi visszafizetés sem; vagy
 - b) egy igazságügyi hatóság a hitelintézet pénzügyi körülményeihez közvetlenül kapcsolódó okok miatt olyan határozatot hoz, amely felfüggeszti a betétesek jogát arra, hogy követeléseket támasszanak a hitelintézettel szemben;
9. „hitelintézet”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott hitelintézet;
10. „fióktelep”: olyan tagállambeli üzletviteli hely, amely jogilag nem önálló részét képezi egy hitelintézetnek, és amely közvetlenül bonyolítja a hitelintézeti tevékenység szerves részét képező ügyleteket vagy az ügyletek egy részét;
11. „célszint”: azon rendelkezésre álló pénzügyi eszközök összege, amellyel a betétbiztosítási rendszernek a 10. cikk (2) bekezdése értelmében rendelkeznie kell; a célszintet a tagok biztosított betéteinek százalékában kell kifejezni;
12. „rendelkezésre álló pénzügyi eszközök”: készpénz, valamint olyan betétek és alacsony kockázatú eszközök, amelyek a 8. cikk (1) bekezdésében meghatározott határidőn belül likviddé tehetőek, továbbá a 10. cikk (3) bekezdésében meghatározott felső határ erejéig fizetési ígérvények;
13. „fizetési ígérvények”: egy hitelintézet betétbiztosítási rendszerrel szemben fennálló és teljes mértékben fedezett fizetési ígérvényei, amennyiben:
- a) a fedezet alacsony kockázatú eszközökből áll;
 - b) a fedezetet nem terhelik harmadik személyek jogai, és a betétbiztosítási rendszer azzal rendelkezhet;
14. „alacsony kockázatú eszközök”: olyan tételek, amelyek az 575/2013/EU rendelet 336. cikkében szereplő 1. táblázat első vagy második kategóriájába sorolhatók, vagy bármely olyan eszköz, amelyet az illetékes vagy a kijelölt hatóság hasonlóképpen biztonságosnak és likvidnek tekint;
15. „székhely szerinti tagállam”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 43. pontjában meghatározott székhely szerinti tagállam;
16. „fogadó tagállam”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 44. pontjában meghatározott fogadó tagállam;
17. „illetékes hatóság”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 40. pontjában meghatározott nemzeti illetékes hatóság;
18. „kijelölt hatóság”: a betétbiztosítási rendszereket ezen irányelvnek megfelelően igazgató szerv, vagy amennyiben a betétbiztosítási rendszer működését magánjogi jogalany igazgatja, az érintett tagállam által a szóban forgó rendszer ezen irányelv szerinti felügyeletére kijelölt állami hatóság.

(2) Amennyiben ez az irányelv az 1093/2010/EU rendeletre hivatkozik, a betétbiztosítási rendszert igazgató szerv, illetve – azokban az esetekben, amikor a betétbiztosítási rendszer működését magánjogi jogalany igazgatja, – a szóban forgó rendszer felügyeletét ellátó állami hatóság az említett rendelet alkalmazásában az említett rendelet 4. cikkének 2. pontjában meghatározottak szerinti hatáskörrel rendelkező hatóságnak tekintendő.

(3) Betétnek minősül Írország és az Egyesült Királyság lakás-takarékpénztárainak minden olyan részjegye, amely nem minősül az 5. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerinti tőkének.

3. cikk

Érintett közigazgatási hatóságok

(1) A tagállamok meghatározzák, hogy a 2. cikk (1) bekezdése 8. pontja a) alpontjának alkalmazásában az adott tagállamban mely hatóság tekintendő érintett közigazgatási hatóságnak.

(2) Az illetékes hatóságoknak, a kijelölt hatóságoknak, a szanalási hatóságoknak és az érintett közigazgatási hatóságoknak együtt kell működniük egymással, és ezen irányelvvel összhangban kell gyakorolniuk hatáskörüket.

Az érintett közigazgatási hatóságok a 2. cikk (1) bekezdése 8. pontja a) alpontjában említett határozatot a lehető leghamarabb, de minden esetben legkésőbb öt munkanappal azt követően hozzák meg, hogy először meggyőződtek arról, hogy egy hitelintézet elmulasztotta az esedékes és kifizetendő betétek visszafizetését.

4. cikk

Hivatalos elismerés, tagság és felügyelet

(1) Valamennyi tagállam biztosítja, hogy területén egy vagy több betétbiztosítási rendszert vezessenek be, és ismerjenek el hivatalosan.

Ez nem zárja ki különböző tagállamok betétbiztosítási rendszereinek egyesítését, vagy több tagállamra kiterjedő betétbiztosítási rendszerek létrehozását. Az ilyen több tagállamra kiterjedő vagy egyesített betétbiztosítási rendszereket azoknak a tagállamoknak kell jóváhagyniuk, amelyekben az érintett betétbiztosítási rendszereket létrehozták.

(2) Az ezen irányelv 1. cikke (2) bekezdésének b) pontjában említett önkéntes rendszerek hivatalosan elismerhetők betétbiztosítási rendszerként, ha megfelelnek ennek az irányelvnek.

Az intézményvédelmi rendszer hivatalosan elismerhető betétbiztosítási rendszerként, ha teljesíti az 575/2013/EU rendelet említett 113. cikkének (7) bekezdésében meghatározott feltételeket, és megfelel ennek az irányelvnek.

(3) A 2013/36/EU irányelv 8. cikke alapján valamely tagállamban engedélyezett hitelintézet kizárólag akkor gyűjthet betétet, ha egy, a székhelye szerinti tagállamban az e cikk (1) bekezdésnek megfelelően hivatalosan elismert rendszer tagja.

(4) Amennyiben a hitelintézet nem teljesíti a rá, mint valamely betétbiztosítási rendszer tagjára vonatkozó kötelezettségeket, azonnal értesíteni kell az illetékes hatóságokat, és annak a betétbiztosítási rendszerrel együttműködésben haldéktalanul meg kell hoznia mindazokat a megfelelő intézkedéseket, ideértve szükség esetén szankciók alkalmazását is, amelyek biztosítják, hogy a hitelintézet teljesítse kötelezettségeit.

(5) Ha a (4) bekezdés alapján végrehajtott intézkedések nem vezetnek a hitelintézet részéről a kötelezettségek teljesítéséhez, akkor amennyiben a nemzeti jog azt lehetővé teszi, a betétbiztosítási rendszer az illetékes hatóságok kifejezett hozzájárulásával és legalább egy hónapos határidővel értesíti a hitelintézetet arról, hogy szándékában áll azt kizárni a betétbiztosítási rendszer tagjainak sorából. A betétbiztosítási rendszer továbbra is teljes mértékben garantálja a fenti határidő lejártáig elhelyezett betétek védelmét. Ha a hitelintézet a fenti határidő lejártáig nem teljesítette kötelezettségeit, a betétbiztosítási rendszernek ki kell zárnia a hitelintézetet.

(6) A hitelintézetnek a betétbiztosítási rendszer tagjai sorából való kizárása időpontjában a hitelintézet birtokában lévő betéteket a betétbiztosítási rendszer továbbra is biztosítja.

(7) A kijelölt hatóságok folyamatosan felügyelik az 1. cikkben említett betétbiztosítási rendszereket az ennek az irányelvnek való megfelelés tekintetében.

A több tagállamra kiterjedő betétbiztosítási rendszereket azon tagállamok kijelölt hatóságainak képviselői felügyelik, amelyekben a csatlakozott hitelintézetek engedélyezésére sor került.

(8) A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszerek kérésükre bármikor megkapjanak tagjaiktól minden ahhoz szükséges információt – beleértve az 5. cikk (4) bekezdése szerinti jelöléseket is –, hogy előkészítsék a betétesek kártalanítását.

(9) A betétbiztosítási rendszereknek biztosítaniuk kell a betétesek számláihoz kapcsolódó adatok bizalmas kezelését és védelmét. Az ilyen adatok feldolgozását a 95/46/EK irányelvvel összhangban kell végezni.

(10) A tagállamok gondoskodnak róla, hogy a betétbiztosítási rendszerek végezzenek rendszerterhelési tesztet, és a betétbiztosítási rendszerek lehető leghamarabb kapjanak tájékoztatást, amennyiben az illetékes hatóságok egy adott hitelintézetnél olyan problémákat észlelnek, amelyek a betétbiztosítási rendszerek beavatkozását valószínűsítik.

Ilyen próbákat legalább háromévente, indokolt esetben pedig ennél gyakrabban kell végezni. Az első próbát 2017. július 3-ig kell elvégezni.

Az említett stressztesztek eredményei alapján az EBH az 1093/2010/EU rendelet 30. cikke alapján legalább ötévente szakértői értékelést készít, amelyben megvizsgálja a betétbiztosítási rendszerek stressztűrő képességét. A betétbiztosítási rendszereket az EBH-val folytatott információcsere során az említett rendelet 70. cikkében említett szakmai titoktartási kötelezettség köti.

(11) A betétbiztosítási rendszerek a rendszerterhelési próbákhoz szükséges információkat csak ezeknek a próbáknak az elvégzéséhez használják fel, és az információkat a próbák elvégzéséhez szükséges időtartamon túl nem őrzik meg.

(12) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy betétbiztosítási rendszereik megfelelő és átlátható irányítási mechanizmusokkal rendelkezzenek. A betétbiztosítási rendszereknek tevékenységükről éves jelentést kell készíteniük.

5. cikk

A betétek biztosíthatósága

(1) A betétbiztosítási rendszerek által történő kártalanításból a következőket ki kell zárni:

a) ezen irányelv 7. cikke (3) bekezdésének megfelelően, a más hitelintézet által saját nevében és saját számlájára elhelyezett betéteket;

b) az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 118. pontja szerinti „szavatolótőke”;

c) az olyan ügyletekből származó betéteket, amelyek esetében a 2005/60/EK irányelv 1. cikke (2) bekezdésének meghatározása szerinti pénzmosás büntettét állapították meg;

d) az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 26. pontjában meghatározott pénzügyi vállalkozások betéteit;

e) a 2004/39/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott befektetési vállalkozások betéteit;

f) az olyan betéteket, amelyeknek tulajdonosát soha nem azonosították a 2005/60/EK irányelv 9. cikke (1) bekezdésének megfelelően;

- g) a 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (Szolvencia II) ⁽¹⁾ 13. cikkének 1–6. pontjában meghatározott biztosítók és viszontbiztosítók betéteit;
- h) a kollektív befektetési vállalkozások betéteit;
- i) a nyugdíjalapok betéteit;
- j) az állami hatóságok betéteit;
- k) a hitelintézetek által kibocsátott hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokat és a saját váltókból és kötelezvényekből származó tartozásokat.

(2) Az e cikk (1) bekezdésétől eltérve a tagállamok biztosíthatják azt, hogy az alább felsoroltak a 6. cikk (1) bekezdésében meghatározott kártalanítási összeghatár erejéig védelem alá tartozzanak:

- a) a kis- vagy középvállalkozások magán-nyugdíjrendszerekben vagy foglalkozási nyugdíjrendszerekben tartott betétei;
- b) a legfeljebb 500 000 EUR-s éves költségvetéssel rendelkező helyi hatóságok betétei.

(3) A tagállamok előírhatják, hogy azok a betétek, amelyeket a nemzeti joggal összhangban csak ingatlan magántulajdonra nyújtott hitel hitelintézetnek vagy más intézetnek történő visszafizetése céljából lehet felszabadítani, ki vannak zárva a betétbiztosítási rendszer általi kártalanításból.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelintézetek olyan módon jelöljék meg a biztosítható betéteket, amely lehetővé teszi az ilyen betétek azonnali azonosítását.

6. cikk

Kártalanítási összeghatár

(1) A tagállamok garantálják, hogy az egyes betétesek összevont betétei 100 000 EUR kártalanítási összegig biztosítva legyenek arra az esetre, ha a betétek befagytak.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltakon túlmenően a tagállamok biztosítják, hogy az alábbi betétek az összeg jóváírásának időpontjától vagy a betétek jogszerűen átruházhatóvá válásától számított legalább három és legfeljebb tizenkét hónapig 100 000 EUR összeg fölött is biztosítva legyenek:

- a) a magán-lakóingatlanokkal kapcsolatos ingatlanügyletekből származó betétek;
- b) a nemzeti jogban meghatározott szociális célokat szolgáló betétek, amelyek a betétes életének meghatározott eseményeihez – például házasságkötéséhez, válásához, nyugdíjazásához, elbocsátásához, csoportos létszámcsökkentésben való érintettségéhez, rokkantságához vagy elhalálzásához – kötődnek;
- c) a nemzeti jogban meghatározott célokat szolgáló betétek, amelyek biztosítási ellátások kifizetésén vagy bűncselekmények áldozatainak vagy tévesen elítélteknek járó kártalanításon alapulnak.

(3) Az (1) és (2) bekezdés nem gátolja meg a tagállamokat olyan rendszerek fenntartásában vagy bevezetésében, amelyek az időskori előtakarékosági termékeket és a nyugdíjakat védik, feltéve, hogy ezek a rendszerek nemcsak a betéteket biztosítják, hanem átfogó védelmet kínálnak az e tekintetben releváns összes termékre és helyzetre.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009. november 25-i 2009/138/EK irányelve a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról (Szolvencia II) (HL L 335., 2009.12.17., 1. o.).

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a kártalanítás kifizetésére az alábbiak valamelyikében kerüljön sor:

- a) a betétbiztosítási rendszer helye szerinti tagállam pénzneme;
- b) a számlatulajdonos tartózkodási helye szerinti tagállam pénzneme;
- c) euro;
- d) a számla pénzneme;
- e) a számla fenntartása helye szerinti tagállam pénzneme.

A betéteseket tájékoztatni kell a kifizetés pénzneméről.

Ha a számlákat a kártalanítás kifizetésének pénznemétől eltérő pénznemben vezették, akkor az azon a napon érvényes átváltási árfolyamot kell alkalmazni, amelyen az érintett közigazgatási hatóság a 2. cikk (1) bekezdése 8. pontjának a) alpontjában említett megállapítást megteszi, vagy az igazságügyi hatóság a 2. cikk (1) bekezdése 8. pontjának b) alpontjában említett határozatot meghozza.

(5) Azoknak a tagállamoknak, amelyek az (1) bekezdésben említett összeget átszámítják nemzeti pénznemükre, kezdetben az átszámításkor a 2015. július 3-án érvényes átváltási árfolyamot kell alkalmazniuk.

A tagállamok az átszámítás eredményeként kapott összegeket kerekíthetik, amennyiben a kerekítés nem haladja meg az 5 000 EUR-t.

A második albekezdés sérelme nélkül a más pénznemre átszámított kártalanítási összeghatárokat a tagállamok ötvenként hozzáigazítják az e cikk (1) bekezdésében említett összeghez. A tagállamok előre nem látható események – például árfolyam-ingadozások – bekövetkezése esetén, a Bizottsággal való konzultációt követően, ennél korábbi időpontban hajtják végre a kártalanítási összeghatárok kiigazítását.

(6) Az (1) bekezdésben említett összeget a Bizottság – legalább öt éves – időszakonként felülvizsgálja. Amennyiben szükséges, a Bizottság irányelvjavaslatot terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé az (1) bekezdésben említett összeg módosítása céljából, figyelembe véve különösen a bankszektorban és az Unió gazdasági és pénzügyi helyzetében bekövetkezett fejleményeket. Az első felülvizsgálatra nem kerülhet sor 2020. július 3-ig, kivéve, ha előre nem látható események ennél korábbi felülvizsgálatot tesznek szükségessé.

(7) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 18. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el a (6) bekezdésben említett összeg legalább öt évente történő kiigazítása céljából, összhangban a Bizottság által az előző kiigazítás óta közzétett harmonizált fogyasztóiár-index változás alapján mért uniós infláció mértékével.

7. cikk

A kártalanítási összeg meghatározása

(1) A 6. cikk (1) bekezdésében szereplő összeghatár egy adott betétesnek az egy hitelintézetnél elhelyezett összes betétjére vonatkozik, függetlenül a betétek számától, pénznemétől és Unión belüli elhelyezkedésétől.

(2) Annak kiszámításakor, hogy a betétek összege eléri-e a 6. cikk (1) bekezdésében megállapított összeghatárt, figyelembe kell venni az egyes betétesek közös számlából való részesedését.

Különös rendelkezések hiányában az ilyen számlát egyenlően kell felosztani a betétesek között.

A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy annak kiszámítása céljából, hogy a betétek összege eléri-e a 6. cikk (1) bekezdésében megállapított összeghatárt, az olyan számlán elhelyezett betétek, amelyek tekintetében két vagy több személy, mint jogi személyiség nélküli gazdasági társaság, társulás vagy hasonló természetű csoportosulás tagja rendelkezik jogosultsággal, összevonhatók és egyetlen betétes betétjeként kezelhetők legyenek.

(3) Ha a betétes nem jogosult a számlán elhelyezett összegek fölött kizárólagosan rendelkezni, a biztosítás a kizárólagos jogosultra vonatkozik, feltéve, hogy azt a személyt azonosították vagy azonosítható, mielőtt az érintett közigazgatási hatóság a 2. cikk (1) bekezdése 8. pontjának a) alpontjában említett megállapítást megteszi, vagy az igazságügyi hatóság a 2. cikk (1) bekezdése 8. pontjának b) alpontjában említett határozatot meghozza. Amennyiben több kizárólagos jogosult van, annak kiszámításakor, hogy a betétek összege eléri-e a 6. cikk (1) bekezdésében meghatározott összeghatárt, az egyes jogosultaknak az összegek kezelésére vonatkozó megállapodások szerinti egyéni részesedéseit kell figyelembe venni.

(4) A kártalanítási összeg kiszámításának referencia-időpontja az a nap, amelyen az érintett közigazgatási hatóság a 2. cikk (1) bekezdése 8. pontjának a) alpontjában említett megállapítást megteszi, vagy az igazságügyi hatóság a 2. cikk (1) bekezdése 8. pontjának b) alpontjában említett határozatot meghozza. A kártalanítási összeg kiszámításánál nem szabad figyelembe venni a betétesnek a hitelintézettel szembeni kötelezettségeit.

(5) A tagállamok határozhatnak úgy, hogy a betéteseknek a hitelintézetek felé fennálló kötelezettségeit figyelembe kell venni a kártalanítási összeg kiszámításánál, amennyiben ezek a kötelezettségek azon a napon vagy azt megelőzően váltak esedékessé, hogy az érintett közigazgatási hatóság a 2. cikk (1) bekezdése 8. pontjának a) alpontjában foglalt megállapítást megteszi, vagy az igazságügyi hatóság a 2. cikk (1) bekezdése 8. pontjának b) alpontjában foglalt határozatot meghozza; a követeléseket a hitelintézet és a betétes között létrejött szerződés tekintetében irányadó jogszabályi vagy szerződéses rendelkezéseknek megfelelő lehetséges mértékig kell beszámítani.

A hitelintézet a szerződés megkötése előtt tájékoztatja a betéteseket, amennyiben a hitelintézet felé fennálló kötelezettségeiket a kártalanítási összeg kiszámításakor figyelembe veszik.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszerek bármikor felszólíthassák a hitelintézeteket arra, hogy adjanak tájékoztatást az összes betétes biztosítható betéteinek összevont összegéről.

(7) A betétbiztosítási rendszer megtéríti a betétek kamatát, amely felhalmozódott, de nem került jóváírásra addig a napig, amelyen az érintett közigazgatási hatóság a 2. cikk (1) bekezdése 8. pontjának a) alpontjában említett megállapítást megteszi, vagy az igazságügyi hatóság a 2. cikk (1) bekezdése 8. pontjának b) alpontjában említett határozatot meghozza. A 6. cikk (1) bekezdésében meghatározott kártalanítási összeghatár nem léphető túl.

(8) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a nemzeti jogban meghatározott szociális célokat szolgáló bizonyos betétkategóriákat, amelyeket az állami támogatásra vonatkozó szabályok betartása mellett harmadik fél biztosít, nem veszik figyelembe az e cikk (1) bekezdésében említett, egy betétes által egy hitelintézetenél elhelyezett betétek összevonásánál. Ilyen esetekben a harmadik fél általi biztosítást a betétnek a 6. cikk (1) bekezdésében meghatározott kártalanítási összeghatárig terjedő részére kell korlátozni.

(9) Amennyiben a nemzeti jog lehetővé teszi, hogy a hitelintézetek különböző, a 2008/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 2. cikkében meghatározott védjegyjelölés alá tartozó márkanevek alatt folytassák tevékenységüket, a tagállam gondoskodik róla, hogy a betétesek egyértelmű tájékoztatást kapjanak arról, hogy az adott hitelintézet különböző márkanevek alatt folytatja tevékenységét, és hogy az ezen irányelv 6. cikkének (1), (2) és (3) bekezdése szerinti kártalanítási összeghatár a betétesnek az ugyanazon hitelintézetenél elhelyezett betéteinek összevont összegére vonatkozik. A fenti információkat ezen irányelv 16. cikkének és I. mellékletének megfelelően szerepeltetni kell a betéteseknek szóló tájékoztatásban.

8. cikk

Kártalanítás

(1) A betétbiztosítási rendszerek kötelesek gondoskodni arról, hogy a kártalanítási összeget az attól a naptól számított hét munkanapon belül rendelkezésre bocsássák, amely napon az érintett közigazgatási hatóság a 2. cikk (1) bekezdése 8. pontjának a) alpontja szerinti megállapítást megteszi, vagy az igazságügyi hatóság a 2. cikk (1) bekezdése 8. pontjának b) alpontja szerinti határozatot meghozza.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008. október 22-i 2008/95/EK irányelve a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről (HL L 299., 2008.11.8., 25. o.).

(2) A tagállamok azonban a 2023. december 31-ig tartó átmeneti időszakra a következő kártalanítási határidőket is előírhatják:

- a) 2018. december 31-ig legkésőbb 20 munkanapon belül;
- b) 2019. január 1-jétől 2020. december 31-ig legkésőbb 15 munkanapon belül;
- c) 2021. január 1-jétől 2023. december 31-ig legkésőbb 10 munkanapon belül.

(3) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a 7. cikk (3) bekezdésében említett betétekre hosszabb kártalanítási határidő vonatkozik, amely határidő nem lehet hosszabb az attól a naptól számított három hónapnál, amelyen az érintett közigazgatási hatóság a 2. cikk (1) bekezdése 8. pontjának a) alpontjában említett megállapítást megteszi, vagy az igazságügyi hatóság a 2. cikk (1) bekezdése 8. pontjának b) alpontjában említett határozatot meghozza.

(4) A 2023. december 31-ig tartó átmeneti időszak során, valamint minden olyan alkalommal, amikor a betétbiztosítási rendszerek nem tudják hét munkanapon belül rendelkezésre bocsátani a kártalanítási összeget, a betétbiztosítási rendszereknek gondoskodniuk kell róla, hogy a betétesek az erre vonatkozó kérelem benyújtásától számított öt munkanapon belül hozzáférjenek biztosított betéteik megfelelő, a megélhetési költségeiket fedező részéhez.

A betétbiztosítási rendszerek az első albekezdés szerinti megfelelő összeget kizárólag a betétbiztosítási rendszer vagy a hitelintézet által rendelkezésre bocsátott adatok alapján tehetik hozzáférhetővé.

Az első albekezdés szerinti megfelelő összeget le kell vonni a 7. cikk szerinti kártalanítási összegből.

(5) Az (1) és a (4) bekezdésben említett kártalanítást késleltetni lehet, ha:

- a) bizonytalan, hogy az érintett személy jogosult-e a kártalanításra, vagy a betét jogvita tárgyát képezi;
- b) a betétre nemzeti kormányok vagy nemzetközi szervezetek által kirótt korlátozó intézkedések vonatkoznak;
- c) e cikk (9) bekezdésétől eltérve, a legutóbbi 24 hónapban nem került sor semmilyen ügyletre a betéttel kapcsolatban (a számla „alvó” státusban van);
- d) a kártalanítási összeg a 6. cikk (2) bekezdésében meghatározott, ideiglenesen magas számlaegyenleg részének minősül; vagy
- e) a kártalanítási összeget a 14. cikk (2) bekezdése értelmében a fogadó tagállam betétbiztosítási rendszere révén kell kifizetni.

(6) A kártalanítási összeg rendelkezésre bocsátásához nincs szükség a betétbiztosítási rendszerhez intézett kérelemre. E célból a hitelintézet továbbítja a betétekre és a betétesekre vonatkozó szükséges információt, amint azt a betétbiztosítási rendszer kéri.

(7) A betétbiztosítási rendszer és a betétes közötti minden levelezést:

- a) az Unió intézményeinek azon hivatalos nyelvén kell megfogalmazni, amelyet az a hitelintézet, amelynél a biztosított betétet elhelyezték, a betéttel folytatott kommunikáció során használ; vagy
- b) annak a tagállamnak a hivatalos nyelvén vagy nyelvein, amely tagállamban a biztosított betét található.

Ha egy hitelintézet egy másik tagállamban közvetlenül, fióktelepek létesítése nélkül működik, az információkat azon a nyelven kell biztosítani, amelyet a betétes a számla megnyitásakor választott.

(8) Az e cikk (1) bekezdésében meghatározott határidőktől függetlenül, amennyiben a számlán elhelyezett összeg tekintetében jogosult vagy érdekelt betétes ellen a 2005/60/EK irányelv 1. cikkének (2) bekezdésében meghatározott pénzmossással vagy azzal összefüggésben vádat emeltek, a bíróság határozatának meghozataláig a betétbiztosítási rendszer minden kifizetést felfüggeszthet az érintett betétes vonatkozásában.

(9) Nem kell kártalanítást fizetni, ha az utolsó 24 hónapban nem történt tranzakció a betét vonatkozásában, és a betét értéke alacsonyabb, mint a kártalanítás kifizetésével kapcsolatban a betétbiztosítási rendszernél felmerülő adminisztratív költségek lennének.

9. cikk

A betétbiztosítási rendszerrel szembeni követelések

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a betétesek kártalanításhoz való jogát a betétbiztosítási rendszer ellen indított eljárásban érvényesíthesse.

(2) A nemzeti jogban biztosított egyéb jogaik sérelme nélkül a nemzeti keretek között kártalanítási kifizetéseket teljesítő betétbiztosítási rendszerek jogosultak arra, hogy a betétesek számára kifizetett összegek erejéig a betéteseket a felszámolási vagy reorganizációs eljárásban megillető jogok átszálljanak rájuk. Amennyiben valamely betétbiztosítási rendszer – többek között a szanálási eszközök alkalmazásával vagy a szanálási hatásköröknek a 11. cikknek megfelelően történő gyakorlásával járó – szanálási eljárással összefüggésben teljesít kifizetéseket, a betétbiztosítási rendszernek a kifizetett összegek erejéig követelése keletkezik az érintett hitelintézettel szemben. Ennek a követelésnek a rangsorban betöltött helye megegyezik a 2014/59/EU irányelvben meghatározott rendes fizetéseképtelenségi eljárások tekintetében irányadó nemzeti jog szerint a biztosított betétekre vonatkozó besorolással.

(3) A tagállamok korlátozhatják azt az időtartamot, amelyen belül azok a betétesek, akiknek a betétek alapján járó kártalanítást a betétbiztosítási rendszer nem fizette ki vagy nem ismerte el a 8. cikk (1) és (3) bekezdésében meghatározott határidőkön belül, követelhetik a betéteik alapján járó kártalanítás kifizetését.

10. cikk

A betétbiztosítási rendszerek finanszírozása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszerek potenciális kötelezettségeik meghatározásához megfelelő rendszerekkel rendelkezzenek. A betétbiztosítási rendszerek rendelkezésére álló pénzügyi eszközöknek ezekkel a kötelezettségekkel arányosnak kell lenniük.

A betétbiztosítási rendszerek a rendelkezésre álló pénzügyi eszközöket a tagjaiktól származó, évente legalább egyszer teljesítendő befizetésekből teremtik elő. Ez nem gátolja a más forrásokból származó kiegészítő finanszírozást.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy 2024. július 3-ig a betétbiztosítási rendszerek rendelkezésre álló pénzügyi eszközeinek értéke elérje legalább a tagok biztosított betéteinek 0,8 %-ában megállapított célszintet.

Amennyiben a finanszírozási kapacitás elmarad a célszinttől, a betétbiztosítási rendszerbe történő befizetést legalább addig kell folytatni, amíg újra el nem éri a célszintet.

Amennyiben a rendelkezésre álló eszközök értéke a célszint első alkalommal történt elérését követően jelentős mértékben, a célszint kétharmadánál alacsonyabb szintre csökkent, a rendszeres befizetések összegét olyan szinten kell megállapítani, amely lehetővé teszi a célszint hat éven belül történő elérését.

A rendszeres befizetés megállapításakor megfelelőképpen figyelembe kell venni az üzleti ciklus szakaszát, valamint azt, hogy a prociklikus befizetések milyen hatással lehetnek az éves befizetések összegének az e cikk keretében történő meghatározására.

Abban az esetben, ha a betétbiztosítási rendszerek a biztosított betétek összegének 0,8 %-át meghaladó kumulált kifizetéseket teljesítettek, a tagállamok legfeljebb négy évvel meghosszabbíthatják az első albekezdésben említett időszakot.

(3) A célszint eléréséhez figyelembe veendő, rendelkezésre álló pénzügyi eszközökbe beszámíthatók a fizetési ígérvények is. A fizetési ígérvények teljes részaránya nem haladhatja meg az e cikknek megfelelően előteremtett, rendelkezésre álló pénzügyi eszközök összértékének 30 százalékát.

Ennek az irányelvnek a következetes alkalmazása érdekében az EBH iránymutatásokat bocsát ki a fizetési ígérvényekkel kapcsolatban.

(4) Az e cikk (1) bekezdésében foglalt ellenére a tagállamok – annak érdekében, hogy az említett bekezdésében foglalt kötelezettségeiknek eleget tudjanak tenni – a rendelkezésre álló pénzügyi eszközöket a hitelintézetek azon kötelező befizetéseiből is előteremthetik, amelyeket azok a hitelintézetek rendszerszintű kockázataival, csődjével, illetve szanálásával összefüggésben felmerülő költségek fedezésére a tagállamok által saját területükön létrehozott, kötelező befizetési rendszerekbe teljesítettek.

A betétbiztosítási rendszerek az e cikk (2) bekezdésében megállapított célszint erejéig jogosultak az ilyen befizetések összegére, melyet a tagállam kérésre haladéktalanul rendelkezésükre bocsát; ezeket az összegeket a betétbiztosítási rendszerek kizárólag a 11. cikkben meghatározott célokra használhatják fel.

A betétbiztosítási rendszerek csak abban az esetben jogosultak az említett összegre, ha az illetékes hatóság véleménye szerint nem képesek rendkívüli befizetéseket beszedni tagjaiktól, és a betétbiztosítási rendszernek ezt az összeget a tagjaik által teljesített befizetésekből kell visszafizetniük, a 10. cikk (1) és (2) bekezdésével összhangban.

(5) A 2014/59/EU irányelv VII. címe szerinti szanálásfinanszírozási rendszerekbe teljesített befizetések – ideértve azokat a rendelkezésre álló pénzügyi eszközöket, amelyeket a szanálásfinanszírozási rendszereknek a 2014/59/EU irányelv 102. cikkének (1) bekezdése szerinti célszintje eléréséhez figyelembe kell venni – nem számítanak be a célszint eléréséhez szükséges összegbe.

(6) A (2) bekezdéstől eltérve a tagállamok indokolt esetben és a Bizottság jóváhagyását követően engedélyezhetnek a (2) bekezdésben meghatározott célszintnél alacsonyabb minimális célszintet is, amennyiben a következő feltételek teljesülnek:

- a) a célszint csökkentése azon a feltételezésen alapul, hogy nem valószínű a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök jelentős részének a biztosított betétesek védelmére történő felhasználása, a 11. cikk (2) és (6) bekezdésében meghatározott célok kivételével; és
- b) azt a bankszektort, amelynek keretei között a betétbiztosítási rendszerhez csatlakozott hitelintézetek működnek, nagymértékű koncentráció jellemzi: nagy mennyiségű eszközt kisszámú, összevont alapú felügyelet alá tartozó hitelintézet vagy bankcsoport birtokol, amelyek – méretükből adódóan – csőd esetén a szanálási eljárás hatálya alá tartoznak.

A csökkentett célszint nem lehet alacsonyabb a biztosított betétek összegének 0,5 %-ánál.

(7) A betétbiztosítási rendszerek rendelkezésre álló pénzügyi eszközeit alacsony kockázatú, megfelelően diverzifikált eszközökbe kell befektetni.

(8) Ha valamely betétbiztosítási rendszer rendelkezésre álló pénzügyi eszközei nem elegendőek a betétesek kártalanításához a betétek befagyásakor, tagjai naptári évenként a biztosított betétek 0,5 %-át meg nem haladó rendkívüli befizetést kell, hogy teljesítsenek. A betétbiztosítási rendszerek kivételes körülmények között és az illetékes hatóság jóváhagyásával ennél magasabb összegű befizetéseket is előírhatnak.

Amennyiben a befizetések veszélyeztetnék a hitelintézet likviditását vagy fizetőképességét, az illetékes hatóság részben vagy egészben haladékot adhat a hitelintézet részére a betétbiztosítási rendszerbe szánt rendkívüli utólagos befizetéseinek teljesítésére. Az ilyen haladék időtartama legfeljebb hat hónap lehet, de a hitelintézet kérésére megújítható. Az e bekezdés szerint késleltetett összeget akkor kell befizetni, amikor a befizetés többé nem veszélyezteti a hitelintézet likviditását vagy fizetőképességét.

(9) A tagállamok gondoskodnak róla, hogy a betétbiztosítási rendszerek megfelelő alternatív finanszírozási megoldásokkal rendelkezzenek, amelyek lehetővé teszik számukra a rövid távú finanszírozáshoz jutást a szóban forgó betétbiztosítási rendszerekkel szembeni követelések teljesítéséhez.

(10) A tagállamok minden évben március 31-ig tájékoztatják az EBH-t a tagállamukban lévő biztosított betétek összegéről, valamint az előző év december 31-én a betétbiztosítási rendszereik rendelkezésére álló pénzügyi eszközök összegéről.

11. cikk

A pénzeszközök felhasználása

(1) A 10. cikkben említett pénzügyi eszközöket elsősorban a betétesek ezen irányelv szerinti kártalanítására kell felhasználni.

(2) A betétbiztosítási rendszerek pénzügyi eszközeit a 2014/59/EU irányelv 109. cikkével összhangban a hitelintézetek szanálásának finanszírozására kell felhasználni. A betétbiztosítási rendszerrel folytatott egyeztetést követően a szanálási hatóságnak kell meghatároznia azt az összeget, amelynek erejéig az adott betétbiztosítási rendszer felelős.

(3) A tagállamok engedélyezhetik, hogy a betétbiztosítási rendszerek a rendelkezésükre álló pénzügyi eszközöket a hitelintézet csődjének elkerülését célzó alternatív intézkedésekre fordítsák, amennyiben a következő feltételek teljesülnek:

- a) a szanálási hatóság nem hozott semmilyen, a 2014/59/EU irányelv 32. cikke szerinti szanálási intézkedést;
- b) a betétbiztosítási rendszer megfelelő rendszerekkel és eljárásokkal rendelkezik az alternatív intézkedések kiválasztására és végrehajtására, valamint a kapcsolódó kockázatok nyomon követésére;
- c) az intézkedések költsége nem haladja meg a betétbiztosítási rendszer jogszabályban vagy szerződésben meghatározott kártalanítási kötelezettsége teljesítéséhez szükséges kiadások összegét;
- d) a betétbiztosítási rendszer által alkalmazott alternatív intézkedések a támogatott hitelintézet számára megszabott feltételekhez, ezek közül legalább a betétbiztosítási rendszer megerősített kockázatfigyelésre és szélesebb körű vizsgálatra való jogosultságához kötött;
- e) a betétbiztosítási rendszer által alkalmazott alternatív intézkedések feltétele, hogy a támogatott hitelintézet kötelezettségvállalásokat tegyen a biztosított betétekhez való hozzáférés garntálása céljából;
- f) a csatlakozott hitelintézeteknek a rendkívüli befizetéseknek az e cikk (5) bekezdése szerinti teljesítésére vonatkozó képessége az illetékes hatóságok megítélése szerint biztosítva van.

A betétbiztosítási rendszer köteles egyeztetni a szanálási hatósággal és az illetékes hatósággal a hitelintézet számára előírt intézkedésekről és feltételekről.

(4) Nem alkalmazhatók az e cikk (3) bekezdése szerinti alternatív intézkedések, amennyiben az illetékes hatóság a szanálási hatósággal folytatott egyeztetést követően úgy ítéli meg, hogy a szanálási intézkedésre vonatkozóan a 2014/59/EU irányelv 27. cikkének (1) bekezdésében meghatározott feltételek teljesülnek.

(5) Amennyiben a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök felhasználása az e cikk (3) bekezdésével összhangban történik, a csatlakozott hitelintézetek kötelesek haladéktalanul – szükség szerint rendkívüli befizetések formájában – a betétbiztosítási rendszer rendelkezésére bocsátani az alternatív intézkedésekhez szükséges eszközöket, ha:

- a) felmerül a betétesek kártalanításának szükségessége, és a betétbiztosítási rendszer rendelkezésre álló pénzügyi eszközeinek értéke nem éri el a célszint kétharmadát;

b) a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök értéke a célszint 25 %-a alá csökken.

(6) A tagállamok határozhatnak úgy, hogy a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök a nemzeti fizetéseképtelenségi eljárásokkal összefüggésben felhasználhatók a betéteseknek a biztosított betétekhez való hozzáférése fenntartását célzó intézkedéseknek – köztük az eszközök és források, illetve a betétállomány transzferének – a finanszírozására is, amennyiben a betétbiztosítási rendszer által viselt költségek nem haladják meg a biztosított betéteseknek fizetendő kártalanítás nettó összegét.

12. cikk

A betétbiztosítási rendszerek közötti hitelyújtás

(1) A tagállamok engedélyezhetik a betétbiztosítási rendszerek számára, hogy az Unión belül önkéntes alapon más betétbiztosítási rendszereknek hitelt nyújtsanak, feltéve, hogy a következő feltételek teljesülnek:

- a) a hitelt felvevő betétbiztosítási rendszer nem képes teljesíteni a 9. cikk (1) bekezdése szerinti kötelezettségeit, mivel nem állnak rendelkezésre a 10. cikkben említett, ehhez szükséges pénzügyi eszközök;
- b) a hitelt felvevő betétbiztosítási rendszer igénybe vette a 10. cikk (8) bekezdésében említett rendkívüli befizetést;
- c) a hitelt felvevő betétbiztosítási rendszer jogi kötelezettséget vállal arra, hogy a felvett összegeket a 9. cikk (1) bekezdése szerinti követelések kifizetésére fordítja;
- d) a hitelt felvevő betétbiztosítási rendszernek jelenleg nincs e cikk alapján más betétbiztosítási rendszerek felé fennálló hitel-visszafizetési kötelezettsége;
- e) a hitelt felvevő betétbiztosítási rendszer nyilatkozik a kért pénzösszegekről;
- f) a hitel teljes összege nem haladja meg a hitelt felvevő betétbiztosítási rendszer biztosított betéteinek 0,5 %-át;
- g) a hitelt felvevő betétbiztosítási rendszer haladéktalanul tájékoztatja az EBH-t, és ismerteti az e bekezdésben meghatározott feltételek teljesülését alátámasztó érveket, valamint a kért pénzösszeget.

(2) A hitel feltételei a következők:

- a) a hitelt felvevő betétbiztosítási rendszer köteles legkésőbb 5 éven belül visszafizetni a hitelt. A hitel éves részletekben is törleszhető. Kamat megfizetése csak a visszafizetéskor esedékes;
- b) a kamat mértékét a hitel időtartama alatt legalább az aktív oldali rendelkezésre állásra vonatkozóan az Európai Központi Bank által meghatározott kamatlábbal egyenlő mértékben kell meghatározni;
- c) a hitelt nyújtó betétbiztosítási rendszernek tájékoztatnia kell az EBH-t a kezdeti kamatlábról, valamint a hitel futamidejéről.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelt felvevő betétbiztosítási rendszer által előírt befizetések elegendőek legyenek a hitel visszafizetéséhez és a célszint mielőbbi ismételt eléréséhez.

13. cikk

A betétbiztosítási rendszerek részére teljesítendő befizetések kiszámítása

(1) A betétbiztosítási rendszerek részére teljesítendő, a 10. cikkben említett befizetéseket az adott tag biztosított betéteinek összege és az általa viselt kockázat mértéke alapján kell meghatározni.

A tagállamok a nemzeti joguk által szabályozott, alacsony kockázatú szektorok számára kisebb mértékű befizetéseket is előírhatnak.

A tagállamok dönthetnek úgy, hogy az intézményvédelmi rendszerek tagjai a betétbiztosítási rendszerekbe alacsonyabb összegű befizetéseket teljesítsenek.

A tagállamok engedélyezhetik, hogy a központi szervre és valamennyi olyan hitelintézetre, amely az 575/2013/EU rendelet 10. cikkének (1) bekezdése szerint ennek a központi szervnek az állandóan kapcsolt vállalkozása, összességében a központi szervre és kapcsolt intézményeire konszolidált alapon meghatározott kockázati súlyozás vonatkozzon.

A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a hitelintézetek a biztosított betétek összegétől független minimális hozzájárulást fizessenek.

(2) A betétbiztosítási rendszerek saját kockázatalapú módszereket alkalmazhatnak tagjaik kockázatalapú befizetéseinek meghatározásához és kiszámításához. A befizetések kiszámításának a tagok kockázatával arányosan kell történnie, és annak során megfelelően figyelembe kell venni a különböző üzleti modellek kockázati profiljait. Ez a módszer figyelembe veheti a mérleg eszközoldalát és az olyan kockázati mutatókat is, mint például a tőkefelelőség, az eszközök minősége, valamint a likviditás.

Az illetékes hatóságnak – a kijelölt hatósággal együttműködve – jóvá kell hagynia az egyes módszereket. Az EBH-t tájékoztatni kell a jóváhagyott módszerekről.

(3) Ezen irányelv következetes alkalmazásának biztosítása érdekében 2015. július 3-ig az 1093/2010/EU rendelet 16. cikke értelmében az EBH iránymutatásokat ad ki a betétbiztosítási rendszerek részére az e cikk (1) és (2) bekezdése szerint teljesítendő befizetések kiszámításának módszereire vonatkozóan.

Ezek az iránymutatások különösen a következőkre terjednek ki: a számításokhoz használandó képlet, egyedi mutatószámok, kockázati osztályok a tagok besorolásához, az egyes kockázati osztályokhoz rendelt kockázati súlyok küszöbértékei és egyéb szükséges elemek.

2017. július 3-ig és azt követően legalább ötvenként az EBH felülvizsgálja a kockázati alapú módszerekre, illetve a betétbiztosítási rendszerek saját alternatív kockázatalapú módszereire vonatkozó iránymutatásokat.

14. cikk

Unió belüli együttműködés

(1) A betétbiztosítási rendszerek védelmet nyújtanak a hitelintézet tagjaik más tagállamokban létesített fióktelepeinek betétesei számára is.

(2) A hitelintézetek által más tagállamokban létesített fióktelepek betéteseinek kártalanítását a székhely szerinti tagállam rendszere nevében a fogadó tagállamban lévő egyik betétbiztosítási rendszer fizeti ki. A fogadó tagállam betétbiztosítási rendszere a kártalanítást a székhely szerinti tagállam betétbiztosítási rendszerének utasításaival összhangban fizeti ki. A fogadó tagállam betétbiztosítási rendszere nem felelős semmilyen olyan cselekményért, amelyet a székhely szerinti tagállam betétbiztosítási rendszerének utasításaival összhangban végzett. A székhely szerinti tagállam betétbiztosítási rendszere a kártalanítás kifizetését megelőzően rendelkezésre bocsátja a szükséges pénzeszközöket, és megtéríti a fogadó tagállam betétbiztosítási rendszerének a felmerült költségeket.

A fogadó tagállam betétbiztosítási rendszere továbbá – a székhely szerinti tagállam betétbiztosítási rendszere nevében – tájékoztatja az érintett betéteseket, és jogosult annak nevében a szóban forgó betétesekkel kapcsolatot tartani.

(3) Ha valamely hitelintézet megszünteti tagságát egy betétbiztosítási rendszerben, és egy másik betétbiztosítási rendszerhez csatlakozik, a tagság megszűnését megelőző 12 hónap során teljesített befizetéseket – a 10. cikk (8) bekezdése szerinti rendkívüli befizetések kivételével – át kell vinni a másik rendszerbe. Ez nem alkalmazandó, ha a hitelintézetet a 4. cikk (5) bekezdése alapján kizárták a betétbiztosítási rendszerből.

Ha egy hitelintézet tevékenységeinek egy részét áthelyezik egy másik tagállamba, és ezért ettől kezdve másik betétbiztosítási rendszerbe tartozik, akkor a hitelintézet által az áthelyezést megelőző 12 hónapban teljesített befizetéseket – a 10. cikk (8) bekezdése szerinti rendkívüli befizetések kivételével – az áthelyezett, biztosított betétállomány összegének arányában át kell vinni a másik betétbiztosítási rendszerbe.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a székhely szerinti tagállam betétbiztosítási rendszerei elvégezzék a 4. cikk (7), illetve (8) és (10) bekezdésében említett információk cseréjét a fogadó tagállam rendszereivel. Az említett cikkben meghatározott korlátozások alkalmazandók.

Ha egy hitelintézet ezen irányelvnek megfelelően át kíván lépni az egyik betétbiztosítási rendszerből egy másikba, legalább hat hónappal korábban jeleznie kell e szándékát. Ebben az időszakban a hitelintézetet továbbra is terheli az eredeti betétbiztosítási rendszerbe való, 10. cikk szerinti befizetési kötelezettsége, az elő- és utófinanszírozás tekintetében egyaránt.

(5) A betétbiztosítási rendszerek közötti hatékony együttműködés elősegítése érdekében, különös tekintettel erre a cikkre és a 12. cikkre, a betétbiztosítási rendszerek vagy adott esetben a kijelölt hatóságok írásos együttműködési megállapodásokat kötnek. A megállapodásokban figyelembe kell venni a 4. cikk (9) bekezdésében meghatározott követelményeket.

A kijelölt hatóság értesíti az EBH-t a megállapodások létezéséről és tartalmáról, és az EBH véleményt nyilváníthat az 1093/2010/EU rendelet 34. cikkével összhangban. Ha a kijelölt hatóságok vagy a betétbiztosítási rendszerek nem tudnak megállapodásra jutni, vagy a megállapodás értelmezése vita tárgyát képezi, bármelyik fél az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkének megfelelően az EBH elé terjesztheti az ügyet, és az EBH-nak az említett cikkkel összhangban kell eljárnia.

Az ilyen megállapodások hiánya nem befolyásolja a betéteseknek a 9. cikk (1) bekezdése szerinti vagy a hitelintézeteknek az e cikk (3) bekezdése szerinti követeléseit.

(6) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy megfelelő eljárások létezzenek annak érdekében, hogy a betétbiztosítási rendszerek megoszthassák az információkat, és eredményesen kommunikálhassanak más betétbiztosítási rendszerekkel, a hozzájuk csatlakozott hitelintézetekkel és a megfelelő illetékes és kijelölt hatóságokkal országukon belül, és adott esetben határokon átnyúló módon más szervezetekkel is.

(7) Az EBH és az illetékes és kijelölt hatóságok ezen irányelv, valamint az 1093/2010/EU rendelet rendelkezései szerint együttműködnek egymással, és gyakorolják a hatáskörüket.

A tagállamok 2015. július 3-ig tájékoztatják a Bizottságot és az EBH-t a tagállami kijelölt hatóság kilétéről.

(8) Az EBH együttműködik az 1092/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽¹⁾ létrehozott Európai Rendszerkockázati Testülettel (ERKT) a betétbiztosítási rendszereket érintő rendszerszintű kockázatok elemzése terén.

15. cikk

Harmadik országokban létesített hitelintézetek fióktelepei

(1) A tagállamok ellenőrzik, hogy az Unión kívüli székhellyel rendelkező hitelintézet által a területükön létesített fióktelepek az ezen irányelvben előírtakkal egyenértékű védelemmel rendelkeznek-e.

Ha a védelem nem egyenértékű, a tagállamok a 2013/36/EU irányelv 47. cikkének (1) bekezdésének betartása mellett előírhatják, hogy az Unión kívüli székhellyel rendelkező hitelintézet által létrehozott fióktelepek csatlakozzanak a területükön működő betétbiztosítási rendszerekhez.

Az e bekezdés első albekezdése szerinti ellenőrzés során a tagállamok ellenőrzik legalább azt, hogy a betétesek kártalanításának összeghatára és a betétvédelem hatóköre az ezen irányelvben szereplővel megegyező-e.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2010. november 24-i 1092/2010/EU rendelete a pénzügyi rendszer európai uniós makroprudenciális felügyeletéről és az Európai Rendszerkockázati Testület létrehozásáról (HL L 331., 2010.12.15., 1. o.).

(2) Az Unión kívüli székhellyel rendelkező és valamely tagállamban működő betétbiztosítási rendszerben tagsággal nem rendelkező hitelintézet által létesített minden fióktelepnek meg kell adnia a fiók aktuális és leendő betéteseinek betéteit érintő biztosítási intézkedésekre vonatkozó minden releváns információt.

(3) A (2) bekezdésben említett tájékoztatást azon a nyelven kell rendelkezésre bocsátani, amelyről a betétes és a hitelintézet a számlanyitáskor megállapodott, vagy annak a tagállamnak a hivatalos nyelvén vagy nyelvein, amelyben a fióktelepet létrehozták, a nemzeti jog által előírt módon kell nyújtani, és világos és érthető formában kell megfogalmazni.

16. cikk

A betétesek tájékoztatása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelintézetek az aktuális és leendő betétesek számára megadjanak annak a betétbiztosítási rendszernek az azonosításához szükséges minden tájékoztatást, amelynek az Unión belül a hitelintézet és a fióktelepei tagjai. A tagállamok biztosítják, hogy a hitelintézetek tájékoztassák az aktuális és leendő betéteseket a betétbiztosítási rendszerek által nyújtott védelem alóli, vonatkozó kivételekről.

(2) A betételhelyezésre vonatkozó szerződés megkötése előtt a betéteseknek meg kell adni az (1) bekezdésben említett tájékoztatást. A betéteseknek visszaigazolást kell adniuk arról, hogy megkapták a tájékoztatást. E célra az I. mellékletben található mintát kell használni.

(3) A betétesek számára a számlakivonaton kell jelezni, hogy a szóban forgó betétek biztosítható betétek, és ennek részeként hivatkozni kell az I. mellékletben található tájékoztatóra. A tájékoztatóban fel kell tüntetni az érintett betétbiztosítási rendszer weboldalának címét is. Az I. mellékletben foglalt tájékoztatót legalább évente a betétes rendelkezésére kell bocsátani.

A betétbiztosítási rendszer weboldalának tartalmaznia kell a betétesek számára szükséges, különösen a betétbiztosítás folyamatát és feltételeit érintő, ezen irányelv szerinti rendelkezésekre vonatkozó információkat.

(4) A (1) bekezdésben említett tájékoztatást a nemzeti jog által előírt módon, azon a nyelven kell nyújtani, amelyről a betétes és a hitelintézet a számlanyitáskor megállapodott, vagy annak a tagállamnak a hivatalos nyelvén vagy nyelvein, amelyben a fióktelepet létrehozták.

(5) A tagállamok előírják, hogy az (1), (2) és (3) bekezdésben szereplő tájékoztatás hirdetésben való felhasználásának a hirdett termék biztosító betétbiztosítási rendszerre való tényszerű hivatkozására, illetve a nemzeti jog által előírt további információkra kell szorítkoznia.

Az információk kiterjedhetnek a betétbiztosítási rendszer működésének tényszerű leírására is, de nem tartalmazhatnak korlátlan betétbiztosításra való utalást.

(6) Egyesülés, leányvállalatok fiókteleppé alakulása, illetve más hasonló műveletek esetén a betéteseket legalább egy hónappal a művelet hatályának időpontja előtt tájékoztatni kell, kivéve, ha az illetékes hatóság üzleti titok vagy a pénzügyi stabilitás védelmének indoka alapján rövidebb határidőt tesz lehetővé.

A betétesek számára az egyesülésről, az átalakulásról, illetve más hasonló műveletről szóló értesítést követően három hónapos időszakot kell biztosítani arra, hogy biztosított betéteiket, bármintemű büntető jellegű fizetés nélkül, az összes felhalmozott kamattal és juttatással együtt kivehessék vagy átvihessék egy másik hitelintézetbe, amennyiben azok meghaladják a 6. cikk szerinti kártalanítási összeghatárt a művelet időpontjában.

(7) A tagállamok biztosítják, hogy ha egy hitelintézet kiválik egy betétbiztosítási rendszerből, illetve onnan kizárják, akkor a hitelintézet egy hónapon belül tájékoztassa a betéteseit a kiválasról, illetve kizárásról.

(8) Ha a betétes internetes banki szolgáltatást használ, az ezen irányelv szerint szolgáltatandó információkat elektronikus úton is lehet közölni. Ha a betétes úgy kívánja, akkor az információkat papíron kell rendelkezésre bocsátani.

17. cikk

Engedélyezett hitelintézetek listája

(1) A tagállamok biztosítják, hogy amikor a 2013/36/EU irányelv 20. cikkének (1) bekezdése szerint értesítik az EBH-t arról, hogy engedélyt adtak valamely hitelintézetnek, az illetékes hatóságok megjelölik, hogy az adott hitelintézet melyik betétbiztosítási rendszernek a tagja.

(2) Amikor az EBH a 2013/36/EU irányelv 20. cikkének (2) bekezdése szerint közzéteszi, illetve frissíti az engedélyezett hitelintézetek listáját, fel kell tüntetnie, hogy az egyes hitelintézetek melyik betétbiztosítási rendszernek a tagjai.

18. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek mellett felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására.

(2) A Bizottságnak a 6. cikk (7) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 6. cikk (7) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot e jogi aktus elfogadásáról.

(5) A 6. cikk (7) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő három hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve, ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam három hónappal meghosszabbodik.

19. cikk

Átmeneti rendelkezések

(1) Amennyiben ezen irányelvnek vagy a 2009/14/EK irányelvnek a nemzeti jogba való átültetése után a betétbiztosítási rendszerek általi betétbiztosítás már nem terjed ki részben vagy egészében egyes betétekre vagy a betétek, illetve egyéb eszközök bizonyos kategóriáira, úgy a tagállamok lehetővé tehetik, hogy az eredeti lejáratú betétek, illetve egyéb eszközök az eredeti lejáratukig a biztosított eszközök körében maradjanak, ha azokat 2014. július 2. előtt fizették be vagy bocsátották ki.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a betétesek tájékoztatást kapjanak azokról a betétekről és a betétek, illetve egyéb eszközök azon kategóriáiról, amelyek 2015. július 3-tól már nem tartoznak a betétbiztosítási rendszerek által biztosított eszközök körébe.

(3) Amíg első alkalommal el nem érték a célszintet, a tagállamok alkalmazhatják a 11. cikk (5) bekezdésében említett küszöbértékeket a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök vonatkozásában.

(4) A 6. cikk (1) bekezdésétől eltérve, azon tagállamok, amelyek 2008. január 1-jén 100 000 EUR és 300 000 EUR közötti kártalanítási összeghatárról rendelkeztek, dönthetnek úgy, hogy 2018. december 31-ig újból ezt a magasabb kártalanítási összeghatárt alkalmazzák. Ebben az esetben a célszintet és a hitelintézetek befizetéseit megfelelően ki kell igazítani.

(5) 2019. július 3-ig a Bizottság jelentést és adott esetben jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amely meghatározza, hogy az Unióban működő betétbiztosítási rendszerek hogyan működhetnek együtt egy európai rendszer révén annak érdekében, hogy elkerülhetők legyenek a határokon átnyúló tevékenységekből adódó kockázatok, és biztosítva legyen a betétek e kockázatoktól való védelme.

(6) 2019. július 3-ig a Bizottság az EBH segítségével jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak ezen irányelv végrehajtásáról. A jelentésnek különösen a következőkre kell kitérnie:

- a) a célszint a biztosított betétek alapján, a megállapított százalékos értékek helyénvalóságának vizsgálatát is ideértve, figyelembe véve az Unióban a múltban a hitelintézetek fizetési képességét;
- b) a 11. cikk (3) bekezdésével összhangban alkalmazott alternatív intézkedések hatása a betétesek védelmére, és azok koherenciája a bankszektorban alkalmazott felszámolási eljárásokkal;
- c) a bankmodellek diverzitására gyakorolt hatás;
- d) a betétesek számára biztosított aktuális kártalanítási összeghatár megfelelése; és
- e) hogy az ezen albekezdésben említett tevékenységeket a betétesek védelmének fenntartásával végezték-e.

2019. július 3-ig az EBH jelentést tesz a Bizottságnak a számítási módszerekről és arról, hogy azok mennyire relevánsak a tagok kereskedelmi kockázata szempontjából. Az EBH a jelentésben kellően figyelembe veszi a különböző üzleti modellek kockázati profilját.

20. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az 1–4. cikknek, az 5. cikk (1) bekezdése d)–k) pontjának, az 5. cikk (2), (3) és (4) bekezdésének, a 6. cikk (2)–(7) bekezdésének, a 7. cikk (4)–(9) bekezdésének, a 8. cikk (1), (2), (3), (5), (6), (7) és (9) bekezdésének, a 9. cikk (2) és (3) bekezdésének, a 10–16. cikknek, a 18. cikknek, a 19. cikknek és az I. mellékletnek 2015. július 3-ig megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottság számára.

A tagállamok azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a 8. cikk (4) bekezdésének megfeleljenek, 2016. május 31-ig léptetik hatályba.

Amennyiben a megfelelő hatóságok alapos vizsgálat után azt állapítják meg, hogy egy betétbiztosítási rendszer 2015. július 3-ig nem tud megfelelni a 13. cikknek, a vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket legkésőbb 2016. május 31-ig kell hatályba léptetni.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A rendelkezéseknek tartalmazniuk kell egy arra vonatkozó nyilatkozatot is, hogy a hatályban lévő törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseknek az ezen irányelvvel hatályon kívül helyezett irányelvekre történő hivatkozásait erre az irányelvre történő hivatkozásként kell értelmezni. A hivatkozás módját és a nyilatkozat formáját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

21. cikk

Hatályon kívül helyezés

A II. mellékletben felsorolt irányelvekkel módosított 94/19/EK irányelv 2019. július 4-től kezdve hatályát veszti, a II. mellékletben meghatározott irányelveknek a nemzeti jogba történő átültetésére és alkalmazására vonatkozó határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségek sérelme nélkül.

A hatályon kívül helyezett irányelvekre való hivatkozásokat erre az irányelvre való hivatkozásként kell értelmezni, az III. mellékletben foglalt megfelelési táblázatnak megfelelően.

22. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Az 5. cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontja, a 6. cikk (1) bekezdése, a 7. cikk (1), (2) és (3) bekezdése, a 8. cikk (8) bekezdése, a 9. cikk (1) bekezdése és a 17. cikk 2015. július 4-től kezdve alkalmazandók.

23. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2014. április 16-án.

az Európai Parlament részéről
az elnök
M. SCHULZ

a Tanács részéről
az elnök
D. KOURKOULAS

I. MELLÉKLET

MINTA: TÁJÉKOZTATÓ A BETÉTESEKNEK

Alapvető információk a betétek védelméről

A (hitelintézet neve)-nél/nél elhelyezett betétek az alábbi betétbiztosítási rendszer védelme alá tartoznak:	[az illetékes betétbiztosítási rendszer neve] ⁽¹⁾
A védelem felső értékhatára:	100 000 EUR [illetve az ennek megfelelő összeg, amennyiben az ország pénzneme nem az euro] betétesenként és hitelintézetenként ⁽²⁾ [adott esetben:] Az Ön hitelintézete az alábbi márkanéveket [az azonos engedély alapján működő összes márkanév] használja
Amennyiben Ön ugyanannál a hitelintézetnél több betéttel is rendelkezik:	Az azonos hitelintézetnél elhelyezett betéteket összevonják, és az összevont összegre alkalmazzák a 100 000 EUR-s [illetve az ennek megfelelő összeg, amennyiben az ország pénzneme nem az euro] felső értékhatárt ⁽²⁾
Ha Ön mással (másokkal) közös számlával rendelkezik:	A 100 000 EUR [illetve ennek megfelelő összeg, amennyiben az ország pénzneme nem az euro] felső értékhatár külön-külön vonatkozik az egyes betétesekre ⁽³⁾
Kártalanítási határidő a hitelintézet fizetési képtelensége esetén:	7 munkanap ⁽⁴⁾ [illetve adott esetben más határidő]
A kártalanítás pénzneme:	euro [illetve adott esetben más pénznem]
Kapcsolattartó:	[az illetékes betétbiztosítási rendszer elérhetőségei (cím, telefonszám, e-mail cím stb.)]
További információk:	[az illetékes betétbiztosítási rendszer honlapja]
Átvétel elismerése a betétes által:	

További információk: (az alábbiak vagy azok egy része)

⁽¹⁾ Az Ön betétjének védelmét biztosító rendszer

[Csak a vonatkozó esetben:] Az Ön betéte egy betétbiztosítási rendszerként hivatalosan elismert önkéntes rendszer védelme alatt áll. A rendszer a hitelintézet fizetési képtelensége esetén az Ön betéteire 100 000 EUR [illetve ennek megfelelő összeg, amennyiben az ország pénzneme nem az euro] értékhatárig kártalanítást fizet.

[Csak a vonatkozó esetben:] Az Ön hitelintézete egy betétbiztosítási rendszerként hivatalosan elismert intézményvédelmi rendszer tagja. A rendszerben részt vevő intézmények a fizetési képtelenség elkerülése céljából kölcsönösen segítséget nyújtanak egymásnak. Fizetési képtelenség esetén a rendszer az Ön betéteire 100 000 EUR [illetve ennek megfelelő összeg, amennyiben az ország pénzneme nem az euro] értékhatárig kártalanítást fizet.

[Csak a vonatkozó esetben:] Az Ön betéte kötelező betétbiztosítási rendszer és önkéntes betétbiztosítási rendszer védelme alatt áll. A hitelintézet fizetési képtelensége esetén az Ön betéteire minden esetben 100 000 EUR [illetve ennek megfelelő összeg, amennyiben az ország pénzneme nem az euro] értékhatárig kártalanítást fizetnek.

[Csak a vonatkozó esetben:] Az Ön betéte kötelező betétbiztosítási rendszer védelme alatt áll. Ezenfelül az Ön hitelintézete olyan intézményvédelmi rendszernek is tagja, amelyben a részt vevő intézmények a fizetési képtelenség elkerülése céljából kölcsönösen segítséget nyújtanak egymásnak. Fizetési képtelenség esetén az Ön betéteire 100 000 EUR [illetve ennek megfelelő összeg, amennyiben az ország pénzneme nem az euro] összeghatárig a betétbiztosítási rendszer kártalanítást fizet.

⁽²⁾ A védelem általános felső értékhatára

Ha egy betétet azért nem tudnak kifizetni, mert a hitelintézet nem képes eleget tenni pénzügyi kötelezettségeinek, a betéteseket a betétbiztosítási rendszerből kártalanítják. A kártalanítás összege hitelintézetenként legfeljebb 100 000 EUR [illetve ennek megfelelő összeg, amennyiben az ország pénzneme nem az euro] lehet. A kártalanítás összegének megállapításakor az adott hitelintézetnél tartott betéteket összevontan veszik figyelembe. Így például, ha a betétes megtakarítási számláján 90 000 EUR, folyószámláján pedig 20 000 EUR található, akkor is csak 100 000 EUR összegű kártalanításra jogosult.

[Csak a vonatkozó esetben:] Ez a számítási módszer akkor is érvényes, ha a hitelintézet több márkanévet is használ. A(z) [számlavezető hitelintézet neve] [a hitelintézet által használt minden más márkanév] néven is tevékenykedik. Az említett márkanévű hitelintézeteknél tartott betétek összesen legfeljebb 100 000 EUR összegig esnek a kártalanítás körébe.

(³) A közös számlákra vonatkozó védelem felső értékhatára

Közös számla esetében a 100 000 EUR összegű kártalanítás minden betétet külön-külön megillet.

[Csak a vonatkozó esetben:] A 100 000 EUR [illetve ennek megfelelő összeg, amennyiben az ország pénzneme nem az euro] összegű kártalanítási összeghatár kiszámításakor az olyan számlán elhelyezett betéteket, amely tekintetében jogi személyiség nélküli gazdasági társaság, egyesület vagy hasonló természetű csoport tagjaként két vagy több személy jogosult, összevontan és úgy kezelik, mintha egyetlen betétes betétjéről lenne szó.

Egyes esetekben [a nemzeti jogban meghatározott esetek] a betéteseket 100 000 EUR-t [illetve ennek megfelelő összeg, amennyiben az ország pénzneme nem az euro] meghaladó védelem is megillet. További tájékoztatásért látogasson el a következő weboldalra: [az illetékes betétbiztosítási rendszer weboldala].

(⁴) Kártalanítás [adaptálandó]

Az illetékes betétbiztosítási rendszer a(z) [név, cím, telefonszám, e-mail cím és weboldal]. Ez a rendszer legkésőbb [a nemzeti jogban előírt kártalanítási határidő]-n belül, [2023. december 31]-től/től kezdődően legkésőbb [7 munkanapon] belül kártalanítást fizet az Ön betéteire (legfeljebb 100 000 EUR [illetve ennek megfelelő összeg, amennyiben az ország pénzneme nem az euro] összeghatárig).

[További információ a sürgősségi/időközi kifizetésekről arra az esetre, ha a kártalanítási összeg nem állna rendelkezésre 7 munkanapon belül.]

Amennyiben ezeken a határidőkön belül nem kapja meg a kártalanítást, úgy vegye fel a kapcsolatot a betétbiztosítási rendszerrel, mivel a kártalanítási igényeket adott esetben csak korlátozott ideig lehet bejelenteni. További tájékoztatásért látogasson el a következő weboldalra: [az illetékes betétbiztosítási rendszer weboldala].

Egyéb fontos információk

A betétbiztosítási rendszerek általában minden lakossági betétes és vállalkozás számára védelmet nyújtanak. A kivételek, amelyek meghatározott betétekre vonatkoznak, megtalálhatók az illetékes betétbiztosítási rendszer weboldalán. Kérésre a hitelintézet is tájékoztatja Önt arról, hogy a védelem kiterjed-e bizonyos termékekre vagy sem. A hitelintézet a számlakivonaton is feltünteti, hogy a betétek védelem alá esnek-e.

II. MELLÉKLET

A. RÉSZ

Azok az irányelvek, amelyek a 21. cikknek megfelelően – egymást követő módosításaikkal együtt – hatályukat veszítik

Az Európai Parlament és a Tanács 94/19/EK irányelve

Az Európai Parlament és a Tanács 2009/14/EK irányelve

B. RÉSZ

A 21. cikkben említett átültetési határidők

Irányelv	Átültetési határidő
94/19/EK	1995.7.1.
2009/14/EK	2009.6.30.
2009/14/EK (a 2009/14/EK irányelv által módosított 94/19/EK irányelv 1. cikke 3. pontja i. alpontjának második bekezdése, 7. cikkének (1a) és (3) bekezdése és 10. cikkének (1) bekezdése)	2010.12.31.

A 94/19/EK irányelv	A 2009/14/EK irányelv	Ezen irányelv
7. cikk, (1) bekezdés	1. cikk, (3) bekezdés, a) pont	6. cikk, (1) bekezdés 6. cikk, (2) és (3) bekezdés 6. cikk, (4) bekezdés
7. cikk, (5) bekezdés	1. cikk (3) bekezdés a) pont	6. cikk, (5) bekezdés 6. cikk, (6) bekezdés
8. cikk	1. cikk, (3) bekezdés d) pont	6. cikk, (7) bekezdés 7. cikk, (1), (2) és (3) bekezdés 7. cikk, (4)–(9) bekezdés
10. cikk, (1) bekezdés	1. cikk, (6) bekezdés, a) pont	8. cikk, (1) bekezdés 8. cikk, (2)–(6) bekezdés
10. cikk, (4) bekezdés		8. cikk, (7) bekezdés
10. cikk, (5) bekezdés		8. cikk, (8) bekezdés 8. cikk, (9) bekezdés
7. cikk, (6) bekezdés		9. cikk, (1) bekezdés
11. cikk		9. cikk, (2) bekezdés 9. cikk, (3) bekezdés 10-13. cikk
4. cikk, (1) bekezdés		14. cikk, (1) bekezdés 14. cikk, (2)–(8) bekezdés
6. cikk		15. cikk
9. cikk, (1) bekezdés	1. cikk, (5) bekezdés	16. cikk, (1), (2) és (3) bekezdés
9. cikk, (2) bekezdés		16. cikk, (4) bekezdés 16. cikk, (5) bekezdés
13. cikk		17. cikk
	1. cikk, (4) bekezdés	18. cikk

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2014/57/EU IRÁNYELVE**(2014. április 16.)****a piaci visszaélések büntetőjogi szankcióiról (piaci visszaélésekről szóló irányelv)**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 83. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) Az integrált és hatékony pénzügyi piac, valamint az erősebb befektetői bizalom megköveteli a piac integritását. Az értékpapírpiacon zavartalan működése és a piacok iránti közbizalom a gazdasági növekedés és a jólét előfeltételeit képezi. A piaci visszaélés sérti a pénzügyi piacok integritását, valamint aláássa az értékpapírok, a származtatott pénzügyi eszközök és a referenciaértékek iránti közbizalmat.
- (2) A 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ kiegészítette és naprakésszé tette a piac integritásának védelmét szolgáló uniós jogi keretet. Emellett megköveteli a tagállamoktól, hogy illetékes hatóságok rendelkezzenek a piaci visszaélés felderítéséhez és kivizsgálásához szükséges jogkörökkel. A 2003/6/EK irányelv előírja azt is, hogy a tagállamok – a büntetőjogi szankciók alkalmazásához való joguk sérelme nélkül – biztosítsák, hogy az említett irányelv végrehajtására elfogadott nemzeti szabályok megsértéséért felelős személyek ellen megfelelő közigazgatási intézkedésre, illetve közigazgatási szankció alkalmazására kerülhessen sor.
- (3) A Jacques de Larosière által elnökölt, európai uniós pénzügyi felügyelettel foglalkozó magas szintű csoport (a továbbiakban: a de Larosière-csoport) 2009. február 25-i jelentésében megfogalmazta, hogy a pénzügyi szektor számára kidolgozott prudenciális és üzletviteli szabályok stabil keretrendszerének erős felügyeleti és szankciórendszerre kell épülnie. E célból a de Larosière-csoport úgy vélte, hogy a felügyeleti hatóságokat kellő eljárási hatáskörrel kell ellátni, és egyenlő, szigorú és elrettentő erejű szankciórendszereket kell alkalmazniuk minden pénzügyi bűncselekménnyel szemben, olyan szankciókat, amelyeket hatékonyan érvényesíteni kell a piac integritásának megőrzése érdekében. A de Larosière-csoport arra a következtetésre jutott, hogy a tagállamok szankciórendszerei általában gyengék és heterogének.

⁽¹⁾ HL C 161., 2012.6.7., 3. o.

⁽²⁾ HL C 181., 2012.6.21., 64. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2014. február 4-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2014. április 14-i határozata.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2003. január 28-i 2003/6/EK irányelve a bennfentes kereskedelemről és a piaci manipulációról (piaci visszaélés) (HL L 96., 2003.4.12., 16. o.).

- (4) A piaci visszaélésekre vonatkozó, jól működő jogszabályi keretrendszer hatékony végrehajtást követel meg. A 2003/6/EK irányelv szerinti nemzeti közigazgatásiszankció-rendszerek értékelése megmutatta, hogy nem minden illetékes nemzeti hatóság rendelkezett a jogkörök teljes spektrumával annak biztosításához, hogy a piaci visszaélésre a megfelelő szankciókkal reagálhassanak. Nem minden tagállamban írtak elő ugyanis pénzügyi közigazgatási szankciót a bennfentes kereskedelemre és a piaci manipulációra vonatkozóan, és a szankciók szintjében nagy eltérések álltak fenn a tagállamok között. Ezért új jogalkotási aktusra van szükség az egész Unióban közös minimumszabályok biztosítása érdekében.
- (5) A tagállamok által elfogadott közigazgatási szankciók eddig elégtelennek bizonyultak a piaci visszaélésekre megelőzése és leküzdésére vonatkozó szabályok betartásához.
- (6) Lényeges, hogy a piaci visszaélésre vonatkozó szabályok betartását olyan büntetőjogi szankciók segítsék elő, amelyek a közigazgatási szankciókhoz képest a társadalmi helytelenítés egy erőteljesebb formáját fejezik ki. Az, hogy a piaci visszaéléseknek legalább a súlyos formáit bűncselekményként határozzák meg, világos határvonalat állít fel az olyan típusú magatartás tekintetében, amely különösen elfogadhatatlannak minősül, valamint olyan üzenetet közvetít a nyilvánosság és a lehetséges elkövetők felé, hogy az illetékes hatóságok nagyon komolyan veszik az ilyen magatartást.
- (7) Nem minden tagállam írt elő büntetőjogi szankciókat a 2003/6/EK irányelvet végrehajtó nemzeti jog súlyos megsértésének egyes formáira. A tagállamok eltérő megközelítései aláássák a belső piac működési feltételeinek egységességét, és ösztönzést jelenthetnek egyes személyeknek, hogy azokban a tagállamokban kövessenek el piaci visszaélést, amelyek ezekre a bűncselekményekre nem írnak elő büntetőjogi szankciókat. Ezen túlmenően, eddig nem volt uniós szintű egyetértés abban, hogy mely magatartás tekintendő a piaci visszaélésre vonatkozó szabályok súlyos megsértésnek. Ezért minimumszabályokat kell megállapítani a természetes személyek által elkövetett bűncselekmények fogalom meghatározása, a jogi személyek felelőssége és a vonatkozó szankciók tekintetében. A közös minimumszabályok továbbá lehetővé tennék hatékonyabb módszerek alkalmazását a nyomozás során, valamint a tagállamokon belüli és tagállamok közötti eredményesebb együttműködés terén. A pénzügyi válság következményeinek fényében világosan látszik, hogy a piaci manipuláció emberek millióinak életét károsíthatja széles körben. A referenciaértékek manipulálásával kapcsolatos, nemrégiben bekövetkezett Libor-botrány megmutatta, hogy a releváns problémák és joghézagok súlyosan kihatnak a piaci bizalomra, és jelentős veszteségeket okozhatnak a befektetőknek, valamint torzíthatják a reálgazdaság működését. Az Unió egészére kiterjedő közös büntetőjogi szankció-rendszerek hiánya alkalmat kínál a piaci visszaélések elkövetőinek arra, hogy kihasználják egyes tagállamok enyhébb rendszereit. A büntetőjogi szankciók piaci visszaélések miatti kivétele nagyobb elrettentő hatást gyakorol majd a potenciális elkövetőkre.
- (8) Ezért a piaci visszaélések elleni küzdelmet szolgáló uniós politika eredményes végrehajtásához alapvető fontosságú, hogy valamennyi tagállam legalább a súlyos piaci visszaélések esetére büntetőjogi szankciókat vezessen be.
- (9) Ezen irányelv hatálya, valamint az 596/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ hatálya közötti összhang megteremtése érdekében a részvény-visszavásárlási programok keretében bonyolított, saját részvényekre vonatkozó ügyleteket és az értékpapírokkal vagy kapcsolódó eszközökkel értékpapírok stabilizálása céljából folytatott ügyleteket; az olyan ügyleteket, megbízásokat vagy magatartásokat, amelyek monetáris, árfolyam- és államadósságkezelési politika keretében valósulnak meg; a kibocsátási egységeket érintő, az Unió éghajlat-politikájának végrehajtására irányuló tevékenységeket; valamint a közös uniós agrárpolitika és a közös uniós halászati politika keretében végrehajtott tevékenységeket ki kell zárni ezen irányelv hatálya alól.
- (10) A tagállamokat kötelezni kell annak előírására, hogy a bennfentes kereskedelemnek, a piaci manipulációnak és a bennfentes információk jogosulatlan közzététele legalább a súlyos esetei minősüljenek bűncselekménynek, amennyiben azokat szándékosan követik el.
- (11) Ezen irányelv alkalmazásában a bennfentes kereskedelmet és a bennfentes információk jogosulatlan közzétételét például olyan esetekben kell súlyosnak tekinteni, amikor jelentős a piac integritására gyakorolt hatásuk, az abból eredő tényleges vagy potenciális nyereség, illetve elkerült veszteség, a piacnak okozott kár nagysága vagy a pénzügyi eszközök összértéke. Egyéb figyelembe vehető körülmény például az, ha a bűncselekményt szervezett bűnözés keretében követték el, vagy ha az adott személy már korábban is követett el ilyen bűncselekményt.

(1) Az Európai Parlament és a Tanács 2014. április 16-i. 596/2014/EU rendelete a bennfentes kereskedelemről, a bennfentes információk jogosulatlan közzétételéről és a piaci manipulációról (piaci visszaélések) és a 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, valamint a 2003/124/EK, a 2003/125/EK és a 2004/72/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (Lásd e Hivatalos Lap 1. oldalát.).

- (12) Ezen irányelv alkalmazásában a piaci manipulációt például olyan esetekben kell súlyosnak tekinteni, amikor jelentős a piac integritására gyakorolt hatása, az abból eredő tényleges vagy potenciális nyereség, illetve elkerült veszteség, a piacnak okozott kár nagysága, a pénzügyi eszközök vagy az azonnali árutőzsdei ügyletek értékében vagy az eredetileg felhasznált tőke összegében bekövetkező változás, illetve amikor a manipulációt olyan személy hajtja végre, aki a pénzügyi ágazatban vagy valamely felügyeleti vagy szabályozási hatóságnál alkalmazott vagy ott dolgozik.
- (13) A bennfentes kereskedelem kísérletét és a piaci manipuláció kísérletét, ezeknek a pénzügyi piacok integritására és a befektetői bizalomra gyakorolt káros hatásai miatt, szintén bűncselekményként kell büntetni.
- (14) Ezen irányelvnek köteleznie kell a tagállamokat arra, hogy nemzeti jogukban büntetőjogi szankciókat írjanak elő az ezen irányelv hatálya alá tartozó bennfentes kereskedelem, a piaci manipuláció és a bennfentes információk jogosulatlan közzététele tekintetében. Ezen irányelv nem keletkeztethet kötelezettségeket az ilyen szankciók vagy bármely más, rendelkezésre álló bűnüldözési rendszer egyedi esetekre való alkalmazását illetően.
- (15) Ennek az irányelvnek meg kell követelnie a tagállamoktól, hogy a bűncselekmények elkövetésére való felbujtás és a bűnsegély is büntetendő legyen.
- (16) Ebben az irányelvben meg kell határozni a kiszabható szabadságvesztés felső határának minimális időtartamát annak érdekében, hogy az ezen irányelvben említett jogsértések szankciói hatékonyak és visszatartó erejűek legyenek.
- (17) Ezen irányelv alkalmazása során figyelembe kell venni az 596/2014/EU rendelet által megállapított jogi keretrendszert és annak végrehajtási intézkedéseit.
- (18) Az 596/2014/EU rendeletben meghatározott, a pénzügyi piacok integritásának biztosítását célzó európai szakpolitika hatékony végrehajtása érdekében a tagállamoknak az ezen irányelvben meghatározott bűncselekmények miatti felelősséget – például az 596/2014/EU rendeletben előírtakhoz hasonló hatékony, arányos és visszatartó erejű, büntetőjogi, illetve nem büntetőjogi szankciók vagy egyéb intézkedések kiszabása révén – a jogi személyekre is ki kell terjeszteniük. Az ilyen szankciók vagy egyéb intézkedések magukban foglalhatják a szankcióról hozott – a felelős jogi személy nevét tartalmazó – végső döntés közzétételét, figyelembe véve az alapvető jogokat, az arányosság elvét, valamint a pénzügyi piacok stabilitására és a folyamatban lévő nyomozásokra jelentett kockázatokot. A tagállamoknak adott esetben, és amennyiben a nemzeti jog a jogi személyek büntetőjogi felelősségéről rendelkezik, a nemzeti joggal összhangban ki kell terjeszteniük ezt a büntetőjogi felelősséget az ezen irányelvben meghatározott bűncselekményekre. Ez az irányelv nem akadályozza meg, hogy a tagállamok közzétegyék a felelősséggel vagy a szankciókkal kapcsolatos végső döntéseket.
- (19) A tagállamoknak meg kell hozniuk a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy eredményes vizsgálati eszközök álljanak a bűnüldözési és igazságügyi hatóságok, vagy az ezen irányelvben említett jogsértések kivizsgálásáért vagy üldözéséért felelős egyéb illetékes hatóságok rendelkezésére. Figyelembe véve többek között az arányosság elvét, az ilyen eszközök nemzeti joggal összhangban történő igénybevételének igazodnia kell a nyomozás tárgyát képező bűncselekmények jellegéhez és súlyosságához.
- (20) Mivel ez az irányelv minimumszabályokat ír elő, a tagállamok a piaci visszaélésre elfogadhatnak vagy érvényben tarthatnak ezeknél szigorúbb büntetőjogi szabályokat.
- (21) A tagállamok például rendelkezhetnek úgy, hogy a gondatlanságból vagy súlyos hanyagságból elkövetett piaci manipuláció bűncselekménynek minősüljön.
- (22) Az ezen irányelv szerinti, a természetes személyekkel és a jogi személyekkel szembeni szankcióknak a nemzeti jogukban való kiszabására vonatkozó kötelezettségek nem mentesítik a tagállamokat azon kötelezettség alól, hogy nemzeti jogukban közigazgatási szankciókat és egyéb intézkedéseket írjanak elő az 596/2014/EU rendeletben meghatározott jogsértésekre vonatkozóan, kivéve, ha a tagállamok az 596/2014/EU rendelettel összhangban úgy határoznak, hogy az ilyen jogsértések tekintetében kizárólag büntetőjogi szankciókat írnak elő nemzeti jogukban.

- (23) Ezen irányelv hatálya olyan módon került meghatározásra, hogy kiegészítse az 596/2014/EU rendeletet és biztosítsa annak hatékony végrehajtását. Miközben a bűncselekményeknek, amennyiben szándékosan követik el őket és legalább a súlyos esetekben, ezen irányelv szerint büntethetőnek kell lenniük, az 596/2014/EU rendelet megsértéséért járó szankciók kiszabásához nem szükséges a szándék bizonyítása, vagy az, hogy a jogsértések súlyosnak minősüljenek. Az ezen irányelvet átültető nemzeti jog alkalmazása során a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a bűncselekmények tekintetében büntetőjogi szankcióknak az ezen irányelvvel összhangban való kiszabása, valamint közigazgatási szankcióknak az 596/2014/EU rendelettel összhangban való kiszabása ne eredményezze a kétszeres büntetés tilalma elvének megsértését.
- (24) Az egyes esetekben a konkrét körülményekkel összhangban a büntetések alkalmazására és végrehajtására vonatkozó nemzeti büntetőjog általános szabályainak sérelme nélkül a szankciók kiszabásának arányosnak kell lennie, figyelembe véve a felelősségre vont személyek által elért nyereségeket vagy az elkerült veszteségeket, valamint a más személyek ellen elkövetett bűncselekményekből következő kárt, és ahol szükséges, a piacok működésének és a tágabb gazdaságnak okozott kárt.
- (25) Mivel ezen irányelv célját – nevezetesen azt, hogy legalább a súlyos piaci visszaélésekre az Unióban mindenütt rendelkezésre álljanak büntetőjogi szankciók – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban ezen irányelv terjedelme és hatásai miatt e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (26) A határokon átnyúló tevékenységek egyre nagyobb száma hatékony és eredményes együttműködést követel meg a piaci visszaélések kivizsgálásáért és üldözéséért felelős nemzeti hatóságok között. A különböző tagállamokban működő nemzeti hatóságok szervezete és hatásköre nem akadályozhatja meg együttműködésüket.
- (27) Ez az irányelv tisztelgetben tartja az alapvető jogokat, és betartja az Európai Unió Alapjogi Chartájában (a Charta) elismert elveket, amint azokat az EUSZ rögzíti. Különösen, az irányelvet a személyes adatok védelméhez való jognak (8. cikk), a véleménynyilvánítás és információ szabadságának (11. cikk), a vállalkozás szabadságának (16. cikk), a hathatós jogorvoslathoz és a tisztességes tárgyaláshoz való jognak (47. cikk), az ártatlanság védelmének és a védelemhez való jognak (48. cikk) kellő tisztelgetben tartásával, továbbá a törvényesség, valamint a bűncselekmények és büntetések arányosságának elveivel (49. cikk), valamint a bűncselekmények kétszeres eljárás alá vonása és a kétszeres büntetés tilalmával (50. cikk) összhangban kell alkalmazni.
- (28) Ezen irányelv alkalmazása során a tagállamoknak biztosítaniuk kell a bűncselekményekben gyanúsítottak és vádlottak eljárási jogait. Az ezen irányelv szerinti kötelezettségeik nem érintik a büntető eljárások során biztosítandó eljárási jogokkal kapcsolatos uniós jog szerinti kötelezettségeiket. Ezen irányelv egyetlen rendelkezésének sem célja az Unióban és a tagállamokban mindenekelőtt a Charta 11. cikke és egyéb vonatkozó rendelkezések értelmében biztosított sajtószabadságnak vagy a médiában a véleménynyilvánítás szabadságának a korlátozása. Ezt különösen a bennfentes információknak az ezen irányelv bennfentes információk közzétételére vonatkozó rendelkezéseivel összhangban történő közzétételével kapcsolatban kell hangsúlyozni.
- (29) Az EUSZ-hez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez (EUMSZ) csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló (21.) jegyzőkönyv 4. cikkének sérelme nélkül az Egyesült Királyság nem vesz részt ennek az irányelvnek az elfogadásában, így az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (30) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló (21.) jegyzőkönyv 1., 2., 3. és 4. cikkének megfelelően Írország bejelentette, hogy részt kíván venni ezen irányelv elfogadásában és alkalmazásában.
- (31) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, Dánia helyzetéről szóló (22.) jegyzőkönyv 1. és 2. cikkének megfelelően Dánia nem vesz részt ennek az irányelvnek az elfogadásában, így az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.

(32) Az európai adatvédelmi biztos 2012. február 10-én véleményét nyilvánította ⁽¹⁾,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Tárgy és hatály

(1) Ez az irányelv minimumszabályokat állapít meg a bennfentes kereskedelem, a bennfentes információ jogosulatlan közzététele és a piaci manipuláció büntetőjogi szankcióira, hogy így biztosítsa a pénzügyi piacok integritását az Unióban, és növelje a befektetők védelmét és bizalmát ezeken a piacokon.

(2) Ez az irányelv a következőkre alkalmazandó:

- a) az olyan pénzügyi eszközökre, amelyeket szabályozott piacra bevezettek, vagy amelyekre vonatkozóan a szabályozott piacra történő bevezetés iránti kérelmet nyújtottak be;
- b) az olyan pénzügyi eszközökre, amelyekkel multilaterális kereskedési rendszerben kereskednek, amelyeket multilaterális kereskedési rendszerbe bevezettek, vagy amelyekre vonatkozóan a multilaterális kereskedési rendszerbe történő bevezetés iránti kérelmet benyújtották;
- c) az olyan pénzügyi eszközökre, amelyekkel szervezett kereskedési rendszerben kereskednek;
- d) az a), a b) vagy a c) pont hatálya alá nem tartozó olyan pénzügyi eszközökre, amelyek ára vagy értéke a felsorolt pontokban említett pénzügyi eszközök árától vagy értékétől függ, vagy azokra hatást gyakorol, és amelyek közé tartozhatnak, de nem kizárólag hitel-nemteljesítési csereügyletek és különbözeti ügyletek.

Ez az irányelv alkalmazandó továbbá azokra a magatartásokra és ügyletekre, ideértve az ajánlatokat is, amelyek kibocsátási egységek vagy ezeken alapuló más aukciós termékek – ideértve azokat az aukciós termékeket is, amelyek nem pénzügyi eszközök – szabályozott piacként engedélyezett aukciós platformon történő aukciójával kapcsolatosak, az 1031/2010/EU bizottsági rendeletnek ⁽²⁾ megfelelően. Az aukciók keretében benyújtott ajánlatokra vonatkozó külön rendelkezések sérelme nélkül, az ezen irányelvben foglalt előírások és rendelkezések az ilyen ajánlatokra is alkalmazandók.

(3) Ez az irányelv nem alkalmazandó:

- a) a részvény-visszavásárlási programok keretében bonyolított, saját részvényekre vonatkozó ügyletekre, ha az ilyen kereskedés az 596/2014/EU rendelet 5. cikke (1), (2) és (3) bekezdésének megfelelően zajlik;
- b) 596/2014/EU rendelet 3. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontjában említett értékpapírokkal vagy kapcsolódó eszközökkel értékpapírok stabilizálása céljából folytatott ügyletekre, ha az ilyen kereskedelemre az említett rendelet 5. cikke (4) és (5) bekezdésének megfelelően kerül sor;
- c) az olyan ügyletekre, megbízásokra vagy magatartásokra, amelyek monetáris, árfolyam- és államadósság-kezelési politika keretében valósulnak meg az 596/2014/EU rendelet 6. cikkének (1) bekezdése értelmében, a 6. cikkének (2) bekezdése értelmében megvalósuló ügyletekre, megbízásokra vagy magatartásokra, a 6. cikkének (3) bekezdése értelmében az Unió éghajlat-politikájának végrehajtására irányuló tevékenységekre, valamint a 6. cikkének (4) bekezdése értelmében a közös uniós agrárpolitika és a közös uniós halászati politika keretében végrehajtott tevékenységekre;

(4) Az 5. cikk a következőkre is alkalmazandó:

- a) a nagykereskedelmi energiaterméknek nem minősülő olyan azonnali árutőzsdei ügyletekre, amelyeknél az ügylet, a megbízás vagy a magatartás az e cikk (2) bekezdésében említett valamely pénzügyi eszköz ára vagy értékére hatást gyakorol;

⁽¹⁾ HL C 177., 2012.6.20., 1. o.

⁽²⁾ A Bizottság 2010. november 12-i 1031/2010/EU rendelete az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról szóló 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv alapján az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei árverés útján történő értékesítésének időbeli ütemezéséről, lebonyolításáról és egyéb vonatkozásairól (HL L 302., 2010.11.18., 1. o.).

- b) az olyan pénzügyi eszközökre, ideértve a származtatott ügyleteket vagy a hitelkockázatot átruházó származtatott eszközöket is, amelyeknél az ügylet, a megbízás, az ajánlat vagy a magatartás valamely azonnali árutőzsdei ügylet árára vagy értékére hatást gyakorol, amennyiben az ár vagy az érték e pénzügyi eszközök árától vagy értékétől függ;
- c) a referenciaértékekkel kapcsolatos magatartás.

(5) Ez az irányelv a (2) és (4) bekezdésében említett pénzügyi eszközökkel kapcsolatos valamennyi ügyletre, megbízásra és magatartásra vonatkozik, függetlenül attól, hogy az ügyletre, megbízásra vagy magatartásra kereskedési helyszínen kerül-e sor.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában a következő fogalommeghatározások alkalmazandók:

1. „pénzügyi eszköz”: bármely, a 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 4. cikke (1) bekezdésének 15. pontjában meghatározott pénzügyi eszköz;
2. „azonnali árutőzsdei ügylet”: az 596/2014/EU rendelet 3. cikkének (1) bekezdésének 15. pontjában meghatározott azonnali árutőzsdei ügylet;
3. „részvény-visszavásárlási program”: saját részvényekkel folytatott kereskedés a 2012/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ 21–27. cikkével összhangban;
4. „bennfentes információ”: az 596/2014/EU rendelet 7. cikkének (1)–(4) bekezdése szerinti információ;
5. „kibocsátási egység”: a 2014/65/EU irányelv I. melléklete C. szakaszának 11. pontjában ismertetett kibocsátási egység;
6. „referenciaérték”: az 596/2014/EU rendelet 3. cikke (1) bekezdésének 29. pontjában meghatározott referenciaérték;
7. „elfogadott piaci gyakorlat”: olyan konkrét piaci gyakorlat, amelyet egy tagállam illetékes hatósága az 596/2014/EU rendelet 13. cikkének megfelelően elfogad;
8. „stabilizáció”: az 596/2014/EU rendelet 3. cikke (2) bekezdésének d) pontjában meghatározott stabilizáció;
9. „szabályozott piac”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 21. pontjában meghatározott szabályozott piac;
10. „multilaterális kereskedési rendszer” vagy „MTF”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 22. pontjában meghatározott multilaterális kereskedési rendszer;
11. „szervezett kereskedési rendszer” vagy „OTF”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 23. pontjában meghatározott szervezett kereskedési rendszer;
12. „kereskedési helyszín”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 24. pontjában meghatározott kereskedési helyszín;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014. május 15-i 2014/65/EU irányelve a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2011/61/EU és a 2002/92/EK irányelv módosításáról (Lásd e Hivatalos Lap 349. oldalát.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2012. október 25-i 2012/30/EU irányelve a biztosítékok egyenértékűvé tétele céljából a részvénytársaságok alapításának, valamint tőkéjük fenntartásának és módosításának tekintetében a tagállamok által a társasági tagok és harmadik személyek érdekei védelmében az Európai Unió működéséről szóló Szerződés 54. cikkének második bekezdése szerinti társaságoknak előírt biztosítékok összehangolásáról (HL L 315., 2012.11.14., 74. o.).

13. „nagykereskedelmi energiatermék”: az 1227/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 2. cikkének 4. pontjában meghatározott nagykereskedelmi energiatermék;
14. „kibocsátó”: az 596/2014/EU rendelet 3. cikkének (1) bekezdésének 21. pontjában meghatározott kibocsátó.

3. cikk

Bennfentes kereskedelem, valamint más személy bennfentes kereskedelemben való részvételre felhívása vagy erre rábírása

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a (2)–(8) bekezdésben említett bennfentes kereskedelem, valamint más személy bennfentes kereskedelemben való részvételre felhívása vagy erre rábírása szándékos elkövetés esetén legalább a súlyos esetekben bűncselekménynek minősüljön.

(2) Ezen irányelv alkalmazásában bennfentes kereskedelemnek minősül, ha egy személy bennfentes információval rendelkezik és ezt az információt közvetve vagy közvetlenül, saját vagy harmadik személy javára az információhoz kapcsolódó pénzügyi eszközök megszerzésére vagy elidegenítésére használja fel.

(3) Ez a cikk azon személyekre alkalmazandó, akik a következők eredményeként jutnak bennfentes információhoz:

- a) a kibocsátónak vagy a kibocsátási egységek piaca résztvevőjének ügyvezető, döntéshozó vagy felügyeleti szervének tagja;
- b) a kibocsátó vagy a kibocsátási egységek piaca résztvevőjének tőkéjében részesedése van;
- c) munkaviszonyból, foglalkozásból vagy feladatokból eredő kötelezettség teljesítése során fér hozzá az információhoz; vagy
- d) bűncselekményekben vesz részt.

Ez a cikk minden olyan személyre is alkalmazandó, aki az első albekezdésben említettektől eltérő körülmények között jutott bennfentes információhoz, amennyiben ez a személy tudja, hogy az információ bennfentes.

(4) Szintén bennfentes kereskedelemnek minősül a bennfentes információ felhasználása az információhoz kapcsolódó pénzügyi eszközre vonatkozó megbízás visszavonása vagy módosítása révén, ha az adott személy a bennfentes információhoz a megbízást követően jutott hozzá.

(5) A kibocsátási egységeknek vagy az azokon alapuló más aukciós termékeknek az 1031/2010/EU rendelet szerint megtartott aukciója esetében a bennfentes információ az e cikk (4) bekezdésében említett felhasználásának minősül az is, amikor valamilyen személy saját vagy harmadik személy javára benyújt, módosít vagy visszavon egy ajánlatot.

(6) Ezen irányelv alkalmazásában más személynek bennfentes kereskedelemben való részvételre felhívása vagy más személynek bennfentes kereskedelemben való részvételre rábírása akkor valósul meg, ha egy személy bennfentes információval rendelkezik, és:

- a) ezen információ alapján más személyt arra hív fel, hogy az információhoz kapcsolódó pénzügyi eszközt szerezzen meg vagy idegenítsen el, vagy más személyt ennek megszerzésére vagy elidegenítésére bír rá; vagy
- b) ezen információ alapján más személyt arra hív fel, hogy az információhoz kapcsolódó pénzügyi eszközre vonatkozó megbízást vonjon vissza vagy módosítson, amelyekre az információ vonatkozik, vagy más személyt ennek visszavonására vagy módosítására bír rá.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011. október 25-i 1227/2011/EU rendelete a nagykereskedelmi energiapiacok integritásáról és átláthatóságáról (HL L 326., 2011.12.8., 1. o.).

(7) A (6) bekezdésben említett felhívás vagy rábírás alkalmazása bennfentes kereskedelemnek minősül, ha a felhívott vagy a rábírt személy tudja, hogy az bennfentes információon alapul.

(8) E cikk alkalmazásában pusztán az a tény, hogy egy személy bennfentes információval rendelkezik vagy rendelkezett nem jelenti azt, hogy a szerzés vagy elidegenítés során az említett személy felhasználta ezt az információt és így bennfentes kereskedelemben vett részt, amennyiben magatartása az 596/2014/EU rendelet 9. cikke szerint jogszerű magatartásnak minősül.

4. cikk

Bennfentes információk jogosulatlan közzététele

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a (2)–(5) bekezdésben említett bennfentes információk jogosulatlan közzététele szándékos elkövetés esetén legalább a súlyos esetekben bűncselekménynek minősüljön.

(2) Ezen irányelv alkalmazásában a bennfentes információ jogosulatlan közzététele akkor kerül sor, ha az említett személy bennfentes információval rendelkezik és azt másoknak átadja, kivéve, ha az információt munkaviszonya, foglalkozása vagy feladatai szokásos teljesítése keretében adja át, beleértve azt az esetet, amikor az információátadás az 596/2014/EU rendelet 11. cikkének (1)–(8) bekezdésének megfelelően a piac stabilizálásának minősül.

(3) Ez a cikk minden olyan személyre alkalmazandó, aki a 3. cikk (3) bekezdésében említett helyzetekben vagy körülmények között van.

(4) Ezen irányelv alkalmazásában a 3. cikk (6) bekezdésében említett felhívás vagy rábírás e cikk értelmében bennfentes információ jogosulatlan közzétételeként minősül, ha a felhívást megvalósító vagy a rábírást gyakorló személy tudja, hogy az bennfentes információon alapul.

(5) Ezt a cikket a sajtószabadság és a véleménynyilvánítás szabadsága védelmének szükségességével összhangban kell alkalmazni.

5. cikk

Piaci manipuláció

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a (2) bekezdésben említett piaci manipuláció szándékos elkövetés esetén legalább a súlyos esetekben bűncselekménynek minősüljön.

(2) Ezen irányelv alkalmazásában a piaci manipuláció az alábbi tevékenységeket foglalja magában:

a) olyan ügylet kötése, vételi vagy eladási megbízás adása, vagy olyan egyéb magatartás, amely:

i. hamis vagy félrevezető jelzéseket ad egy pénzügyi eszköz kínálata, kereslete vagy ára, vagy egy kapcsolódó azonnali árutőzsdei ügylet tekintetében; vagy

ii. egy vagy több pénzügyi eszköz vagy egy kapcsolódó azonnali árutőzsdei ügylet árát a szokásostól eltérő vagy mesterséges szinten rögzíti;

kivéve, ha az ügyletet megkötő, illetve a vételi vagy eladási megbízást adó személy ezt törvényes okokból tette, és az ügylet vagy a vételi vagy eladási megbízás megfelel az érintett kereskedési helyszínen elfogadott piaci gyakorlatoknak;

b) olyan ügylet megkötése, vételi vagy eladási megbízás adása vagy olyan egyéb tevékenység vagy magatartás, amely egy vagy több pénzügyi eszköz vagy kapcsolódó azonnali árutőzsdei ügylet árát érinti, és amelynek során fiktív eszközökhöz vagy a megtévesztés vagy félrevezetés egyéb formájához folyamodnak;

- c) olyan információk terjesztése a médián, többek között az interneten keresztül, vagy bármely egyéb módon, amelyek hamis vagy félrevezető jelzéseket adnak pénzügyi eszközök kínálata, kereslete vagy ára, vagy kapcsolódó azonnali árutőzsdei ügylet tekintetében, illetve egy vagy több pénzügyi eszköz vagy egy kapcsolódó azonnali árutőzsdei ügylet árát a szokásostól eltérő vagy mesterséges szinten rögzítik, amennyiben az információt terjesztő személyek – saját maguk vagy más személyek számára – előnyre vagy haszonra tesznek szert az adott információ terjesztéséből; vagy
- d) hamis vagy félrevezető információk továbbítása, hamis vagy félrevezető adatok közlése, illetve egy referenciaérték kiszámítását manipuláló bármely egyéb magatartás.

6. cikk

Felbujtás, bűnsegély és kísérlet

- (1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 3. cikk (2)–(5) bekezdésében, valamint a 4. cikkben és az 5. cikkben említett bűncselekményekben felbujtóként vagy bűnsegédként való részvétel bűncselekményként büntetendő legyen.
- (2) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 3. cikk (2)–(5) és (7) bekezdésében és az 5. cikkben említett cselekmények bármelyikére irányuló kísérlet bűncselekményként büntetendő legyen.
- (3) A 3. cikk (8) bekezdése megfelelően alkalmazandó.

7. cikk

Természetes személyekkel szemben alkalmazható büntetőjogi szankciók

- (1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 3–6. cikkben említett bűncselekményeket hatékony, arányos és visszatartó erejű büntetőjogi szankciókkal sújtsák.
- (2) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 3. és 5. cikkben említett bűncselekmények szabadságvesztéssel legyenek büntetendők, amelynek felső határa legalább négy év.
- (3) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 4. cikkben említett bűncselekmények szabadságvesztéssel legyenek büntetendők, amelynek felső határa legalább két év.

8. cikk

Jogi személyek felelőssége

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a jogi személyek felelősségre vonhatók legyenek a 3–6. cikkben említett valamely bűncselekményért, amelyet akár saját nevében eljárva, akár a jogi személy valamely szervének tagjaként eljárva olyan személy követett el a jogi személy javára, aki a jogi személyen belül a következők egyikén alapuló vezető tisztséget tölt be:

- a) a jogi személy képviselőjének joga;
- b) a jogi személy nevében történő döntéshozatal joga; vagy
- c) a jogi személyen belüli ellenőrzés gyakorlásának joga.

(2) A tagállamok megteszik továbbá a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy jogi személyeket felelősségre lehessen vonni abban az esetben, ha az (1) bekezdésben említett személy által gyakorolt felügyelet vagy ellenőrzés hiánya tette lehetővé a 3–6. cikkben említett bűncselekmények valamelyikének az érintett jogi személy javára a neki alárendelt személy általi elkövetését.

(3) A jogi személyek (1) és (2) bekezdés szerinti felelőssége nem zárja ki az olyan természetes személyek elleni büntetőeljárást, akik a 3–6. cikkben említett bűncselekményekben tettesként, felbujtóként vagy bűnsegédként vesznek részt.

9. cikk

Jogi személyekre alkalmazható szankciók

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 8. cikk alapján felelősségre vont jogi személyt olyan hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókkal büntethető legyen, amelyek magukban foglalnak büntetőjogi és nem büntetőjogi pénzbüntetéseket, továbbá esetlegesen egyéb szankciókat, mint például:

- a) kizárás az állami kedvezményekből vagy támogatásokból;
- b) kereskedelmi tevékenységek gyakorlásától való ideiglenes vagy végleges eltiltás;
- c) bírósági felügyelet alá helyezés;
- d) a bíróság által elrendelt felszámolás;
- e) a bűncselekmény elkövetésére használt létesítmények ideiglenes vagy végleges bezárása.

10. cikk

Joghatóság

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a 3-6. cikkben említett bűncselekményekre vonatkozóan megállapítsák joghatóságukat, amennyiben a bűncselekményt:

- a) egészben vagy részben a területükön követték el; vagy
- b) egy állampolgáruk követte el, legalább azokban az esetekben, ha a cselekmény az elkövetés helye szerint bűncselekménynek minősül.

(2) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot, ha úgy döntenek, hogy a 3-6. cikkben említett, a területükön kívül elkövetett bűncselekményekre vonatkozóan további joghatóságot állapítanak meg, amennyiben:

- a) az elkövető szokásos tartózkodási helye a területükön van; vagy
- b) a bűncselekményt a területükön letelepedett jogi személy javára követték el.

11. cikk

Képzés

A bírói függetlenség és az igazságszolgáltatási szervezet felépítésében az Unión belül fennálló különbségek sérelme nélkül a tagállamok felkérlik a büntetőeljárásokban és a nyomozásokban részt vevő bírák, ügyészek, rendőri és igazságügyi személyzet, valamint az illetékes hatóságok személyzetének képzéséért felelős személyeket, hogy ezen irányelv célkitűzéseire figyelemmel megfelelő képzést biztosítsanak.

12. cikk

Jelentés

2018. július 4-ig a Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak ezen irányelv működéséről és szükség esetén az irányelv módosításának szükségességéről, többek között a 3. cikk (1) bekezdésében, a 4. cikk (1) bekezdésében és az 5. cikk (1) bekezdésében említett súlyos esetek értelmezésére, a tagállamok által kiszabott szankciók nagyságára, valamint arra való tekintettel, hogy az ezen irányelvben említett választható elemek milyen mértékben kerültek elfogadásra.

A Bizottság jelentését adott esetben jogalkotási javaslat kíséretében nyújtja be.

13. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok 2016. július 3-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegéről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Ezeket a rendelkezéseket a tagállamok 2016. július 3-tól alkalmazzák, az 596/2014/EU rendelet hatálybalépésétől függően.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

14. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

15. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a Szerződéseknak megfelelően a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2014. április 16-án.

az Európai Parlament részéről
az elnök
M. SCHULZ

a Tanács részéről
az elnök
D. KOURKOULAS

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2014/59/EU IRÁNYELVE

(2014. május 15.)

a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamentek számára való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽¹⁾,tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A pénzügyi válság rávilágított, hogy hiányoznak a megfelelő uniós szintű eszközök az instabil vagy csődhelyzetbe került hitelintézetek és befektetési vállalkozások (az intézmények) hatékony kezelésére. Ilyen eszközökre különösen a fizetéképtelenség megelőzése vagy – annak bekövetkezése esetén – a negatív következmények minimalizálása érdekében van szükség, ami az érintett intézmény rendszerszintű jelentőségű funkcióinak megőrzésével érhető el. A válság során ezek a kihívások jelentős kényszerítő erővel bírtak abban a döntésben, hogy a tagállamok megmentsék az adófizetők pénzét használó intézményeket. A hiteles helyreállítási és szanálási keretrendszer célkitűzése az, hogy a lehető legnagyobb mértékben szükségtelenné tegye az ilyen fellépéseket.
- (2) A pénzügyi válság rendszerszintű méreteket öltött abban az értelemben, hogy érintette az hitelintézetek nagy hányadának finanszírozáshoz való hozzáférését. A teljes gazdaságra nézve következményekkel járó csőd elkerülése érdekében az ilyen válság rendezéséhez az egyébként fizetőképes hitelintézetek egyenlő feltételek melletti finanszírozáshoz jutásának biztosítására irányuló intézkedések szükségesek. Ilyen intézkedés a központi bankok által nyújtott likviditási támogatás, valamint a fizetőképes hitelintézetek által kibocsátott értékpapírokra a tagállamok által nyújtott garancia.
- (3) Az uniós pénzügyi piacok jelentős mértékben integrálódtak, és egymással szorosan összefonódtak – számos intézmény jelentős mértékben folytat az országhatárokon átnyúló tevékenységet. Egy határokon átnyúló intézmény csődje valószínűleg mindazon tagállamok pénzügyi piacainak stabilitását érinti, ahol az adott hitelintézet működik. Amennyiben a tagállamok nem tudnak ellenőrzést szerezni egy fizetéképtelen intézmény felett, és nem tudják azt olyan módon szanálni, hogy hatékonyan akadályozzák meg a nagyobb mértékű, rendszerszintű kárt, ez veszélyeztetheti a tagállamok közötti kölcsönös bizalmat és a belső piac hitelességét a pénzügyi szolgáltatások terén. A pénzügyi piacok stabilitása ezért a belső piac kialakításának és működésének elengedhetetlen feltétele.

⁽¹⁾ HL C 39., 2013.2.12., 1. o.

⁽²⁾ HL C 44., 2013.2.15., 68. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2014. április 15-i állásponjtja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2014. május 6-i határozata.

- (4) Az intézmények szanálására vonatkozó eljárások jelenleg uniós szinten nem harmonizáltak. Néhány tagállam ugyanazokat az eljárásokat alkalmazza az intézményekre, mint a többi fizetéképtelen vállalkozásra – egyes esetekben az intézményekre szabva azokat. Jelentős anyagi jogi és eljárásjogi különbségek vannak a tagállamokban az intézmények fizetéképtelenségére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések között. Ezenkívül a pénzügyi válság nyomán világossá vált, hogy a vállalatokra vonatkozó általános fizetéképtelenségi eljárások nem mindig megfelelőek az intézmények esetében, mert nem mindig teszik lehetővé a gyors beavatkozást, az intézmények kritikus funkciói folytonosságának fenntartását és a pénzügyi stabilitás megőrzését.
- (5) Ezért olyan rendszerre van szükség, amely az instabil vagy csődhelyzetben lévő intézmények tekintetében megfelelően korai és gyors beavatkozáshoz szükséges eszközkészlettel látja el a hatóságokat, biztosítandó azt, hogy az intézmény folyamatosan elláthassa kritikus pénzügyi és gazdasági funkcióit, hogy a minimumra csökkenjen az intézmény csődjének a gazdaságra és a pénzügyi rendszerre gyakorolt hatása. A rendszernek továbbá biztosítania kell, hogy először a részvényesek viseljék a veszteségeket, a részvényeseket követően pedig a hitelezők, feltéve, hogy – az ezen irányelvben meghatározott „a hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elvvel összhangban – a hitelezők egyike sem viselhet nagyobb veszteséget, mint amelyet a rendes fizetéképtelenségi eljárás keretében viselt volna. Az új hatáskörök segítségével a hatóságok többek között fenntarthatják a betétekhez és fizetési műveletekhez való folyamatos hozzáférést, adott esetben értékesíthetik az intézmény életképes részeit, továbbá méltányos és kiszámítható módon oszthatják meg a veszteségeket. Ezek a célkitűzések segítséget nyújtanak a pénzügyi piacok destabilizálásának kivédésében, és csökkentik az adófizetőket érintő költségeket.
- (6) A szabályozási keretrendszer folyamatban lévő felülvizsgálatának – különösen a tőke és a likviditási tartalékok megerősítésének és a makroprudenciális politikák eszközei javításának – csökkentenie kellene a jövőbeli válságok bekövetkezésének valószínűségét, és meg kellene erősítenie az intézmények – akár rendszerszintű zavarok, akár a kifejezetten egyes intézményeket érintő események következtében fellépő – stresszel szembeni ellenálló képességét. Nem lehetséges azonban olyan szabályozási és felügyeleti keretrendszert kialakítani, amely megakadályozná, hogy ezen intézmények valaha is nehéz helyzetbe kerüljenek. A tagállamoknak ezért felkészülteknek kell lenniük, és megfelelő helyreállítási és szanálási eszközökkel kell rendelkezniük a rendszerszintű válságok és az egyes intézményeknél bekövetkezett csődök kezelésére. Ezen eszközök közé tartoznak azok, amelyek lehetővé teszik a hatóságok számára, hogy hatékonyan tudják kezelni a fizetéképtelen vagy valószínűleg fizetéképtelenné váló intézmények problémáját.
- (7) E hatáskörök gyakorlása és az intézkedések meghozatala során figyelembe kell venni a csőd bekövetkezésének körülményeit. Ha a probléma egy adott intézmény tekintetében merül fel, és a pénzügyi rendszer többi részét nem érinti, a hatóságok anélkül gyakorolhatják szanálási jogkörüket, hogy a dominóhatás miatt túlzottan aggódniuk kellene. Sérülékeny környezetben azonban fokozott gondossággal kell eljárni a pénzügyi piacok megingásának elkerülése érdekében.
- (8) Működő vállalkozásként fenntartott intézmények szanálása – végső esetben – állami pénzügyi stabilizációs eszközök – ideértve az ideiglenes állami tulajdonba vételt – alkalmazását is szükségessé teheti. Elengedhetetlen ezért a szanálási hatáskörök és a szanálásra vonatkozó finanszírozási rendszerek olyan módon történő kialakítása, hogy a hatóságok által biztonságos állapotba hozott intézmények szerkezetátalakításából származó esetleges nyereség kedvezményezettjei az adófizetők legyenek. A felelősséget és kockázatvállalást jutalmazni kell.
- (9) Egyes tagállamok már bevezettek a csődhelyzetben lévő intézmények szanálására irányuló, új jogszabályokon nyugvó eszközöket, mások pedig jelezték, hogy szándékukban áll bevezetni ilyeneket, amennyiben uniós szinten nem kerül sor hasonló elfogadására. Az a tény, hogy az intézmények szanálására vonatkozó feltételek, hatáskörök és eljárások nem egységesek, valószínűleg akadályozza a belső piac zökkenőmentes működését és a nemzeti hatóságok közötti együttműködést a csődhelyzetben lévő, határokon átnyúló tevékenységű intézménycsoportok kezelése terén. Ez különösen igaz abban az esetben, amikor a különböző megközelítések következtében a nemzeti hatóságok az intézmények szanálása tekintetében nem ugyanolyan mértékű ellenőrzési jogkörrel vagy lehetőséggel rendelkeznek. A szanálási rendszerekben meglévő különbségek továbbá az egyes tagállamokban eltérően érinthetik az intézményi finanszírozási költségeket, és az intézmények közötti verseny torzulását eredményezhetik. A hatékony szanálási rendszer minden tagállamban történő megteremtésére annak biztosítása érdekében van szükség, hogy az intézményeket belső piaci letelepedési jogok gyakorlásában ne akadályozhassa az, hogy a székhelyük szerinti tagállam milyen mértékben képes pénzügyileg kezelni az adott intézmény csődjét.
- (10) Az említett akadályokat meg kell szüntetni, és szabályokat kell alkotni annak érdekében, hogy a belső piaci rendelkezések ne kerüljenek veszélybe. Ebből a célból az intézmények szanálására vonatkozó szabályokra közös harmonizációs minimumszabályokat kell megállapítani.

- (11) A pénzügyi szolgáltatások területén meglévő uniós jogszabályokkal való összhang, valamint az intézmények körében a lehető legmagasabb szintű pénzügyi stabilitás biztosítása érdekében a szanalási rendszert alkalmazni kell az intézményekre, összhangban az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben⁽¹⁾ és a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁽²⁾ meghatározott prudenciális követelményekkel. A rendszert ezenkívül a 2002/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁽³⁾ meghatározott pénzügyi holding társaságokra és vegyes pénzügyi holding társaságokra, valamint a vegyes tevékenységű holding társaságokra és pénzügyi vállalkozásokra is alkalmazni kell, ha az utóbbi egy intézmény vagy egy pénzügyi holding társaság, egy vegyes pénzügyi holding társaság vagy egy vegyes tevékenységű holding társaság leányvállalatai és az anyavállalat összevont alapú felügyelete alá tartoznak. A válság megmutatta, hogy egy csoporthoz tartozó vállalkozás fizetési-képtelensége gyorsan kihat az egész csoport fizetőképességére, azaz rendszerszintű következményekkel jár. Ezért a hatóságoknak az ilyen vállalkozások tekintetében hatékony eszközökkel kell rendelkezniük annak érdekében, hogy megakadályozzák a hatás továbbterjedését, és a csoport egészére vonatkozóan egységes szanalási rendszert hozzanak létre, hiszen a csoporthoz tartozó vállalkozás fizetési-képtelensége gyorsan az egész csoport fizetőképességére is kihat.
- (12) A szabályozási keret következetességének biztosítása érdekében a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben⁽⁴⁾ meghatározott központi szerződő felekkel és az Európai Unión belüli értékpapír-kiegyenlítés javításáról és a központi értéktárakról szóló jövőbeni európai parlamenti és tanácsi rendeletben meghatározott központi értéktárakkal az ezen szervezetek helyreállítási és szanalási keretrendszerét létrehozó külön jogalkotási kezdeményezés foglalkozhatna.
- (13) Az ezen irányelv által biztosított szanalási eszközök és hatáskörök csorbíthatják a részvényesek és a hitelezők jogait. Különösen a hatóságok azon hatásköre érinti a részvényesek tulajdonjogát, hogy a hatóság a részvényesek hozzájárulása nélkül átruházhatja az intézmény részvényeit vagy eszközeinek egészét, illetve azok egy részét magánszektorbeli vásárlóra. Ezenkívül az a hatáskör is érintheti a hitelezőkkel szembeni egyenlő bánásmódot, hogy a hatóságok – olyan célok alapján, mint a szolgáltatások folyamatosságának biztosítása és a pénzügyi stabilitásra gyakorolt káros hatások kiküszöbölése – eldönthetik, hogy egy csődhelyzetben lévő intézménynek mely kötelezettségeit kell átadni. Ennek megfelelően szanalási intézkedés csak akkor hozható, ha az a közérdek érdekében szükséges, és a részvényesek és a hitelezők jogaiba való, a szanalási intézkedésből eredő bármilyen beavatkozásnak összhangban kell lennie az Európai Unió Alapjogi Chartájával (a Charta). Amennyiben az azonos osztályba tartozó hitelezőket a szanalási intézkedés keretében másként kezelik, e különbségtételeknek a közérdek szempontjából indokoltaknak és a vonatkozó kockázattal arányosaknak kell lenniük, és az intézkedések sem közvetlenül sem közvetve nem alkalmazhatnak állampolgárság szerinti megkülönböztetést.
- (14) A hatóságoknak a helyreállítási és a szanalási tervek összefüggésében és az őket megillető különböző hatáskörök és a rendelkezésükre álló eszközök alkalmazása során figyelembe kell venniük az intézmények tevékenységének jellegét, részvényesi struktúráját, jogi formáját, kockázati profilját, méretét, jogállását és más intézményekkel vagy a pénzügyi rendszer egészével való összefonódottságát, tevékenységeinek kiterjedését és összetettségét, intézményvédelmi rendszerben vagy más kölcsönös szolidaritási rendszerekben való tagságát, hogy végez-e befektetési szolgáltatást vagy tevékenységet, valamint hogy csődje és azt követő, rendes fizetési-képtelenségi eljárással történő felszámolása valószínűsíthetően jelentős negatív hatással jár-e a pénzügyi piacokra, más intézményekre, a finanszírozási feltételekre, illetve a gazdaság egészére, biztosítva a rendszer megfelelő és arányos módon történő alkalmazását, valamint a helyreállítási és szanalási tervek készítésére vonatkozó kötelezettségekkel kapcsolatos adminisztratív terhek minimalizálását. Bár a rendszerszintű jelentőséggel bíró intézmények számára az ezen irányelvben és a mellékletében foglalt tartalom és információk minimumszabályokat írnak elő, a hatóságok az egyes intézmények tekintetében alkalmazhatnak ettől eltérő vagy jelentős mértékben csökkentett helyreállítási és szanalási tervezési és tájékoztatói követelményeket, valamint az információk aktualizálására vonatkozóan egy évnél ritkább időszakot. Kevésbé összekapcsolt és kevésbé összetett kis intézmények esetében a helyreállítási tervet néhány alapvető, a terv struktúrájára, valamint a helyreállítási intézkedésekkel és a helyreállítási intézkedési lehetőségekkel

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. június 26-i 575/2013/EU rendelete az intézményekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. június 26-i 2013/36/EU irányelve az intézmények tevékenységéhez való hozzáférésről és az intézmények és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002. december 16-i 2002/87/EK irányelve a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó intézmények, biztosítóintézetek és befektetési vállalkozások kiegészítő felügyeletéről, valamint a 73/239/EGK, 79/267/EGK, 92/49/EGK, 92/96/EGK, 93/6/EGK és 93/22/EGK tanácsi irányelvek, illetve a 98/78/EK és 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek módosításáról (HL L 35., 2003.2.11., 1. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2012. július 4-i 648/2012/EU rendelete a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról (HL L 201., 2012.2.7., 1. o.).

kapcsolatos feltételekre vonatkozó információra lehetne korlátozni. Amennyiben egy intézmény fizetésképtelenné válását engedélyeznék, csökkentett szanálási tervet lehetne alkalmazni. A rendszert továbbá úgy kell alkalmazni, hogy a pénzügyi piacok stabilitása ne kerüljön veszélybe. Különösen szélesebb körű problémák esetén, vagy akkor, ha számos intézmény ellenálló képességét illetően kétségek merülnek fel, elengedhetetlen, hogy a hatóságok fontolóra vegyék az egyes intézmények tekintetében hozott intézkedések dominóhatásának kockázatát.

- (15) Az intézkedések kellő gyorsaságának biztosítása, a gazdasági szereplőktől való függetlenség garantálása és az összeférhetetlenség elkerülése érdekében a tagállamoknak közigazgatási hatóságokat és közigazgatási hatáskörrel felruházott hatóságokat kell kijelölniük az ezen irányelv szerinti szanálással kapcsolatos feladatok és kötelezettségek elvégzésére. A tagállamok kötelesek elegendő forrást biztosítani a szanálási hatóságok részére. A közigazgatási hatóságok kijelölése nem zárhatja ki a szanálási hatóság hatáskörének átruházását. Nem szükséges azonban pontosan előírni azt, hogy a tagállamoknak mely hatóságot vagy hatóságokat kell szanálási hatóságként kijelölniük. Bár e szempont harmonizálása elősegíthetné a koordinációt, jelentősen beavatkozna a tagállamok alkotmányos és államigazgatási rendszerébe. Kevésbé beavatkozó rendelkezéssel is elérhető a megfelelő mértékű koordináció: az intézmények szanálásában részt vevő valamennyi nemzeti hatóságnak szanálási kollégiumokban kell képviseltetnie magát, olyan testületekben, amelyekben a határokon átnyúló vagy uniós szintű koordináció zajlik. A tagállamok számára tehát szabadságot kell biztosítani annak megválasztásában, hogy mely hatóságok feladatkörébe utalják az ezen irányelvben foglalt szanálási eszközök alkalmazását, illetve hatáskörök gyakorlását. Amennyiben a tagállamok az intézmények prudenciális felügyeletéért felelős hatóságokat (illetékes hatóság) jelölik ki szanálási hatóságként, megfelelő strukturális intézkedéseket kell bevezetni a felügyeleti és szanálási funkciók elkülönítésére. Az elkülönítés nem gátolhatja meg a szanálási funkciót abban, hogy hozzáférjen a felügyeleti funkció rendelkezésére álló információkhoz.
- (16) Figyelemmel azokra a következményekre, amelyeket egy intézmény csődje egy tagállam pénzügyi rendszerére és gazdaságára gyakorolhat, valamint arra a tényre, hogy egy válság rendezéséhez állami források igénybevételére is szükség lehet, a tagállamok pénzügyminisztériumát vagy más érintett minisztériumaikat már korai stádiumban szorosan be kell vonni a válságkezelés és -rendezés folyamatába.
- (17) Az Unión belül határokon átnyúló tevékenységet folytató intézmények vagy csoporthoz tartozó vállalkozások eredményes szanálása az illetékes hatóságok és a szanálási hatóságok felügyeleti és szanálási kollégiumokban megvalósuló együttműködését teszi szükségessé az irányelv által lefedett folyamat minden szakaszában, a helyreállítási és szanálási tervek kidolgozásától kezdve az egyes intézmények tényleges szanálásáig. Amennyiben az intézményekkel kapcsolatban ezen irányelvvvel összhangban meghozandó döntések tekintetében a nemzeti hatóságok között nézeteltérés merül fel, az ezen irányelvben meghatározott esetekben végső soron az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽¹⁾ létrehozott európai felügyeleti hatóságnak (Európai Bankhatóság) (EBH) kell közvetítő szerepet játszania. Egyes esetekben ez az irányelv az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban az EBH általi kötelező erejű közvetítést ír elő. Ez a kötelező erejű közvetítés nem akadályozza meg, hogy az EBH más esetekben nem kötelező erejű közvetítést végezzen az 1093/2010/EU rendelet 31. cikkével összhangban.
- (18) Az Unió-szerte működő intézmények vagy csoportok szanálásakor a meghozott döntések során törekedni kell továbbá a pénzügyi stabilitás megőrzésére, és a gazdasági és társadalmi hatások minimalizálására azokban a tagállamokban, ahol az intézmény vagy csoport működik.
- (19) A csődhelyzetben lévő intézmények eredményes kezelése érdekében a hatóságokat fel kell hatalmazni arra, hogy előkészítő és megelőző intézkedéseket rendeljenek el.
- (20) Az EBH hatásköreinek és feladatainak ezen irányelvben javasolt bővítésére tekintettel az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak gondoskodniuk kell a megfelelő emberi és pénzügyi források késedelem nélkül rendelkezésre állásáról. E célból a költségvetésének kidolgozására, végrehajtására és ellenőrzésére vonatkozó, az 1093/2010/EU rendelet 63. és 64. cikkében meghatározott eljárás során megfelelően figyelembe kell venni ezeket a feladatköröket. Az Európai Parlament és a Tanács biztosítja a lehető legjobb hatékonysági normák megvalósítását.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2010. november 24-i 1093/2010/EU rendelete az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.).

- (21) Elengedhetetlen, hogy az intézmények készítsenek a pénzügyi helyzetükben bekövetkezett jelentős romlás esetén a pénzügyi helyzetük helyreállítása céljából meghozandó intézkedéseket tartalmazó helyreállítási tervet, és rendszeresen aktualizálják azt. E terveknek részleteseknek kell lenniük, és különféle súlyosságú helyzetekre kidolgozott forgatókönyvek esetén alkalmazandó, reális feltételezéseken kell alapulniuk. A helyreállítási terv készítésére vonatkozó követelményt azonban arányosan, az intézmény vagy csoport rendszerszintű jelentőségének és – többek között kölcsönös garancia-rendszerek révén megvalósuló – összefonódottságának megfelelően kell alkalmazni. Ennek megfelelően az előírt tartalom összeállítása során figyelembe kell venni az intézmény finanszírozási forrásait – beleértve a kölcsönös garanciaalapokat vagy kötelezettségeket – és azt, hogy milyen mértékű csoportszintű támogatás lesz hitel érdemlően elérhető. Az intézmények számára elő kell írni, hogy teljes körű értékelés céljából nyújtsák be tervüket az illetékes hatóságokhoz; az értékelésnek ki kell terjednie arra is, hogy a terv átfogó-e, és rövid időn belül helyre tudja-e állítani az intézmény életképességét akár súlyos pénzügyi stresszhelyzetben is.
- (22) A helyreállítási terveknek tartalmazniuk kell különösen a korai beavatkozás feltételeinek kimerítése esetén az intézmény vezetősége által meghozható lehetséges intézkedéseket.
- (23) Annak meghatározásakor, hogy egy magánszektorbeli intézkedéssel ésszerű időn belül megelőzhető lenne-e az intézmény csődje, az érintett hatóságnak figyelembe kell vennie az illetékes hatóság által előre megállapított határidőn belül alkalmazott korai beavatkozási intézkedések hatékonyságát. Csoportszintű helyreállítási tervek esetén a tervek kidolgozása során figyelembe kell venni a helyreállítási intézkedések lehetséges hatását az összes olyan tagállamra, ahol a csoport működik.
- (24) Az illetékes hatóságokat fel kell hatalmazni arra, hogy amennyiben valamely intézmény nem nyújt be megfelelő helyreállítási tervet, kötelezzék az intézményt a terv lényegi hiányosságainak megszüntetéséhez szükséges intézkedések megtételére. Ez a követelmény sértheti a vállalkozás szabadságának a Charta 16. cikkében szavatolt elvét. Ezen alapjog korlátozása mindamelllett szükséges a pénzügyi stabilitás célkitűzésének elérése érdekében. Konkrétabban, e korlátozásra az intézmények működésének megerősítése és annak elkerülése érdekében van szükség, hogy az intézmények túlzott mértékben ne növekedjenek, vagy túlzott kockázatokat vállaljanak úgy, hogy közben nem képesek a visszaesések és veszteségek elviselésére vagy tőkehelyzetük helyreállítására. A korlátozás arányos, mivel a hiányosságok kezeléséhez szükséges mértékű megelőző intézkedést tesz lehetővé, és ezért megfelel a Charta 52. cikkében foglaltaknak.
- (25) A szanálás megtervezése a hatékony szanálás elengedhetetlen eleme. A hatóságoknak minden szükséges információval rendelkezniük kell ahhoz, hogy meghatározzák a kritikus funkciókat, és biztosítsák azok folytonosságát. A szanálási terv tartalmának azonban az intézmény vagy csoport rendszerszintű jelentőségével arányosnak kell lennie.
- (26) Mivel az intézmény kivételes tudással rendelkezik saját működéséről és az abból eredő esetleges problémákról, a szanálási terveket a szanálási hatóságoknak többek között az érintett intézmények által szolgáltatott információk alapján kell kidolgozniuk.
- (27) Az arányosság elvének való megfelelés és a túlzott adminisztratív terhek elkerülése érdekében bizonyos, ezen irányelvben meghatározott esetekben lehetővé kell tenni, hogy az illetékes hatóságok és adott esetben a szanálási hatóságok eseti alapon eltekinthessenek a helyreállítási és szanálási tervek készítésére vonatkozó követelmény alkalmazásától. Az ilyen esetek közé tartoznak a valamely központi szervhez kapcsolódó intézmények, amelyek a 2013/36/EU irányelv 21. cikkével összhangban teljesen vagy részben mentesülnek a nemzeti jogban előírt prudenciális követelmények alól, valamint azon intézmények, amelyek az 575/2013/EU rendelet 113. cikkének (7) bekezdésével összhangban valamely intézményvédelmi rendszer tagjai. A fenti esetek mindegyikében az ezen irányelvben meghatározott feltételek mellett adható mentesség.
- (28) Ezen irányelv alkalmazásában a valamely központi szervhez kapcsolódó intézmények tőkeszerkezetére tekintettel ezen intézmények nem kötelezhetők intézményi szinten külön helyreállítási vagy szanálási tervet készíteni kizárólag amiatt, hogy a központi szerv, amelyhez kapcsolódnak, az Európai Központi Bank közvetlen felügyelete alatt áll.

- (29) A szanalási hatóságoknak – az érintett szanalási hatóság által elvégzett szanalhatósági értékelés alapján – hatáskörrel kell rendelkezniük arra, hogy közvetlenül vagy az illetékes hatóság révén közvetetten az intézmények vagy csoportok struktúrájában és szerkezetében változtatásokat írjanak elő annak érdekében, hogy – amennyiben szükségesnek és arányosnak tűnik – intézkedéseket hozzanak a szanalási eszközök és hatáskörök alkalmazásának gyakorlati és jelentős akadályainak kiküszöbölésére, és biztosítsák az érintett vállalkozások szanalhatóságát. Mivel potenciálisan minden intézmény rendszerszintű kockázatot hordoz, a pénzügyi stabilitás érdekében elengedhetetlen, hogy a hatóságok bármely intézményt szanalhassanak. Annak érdekében, hogy ne csorbuljon a vállalkozás szabadságának az Európai Unió Alapjogi Chartája 16. cikkében rögzített joga, a hatóságok beavatkozási lehetőségét az intézmény szerkezetének és működésének kizárólag a szanalhatóság javítása céljából történő egyszerűsítése érdekében szükséges lépések megtételére kell korlátozni. Emellett, az e cél érdekében bevezetett intézkedéseknek minden esetben összhangban kell lenniük az uniós joggal. Az intézkedések sem közvetlenül, sem közvetve nem alkalmazhatnák állampolgárság szerinti hátrányos megkülönböztetést; és azokat a pénzügyi stabilitásra vonatkozó nyomós közérdeknek kell indokolnia. Ezenkívül az intézkedések nem léphetik túl a célok eléréséhez szükséges minimális mértéket. Amikor meghatározzák a meghozandó intézkedéseket, a szanalási hatóságoknak figyelembe kell venniük az 1092/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽¹⁾ létrehozott Európai Rendszerkockázati Testület figyelmeztetéseit és ajánlásait.
- (30) Az intézmény vagy csoport szanalhatóságával szembeni akadályok kezelésére vagy kiküszöbölésére tervezett intézkedések nem akadályozhatják meg, hogy az intézmények éljenek az Európai Unió működéséről szóló szerződésben (EUMSZ) számukra biztosított letelepedési joggal.
- (31) A helyreállítási és szanalási tervek nem számolhatnak rendkívüli állami pénzügyi támogatással, és nem tehetik ki az adófizetőket veszteség kockázatának.
- (32) A helyreállítási és szanalási tervek ezen irányelvben meghatározott csoportos kezelése az összevont alapon felügyelt valamennyi intézménycsoport esetében alkalmazandó, beleértve azon csoportokat is, amelyek vállalkozásait az Európai Parlament és a Tanács 2013/34/EU irányelve⁽²⁾ 22. cikkének (7) bekezdése szerinti viszony fűzi egymáshoz. A helyreállítási és szanalási terveknek figyelembe kell venniük az adott csoport pénzügyi, technikai és üzleti szerkezetét. Amennyiben egyedi helyreállítási és szanalási terveket készítenek a csoport részét képező intézményeknek, az érintett hatóságoknak törekedniük kell arra, hogy e terveket lehetőség szerint összhangba hozzák a csoport többi tagjának helyreállítási és szanalási terveivel.
- (33) Általános szabályként kell előírni, hogy a csoportszintű helyreállítási és szanalási terveket a csoport egészére vonatkozóan kell elkészíteni, és abban meg kell határozni az anyaintézmény és a csoporthoz tartozó egyes leányvállalatok tekintetében meghozandó intézkedéseket. A szanalási kollégiumban eljáró érintett hatóságoknak mindent meg kell tenniük azért, hogy együttes határozatot hozzanak az említett tervek értékeléséről és elfogadásáról. Mindazonáltal olyan konkrét esetekben, amikor egyéni helyreállítási tervet vagy egyéni szanalási tervet készítettek, az összevont felügyeletet ellátó hatóság által értékelt csoportszintű helyreállítási terv hatálya, illetve azon csoportszintű szanalási terv hatálya, amelyről a csoportszintű szanalási hatóság határozatot hozott, nem terjedhet ki a csoporthoz tartozó azon szervezetekre, amelyekre vonatkozóan az érintett hatóságok egyéni terveket értékelték vagy készítettek.
- (34) Csoportszintű szanalási tervek esetén a tervek kidolgozása során külön figyelembe kell venni a szanalási tevékenységek lehetséges hatását az összes tagállamban, ahol a csoport működik. A terv kidolgozásába be kell vonni azon tagállamok szanalási hatóságait, amelyekben a csoport leányvállalatokkal rendelkezik.
- (35) A helyreállítási és szanalási terveknek tartalmazniuk kell azokat az eljárásokat, amelyek keretében adott esetben tájékoztatják a munkavállalók képviselőit, illetve konzultálnak velük a helyreállítási és szanalási folyamat során. E tekintetben adott esetben tiszteletben kell tartani a kollektív szerződéseket vagy egyéb, a szociális partnerek, valamint a szakszervezetek és munkavállalói képviselők vállalati szerkezetátalakítási folyamatba való bevonására vonatkozó nemzeti és uniós jogszabályok által előírt rendelkezéseket.

(1) Az Európai Parlament és a Tanács 2010. november 24-i 1092/2010/EU rendelete a pénzügyi rendszer európai uniós makroprudenciális felügyeletéről és az Európai Rendszerkockázati Testület létrehozásáról (HL L 331., 2010.12.15., 1. o.).

(2) Az Európai Parlament és a Tanács 2013. június 26-i 2013/34/EU irányelve a meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 182., 2013.6.29., 19. o.).

- (36) Tekintettel arra, hogy érzékeny információkat tartalmaznak, a helyreállítási és szanalási tervekben szereplő bizalmas információk vonatkozásában be kell tartaniuk az ezen irányelvben meghatározott titoktartási előírásokat.
- (37) Az illetékes hatóságok a helyreállítási terveket és azok változtatásait továbbítják az érintett szanalási hatóságoknak, azok pedig továbbítják a szanalási terveket és azok változtatásait az előbbieknél, hogy minden érintett szanalási hatóság folyamatosan és teljes körűen tájékoztatva legyen.
- (38) A határokon átnyúló tevékenységű csoporton belüli egyik szervezet által az ugyanazon csoporthoz tartozó másik szervezetnek nyújtott pénzügyi támogatást néhány tagállamban jelenleg a nemzeti jogszabályok több rendelkezése korlátozza. Ezeket a rendelkezéseket az egyes szervezetek hitelezőinek és részvényeseinek védelmére alkották. E rendelkezések nem veszik azonban figyelembe az ugyanazon csoporthoz tartozó szervezetek egymástól való függését. Indokolt ezért rögzíteni, hogy a csoport egésze pénzügyi stabilitásának biztosítása céljából milyen feltételek mellett átadható a pénzügyi támogatás a határokon átnyúló tevékenységű intézménycsoportokhoz tartozó vállalkozások között anélkül, hogy ezzel veszélybe sodornák a támogatást nyújtó, a csoporthoz tartozó szervezet likviditását vagy fizetőképességét. A csoport tagjai közötti támogatásnak önkéntesnek kell lennie, és megfelelő biztosítékoknak kell rá vonatkozniuk. Indokolt, hogy a letelepedés jogának gyakorlását a tagállamok ne tegyék se közvetve, se közvetlenül függővé pénzügyi támogatás nyújtásáról szóló megállapodás létezésétől. Az ezen irányelvben foglalt, a csoporton belüli pénzügyi támogatásra vonatkozó rendelkezések nem érintik az intézmények közötti szerződéses vagy jogszabályban előírt, a felelősségről szóló megállapodásokat, amelyek kereszttgaranciák és hasonló rendszerek révén védik a részt vevő intézményeket. Ha az illetékes hatóság korlátozza vagy megtiltja a csoporton belüli pénzügyi támogatás nyújtását, és ha a csoport szintű helyreállítási terv hivatkozik a csoporton belüli pénzügyi támogatásra, e korlátozást vagy tiltást a helyreállítási terv felülvizsgálatához szükséges lényeges változásnak kell tekinteni.
- (39) Az ezen irányelv szerinti helyreállítási és korai beavatkozási szakaszokban a részvényeseknek meg kell tartaniuk az intézményért és annak irányításáért viselt korlátlan felelősséget, kivéve, ha az illetékes hatóság ügyvivő vagyonfelügyelőt nevez ki. E felelősségük az intézmény szanalásának megkezdésekor megszűnik.
- (40) A pénzügyi stabilitás megőrzése érdekében fontos, hogy az illetékes hatóságok azelőtt tudják orvosolni egy intézmény pénzügyi és gazdasági helyzetének romlását, hogy az intézmény elérne egy olyan pontot, amikor a hatóságoknak már nincs más választásuk, mint a szanalás. Ezért az illetékes hatóságoknak korai beavatkozási hatásköröket kell biztosítani, beleértve azt is, hogy ügyvivőt vagyonfelügyelőt nevezhessenek ki, akár az intézmény vezető testületének és felső vezetésének leváltása céljából, akár azért, hogy ideiglenesen együttműködjön az intézmény vezető testületével és felső vezetésével. Az ügyvivő vagyonfelügyelő feladata az intézmény pénzügyi helyzetének stabilizálásához szükséges megoldások megvalósítása érdekében ráruházott hatáskörök gyakorlása. A rendkívüli ügyvezető kinevezése mindamellett nem érintheti indokolatlanul hátrányosan sem a részvényesek vagy tulajdonosok jogait, sem az uniós jog vagy a nemzeti társasági jog alapján biztosított eljárási kötelezettségek teljesítését, és annak tiszteletben kell tartania az Unió vagy a tagállamok befektetvédelemmel kapcsolatos nemzetközi kötelezettségeit. A korai beavatkozási hatáskörök közé tartoznak a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben már meghatározott, korai beavatkozásnak nem minősülő körülmények esetére megállapított hatáskörök, valamint az intézmény pénzügyi stabilitásához szükségesnek minősülő egyéb hatáskörök is.
- (41) A szanalást szabályozó rendszernek lehetővé kell tennie, hogy a szanalás időben, még a pénzügyi vállalkozás mérleg szerinti fizetőképtelenné válását és tőkéjének teljes elvesztését megelőzően megkezdődhessen. A szanalást akkor kell megindítani, amikor egy illetékes hatóság a szanalási hatósággal folytatott konzultációt követően megállapítja, hogy az intézmény fizetéseképtelen, vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik, és az ezen irányelvben meghatározott alternatív intézkedésekkel ésszerű időn belül megakadályozható lenne a csőd. Kivételes esetben a tagállamok előírhatják, hogy az illetékes hatóságon kívül a szanalási hatóság is megállapíthatja – az illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően –, hogy az intézmény fizetéseképtelen, vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik. Önmagában az a tény, hogy egy intézmény nem teljesíti az engedélyezési követelményeket, nem indokolhatja a szanalás elrendelését, különösen akkor nem, ha az intézmény még életképes, vagy valószínűleg az. Valamely intézmény akkor tekintendő fizetéseképtelen, vagy valószínűleg fizetéseképtelenné váló intézménynek, ha megsértette vagy a közeljövőben valószínűsíthetően megsérti a tevékenységi engedélyének feltételét képező követelményeket, ha az intézmény eszközei kevesebbek, vagy a közeljövőben valószínűsíthetően kevesebbek lesznek a forrásainál, ha az intézmény nem tudja, vagy a közeljövőben valószínűsíthetően nem fogja tudni megfizetni az esedékessé váló tartozásait, vagy ha az intézmény rendkívüli állami pénzügyi támogatásra szorul, kivéve az ezen irányelvben meghatározott különleges körülményeket. Önmagában az a tény, hogy valamely intézmény központi banki sürgősségi likviditási támogatásra szorul, nem jelenthet olyan körülményt, amely elégségesen bizonyítja, hogy az intézmény nem tudja, vagy a közeljövőben nem fogja tudni kifizetni kötelezettségeit azok esedékessé válásakor.

Amennyiben valamely állam nyújt garanciát részvényeknek nem minősülő újonnan kibocsátott kötelezettségekre, az eszközökhöz folyamodó intézmény az állami támogatásra vonatkozó keretrendszer hatálya alá tartozik. A pénzügyi stabilitás megőrzése és különösen annak rendszerszintű likviditáshiány esetében történő megőrzése érdekében a központi banki likviditási eszközökhöz vagy az újonnan kibocsátott kötelezettségekhez kapcsolódó – valamely tagállam gazdaságában bekövetkezett súlyos zavarok orvoslására irányuló – állami garancia bizonyos feltételek teljesülése esetén nem vonhatja maga után a szanalási eljárás megindítását. E feltételek szerint az állami garanciát az állami támogatási rendszerben jóvá kell hagyni, az nem képezheti egy nagyobb segélycsomag részét, és a garancia-intézkedéseknek időben szigorúan limitáltak kell lenniük. A tagállamoknak tilos a tőkekövetelésekért garanciát vállalniuk. Garancia nyújtása esetén a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az intézmény megfelelően ellentételezze a garanciát. Ezenfelül a rendkívüli állami pénzügyi támogatás nyújtása nem vezethet szanaláshoz akkor, ha egy tagállam megelőző intézkedésként részesedést szerez egy olyan intézményben – beleértve az állami tulajdonú intézményeket –, amely megfelel a rá vonatkozó tőkekövetelményeknek. Ez például olyan esetekben fordulhat elő, amikor egy intézménynek új tőkét kell bevonnia egy forgatókönyv-alapú stresszteszt vagy egy hasonló, makroprudenciális hatóságok által végzett vizsgálat eredményei miatt – amely előírja többek között a pénzügyi stabilitás megőrzésének követelményét rendszerszintű válság esetén –, ám az intézmény a piacokon nem tud magántőkét szerezni. Továbbá, valamely intézmény nem tekintendő fizetéképtelen, vagy valószínűleg fizetéképtelenné váló intézménynek csupán azért, mert ezen irányelv hatálybalépése előtt rendkívüli állami pénzügyi támogatásban részesült. Végül pedig a likviditási eszközökhöz, köztük a központi bankok által biztosított sürgősségi likviditási támogatáshoz való hozzáférés az állami támogatások keretrendszere alapján állami támogatásnak minősülhet.

- (42) Egy határokon átnyúló tevékenységet folytató csoport szanalása esetén a szanalási intézkedéseknek figyelembe kell venniük a szanalás lehetséges hatását minden olyan tagállamban, ahol az intézmény vagy csoport működik.
- (43) A szanalási hatóságok hatáskörének ki kell terjednie a holding társaságokra is, ha mind a holding társaság, mind annak akár uniós, akár harmadik országbeli leányintézménye fizetéképtelen, vagy valószínűleg fizetéképtelenné válik. Emellett, annak ellenére, hogy a holding társaság esetleg nem fizetéképtelen, vagy valószínűleg nem válik fizetéképtelenné, a szanalási hatóságok hatáskörének ki kell terjednie a holding társaságokra akkor is, ha egy vagy több intézménynek minősülő leányvállalatuk vagy egy harmadik országbeli intézmény szanalásra szorul, és egy vagy több leányvállalatuk szanalása vagy a csoport mint egész szanalása érdekében szükség van a szanalási eszközöknek és hatásköröknek a holding társaságra való alkalmazására.
- (44) Ha egy intézmény fizetéképtelen, vagy valószínűleg fizetéképtelenné válik, a nemzeti szanalási hatóságoknak minimális szinten harmonizált szanalási eszközökkel és hatáskörökkel kell rendelkezniük. Ezek alkalmazását közös feltételekhez, célokhoz és általános elvekhez kell kötni. Miután a szanalási hatóság elrendelte az intézmény szanalását, azzal szemben nem folytatható rendes fizetéképtelenségi eljárás, kivéve azt az esetet, amikor az említett eljárásokat a szanalási hatóság kezdeményezése alapján együttesen szükséges alkalmazni a szanalási eszközökkel. Lehetővé kell tenni, hogy a tagállamok az ezen irányelvben biztosított hatáskörökön és eszközökön kívül további hatáskörökkel és eszközökkel lássák el a szanalási hatóságokat. E további hatásköröknek és eszközöknek mindazonáltal összhangban kell lenniük az ezen irányelvben a szanalással kapcsolatban meghatározott elvekkel és célokkal. E hatáskörök és eszközök nem akadályozhatják a határokon átnyúló tevékenységű csoportok eredményes szanalását.
- (45) Az erkölcsi kockázat kiküszöbölése érdekében a csődbe jutott intézménynek, függetlenül méretétől és összekapcsoltságától, ki kell tudnia lépni a piacról anélkül, hogy rendszerszintű zavart okozna. A csődhelyzetben lévő intézményeket főszabályként rendes fizetéképtelenségi eljárás keretében kell felszámolni. A rendes fizetéképtelenségi eljárás keretében történő felszámolás azonban veszélyeztetheti a pénzügyi stabilitást, megszakíthatja a kritikus funkciók ellátását, és érintheti a betétesek védelmét. Ilyen esetben, nagy valószínűség szerint, a közérdeket szolgálná, ha a rendes fizetéképtelenségi eljárás megindítása helyett az intézmény szanalására kerülne sor és szanalási eszközöket alkalmaznának. Ezért a szanalást a következő célok érdekében kell végezni: a kritikus funkciók folyamatosságának biztosítása, a pénzügyi stabilitásra gyakorolt kedvezőtlen hatások elkerülése, illetve az állami források védelme érdekében a csődhelyzetben lévő intézményeknek nyújtott rendkívüli állami pénzügyi támogatásra való hagyatkozás minimalizálása révén, valamint a biztosított betéteseknek, befektetőknek, az ügyfelek pénzeszközeinek és vagyoni eszközeinek a védelme.
- (46) A csődhelyzetben lévő intézmény rendes fizetéképtelenségi eljárás keretében történő felszámolását minden esetben mérlegelni kell, mielőtt szanalási alkalmaznának. Csődhelyzetben lévő intézmény üzleti tevékenységének a szanalási eszközalkalmazásán keresztül történő folytatásakor a lehető legnagyobb mértékben magánszektorból származó forrásokra kell támaszkodni. Ez vagy magánszektorbeli vásárlónak történő értékesítéssel vagy magánszektorbeli vállalkozással való egyesüléssel, illetve – feltőkésítés céljából – az intézmény kötelezettségeinek leírását vagy adósságának saját tőkévé való átalakítását követően érhető el.

- (47) A szanalási eszközök alkalmazása és a szanalási hatáskörök gyakorlása során a szanalási hatóságoknak minden megfelelő intézkedést meg kell hozniuk annak biztosítására, hogy a szanalási intézkedéseket a következó elvekkel összhangban hajtsák végre: a részvényeseknek és a hitelezóeknek megfelelő arányban ki kell venniük a részüket a veszteség viseléséból, a vezetóket alapesetben le kell váltani, az intézmény szanalásának költségeit minimalizálni kell, és az azonos osztályba tartozó hitelezóket egyformán kell kezelni. Amennyiben az azonos osztályba tartozó hitelezóket a szanalási intézkedés keretében másként kezelik, e különbségtételeknek a közérdek szempontjából indokoltaknak kell lenniük, és az intézkedések sem közvetlenül sem közvetve nem alkalmazhatnak állampolgárság szerinti megkülönböztetést. Ha a szanalási eszközök használata állami támogatás nyújtásával jár, a beavatkozásokat az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezéseknek megfelelően kell értékelni. Állami támogatás igénybevételére egyebek mellett akkor kerülhet sor, ha a csódhelyzetben lévő intézmények kíségitése során felhasználják szanalási alapok vagy betétbiztosítási alapok forrásait.
- (48) A szanalási eszközök alkalmazása és a szanalási hatáskörök gyakorlása során a szanalási hatóságoknak tájékoztatniuk kell a munkavállalók képviselőit, illetve konzultálniuk kell velük. Ezzel összefüggésben adott esetben maradéktalanul tiszteletben kell tartani a kollektív szerződéseket, illetve a szociális partnerek által előírt egyéb rendelkezéseket.
- (49) A részvényesek és hitelezók jogai csak a Charta 52. cikkében megállapított elvekkel összhangban korlátozhatók. A szanalási eszközök ezért csak a fizetéseképtelen, vagy valószínűleg fizetéseképtelenné váló intézmények esetében alkalmazhatók, és csak akkor, ha általános érdekből szükséges a pénzügyi stabilitás céljának teljesítése. Konkrétan a szanalási eszközöket abban az esetben kell alkalmazni, ha az intézmény rendes fizetéseképtelenségi eljárás útján nem számolható fel anélkül, hogy ez destabilizálná a pénzügyi rendszert, és az intézkedésekre szükség van a rendszerszintű jelentőséggel bíró funkciók gyors átruházásának vagy fenntartásának biztosításához, illetve ha nincs ésszerű kilátás magánforrásokra támaszkodó alternatív megoldás alkalmazására, beleértve a meglévő részvényesek vagy harmadik fél által végrehajtott, az intézmény életképességét teljes mértékben helyreállító tőkeemelés is. Ezen túlmenően a szanalási eszközök alkalmazásakor és a szanalási hatáskörök gyakorlásakor figyelembe kell venni az arányosság elvét és az egyes intézmények sajátos jogi formáját.
- (50) A tulajdonjogokba való beavatkozás nem lehet aránytalan mértékű. Az érintett részvényesek és hitelezók nem szenvedhetnek el nagyobb veszteséget annál, mint amely akkor sújtotta volna őket, ha az intézményt a szanalást elrendelő döntés idején felszámolják. Abban az esetben, ha egy szanalás alatt álló intézmény eszközeinek csak egy részét veszi át magánszektorbeli vásárló vagy áthidaló bank, a szanalás alatt álló intézmény fennmaradó részét rendes fizetéseképtelenségi eljárás útján fel kell számolni. Az intézmény felszámolási eljárásában érintett, megmaradó részvényesek és hitelezók védelme érdekében az e részvényesek és hitelezók számára a felszámolási eljárásban érintett követeléseik ellenértékeként kifizetett összeg vagy kártalanítás nem lehet kevesebb, mint az a becsült összeg, amelyhez akkor jutottak volna, ha az egész intézmény rendes fizetéseképtelenségi eljárás alá kerül.
- (51) A részvényesek és hitelezók jogának védelme érdekében egyértelmű kötelezettségeket kell megállapítani a szanalás alatt álló intézmény eszközeinek és kötelezettségeinek értékelése tekintetében, és – amennyiben ezen irányelv előírja – annak értékelésére vonatkozóan, hogy milyen elbánásban részesültek volna a részvényesek és hitelezók, ha az intézményt rendes fizetéseképtelenségi eljárás útján számolják fel. Biztosítani kell annak lehetőségét, hogy az értékelés már a beavatkozás korai szakaszában elkezdődhessen. A szanalási intézkedések meghozatala előtt el kell végezni az intézmény eszközeinek és kötelezettségeinek méltányos és reális értékelését. Ez az értékelés csak a szanalásról szóló határozattal együtt képezheti fellebbezéshez való jog tárgyát. Emellett – amennyiben ezen irányelv előírja – a szanalási eszközök alkalmazását követően utólag összehasonlítást kell végezni a tekintetben, hogy ténylegesen milyen elbánásban részesültek a részvényesek és hitelezók, illetve milyen elbánásban részesültek volna rendes fizetéseképtelenségi eljárás esetén. Ha az kerül megállapításra, hogy a részvényesek és hitelezók követeléseik ellenértékeként vagy kártalanításként alacsonyabb összeghez jutottak annál, mint amennyit rendes fizetéseképtelenségi eljárás esetén kaptak volna, akkor – amennyiben ezen irányelv előírja – jogosultak arra, hogy a különbözetet kifizessék számukra. Szemben a szanalási intézkedést megelőzően végzett értékeléssel, ez az összehasonlítás a szanalásról szóló határozattól függetlenül is bírósági felülvizsgálat tárgyát képezheti. Lehetővé kell tenni, hogy a tagállamok szabadon határozzák meg, milyen eljárás révén fizethető ki a részvényesek és hitelezók számára az említett különbözet. Amennyiben van ilyen, ezt a különbözetet az ezen irányelv szerint megállapított finanszírozási rendszerek útján kell kifizetni.
- (52) Fontos, hogy a veszteségeket az intézmény csódbe jutásakor azonnal elszámolják. A csódhelyzetben lévő intézmények eszközei és kötelezettségei értékelésének a szanalási eszközök alkalmazásának pillanatában méltányos, prudens és reális feltételezéseken kell alapulnia, feltéve, hogy a piacok megfelelően működnek. Mindamellert az intézmény pénzügyi helyzete alapján történő értékelés nem érintheti a kötelezettségek értékét. Sürgős esetben lehetővé kell tenni, hogy a szanalási hatóságok a csódhelyzetben lévő intézmény eszközeit, illetve kötelezettségeit

gyors értékeléssel mérjék fel. Ez az értékelés ideiglenes, a független értékelés elvégzéséig érvényes. Az EBH értékelési módszertanra vonatkozó kötelező technikai standardjainak meg kell határozniuk az ilyen értékelések során alkalmazandó elvek keretét, és lehetővé kell tenniük, hogy a szanalási hatóságok és független értékelők különböző célzott módszertanokat alkalmazzanak.

- (53) A piac bizalmának fenntartása és a dominóhatás minimalizálása érdekében gyors és koordinált fellépés szükséges. Ha az intézmény fizetéképtelennek, vagy valószínűleg fizetéképtelenné válnak minősül, és ésszerűen nem várható, hogy más alternatív magánszektorbeli vagy felügyeleti intézkedéssel ésszerű időn belül megelőzhető lenne az intézmény csődje, a szanalási hatóságoknak közérdekből haladéktalanul meg kell hozniuk a megfelelő koordinált szanalási intézkedéseket. A csőd körülményeinek és különösen a helyzet sürgősségének figyelembevételével lehetővé kell tenni a szanalási hatóságok számára, hogy a korai beavatkozási hatáskörök alkalmazásának elrendelése nélkül fogantossanak szanalási intézkedéseket.
- (54) Szanalási intézkedések meghozatalakor a szanalási hatóságoknak figyelembe kell venniük és követniük kell a szanalási tervekben előírt intézkedéseket, kivéve, ha a szanalási hatóságok – az adott eset körülményeit figyelembe véve – úgy értékeli, hogy a szanalási célok hatékonyabban megvalósíthatók olyan intézkedések révén, amelyek a szanalási tervekben nem szerepelnek.
- (55) A szanalási eszközök alkalmazásának meg kell előznie az intézménynek esetlegesen nyújtandó állami tőkeinjekciót vagy bármely ezzel egyenértékű, rendkívüli állami pénzügyi támogatást, kivéve, ha ez az irányelv kifejezetten másként rendelkezik. Ez azonban nem képezheti akadályát a betétbiztosítási rendszerekből vagy szanalási alapokból származó források azon veszteségek fedezésére történő felhasználásának, amelyeket máskülönb a biztosított betétesek vagy az önkényesen kizárt hitelezők viselnének. Ebben az összefüggésben a rendkívüli állami pénzügyi támogatást, a szanalási alapokat vagy a betétbiztosítási rendszereket a vonatkozó állami támogatási rendelkezéseknek megfelelően kell a csődhelyzetben lévő intézmény **szanalása** érdekében felhasználni.
- (56) Amennyiben az uniós pénzügyi piacok problémái az egész rendszerre kiterjedő eseményekből származnak, ez negatív hatást gyakorolhat az uniós gazdaságra és az uniós polgárokra. A szanalási eszközöket ezért úgy kell kialakítani, hogy alkalmasak legyenek nagyszámú, jelentős részben kiszámíthatatlan forgatókönyv kezelésére, figyelembe véve, hogy különbség lehet egyetlen bank válsága és egy nagyobb mértékű, rendszerszintű intézményi válság között.
- (57) Amikor a Bizottság kötelezettséget vállal arra, hogy értékeli az ezen irányelvben említett kormányzati stabilizációs eszközök EUMSZ 107. cikke szerinti állami támogatását, külön értékelnie kell, hogy a bejelentett kormányzati stabilizációs eszközök nem sértik-e az uniós jog valamely szervesen kapcsolódó rendelkezését – beleértve az ezen irányelvben foglalt, minimálisan 8 %-os veszteségelvonási követelmény előírását –, illetve értékelnie kell, hogy a rendszerszintű válság olyan rendkívül különleges helyzetet teremt-e, amely indokolja az ezen irányelvben említett eszközök alkalmazását, egyenlő versenyfeltételeket biztosítva ugyanakkor a belső piacon. Az EUMSZ 107. és 108. cikkével összhangban az értékelést a kormányzati stabilizációs eszközök alkalmazását megelőzően kell elvégezni.
- (58) A kormányzati stabilizációs eszközök alkalmazásának középtávon adózási szempontból semlegesnek kell lennie.
- (59) A szanalási eszközök közé kell tartozniuk a következőknek: a vállalkozás vagy a szanalás alatt álló intézmény részvényeinek értékesítése, áthidaló intézmény létrehozása, a csődhelyzetben lévő intézmény jól teljesítő eszközeinek elkülönítése az intézmény értékvesztett vagy alulteljesítő eszközeitől, valamint a csődhelyzetben lévő intézmény részvényeseinek és hitelezőinek bevonása a hitelezői feltőkésítésbe.
- (60) Ha a szanalási eszközöket egy intézmény rendszerszintű jelentőségű szolgáltatásainak vagy életképes tevékenységeinek egy stabil vállalkozásra – például egy magánszektorbeli vásárlóra vagy áthidaló intézményre – történő átruházására használták, a fennmaradó részt megfelelő időn belül fel kell számolni, figyelembe véve azokat az esetleges igényeket, amelyek a vásárló vagy áthidaló intézmény által átvett tevékenységek vagy szolgáltatások folytatásának biztosítása céljából a csődhelyzetben lévő intézmény által nyújtott szolgáltatások vagy támogatás iránt jelentkeznek.

- (61) Az üzletértékesítési eszköznek lehetővé kell tennie a hatóságok számára, hogy az intézményt vagy az intézmény tevékenységeinek egy részét a részvényesek hozzájárulása nélkül is értékesíthessék egy vagy több vásárló részére. Az üzletértékesítési eszköz alkalmazása során a hatóságoknak rendelkezniük kell arról, hogy az intézmény vagy az intézmény egyes részeinek eladására nyílt, átlátható és diszkriminációtól mentes folyamat útján kerüljön sor, melynek során a lehető legmagasabb eladási ár elérésére törekednek. Amennyiben sürgős esetekben ez az eljárás nem követhető, a hatóságoknak lépéseket kell tenniük a versenyt és a belső piacot érintő káros hatások orvoslása érdekében.
- (62) A szanalás alatt álló intézmény eszközeinek vagy kötelezettségeinek a vagyonértékesítési eszközkeretében történő transzferéből származó minden nettó bevétel a felszámolási eljárásban érintett intézményt illeti meg. A szanalás alatt álló intézmény által kibocsátott részvényeknek vagy más tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumoknak a vagyonértékesítési eszközkeretében történő transzferéből származó minden nettó bevétel a részvényeknek vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumoknak a tulajdonosait illeti meg. A bevételekből le kell vonni az intézmény csődje miatt keletkezett költségeket és a szanalási folyamat költségeit.
- (63) A vagyonértékesítés megfelelő idő alatt történő lebonyolítása és a pénzügyi stabilitás védelme érdekében a befolyásoló részesedést szerző vásárló értékelését késedelem nélkül el kell végezni, hogy az ne késleltesse a vagyonértékesítési eszköz ezen irányelv szerinti alkalmazását, eltérve a 2013/36/EU irányelvben és a 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ megállapított határidőktől és eljárásoktól.
- (64) A csődbe jutott intézmény értékesítésével kapcsolatos információk és a potenciális vásárlókkal az üzletértékesítési eszköz alkalmazását megelőzően folytatott tárgyalások valószínűsíthetően rendszerszintű jelentőségűek. A pénzügyi stabilitás biztosítása érdekében lényeges, hogy az ilyen információknak az 596/2014/EU ⁽²⁾ rendelet által előírt nyilvános közzététele – a piaci visszaélésre vonatkozó szabályok által megengedett késedelemmel összhangban – annyival késleltethető legyen, amennyi idő az intézmény szanalásának megtervezéséhez és strukturálásához szükséges.
- (65) A részben vagy egészében egy vagy több állami hatóság tulajdonában lévő vagy a szanalási hatóság ellenőrzése alatt álló intézményként az áthidaló intézmény fő célja, hogy biztosítsa az alapvető pénzügyi szolgáltatások folyamatos nyújtását a csődbe jutott intézmény ügyfelei részére, valamint azt, hogy az alapvető pénzügyi tevékenységeket továbbra is elvégezzék. Az áthidaló intézményt az üzleti tevékenység életképes folytatásaként kell működtetni, és amennyiben a feltételek megfelelőek, valamint az ezen irányelvben meghatározott határidőn belül vissza kell helyezni a piacra, vagy amennyiben nem bizonyul életképesnek, fel kell számolni.
- (66) Az eszközelkülönítési eszköznek lehetővé kell tennie, hogy a hatóságok egy szanalás alatt álló intézmény eszközeit, jogait és kötelezettségeit egy különálló gazdasági egységhez adják át. A csődhelyzetben lévő intézmény jogosulatlan versenylőnyének kiküszöbölése érdekében ez az eszköz kizárólag más eszközökkel együtt alkalmazható.
- (67) Egy jól működő szanalási rendszernek minimalizálnia kell a csődhelyzetben lévő intézmények szanalásának adófizetők által viselt költségeit. Biztosítani kell, hogy rendszerszintű jelentőségű intézményeket is szanalni lehessen a pénzügyi stabilitás veszélyeztetése nélkül. A hitelezői feltőkésítés úgy éri el ezt a célt, hogy biztosítja, hogy a csődhelyzetben lévő intézmény részvényesei és hitelezői viseljék a megfelelő veszteségeket, valamint az intézmény csődje miatt keletkezett költségek megfelelő részét. A hitelezői feltőkésítés így erősebb ösztönzést fog nyújtani az intézmények részvényeseinek és hitelezőinek arra, hogy normál körülmények esetén figyelemmel kísérjék az intézmény „egészségét”, és megfelel a Pénzügyi Stabilitási Tanács ajánlásainak, miszerint a szanalási keretrendszernek – kiegészítő opcióként, más szanalási eszközökkel együtt alkalmazandó – jogszabályon alapuló feltőkésítési és átalakítási hatásköröket is tartalmaznia kell.
- (68) Annak biztosítása érdekében, hogy a szanalási hatóságok különféle körülmények között is rendelkezzenek a veszteségek hitelezőkre hárításához szükséges rugalmassággal, indokolt, hogy a hitelezői feltőkésítést egyaránt tudják alkalmazni akkor is, ha a cél a csődhelyzetben lévő intézmény működő vállalkozásként történő helyreállítása, azaz amennyiben reális kilátás van arra, hogy az intézmények életképessé tehetőek, és akkor is, ha a rendszerszintű jelentőségű szolgáltatásokat áthidaló intézménynek adják át, az intézmény többi része pedig beszünteti működését, és felszámolásra kerül.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014. május 15-i 2014/65/EU irányelve a pénzügyi eszközök piacairól és a 2004/39/EK irányelv a 2011/61/EU irányelv hatályon kívül helyezéséről (lásd e Hivatalos Lap 349. oldalát).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 596/2014/EU rendelete 2014. április 16. a piaci visszaélésekről (piaci visszaélésekről szóló rendelet), valamint a 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2003/124/EK, a 2003/125/EK és a 2004/72/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (lásd e Hivatalos Lap 1. oldalát).

- (69) Ha a hitelezői feltőkésítést abból a célból alkalmazzák, hogy a csődhelyzetben lévő intézmény tőkehelyzetét helyreállítsák, hogy az intézmény tovább folytathassa üzleti tevékenységét, a hitelezői feltőkésítéssel végrehajtott szanálást a vezetés leváltásának – kivéve, amennyiben a vezetés megtartása helyénvaló és szükséges a szanálási célok eléréséhez –, valamint az intézmény és tevékenységei átszervezésének kell kísérnie, amelynek során orvosolják a csődhöz vezető okokat. A szerkezetátalakítást reorganizációs terv végrehajtásával kell megvalósítani. E tervnek megfelelő esetben összhangban kell állnia az intézmény által a Bizottságnak az állami támogatási rendszerben benyújtandó reorganizációs tervvel. Az intézmény hosszú távú életképességének helyreállítását célzó intézkedések mellett a tervnek tartalmaznia kell a támogatásnak a minimális közös teherviselésre történő korlátozását és a versenytorzítás korlátozását célzó intézkedéseket is.
- (70) A hitelezői feltőkésítést nem helyénvaló olyan követelményekre alkalmazni, amelyek fedezetek, biztosítékkal vannak ellátva, vagy más módon garantáltak. Annak biztosítása érdekében azonban, hogy a hitelezői feltőkésítés eredményesen működjön, és elérje a célját, kívánatos, hogy a csődhelyzetben lévő intézmény biztosíték nélküli kötelezettségeire a lehető legszélesebb körben alkalmazható legyen. Mindazonáltal indokolt bizonyos típusú biztosíték nélküli kötelezettségeket kizárni a hitelezői feltőkésítés alkalmazási köréből. A biztosított betétek tulajdonosainak védelme érdekében ki kell zárni a hitelezői feltőkésítésnek a 2014/49/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ alapján védett betétekre történő alkalmazását. A kritikus funkciók folytonosságának biztosítása érdekében ki kell zárni a hitelezői feltőkésítésnek a csődhelyzetben lévő intézmény munkavállalói felé fennálló egyes kötelezettségeire, illetve azon kereskedelmi követelményekre történő alkalmazását, amelyek az intézmény napi működéséhez szükséges árukhoz és szolgáltatásokhoz kapcsolódnak. A nyugdíjbiztosítási alapoknak és nyugdíjbiztosítási alapkezelőknek járt vagy járó, nyugdíjra és nyugdíjjogosultságokra vonatkozó követeléseit tiszteltben tartása érdekében ki kell zárni a hitelezői feltőkésítésnek a csődbe jutott intézmény nyugdíjrendszerének kötelezettségeire való alkalmazását. A hitelezői feltőkésítés azonban alkalmazásra kerülne a nem kollektív szerződésekből eredő változó javadalmazás fejében fizetendő nyugellátásokra vonatkozó kötelezettségek, valamint a lényeges kockázatot vállalók javadalmazásának változó összetevői esetében. A rendszerszintű átterjedés kockázatának csökkentése érdekében ki kell zárni a hitelezői feltőkésítésnek a fizetési rendszerekben való részvétellel összefüggésben keletkező olyan kötelezettségekre való alkalmazását, amelyek hét napon belül esedékesek, illetve az intézményekkel szembeni azon kötelezettségekre való alkalmazását – az ugyanazon csoporthoz tartozó szervezetekkel szembeni kötelezettségek kivételével –, amelyek eredeti esedékessége hét napon belüli.
- (71) Mivel a szanálás egyik legfontosabb célja a biztosított betéttulajdonosok védelme, a fedezett betétek tekintetében nem alkalmazható a hitelezői feltőkésítés. A betétbiztosítási rendszer mindemellett hozzájárul a szanálási folyamat finanszírozásához azáltal, hogy viseli a veszteségeket azon nettó veszteségek erejéig, amelyeket az után kellett volna viselnie, hogy rendes fizetéseképtelenségi eljárásban kártalanította a betéteseket. A hitelezői feltőkésítési hatáskör gyakorlása biztosítja, hogy a betétesek a kártalanítási összeghatárig továbbra is hozzáférjenek betéteikhez, ami a betétbiztosítási rendszerek létrehozásának fő célja. Amennyiben nem irányoznának elő e rendszerek bevonását ilyen esetekben, ez tisztességtelen előnyt jelentene azon többi hitelezővel szemben, akikre kiterjed a szanálási hatóság hatásköre.
- (72) A szanálási hatóságoknak egyes kötelezettségeket bizonyos körülmények fennállása esetén részben vagy teljes egészében ki kell tudniuk zárni a hitelezői feltőkésítésből, így például akkor, ha az adott kötelezettségeknek a hitelezői feltőkésítésbe való bevonása ésszerű időtartamon belül nem lehetséges, ha a kizárás feltétlenül szükséges ahhoz, és arányos azon célhoz mérten, hogy biztosítani lehessen a kritikus funkciók és fő üzletágak folytonosságát, vagy ha a hitelezői feltőkésítésnek az ezekre a kötelezettségekre történő alkalmazása olyan értékromlást eredményezne, amelynek következtében a többi hitelező által viselt veszteségek nagyobbak lennének, mint akkor, ha az említett kötelezettségeket nem zárnák ki a hitelezői feltőkésítés alkalmazásából. A szanálási hatóságoknak részben vagy teljes egészében ki kell tudniuk zárni a kötelezettségeket abban az esetben, amennyiben ez szükséges a problémák továbbterjedésének és a pénzügyi instabilitásnak az elkerülésére, amely súlyos zavarokat okozhat valamely tagállam gazdaságában. Ezen értékelések elvégzésekor a szanálási hatóságoknak figyelembe kell venniük a természetes személyeknek és a mikro-, valamint a kis- és középvállalkozásoknak a betétbiztosítási rendszerekről szóló 2014/49/EU irányelvben foglalt kártalanítási összeghatárt meghaladó biztosítható betéteiből eredő kötelezettségek esetleges leírásának következményeit.
- (73) A kizárás ilyen esetekben történő alkalmazásakor e tény figyelembevételére céljából – „a hitelezők egyike sem járhat rosszabbul, mint a rendes fizetéseképtelenségi eljárásban” elv tiszteltben tartása mellett – megemlíthető az egyéb leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírásának vagy átalakításának a szintje. Amennyiben a veszteség nem hárítható tovább más hitelezőkre, a szanálási finanszírozási rendszerből bizonyos szigorú feltételek mellett hozzájárulás nyújtható a szanálás alatt álló intézmény számára; ilyen feltétel többek között az, hogy a szavatolótőkéit is magában foglaló teljes kötelezettségállomány összesen legalább 8 %-ának megfelelő értékű veszteség tekintetében már sor kellett hogy kerüljön a hitelezői feltőkésítésbe való bevonásra, valamint hogy a szanálási alap által biztosított finanszírozásnak a szavatolótőkéit is magában foglaló teljes kötelezettségállomány 5 %-ának megfelelő összegre, vagy – amennyiben ez utóbbi az alacsonyabb – a szanálási alap rendelkezésére álló források és a három év alatt utólagos hozzájárulások révén összegyűjthető források összegére kell korlátozódnia.

(¹) Az Európai Parlament és a Tanács 2014. április 16-i 2014/49/EU irányelve a betétbiztosítási rendszerekről (lásd e Hivatalos Lap 149. oldalát.).

- (74) Rendkívüli esetben, ha sor került bizonyos kötelezettségek kizárására, valamint ezen kötelezettségek helyett a szanalási alaphól az engedélyezett felső összeghatár erejéig már megtörtént a hitelezői feltőkésítést kiegészítő hozzájárulás kifizetése, a szanalási hatóság egyéb finanszírozási forrásokhoz is folyamodhat finanszírozásért.
- (75) A teljes kötelezettségállomány, ideértve a saját forrásokat is, 8 %-ának megfelelő, a veszteségek fedezéséhez és a feltőkésítéshez való hozzájárulás minimumösszegét vagy adott esetben a kockázattal súlyozott eszközök 20 %-ának megfelelő minimumösszeget, amelyet a hitelezői feltőkésítés keretében be kell vonni, ezen irányelvvel összhangban a szanalási értékelés alapján kell kiszámítani. E minimumösszegekbe nem számítandók be azok a múltbeli veszteségek, amelyeket a részvényesek az értékelést megelőzően már megfizettek a szavatolótőke csökkentése révén.
- (76) Ezen irányelv egyetlen rendelkezése sem írhatja elő a tagállamok számára, hogy a szanalásfinanszírozási rendszerbe az általános költségvetésből vonjanak be forrásokat.
- (77) Amennyiben ez az irányelv másként nem rendelkezik, a szanalási hatóságoknak a hitelezők egyenlő kezelését és a követeléseknek a fizetéseképtelenség tekintetében alkalmazandó jogszabályokban meghatározott rangsorát tiszteltben tartó módon kell alkalmazniuk a hitelezői feltőkésítést. A veszteségeket először a szavatolótőke-elemekben kell érvényesíteni, és a részvényesek felé részvények bevonása vagy átadása, illetve a részvények jelentős hígítása révén kell közvetíteni. Amennyiben ezek az eszközök nem elegendőek, hitelviszonyt megtestesítő alárendelt instrumentumokat kell átalakítani vagy leírni. Múltan az alárendelt kötelezettségosztályokat teljes mértékben átalakították vagy leírták, az elősorolt kötelezettségek konverziójára vagy leírására kerül sor.
- (78) Fizetési és elszámolási rendszerekre, munkavállalókra vagy áruhitelezőkre vonatkozó kötelezettségek kizárása esetén, illetve a természetes személyek és a mikro-, valamint kis- és középvállalkozások betétei elsőbbségi rangsorának kizárása esetén a kizárást mind a harmadik országokban, mind az Unióban alkalmazni kell. Annak érdekében, hogy a harmadik országokban adott esetben biztosítani lehessen a kötelezettségek leírását vagy átalakítását, e lehetőség elismerését a szerződéses rendelkezésekbe kell foglalni, amelyekre a harmadik országok joga alkalmazandó, különösen azon kötelezettségek esetében, amelyek a hitelezői hierarchiában alacsonyabb szinten állnak. E szerződéses feltétel megléte nem kötelező a betétleírás alól mentesített kötelezettségek, a természetes személyek és mikro-, valamint kis- és középvállalkozások esetében, vagy amennyiben a harmadik országok jogszabályai vagy a harmadik országgal kötött kötelező érvényű megállapodás lehetővé teszi a tagállam szanalási hatósága számára leírasi vagy átalakítási hatásköre gyakorlását.
- (79) Annak elkerülése érdekében, hogy az intézmények a hitelezői feltőkésítés hatékony alkalmazását akadályozó módon strukturálják kötelezettségeiket, indokolt megállapítani, hogy az intézményeknek minden esetben rendelkezniük kell a szavatolótőkére és leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményeknek az intézmény teljes kötelezettségállományának százalékában kifejezett – aggregált összegével. Lehetővé kell tenni továbbá a szanalási hatóságok számára annak eseti alapon történő előírását, hogy ez a százalékos arány teljes egészében vagy részben a szavatolótőkéből vagy a kötelezettségek egyes típusaiból álljon.
- (80) Ez az irányelv felülről lefelé haladó módszert alkalmaz a csoporton belüli szavatolótőkére és leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmények megállapítására. E megközelítés egyúttal elismeri, hogy a szanalási intézkedések az egyes jogi személyek szintjén alkalmazandóak, és elengedhetetlen, hogy a veszteségviselő képesség rendelkezésre álljon, illetve elérhető legyen az azon csoporthoz tartozó jogi személyek számára, amelyben a veszteség fennáll. E célból a szanalási hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a csoporton belüli veszteségviselő képesség a csoportot alkotó jogi személyekben rejlő kockázat szintje szerint oszlik el. Az egyes leányvállalatok által teljesítendő minimumkövetelményeket külön-külön kell megállapítani. A szanalási hatóságoknak ezen túlmézőn biztosítaniuk kell, hogy az összevont minimumkövetelményhez számolt minden tőke és kötelezettség rendelkezésre álljon azon szervezeteken belül, amelyekben a veszteségek előfordulhatnak, vagy egyéb módon elérhető legyen a veszteségek fedezése céljából. Ez az irányelv lehetővé teszi a több pontból kiinduló és az egy pontból kiinduló szanalást. A leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményeknek tükrözniük kell a csoport számára megfelelő, a szanalási terv szerinti szanalási stratégiát. A leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményeket különösen a csoport megfelelő szintjén kell megkövetelni annak érdekében, hogy tükrözzék a szanalási tervben szereplő, több pontból kiinduló vagy egy pontból kiinduló megközelítést, szem előtt tartva, hogy lehetnek olyan körülmények, amikor a tervben szereplőtől eltérő módszert alkalmaznak, például azért, mert az lehetővé tenné a szanalási célok hatékonyabb elérését. Ezek alapján, függetlenül attól, hogy a csoport egy pontból kiinduló vagy több pontból kiinduló megközelítést alkalmaz, az áterjedés és a bankroham kockázatának elkerülése érdekében a szanalási hatóságok által kötelezett csoport valamennyi intézményének és más jogi személyének mindenkor rendelkezésére kell állnia a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmények stabil rendszerének.

- (81) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a kibocsátó intézmény életképtelensége bekövetkezésekor, a kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok és a járulékos tőkeinstrumentumok teljes mértékben nyeljék el a veszteségeket. Ennek megfelelően, a szanalási hatóságok számára elő kell írni, hogy ezen a ponton teljes mértékben írják le ezeket az instrumentumokat, vagy váltsák át azokat elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokra a gazdasági életképtelenség bekövetkezésekor és bármely szanalási intézkedés végrehajtása előtt. Ebből a szempontból a gazdasági életképtelenség pontja az a pont, amikor az érintett hatóság megállapítja, hogy az intézmény megfelel a szanalási feltételeknek, vagy amikor a hatóság úgy határoz, hogy az intézmény gazdasági életképessége a szóban forgó tőkeinstrumentumok leírása vagy átalakítása nélkül megszűnne. Azt a tényt, hogy a hatóságok az ezen irányelvben meghatározott körülmények fennállása esetén leírják vagy átalakítják az instrumentumokat, el kell ismerni az instrumentumra vonatkozó feltételekben, és fel kell tüntetni az instrumentummal kapcsolatban közzétett vagy rendelkezésre bocsátott prospektusokban és ajánlati dokumentációban.
- (82) Hatékony szanalási eredmények elérése érdekében lehetővé kell tenni, hogy a hitelezői feltőkésítés alkalmazására 2016. január 1-je előtt sor kerüljön.
- (83) A szanalási hatóságok számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy csak részben alkalmazzák a hitelezői feltőkésítést, amennyiben az érintett tagállamokban és az Unió többi részében a pénzügyi rendszer stabilitására gyakorolt lehetséges hatás értékelése azt mutatja, hogy a teljes alkalmazása ellentétes lenne a tagállam vagy az Unió egészének közös érdekeivel.
- (84) A szanalási hatóságoknak minden olyan szükséges jogkörrel rendelkezniük kell, amelyek a szanalási eszközök alkalmazása során – különféle kombinációkban – gyakorolhatók. Ezek közé tartozik a csődhelyzetben lévő intézmény részvényeinek, eszközeinek, jogainak és kötelezettségeinek egy másik szervezethez, például egy másik intézményhez vagy áthidaló intézményhez való átadására vonatkozó hatáskör; a csődhelyzetben lévő intézmény részvényeinek leírására vagy bevonására, illetve kötelezettségeinek leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskör; a vezetés leváltására vonatkozó hatáskör; valamint a követelések kifizetésére vonatkozó átmeneti moratórium előírására vonatkozó hatáskör. Szükség van kiegészítő hatáskörökre, például arra, hogy a csoport más részei számára előírják az alapvető szolgáltatások folytatólagos biztosítását.
- (85) Nem szükséges előírni a pontos módját annak, ahogyan a szanalási hatóságok beavatkozhatnak a csődhelyzetben lévő intézmény működésébe. A szanalási hatóságok választhatnak, hogy az ellenőrzést az intézmény működésébe való közvetlen beavatkozás révén vagy végrehajtási határozat útján veszik át. A szanalási hatóságok erről az adott eset körülményeitől függően döntenek. A tagállamok közötti hatékony együttműködéshez ebben a szakaszban nem tűnik szükségesnek egységes modell előírása.
- (86) A szanalási keretnek eljárási követelményeket is tartalmaznia kell annak biztosítására, hogy a szanalási intézkedésekről megfelelően értesítsék az érintetteket, és azokat – az ezen irányelvben meghatározott korlátozott számú kivétel függvényében – megfelelően nyilvánosságra hozzák. Mivel azonban a szanalási hatóságok és szaktanácsadók által a szanalási eljárás alatt megszerzett információk feltehetően bizalmas jellegűek, a szanalási határozat közzététele előtt megfelelően titkosítani kell azokat. Figyelembe kell venni annak tényét, hogy a helyreállítási és szanalási tervek tartalmára és részleteire és e tervek bármilyen értékelésére vonatkozó információk messzemenő következményekkel járhatnak, különösen az érintett vállalkozásokra nézve. Azt kell feltételezni, hogy a döntések meghozatala előtt a döntéssel kapcsolatos információk, akár arról, hogy a szanalás feltételei teljesülnek-e, akár arról, hogy az eljárás során külön eszköz vagy intézkedés kerül-e alkalmazásra, hatással vannak az intézkedés által érintett magán- vagy közérdekre. Már egyedül az az információ is elegendő lehet negatív hatás kiváltására egy adott intézmény esetében, hogy a szanalási hatóság vizsgálja az intézményt. Ezért biztosítani kell, hogy megfelelő eszközök létezzenek az ilyen információk, például a helyreállítási és szanalási tervek tartalma és részletei és az ezzel összefüggésben végzett bármilyen értékelés eredménye titkosításának fenntartására.
- (87) A szanalási hatóságoknak kiegészítő hatáskörökkel kell rendelkezniük annak érdekében, hogy biztosítsák a részvények vagy hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok, valamint az eszközök, jogok és kötelezettségek eredményes transzferét. Az ezen irányelvben előírt biztosítékoktól függően, a hatásköröknek magukban kell foglalniuk a harmadik felek jogainak az átadott instrumentumokról vagy eszközökről való eltávolítására vonatkozó hatáskört és a szerződések végrehajtására irányuló hatáskört, valamint az átadott eszközöket és részvényeket átvevő féllel szemben a megállapodások folytonosságának biztosítására irányuló hatáskört. Mindez nem érintheti azonban a munkavállalóknak a munkaszerződés felmondására vonatkozó jogát. A szerződő félnek a szanalás alatt álló intézménnyel vagy egy csoporthoz tartozó vállalkozásával fennálló szerződés felmondására irányuló joga szintén nem sérülhet, amennyiben a felmondás oka nem csupán az, hogy a csődhelyzetben lévő intézmény szanalásra kerül. A szanalási hatóságoknak rendelkezniük kell azzal a kiegészítő hatáskörrel, amely alapján kötelezhetik a

rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében felszámolás alatt álló intézmény fennmaradó részét azon szolgáltatások teljesítésére, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a vagyonerőesítési eszköz vagy áthidaló intézményi eszköz alkalmazásával eszközökhöz vagy részvényekhez jutó intézmény folytassa üzleti tevékenységét.

- (88) A Charta 47. cikkével összhangban az érintett feleknek joguk van a tisztességes eljáráshoz és az őket érintő intézkedésekkel szembeni hatékony jogorvoslatához. Ezért biztosítani kell a szanalási hatóságok által hozott határozatok ellen való fellebbezés jogát.
- (89) A nemzeti szanalási hatóságok által hozott válságkezelési intézkedések összetett gazdasági értékeléseket és széles mérlegelési jogkört követelhetnek meg. A nemzeti szanalási hatóságok rendelkeznek a szükséges szakértelemmel ahhoz, hogy elvégezzék ezeket az értékeléseket és meghatározzák a mérlegelési jogkör megfelelő alkalmazását. Ezért fontos annak biztosítása, hogy a nemzeti szanalási hatóságok által ebben a vonatkozásban készített összetett gazdasági értékeléseket a nemzeti bíróságok alapként használják fel az érintett válságkezelési intézkedések felülvizsgálatakor. Ezen értékelések összetett jellege azonban nem akadályozhatja meg a nemzeti bíróságokat annak megvizsgálásában, hogy a szanalási hatóság által felhasznált adatok tényszerűen pontosak, megbízhatók és következetesek-e, hogy az adatok tartalmazzanak-e az összetett helyzet értékeléséhez figyelembe veendő minden lényeges információt, illetve hogy alátámasztják-e a belőlük levont következtetéseket.
- (90) Mivel ezen irányelv alkalmazási körébe rendkívüli sürgősséget képviselő helyzetek tartoznak, és mivel a szanalási hatóságok határozatainak felfüggesztése gátolhatja a kritikus funkciók folytonos biztosítását, rendelkezni kell arról, hogy felülvizsgálat iránti kérelem benyújtása nem vonja automatikusan maga után a megtámadott határozat joghatásának automatikus felfüggesztését, a szanalási hatóság határozata pedig azonnal végrehajtható azzal a vélelemmel, hogy a közérdekkel ellentétes volna, ha annak végrehajtását felfüggesztenék.
- (91) Továbbá, adott esetben azon harmadik felek védelme érdekében, akik a szanalási hatásköreiket gyakorló hatóságok eljárása során jóhiszeműen hozzájutottak a szanalás alatt álló intézmény eszközeihez, jogaihoz és kötelezettségeihez, valamint a pénzügyi piacok stabilitása érdekében, a fellebbezéshez való jog nem érinthet megsemmisített határozat alapján hozott későbbi adminisztratív intézkedést vagy végrehajtott ügyletet. Ilyen esetekben a jogsértő határozatra vonatkozó jogorvoslatnak az érintett személyek által elszenvedett veszteség kompenzálására kell korlátozódnia.
- (92) Tekintettel arra, hogy a válságkezelési intézkedéseket a tagállam vagy az Unió pénzügyi stabilitására jelentett súlyos kockázatok miatt esetleg sürgősen kell meghozni, a válságkezelési intézkedések előzetes bírósági jóváhagyásának kérelmezésére vonatkozó nemzeti jog szerinti eljárást és a kérelem bírósági vizsgálatát egyaránt gyorsan kell lefolytatni. Tekintettel arra, hogy a válságkezelési intézkedéseket sürgősen kell meghozni, a bíróságnak 24 órán belül döntést kell hoznia, és a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az illetékes hatóság közvetlenül azután meghozza határozatát, hogy a bíróság jóváhagyását adta. Ez nem érinti az érdekelt felek esetleges azon jogát, hogy a bíróságnál korlátozott időre kérelmezzék a döntés elhalasztását, miután a szanalási hatóság meghozta a válságkezelési intézkedést.
- (93) Az eredményes szanalás és a joghatóságot érintő konfliktusok elkerülése érdekében rendes fizetéseképtelenségi eljárás addig nem indítható vagy folytatható a csődhelyzetben lévő intézménnyel szemben, amíg a szanalási hatóság a szanalási hatásköreit gyakorolja, vagy a szanalási eszközöket alkalmazza, kivéve, ha azt az eljárást a szanalási hatóság kezdeményezésére vagy annak beleegyezésével indítják, illetve folytatják. Bizonyos szerződéses kötelezettségek korlátozott időre történő felfüggesztése hasznos és szükséges annak érdekében, hogy a szanalási hatóságnak legyen ideje a szanalási eszközök gyakorlatba való átültetésére. Ez azonban nem alkalmazandó a 98/26/EK irányelv alkalmazásában kijelölt rendszerek, központi szerződő felek és központi bankok kötelezettségeire. A 98/26/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ csökkenti a fizetési és értékpapír-elszámolási rendszerekben való részvétellel járó kockázatokat, különösen azért, hogy csökkenti a zavarokat az ilyen rendszerek résztvevőinek fizetéseképtelensége esetén. Annak biztosítása érdekében, hogy ezek a védelmi eszközök megfelelően alkalmazhatók legyenek a válsághelyzetekben, egyidejűleg megfelelő biztonságot fenntartva a fizetési és értékpapír-elszámolási rendszerek üzemeltetői és egyéb piaci résztvevők számára, ez az irányelv rendelkezik arról, hogy a válságmegelőzési vagy válságkezelési intézkedések önmagukban ne legyenek a 98/26/EK irányelv értelmében vett fizetéseképtelenségi eljárásnak tekinthetők, feltéve, hogy a szerződés szerinti érdemi kötelezettségek továbbra is teljesítésre kerülnek. Ez az irányelv azonban nem érinti a 98/26/EK irányelv szerinti rendszerek működését vagy a 98/26/EK irányelv 9. cikkében említett, biztosítékhöz fűződő jogot.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és Tanács 98/26/EK irányelve (1998. május 19.) a fizetési és értékpapír-elszámolási rendszerekben az elszámolások véglegességéről (HL L 166., 1998.6.11., 45. o.).

- (94) Annak biztosítása érdekében, hogy a hatóságoknak, amikor magánszektorbeli vásárlóra vagy áthidaló intézményre ruháznak át eszközöket és kötelezettségeket, megfelelő idő álljon rendelkezésére az átadandó szerződések meghatározására, indokolt lehetne a partnerek pénzügyi szerződések lezárására, meggyorsítására, illetve más módon történő megszüntetésére vonatkozó jogainak arányos korlátozása az átruházás előtt. Ez a korlátozás szükséges lenne ahhoz, hogy a hatóságok a felmondási jogok széles körű gyakorlásából következő érték- és hatáskörváltozásoktól mentes, valós képet kaphassanak a csődhelyzetben lévő intézmény mérlegéről. Annak érdekében, hogy csak a feltétlenül szükséges legkisebb mértékben avatkozzanak be a partnerek szerződéses jogaiba, a felmondási jogok korlátozása csak a válságmegelőzési intézkedéssel vagy a válságkezelési intézkedéssel – vagy az ilyen intézkedés alkalmazásához közvetlenül kapcsolódó bármilyen eseménnyel – összefüggésben érvényesíthető, a más mulasztás, például fizetési vagy letétkezelési kötelezettség elmulasztása miatt fennálló felmondási jogokat változatlanul kell hagyni.
- (95) A csődhelyzetben lévő intézmény néhány, de nem az összes eszközének, jogának és kötelezettségének átruházása esetén a jogszerű tőkepiaci megállapodások fenntartása érdekében indokolt védelmet biztosítani a megfelelő kapcsolt kötelezettségek, jogok és szerződések kiválasztásával szemben. A kapcsolt szerződésekből való válogatásra vonatkozó e korlátozásnak az ugyanazon féllel kötött, biztosítéki megállapodással, tulajdonjog-átruházási pénzügyi biztosítéki megállapodással, egymással szembeni elszámolásra vonatkozó megállapodással, pozíciólezárási nettósítási megállapodással, illetve strukturált finanszírozási rendszerrel fedett szerződésekre is vonatkoznia kell. Amennyiben a védelem alkalmazandó, a szanalási hatóságoknak a védett megállapodáshoz tartozó összes kapcsolt szerződést át kell ruházniuk, vagy mindegyiket a csődbe jutott intézmény fennmaradó részénél kell hagyniuk. A védelemnek garantálnia kell, hogy a 2013/36/EU irányelv szerinti nettósítási megállapodással fedett kitétségek szavatolótőke-kezelése változatlan maradjon.
- (96) Bár annak biztosítása, hogy a szanalási hatóságok ugyanazokkal az eszközökkel és hatáskörökkel rendelkezzenek, egy határon átnyúló tevékenységű csoport csődje esetén megkönnyíti a koordinált fellépést, mégis további intézkedések tűnnek szükségesnek az együttműködés elősegítése és az eltérő nemzeti válaszok megelőzése érdekében. A csoporthoz tartozó vállalkozások szanalása során a hatóságoknak szanalási kollégiumokban kell konzultálniuk és együttműködniük egymással annak érdekében, hogy megállapodjanak a csoportszintű szanalási program kialakításáról. A szanalási kollégiumokat a jelenlegi felügyeleti kollégiumok magja körül, a szanalási hatóságok részvételével és az illetékes minisztériumok, a központi bankok, az EBH, valamint – adott esetben – a betétbiztosítási rendszerek felügyeletéért felelős hatóságok bevonásával kell létrehozni. Válság esetén a szanalási kollégiumnak kell biztosítania az információcsere és a szanalási intézkedések koordinálásának fórumát.
- (97) A határokon átnyúló tevékenységű csoportok szanalása során biztosítani kell az egyensúlyt egyfelől a helyzet sürgősségét szem előtt tartó és a csoport egésze számára hatékony, méltányos és gyors megoldást biztosító eljárások iránti igény, másrészt az érintett tagállamok pénzügyi stabilitásának védelme iránti igény között. A szanalási kollégiumokban a szanalási hatóságoknak meg kell osztaniuk egymással véleményüket. A csoportszintű szanalási hatóság által javasolt szanalási intézkedéseket az egyes szanalási hatóságoknak a csoportszintű szanalási tervek keretében közösen kell kidolgozniuk, és meg kell vitatniuk. A lehetőség szerint gyors és közös döntések érdekében a szanalási kollégiumoknak figyelembe kell venniük mindazon tagállamok szanalási hatóságának véleményét, ahol a csoport aktívan jelen van. A csoportszintű szanalási hatóság szanalási intézkedéseinek minden esetben figyelembe kell venniük azt a hatást, amelyet a csoporthoz tartozó vállalkozásoknak otthont adó tagállamok pénzügyi stabilitására gyakorolnak. Ennek érdekében lehetővé kell tenni, hogy a csoporthoz tartozó leányvállalatoknak otthont adó tagállamok szanalási hatóságai a csoportszintű szanalási hatóság döntéseit ne csak a szanalási intézkedések megfelelősége alapján, hanem az érintett tagállam pénzügyi stabilitásának védelme okán is kifogásolhassák.
- (98) A szanalási kollégium nem lehet döntéshozó szerv, hanem a tagállami hatóságok általi döntéshozatalt elősegítő fórum. Az együttes döntéseket az érintett tagállami hatóságoknak kell meghozni.
- (99) A csoportszintű szanalási program létrehozása megkönnyítheti a koordinált szanalást, amely nagyobb valószínűséggel fogja biztosítani a csoporthoz tartozó összes intézmény szempontjából legjobb eredményeket. A csoportszintű szanalási hatóságnak kell javaslatot tennie a csoportszintű szanalási programra és azt a szanalási kollégium elé terjeszteni. Amennyiben valamely nemzeti szanalási hatóság nem ért egyet a rendszerrel vagy független szanalási intézkedést hoz, magyarázattal kell szolgálnia a véleménykülönbségről, és értesítenie kell a csoportszintű szanalási hatóságot és a csoportszintű szanalási program keretébe tartozó egyéb szanalási hatóságokat az okokról, valamint tájékoztatnia kell azokat a tervezett független intézkedésekről. Annak a nemzeti hatóságnak, amely eltér a csoportos szanalási rendszertől, kellőképpen mérlegelnie kell a többi szanalási hatóság tagállamainak pénzügyi stabilitására gyakorolt esetleges hatást, valamint a csoport egyéb részeire gyakorolt esetleges hatást.

- (100) A csoportszintű szanalási program részeként a hatóságokat fel kell kérni, hogy a szanalási feltételeknek megfelelő jogi személyekre ugyanazt az eszközt alkalmazzák. A csoport egészének stabilizálása céljából a csoportszintű szanalási hatóságoknak az áthidaló intézményi mechanizmus eszköz csoportszintű alkalmazására hatáskörrel kell rendelkezniük (ami adott esetben tehermegosztási megállapodások megkötését is magával vonhatja). Lehetővé kell tenni, hogy a leányvállalatok tulajdonjogát csomagban vagy egyenként történő, megfelelő piaci feltételek esetén végrehajtható továbbértékesítés céljából az áthidaló bankhoz átadják. Ezenkívül a csoportszintű szanalási hatóságnak hatáskörrel kell rendelkeznie a hitelezői feltőkésítés anyavállalati szinten történő alkalmazására.
- (101) A nemzetközileg tevékenykedő intézmények és csoportok hatékony szanalásához az Unió, a tagállamok és a harmadik országok szanalási hatóságai közötti együttműködésre van szükség. Az együttműködést segíti, ha a harmadik országok szanalási rendszerei olyan közös elveken és megközelítéseken alapulnak, amelyeket a Pénzügyi Stabilitási Tanács és a G-20 dolgoznak ki. Ennek érdekében az EBH-t fel kell hatalmazni arra, hogy nem kötelező erejű együttműködési keretmegállapodásokat dolgozzon ki és kössön meg harmadik országok hatóságaival az 1093/2010/EU rendelet 33. cikkének megfelelően, a nemzeti hatóságoknak pedig engedélyezni kell kétoldalú megállapodások megkötését az EBH keretmegállapodásaival összhangban. A globális vállalatok csődjének kezeléséért felelős nemzeti hatóságok közötti ilyen megállapodások a nemzetközi csoportokkal kapcsolatos hatékony tervezés, döntéshozatal és koordináció eszközei. Általánosságban ezekben intézkedésekben a viszonyosság elvének kell érvényesülnie. Az európai szanalási kollégium részét képező nemzeti szanalási hatóságok az ezen irányelvben meghatározott körülmények között – adott esetben – elismerik és végrehajtják a harmadik országbeli szanalási eljárásokat.
- (102) Az együttműködésnek ki kell terjednie az uniós vagy harmadik országbeli csoportok leányvállalataira és az uniós vagy harmadik országbeli intézmények fióktelepeire. A harmadik országbeli csoportok leányvállalatai az Unió területén letelepedett vállalkozásokként teljes mértékben az uniós jog hatálya alá tartoznak, így az ezen irányelvben meghatározott szanalási eszközök is alkalmazandók tekintetükben. Szükséges azonban, hogy a tagállamok fenntartsák annak jogát, hogy a harmadik országban székhellyel rendelkező intézmények fióktelepei tekintetében is fellépjenek abban az esetben, ha a fiókteleppel kapcsolatos harmadik országbeli szanalási eljárás elismerése és alkalmazása veszélyeztetné a pénzügyi stabilitást az Unióban, vagy ha az unióbéli betétesek nem részesülnének a harmadik országbeli betétesekkel egyenlő elbánásban. Ilyen esetekben, és az ebben az irányelvben meghatározott egyéb körülmények fennállása esetén a tagállamoknak jogában kell állnia, hogy – a nemzeti szanalási hatóságokkal folytatott egyeztetést követően – visszautasítsák harmadik országbeli intézmények uniós fióktelepeivel kapcsolatos harmadik országbeli eljárások elismerését.
- (103) Vannak olyan körülmények, amelyek fennállása esetén az alkalmazott szanalási eszközök hatékonysága attól függhet, hogy rendelkezésre áll-e rövid távú finanszírozás egy intézmény vagy áthidaló intézmény számára, nyújtanak-e garanciát a potenciális vásárlóknak, illetve biztosítanak-e tőkét az áthidaló intézménynek. Amellett, hogy a központi bankok lényeges szerepet játszanak a pénzügyi rendszernek – akár stresszhelyzetben – történő likviditásnyújtás terén, az is fontos, hogy a tagállamok finanszírozási rendszereket alakítsanak ki annak kiküszöbölésére, hogy az ilyen célra szükséges pénzeszközöket a nemzeti költségvetésekből vegyék el. A pénzügyi rendszer stabilizálását a pénzügyi ágazat egészének kell finanszíroznia.
- (104) Általános szabályként a szanalási hatóságai által irányított, az ezen irányelvben előírt célokra szolgáló szanalási alapon keresztül minden tagállamnak létre kell hoznia saját nemzeti szintű finanszírozási rendszerét. Egy szigorúan körülhatárolt kivétel keretében azonban a tagállamoknak lehetősége kell nyíljon arra is, hogy – amennyiben teljesülnek bizonyos feltételek – nemzeti finanszírozási rendszerüket a területükön engedélyezett intézményektől beszedett kötelező hozzájárulásokból működtessék, nem pedig a szanalási hatóság által irányított alapon keresztül.
- (105) Főszabály szerint az ágazattól kell hozzájárulásokat beszedni az intézmények szanalása előtt és attól függetlenül. Amikor az előzetes pénzeszközök nem elégségesek a veszteségek vagy a finanszírozási rendszerek költségeinek fedezésére, a további költség vagy veszteség viselésére kiegészítő hozzájárulásokat kell beszedni.
- (106) A kritikus tömeg elérése és azon prociklikus hatások kiküszöbölése érdekében, amelyek akkor jelentkeznének, ha rendszerszintű válság esetén a finanszírozási rendszerek kizárólag utólagos hozzájárulásokra támaszkodnának, elengedhetetlen, hogy a tagállami finanszírozási rendszerek előzetesen rendelkezésre álló pénzügyi eszközei legalább egy meghatározott minimumösszeget elérjenek.

- (107) A hozzájárulások méltányos kiszámítása és a kevésbé kockázatos modellben történő működés ösztönzése érdekében a nemzeti finanszírozási rendszerekhez történő hozzájárulásoknak figyelembe kell venniük az intézmények hitel-, likviditási és piaci kockázatának fokát.
- (108) A csődhelyzetben lévő intézmények eredményes szanálása a belső piac kiteljesítésének elengedhetetlen eleme. Az ilyen intézmények csődje nemcsak azon piacok pénzügyi stabilitását érinti, amelyeken az intézmény jelen van, hanem az Unió pénzügyi piacának egészét veszélyezteti. A pénzügyi szolgáltatások belső piacának kiteljesítésével a nemzeti pénzügyi rendszerek egyre szorosabban összekapcsolódnak. Számos intézmény a letelepedése szerinti tagállamon kívül is működtet vállalkozásokat, és mindegyiküket összekötik a bankközi, és egyéb lényegileg páneurópai piacok. Az, hogy az intézmények szanálásának tényleges finanszírozása minden tagállamban biztosított legyen, nem csak azoknak a tagállamoknak az érdeke, amelyben az adott intézmények működnek, hanem érdekében áll általában minden tagállamnak, mivel ennek révén biztosíthatók az egyenlő versenyfeltételek, és javítható a belső pénzügyi piac működése. A finanszírozási rendszerek európai rendszerének létrehozása révén biztosítani kell, hogy az Unióban működő minden intézményre egyformán hatékony szanálásfinanszírozási rendszer vonatkozzon, és minden intézmény hozzájáruljon a belső piac stabilitásának biztosításához.
- (109) A finanszírozási rendszerek európai rendszere ellenálló képességének fokozása érdekében, továbbá annak a célnak megfelelően, hogy a finanszírozás elsősorban ne állami költségvetési forrásokból, hanem a szanálás alatt álló intézmény részvényesei és hitelezői révén, majd azt követően ágazati forrásokból valósuljon meg, lehetővé kell tenni, hogy a finanszírozási rendszerek szükség esetén más finanszírozási rendszerektől kölcsönt kérelmezhessenek. Ugyanígy fel kell jogosítani a finanszírozási rendszereket arra is, hogy szükség esetén más finanszírozási rendszereknek kölcsönt nyújtsanak. Az ilyen kölcsönnyújtásnak szigorúan önkéntes alapon kell működnie. A kölcsön nyújtására vonatkozó döntést a kölcsönt nyújtó finanszírozási rendszernek kell meghoznia, de mivel a döntésnek esetleg költségvetési kihatásai is lehetnek, a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy előírják, hogy az illetékes minisztériummal konzultálni kell, vagy az egyetértését kell kérni.
- (110) Jóllehet a finanszírozási rendszereket nemzeti szinten hozzák létre, azoknak csoportszintű szanálás esetén közösen kell viselniük a terheket, feltéve, hogy a nemzeti hatóságoknak sikerül egyetértésre jutniuk az intézmény szanálásáról. A betétbiztosítási rendszerek által biztosított betétek nem viselhetnek veszteséget a szanálási folyamat során. Amennyiben a szanálási intézkedés biztosítja, hogy a betétesek továbbra is hozzáférhessenek betéteikhez, akkor azon betétbiztosítási rendszer számára, amelyhez a szanálás alatt álló intézmény tartozik, elő kell írni, hogy olyan összegű hozzájárulást fizessen, amely nem nagyobb annál a veszteségnél, amelyet abban az esetben kellett volna viselnie, ha az intézményt rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében felszámolják.
- (111) Habár a biztosított betétek a szanálás során védve vannak a veszteségek ellen, a többi leírható, illetve átalakítható betét elvileg bevonható a veszteségek viselésébe. Annak érdekében, hogy a biztosított betétek összegén túli leírható, illetve átalakítható betétekkel rendelkező természetes személyek, illetve mikro-, kis- és középvállalkozások bizonyos mértékű védelme garantált legyen, a rendes fizetéseképtelenségi eljárásra vonatkozó nemzeti jogszabályok értelmében ezeknek a betéteknek elsőbbséget kell élvezniük a közönséges, nem elsőbbségi hitelezők követeléseivel szemben. A betétbiztosítási rendszerek követeléseit még előbbre kell sorolni a nemzeti jogszabályok rendelkezéseiben, mint a leírható, illetve átalakítható betétek fent említett kategóriáit. Szükség van a nemzeti fizetéseképtelenségi jogszabályok e területének harmonizálására annak érdekében, hogy a tagállami szanálási alapok kiterjedése minimális legyen az ebben az irányelvben előírt „egyetlen hitelező sem kerülhet rosszabb helyzetbe” elv értelmében.
- (112) Amennyiben a betéteket egy intézmény szanálása kapcsán egy másik intézménybe helyezik át, a betétesek nem biztosíthatók a betétbiztosítási rendszerekről szóló 2014/49/EU irányelvben meghatározott kártalanítási összeghatár felett. A szanálás alatt álló intézménynél maradó betétekre vonatkozó követeléseknek tehát az áthelyezett pénzeszközök és a 2014/49/EU irányelvben meghatározott kártalanítási összeghatár különbözetére kell korlátozódniuk. Amennyiben az áthelyezett betétek meghaladják a kártalanítási összeghatárt, a betétes a szanálás alatt álló intézménynél maradó betétek tekintetében nem támaszthat követelést a betétbiztosítási rendszerrel szemben.
- (113) A finanszírozási rendszerek ezen irányelvben meghatározott európai rendszerének részét alkotó finanszírozási rendszerek létrehozásának biztosítania kell a szanálás céljára nemzeti szinten rendelkezésre álló források felhasználásának koordinálását.

- (114) A Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a „kritikus funkciók” és a „fő üzletág” ezen irányelv alkalmazásában történő meghatározásának kritériumaira vonatkozóan; azon körülmények meghatározására vonatkozóan, amikor ezen irányelvnek megfelelően a kötelezettségnek a leírási és átalakítási követelmények alóli kivétele szükséges; azon megállapodáskategóriákra vonatkozóan, amelyeknek a részleges átruházás vonatkozásában a megfelelő védelmét a tagállamoknak biztosítani kell; arra a módszerre vonatkozóan, amely szerint az intézményeknek a szanalásfinanszírozási rendszerhez való hozzájárulásait kockázati profiljukkal arányosan kiigazítják; az előzetes hozzájárulások tényleges befizetésének biztosítására irányuló nyilvántartási, számviteli, beszámolási és egyéb kötelezettségek vonatkozásában; és azon körülményekre és feltételekre vonatkozóan, amelyek fennállása esetén egy intézményt átmenetileg mentesíteni lehet az utólagos hozzájárulás fizetése alól. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elkészítésekor és szövegezésekor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról.
- (115) Helyénvaló, hogy azokban az esetekben, amelyeket ez az irányelv meghatároz, az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokkal segítse elő a nemzeti hatóságok által alkalmazott gyakorlatok közelítését. A szabályozástechnikai vagy végrehajtás-technikai standardok által nem szabályozott területeken lehetővé kell tenni, hogy az EBH saját kezdeményezésre iránymutatásokat és ajánlásokat bocsásson ki az uniós jog alkalmazásáról.
- (116) Az Európai Parlament és a Tanács az értesítés dátumát követő három hónapon belül kifogást emelhet a felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szemben. Lehetővé kell tenni az Európai Parlament és a Tanács számára, hogy tájékoztassa a többi intézményt arról, ha nem szándékozik kifogást emelni.
- (117) A pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó technikai standardoknak elő kell segíteniük a következetes harmonizációt, valamint a betétesek, a befektetők és a fogyasztók megfelelő védelmét az egész Unióban. Az ebben az irányelvben meghatározott esetekben hatékony és helyénvaló megoldás lenne az EBH-t mint specializált szakértelemmel rendelkező szervet megbízni azoknak a Bizottsághoz benyújtandó szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardtervezeteknek a kidolgozásával, amelyek nem igényelnek szakpolitikai döntéseket.
- (118) A Bizottságnak, amennyiben ezen irányelv előírja, az EUMSZ 290. cikke alapján, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban az EBH által kidolgozott szabályozástechnikai standardtervezeteket kell elfogadnia, az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban. A Bizottságnak, amennyiben ezen irányelv előírja, az EUMSZ 291. cikke alapján, végrehajtási jogi aktusokban az EBH által kidolgozott végrehajtás-technikai standardtervezeteket kell elfogadnia, az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban.
- (119) A 2001/24/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ rendelkezik arról, hogy azon intézmények reorganizációjára és felszámolására vonatkozó határozatokat, amelyek székhelyükön kívüli tagállamokban is működtetnek fióktelepeket, minden tagállamban kölcsönösen el kell ismerni, és végre kell hajtani. Az említett irányelv biztosítja, hogy az intézmény minden eszközt és kötelezettségét a székhely szerinti tagállamban indított egységes folyamatban kezeljék, függetlenül attól, hogy melyik tagállamban található, és rendelkezik arról, hogy a fogadó tagállamokban lévő hitelezők egyenlő elbánásban részesüljenek a székhely szerinti tagállamban lévő hitelezőkkel. Az eredményes szanalás érdekében a 2001/24/EK irányelvet a szanalási eszközök alkalmazása esetén kell alkalmazni, akkor is, amikor ezeket az eszközöket intézményekre alkalmazzák, és akkor is, amikor a szanalási rendszer hatálya alá tartozó más szervezetekre alkalmazzák őket. A 2001/24/EK irányelvet ezért mindezeknek megfelelően módosítani kell.
- (120) A társasági joggal foglalkozó uniós irányelvek kötelező szabályokat tartalmaznak a hatályuk alá tartozó intézmények részvényeseinek és hitelezőinek a védelmére vonatkozóan. Olyan helyzetben, amikor a szanalási hatóságoknak gyorsan kell cselekedniük, ezek a szabályok akadályozhatják a hatékony fellépést, ezért ebben az irányelvben rendelkezni kell a szanalási eszközöknek és hatásköröknek a szanalási hatóságok általi alkalmazásáról, valamint megfelelő eltérésekről is. Az érdekelt feleknek nyújtott maximális jogbiztonság garantálása érdekében az eltéréseket egyértelműen és szűken kell meghatározni, és azokhoz kizárólag közérdekből, a szanalásba vétel tekintetében meghatározott kritériumok teljesülése esetén lehet folyamodni. A szanalási eszközök alkalmazása feltételezi az ezen irányelvben meghatározott szanalási céloknak és feltételeknek a teljesítését.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2001/24/EK irányelve (2001. április 4.) a hitelintézetek reorganizációjáról és felszámolásáról (HL L 125., 2001.5.5., 15. o.).

- (121) A 2012/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ szabályokat állapít meg a részvényesek azon jogára vonatkozóan, hogy döntsenek a tőke felemeléséről vagy leszállításáról, illetve vagyoni hozzájárulás ellenében részt vegyenek bármely új részvénykibocsátásban, valamint rendelkezéseket tartalmaz a hitelezőket tőkeleszállítás esetén megillető védelemről, és súlyos tőkevesztés esetén a közgyűlés összehívásáról. Ezek a szabályok akadályozhatják a szanalási hatóságok gyors fellépését, ezért rendelkezni kell az azoktól való megfelelő eltérésekről.
- (122) A 2011/35/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ többek között az egyesülésnek az egyesülő társaságok közgyűlése általi jóváhagyására, az egyesülési tervvel kapcsolatos követelményekre, az ügyvezetési, illetve szakértői jelentésre és a hitelezők védelmére vonatkozóan állapít meg szabályokat. Hasonló szabályokat állapít meg a részvénytársaságok szétválása tekintetében a 82/891/EGK tanácsi irányelv⁽³⁾. Az Európai Parlament és a Tanács 2005/56/EK irányelve⁽⁴⁾ a tőkeegyesítő társaságok határokon átnyúló egyesülése tekintetében ír elő hasonló szabályokat. A szanalási hatóságok gyors fellépésének lehetővé tétele érdekében rendelkezni kell az említett irányelvektől való megfelelő eltérésekről.
- (123) A 2004/25/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁵⁾ kötelező ajánlattételi kötelezettséget ír elő a társaság összes részvényére vonatkozóan az irányelvben meghatározott méltányos áron, arra az esetre, ha egy részvényes közvetlenül vagy közvetve, egyedül vagy másokkal együtt megszerzi a szóban forgó társaság részvényeinek bizonyos olyan százalékát, amely – a nemzeti jogban meghatározottak szerint – biztosítja számára a társaság irányítását. A kötelező ajánlattételi szabály célja a kisebbségi részvényesek védelme a társaság ellenőrzésében bekövetkező változás esetén. Egy ilyen költséges kötelezettség kilátásba helyezése azonban elriaszthatja az érintett intézmény lehetséges befektetőit, ami megnehezíti a szanalási hatóságok számára szanalási hatásköreik hasznosítását. Ezért rendelkezni kell arról, hogy a szanalási hatáskörök gyakorlásához szükséges mértékig megfelelő módon el lehessen térni a kötelező ajánlattételi szabálytól, ugyanakkor a szanalási időszak után a kötelező ajánlattételi szabályt minden olyan részvényesre alkalmazni kell, aki vagy amely megszerzi az irányítást az érintett intézmény felett.
- (124) A 2007/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁶⁾ rendelkezéseket tartalmaz a közgyűlésekkel kapcsolatos részvényesi eljárási jogokról. A 2007/36/EK irányelv többek között előírja a közgyűlés összehívására vonatkozó minimális értesítési időtartamot és a meghívó tartalmát. Ezek a szabályok akadályozhatják a szanalási hatóságok gyors fellépését, ezért rendelkezni kell az irányelvtől való megfelelő eltérésekről. A szanalást megelőzően gyors tőkeemelésre lehet szükség, ha az intézmény ténylegesen vagy valószínűleg nem felel meg az 575/2013/EU rendeletben és a 2013/36/EU irányelvben rögzített követelményeknek, és a tőkeemelés valószínűsíthetően helyreállítja a pénzügyi helyzetét, elkerülhetővé téve ezáltal, hogy teljesüljenek a szanalás megkezdésének feltételeként megállapított kritériumok. Ilyen helyzetben engedélyezni kell a közgyűlés rövid időn belüli összehívását. A részvényeseknek mindazonáltal meg kell őrizniük a tőkeemelésre és a közgyűlések összehívására megállapított határidő lerövidítésére vonatkozó döntéshozatali hatáskörüket. Ezen eszköz bevezetéséhez rendelkezni kell a 2007/36/EK irányelvtől való megfelelő eltérésekről.
- (125) Annak biztosítása érdekében, hogy a szanalási hatóságok képvisellel rendelkezzenek az 1092/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel, az 1093/2010/EU rendelettel, az 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽⁷⁾ és az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi

(1) Az Európai Parlament és a Tanács 2012/30/EU irányelve (2012. október 25.) a biztosítékok egyenértékűvé tétele céljából a részvénytársaságok alapításának, valamint tőkéjük fenntartásának és módosításának tekintetében a tagállamok által a társasági tagok és harmadik személyek érdekei védelmében az Európai Unió működéséről szóló szerződés 54. cikkének második bekezdése szerinti társaságoknak előírt biztosítékok összehangolásáról (HL L 315., 2012.11.14., 74. o.).

(2) Az Európai Parlament és a Tanács 2011/35/EU irányelve (2011. április 5.) a részvénytársaságok egyesüléséről (HL L 110., 2011.4.29., 1. o.).

(3) A Tanács 82/891/EGK hatodik irányelve (1982. december 17.) a Szerződés 54. cikke (3) bekezdésének g) pontja alapján a részvénytársaságok szétválásáról (HL L 378., 1982.12.31., 47. o.).

(4) Az Európai Parlament és a Tanács 2005/56/EK irányelve (2005. október 26.) a tőkeegyesítő társaságok határokon átnyúló egyesüléséről (HL L 310., 2005.11.25., 1. o.).

(5) Az Európai Parlament és a Tanács 2004/25/EK irányelve (2004. április 21.) a nyilvános vételi ajánlatról (HL L 142., 2004.4.30., 12. o.).

(6) Az Európai Parlament és a Tanács 2007/36/EK irányelve (2007. július 11.) az egyes részvényesi jogok gyakorlásáról a tőzsdén jegyzett társaságokban (HL L 184., 2007.7.14., 17. o.).

(7) Az Európai Parlament és a Tanács 1094/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatónyugdíj-hatóság) létrehozásáról, valamint a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/79/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 48. o.).

rendelettel ⁽¹⁾ létrehozott Pénzügyi Felügyeletek Európai Rendszerében, valamint annak biztosítása érdekében, hogy az EBH rendelkezzen az ezen irányelvben meghatározott feladatok végrehajtásához szükséges szakértelemmel, az 1093/2010/EU rendeletet módosítani kell abból a célból, hogy az ezen irányelvben meghatározott nemzeti szanálási hatóságok beletartozzanak a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak az említett rendeletben meghatározott fogalmába. A szanálási hatóságok és az 1093/2010/EU rendelet szerinti, hatáskörrel rendelkező hatóságok ilyen asszimilációja összhangban van az EBH azon feladataival, amelyeket a helyreállítási és szanálási tervek kidolgozásához és koordinálásához való hozzájárulása és az ezekben való aktív részvétele, valamint a csődhelyzetben lévő intézmények és különösen a határokon átnyúló tevékenységű csoportok szanálásának elősegítése tekintetében az 1093/2010/EU rendelet 25. cikke állapít meg.

- (126) Annak biztosítása érdekében, hogy az intézmények, az üzleti tevékenységüket ténylegesen irányító személyek, valamint az intézmények vezető testülete teljesítse az ebből az irányelvből eredő kötelezettségeket, továbbá annak biztosítása érdekében, hogy az említettek az egész Unióban hasonló bánásmódban részesüljenek, a tagállamoknak hatékony, arányos és visszatartó erejű közigazgatási szankciókat és egyéb közigazgatási intézkedéseket kell előírniuk. A tagállamok által meghatározott közigazgatási szankcióknak és egyéb közigazgatási intézkedéseknek ezért a címzettekkel, a szankció vagy egyéb közigazgatási intézkedés alkalmazásakor figyelembe veendő kritériumokkal, a szankciók vagy egyéb közigazgatási intézkedések közzétételével, a legfontosabb szankcionálási hatáskörökkel és a közigazgatási bírságok szintjével kapcsolatban bizonyos alapvető követelményeknek eleget kell tenniük. Az EBH-nak – a szigorú szakmai titoktartás követelményeinek megfelelően – központi adatbázisban kell nyilvántartania minden közigazgatási szankciót, valamint az illetékes hatóságok és a szanálási hatóságok által jelentett fellebbezésekkel kapcsolatos minden információt.
- (127) Ennek az irányelvnek közigazgatási szankciókat és egyéb közigazgatási intézkedéseket egyaránt említenie kell annak érdekében, hogy egy jogsértést követően alkalmazott minden olyan fellépést lefedjen, amelynek célja további jogsértések megelőzése, tekintet nélkül arra, hogy a fellépés a nemzeti jog alapján szankciónak vagy egyéb közigazgatási intézkedésnek minősül-e.
- (128) Habár a tagállamok szabadon állapíthatnak meg közigazgatási, illetve büntetőjogi szankciókat is ugyanarra a jogsértésre nézve, nem kell előírni a számukra, hogy a tagállami büntetőjog hatálya alá tartozó jogsértésekre vonatkozó közigazgatási szankciókkal kapcsolatos szabályokat állapítsanak meg. A nemzeti jogszabályokkal összhangban, a tagállamok nem kötelesek mind közigazgatási, mind büntetőjogi szankciókat előírni egyazon jogsértésre vonatkozóan, mindazonáltal megtehetik, ha a nemzeti jogszabályok ezt számukra lehetővé teszik. Ha azonban a tagállamok ezen irányelv megsértése esetére közigazgatási szankciók vagy egyéb közigazgatási intézkedések helyett büntetőjogi szankciókat tartanak fenn, az nem csökkentheti, illetve másképpen sem befolyásolhatja a szanálási hatóságok és az illetékes hatóságok képességét arra, hogy kellő időben együttműködjenek más tagállamok szanálási hatóságaival és illetékes hatóságaival, illetve tőlük kellő időben információkhoz jussanak vagy velük kellő időben információt cseréljenek ezen irányelv alkalmazása céljából, akár azt követően is, hogy az adott jogsértést büntetőeljárás lefolytatása céljából az illetékes igazságügyi hatósághoz utalták.
- (129) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával ⁽²⁾ összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben egy vagy több olyan dokumentumot mellékelnek, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy ilyen dokumentumok átadása indokolt.
- (130) Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és betartja különösen a Charta által elismert jogokat, szabadságokat és elveket, különösen a tulajdonhoz való jogot, a hatékony jogorvoslatihoz és a tisztességes eljárásához való jogot, valamint a védelemhez való jogot.
- (131) Mivel ezen irányelv célját, nevezetesen az intézmények szanálására vonatkozó szabályok és eljárások harmonizálását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban egy intézmény csődjenek az egész Unióra gyakorolt hatásai miatt e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ezen irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1095/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapírpiazi Hatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/77/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 84. o.).

⁽²⁾ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

- (132) Az illetékes hatóságoknak és a szanalási hatóságoknak az ezen irányelv értelmében hozott döntéseik és intézkedéseik során kellőképpen figyelembe kell venniük, hogy a szóban forgó döntések és intézkedések milyen hatással vannak más tagállamok pénzügyi stabilitására és gazdasági helyzetére, továbbá mérlegelniük kell az érintett leányvállalatnak vagy fióktelepnek a letelepedés illetve telephely szerinti tagállam pénzügyi szektora és teljes gazdasága szempontjából vett jelentőségét, még azokban az esetekben is, amikor az érintett leányvállalat vagy fióktelep csekélyebb fontossággal bír a konszolidált csoporton belül.
- (133) A Bizottság felülvizsgálja ezen irányelv általános alkalmazását, és amennyiben létrejött egy több tagállamra is kiterjedő szanalási eszközt létrehozó uniós jogi aktus, az annak alapján hozott intézkedések fényében megvizsgálja mindenekelőtt azt, hogy hogyan gyakorolja az EBH az ezen irányelv alapján ráruházott azon hatásköröket, amelyek értelmében közvetítést jogosult biztosítani az eszközben részt vevő tagállamok szanalási hatóságai és az eszközben részt nem vevő tagállamok szanalási hatóságai között,

ELFOGADTÁK EZT AZ IRÁNYELVET:

I. CÍM

HATÁLY, FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK ÉS HATÓSÁGOK

1. cikk

Tárgy és hatály

- (1) Ez az irányelv szabályokat és eljárásokat állapít meg a következő szervezetek helyreállítása és szanalása vonatkozásában:
- a) azon intézmények, amelyek az Unióban vannak letelepedve;
 - b) azon pénzügyi vállalkozások, amelyek az Unióban vannak letelepedve, ha a pénzügyi vállalkozás hitelintézet, befektetési vállalkozás vagy a c) vagy d) pontban említett vállalat leányvállalata, és az 575/2013/EU rendelet 6–17. cikke szerint az anyavállalat összevont alapú felügyelete alá tartozik;
 - c) azon pénzügyi holding társaságok, vegyes pénzügyi holding társaságok és vegyes tevékenységű holding társaságok, amelyek az Unióban székhellyel rendelkeznek;
 - d) tagállami pénzügyi holding társaság anyavállalatok, EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalatok, tagállami vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatok, EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatok;
 - e) az ezen irányelvben meghatározott különös feltételeknek megfelelően Unión kívüli székhellyel rendelkező intézmények fióktelepei.

Az ezen irányelvben előírt követelmények bevezetése és alkalmazása, valamint az első albekezdésben említett szervezeteket illetően rendelkezésükre álló különböző eszközök alkalmazása során – és a különleges rendelkezésekre tekintettel – a szanalási és az illetékes hatóságok figyelembe veszik a szervezetek tevékenységének jellegét, részvényesi struktúráját, jogi formáját, kockázati profilját, méretét és jogállását, más intézményekkel vagy általában véve a pénzügyi rendszer egészével való összekapcsolódását, tevékenységeinek hatályát és komplexitását, az 575/2013/EU rendelet 113. cikkének (7) bekezdésében rögzített követelményeknek megfelelő intézményvédelmi rendszerben vagy ugyanezen rendelet 113. cikkének (6) bekezdésében említett kölcsönös szolidaritási rendszerben való tagságát, valamint azt, hogy végeznek-e a 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 2. pontjában meghatározott befektetési szolgáltatást vagy tevékenységet.

- (2) A tagállamok elfogadhatnak vagy fenntarthatnak az ezen irányelvben és az ezen irányelv alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban és végrehajtási jogi aktusokban meghatározott szabályoknál szigorúbb vagy azokat kiegészítő szabályokat, feltéve, hogy ezek általános érvényűek, és nem ellentétesek az ezen irányelv és az ezen irányelv alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal és végrehajtási jogi aktusokkal.

2. cikk

Fogalommeghatározások

(1) Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „szanálás”: szanálási eszköz vagy a 37. cikk (9) bekezdésében meghatározott eszköz alkalmazása a 31. cikk (2) bekezdésében említett szanálási célok közül egy vagy több elérése érdekében;
2. „hitelintézet”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott hitelintézet, kivéve a 2013/36/EU irányelv 2. cikkének (5) bekezdésében meghatározott szervezeteket;
3. „befektetési vállalkozás”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 2. pontjában meghatározott, a 2013/36/EU irányelv 28. cikkének (2) bekezdésében megállapított indulótőke-követelmény hatálya alá tartozó befektetési vállalkozás;
4. „pénzügyi vállalkozás”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 26. pontjában meghatározott pénzügyi vállalkozás;
5. „leányvállalat”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 16. pontjában meghatározott leányvállalat;
6. „anyavállalat”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 15. pontjának a) alpontjában meghatározott anyavállalat;
7. „összevont alapon”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 47. pontjának megfelelően meghatározott összevont helyzet alapja;
8. „intézményvédelmi rendszer” vagy „IPS”: az 575/2013/EU rendelet 113. cikkének (7) bekezdésében meghatározott követelményeket teljesítő szabályok;
9. „pénzügyi holding társaság”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 20. pontjában meghatározott pénzügyi holding társaság;
10. „vegyes pénzügyi holding társaság”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 21. pontjában meghatározott vegyes pénzügyi holding társaság;
11. „vegyes tevékenységű holding társaság”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 22. pontjában meghatározott vegyes tevékenységű holding társaság;
12. „tagállami pénzügyi holding társaság anyavállalat”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 30. pontjában meghatározott tagállami pénzügyi holding társaság anyavállalat;
13. „EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 31. pontjában meghatározott EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat;
14. „tagállami vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 32. pontjában meghatározott tagállami vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat;
15. „EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 33. pontjában meghatározott EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat;
16. „szanálási célok”: a 31. cikk (2) bekezdésében említett szanálási célok;
17. „fióktelep”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 17. pontjában meghatározott fióktelep;

18. „szanálási hatóság”: egy tagállam által a 3. cikkel összhangban kijelölt hatóság;
19. „szanálási eszköz”: a 37. cikk (3) bekezdésében említett szanálási eszköz;
20. „szanálási hatáskör”: a 63–72. cikkben meghatározott hatáskör;
21. „illetékes hatóság”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 40. pontjában meghatározott illetékes hatóság, beleértve az Európai Központi Bankot is az 1024/2013/EU tanácsi rendelet⁽¹⁾ értelmében rá ruházott egyes feladatai tekintetében;
22. „illetékes minisztériumok”: a tagállamok pénzügyminisztériumai vagy a nemzeti hatáskörök szerint a nemzeti szinten a gazdasági, pénzügyi és költségvetési döntésekért felelős más minisztériumai, és amelyeket a 3. cikk (5) bekezdésével összhangban jelöltek ki;
23. „intézmény”: hitelintézet vagy befektetési vállalkozás;
24. „vezető testület”: a 2013/36/EU irányelv 3. cikke (1) bekezdésének 7. pontjában meghatározott vezető testület;
25. „felső vezetés”: a 2013/36/EU irányelv 3. cikke (1) bekezdésének 9. pontjában meghatározott felső vezetés;
26. „csoport”: az anyavállalat és leányvállalatai;
27. „határokon átnyúló tevékenységű csoport”: olyan csoport, amelynek esetében a csoporthoz tartozó vállalkozások több tagállamban vannak letelepedve;
28. „rendkívüli állami pénzügyi támogatás”: az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése szerinti állami támogatás, vagy bármilyen más, nemzeti szinten nyújtva állami támogatásnak minősülő szupranacionális szintű állami pénzügyi támogatás, amelyet egy az 1. cikk(1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet vagy csoport – amelynek ezen intézmény vagy szervezet részét képezi – életképességének, likviditásának vagy fizetőképességének megőrzése vagy helyreállítása céljából nyújtanak;
29. „sürgősségi likviditási támogatás”: ideiglenes likviditási problémákkal küzdő fizetőképes pénzügyi vállalkozásoknak vagy fizetőképes pénzügyi vállalkozások csoportjának a központi bank által nyújtott központi banki pénz vagy bármilyen más, a központi banki pénzügyi növekedéséhez vezető támogatás, anélkül, hogy ez a művelet a monetáris politika részét képezne;
30. „rendszerszintű válság”: a pénzügyi rendszer zavara, amely súlyos negatív következményekkel járhat a belső piacra és a reálgazdaságra nézve. A rendszer szempontjából bizonyos mértékben valamennyi pénzügyi közvetítő, piac és infrastruktúra jelentős lehet.
31. „csoporthoz tartozó vállalkozás”: a csoporthoz tartozó jogi személy;
32. „helyreállítási terv”: egy intézmény által az 5. cikk rendelkezéseinek megfelelően elkészített és naprakészen tartott helyreállítási terv;
33. „csoportszintű helyreállítási terv”: a csoportszintű helyreállításra vonatkozóan a 7. cikkel összhangban elkészített és naprakészen tartott terv;
34. „jelentős fióktelep”: olyan fióktelep, amely a 2013/36/EU irányelv 52. cikkének (1) bekezdése szerint a fogadó tagállamban jelentősnek minősülne;

⁽¹⁾ A Tanács 1024/2013/EU rendelete (2013. október 15.) az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról (HL L 287., 2013.10.29., 63. o.).

35. „kritikus funkciók”: tevékenységek, szolgáltatások vagy működési folyamatok, amelyek megszűnése az intézmény vagy csoport méretéből, piaci részesedéséből, külső vagy belső összekapcsoltságából, összetettségéből vagy határokon átnyúló tevékenységéből adódóan egy vagy több tagállamban valószínűsíthetően fennakadást okoz a reálgazdaság számára létfontosságú szolgáltatások vagy a pénzügyi stabilitás tekintetében, különös tekintettel e tevékenységek, szolgáltatások vagy működési folyamatok helyettesíthetőségére;
36. „fő üzletágak”: azok az üzletágak és a hozzájuk kapcsolódó szolgáltatások, amelyek egy intézmény vagy csoport – amelynek az intézmény részét képezi – fő bevételi vagy nyereségforrását jelentik, illetve az új befektetésekből származó bevételek jelenértékének jelentős részét képviselik;
37. „összevont felügyeletet ellátó hatóság”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 41. pontjában meghatározott összevont felügyeletet ellátó hatóság;
38. „szavatolótoke”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 118. pontjában meghatározott szavatolótoke;
39. „szanálási feltételek”: a 32. cikk (1) bekezdésében említett feltételek;
40. „szanálási intézkedés”: az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet szanálás alá helyezéséről szóló, a 32. vagy a 33. cikknek megfelelő döntés, szanálási eszköz alkalmazása vagy egy, vagy több szanálási hatáskör gyakorlása;
41. „szanálási terv”: egy intézmény vonatkozásában a 10. cikk rendelkezéseinek megfelelően elkészített szanálási terv;
42. „csoportszintű szanálás”: a következők bármelyike:
- a) szanálási intézkedés foganatosítása anyavállalat vagy összevont alapú felügyelet alá tartozó intézmény szintjén, vagy
 - b) a szanálási eszközök alkalmazásának és a szanálási hatáskör szanálási hatóságok által történő gyakorlásának összehangolása a csoporthoz tartozó azon vállalkozások tekintetében, amelyek megfelelnek a szanálási feltételeknek;
43. „csoportszintű szanálási terv”: a csoportszintű szanálásra vonatkozóan a 12. és 13. cikkel összhangban készített terv;
44. „csoportszintű szanálási hatóság”: az összevont felügyeletet ellátó hatóság székhelye szerinti tagállamban működő szanálási hatóság;
45. „csoportszintű szanálási program”: csoportszintű szanálásra vonatkozóan a 91. cikk szerint elkészített terv;
46. „szanálási kollégium”: a 88. cikk (1) bekezdése szerinti feladatok elvégzésére a 88. cikkel összhangban létrehozott kollégium;
47. „rendes fizetésektelenségi eljárás”: olyan valamennyi hitelezőre kiterjedő (kollektív) fizetésektelenségi eljárás, amely az adós vagyoni feletti rendelkezési jogának részleges vagy teljes elvonását és felszámoló vagy vagyonfelügyelő kijelölését foglalja magában, és amely az intézményekre a nemzeti jog alapján rendes esetben alkalmazandó, továbbá amely vagy kifejezetten csak ezen intézményekre, vagy általános jelleggel minden természetes vagy jogi személyre vonatkozik;
48. „hitelviszonyt megtestesítő instrumentum”: az 63. cikk (1) bekezdésének g) és j) pontja értelmében: kötvények és az átruházható követelések más formái, adósságot keletkeztető vagy elismerő instrumentumok és hitelviszonyt megtestesítő instrumentum megszerzésére feljogosító instrumentumok;
49. „tagállami anyavállalat intézmény”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 28. pontjában meghatározott tagállami anyavállalat intézmény;

50. „EU-szintű anya intézmény”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 29. pontjában meghatározott EU-szintű anyavállalat intézmény;
51. „szavatolótoke-követelmények”: az 575/2013/EU rendelet 92–98. cikkében meghatározott követelmények;
52. „felügyeleti kollégium”: a 2013/36/EU irányelv 116. cikke alapján létrehozott, felügyeleti hatóságokat tömörítő kollégiumok;
53. „állami támogatások uniós keretrendszere”: az EUMSZ 107., 108. és 109. cikke által és az EUMSZ 108. cikkének (4) bekezdése vagy 109. cikke alapján megalkotott vagy elfogadott rendeletek és valamennyi uniós jogi aktus – többek között iránymutatások, közlemények és értesítések – által létrehozott keretrendszer;
54. „felszámolás”: egy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet eszközeinek értékesítése;
55. „eszközkelkülönítési eszköz”: eszköz a szanálás alatt álló intézmény eszközeinek, jogainak, illetve kötelezettségeinek a 42. cikk szerinti, szanálási hatóság általi, vagyonkezelő szervezethez történő átadására;
56. „vagyonkezelő szervezet”: a 42. cikk (2) bekezdésében szereplő követelményeket kielégítő jogi személy;
57. „hitelezői feltőkésítés”: a szanálás alatt álló intézmény kötelezettségei tekintetében a leírasi és átalakítási hatáskör 43. cikk szerinti, szanálási hatóság általi gyakorlására szolgáló eszköz;
58. „vagyonértékesítési eszköz”: eszköz a szanálás alatt álló intézmény által kibocsátott részvények vagy tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumok, illetve a szanálás alatt álló intézmény eszközeinek, jogainak és kötelezettségeinek a 38. cikk szerinti, szanálási hatóság általi olyan vásárlóhoz való átadására, amely nem áthidaló intézmény;
59. „áthidaló intézmény”: a 40. cikk (2) bekezdésében szereplő követelményeket kielégítő jogi személy;
60. „áthidaló intézményi mechanizmus”: eszköz a szanálás alatt álló intézmény által kibocsátott részvényeknek vagy tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumoknak vagy a szanálás alatt álló intézmény eszközeinek, jogainak vagy kötelezettségeinek áthidaló intézményhez való, a 40. cikk szerinti átadására;
61. „tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok”: részvények, tulajdonjogot biztosító egyéb instrumentumok, részvényekre vagy tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumokra átváltható vagy ilyenek megszerzésére jogosító instrumentumok, valamint részvényekben vagy tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumokban részesedést képviselő instrumentumok;
62. „részvényes”: részvényes vagy tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentum tulajdonosa;
63. „átadási hatáskörök”: a 63. cikk (1) bekezdésének c), vagy d) pontjában meghatározott, szanálás alatt álló intézmény részvényeinek, egyéb tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumainak, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumainak, eszközeinek, jogainak és kötelezettségeinek, illetve ezek valamilyen kombinációjának egy átvevő félhez történő átadására vonatkozó hatáskörök;
64. „központi szerződő fél”: a 648/2012/EU rendelet 2. cikkének 1. pontjában meghatározott központi szerződő fél;
65. „származtatott ügylet”: a 648/2012/EU rendelet 2. cikkének 5. pontjában meghatározott származtatott ügylet;
66. „leírasi és átalakítási hatáskörök”: az 59. cikk (2) bekezdésében és 63. cikk (1) bekezdésének e)–i) pontjaiban előírt hatáskörök;

67. „biztosítékkal fedezett kötelezettség”: olyan kötelezettség, amelynek hitelező számára történő kifizetését vagy más módon történő teljesítését jelzálogjog, kézizálogjog, visszatartási jog vagy biztosíték fedezi, ideértve a repoügyletekből és más tulajdonjog-átruházási biztosítékról szóló megállapodásokból származó kötelezettségeket is;
68. „elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok”: az 575/2013/EU rendelet 28. cikkének (1)–(4) bekezdésében, 29. cikkének (1)–(5) bekezdésében vagy 31. cikkének (1) bekezdésében megállapított feltételeknek megfelelő tőkeinstrumentumok;
69. „kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok”: az 575/2013/EU rendelet 52. cikkének (1) bekezdésében megállapított feltételeknek megfelelő tőkeinstrumentumok;
70. „aggregált összeg”: azon aggregált összeg, amellyel a 46. cikk (1) bekezdésével összhangban a szanalási hatóság értékelése alapján csökkenteni kell vagy át kell váltani a leírható, illetve átalakítható kötelezettségeket;
71. „leírható, illetve átalakítható kötelezettségek”: egy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet azon kötelezettségei, valamint tőkeinstrumentumoknak, kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumoknak vagy járulékos tőkeinstrumentumoknak nem minősülő azon tőkeinstrumentumai, amelyek a 44. cikk (2) bekezdése értelmében nincsenek kizárva a hitelezői feltőkésítés alkalmazási köréből;
72. „betétbiztosítási rendszer”: a 2014/49/EU irányelv 4. cikkének megfelelően valamely tagállam által bevezetett és hivatalosan elismert betétbiztosítási rendszer;
73. „járulékos tőkeinstrumentumok”: az 575/2013/EU rendelet 63. cikkében megállapított feltételeknek megfelelő tőkeelemek vagy alárendelt kölcsönök;
74. „releváns tőkeinstrumentumok” a IV. cím IV. fejezete 5. szakaszának és a IV. cím V. fejezetének alkalmazásában: kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok és járulékos tőkeinstrumentumok;
75. „átváltási ráta”: az a tényező, amely meghatározza azon részvények vagy tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumok számát, amelyekre egy adott kategóriába tartozó kötelezettséget átváltak, a szóban forgó kategória egy adott instrumentumára vagy egy követelés értékének egy meghatározott egységére vonatkoztatva;
76. „érintett hitelező”: olyan hitelező, akinek, illetve amelynek követelése olyan kötelezettségre vonatkozik, amelyet a hitelezői feltőkésítés alkalmazásának keretében leírási vagy átalakítási hatáskör gyakorlása révén csökkentettek vagy részvénné, vagy tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentummá alakítottak;
77. „érintett tulajdonos”: olyan, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok tulajdonosa, akinek tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumait a 63. cikk (1) bekezdésének h) pontjában meghatározott hatáskör alapján törlik;
78. „megfelelő hatóság”: a 61. cikkel összhangban azonosított tagállami hatóság, amely az adott állam nemzeti joga alapján az 59. cikk (3) bekezdésében említett megállapítások megtételéért felelős;
79. „érintett anyaintézmény”: olyan tagállami anyaintézmény, EU-szintű anyaintézmény, pénzügyi holding társaság, vegyes pénzügyi holding társaság, vegyes tevékenységű holding társaság, tagállami pénzügyi holding társaság anyavállalatok, EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalatok, tagállami vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatok vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatok, amelynek tekintetében a hitelezői feltőkésítés alkalmazására kerül sor;
80. „átvevő fél”: az a vállalkozás, amelyhez a szanalás alatt álló intézmény részvényeit, tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumait, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumait, eszközeit, jogait és kötelezettségeit, illetve ezek valamilyen kombinációját átadják;
81. „munkanap”: a szombat és a vasárnap, valamint az adott tagállamban ünnepnapnak számító napok kivételével minden nap;

82. „felmondási jog”: a szerződés felmondására irányuló jog, a kötelezettségek esedékességének előrehozására, lezárására, egymással szemben való elszámolására vagy nettósítására irányuló jog vagy az egyik szerződő fél fizetési kötelezettségét felfüggesztő, módosító vagy megszüntető bármely hasonló rendelkezés, illetve olyan rendelkezés, amely megakadályozza egy szerződés szerinti kötelezettség esedékessé válását, és amely kötelezettség ilyen rendelkezés hiányában esedékessé válna;
83. „szanálás alatt álló intézmény”: olyan intézmény, pénzügyi vállalkozás, pénzügyi holding társaság, vegyes pénzügyi holding társaság, vegyes tevékenységű holding társaság, tagállami pénzügyi holding társaság anyavállalatok, EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalatok, tagállami vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatok vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatok, amelynek tekintetében szanálási intézkedés meghozatalára kerül sor;
84. „uniós leányvállalat”: valamely tagállamban letelepedett olyan intézmény, amely egy harmadik országbeli intézmény vagy egy harmadik országbeli anyavállalat leányvállalata;
85. „EU-szintű anyavállalat”: EU-szintű anyaintézmény, EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalatok vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatok;
86. „harmadik országbeli intézmény”: olyan szervezet, amely egy olyan harmadik országban van letelepedve, amely úgy kezelendő mintha az Unióban rendelkezne székhellyel és az intézmény meghatározás alá esne;
87. „harmadik országbeli anyavállalat”: harmadik országban letelepedett anyavállalat, pénzügyi holding társaság anyavállalatok vagy vegyes pénzügyi a holding társaság anyavállalatok;
88. „harmadik országbeli szanálási eljárás”: egy harmadik országbeli intézmény csődjének kezelésére szolgáló, harmadik ország joga szerinti intézkedés, amely a célok és a várható eredmények szempontjából hasonló az ezen irányelv szerinti szanálási intézkedésekhez;
89. „uniós fióktelep”: egy harmadik országbeli intézmény olyan fióktelepe, amely valamely tagállamban található;
90. „érintett harmadik országbeli hatóság”: a szanálási hatóságok és illetékes hatóságok ezen irányelv szerinti feladataihoz hasonló feladatok végrehajtásáért felelős harmadik országbeli hatóság;
91. „csoportfinanszírozási rendszer”: a csoportszintű szanálási hatóság tagállamában működő finanszírozási rendszer vagy rendszerek;
92. „back-to-back tranzakció”: a vállalatcsoporton belüli két vállalkozás között létrejött olyan ügylet, amelynek célja a csoporton belüli egyik vállalkozás és egy harmadik fél között létrejött ügylettel járó kockázat – teljes egészében vagy részben történő – átruházása;
93. „csoporton belüli garancia”: olyan szerződés, amelyben a csoporton belüli egyik vállalkozás a csoporton belüli másik vállalkozás kötelezettségeire vállal garanciát egy harmadik fél felé;
94. „fedezett betétek”: a 2014/49/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 5. pontjában meghatározott fedezett betétek;
95. „biztosítható betétek”: a 2014/49/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 4. pontja szerinti biztosítható betétek;
96. „biztosítékkal fedezett kötvény”: a 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 52. cikkének (4) bekezdésében említett instrumentum;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/65/EK irányelve (2009. július 13.) az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 302., 2009.11.17., 32. o.).

97. „tulajdonjog-átruházási pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodás”: a 2002/47/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 2. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott tulajdonjog-átruházási pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodás;
98. „nettósítási megállapodás”: olyan megállapodás, amelynek alapján több követelést vagy kötelezettséget egyetlen nettó követeléssé lehet átalakítani, beleértve a pozíciólezáró nettósítási megállapodásokat, amelyek alapján egy (bárhogy vagy bárhol meghatározott) jogérvényesítési eljárás bekövetkeztekor a felek kötelezettségeit meggyorsítják, így azok azonnal esedékessé válnak vagy megszűnnek, és mindkét esetben egyetlen nettó követeléssé alakulnak át vagy az lép a helyükre, beleértve a 2002/47/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdése n) pontjának i. alpontjában meghatározott „pozíciólezáró nettósítási rendelkezéseket”, valamint a 98/26/EK irányelv 2. cikke k) pontjában meghatározott „nettósítást”;
99. „egymással szembeni elszámolásra vonatkozó megállapodás” olyan megállapodás, amely alapján a szanalás alatt álló intézmény és valamely partnere közötti két vagy több követelés vagy kötelezettség egymással szemben elszámolható;
100. „pénzügyi szerződések”: többek közt az alábbi szerződések és megállapodások:
- a) értékpapír-ügyletek, ideértve:
 - i. az értékpapír, értékpapírcsoport vagy értékpapírindex vételére, eladására vagy kölcsönzésére vonatkozó szerződések;
 - ii. értékpapír, értékpapírcsoport vagy értékpapírindex opciós ügyleteit;
 - iii. bármely értékpapírra, csoportra vagy indexre vonatkozó repo- vagy fordított repoügyleteket;
 - b) áruszerződések, ideértve:
 - i. később leszállítandó áru, árucsoport vagy -index vételére, eladására vagy kölcsönzésére vonatkozó szerződéseket;
 - ii. árura, árucsoportra vagy -indexre vonatkozó opciós szerződéseket;
 - iii. bármely árura, árucsoportra vagy -indexre vonatkozó repo- vagy fordított repoügyleteket;
 - c) határidős és forward szerződéseket, ideértve valamely áru vagy bármely más tulajdon, szolgáltatás, jog vagy érdekeltség meghatározott áron és jövőbeli időpontban történő vételére, eladására vagy transzferére vonatkozó ügyleteket (az áruügyletek kivételével);
 - d) swap-megállapodások, többek között az alábbiak vonatkozásában:
 - i. kamatlábakra vonatkozó csereügyletek és opciók; spot- és más devizaügyletek; devizaügyletek; értékpapírindex vagy értékpapír; hitelviszonyt megtestesítő értékpapír indexe vagy hitelviszonyt megtestesítő értékpapír; áruindex vagy áru; időjárási változó; kibocsátáshoz vagy inflációs rátához kapcsolódó ügylet;
 - ii. teljeshozam-swap, hitelfelár- vagy hitelswap;
 - iii. az i. vagy ii. alpontban említett megállapodásokhoz hasonló olyan megállapodások vagy tranzakciók, amelyek ismétlődő swapügylet vagy származtatott ügylet tárgyát képezik;
 - e) a három hónapos vagy annál rövidebb futamidejű bankközi hitelezési megállapodások;
 - f) az a)–e) pontban említett ügyletek vagy megállapodások bármelyikére vonatkozó keretmegállapodások;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002/47/EK irányelve (2002. június 6.) a pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodásokról (HL L 168., 2002.6.27., 43. o.).

101. „válságmegelőzési intézkedés”: a helyreállíthatóság szempontjából felmerülő hiányosságok vagy akadályok közvetlen megszüntetésére irányuló, a 6. cikk (6) bekezdése szerinti hatáskörök gyakorlása, a szanálhatóság akadályainak kezelésére vagy kiküszöbölésére vonatkozó, a 17. vagy 18. cikk szerinti hatáskörök gyakorlása, a 27. cikk szerinti korai beavatkozási intézkedések bármelyikének alkalmazása, ideiglenes felszámoló 29. cikk alapján történő kinevezése vagy az 59. cikk szerinti leírási vagy átalakítási hatáskörök gyakorlása;
102. „válságkezelési intézkedés” szanalási intézkedés vagy rendkívüli ügyvezető kinevezése a 35. cikk szerint, vagy egy az 51. cikk (2) bekezdése vagy a 72. cikk (1) bekezdése szerinti személy kinevezése;
103. „helyreállítási képesség”: az intézmény képessége arra, hogy rendezze pénzügyi helyzetét, ha az jelentős mértékben romlik;
104. „betétes”: a 2014/49/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 6. pontja szerinti betétes;
105. „befektető”: a 97/9/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 1. cikkének 4. pontja értelmében vett befektető;
106. „kijelölt nemzeti makroprudenciális hatóság”: a nemzeti hatóságok makroprudenciális felhatalmazásáról szóló, 2011. december 22-i európai rendszerkockázati testületi ajánlás (ESRB/2011/3) B. ajánlásának 1. pontjában említett, a makroprudenciális politika vitelével megbízott hatóság;
107. „mikro-, kis- és középvállalkozások”: a 2003/361/EK bizottsági ajánlás⁽²⁾ 2. cikkének (1) bekezdésében említett éves forgalomra vonatkozó kritérium szerinti mikro-, kis- és középvállalkozások.
108. „szabályozott piac”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 21. pontjában meghatározott szabályozott piac

2. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 115. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el és ezekben részletesen jelölje meg, hogy milyen kritériumokat kell alkalmazni azoknak a tevékenységeknek, szolgáltatásoknak és működési folyamatoknak a meghatározására, amelyek az első albekezdés 35. pontjában a „kritikus funkciók” fogalom meghatározásában szerepelnek, továbbá jelölje meg azokat a kritériumokat is, amelyek alapján meg lehet határozni az első albekezdés 36. pontjában a „fő üzletágak” fogalom meghatározásában említett üzletágakat és hozzájuk kapcsolódó szolgáltatásokat.

3. cikk

A szanalásért felelős hatóságok kijelölése

(1) Minden tagállam egy, vagy kivételesen több szanalási hatóságot jelöl ki, amely felhatalmazást kap a szanalási eszközök alkalmazására és a szanalási hatáskörök gyakorlására.

(2) A szanalási hatóságnak közigazgatási hatóságnak vagy közigazgatási hatáskörrel felruházott hatóságnak kell lennie.

(3) A szanalási hatóságok lehetnek nemzeti központi bankok, illetékes minisztériumok vagy más közigazgatási hatóságok vagy közigazgatási hatáskörrel felruházott hatóságok. A tagállamok kivételesen úgy rendelkezhetnek, hogy a szanalási hatóságok legyenek az 575/2013/EU rendelet és a 2013/36/EU irányelv alkalmazásában felügyeletet ellátó illetékes hatóságok. Megfelelő strukturális intézkedésekre van szükség a működési függetlenség biztosítása és az érintett hatóságnak az 575/2013/EU rendelet és a 2013/36/EU irányelv szerinti felügyeleti feladatai vagy egyéb feladatai és a szanalási hatóságnak az ezen irányelvben foglalt feladatai közötti összeférhetlenség megelőzése érdekében, az információcserére és az együttműködésre vonatkozóan a (4) bekezdésben előírt kötelezettségek sérelme nélkül. A tagállamok ennek keretében biztosítják, hogy az illetékes hatóságokon, nemzeti központi bankokon, illetékes minisztériumokon vagy más hatóságokon belül működési szempontból függetlenek legyenek egymástól egyfelől a szanalási funkciók, másfelől az érintett hatóság felügyeleti és egyéb funkciói.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 97/9/EK irányelve (1997. március 3.) a befektetőkártalanítási rendszerekről (HL L 84., 1997.3.26., 22. o.).

⁽²⁾ A Bizottság 2003/361/EK ajánlása (2003. május 6.) a mikro-, kis- és középvállalkozások fogalmának meghatározásáról (HL L 124., 2003.5.20., 36. o.).

A szanálási hatóság feladatainak az irányelv szerint ellátásában részt vevő alkalmazottakat strukturális szempontból el kell választani az 575/2013/EU rendelet és a 2013/36/EU irányelv szerinti feladatok vagy az érintett hatóság egyéb funkcióival kapcsolatos feladatok ellátásában részt vevő alkalmazottaktól, illetve rájuk külön jelentési útvonalak vonatkoznak.

E bekezdés alkalmazásában a tagállam vagy a szanálási hatóság minden szükséges belső szabályt elfogad és közzétesz, beleértve a szakmai titoktartásra és a különböző funkcionális területek közötti információcserére vonatkozó szabályokat is.

(4) A tagállamok előírják, hogy a felügyeleti és szanálási funkciókat ellátó hatóságok és a képviselőikben e funkciókat ellátó személyek szorosan működjenek együtt a szanálási határozatok előkészítésében, tervezésében és alkalmazásában, abban az esetben, ha a szanálási hatóság és az illetékes hatóság egymástól különböző szervezet és abban az esetben is, ha a funkciók ellátása egy szervezeten belül történik.

(5) Minden tagállam kijelöl egy minisztériumot, amely betölti az ezen irányelv szerinti illetékes minisztérium funkcióját.

(6) Ha a szanálási hatóság valamely tagállamban nem az illetékes minisztérium, tájékoztatnia kell az illetékes minisztériumot az irányelv szerinti határozatokról, és – amennyiben a nemzeti jog másként nem rendelkezik – meg kell szereznie a minisztérium jóváhagyását az olyan döntések végrehajtása előtt, amelyeknek közvetlen költségvetési hatásai vagy rendszerszintű következményei vannak.

(7) Az ezen irányelvnek megfelelően az illetékes hatóságok, a szanálási hatóságok és az EBH által hozott határozatok figyelembe veszik a határozat lehetséges hatását mindazon tagállamokban, ahol az intézmény vagy a csoport működik, valamint minimalizálják pénzügyi stabilitásra gyakorolt negatív hatásokat és a negatív gazdasági és társadalmi hatásokat ezekben a tagállamokban. Az EBH határozataira az 1093/2010/EU rendelet 38. cikke alkalmazandó.

(8) A tagállamok biztosítják, hogy valamennyi szanálási hatóság rendelkezzen a szanálási intézkedések alkalmazásához szükséges szaktudással, erőforrásokkal és működési kapacitással, és hatásköreit a szanálási célok eléréséhez szükséges gyorsasággal és rugalmassággal legyen képes gyakorolni.

(9) Az EBH-nak az illetékes hatóságokkal és a szanálási hatóságokkal együttműködésben ki kell fejlesztenie a megfelelő szaktudást, erőforrásokat és működési kapacitást, valamint többek közt rendszeres szakértői értékeléseken keresztül nyomon kell követnie a (8) bekezdés végrehajtását.

(10) Ha az (1) bekezdéssel összhangban egy tagállam egynél több hatóságot jelöl ki a szanálási eszközök alkalmazására és a szanálási hatáskörök gyakorlására, erről teljes körű indokolással ellátott értesítést nyújt be az EBH és a Bizottság számára, egyértelműen felosztja a feladatokat és felelősségi köröket e hatóságok között, biztosítja a megfelelő koordinációt közöttük, és a többi tagállam illetékes hatóságaival való együttműködés és koordináció céljára egyetlen hatóságot kapcsolattartó hatóságnak jelöl ki.

(11) A tagállamok tájékoztatják az EBH-t a szanálási hatóságnak és a kapcsolattartó hatóságnak kinevezett nemzeti hatóságról vagy hatóságokról, valamint adott esetben azok konkrét feladatairól és felelősségi köréről. Az EBH közzéteszi a szanálási hatóságok és a kapcsolattartó hatóságok listáját.

(12) A 85. cikk sérelme nélkül a tagállamok a nemzeti jog rendelkezéseinek megfelelően korlátozhatják a szanálási hatóság, az illetékes hatóság, valamint ezek alkalmazottjai felelősségét az ezen irányelv szerinti funkcióik ellátása során általuk tett cselekmények és mulasztások tekintetében.

II. CÍM

ELŐKÉSZÍTÉS

I. FEJEZET

Helyreállítási és szanalási tervek

1. szakasz

Általános rendelkezések

4. cikk

Egyszerűsített kötelezettségek egyes intézmények számára

(1) Tekintettel az adott intézmény csődjének az intézmény tevékenységének jellegéből, részvényesi struktúrájából, jogi formájából, kockázati profiljából, méretéből és jogállásából, más intézményekkel vagy a pénzügyi rendszer egészével való összefonódottságából, tevékenységeinek kiterjedéséből és komplexitásából, intézményvédelmi rendszerben vagy az 575/2013/EU rendelet 113. cikkének (7) bekezdésében említett egyéb kölcsönös szolidaritási rendszerekben való tagságából, valamint a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 2. pontja szerinti befektetési szolgáltatások vagy tevékenységek végzéséből kifolyólag gyakorolt esetleges hatására, és attól függően, hogy csődje és azt követő, rendes fizetéseképtelenségi eljárással történő felszámolása valószínűsíthetően jelentős negatív hatással járna-e a pénzügyi piacokra, más intézményekre, a finanszírozási feltételekre, vagy a tágabb gazdaságra, a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes és szanalási hatóságok meghatározzák az alábbiakat:

- a) az 5–12. cikkben meghatározott helyreállítási és szanalási tervek tartalma és részletei;
- b) az első helyreállítási és szanalási tervek elkészítésének határideje és a helyreállítási és szanalási tervek aktualizálásának gyakorisága, amely kisebb lehet az 5. cikk (2) bekezdésében, a 7. cikk (5) bekezdésében, a 10. cikk (6) bekezdésében és a 13. cikk (3) bekezdésében megállapított mértéknél;
- c) az intézmények által az 5. cikk (5) bekezdése, a 11. cikk (1) bekezdése és a 12. cikk (2) bekezdése, valamint a melléklet A. és B. szakaszában foglaltak szerint benyújtandó információk tartalma és részletei, ideértve információkat is;
- d) a szanalhatóság 15. cikk és a 16. cikk, valamint a melléklet C. szakasza szerinti értékelésének részletessége.

(2) Az illetékes hatóságoknak, illetve adott esetben a szanalási hatóságoknak szükség esetén a nemzeti makroprudenciális hatósággal való egyeztetést követően kell elvégezniük az (1) bekezdés szerinti értékelést.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy egyszerűsített követelmények alkalmazása esetén az illetékes hatóságok, illetve adott esetben szanalási hatóságok bármikor teljes körű, nem egyszerűsített kötelezettségeket írhatnak elő.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy az egyszerűsített követelmények alkalmazása önmagában ne befolyásolja az illetékes hatóság, illetve adott esetben a szanalási hatóság arra vonatkozó hatáskörét, hogy válságmegelőzési vagy válságkezelési intézkedést hozzon.

(5) Az EBH 2015. július 3-ig az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat bocsát ki az (1) bekezdésben említett kritériumok meghatározása érdekében az intézmény csődjének a pénzügyi piacokra, más intézményekre és finanszírozási feltételekre gyakorolt hatásának a szóban forgó bekezdés szerinti megállapítása céljából.

(6) Adott esetben figyelembe véve az (5) bekezdésben említett iránymutatások alkalmazása során gyűjtött tapasztalatokat, az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az intézmény csődjének pénzügyi piacokra, más intézményekre és finanszírozási feltételekre gyakorolt hatásának (1) bekezdés szerinti megállapítása céljából szükséges, az (1) bekezdésben említett kritériumok meghatározása érdekében.

Az EBH e szabályozástechnikai standardtervezeteket 2017. július 3-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozási technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(7) Az illetékes hatóságoknak és a szanálási hatóságoknak tájékoztatniuk kell az EBH-t arról, milyen módon alkalmazták az (1), (8), (9) és (10) bekezdést a joghatóságuk alá tartozó intézményekre. Az EBH legkésőbb 2017. december 31-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak az (1), (8), (9) és (10) bekezdés végrehajtásáról. Ezen belül a jelentés megjelöli, hogy tapasztalhatók-e eltérések az (1), (8), (9) és (10) bekezdés nemzeti szintű alkalmazása terén.

(8) A (9) és (10) bekezdésre figyelemmel a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok és adott esetben a szanálási hatóságok eltekinthessenek az alábbiak alkalmazásától:

a) az e fejezet a 2. és 3. szakaszában szereplő követelmények az olyan, központi szervhez kapcsolódó intézmények esetében, amelyek az 575/2013/EU rendelet 10. cikkének megfelelően teljes egészében vagy részben mentesülnek a nemzeti jog szerinti prudenciális követelmények alól.

b) a 2. szakaszban szereplő követelményektől olyan intézmény esetében, amely intézményvédelmi rendszer tagja.

(9) Amennyiben a (8) bekezdés alapján mentesítést adnak, a tagállamok:

a) a fejezet a 2. és 3. szakaszában szereplő követelményeket összevont alapon alkalmazzák az 575/2013/EU rendelet 10. cikke értelmében vett központi szervekre és az ahhoz kapcsolt intézményekre;

b) előírják az intézményvédelmi rendszer számára, hogy együttműködve a mentesítést kapott tagokkal, megfeleljen a 2. szakaszban szereplő követelményeknek.

Ezért az e fejezet 2. és 3. szakaszában szereplő, csoportra történő hivatkozások magukban foglalják az 575/2013/EU rendelet 10. cikke értelmében vett központi szervezet és az ahhoz kapcsolt intézményeket, valamint mindezek leányvállalatait, a 2013/36/EU irányelv 111. cikke értelmében összevont alapú felügyelet alá tartozó anyavállalatokra vagy intézményekre való hivatkozások pedig magukban foglalják a központi szervezetet.

(10) Az olyan intézmények, amelyek az 1024/2013/EU rendelet 6. cikke (4) bekezdésének értelmében az Európai Központi Bank közvetlen felügyelete alatt állnak, illetve jelentős részét képezik egy tagállam pénzügyi rendszerének, e fejezet 2. szakaszának értelmében elkészítik saját helyreállítási terveiket és ezek vonatkozásában a 3. szakasszal összhangban egyedi szanálási terveket kell készíteni.

E bekezdés alkalmazásában úgy tekintendő, hogy egy intézmény működése meghatározó részét alkotják az adott tagállam pénzügyi rendszerének, amennyiben az alábbi feltételek valamelyike teljesül:

a) eszközeinek összértéke meghaladja a 30 000 000 000 eurót; vagy

b) eszközei összértékének a letelepedés szerinti tagállam GDP-jéhez viszonyított aránya meghaladja a 20 %-ot, kivéve, ha az eszközök összértéke nem éri el az 5 000 000 000 eurót.

(11) Az EBH végrehajtástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki és ezekben meghatározza, hogy az illetékes hatóságok és a szanálási hatóságok a (7) bekezdés alkalmazásában milyen egységes formanyomtatványokat, mintadokumentumokat és fogalom meghatározásokat alkalmazzanak az információ azonosítására és az EBH-nak történő továbbítására, az arányosság elvére figyelemmel.

Az EBH e végrehajtástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkének megfelelően történő elfogadására.

2. s z a k a s z

Helyreállítás tervezés

5. cikk

Helyreállítási tervek

(1) A tagállamok biztosítják, hogy minden olyan intézmény, amely nem tagja a 2013/36/EU irányelv 111. és 112. cikke szerinti összevont felügyelet alá tartozó valamely csoportnak, készítsen és tartson naprakészen helyreállítási tervet, amely rendelkezik arról, hogy ha az adott intézmény pénzügyi helyzete súlyosan romlik, az miként rendezendő az intézmény által hozandó intézkedésekkel. A helyreállítási tervek a 2013/36/EU irányelv 74. cikke értelmében vett vállalat-irányítási intézkedésnek minősülnek.

(2) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy az intézmények legalább évente, illetve az intézmény jogi vagy szervezeti felépítésével, tevékenységével vagy pénzügyi helyzetével kapcsolatos minden olyan változást követően frissítsék helyreállítási tervüket, amely lényegi hatással lehet a helyreállítási tervre, vagy szükségessé teszi annak módosítását. Az illetékes hatóságok előírhatják, hogy az intézmények ennél gyakrabban frissítsék helyreállítási tervüket.

(3) A helyreállítási tervekben nem feltételezhető, hogy az intézménynek lehetősége lesz rendkívüli állami pénzügyi támogatás igénybevételére vagy részesülni fog ilyenben.

(4) A helyreállítási terveknek adott esetben elemzést kell tartalmazniuk arról, hogy a terv által vázolt körülmények között egy intézmény hogyan és mikor igényelhet központi banki eszközrendszert, és meg kell jelölniük, hogy várhatóan mely eszközök lennének fedezetként befogadhatók.

(5) A 4. cikk sérelme nélkül a tagállamok biztosítják, hogy a helyreállítási tervek tartalmazzák a melléklet A. szakaszában felsorolt információkat. A tagállamok előírhatják, hogy a helyreállítási tervek további információkat tüntessenek fel.

A helyreállítási terveknek olyan, lehetséges intézkedéseket is tartalmazniuk kell, amelyeket az intézmény abban az esetben hozhat meg, ha a korai beavatkozás 27. cikk szerinti feltételei teljesülnek.

(6) A tagállamok előírják, hogy a helyreállítási tervek, a helyreállítási intézkedések gyors végrehajtását biztosítandó, tartalmazzanak megfelelő feltételeket és eljárásokat, valamint a helyreállítási intézkedési lehetőségek széles körére terjedjenek ki. A tagállamok előírják, hogy a helyreállítási tervekben legyenek az intézmény egyedi feltételeinek szempontjából releváns súlyos makrogazdasági és pénzügyi stresszhelyzetre vonatkozó forgatókönyvek, beleértve a rendszer egészét érintő eseményeket és az olyan stresszhelyzeteket is, amelyek egy-egy konkrét jogi személyt vagy csoportot érintenek.

(7) Az Európai Rendszerkockázati Testülettel (ERKT) szoros együttműködésben és az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban az EBH 2015. július 3-ig iránymutatásokat bocsát ki, amelyekben részletesebben meghatározza az e cikk (6) bekezdésének alkalmazása céljából felhasználandó forgatókönyv-lehetőségeket.

(8) A tagállamok előírhatják, hogy az illetékes hatóságok rendelkezzenek hatáskörrel ahhoz, hogy előírják az intézmények számára, hogy vezessenek részletes nyilvántartást azokról a pénzügyi szerződésekről, amelyeknek az érintett intézmény szerződő fele.

(9) Az intézmény (1) bekezdésben említett vezető testületének az illetékes hatóság részére való benyújtás előtt értékelnie kell és jóvá kell hagynia a helyreállítási tervet.

(10) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben, a 4. cikk sérelme nélkül, részletesebben meghatározza a helyreállítási tervben szerepeltetendő, az e cikk (5) bekezdésében említett információkat.

Az EBH e szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozási technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

6. cikk

A helyreállítási tervek értékelése

(1) A tagállamok előírják, hogy azok az intézmények, amelyek az 5. cikk (1) bekezdése, illetve a 7. cikk (1) bekezdése értelmében helyreállítási tervet kötelesek készíteni, azt vizsgálat céljából nyújtják be az illetékes hatóságnak. A tagállamok előírják továbbá, hogy az intézmények az illetékes hatóságok számára kielégítő módon igazolják, hogy a tervek megfelelnek a (2) bekezdés szerinti kritériumoknak.

(2) Az illetékes hatóság – hat hónappal az egyes tervek benyújtását és az azon tagállamok illetékes hatóságaival folytatott konzultációt követően, amelyekben jelentős fióktelepek működnek, és ha az az adott fióktelep szempontjából releváns – megvizsgálja a tervet, és értékeli, hogy az milyen mértékben felel meg az 5. cikkben megállapított követelményeknek és a következő kritériumoknak:

a) meglehetősen valószínű, hogy a tervben javasolt intézkedések végrehajtásával fenntartható vagy helyreállítható az intézmény vagy csoport életképessége és pénzügyi helyzete, figyelembe véve az intézmény által hozott vagy tervezett előkészítő intézkedéseket;

b) meglehetősen valószínű, hogy a terv és a tervben szereplő egyes opciók minden valószínűség szerint gyorsan és hatékonyan végrehajthatók pénzügyi stresszhelyzetben, a lehető legnagyobb mértékben elkerülve, hogy a pénzügyi rendszerre jelentős kedvezőtlen hatást gyakoroljanak, még olyan forgatókönyvek megvalósulását is beleértve, amelyek azt eredményeznék, hogy ugyanebben az időszakban más intézmények is helyreállítási terveket hajtanak végre.

(3) Az illetékes hatóság a helyreállítási tervek megfelelőségének értékelésekor a szervezeti felépítés összetettségéhez és az intézmény kockázati profiljához mérten figyelembe veszi az intézmény tőke- és finanszírozási struktúrájának megfelelőségét.

(4) Az illetékes hatóság a szanalási hatóság rendelkezésére bocsátja a helyreállítási tervet. A szanalási hatóság megvizsgálhatja a helyreállítási tervet annak megállapítása céljából, hogy tartalmaz-e olyan intézkedéseket, amelyek kedvezőtlenül befolyásolhatják az intézmény szanalhatóságát, és ajánlásokat tehet az illetékes hatóságnak ez ügyben.

(5) Ha az illetékes hatóság értékelése szerint a helyreállítási tervben lényeges hiányosságok vannak, vagy a terv végrehajtásának lényegi akadályai lehetnek, megállapításait közli az intézménnyel vagy a csoport anyavállalatával, és előírja számára, hogy két hónapon belül – mely határidő a hatóság jóváhagyásával további egy hónappal meghosszabbítható – nyújtson be átdolgozott tervet, amelyben bemutatja az említett hiányosságok vagy akadályok kezelését.

Mielőtt egy intézménytől megkövetelnék, hogy helyreállítási tervét ismét nyújtsa be, az illetékes hatóság az intézmény számára lehetőséget biztosít arra, hogy megtegye az e követelménnyel kapcsolatos észrevételeit.

Amennyiben az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy az átdolgozott terv a hiányosságokat és akadályokat nem orvosolja megfelelően, lehetősége van az intézményt arra utasítani, hogy eszközöljön bizonyos konkrét módosításokat a terven.

(6) Ha az intézmény nem nyújt be átdolgozott helyreállítási tervet, vagy az illetékes hatóság megítélése szerint az átdolgozott helyreállítási terv nem orvosolja megfelelően az eredeti értékelésben megállapított hiányosságokat és potenciális akadályokat, és a terv konkrét módosításaira vonatkozó utasítással a hiányosságok, illetve akadályok nem orvosolhatók megfelelően, az illetékes hatóság arra kötelezi az intézményt, hogy ésszerű határidőn belül azonosítsa, hogy milyen módosításokat tud eszközölni az üzletvitelén annak érdekében, hogy kiküszöbölje a helyreállítási terv hiányosságait, illetve az annak végrehajtása előtt álló akadályokat.

Ha az intézmény az illetékes hatóság által megszabott határidőn belül nem azonosítja az ilyen módosításokat, vagy ha az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy az intézmény által javasolt intézkedésekkel a hiányosságok, illetve akadályok nem lennének megfelelően kezelhetők, akkor az illetékes hatóság bármely általa szükségesnek és arányosnak ítélt intézkedés meghozatalára utasíthatja az intézményt, figyelembe véve a hiányosságok és akadályok súlyosságát és az intézkedések hatását az intézmény üzletvitelére.

Az illetékes hatóság a 2013/36/EU irányelv 104. cikkének sérelme nélkül az alábbiakra utasíthatja az intézményt:

- a) az intézmény kockázati profiljának, így a likviditási kockázatának mérséklése;
- b) a feltőkésítésre vonatkozó intézkedések kellő időben történő meghozatalának lehetővé tétele;
- c) az intézmény stratégiájának és felépítésének felülvizsgálata;
- d) a forrásbevonási stratégia módosítása a fő üzletágak és kritikus funkciók ellenálló képességének fokozása érdekében;
- e) az intézmény irányítási struktúrájának átalakítása.

Az intézkedések e bekezdésben megállapított listája nem zárja ki, hogy a tagállamok az illetékes hatóságok számára további intézkedések meghozatalát is engedélyezzék a nemzeti jog szerint.

(7) Ha az illetékes hatóság a (6) bekezdés alapján intézkedések meghozatalára kötelez egy intézményt, az intézkedésekre vonatkozó határozatának indokoltnak és arányosnak kell lennie.

A határozatról az intézményt írásban kell értesíteni, és az ellen fellebbezésnek van helye.

(8) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza azokat a minimumkövetelményeket, amelyeket az illetékes hatóságnak értékelnie kell az e cikk (2) bekezdésében és a 8. cikk (1) bekezdésében említett értékelés céljából.

Az EBH e szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozási technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

7. cikk

Csoportszintű helyreállítási tervek

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az EU-szintű anyavállalatok készítsenek csoportszintű helyreállítási tervet és nyújtsák be azt az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak. A csoportszintű helyreállítási terveknek az EU-szintű anyavállalat által vezetett csoport egészére vonatkozó helyreállítási tervet kell tartalmazniuk. A csoportszintű helyreállítási tervben meg kell határozni azokat az intézkedéseket, amelyeket adott esetben végre kell majd hajtani az EU-szintű anyavállalat és az egyes leányvállalatok szintjén.

(2) A 8. cikknek megfelelően az illetékes hatóságok előírhatják a leányvállalatok számára, hogy készítsenek és nyújtsanak be egyénileg helyreállítási tervet.

(3) Az összevont felügyeletet ellátó hatóság – az ezen irányelvben előírt titoktartási követelmények megléte esetén – továbbítja a csoportszintű helyreállítási tervet az alábbiaknak:

- a) a 2013/36/EU irányelv 115. és 116. cikkében említett érintett illetékes hatóságoknak;
- b) azon tagállamok illetékes hatóságainak, amelyekben jelentős fióktelepek működnek, ha az az adott fióktelep szempontjából releváns;
- c) a csoportszintű szanalási hatóságnak; továbbá
- d) a leányvállalatok szanalási hatóságainak.

(4) A csoportszintű helyreállítási terv célja a csoport mint egész, illetve a csoportot alkotó intézmények stabilitásának biztosítása stresszhelyzetben, egyrészt a válsághelyzet okainak kezelésével vagy megszüntetésével, másrészt a csoport vagy az érintett intézmény pénzügyi helyzetének rendezésével, ugyanakkor a csoport más tagjainak pénzügyi helyzetét is figyelembe véve.

A csoportszintű helyreállítási tervnek olyan intézkedéseket kell tartalmaznia, amelyek célja az EU-szintű anyavállalat, az 1. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontjában említett szervezetek, valamint a leányvállalatok, és amennyiben a 2013/36/EU irányelv értelmében alkalmazandó, a jelentős fióktelepek szintjén meghozandó intézkedések koordinációjának és konzisztenciájának biztosítása.

(5) A csoportszintű helyreállítási terv és a valamely leányvállalat részére készített bármely terv tartalmazza az 5. cikkben meghatározott elemeket. Az említett terveknek tartalmazniuk kell adott esetben a III. fejezet szerint kötött, csoporton belüli pénzügyi támogatási megállapodásnak megfelelően elfogadott, csoporton belüli pénzügyi támogatások nyújtására vonatkozó rendelkezéseket.

(6) A csoportszintű helyreállítási terveknek tartalmazniuk kell az 5. cikk (6) bekezdésében meghatározott forgatókönyvek esetén alkalmazandó lépéseket tartalmazó lehetőségek sorát.

A csoportszintű helyreállítási terv minden egyes forgatókönyv tekintetében meghatározza, hogy van-e a helyreállítási intézkedések végrehajtásának akadálya a csoporton belül, így a terv által érintett egyedi vállalatok szintjén, és van-e a szavatolóőke csoporton belüli haladéktalan átruházásának vagy a kötelezettségek vagy eszközök visszafizetésének jelentős gyakorlati vagy jogi akadálya.

(7) A csoportszintű helyreállítási tervet az (1) bekezdés szerint elkészítő vállalat vezető testülete értékeli és jóváhagyja a csoportszintű helyreállítási tervet, mielőtt benyújtaná azt az összevont felügyeletet ellátó hatósághoz.

8. cikk

A csoportszintű helyreállítási tervek értékelése

(1) Az összevont felügyeletet ellátó hatóság, a leányvállalatok illetékes hatóságaival közösen és a 2013/36/EU irányelv 116. cikkében említett illetékes hatóságokkal, valamint – amennyiben a jelentős fióktelepek számára releváns – a jelentős fióktelepek illetékes hatóságaival folytatott konzultációt követően, felülvizsgálja a csoportszintű helyreállítási tervet, és értékeli, hogy az milyen mértékben felel meg a 6. és 7. cikkben meghatározott követelményeknek és kritériumoknak. Az értékelést a 6. cikkben meghatározott eljárásnak és e cikknek megfelelően kell elvégezni, és az a csoport működése által érintett valamennyi tagállam esetében figyelembe veszi a helyreállítási intézkedések pénzügyi stabilitásra gyakorolt lehetséges hatását.

(2) Az összevont felügyeletet ellátó hatóság és a leányvállalatok illetékes hatóságai az alábbi kérdésekben együttes határozatot meghozatalára törekednek:

a) a csoportszintű helyreállítási terv felülvizsgálata és értékelése;

b) a csoporthoz tartozó intézmények esetében szükséges-e egyéni helyreállítási tervet készíteni; továbbá

c) a 6. cikk (5) és (6) bekezdésében említett intézkedések alkalmazása;

A feleknek törekedniük kell arra, hogy az együttes határozatot négy hónapon belül meghozzák attól a naptól számítva, amikor az összevont felügyeletet ellátó hatóság a 7. cikk (3) bekezdésével összhangban a csoportszintű helyreállítási tervet továbbította.

Az EBH egy illetékes hatóság kérésére az 1093/2010/EU rendelet 31. cikkének c) pontjával összhangban segítheti az illetékes hatóságokat a közös határozat meghozatalában.

(3) Ha az illetékes hatóságok a továbbítástól számított négy hónapon belül nem hoznak együttes határozatot a csoportszintű helyreállítási terv vizsgálatáról és értékeléséről vagy az EU-szintű anyavállalat által a 6. cikk (5) és (6) bekezdésével összhangban meghozandó bármely intézkedésről, akkor az összevont felügyeletet ellátó hatóság maga hoz határozatot ezekben az ügyekben. Az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak határozata meghozatalához előzetesen figyelembe kell vennie a többi illetékes hatóság által a négy hónap során kifejtett véleményeket és fenntartásokat. Az összevont felügyeletet ellátó hatóság megküldi a határozatot az EU-szintű anyavállalatnak és a többi illetékes hatóságnak.

Ha a négy hónapos időszak végén a (2) bekezdésben említett valamelyik illetékes hatóság egy, a (7) bekezdésben említett ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban az EBH elé utal, akkor az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak el kell halasztania döntését, és meg kell várnia az EBH az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban esetlegesen hozott bármely határozatát, majd határozatát az EBH határozatával összhangban kell meghoznia. A négy hónapos időszak az említett rendelet szerinti egyeztetési időszaknak minősül. Az EBH egy hónapon belül hozza meg határozatát. A négy hónapos időszak végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem utalható az EBH elé. Abban az esetben, ha az EBH egy hónapon belül nem hoz határozatot, az összevont felügyeletet ellátó hatóság határozatát kell alkalmazni.

(4) Ha az illetékes hatóságok a következő ügyekben a továbbítástól számított négy hónapon belül nem hoznak együttes határozatot:

- a) a joghatóságuk alá tartozó intézmények esetében kell-e egyéni helyreállítási tervet készíteni; vagy
- b) a 6. cikk (5) és (6) bekezdésében említett intézkedéseket a leányvállalatok szintjén kell-e alkalmazni,

akkor az illetékes hatóságoknak maguknak kell határozniuk:

Ha a négy hónapos időszak végén valamelyik érintett illetékes hatóság egy, a (7) bekezdésben említett ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban az EBH elé utal, akkor a leányvállalat illetékes hatóságának el kell halasztania döntését, és meg kell várnia, hogy az EBH az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban határozatot hozzon, majd határozatát az EBH határozatával összhangban kell meghoznia. A négy hónapos időszakot az említett rendelet szerinti egyeztetési időszaknak kell tekinteni. Az EBH egy hónapon belül hozza meg határozatát. A négy hónapos időszak végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem utalható az EBH elé. Abban az esetben, ha az EBH egy hónapon belül nem hoz határozatot, a leányvállalatért egyéni szinten felelős illetékes hatóság határozatát kell alkalmazni.

(5) Azok a további illetékes hatóságok, amelyek a (4) bekezdéssel összhangban nem jelezték egyetértésük hiányát, együttes határozatot hozhatnak a joghatóságuk alá tartozó csoporthoz tartozó vállalkozásokra vonatkozó csoportszintű helyreállítási tervről.

(6) A (2) vagy a (5) bekezdésben említett együttes határozat, illetve a (3) és a (4) bekezdésben említett együttes határozat hiányában az illetékes hatóságok által hozott határozatok véglegesnek minősülnek, és az érintett tagállamok illetékes hatóságainak alkalmazniuk kell azokat.

(7) Valamely illetékes hatóságnak a (3) vagy (4) bekezdésnek megfelelő kérelme alapján lehetőség van arra, hogy az EBH csak elősegítse azt, hogy az illetékes hatóságok az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban megállapodásra jussanak a helyreállítási tervek értékelése és a 6. cikk (6) bekezdése a), b) és d) pontjában szereplő intézkedések végrehajtása tekintetében.

9. cikk

Indikátorok a helyreállítási tervben

(1) Az 5–8. cikk alkalmazásának céljára az illetékes hatóságok előírják, hogy minden helyreállítási terv tartalmazzon egy olyan, az intézmény által kialakítandó, indikátorokból álló keretet, amely meghatározza, hogy mely ponton hozhatók meg adott esetben a tervben említett megfelelő intézkedések. Ezekről az indikátorokról az illetékes hatóságok állapodnak meg a helyreállítási tervek 6. és 7. cikknek megfelelő értékelése során. Az indikátorok lehetnek az intézmény pénzügyi helyzetével összefüggő, mennyiségi vagy minőségi jellegű mutatók, és alakulásuknak könnyen figyelemmel kísérhetőnek kell lennie. Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy az intézmények megfelelő intézkedéseket vezessenek be a mutatók rendszeres figyelemmel kísérésére.

Az első albekezdés ellenére az intézmény:

- a) a helyreállítási terve alapján intézkedést hozhat akkor is, ha a helyzet nem felel meg a vonatkozó indikátornak, de az intézmény vezető testülete a körülmények alapján azt helyénvalónak ítéli; vagy
- b) eltekinthet az intézkedés meghozatalától, amennyiben az intézmény vezető testülete úgy ítéli meg, hogy az a helyzet körülményeiből adódóan nem lenne helyénvaló;

A helyreállítási tervben szereplő intézkedés meghozatalára, illetve az intézkedés meghozatalától való eltekintésre vonatkozó határozatról haladéktalanul értesíteni kell az illetékes hatóságot.

(2) Az EBH 2015. július 3-ig az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat bocsát ki, amelyekben meghatározza az (1) bekezdésben említett minőségi és mennyiségi indikátorok minimumlistáját.

3. s z a k a s z

S z a n á l á s i t e r v e z é s

10. cikk

S z a n á l á s i t e r v e k

(1) A szanálási hatóságnak – az illetékes hatósággal való konzultációt követően, valamint azt követően, hogy konzultált a hatáskörrel rendelkező szanálási hatóságokkal, amelynek területén jelentős fióktelepek találhatók, amennyiben ez a jelentős fióktelep szempontjából releváns – szanálási tervet kell készítenie minden olyan intézmény tekintetében, amely nem tagja a 2013/36/EU irányelv 111. és 112. cikke szerint összevont alapú felügyelet hatálya alá tartozó csoportnak. A szanálási terv rendelkezik azokról a szanálási intézkedésekről, amelyeket a szanálási hatóság fogantathat, amennyiben az intézmény megfelel a szanálási feltételeknek. A (7) bekezdésben említett információkat az érintett intézmény tudomására kell hozni.

(2) A szanálási terv kidolgozásakor a szanálási hatóság azonosítja a szanálhatóság előtt álló valamennyi lényeges akadályt, és – amennyiben szükséges és arányosnak tekinthető – meghatározza a megfelelő fellépéseket ezen akadályok kezelésére, e cím II. fejezetével összhangban.

(3) A szanálási terv készítése során releváns forgatókönyveket kell figyelembe venni, ideértve az egyedi okokra visszavezethető csődeseményt, vagy a szélesebb körű pénzügyi instabilitás vagy rendszerszintű események idején bekövetkező eseményeket. A szanálási terv nem feltételezheti az alábbiakat:

- a) bármely rendkívüli állami pénzügyi támogatás a 100. cikk szerint létrehozott finanszírozási rendszerek igénybevételén túl;
- b) bármely, központi banki sürgősségi likviditási támogatás; vagy
- c) nem szokásos feltételű biztosítékkal, időtartamra és kamatozási feltételekkel nyújtott központi banki likviditási támogatás.

(4) A szanálási tervnek elemzést kell tartalmaznia arról, hogy a terv által vázolt körülmények között egy intézmény hogyan és mikor igényelhet központi banki eszközrendszert, és meg kell jelölnie, hogy várhatóan mely eszközök lennének fedezetként befogadhatók.

(5) A szanálási hatóságok megkövetelhetik az intézményektől, hogy segítséget nyújtsanak a szanálási tervek elkészítéséhez és aktualizálásához.

(6) A szanálási tervek felülvizsgálatát és adott esetben aktualizálását legalább évente, továbbá az intézmény jogi vagy szervezeti felépítésével, tevékenységével vagy pénzügyi helyzetével kapcsolatos minden olyan érdemi változás után el kell végezni, amely jelentős hatással lehet a terv eredményességére, vagy másképpen szükségessé teszi a szanálási terv módosítását.

A szanalási tervek első albekezdés szerinti felülvizsgálata vagy aktualizálása céljából az intézmények és az illetékes hatóságok haladéktalanul értesítik a szanalási hatóságokat minden olyan változásról, amely a szanalási terv felülvizsgálatát vagy aktualizálását teszi szükségessé.

(7) A 4. cikk sérelme nélkül, a szanalási terv opciókat határoz meg a IV. címben említett szanalási eszközöknek és hatásköröknek az intézményre való alkalmazására vonatkozóan. Adott esetben és lehetőség szerint számszerűsítve tartalmazza a következőket:

- a) a terv kulcsfontosságú elemeinek összefoglalása;
- b) a szanalási terv legutóbbi módosítása óta az intézmény tekintetében bekövetkezett érdemi változások összefoglalása;
- c) annak bemutatása, hogy a kritikus funkciók és a fő üzletágak jogilag és gazdaságilag hogyan különíthetők el más funkcióktól a szükséges mértékben annak érdekében, hogy az intézmény csődje esetén a folytonosság biztosítható legyen;
- d) becsült időkeret a terv minden egyes lényegi vonatkozásának megvalósítása tekintetében;
- e) a szanalhatóság e cikk (2) bekezdése és a 15. cikk szerint elvégzett értékelésének részletes leírása;
- f) a 15. cikk szerint elvégzett értékelés során feltárt szanalhatósági akadályok kezelésére, illetve kiküszöbölésére a 17. cikk szerint előírt intézkedések leírása;
- g) az intézmény kritikus funkciói, fő üzletágai és eszközei értékének és értékesíthetőségének meghatározására irányuló eljárások leírása;
- h) azon intézkedések részletes leírása, amelyek biztosítják, hogy a 11. cikk szerint előírt információk naprakészek legyenek, és mindenkor a szanalási hatóságok rendelkezésére álljanak;
- i) a szanalási hatóság arra vonatkozó ismertetése, hogy hogyan finanszírozhatók a szanalási opciók az alábbiak bevonása nélkül:
 - i. bármely rendkívüli állami pénzügyi támogatás a 100. cikk szerint létrehozott finanszírozási rendszerek igénybevételén túl;
 - ii. bármely, központi banki sürgősségi likviditási támogatás; vagy
 - iii. nem szokásos feltételű biztosítékkal, időtartamra és kamatozási feltételekkel nyújtott központi banki likviditási támogatás;
- j) a különböző lehetséges forgatókönyveknek és az alkalmazandó ütemterveknek megfelelően alkalmazható különféle szanalási stratégiák részletes leírása;
- k) a kritikus jellegű kölcsönös függőségi kapcsolatok bemutatása;
- l) a kifizetésekhez, elszámolási szolgáltatásokhoz és egyéb infrastruktúrákhoz történő hozzáférés folytonosságát biztosító lehetőségek leírása, valamint az ügyfélpozíciók hordozhatóságának értékelése;
- m) a terv által az intézmény munkavállalóira gyakorolt hatások elemzése, beleértve a járulékos költségek elemzését is, valamint a munkavállalókkal a szanalási folyamat során való konzultációra szolgáló, tervezett eljárások leírása, adott esetben figyelembe véve a szociális partnerekkel folytatott párbeszédet célzó nemzeti rendszereket;
- n) a médiával és az állampolgárokkal folytatandó kommunikációt bemutató terv;

- o) a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó, a 45. cikk (1) bekezdésében megállapított minimumkövetelmények, és adott esetben azok elérésének határideje;
- p) adott esetben a szavatolótőkére és a hitelezői feltőkésítésbe szerződéses kikötés alapján bevonható instrumentumokra vonatkozó, a 45. cikk (1) bekezdésében megállapított minimumkövetelmények, és adott esetben azok elérésének határideje;
- q) az intézmény működési eljárásainak folyamatos fenntartását szolgáló lényeges műveletek és rendszerek bemutatása;
- r) valamint adott esetben az intézmény szanalási tervvel kapcsolatos véleménye.

(8) A tagállamok biztosítják, hogy a szanalási hatóságok hatáskörrel rendelkezzenek ahhoz, hogy előírják egy, az intézmény és az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet számára, hogy részletes nyilvántartást vezessen azokról a pénzügyi szerződésekről, amelyeknek szerződő fele. A szanalási hatóság előírhatja, hogy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet milyen határidőn belül köteles bemutatni ezeket a nyilvántartásokat. Ugyanezt a határidőt kell alkalmazni a joghatósága alá tartozó valamennyi intézményre és az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezetre. A szanalási hatóság különböző határidőket írhat elő a 2. cikk 100. pontjában említett pénzügyi szerződések különböző típusai tekintetében. E bekezdés nem érinti az illetékes hatóság információgyűjtési jogkörét.

(9) Az EBH az ERKT-vel folytatott konzultációt követően szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben részletesen meghatározza a szanalási terv tartalmát.

Az EBH e szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

11. cikk

A szanalási tervekhez és az együttműködéshez szükséges intézményi információk

1. A tagállamok biztosítják, hogy a szanalási hatóságok rendelkezzenek olyan hatáskörrel, amelynek alapján előírhatják az intézmények számára az alábbiakat:

- a) szükséges mértékű együttműködés a szanalási tervek elkészítésében;
- b) a szanalási tervek elkészítéséhez és végrehajtásához szükséges összes információ biztosítása akár közvetlenül, akár az illetékes hatóságon keresztül.

A szanalási hatóságoknak különösen a melléklet B. szakaszában meghatározott információk és elemzés bekérésére kell hatáskört biztosítani.

2. Az érintett tagállamok illetékes hatóságai együttműködnek a szanalási hatóságokkal annak ellenőrzésében, hogy az (1) bekezdésben meghatározott információk vagy azok egy része már rendelkezésre áll-e. Ha az említett információk rendelkezésre állnak, az illetékes hatóságok megküldik azokat a szanalási hatóságoknak.

3. Az EBH végrehajtástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az e cikk szerinti információ biztosítása során használandó eljárásokra és egységes formanyomtatványok és mintadokumentumok minimális körére vonatkozóan.

Az EBH e végrehajtástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtási technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

12. cikk

Csoportszintű szanalási tervek

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a csoportszintű szanalási hatóságok a leányvállalatok szanalási hatóságával együtt és – amennyiben az az adott jelentős fióktelep szempontjából releváns – a jelentős fióktelepek szanalási hatóságaival folytatott konzultációt követően, készítsenek csoportszintű szanalási terveket. A csoportszintű szanalási tervek tartalmazzak egy az EU-szintű anyavállalat által vezetett csoport egészének akár az EU-szintű anyavállalat szintjén végrehajtható szanalására, akár a csoportnak a leányvállalatok feldarabolásán és szanalásán keresztüli szanalására vonatkozó szanalási tervet. A csoportszintű szanalási terv azonosítja az alábbiak szanalását célzó intézkedéseket:

- a) az EU-szintű anyavállalat;
 - b) a csoport részét képező és az Unióban található leányvállalatok;
 - c) az 1. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontjában említett szervezetek; továbbá
 - d) a VI. címre figyelemmel, a csoport részét képező és az Unión kívül található leányvállalatok;
- (2) A csoportszintű szanalási tervet a 11. cikk szerint megadott információk alapján kell elkészíteni.
- (3) A csoportszintű szanalási terv:
- a) meghatározza a 10. cikk (3) bekezdésében említett forgatókönyvek esetében a csoporthoz tartozó vállalkozások tekintetében foganatosítandó szanalási intézkedéseket, amelyeket az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) és d) pontjában említett szervezetek, az anyavállalat és a leányintézmények tekintetében szanalási intézkedések révén, illetve a leányintézmények tekintetében koordinált szanalási intézkedések révén kell végrehajtani;
 - b) megvizsgálja, mennyire alkalmazhatók és használhatók a szanalási eszközök és hatáskörök összehangolt módon a csoporton belüli, az Unióban letelepedett vállalkozásokra – ezen eszközök és hatáskörök közé értve a csoport egészének vagy a csoporton belüli több vállalkozás által végzett tevékenységnek vagy üzletágnak, illetve a csoporton belüli egyes vállalkozásoknak harmadik fél általi megvásárlását lehetővé tevő intézkedéseket is –, és azonosítja az összehangolt szanalás akadályait;
 - c) ha a csoporthoz harmadik országokban bejegyzett vállalkozások is tartoznak, azonosítja a harmadik országbeli érintett hatóságokkal való együttműködésre és koordinációra irányuló megfelelő intézkedéseket, valamint a szanalás Unión belüli következményeit;
 - d) a csoportszintű szanalás feltételeinek való megfelelés esetén azonosítja a csoportszintű szanalás elősegítéséhez szükséges intézkedéseket, beleértve egyes konkrét funkciók vagy üzletágak jogi és gazdasági leválasztását;
 - e) meghatározza az ezen irányelvben nem említett olyan további intézkedéseket, amelyeket a csoportszintű szanalási hatóság kíván alkalmazni a csoport szanalásához;
 - f) meghatározza, hogyan történne a csoportszintű szanalási intézkedések finanszírozása és hol volna szükség a finanszírozási rendszerre, megállapítja, hogy milyen elvek alapján történjen a finanszírozási felelősség megosztása a különböző tagállamok finanszírozási forrásai között. A terv nem feltételezheti az alábbiakat:
 - i. bármely rendkívüli állami pénzügyi támogatás a 100. cikk szerint létrehozott finanszírozási rendszerek igénybevételén túl;
 - ii. bármely központi banki sürgősségi likviditási támogatás; vagy

iii. bármely nem szokásos feltételű biztosítékkal, időtartamra és kamatozási feltételekkel nyújtott központi banki likviditási támogatás.

Ezeket az elveket igazságos és kiegyensúlyozott kritériumok alapján kell megállapítani, és ennek során különösen a 107. cikk (5) bekezdésében foglaltakat, valamint azt kell figyelembe venni, hogy azok milyen hatást gyakorolnak az érintett tagállamokban a pénzügyi stabilitásra.

(4) A csoport szanálhatóságának a 16. cikk szerinti értékelését a csoportszintű szanalási terv e cikkel összhangban történő elkészítésével és aktualizálásával egyidejűleg kell elvégezni. A csoportszintű szanalási tervben részletesen be kell mutatni a szanalhatóságnak a 13a. cikkel összhangban elvégzett értékelését.

(5) A csoportszintű szanalási terv egyik tagállamra sem gyakorolhat aránytalan mértékű hatást.

(6) Az EBH az ERKT-val folytatott konzultációt követően szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza a csoportszintű szanalási tervek tartalmát a csoportok üzleti modelljei sokféleségének figyelembevételével.

Az EBH e szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozási technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

13. cikk

A csoportszintű szanalási tervekre vonatkozó követelmény és eljárás

(1) Az EU-szintű anyavállalatoknak be kell nyújtaniuk a csoportszintű szanalási hatóságnak azokat az információkat, amelyek benyújtása a 11. cikkel összhangban előírható. Ezeknek az információknak az EU-szintű anyavállalatra, valamint az előírt mértékig a csoporthoz tartozó egyes vállalkozásokra kell vonatkozniuk, beleértve az 1. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontjában említett vállalkozásokat.

A csoportszintű szanalási hatóság – az irányelvben előírt titoktartási követelmények megléte esetén – az e bekezdésnek megfelelően benyújtott információkat az alábbiaknak továbbítja:

- a) az EBH-nak;
- b) a leányvállalatok szanalási hatóságainak;
- c) azon joghatóságok szanalási hatóságainak, amelyekben jelentős fióktelepek működnek, amennyiben az a jelentős fióktelep szempontjából releváns;
- d) a 2013/36/EU irányelv 115. és 116. cikkében említett érintett illetékes hatóságoknak; valamint
- e) azon tagállamok szanalási hatóságainak, amelyekben az 1. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontjában említett szervezetek székhellyel rendelkeznek.

Azon információknak, amelyet a csoportszintű szanalási hatóság továbbít a leányvállalatok szanalási hatóságai és illetékes hatóságai, azon joghatóság szanalási hatóságai, amelynek területén jelentős fióktelepek találhatóak, valamint a 2013/36/EU irányelv 115. és 116. cikkében említett érintett illetékes hatóságok részére, legalább a leányvállalat vagy jelentős fióktelep számára releváns valamennyi információt tartalmaznia kell. Az EBH részére nyújtott információknak tartalmaznia kell az EBH-nak a csoportszintű szanalási tervekkel kapcsolatos szerepe szempontjából lényeges valamennyi információt. Harmadik országokban található leányvállalatokra vonatkozó információk esetében a csoportszintű szanalási hatóság az érintett harmadik ország felügyeleti hatóságának vagy szanalási hatóságának a jóváhagyása nélkül nem köteles továbbítani az említett információt.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a csoportszintű szanalási hatóságok az e cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett szanalási hatóságokkal együtt a szanalási kollégiumokban, továbbá az érintett illetékes hatóságokkal – köztük a jelentős fióktelepek működési helye szerinti tagállamok joghatóságának illetékes hatóságaival – folytatott konzultációt követően készítsék el és tartsák karban a csoportszintű szanalási terveket. A csoportszintű szanalási hatóságok saját döntésük alapján bevonhatják a csoportszintű szanalási tervek elkészítésébe és naprakészen tartásába azon joghatóságok harmadik országbeli szanalási hatóságait, amelyekben a csoport leányvállalatot, pénzügyi holding társaságot vagy a 2013/36/EU irányelv 51. cikkében említett jelentős fióktelepet létesített, amennyiben e hatóságok megfelelnek az ezen irányelv 98. cikkében megállapított titoktartási követelményeknek.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a csoportszintű szanalási tervek felülvizsgálatára és adott esetben aktualizálására legalább évente sor kerüljön, továbbá a csoport vagy a csoportba tartozó bármely vállalkozás jogi vagy szervezeti felépítésével, tevékenységével vagy pénzügyi helyzetével kapcsolatos minden olyan változás után, amely jelentős hatással lehet a tervre vagy szükségessé teheti annak módosítását.

(4) A csoportszintű szanalási tervet a csoportszintű szanalási hatóság és a leányvállalatok szanalási hatóságainak együttes határozata formájában kell elfogadni.

Az említett szanalási hatóságok az együttes határozatot négy hónapon belül hozzák meg attól a naptól számítva, amikor a csoportszintű szanalási hatóság az (1) bekezdés második albekezdésében említett információkat továbbította.

Az EBH egy szanalási hatóság kérésére az 1093/2010/EU rendelet 31. cikkének c) pontjával összhangban segítheti a szanalási hatóságokat a közös határozat meghozatalában.

(5) Ha a szanalási hatóságok négy hónapon belül nem hozzák meg az együttes határozatot, akkor a csoportszintű szanalási hatóságnak magának kell meghoznia a határozatot a csoportszintű szanalási tervről. A határozathoz teljes körű indokolást kell fűzni és abban figyelembe kell venni a többi szanalási hatóság által kifejtett véleményeket és fenntartásokat. A csoportszintű szanalási hatóságnak az EU-szintű anyavállalat rendelkezésére kell bocsátania a határozatot.

Az e cikk (2) bekezdésére is figyelemmel, ha a négy hónapos időszak végén valamelyik szanalási hatóság az ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban az EBH elé utalja, akkor a csoportszintű szanalási hatóságnak el kell halasztania döntését, meg kell várnia, hogy az EBH az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban határozatot hozzon, majd határozatát az EBH határozatával összhangban kell meghoznia. A négy hónapos időszakot az említett rendelet szerinti egyeztetési időszakként kell tekinteni. Az EBH egy hónapon belül hozza meg határozatát. A négy hónapos időtartam végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem utalható az EBH elé. Abban az esetben, ha az EBH egy hónapon belül nem hoz határozatot, a csoportszintű szanalási hatóság határozata alkalmazandó.

(6) Amennyiben a szanalási hatóságok négy hónapon belül nem hozzák meg az együttes határozatukat, akkor a leányvállalatért felelős egyes szanalási hatóságoknak saját maguknak kell határozatot hozniuk, valamint el kell készíteniük és naprakészen kell tartaniuk a joghatóságuk alá tartozó szervezetek szanalási tervét. Az egyes határozatokat teljes körű indokolással kell ellátni, azokban meg kell jelölni, hogy miért nem értenek egyet a javasolt csoportszintű szanalási tervvel, valamint figyelembe kell venni a többi illetékes hatóság és szanalási hatóság által kifejtett véleményeket és fenntartásokat. Minden szanalási hatóságnak értesítenie kell a határozatáról a szanalási kollégium többi tagját.

Az e cikk (9) bekezdésére is figyelemmel, ha a négy hónapos időszak végén valamelyik szanalási hatóság az ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban az EBH elé utalja, akkor az érintett szanalási hatóságnak el kell halasztania döntését, meg kell várnia, hogy az EBH az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban határozatot hozzon, majd határozatát az EBH határozatával összhangban kell meghoznia. A négy hónapos időszakot az említett rendelet szerinti egyeztetési időszakként kell tekinteni. Az EBH egy hónapon belül hozza meg határozatát. A négy hónapos időtartam végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem utalható az EBH elé. Abban az esetben, ha az EBH egy hónapon belül nem hoz határozatot, a leányvállalat szanalási hatóságának határozatát kell alkalmazni.

(7) Azok a további szanálási hatóságok, amelyek a (6) bekezdéssel összhangban nem jelezték egyetértésük hiányát, együttes határozatot hozhatnak a joghatóságuk alá tartozó csoporthoz tartozó vállalkozásokra vonatkozó csoportszintű szanálási tervről.

(8) A (4) és a (7) bekezdésben említett együttes határozatok, illetve az (5) és a (6) bekezdésben említett együttes határozat hiányában a szanálási hatóságok által hozott határozatok véglegesnek minősülnek, és a többi érintett szanálási hatóságnak alkalmaznia kell azokat.

(9) Az e cikk (5) vagy (6) bekezdésének megfelelően, ha valamelyik szanálási hatóság kérelmezi, lehetőség van arra, hogy az EBH elősegítse azt, hogy a szanálási hatóságok az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban megállapodásra jussanak, kivéve, ha valamelyik érintett szanálási hatóság úgy ítéli meg, hogy a nézetkülönbség olyan témával kapcsolatban alakult ki, amely ütközik a tagállama költségvetési hatáskörével.

(10) A (4) és (7) bekezdés alapján hozott együttes határozatok esetén, illetve ha a szanálási hatóság a (9) bekezdés értelmében úgy értékeli, hogy egy a csoportszintű szanálási tervekhez tartozó nézetkülönbség tárgya hatást gyakorol a hatóság tagállamának költségvetési hatáskörére, a csoportszintű szanálási hatóság elindítja a csoportszintű szanálási terv, ezen belül a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény újraértékelését.

14. cikk

A szanálási tervek továbbítása az illetékes hatóságok felé

- (1) A szanálási hatóság továbbítja a szanálási terveket és azok módosításait az érintett illetékes hatóságok felé.
- (2) A csoportszintű szanálási hatóság továbbítja a csoportszintű szanálási terveket és azok módosításait az érintett illetékes hatóságok felé.

II. FEJEZET

Szanálhatóság

15. cikk

Intézmények szanálhatóságának az értékelése

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóság, miután konzultált az illetékes hatósággal és azon joghatóságok szanálási hatóságaival, amelyekben jelentős fióktelepek működnek, amennyiben az a jelentős fióktelep szempontjából releváns, értékeli, hogy egy csoporthoz nem tartozó intézmény milyen mértékig szanálható anélkül, hogy feltételeznék az alábbiakat:

- a) bármely rendkívüli állami pénzügyi támogatás a 100. cikk szerint létrehozott finanszírozási rendszerek igénybevételén túl;
- b) bármely központi banki sürgősségi likviditási támogatás;
- c) bármely nem szokásos feltételű biztosítékkal, időtartamra és kamatozási feltételekkel nyújtott központi banki likviditási támogatás.

Valamely intézmény akkor minősül szanálhatónak, ha a szanálási hatóság számára megvalósítható és hiteles a rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében történő felszámolása vagy – a különböző szanálási eszközöknek és hatásköröknek az intézményre történő alkalmazása révén – a szanálása, a lehető legnagyobb mértékben elkerülve, hogy ez bármely jelentős negatív hatással járjon azon tagállam pénzügyi rendszereire nézve, ahol az adott intézmény le van telepedve, illetve más tagállamok vagy az Unió pénzügyi rendszereire nézve, beleértve a szélesebb körű pénzügyi instabilitás körülményeit vagy a rendszerszintű eseményeket is, és szem előtt tartva az intézmény által ellátott kritikus funkciók folytonosságának a biztosítását. A szanálási hatóságok időben értesítik az EBH-t, amennyiben egy intézmény nem minősül szanálhatónak.

(2) A szanálhatóságnak az (1) bekezdésben említett értékelése során a szanálási hatóságnak legalább a melléklet C. szakaszában meghatározott szempontokat értékelnie kell.

(3) A szanálhatóságnak az e cikk szerinti értékelését a szanálási hatóságnak a szanálási tervnek a 10. cikkel összhangban történő elkészítésével és naprakésszé tételével egyidejűleg és annak céljából kell elvégeznie.

(4) Az EBH – az ERKT-vel folytatott konzultációt követően – szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az intézmények és csoportok szanálhatóságának az e cikk (2) bekezdésében és a 16. cikkben előírt értékelése során megvizsgálendő ügyek és kritériumok pontos meghatározására.

Az EBH e szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteknek az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

16. cikk

Csoportok szanálhatóságának az értékelése

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a csoportszintű szanálási hatóságok, az összevont felügyelet alá tartozó leányvállalatok szanálási hatóságaival együtt, miután konzultáltak az összevont felügyeletet ellátó hatósággal, a leányvállalatok illetékes hatóságaival és azon joghatóságok szanálási hatóságaival, amelyekben jelentős fióktelepek működnek, amennyiben az a jelentős fióktelep szempontjából releváns, értékelik, hogy a csoportok milyen mértékben szanálhatók anélkül, hogy feltételeznék az alábbiakat:

- a) bármely rendkívüli állami pénzügyi támogatás a 100. cikk szerint létrehozott finanszírozási rendszerek igénybevételén túl;
- b) bármely központi banki sürgősségi likviditási támogatás;
- c) bármely nem szokásos feltételű biztosítékkal, időtartamra és kamatozási feltételekkel nyújtott központi banki likviditási támogatás.

Valamely csoport akkor minősül szanálhatónak, ha a szanálási hatóságok számára megvalósítható és hiteles a csoportba tartozó vállalkozásoknak a rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében történő felszámolása vagy – a szanálási eszközöknek és hatásköröknek a csoportba tartozó vállalkozásokra történő alkalmazása révén – a csoportba tartozó vállalkozások szanálása, a lehető legnagyobb mértékben elkerülve, hogy ez bármely jelentős negatív hatással járjon azon tagállamok pénzügyi rendszereire nézve, ahol a csoportba tartozó vállalkozások le vannak telepedve, illetve más tagállamok vagy az Unió pénzügyi rendszereire nézve, beleértve a szélesebb körű pénzügyi instabilitás körülményeit vagy a rendszerszintű eseményeket is, szem előtt tartva a csoporthoz tartozó vállalkozások által ellátott kritikus funkciók folytonosságának a biztosítását, amennyiben ezek rövid időn belül könnyen leválaszthatók, illetve más módon. A csoportszintű szanálási hatóságok időben értesítik az EBH-t, amennyiben egy csoport nem minősül szanálhatónak.

A csoport szanálhatóságának az értékelését a 88. cikkben említett szanálási kollégium mérlegeli.

(2) A csoport szanálhatóságának értékelése során a szanálási hatóságoknak legalább a melléklet C. szakaszában meghatározott szempontokat értékelniük kell.

(3) A csoport szanálhatóságának az e cikk szerinti értékelését a csoportszintű szanálási terveknek a 12. cikkel összhangban történő elkészítésével és aktualizálásával egyidejűleg és annak céljából kell elvégezni. Az értékelést a 13. cikkben meghatározott döntéshozatali eljárással kell végrehajtani.

17. cikk

A szanálhatóság akadályainak kezelésére vagy kiküszöbölésére vonatkozó hatáskörök

(1) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben egy intézmény szanálhatóságának a 15. és a 16. cikk szerint elvégzett értékelését követően a szanálási hatóság – az illetékes hatósággal folytatott konzultáció után – azt állapítja meg, hogy jelentős akadályai vannak az érintett intézmény szanálhatóságának, a szanálási hatóság erről a megállapításáról írásban tájékoztassa az érintett intézményt, az illetékes hatóságot, valamint azon joghatóságok szanálási hatóságait, amelyek területén jelentős fióktelepek találhatóak.

(2) A szanálási hatóságok szanálási tervek készítésére vonatkozó kötelezettségét (10. cikk (1) bekezdés), valamint az érintett szanálási hatóságok csoportszintű szanálási tervekre vonatkozó együttes határozata meghozatalának kötelezettségét (13. cikk (4) bekezdés) az (1) bekezdésben említett értesítést követően felfüggesztik, míg a szanálhatóság előtt álló jelentős akadályok megszüntetésére irányuló intézkedéseket a szanálási hatóság az e cikk (3) bekezdésének megfelelően el nem fogadja, vagy arról az e cikk (4) bekezdésének megfelelően döntést nem hoz.

(3) Az intézmény az (1) bekezdésnek megfelelően elküldött értesítés kézhezvételétől számított négy hónapon belül köteles lehetséges intézkedéseket javasolni a szanálási hatóságnak az értesítésben megjelölt jelentős akadályok kezelésére vagy kiküszöbölésére. Az illetékes hatóság a szanálási hatósággal folytatott konzultációt követően értékeli, hogy az intézkedések hatékonyan kezelik vagy kiküszöbölik-e a szóban forgó jelentős akadályokat.

(4) Ha a szanálási hatóság értékelése szerint egy intézmény által a (3) bekezdéssel összhangban javasolt intézkedések nem csökkentik vagy küszöbölik ki hatékonyan a szóban forgó akadályokat, akkor a szanálási hatóság közvetlenül, vagy az illetékes hatóság révén közvetetten olyan alternatív intézkedések meghozatalára kötelezi az intézményt, amelyekkel elérhető a kívánt cél, és ezekről az intézkedésekről írásban tájékoztatja az intézményt, amely egy hónapon belül tervet javasol az intézkedések megvalósítására.

Az alternatív intézkedések azonosítása során a szanálási hatóságnak bizonyítania kell, hogy az intézmény által javasolt intézkedések miért nem alkalmasak a szanálás akadályainak kiküszöbölésére, valamint hogy a javasolt alternatív intézkedések hogyan képesek megszüntetni az akadályokat. A szanálási hatóságnak figyelembe kell vennie, hogy a szanálhatóság előtt álló akadályok milyen fenyegetést jelentenek a pénzügyi stabilitásra nézve, és hogy az intézkedések milyen hatást gyakorolnak az intézmény üzleti tevékenységére, stabilitására, valamint a gazdasági hozzájárulásra való képességére.

(5) A (4) bekezdés céljából a szanálási hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük bármely alábbi intézkedés meghozatalára:

- a) a csoporton belüli finanszírozási rendszerek vagy ezek hiánya felülvizsgálatának, vagy a kritikus funkciók nyújtására vonatkozó csoporton belüli vagy harmadik felekkel kötött szolgáltatási szerződések kidolgozásának előírása az intézmény számára;
- b) az egyedi és összesített kitétségek felső határának előírása az intézmény számára;
- c) a szanálási célok szempontjából fontos konkrét vagy általános további tájékoztatási követelmények előírása;
- d) egyes eszközök elidegenítésének előírása az intézmény számára;
- e) bizonyos jelenlegi vagy tervezett tevékenységek korlátozásának vagy beszüntetésének előírása az intézmény számára;
- f) új vagy meglévő üzletágak fejlesztésének, illetve új vagy meglévő termékek értékesítésének a korlátozása vagy megakadályozása;
- g) az intézmény, illetve a közvetlenül vagy közvetve az ellenőrző befolyása alatt álló, csoporton belüli bármely vállalkozás jogi vagy működési struktúrájának összetettségét csökkentő változtatások előírása annak érdekében, hogy a kritikus funkciók jogi és működési szempontból elkülöníthetők legyenek más funkcióktól a szanálási eszközök alkalmazása révén;

- h) annak előírása valamely intézmény vagy anyavállalat számára, hogy hozzon létre tagállami pénzügyi holding társaság anyavállalatok vagy EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalatok;
- i) leírható, illetve átalakítható kötelezettségek kibocsátásának előírása valamely az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet számára annak érdekében, hogy megfeleljenek a 45. cikkben szereplő követelményeknek;
- j) annak előírása az intézmények vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezetek számára, hogy tegyenek egyéb lépéseket a szavatolótőkére és a leírható, illetve a 45. cikk értelmében átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelménynek való megfelelés és különösen annak érdekében, hogy megkíséreljék újratárgyalni az általuk kibocsátott, leírható, illetve átalakítható kötelezettségeket, kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumokat vagy járulékos tőkeinstrumentumokat annak biztosítása érdekében, hogy amennyiben a szanalási hatóság az érintett kötelezettség vagy eszköz leírása vagy átalakítása mellett dönt, ezt a döntést a kötelezettségre vagy eszközre vonatkozó joghatóság joga alapján lehessen érvényesíteni; továbbá
- k) amennyiben egy intézmény vegyes tevékenységű holding társaság leányvállalata, annak előírása, hogy a vegyes tevékenységű holding társaság hozzon létre külön pénzügyi holding társaságot az intézmény ellenőrzésére, ha az intézmény szanalásának elősegítése és annak kiküszöbölése érdekében szükséges, hogy a IV. címben meghatározott szanalási eszközök és hatáskörök káros hatást gyakoroljanak a csoport nem pénzügyi részére.

(6) Az (1) vagy (4) bekezdés szerinti határozatnak az alábbi követelményeknek kell megfelelnie:

- a) a szóban forgó értékelést vagy megállapítást alátámasztó indokokat is tartalmaznia kell;
- b) a határozatban jelezni kell, hogy az értékelés vagy megállapítás miként felel meg a (4) bekezdésben előírt, arányos alkalmazásra vonatkozó követelménynek; továbbá
- c) jogorvoslattal lehet élni vele szemben.

(7) A (4) bekezdésében említett bármely intézkedés azonosítása előtt a szanalási hatóság – az illetékes hatósággal, valamint adott esetben a kijelölt nemzeti makroprudenciális hatósággal folytatott konzultációt követően – kellő módon mérlegeli azt a potenciális hatást, amelyet a szóban forgó intézkedések az adott intézményre, a pénzügyi szolgáltatások belső piacára, valamint a többi tagállam és az Unió egésze pénzügyi stabilitására gyakorolhatnak.

(8) Az EBH 2015. július 3-ig a 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat bocsát ki, amelyekben részletesebben meghatározza az (5) bekezdésben előírt intézkedéseket és azon körülményeket, amelyek fennállása esetén az egyes intézkedések alkalmazhatók.

18. cikk

A szanalhatóság akadályainak kezelésére vagy kiküszöbölésére vonatkozó hatáskörök: csoportos kezelés

(1) A csoportszintű szanalási hatóságnak – a leányvállalatok szanalási hatóságaival közösen, továbbá a felügyeleti kollégiummal, valamint azon joghatóságok szanalási hatóságaival folytatott konzultációt követően, amelyek területén jelentős fióktelepek találhatóak és amennyiben az a jelentős fióktelepek szempontjából releváns – a szanalási kollégium keretén belül mérlegelnie kell a 16. cikkben előírt értékelést, és minden ésszerű lépést meg kell tennie annak érdekében, hogy együttes határozat jöjjön létre a 17. cikk (4) bekezdésének megfelelően azonosított intézkedéseknek a csoporthoz tartozó valamennyi intézmény vonatkozásában történő alkalmazásáról.

(2) A csoportszintű szanalási hatóságnak – az 1093/2010/EU rendelet 25. cikkének (1) bekezdésével összhangban az összevont felügyeletet ellátó hatósággal és az EBH-val együttműködve – jelentést kell készítenie és azt be kell terjesztenie az EU-szintű anyavállalatnak, a leányvállalatok szanalási hatóságainak, amelyek továbbítják azt a felügyeletük alá tartozó leányvállalatok felé, valamint azon joghatóságok szanalási hatóságainak, amelyek területén jelentős fióktelepek találhatóak. A jelentést az illetékes hatóságokkal folytatott konzultációt követően készítik el, és értékeli a szanalási eszközök hatékony alkalmazását hátráltató, valamint a szanalási hatáskörök csoporttal kapcsolatos gyakorlását gátló jelentős akadályokat. A jelentés figyelembe veszi az intézmény üzleti modelljére gyakorolt hatást, és olyan arányos és célzott intézkedéseket ajánl, amelyek a hatóság véleménye szerint szükségesek vagy megfelelőek a szóban forgó akadályok kiküszöböléséhez.

(3) A jelentés kézhezvételét követő négy hónapon belül az EU-szintű anyavállalat előterjesztheti észrevételeit, és olyan alternatív intézkedéseket javasolhat a csoportszintű szanalási hatóságnak, amelyek orvosolhatnák a jelentésben feltárt akadályokat.

(4) A csoportszintű szanalási hatóságnak az EU-szintű anyavállalat által javasolt valamennyi intézkedést közölnie kell az összevont felügyeletet ellátó hatósággal, az EBH-val, a leányvállalatok szanalási hatóságaival, valamint azon joghatóságok szanalási hatóságaival, amelyek területén jelentős fióktelepek találhatóak, amennyiben az a jelentős fióktelep szempontjából releváns. A csoportszintű szanalási hatóságoknak és a leányvállalatok szanalási hatóságainak – az illetékes hatóságokkal, valamint azon joghatóságok szanalási hatóságaival folytatott konzultációt követően, amelyek területén jelentős fióktelepek találhatóak – minden módjukban álló lépést meg kell tenniük annak érdekében, hogy a szanalási kollégiumban együttes határozat szülessen a jelentős akadályok megállapításáról, valamint szükség esetén az EU-szintű anyavállalat által javasolt intézkedések, és az akadályok kezelése vagy kiküszöbölése érdekében a hatóságok által előírt intézkedések értékeléséről, amely a csoport működése által érintett valamennyi tagállamban figyelembe veszi az intézkedések lehetséges hatását.

(5) Az együttes határozatot az EU-szintű anyavállalat bármely észrevételének előterjesztésétől számított négy hónapon belül vagy a (3) bekezdésben említett négy hónapos határidőn belül – e kettő közül a hamarabb bekövetkező időponttól számított négy hónapon belül – meg kell hozni. Az együttes határozatot meg kell indokolni és dokumentumba kell foglalni, amelyet a csoportszintű szanalási hatóság megküld az EU-szintű anyavállalatnak.

Az EBH valamely szanalási hatóság kérésére az 1093/2010/EU rendelet 31. cikkének c) pontjával összhangban segítheti a szanalási hatóságokat a közös határozat meghozatalában.

(6) Az (5) bekezdésben említett időszakon belüli, együttes határozat hiányában a csoportszintű szanalási hatóságnak magának kell meghoznia a határozatot a 17. cikk (4) bekezdése alapján teendő, megfelelő csoportszintű intézkedésekről.

A határozathoz teljes körű indokolást kell fűzni és abban figyelembe kell venni a többi szanalási hatóság által kifejtett véleményeket és fenntartásokat. A csoportszintű szanalási hatóságnak az EU-szintű anyavállalat rendelkezésére kell bocsátania a határozatot.

Ha a négy hónapos időszak végén valamelyik szanalási hatóság egy, az e cikk (9) bekezdésében említett ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban az EBH elé utal, akkor a csoportszintű szanalási hatóságnak el kell halasztania döntését, meg kell várnia, hogy az EBH az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban határozatot hozzon, majd határozatát az EBH határozatával összhangban kell meghoznia. A négy hónapos időszakot az említett rendelet szerinti egyeztetési időszakként kell tekinteni. Az EBH egy hónapon belül hozza meg határozatát. A négy hónapos időszak végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem utalható az EBH elé. Abban az esetben, ha az EBH egy hónapon belül nem hoz határozatot, a csoportszintű szanalási hatóság határozata alkalmazandó.

(7) Együttes határozat hiányában a leányvállalatok szanalási hatóságainak saját maguknak kell határozniuk a leányvállalatok által a 17. cikk (4) bekezdésével összhangban egyedileg meghozandó megfelelő intézkedésekről. A határozathoz teljes körű indokolást kell fűzni és abban figyelembe kell venni a többi szanalási hatóság által kifejtett véleményeket és fenntartásokat. A határozatot az érintett leányvállalat és a csoportszintű szanalási hatóság rendelkezésére kell bocsátani.

Ha a négy hónapos időszak végén valamelyik szanalási hatóság egy, az e cikk (9) bekezdésében említett ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban az EBH elé utal, akkor a leányvállalat szanalási hatóságának el kell halasztania döntését, meg kell várnia, hogy az EBH az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban határozatot hozzon, majd határozatát az EBH határozatával összhangban kell meghoznia. A négy hónapos időszakot az említett rendelet szerinti egyeztetési időszakként kell tekinteni. Az EBH egy hónapon belül hozza meg határozatát. A négy hónapos időtartam végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem utalható az EBH elé. Abban az esetben, ha az EBH egy hónapon belül nem hoz határozatot, a leányvállalat szanalási hatóságának határozatát kell alkalmazni.

(8) Az (5) bekezdésben említett együttes határozat, illetve a szanalási hatóságok által a (6) bekezdésben említett együttes határozat hiányában hozott határozatok véglegesnek minősülnek, és a többi érintett szanalási hatóságnak alkalmaznia kell azokat.

(9) Abban az esetben, ha nem jön létre együttes határozat a 17. cikk (5) bekezdésének g), h) vagy k) pontjában meghatározott intézkedések meghozataláról, lehetőség van arra, hogy az EBH valamelyik szanalási hatóságnak az e cikk (6) vagy (7) bekezdésével összhangban benyújtott kérelmére segítséget nyújtson a szanalási hatóságoknak abban, hogy az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban megállapodásra jussanak.

III. FEJEZET

Csoporton belüli pénzügyi támogatás

19. cikk

Csoporton belüli pénzügyi támogatási megállapodás

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a tagállami anyaintézmény, egy EU-szintű anyaintézmény, vagy az 1. cikk (1) bekezdésének c) vagy d) pontjában említett vállalat és annak más tagállamokban vagy harmadik országokban található leányvállalatai, amelyek az anyavállalat összevont alapú felügyelete alá tartozó intézmények vagy pénzügyi vállalkozások, az e fejezetben megállapított feltételek teljesülése esetén megállapodást köthessenek arról, hogy a megállapodásban részes, a 27. cikk szerinti korai beavatkozás feltételeinek megfelelő bármely másik félnek pénzügyi támogatást nyújtanak.

(2) Ez a fejezet nem alkalmazandó a csoporton belüli pénzügyi támogatások nyújtására vonatkozó rendelkezésekre, köztük a finanszírozási rendszerekre és a centralizált finanszírozási rendszerek működésére, amennyiben az e rendszerekben részt vevő felek egyike sem teljesíti a korai beavatkozás feltételeit.

(3) Nem szükséges csoporton belüli pénzügyi támogatási megállapodás:

a) az intézmény eseti jellegű és a csoport szabályzatainak megfelelő döntése esetén csoporton belüli pénzügyi támogatás nyújtásához bármely, pénzügyi nehézségekkel küzdő, csoporton belüli szervezet részére, ha az nem jelent kockázatot a csoport egésze számára; vagy

b) valamely tagállamban való működéshez.

(4) A tagállamok felszámolják az e fejezettel összhangban végrehajtott, csoporton belüli pénzügyi támogatási tranzakciók valamennyi nemzeti jog szerinti akadályát, feltéve, hogy e fejezet egyetlen rendelkezése sem akadályozza a tagállamokat abban, hogy korlátozzák a csoporton belüli tranzakciókat azon – az 575/2013/EU rendeletben előírt lehetőségeket gyakorló vagy a 2013/36/EU irányelvet átültető – nemzeti jogszabályaiknak vagy azon jogszabályaiknak megfelelően, amelyek a pénzügyi stabilitás érdekében előírják a csoport vagy a csoporton belül végzett tevékenységek egyes részeinek a leválasztását.

(5) A csoporton belüli pénzügyi támogatási megállapodás:

a) a csoporthoz tartozó egy vagy több leányvállalatra terjedhet ki, és az anyavállalat által a leányvállalatoknak, a leányvállalatok által az anyavállalatnak, a csoporthoz tartozó, a megállapodásban részes félként szereplő leányvállalatok által egymás között nyújtandó pénzügyi támogatásról, vagy ezek bármely kombinációjáról rendelkezhet;

b) hitel, garanciavállalás, biztosítékként használandó eszközök átadása, vagy e pénzügyi támogatások bármilyen kombinációjának formájában nyújtandó pénzügyi támogatásról rendelkezhet, mely egy vagy több ügylet keretében valósul meg, ideértve a támogatás kedvezményezettje és egy harmadik fél között létrejött ügyleteket is.

(6) Amennyiben a csoporton belüli pénzügyi támogatási megállapodásban foglalt feltételekkel egy csoporthoz tartozó szervezet vállalja, hogy pénzügyi támogatást nyújt egy csoporthoz tartozó másik vállalkozásnak, a megállapodás tartalmazhatja a támogatásban részesülő csoporthoz tartozó vállalkozás viszonzossági kötelezettségvállalását is arra vonatkozóan, hogy pénzügyi támogatást biztosít a támogatást nyújtó csoporthoz tartozó vállalkozásnak.

(7) A csoporton belüli pénzügyi támogatási megállapodásnak tartalmaznia kell a megállapodás keretében teljesített bármely ügyletben fizetendő ellenérték számításának az elveit. Az elvek között kell szerepelnie annak az előírásnak, hogy az ellenértéket a pénzügyi támogatás nyújtásának az időpontjában kell megállapítani. A megállapodásnak és azon belül a pénzügyi támogatás nyújtásáért fizetendő ellenérték számítási elveinek és a megállapodás egyéb feltételeinek meg kell felelniük az alábbi elveknek:

- a) minden fél szabadon dönthet a megállapodás megkötéséről;
- b) a megállapodás megkötése és a pénzügyi támogatás nyújtásáért fizetendő ellenérték meghatározása során minden fél saját érdekei szerint cselekszik, amelybe beletartozhat minden közvetlen vagy közvetett előny, amelyben a pénzügyi támogatás nyújtásának eredményeképpen valamely fél részesül;
- c) a pénzügyi támogatást nyújtó mindegyik félnek teljes körűen meg kell kapnia a releváns információkat a pénzügyi támogatásban részesülő felektől a pénzügyi támogatás nyújtásáért fizetendő ellenérték meghatározása, valamint a pénzügyi támogatás nyújtásáról szóló döntés előtt;
- d) a pénzügyi támogatás nyújtásáért fizetendő ellenérték meghatározásakor figyelembe vehetők azok a piacon hozzá nem férhető információk, amelyekkel a pénzügyi támogatást nyújtó fél rendelkezik azon oknál fogva, hogy ugyanazon csoport tagja, mint a pénzügyi támogatásban részesülő fél; továbbá
- e) a pénzügyi támogatás nyújtásáért fizetendő ellenérték számítási elveibe nem tartozik bele az a kötelezettség, hogy figyelembe vegyék a csoporton kívüli eseményeknek a piaci árakra gyakorolt várható ideiglenes hatását.

(8) A csoporton belüli pénzügyi támogatási megállapodás csak akkor jöhet létre, ha a javaslat elkészítésekor az érintett illetékes hatóságok véleménye szerint egyik fél sem teljesíti a korai beavatkozás feltételeit.

(9) A tagállamok biztosítják, hogy a csoporton belüli pénzügyi támogatási megállapodásból fakadó jogokat, követeléseket és intézkedéseket kizárólag a megállapodásban részt vevő felek gyakorolhatják, harmadik felek nem jogosultak erre.

20. cikk

A megállapodástervezet illetékes hatóságok általi felülvizsgálata és közvetítés

(1) Az EU-szintű anyaintézménynek engedélyezési kérelmet kell benyújtania az összevont felügyeletet ellátó hatósághoz minden, a 19. cikk értelmében javasolt csoporton belüli pénzügyi támogatási megállapodás vonatkozásában. A kérelemnek tartalmaznia kell a megállapodástervezet szövegét, és meg kell határozni azokat csoporthoz tartozó szervezeteket, amelyek a tervezett megállapodásban félként szerepelnek majd.

(2) Az összevont felügyeletet ellátó hatóság együttes határozat meghozatala céljából haladéktalanul továbbítja a kérelmet a megállapodásban félként részt venni kívánó minden egyes leányvállalat illetékes hatóságának.

(3) Az összevont felügyeletet ellátó hatóság az e cikk (5) és (6) bekezdésében megállapított eljárással megadja az engedélyt, ha a megállapodástervezetben foglalt feltételek összhangban állnak a pénzügyi támogatás tekintetében a 23. cikkben előírt feltételekkel.

(4) Az összevont felügyeletet ellátó hatóság az e cikk (5) és (6) bekezdésben megállapított eljárással megtilthatja a tervezett megállapodás megkötését, ha úgy véli, hogy az nem felel meg a pénzügyi támogatásra vonatkozóan a 23. cikkben előírt feltételeknek.

(5) Az illetékes hatóságok minden tőlük telhetőt megtesznek annak érdekében, hogy a kérelemnek az összevont felügyeletet ellátó hatósághoz való beérkezése napjától számított négy hónapon belül együttesen határozzanak arról, hogy a megállapodástervezetben foglaltak összhangban állnak-e a pénzügyi támogatás 23. cikkben előírt feltételeivel, figyelembe véve a megállapodás végrehajtásának a csoport működése szerinti valamennyi tagállamban kifejtett lehetséges hatásait, beleértve a költségvetési következményeket is. Az együttes határozatot egy, a teljes körű indokolással ellátott határozatot tartalmazó dokumentumba kell foglalni, amelyet az összevont felügyeletet ellátó hatóság megküld a kérelmezőnek.

Az EBH egy illetékes hatóság kérésére az 1093/2010/EU rendelet 31. cikkével összhangban segítheti az illetékes hatóságokat a megállapodás elérésében.

(6) Ha az illetékes hatóságok négy hónapon belül nem hoznak együttes határozatot, az összevont felügyeletet ellátó hatóság saját maga határoz a kérelemről. A határozatot egy, a teljes körű indokolással ellátott határozatot tartalmazó dokumentumba kell foglalni, figyelembe véve a többi illetékes hatóság által a négy hónap során kifejtett véleményeket és fenntartásokat. Az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak meg kell küldenie a határozatát a kérelmezőnek és a többi illetékes hatóságnak.

(7) Ha a négy hónapos időszak végén valamelyik érintett illetékes hatóság az ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban az EBH elé utalja, az összevont felügyeletet ellátó hatóság elhalasztja döntését, megvárja, hogy az EBH az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban határozatot hozzon, majd határozatát az EBH határozatával összhangban hozza meg. A négy hónapos időszak az említett rendelet szerinti egyeztetési időszaknak minősül. Az EBH egy hónapon belül hozza meg határozatát. A négy hónapos időtartam végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem utalható az EBH elé.

21. cikk

A megállapodástervezet részvényesek általi jóváhagyása

(1) A tagállamok előírják, hogy az illetékes hatóságok által engedélyezett megállapodástervezeteket a csoporthoz tartozó valamennyi olyan vállalkozás részvényeseinek be kell nyújtani jóváhagyásra, amely félként részt kíván venni a megállapodásban. Ebben az esetben a megállapodás csak azokra a felekre érvényes, amelyeknek a részvényesei a (2) bekezdésnek megfelelően jóváhagyták a megállapodást.

(2) A csoporton belüli pénzügyi támogatási megállapodás kizárólag azokra a csoporthoz tartozó szervezetekre érvényes, amelyek részvényesei jóváhagyták a csoporthoz tartozó vállalkozás vezető testülete részére, hogy határozatot hozzon arról, hogy az adott csoporthoz tartozó vállalkozás a megállapodásban, valamint az e fejezetben megállapított feltételeknek megfelelően pénzügyi támogatást nyújtson vagy abban részesüljön, és a részvényesek nem vonták vissza ezt a jóváhagyást.

(3) A megállapodásban félként szereplő vállalkozások vezető testülete minden évben beszámol a részvényeseknek a megállapodás teljesítéséről és a megállapodás szerint hozott határozatok végrehajtásáról.

22. cikk

A csoporton belüli pénzügyi támogatási megállapodások megküldése a szanalási hatóságok számára

Az illetékes hatóságok az általuk engedélyezett csoporton belüli pénzügyi támogatási megállapodásokat és azok módosításait megküldik az érintett szanalási hatóságok számára.

23. cikk

A csoporton belüli pénzügyi támogatás feltételei

(1) A csoporthoz tartozó valamely vállalkozás kizárólag az alábbi feltételek mindegyikének teljesülése esetén nyújthat a 19. cikkel összhangban pénzügyi támogatást:

- a) ésszerűen számítani lehet arra, hogy a nyújtott támogatás jelentős mértékben orvosolja a támogatásban részesülő csoporthoz tartozó vállalkozás pénzügyi nehézségeit;
- b) a pénzügyi támogatás nyújtásának célja az egész csoport vagy a csoporthoz tartozó bármely vállalkozás pénzügyi stabilitásának a megőrzése vagy helyreállítása, és a támogatást nyújtó vállalkozás érdekeit is szolgálja;
- c) a pénzügyi támogatás nyújtására feltételekkel, többek között a 19. cikk (7) bekezdésének megfelelően ellenérték fejében kerül sor;

- d) a pénzügyi támogatás nyújtására vonatkozó határozat meghozatalakor a pénzügyi támogatást nyújtó csoporthoz tartozó vállalkozás vezető testületének rendelkezésére álló információk alapján ésszerűen számítani lehet arra, hogy a támogatásban részesülő csoporthoz tartozó vállalkozás megfizeti a támogatás ellenértékét, és amennyiben a támogatásra hitel formájában kerül sor, visszafizeti a hitelt. Amennyiben a támogatás garancia vagy bármilyen biztosíték formáját ölti, ugyanez a feltétel vonatkozik a fogadó fél számára abban az esetben keletkező kötelezettségre, ha a garanciát vagy a biztosítékot igénybe veszik;
- e) a pénzügyi támogatás nyújtása nem veszélyezteti a támogatást nyújtó csoporthoz tartozó vállalkozás likviditását vagy fizetőképességét;
- f) a pénzügyi támogatás nyújtása nem fenyegeti a pénzügyi stabilitást, különösen a támogatást nyújtó csoporthoz tartozó vállalkozás tagállamában;
- g) a támogatást nyújtó csoporthoz tartozó vállalkozás a támogatás nyújtásának időpontjában teljesíti a 2013/36/EU irányelvnek a tőkével és a likviditással kapcsolatos követelményeit, valamint a 2013/36/EU irányelv 104. cikkének (2) bekezdése alapján előírt követelményeket, és a csoporthoz tartozó vállalkozás a pénzügyi támogatás nyújtásának eredményeképpen nem szegi meg ezeket az előírásokat, kivéve, ha a támogatást nyújtó vállalkozás egyéni alapú felügyeletéért felelős illetékes hatóság ezt engedélyezte;
- h) a támogatást nyújtó csoporthoz tartozó vállalkozás a támogatás nyújtásának időpontjában teljesíti az 575/2013/EU rendeletnek és a 2013/36/EU irányelvnek a nagykockázatú vállalkozásokra vonatkozó előírásait, beleértve az abban szereplő lehetőségek alkalmazását lehetővé tevő nemzeti jogszabályokat is, és a csoporthoz tartozó vállalkozás a pénzügyi támogatás nyújtásának eredményeképpen nem szegi meg ezeket az előírásokat, kivéve, ha a támogatást nyújtó csoporthoz tartozó szervezet egyedi felügyeletéért felelős illetékes hatóság ezt engedélyezte;
- i) a pénzügyi támogatás nyújtása nem veszélyeztetheti a támogatást nyújtó csoporthoz tartozó vállalkozás szanálhatóságát.

(2) AZ EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az (1) bekezdés a), c), e) és i) pontjában említett feltételek pontos meghatározása céljából.

Az EBH e szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardok az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(3) Az EBH 2016. január 3-ig az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat bocsát ki az e cikk (1) bekezdésének b), d), f), g) és h) pontjában előírt feltételek meghatározását célzó gyakorlatok közelítésének az előmozdítására.

24. cikk

A pénzügyi támogatás nyújtására vonatkozó határozat

A csoporton belüli pénzügyi támogatásnak a megállapodás szerinti nyújtására vonatkozó határozatot a pénzügyi támogatást nyújtó csoporthoz tartozó vállalkozás vezető testületének kell meghoznia. A határozatot indokolni kell, és a határozatnak meg kell jelölnie a tervezett pénzügyi támogatás célját. A határozatban különösen ki kell térni arra, hogy a pénzügyi támogatás nyújtása miként felel meg a 23. cikk (1) bekezdésében megállapított feltételeknek. A csoporton belüli pénzügyi támogatásnak a megállapodás szerinti elfogadására vonatkozó határozatot a pénzügyi támogatásban részesülő csoporthoz tartozó vállalkozás vezető testületének kell meghoznia.

25. cikk

Az illetékes hatóságok elutasításhoz való joga

(1) A csoporton belüli pénzügyi támogatási megállapodás alapján történő támogatásnyújtás előtt a pénzügyi támogatást nyújtani kívánó csoporthoz tartozó vállalkozás vezető testülete köteles értesíteni:

- a) saját illetékes hatóságát;

- b) adott esetben az összevont alapú felügyeletet ellátó hatóságot, amennyiben nem azonos az a) és c) pontban említett hatóságokkal;
- c) a pénzügyi támogatásban részesülő csoporthoz tartozó vállalkozás illetékes hatóságát, amennyiben nem azonos az a) és b) pontban említett hatóságokkal; továbbá
- d) az EBH-t.

Az értesítésnek tartalmaznia kell a vezető testületnek a 24. cikkel összhangban hozott, indokolással ellátott határozatát, valamint a tervezett pénzügyi támogatás részletes adatait, és mellékelni kell hozzá a csoporton belüli pénzügyi támogatási megállapodás példányát.

(2) A pénzügyi támogatást nyújtó csoporthoz tartozó vállalkozás illetékes hatósága a hiánytalan értesítés kézhezvételét követő öt munkanapon belül egyetérthet a pénzügyi támogatás nyújtásával, vagy megtilthatja, vagy korlátozhatja azt, ha úgy ítéli meg, hogy a csoporton belüli pénzügyi támogatásnak a 23. cikkben megállapított feltételei nem teljesülnek. Az illetékes hatóságnak meg kell indokolnia a pénzügyi támogatás megtiltására vagy korlátozására vonatkozó határozatát.

(3) Az illetékes hatóság a pénzügyi támogatás jóváhagyására, megtiltására vagy korlátozására vonatkozó határozatáról azonnal tájékoztatja:

- a) az összevont felügyeletet ellátó hatóságot;
- b) a pénzügyi támogatásban részesülő csoporthoz tartozó vállalkozás illetékes hatóságát; továbbá
- c) az EBH-t.

Az összevont felügyeletet ellátó hatóság haladéktalanul tájékoztatja a felügyeleti kollégium többi tagját és a szanálási kollégium tagjait.

(4) Amennyiben az összevont felügyeletet ellátó hatóság vagy a támogatásban részesülő csoporthoz tartozó vállalkozásértfelelős illetékes hatóság kifogásolja a pénzügyi támogatás megtiltásáról vagy korlátozásáról szóló határozatot, az ügyet két napon belül az EBH elé terjesztheti, és az 1093/2010/EU rendelet 31. cikkével összhangban kérheti az EBH segítségét.

(5) Ha az illetékes hatóság a (2) bekezdésben megjelölt időtartamon belül nem tiltja meg vagy nem korlátozza a pénzügyi támogatást, vagy ha azt a szóban forgó időtartam vége előtt jóváhagyja, akkor a pénzügyi támogatás az illetékes hatósághoz benyújtott feltételek szerint nyújtható.

(6) Az intézmény vezető testületének a pénzügyi támogatás nyújtására vonatkozó határozatát továbbítják:

- a) az illetékes hatóságnak;
- b) adott esetben az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak, amennyiben nem azonos az a) és c) pontban említett hatóságokkal;
- c) a pénzügyi támogatásban részesülő csoporthoz tartozó vállalkozás illetékes hatóságának, amennyiben nem azonos az a) és b) pontban említett hatóságokkal;
- d) az EBH-nak.

Az összevont felügyeletet ellátó hatóság haladéktalanul tájékoztatja a felügyeleti kollégium többi tagját és a szanálási kollégium tagjait.

(7) Ha az illetékes hatóság az e cikk 2) bekezdése értelmében korlátozza vagy megtiltja a csoporton belüli pénzügyi támogatás nyújtását, és ha a csoportszintű helyreállítási terv a 7. cikk (5) bekezdéssel összhangban hivatkozik a csoporton belüli pénzügyi támogatásra, az azon csoporthoz tartozó vállalkozás illetékes hatósága, amellyel kapcsolatban a támogatást korlátozzák vagy megtiltják, felkérheti az összevont felügyeletet ellátó hatóságot, hogy 8. cikk szerint indítsa el a csoportszintű helyreállítási terv újraértékelését, vagy, amennyiben a helyreállítási terv egyéni alapon készült, kérheti a csoporthoz tartozó vállalatot egy felülvizsgált helyreállítási terv benyújtására.

26. cikk

Közzététel

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a csoporthoz tartozó vállalkozások közzétegyék, hogy kötöttek-e a 19. cikk szerint csoporton belüli pénzügyi támogatási megállapodást, valamint hogy közzétegyék a bármely ilyen megállapodás általános feltételeit és a megállapodásban részes csoporthoz tartozó vállalkozások nevét, és legalább évente aktualizálják ezeket az információkat.

Az 575/2013/EU rendelet 431–434. cikkei alkalmazandók.

(2) Az EBH végrehajtástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az (1) bekezdésben előírt közzététel formájának és tartalmának meghatározására.

Az EBH e végrehajtástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkel összhangban történő elfogadására.

III. CÍM

KORAI BEAVATKOZÁS

27. cikk

Korai beavatkozási intézkedések

(1) Amennyiben valamely intézmény megsérti, vagy – egyebek mellett több kritérium alapján (amelyek magukban foglalhatják az intézmény 1,5 % ponttal megnövelt szavatolótőkéjére vonatkozó követelményt is) értékelt pénzügyi helyzete rohamos romlása következtében, ideértve likviditási helyzetének romlását, a tőkeáttételt, a nem teljesítő hiteleknek vagy a kitettségek koncentrációjának növekvő szintjét – nagy valószínűséggel a közeljövőben meg fogja sérteni az 575/2013/EU rendeletben, a 2013/36/EU irányelvben, a 2014/65/EU irányelv II. címében vagy a 600/2014/EU rendeletben meghatározott követelményeket, a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságoknak a 2013/36/EU irányelv 104. cikkében rögzített intézkedések sérelme nélkül adott esetben legalább az alábbi intézkedések rendelkezésére álljanak:

- a) a helyreállítási tervben rögzített egy vagy több szabály és intézkedés végrehajtásának előírása az intézmény vezető testülete számára, vagy, ha a korai beavatkozáshoz vezető körülmények eltérnek a kezdeti helyreállítási tervben meghatározott feltételezésektől, a helyreállítási terv az 5. cikk (2) bekezdésével összhangban történő aktualizálásának, illetve az aktualizált tervben rögzített egy vagy több szabály vagy intézkedés adott időkereten belüli végrehajtásának előírása az intézmény vezetése számára az a bevezető mondatban említett feltételek megszüntetése érdekében;
- b) a helyzet megvizsgálásának, a feltárt problémák megoldására irányuló intézkedések azonosításának és a problémák megoldását célzó cselekvési program és végrehajtási időrend kidolgozásának előírása az intézmény vezető testülete számára;
- c) az intézmény részvényesi közgyűlése összehívásának előírása az intézmény vezető testülete számára, illetve amennyiben a vezető testület nem tesz eleget az előírásnak, a közgyűlés közvetlen összehívása, és mindkét esetben a napirend megállapítása és annak előírása, hogy mérlegeljék bizonyos határozatoknak a részvényesek általi meghozatalát;
- d) a vezető testület vagy felső vezetés egy vagy több tagja eltávolításának vagy lecserelésének előírása, ha a szóban forgó személyek a 2013/36/EU irányelv 13. cikke vagy a 2014/65/EU 9. cikke értelmében alkalmatlannak bizonyultak feladataik ellátására;
- e) az adósság átstrukturálásával kapcsolatban néhány vagy minden hitelezővel folytatandó tárgyalásokra vonatkozó terv készítésének előírása az intézmény vezető testülete számára, adott esetben a helyreállítási terv szerint;

- f) az intézmény üzleti stratégiája módosításának az előírása;
- g) az intézmény jogi vagy működési struktúrái módosításának az előírása; továbbá
- h) a szanalási terv aktualizálásához és az intézmény esetleges szanalásának előkészítéséhez – ideértve az intézmény eszközeinek és kötelezettségeinek értékelését – szükséges valamennyi információ többek között helyszíni vizsgálatok révén, a 36. cikkel összhangban történő megszerzése, és a szanalási hatóságnak való továbbítása;

(2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az illetékes hatóságok haladéktalanul értesítsék a szanalási hatóságokat, amikor megállapítják, hogy egy adott intézmény vonatkozásában teljesülnek az (1) bekezdésben meghatározott feltételek, valamint gondoskodnak arról, hogy a szanalási hatóságok hatáskörébe tartozzon annak előírása is az intézmény számára, hogy a 39. cikk (2) bekezdésében meghatározott feltételek és a 84. cikkben meghatározott titoktartási előírások betartása mellett vegyék fel a kapcsolatot a potenciális vásárlókkal az intézmény szanalásának előkészítése érdekében.

(3) Az (1) bekezdésben említett minden egyes intézkedés vonatkozásában az illetékes hatóságok megfelelő határidőt szabnak a végrehajtásra, illetve az adott intézkedés hatékonyságának értékelésére.

(4) Az EBH 2015. július 3-ig az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat bocsát ki az e cikk (1) bekezdésében meghatározott intézkedések alkalmazását kiváltó feltételek következetes alkalmazásának az előmozdítására.

(5) Az EBH – adott esetben figyelembe véve a (4) bekezdésben említett iránymutatás alkalmazása során gyűjtött tapasztalatokat – szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgozhat ki az (1) bekezdésben meghatározott intézkedések használatát előidéző minimális feltételek pontosítása céljából.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

28. cikk

A felső vezetés és a vezető testület elmozdítása

Amennyiben egy intézmény pénzügyi helyzete jelentősen megromlik, vagy ha súlyosan megsértik a törvényeket vagy rendeleteket, az intézmény alapszabályát, vagy súlyos igazgatási szabálytalanságok fordulnak elő, és a 27. cikkel összhangban hozott egyéb intézkedések nem elegendőek a folyamat visszafordításához, a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok előírassák az intézmény felső vezetése vagy vezető testülete egészének vagy egyes tagjainak elmozdítását. Az új felső vezetés vagy vezető testület kinevezése a nemzeti és uniós jogszabályoknak megfelelően, az illetékes hatóság jóváhagyásával és egyetértésével történik.

29. cikk

Ügyvivő vagyonfelügyelő

(1) Amennyiben az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy a felső vezetés vagy a vezető testület 28. cikkben említett leváltása nem elégséges a helyzet orvoslására, a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok egy vagy több ügyvivő vagyonfelügyelőt nevezhessenek ki az intézmény élére. Az illetékes hatóságok – a körülményeknek megfelelően arányos döntést hozva – ügyvivő vagyonfelügyelőt nevezhetnek ki, aki vagy ideiglenesen felváltja az intézmény vezető testületét, vagy ideiglenesen együtt dolgozik az intézmény vezető testületével, és az illetékes hatóságnak a két lehetőség közti választását a kinevezéskor meg kell jelölnie. Amennyiben az illetékes hatóság az intézmény vezetésével együtt dolgozó ügyvivő vagyonfelügyelőt nevez ki, akkor a kinevezéskor pontosan meg kell jelölnie az ügyvivő vagyonfelügyelő szerepét, feladatait és hatáskörét, valamint az intézmény vezető testületével szembeni azon esetleges követelményt, hogy konkrét döntések vagy intézkedések meghozatala vagy fellépések elfogadása előtt konzultáljon az ügyvivő vagyonfelügyelővel vagy kérje ki a beleegyezését. Az illetékes hatóság részére elő kell írni, hogy hozza nyilvánosságra, ha ügyvivő vagyonfelügyelő kinevezésére került sor, kivéve azt az esetet, ha az ügyvivő vagyonfelügyelő nem jogosult az intézmény képviselőjére. A tagállamok biztosítják továbbá, hogy az ügyvivő vagyonfelügyelő rendelkezzen a feladatainak ellátásához szükséges szakképzettséggel, képességekkel és tudással, és esetében ne álljon fel semmilyen összeférhetlenség.

(2) Az illetékes hatóságnak az ügyvivő vagyonfelügyelő kinevezésekor pontosan meg kell jelölnie a rendkívüli ügyvezető hatáskörét, a körülményeknek megfelelően arányos döntést hozva. E hatáskörök közé tartozhatnak az intézmény alapszabálya és a nemzeti jogszabályok alapján az intézmény vezető testületét megillető egyes hatáskörök vagy minden hatáskör, beleértve az intézmény vezető testülete egyes igazgatási feladatainak vagy minden igazgatási feladatának az ellátásához szükséges hatásköröket. Az ügyvivő vagyonfelügyelő intézménnyel kapcsolatos hatásköreinek összhangban kell lenniük a vonatkozó társasági joggal.

(3) Az illetékes hatóság a kinevezéskor megjelöli az ügyvivő vagyonfelügyelő szerepét és feladatait, amelyek közé tartozhat az intézmény pénzügyi helyzetéről való megbizonyosodás, az intézmény tevékenységének részben vagy egészben történő irányítása az intézmény pénzügyi helyzetének megőrzése vagy helyreállítása céljából, valamint intézkedések meghozatala az intézmény tevékenységének megbízható és prudens irányítása érdekében. Az illetékes hatóságnak a kinevezéskor meg kell jelölnie az ügyvivő vagyonfelügyelő szerepét és feladatait érintő esetleges korlátozásokat.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok kizárólagos hatáskörrel rendelkezzenek az ügyvivő vagyonfelügyelő kinevezésére vagy felmentésére. Az illetékes hatóság bármikor bármilyen okból felmentheti az ügyvivő vagyonfelügyelőt. Az illetékes hatóság az e cikknek megfelelően bármikor módosíthatja az ügyvivő vagyonfelügyelő kinevezésének a feltételeit.

(5) Az illetékes hatóság előírhatja, hogy az ügyvivő vagyonfelügyelő bizonyos intézkedésekhez köteles előzetesen megkérni az illetékes hatóság egyetértését. Az illetékes hatóság az ilyen előírásokat vagy az ügyvivő vagyonfelügyelő kinevezésekor, vagy az ügyvivő vagyonfelügyelő kinevezésére vonatkozó feltételek módosításakor közli.

Az ügyvivő vagyonfelügyelő azonban csak az illetékes hatóság előzetes egyetértésével gyakorolhatja az arra vonatkozó hatáskörét, hogy összehívja az intézmény részvényesi közgyűlését, és meghatározza a közgyűlés napirendjét.

(6) Az illetékes hatóság előírhatja, hogy az ügyvivő vagyonfelügyelő az illetékes hatóság által meghatározott időközönként, valamint megbízatásának lejártakor készítsen jelentéseket az intézmény pénzügyi helyzetéről és a megbízatása során végrehajtott intézkedésekről.

(7) Az ügyvivő vagyonfelügyelő kinevezése legfeljebb egy évre szólhat. Ez az időszak kivételesen megújítható, ha az ügyvivő vagyonfelügyelő kinevezésére vonatkozó feltételek továbbra is fennállnak. Az illetékes hatóság feladata annak megállapítása, hogy megfelelő körülmények indokolják-e az ügyvivő vagyonfelügyelő további alkalmazását, valamint köteles az erre vonatkozó döntést indokolni a részvényesek felé.

(8) Az e cikk betartásával, az ügyvivő vagyonfelügyelő kinevezése nem sértheti az uniós vagy nemzeti társasági jog értelmében a részvényeseket megillető jogokat.

(9) A tagállamok korlátozhatják az ügyvivő vagyonfelügyelőnek az e minőségben ellátott, a (3) bekezdés szerinti feladatai teljesítése során hozott intézkedésekért és elkövetett mulasztásokért a nemzeti joggal összhangban fennálló felelősségét.

(10) Az e cikk értelmében kinevezett ügyvivő vagyonfelügyelő nem tekintendő a nemzeti jog értelmében vett árnyékvezetőnek vagy tényleges vezetőnek.

30. cikk

A korai beavatkozási intézkedések és az ügyvivő vagyonfelügyelő kinevezésének koordinálása a csoportok tekintetében

(1) Ha egy EU-szintű anyavállalat tekintetében teljesülnek a 27. cikk szerinti követelmények alkalmazásának, vagy az ügyvivő vagyonfelügyelő a 29. cikkével összhangban történő kinevezésének a feltételei, akkor az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak értesítenie kell az EBH-t, és konzultálnia kell a felügyeleti kollégiumon belüli többi illetékes hatósággal.

(2) Az értesítést és a konzultációt követően az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak határoznia kell arról, hogy az érintett EU-szintű anyavállalat vonatkozásában indokolt-e a 27. cikkben foglalt valamely intézkedés alkalmazása vagy egy ügyvivő vagyonfelügyelőnek a 29. cikk szerinti kinevezése, figyelembe véve az említett intézkedéseknek a csoporthoz tartozó, más tagállamokban működő vállalkozásokra gyakorolt hatását. Az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak értesítenie kell a határozatáról a felügyeleti kollégiumon belüli többi érintett illetékes hatóságot és az EBH-t.

(3) Ha egy EU-szintű anyavállalat leányvállalata tekintetében teljesülnek a 27. cikk szerinti követelmények alkalmazásának vagy az ügyvivő vagyonfelügyelő a 29. cikkkel összhangban történő kinevezésének a feltételei, akkor az említett cikkek szerinti intézkedést meghozni szándékozó, az egyéni alapú felügyeletért felelős illetékes hatóságnak értesítenie kell az EBH-t, és konzultálnia kell az összevont felügyeletet ellátó hatósággal.

Az értesítés kézhezvételekor az összevont felügyeletet ellátó hatóság értékelheti, hogy a 27. cikkben foglalt követelmények bevezetése vagy egy ügyvivő vagyonfelügyelőnek a 29. cikk szerinti kinevezése a szóban forgó intézmény élére várhatóan milyen hatást gyakorol majd a csoportra vagy a csoporton belüli, más tagállamokban lévő vállalkozásokra. Az értékelést három napon belül meg kell küldenie az illetékes hatóságnak.

Az értesítést és a konzultációt követően az illetékes hatóság dönt arról, hogy indokolt-e a 27. cikkben foglalt valamely intézkedés alkalmazása vagy egy ügyvivő vagyonfelügyelő 29. cikk szerinti kinevezése. A határozat meghozatalakor kellően figyelembe kell venni az összevont felügyeletet ellátó hatóság értékelését. Az illetékes hatóságnak értesítenie kell a határozatáról az összevont felügyeletet ellátó hatóságot és a felügyeleti kollégiumon belüli többi illetékes hatóságot és az EBH-t.

(4) Ha több illetékes hatóság szándékozik ugyanazon csoporthoz tartozó több intézmény esetében ügyvivő vagyonfelügyelőt kinevezni vagy a 27. cikkben foglalt valamely intézkedést alkalmazni, akkor az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak és a többi érintett illetékes hatóságnak mérlegelnie kell, hogy nem megfelelőbb-e, ha az összes érintett szervezet élére ugyanazt az ügyvivő vagyonfelügyelőt nevezik ki, illetve ha koordinálják a 27. cikkben foglalt intézkedések több intézmény vonatkozásában való alkalmazását, hogy ezáltal elősegítsék az érintett intézmény pénzügyi helyzetét helyreállító megoldások alkalmazását. Az értékelés az összevont felügyeletet ellátó hatóság és a többi érintett illetékes hatóság együttes határozatával történik. Az együttes határozatot az (1) bekezdésben említett értesítés időpontjától számított öt napon belül kell meghozni. Az együttes határozatot meg kell indokolni és dokumentumba kell foglalni, amelyet az összevont felügyeletet ellátó hatóság megküld az EU-szintű anyavállalatnak.

Az EBH egy illetékes hatóság kérésére az 1093/2010/EU rendelet 31. cikkével összhangban segítheti az illetékes hatóságokat a megállapodás elérésében.

Ha öt napon belül nem születik együttes határozat, akkor az összevont felügyeletet ellátó hatóság és a leányvállalatok illetékes hatóságai egyedi határozatokat hozhatnak a felelősségük alá tartozó intézményekben ügyvivő vagyonfelügyelő kinevezéséről vagy a 27. cikkben foglalt valamely intézkedés alkalmazásáról.

(5) Amennyiben egy érintett illetékes hatóság nem ért egyet a határozattal, amelyről az (1) vagy (3) bekezdéssel összhangban értesítették, vagy ha nem születik meg a (4) bekezdés szerinti együttes határozat, úgy az illetékes hatóság a (6) bekezdéssel összhangban az EBH elé utalhatja az ügyet.

(6) Az EBH bármely illetékes hatóság kérésére segítséget nyújthat az ezen irányelv melléklete A. szakaszának 4., 10., 11. és 19. pontjára vonatkozóan az ezen irányelv 27. cikke (1) bekezdésének a) pontjában, illetve az ezen irányelv 27. cikke (1) bekezdésének e) vagy az ezen irányelv 27. cikke (1) bekezdésének g) pontjában említett egy vagy több intézkedést alkalmazni szándékozó illetékes hatóságoknak ahhoz, hogy az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban megállapodásra jussanak.

(7) Minden illetékes hatóság határozatát indokolni kell. A határozat meghozatala során figyelembe kell venni a többi illetékes hatóság által az (1) vagy a (3) bekezdésben említett konzultációs időszak vagy a (4) bekezdésben említett ötnapos időszak során kifejtett álláspontokat és fenntartásokat, valamint a határozatnak az érintett tagállamok pénzügyi stabilitására gyakorolt lehetséges hatását. A határozatokat az összevont felügyeletet ellátó hatóság köteles elküldeni az EU-szintű anyavállalatnak, az érintett illetékes hatóságok pedig a leányvállalatoknak.

Az e cikk (6) bekezdésében említett esetekben, ha az e cikk (1) vagy a (3) bekezdésében említett konzultációs időszak vége előtt vagy az e cikk (4) bekezdésében említett ötnapos időszak végén valamelyik érintett illetékes hatóság az ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban az EBH elé utalja, akkor az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak és a többi illetékes hatóságnak el kell halasztania a határozathozatalt, meg kell várnia, hogy az EBH az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban határozatot hozzon, majd határozatát az EBH határozatával összhangban kell meghoznia. Az ötnapos időtartam az említett rendelet értelmében egyeztetési időszakként minősül. Az EBH három napon belül hozza meg határozatát. Az ötnapos időtartam végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem utalható az EBH elé.

(8) Ha az EBH három napon belül nem hoz határozatot, akkor az (1) bekezdéssel, a (3) bekezdéssel vagy a (4) bekezdés harmadik albekezdésével összhangban hozott egyedi határozatokat kell alkalmazni.

IV. CÍM

SZANÁLÁS

I. FEJEZET

Célok, feltételek és általános alapelvek

31. cikk

Szanálási célok

(1) A szanalási eszközök alkalmazásakor és a szanalási hatáskörök gyakorlásakor a szanalási hatóságoknak figyelembe kell venniük a szanalási célokat, és azokat az eszközöket és hatásköröket kell választaniuk, amelyek a legjobban szolgálják az adott eset körülményeihez kapcsolódó célok elérését.

(2) Az (1) bekezdésben említett szanalási célok a következők:

- a) a kritikus funkciók folytonosságának biztosítása;
- b) a pénzügyi stabilitásra gyakorolt jelentős káros hatások kiküszöbölése, különösen a – többek között piaci infrastruktúrákat érintő – pénzügyi fertőzés megakadályozása és a piaci fegyelem fenntartása révén;
- c) az állami források védelme a rendkívüli állami pénzügyi támogatásra támaszkodás minimalizálása révén;
- d) a 2014/49/EU irányelv hatálya alá tartozó betétesek és a 97/9/EK irányelv hatálya alá tartozó befektetők védelme;
- e) az ügyfelek pénzeszközeinek és vagyonának védelme.

A szanalási hatóságnak a fenti célok követésekor törekednie kell arra, hogy minimálisra csökkentse a szanalás költségeit, és kerülje az értékek megsemmisítését, kivéve, ha az a szanalási célok eléréséhez szükséges.

(3) Ezen irányelv különböző rendelkezéseire is figyelemmel, a szanálási célok egyforma jelentőséggel bírnak, a szanálási hatóságoknak azokat az adott ügy természetének és körülményeinek megfelelően kell mérlegelniük.

32. cikk

Szanálási feltételek

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok csak akkor hozhassanak az 1. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett intézményekhez kapcsolódó szanálási intézkedést, ha a szanálási hatóság véleménye szerint a következő feltételek mindegyike teljesül:

- a) az illetékes hatóság a szanálási hatósággal folytatott konzultációt követően vagy, a (2) bekezdésben meghatározott feltételek teljesülésétől függően, a szanálási hatóság az illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően megállapította, hogy az intézmény csődhelyzetben van vagy valószínűleg csődbe jut;
- b) az időzítést és más releváns körülményeket is figyelembe véve ésszerűen nem várható, hogy az intézmény vonatkozásában hozott bármilyen alternatív magánszektorbeli intézkedéssel – ideértve az az intézményvédelmi rendszerben hozott intézkedéseket – vagy felügyeleti intézkedéssel (beleértve a korai beavatkozási intézkedéseket vagy a releváns tőkeinstrumentumoknak az 59. cikk (2) bekezdése szerinti leírását vagy átalakítását) – ésszerű időn belül megelőzhető lenne az intézmény csődje;
- c) a szanálási intézkedésre az (5) bekezdés szerinti közérdek miatt van szükség.

(2) A tagállamok előírhatják, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságon kívül a szanálási hatóság is megállapíthatja – a hatáskörrel rendelkező hatósággal folytatott konzultációt követően –, hogy az intézmény az (1) bekezdés a) pontja értelmében fizetéképtelen, vagy valószínűleg fizetéképtelenné válik. Amennyiben a szanálási hatóságok rendelkeznek a csődhelyzet értékeléséhez szükséges eszközökkel, ideértve különösen a releváns információkhoz való megfelelő hozzáférést. A hatáskörrel rendelkező hatóság minden olyan releváns információt késedelem nélkül a szanálási hatóság rendelkezésére bocsát, melyet a szanálási hatóság az értékelése végrehajtása érdekében bekér.

(3) A szanálási intézkedés végrehajtásának nem feltétele valamely korai beavatkozási intézkedésnek a 27. cikkel összhangban történő korábbi elfogadása.

(4) Az (1) bekezdés a) pontja alkalmazásában akkor tekintendő úgy, hogy egy intézmény fizetéképtelen, vagy valószínűleg fizetéképtelenné válik, ha a következő körülmények közül egy vagy több fennáll:

- a) többek között, de nem kizárólagosan abban az esetben, ha teljes szavatolótőkéjének vagy szavatolótőkéje jelentős részének elvesztésével járó veszteségek elszenvedése vagy valószínűsíthető elszenvedése miatt az intézmény megsérti a működési engedély fenntartásának feltételét képező követelményeket, vagy objektív tényezők alapján megállapítható, hogy a közeljövőben valószínűsíthetően megsérti e követelményeket, és mindez indokolná a működési engedély illetékes hatóság általi visszavonását;
- b) az intézmény eszközei kevesebbek a forrásainál, vagy objektív tényezők alapján megállapítható, hogy a közeljövőben valószínűsíthetően kevesebbek lesznek a forrásoknál;
- c) az intézmény képtelen megfizetni az esedékessé váló tartozásait vagy egyéb kötelezettségeit, vagy objektív tényezők alapján megállapítható, hogy a közeljövőben valószínűsíthetően képtelen lesz erre;
- d) az intézmény rendkívüli állami pénzügyi támogatást igényel, kivéve, ha a valamely tagállam gazdaságában bekövetkezett súlyos zavarok elkerülésére vagy orvoslására és a pénzügyi stabilitás megőrzése érdekében a rendkívüli állami pénzügyi támogatás valamely alábbi formát ölti:

- i. a központi bankok által központi banki feltételek mellett nyújtott likviditási eszközt fedező állami garancia;

- ii. állami garancia az újonnan kibocsátott kötelezettségekre; vagy
- iii. szavatoló-tőke-injekció, vagy tőkeinstrumentumok olyan árakon és feltételek mellett történő megvásárlása, amely semmilyen előnyhöz sem juttatja az intézményt, amennyiben sem az e cikk e bekezdésének a), b) vagy c) pontjában említett körülmények, sem az 59. cikk (3) bekezdésében említett körülmények nem állnak fenn az állami támogatás nyújtásának időpontjában.

Az első albekezdés d) pontjának i., ii. és iii. alpontjában említett mindegyik esetben az említett garanciaintézkedéseknek vagy azokkal egyenértékű intézkedéseknek a fizetőképes intézményekre kell korlátozódniuk, és feltételük az uniós állami támogatási keretrendszer szerinti végleges jóváhagyás. Ezeknek az intézkedéseknek megelőző és ideiglenes jellegű, valamint a súlyos zavarok következményeinek orvoslásához mérten arányos intézkedéseknek kell lenniük, továbbá nem használhatók fel az intézményt ért vagy várhatóan a közeljövőben érő veszteségek fedezésére.

Az első albekezdés d) pontja iii. alpontjában foglalt támogató intézkedések a nemzeti, uniós vagy az egységes felügyeleti mechanizmus keretében végrehajtott stressztesztek, eszközminőségi vizsgálatok vagy az Európai Központi Bank, az EBH vagy a nemzeti hatóságok által végrehajtott, ezekkel egyenértékű és adott esetben a hatáskörrel rendelkező hatóság által megerősített eljárások során megállapított tőkehiány orvoslásához szükséges tőkeinjekciókra korlátozódnak.

Az EBH 2015. január 3-ig a 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat ad ki arról, hogy a fent említett tesztek, vizsgálatok és eljárások mely fajtái vezethetnek ilyen támogatásokhoz.

A Bizottság 2015. december 31-ig felülvizsgálja, hogy továbbra is indokolt-e az első albekezdés d) pontjának iii. alpontjában említett támogató intézkedések fenntartása, hogy a támogatás fenntartása esetén milyen feltételeknek kell teljesülniük, és az eredményről jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A jelentéshez adott esetben jogalkotási javaslatot is csatol.

(5) Az e cikk (1) bekezdése c) pontjának alkalmazásában egy szanalási intézkedés akkor szolgálja a közérdeket, ha szükséges a 31. cikkben meghatározott egy vagy több szanalási cél megvalósításához és azokkal arányos, továbbá az intézmény rendes fizetésektelenségi eljárás keretében történő felszámolása révén ezek a szanalási célok nem valósulnának meg ugyanolyan mértékben.

(6) Az EBH 2015. július 3-ig az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatást bocsát ki a felügyeleti és szanalási gyakorlatok közelítésének előmozdítása céljából azon különböző körülmények értelmezése tekintetében, amelyek esetében egy intézményt úgy tekintenek, hogy az fizetésektelenségi, vagy valószínűleg fizetésektelenné válik.

33. cikk

Szanalási feltételek pénzügyi vállalkozások és holding társaságok vonatkozásában

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanalási hatóságok szanalási intézkedést hozhassanak az 1. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett valamely pénzügyi vállalkozás vonatkozásában, ha a 32. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételek a pénzügyi vállalkozás és az összevont alapú felügyelet hatálya alá tartozó anyavállalat tekintetében egyaránt teljesülnek.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a szanalási hatóságok akkor hozhassanak szanalási intézkedést az 1. cikk (1) bekezdésének c) vagy d) pontjában említett szervezet vonatkozásában, ha a 32. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételek az 1. cikk (1) bekezdésének c) vagy d) pontjában említett szervezet és annak egy vagy több intézményi leányvállalata tekintetében egyaránt teljesülnek, illetve amennyiben a leányvállalat nem az Unió területén létesült, ha a harmadik országbeli hatóság megállapította, hogy a leányvállalat esetében az adott harmadik ország jogszabályai alapján teljesülnek a szanalás feltételei.

(3) Abban az esetben, amikor vegyes tevékenységű holding társaság leányintézményei közvetlenül vagy közvetve közbenső pénzügyi holding társaság tulajdonában állnak, a tagállamok biztosítják, hogy a csoportszintű szanalás céljából hozott szanalási intézkedések a közbenső pénzügyi holding társaságra irányuljanak, és csoportszintű szanalás céljából nem hozhatnak szanalási intézkedéseket a vegyes tevékenységű holding társaságra irányulón.

(4) Az e cikk (3) bekezdésére is figyelemmel a szanálási hatóság annak ellenére szanálási intézkedést hozhat az 1. cikk (1) bekezdésének c) vagy d) pontjában említett szervezet vonatkozásában, hogy az 1. cikk (1) bekezdésének c) vagy d) pontjában említett szervezet nem teljesíti a 32. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételeket, amennyiben egy vagy több intézményi leányvállalata teljesíti a 32. cikk (1), (4) és (5) bekezdésében rögzített feltételeket, továbbá olyan eszközökkel és kötelezettségekkel bír, amelyek miatt csődbe jutása veszélyezteti valamelyik intézményt vagy a csoport egészét, amennyiben a tagállam fizetéseképtelenségi joga értelmében a csoportokat együttesen kell kezelni, és amennyiben az 1. cikk (1) bekezdésének c) vagy d) pontjában említett szervezet vonatkozásában szanálási intézkedésre van szükség egy vagy több intézményi leányvállalatnak vagy a csoport egészének a szanálásához.

A (2) bekezdés és az e bekezdés első albekezdésének alkalmazásában annak felmérésekor, hogy egy vagy több intézményi leányvállalat esetében teljesülnek-e a 32. cikk (1) bekezdésében foglalt feltételek, az intézmény, illetve az 1. cikk (1) bekezdésének c) vagy d) pontjában említett szervezet szanálási hatósága közös megállapodás alapján figyelmen kívül hagyhatja a csoporton belüli tőke- vagy veszteségátvitelt, ideértve a leírási vagy átalakítási hatáskörök gyakorlását is.

34. cikk

A szanálásra vonatkozó általános elvek

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási eszközök alkalmazásakor és a szanálási hatáskörök gyakorlásakor a szanálási hatóságok meghozzák az összes megfelelő intézkedést, amelyekkel biztosítható, hogy a szanálási intézkedést a következő elveknek megfelelően hozzák:

- a) a szanálás alatt álló intézmény részvényesei viselik az első veszteségeket;
- b) a szanálás alatt álló intézmény részvényesei után a hitelezők viselik a veszteségeket, a követeléseiknek a rendes fizetéseképtelenségi eljárás szerinti rangsorának sorrendjében, kivéve, ha ez az irányelv kifejezetten eltérően rendelkezik;
- c) a szanálás alatt álló intézmény vezető testületét és felső vezetését leváltják, kivéve azokat az eseteket, amikor a vezető testületnek és felső vezetésnek a körülményektől függően részben vagy egészben történő megtartása szükségesnek minősül a szanálási célok eléréséhez;
- d) a szanálás alatt álló intézmény vezető testülete és felső vezetése minden szükséges támogatást megad a szanálási célok eléréséhez;
- e) a természetes és jogi személyek a tagállam jogától függően a polgári jog és a büntetőjog szerint számonkérhetők a csődért viselt felelőségükért;
- f) amennyiben ezen irányelv másként nem rendelkezik, az egyazon osztályba tartozó hitelezők azonos elbánásban részesülnek;
- g) egyetlen hitelező sem viselhet annál nagyobb veszteséget, mint amelyet akkor viselt volna, ha az intézményt vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezetet rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében számolták volna fel a 73–75. cikk szerinti biztosítékokkal összhangban;
- h) a biztosított betétek teljes körű védelmet élveznek; továbbá
- i) a szanálási intézkedést az ezen irányelvben foglalt biztosítékokkal összhangban hozzák meg.

(2) Ha egy intézmény egy csoporthoz tartozik, akkor a szanálási hatóságoknak a 31. cikk sérelme nélkül úgy kell alkalmazniuk a szanálási eszközöket és úgy kell gyakorolniuk a szanálási hatásköreiket, hogy minimalizálják a csoporthoz tartozó többi szervezetre és a csoport egészére gyakorolt hatást, valamint hogy minimalizálják az Unión és tagállamain belüli pénzügyi stabilitásra, különösen pedig az azon országok pénzügyi stabilitására kifejtett negatív hatást, amelyekben a csoport tevékenykedik.

(3) A szanálási eszközök alkalmazásakor és a szanálási hatáskörök gyakorlásakor a tagállamok adott esetben biztosítják az állami támogatások uniós keretrendszerének való megfelelést.

(4) Amennyiben az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet esetében a vagyonerőértékesítési eszköz, az áthidaló intézményi eszköz vagy az eszközelkülönítési eszközalkalmazására kerül sor, a szóban forgó intézmény vagy a szervezet a 2001/23/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 5. cikke (1) bekezdésének alkalmazásában csődeljárás vagy ezzel egyenértékű fizetesképtelenségi eljárás alatt állónak tekintendő.

(5) A szanálási eszközök alkalmazása és a szanálási hatáskörök gyakorlása során a szanálási hatóságoknak tájékoztatniuk kell a munkavállalók képviselőit, illetve ha szükséges, konzultálniuk kell velük.

(6) A szanálási eszközök alkalmazásakor és a szanálási hatáskörök gyakorlásakor a szanálási hatóságok nem sérthetik a nemzeti jog vagy gyakorlat szerint a munkavállalók vezető testületi képviselőjére vonatkozó rendelkezéseket.

II. FEJEZET

Rendkívüli ügyvezetés

35. cikk

Rendkívüli ügyvezetés

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok rendkívüli ügyvezetőt nevezhessenek ki a szanálás alatt álló intézmény vezető testületének felváltására. A szanálási hatóságok a rendkívüli ügyvezető kinevezését nyilvánosságra hozzák. A tagállamok biztosítják továbbá, hogy a rendkívüli ügyvezető rendelkezzen a feladatainak ellátásához szükséges szakképzettséggel, képességekkel és tudással.

(2) A rendkívüli ügyvezető az intézmény részvényeseit és vezető testületét megillető valamennyi hatáskörrel rendelkezik. A rendkívüli ügyvezető azonban kizárólag a szanálási hatóság ellenőrzése alatt gyakorolhatja e hatásköröket.

(3) A rendkívüli ügyvezető törvényben előírt kötelezettsége minden szükséges intézkedés meghozatala a 31. cikkben rögzített szanálási célkitűzések előmozdítása és a szanálási intézkedések szanálási hatóság határozatának megfelelő megvalósítása érdekében. Szükség esetén ez a kötelezettség minden egyéb, az intézmény alapszabályában vagy nemzeti jogszabályban foglalt irányítási feladattal szemben elsőbbséget élvez, amennyiben az említettek ellentétesek egymással. Az intézkedések között szerepelhet például a tőkeemelés, az intézmény tulajdonosi szerkezetének átszervezése vagy a IV. fejezetben említett szanálási eszközökkel összhangban pénzügyi és szervezeti szempontból felelősségteljesnek minősülő intézmények általi átvétel.

(4) A szanálási hatóságok korlátokat szabhatnak a rendkívüli ügyvezető fellépésének, illetve kötelezhetik arra, hogy bizonyos cselekményei megtételének feltétele a szanálási hatóság előzetes hozzájárulása legyen. A szanálási hatóságok a rendkívüli ügyvezetőt bármikor felmenthetik.

(5) A tagállamok megkövetelik, hogy a rendkívüli ügyvezető az öt kinevező szanálási hatóság számára az intézmény gazdasági és pénzügyi helyzetéről, valamint a kötelességeinek végrehajtása során tett lépéseiről, a szanálási hatóság által meghatározott rendszeres időközönként, valamint megbízatása kezdetén és végén jelentéseket készítsen.

(6) Rendkívüli ügyvezető egy évnél hosszabb időre nem nevezhető ki. Ez az időtartam – kivételes esetben, ha a szanálási hatóság úgy ítéli meg, hogy a rendkívüli ügyvezető kinevezését szükségessé tevő körülmények továbbra is fennállnak – meghosszabbítható.

(7) Amennyiben több szanálási hatóság kíván egy csoportba tartozó valamely szervezet vonatkozásában rendkívüli ügyvezetőt kinevezni, e hatóságok mérlegelik, hogy az érintett szervezetek pénzügyi biztonságát támogató megoldások elősegítése érdekében nem célszerűbb-e ugyanazt a rendkívüli ügyvezetőt kinevezni az összes érintett szervezet számára.

⁽¹⁾ A Tanács 2001/23/EK irányelve (2001. március 12.) a munkavállalók jogainak a vállalkozások, üzletek vagy ezek részeinek átruházása esetén történő védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről (HL L 82., 2001.3.22., 16. o.).

(8) Fizetéképtelenség esetén – amennyiben a nemzeti jog fizetéképtelenségi ügyvezető kinevezését írja elő – ezen ügyvezetés az e cikkben említett rendkívüli ügyvezetésnek minősülhet.

III. FEJEZET

Értékelés

36. cikk

Szanálást szolgáló értékelés

(1) A szanálási intézkedések meghozatalát vagy a releváns tőkeinstrumentumok leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskör gyakorlását megelőzően a szanálási hatóságoknak gondoskodniuk kell arról, hogy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet eszközeinek és kötelezettségeinek prudens és reális értékelését minden állami hatóságtól – beleértve a szanálási hatóságot is – és az intézménytől vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezettől egyaránt független személy végezze. Az e cikk (13) bekezdésére és a 85. cikkre is figyelemmel, amennyiben az ezen cikkben megállapított összes követelmény teljesül, az értékelés véglegesnek tekintendő.

(2) Amennyiben az (1) bekezdés szerinti független értékelésre nincs mód, az e cikk (9) bekezdésével összhangban a szanálási hatóságok elvégezhetik az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet eszközeinek és kötelezettségeinek ideiglenes értékelését.

(3) Az értékelés célja a 32. és 33. cikkben foglalt szanálási feltételeket teljesítő az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet eszközei és kötelezettségei értékének a megállapítása.

(4) Az értékelés céljai a következők:

- a) információt nyújtani annak megállapításához, hogy teljesülnek-e a szanálási feltételek, illetve a tőkeinstrumentumok leírására vagy átalakítására vonatkozó feltételek;
- b) ha a szanálási feltételek teljesülnek, információt nyújtani az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet tekintetében alkalmazandó megfelelő szanálási intézkedésről való döntéshez;
- c) a releváns tőkeinstrumentumok leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskör alkalmazása esetén információt nyújtani az arra vonatkozó döntéshez, hogy milyen mértékben kerüljön sor a részvények vagy más, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok bevonására vagy hígítására és milyen mértékben kerüljön sor a releváns tőkeinstrumentumok leírására vagy átalakítására;
- d) a hitelezői feltőkésítés alkalmazása esetén információt nyújtani az arra vonatkozó döntéshez, hogy milyen mértékben kerüljön sor a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírására, illetve átalakítására;
- e) az áthidaló intézményi mechanizmus vagy az eszközelkülönítési eszköz alkalmazása esetén információt nyújtani az átadandó eszközökre, jogokra és kötelezettségekre vagy részvényekre vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokra vonatkozó döntéshez, valamint a szanálás alatt álló intézménynek, illetve – az adott helyzettől függően – a részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok tulajdonosainak fizetendő esetleges ellentételezés értékére vonatkozó döntéshez;
- f) a vagyonerősítési eszköz alkalmazása esetén információt nyújtani az átadandó eszközökre, jogokra és kötelezettségekre vagy részvényekre vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokra vonatkozó döntéshez, valamint információt nyújtani a szanálási hatóság számára annak megállapításához, hogy a 38. cikk alkalmazásában mi minősül kereskedelmi feltételnek;
- g) minden esetben biztosítani azt, hogy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet eszközeiben bekövetkezett esetleges veszteségeket a szanálási eszközök alkalmazásakor vagy a releváns tőkeinstrumentumok leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskör gyakorlásakor teljes körűen elismerjék.

(5) Az állami támogatások uniós keretrendszerének sérelme nélkül az értékelésnek, amennyiben lehetséges, prudens feltételezéseken kell alapulnia, többek között a nemteljesítési arányok és a veszteségek súlyossága tekintetében. Az értékeléskor nem tételezhető fel, hogy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet a jövőben esetlegesen rendkívüli állami pénzügyi támogatásban, központi banki sürgősségi likviditási támogatásban vagy nem szokásos feltételű biztosítékkal, időtartamra és kamatozási feltételekkel nyújtott központi banki likviditási támogatásban részesül attól az időponttól kezdve, amikor a szanalási intézkedés történik, illetve amikor a releváns tőkeinstrumentumok leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskör gyakorlására sor kerül. Az értékeléskor továbbá figyelembe kell venni, hogy bármelyik szanalási eszköz alkalmazása esetén:

- a) a szanalási hatóság és bármely a 101. cikknek megfelelően működő finanszírozási rendszer a 37. cikk (7) bekezdésével összhangban minden méltányolható, indokoltan felmerült kiadását visszaigényelheti a szanalás alatt álló intézménytől;
- b) a szanalásfinanszírozási rendszer kamatot vagy díjat számíthat fel a szanalás alatt álló intézménynek a 101. cikkel összhangban nyújtott hitelekkel vagy garanciákkal kapcsolatban.

(6) Az értékelést a következő, az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet számviteli könyveiben és nyilvántartásaiban szereplő információkkal kell kiegészíteni:

- a) naprakész mérleg és az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet pénzügyi helyzetéről szóló jelentés;
- b) az eszközök elemzése és számviteli értékük becslése;
- c) az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet könyveiben és nyilvántartásaiban kimutatott, mérleg szerinti és mérlegen kívüli fennálló kötelezettségek, megjelölve az érintett hitelt és az alkalmazandó fizetéseképtelenségi jog szerinti kielégítési sorrendet.

(7) Adott esetben, a (4) bekezdés e), illetve f) pontjában említett döntés megalapozásához szükséges információk biztosítása érdekében a (6) bekezdés b) pontjában említett információk kiegészíthetők az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet eszközeinek és kötelezettségeinek elemzésével és értékük piaci alapon történő becslésével.

(8) Az értékelésnek tartalmaznia kell a hitelezőknek az alkalmazandó fizetéseképtelenségi jog szerinti kielégítési sorrendek alapján történő osztályokba sorolását, valamint az azon elbánásra vonatkozó becslést, amelyben az egyes részvényesi és hitelezői osztályok a felszámolási eljárás során várhatóan részesültek volna, ha az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében került volna felszámolásra.

A becslés nem érinti az „egyetlen hitelező sem kerülhet rosszabb helyzetbe” elv 74. cikk szerinti alkalmazását.

(9) Amennyiben az ügy körülményei miatti sürgősségre tekintettel nincs mód a (6) és a (8) bekezdésben foglalt követelmények teljesítésére, vagy a (2) bekezdés alkalmazandó, úgy ideiglenes értékelést kell végezni. Az ideiglenes értékeléskor be kell tartani a (3) bekezdésben foglalt követelményeket, és amennyiben az az adott körülmények között ésszerűen megvalósítható, az (1), a (6) és a (8) bekezdésben foglalt követelményeket is.

Az e bekezdésben említett ideiglenes értékelésnek – megfelelő indokolással – ki kell terjednie a további veszteségekre képzett pufferra.

(10) Az olyan értékelést, amely nem felel meg az e cikkben foglalt összes követelménynek, mindaddig ideiglenesnek kell tekinteni, ameddig egy független személy olyan értékelést nem végez, amely maradéktalanul teljesíti az e cikkben foglalt összes követelményt. Ezt az utólagos, végleges értékelést a lehető leghamarabb el kell végezni. A végleges értékelést végezheti a 74. cikk szerinti értékelést végző független személy, és az végezhető a 74. cikkben említett értékeléstől függetlenül vagy azzal párhuzamosan is, de attól elkülönülten kell kezelni.

Az utólagos, végleges értékelés céljai a következők:

- a) biztosítani azt, hogy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet eszközeiben bekövetkezett esetleges veszteségeket teljes körűen elismerjék annak számviteli könyveiben;
- b) információt nyújtani az arra vonatkozó döntéshez, hogy a (11) bekezdéssel összhangban sor kerüljön-e a hitelezők követeléseinek visszairására vagy a kifizetett ellentételezés értékének növelésére.

(11) Abban az esetben, ha az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet nettó eszközértékének az utólagos, végleges értékelés szerinti becslése magasabb értéket eredményez, mint az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet nettó eszközértékének az ideiglenes értékelés szerinti becslése, a szanalási hatóság:

- a) gyakorolhatja a hitelezői feltőkésítés keretében leírt, a hitelezők vagy releváns tőkeinstrumentumok tulajdonosai részéről fennálló követelések értékének növelésére vonatkozó hatáskörét;
- b) utasíthatja az áthidaló intézményt vagy a vagyonkezelő szervezetet, hogy fizessen további ellentételezést a szanalás alatt álló intézménynek az eszközökre, jogokra és kötelezettségekre vonatkozóan, illetve megfelelő esetben a részvények és egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok tulajdonosainak a részvényekre vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokra vonatkozóan.

(12) Az (1) bekezdés ellenére a (9) és a (10) bekezdéssel összhangban végzett ideiglenes értékelés érvényes alapnak minősül a szanalási hatóságok számára a szanalási intézkedések meghozatalához – ideértve a csődhelyzetben lévő az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet ellenőrzésük alá vonását – vagy a tőkeinstrumentumok leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskörük gyakorlásához.

(13) Az értékelésnek a szanalási eszköz alkalmazásáról vagy a szanalási hatáskör gyakorlásáról, illetve a tőkeinstrumentumok leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskör gyakorlásáról szóló döntés szerves részét kell képeznie. Maga az értékelés nem képezheti különálló fellebbezéshez való jog tárgyát, a 85. cikk szerinti határozattal együtt azonban képezheti fellebbezés tárgyát.

(14) Az EBH szabályozási technikaistandard-tervezeteket dolgoz ki annak érdekében, hogy e cikk (1) bekezdése, valamint a 74. cikk alkalmazásában meghatározza azokat a körülményeket, melyek fennállása esetén valamely személy a szanalási hatóságtól és az intézménytől vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezettől egyaránt függetlennek minősül.

(15) Az EBH szabályozási technikaistandard-tervezeteket dolgozhat ki annak érdekében, hogy e cikk (1), (3) és (9) bekezdése, valamint a 74. cikk alkalmazásában meghatározza az alábbi kritériumokat:

- a) az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet eszközei és kötelezettségei értékének megállapítására szolgáló módszertan;
- b) a 36. és a 74. cikk szerinti értékelések elkülönítése;
- c) a további veszteségekre képzett puffer kiszámítására, valamint az ideiglenes értékelésbe történő bevonására szolgáló módszertan.

(16) Az EBH a (14) bekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap a (14) és a (15) bekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

IV. FEJEZET

Szanálási eszközök

1. szakasz

Általános elvek

37. cikk

A szanálási eszközök általános elvei

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok rendelkezzenek az ahhoz szükséges hatáskörrel, hogy az alkalmazandó szanálási feltételeket teljesítő intézményekre és az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezetekre alkalmazzák a szanálási eszközöket.

(2) Ha egy szanálási hatóság úgy határoz, hogy valamely az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet esetében szanálási eszközt alkalmaz, és ha a szanálási intézkedés a hitelezők által viselendő veszteséget vagy követeléseik átalakítását eredményezné, akkor a szanálási hatóságnak az 59. cikk szerinti, a tőkeinstrumentumok leírására és átalakítására vonatkozó hatáskörét a szanálási eszköz alkalmazását közvetlenül megelőzően vagy azzal együtt kell gyakorolnia.

(3) Az (1) bekezdésben említett szanálási eszközök a következők:

a) az üzletértékesítési eszköz;

b) áthidaló intézményi mechanizmus;

c) az eszközelkülönítési eszköz;

d) a hitelezői feltőkésítés.

(4) Az (5) bekezdésre is figyelemmel, a szanálási hatóságok a szanálási eszközöket egyenként vagy bármilyen kombinációban is alkalmazhatják.

(5) A szanálási hatóságok az eszközelkülönítési eszköz csak egy másik szanálási eszközzel együtt alkalmazhatják.

(6) Amennyiben csak az e cikk (3) bekezdés a) vagy b) pontjában említett szanálási eszközöket használják fel, méghozzá a szanálás alatt álló intézmény eszközei, jogai vagy kötelezettségei egy részének átadására, úgy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett azon intézmény vagy szervezet fennmaradó részét, amelytől az eszközöket, jogokat vagy kötelezettségeket átadták, rendes fizetésektelenségi eljárás keretében kell felszámolni. Az ilyen felszámolásnak ésszerű időn belül meg kell történnie, tekintettel arra, hogy az intézménynek vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezetnek a 65. cikkel összhangban esetleg szolgáltatásokat vagy támogatást kell nyújtania annak érdekében, hogy az átvevő folytatni tudja az átadás révén hozzá került tevékenységeket vagy szolgáltatásokat, valamint tekintettel arra, hogy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet fennmaradó része által végzett tevékenység folytatása bármilyen egyéb okból szükséges lehet a szanálás céljainak elérése vagy a 34. cikkben foglalt elveknek való megfelelés érdekében.

(7) A szanálási hatóság és a 101. cikk szerinti bármely finanszírozási rendszer visszaigényelheti minden olyan méltányolható kiadását, amely a szanálási eszközök alkalmazásával vagy a szanálási hatáskörök gyakorlásával vagy a kormányzati stabilizációs eszközök alkalmazásával kapcsolatban indokoltan merült fel, mégpedig a következő módszerek közül egyet vagy többet igénybe véve:

a) az átvevő által a szanálás alatt álló intézménynek vagy – az adott esettől függően – a részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok tulajdonosainak fizetett ellentételezésből történő levonás formájában;

- b) a szanálás alatt álló intézménytől, elsőbbségi hitelezőként; vagy
- c) az áthidaló intézmény vagy a vagyonkezelő szervezet tevékenységének befejezéséből eredően keletkezett bevételből, elsőbbségi hitelezőként.

(8) A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti fizetéseképtelenségi jognak a hitelező számára hátrányt okozó jogcselekmények megtámadhatóságára és végrehajthatatlanságára vonatkozó szabályai nem alkalmazandók valamely szanálás alatt álló intézmény eszközeinek, jogainak vagy kötelezettségeinek egy másik szervezet számára valamely szanálási eszköz alkalmazása vagy valamely szanálási hatáskör gyakorlása vagy kormányzati stabilizációs eszközök alkalmazása révén történő átadására.

(9) A tagállamok további eszközöket és hatásköröket bocsáthatnak a szanálási hatóságok rendelkezésére, amelyek akkor alkalmazhatók, ha egy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet teljesíti a szanálási feltételeket, feltéve, hogy:

- a) az említett további hatáskörök – amennyiben határokon átnyúló tevékenységű csoportokra alkalmazzák őket – nem akadályozzák a hatékony csoportszintű szanálást; továbbá
- b) az említett eszközök és hatáskörök megfelelnek a szanálási céloknak és a szanálásra vonatkozóan a 31. és a 34. cikkben meghatározott általános elveknek.

(10) Abban a rendkívüli esetben, ha rendszerszintű válsághelyzet alakul ki, a szanálási hatóság kereshet alternatív finanszírozási forrásokat az 56–58. cikkben foglalt kormányzati stabilizációs eszközök felhasználásával, amennyiben teljesülnek a következő feltételek:

- a) a részvényesek és az egyéb tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok tulajdonosai és az egyéb releváns tőkeinstrumentumok és egyéb leírható, illetve átalakítható kötelezettségek tulajdonosai leírás, illetve átalakítás révén vagy más módon hozzájárulást nyújtottak a veszteségelvonáshoz és feltőkésítéshez, és a hozzájárulás összege legalább a kötelezettségek összértékének 8 %-a, ideértve a szanálás alatt álló intézmény saját szavatolótőkéjét, a 36. cikkben előírt értékelésnek megfelelő szanálási intézkedés időpontjától számítva;
- b) az alternatív források bevonásának feltétele az uniós állami támogatásokra vonatkozó keretrendszernek megfelelően előzetesen megadott végső jóváhagyás.

2. s z a k a s z

A v a g y o n é r t é k e s í t é s i e s z k ö z

38. cikk

A v a g y o n é r t é k e s í t é s i e s z k ö z

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok hatáskörrel rendelkezzenek arra vonatkozóan, hogy olyan vevőnek, amely nem áthidaló intézmény, adhassák át az alábbiakat:

- a) szanálás alatt álló intézmény által kibocsátott részvények és egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok;
- b) szanálás alatt álló intézmény összes vagy egyes eszközei, jogai vagy kötelezettségei.

Az e cikk (8) és (9) bekezdésére, valamint a 85. cikkre figyelemmel, az első albekezdésben említett átadáshoz nem kell kikérni a szanálás alatt álló intézmény részvényeseinek vagy a vevőn kívüli bármely más harmadik félnek a beleegyezését, és az átadás során – a 39. cikkben foglalt eljárási követelményeken kívül – nem kell megfelelni a társasági jog vagy az értékpapírjog eljárási követelményeinek.

(2) Az (1) bekezdés szerinti átruházásnak kereskedelmi feltételek mellett kell történnie, az uniós állami támogatások uniós keretrendszerével összhangban és figyelembe véve a körülményeket.

(3) A szanalási hatóságoknak az e cikk (2) bekezdésével összhangban minden ésszerű lépést meg kell tenniük annak érdekében, hogy az átadásra a 36. cikk szerint elvégzett értékeléssel összhangban lévő kereskedelmi feltételek mellett kerüljön sor, figyelembe véve az eset körülményeit is.

(4) A 37. cikk (7) bekezdésére is figyelemmel a vevő által fizetett bármilyen ellenszolgáltatás a következőket illeti meg:

a) a részvények vagy tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok tulajdonosai, amennyiben a vagyonértékesítésre a szanalás alatt álló intézmény által kibocsátott részvényeknek vagy tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumoknak azok tulajdonosaitól a vevőhöz történő átadásával került sor;

b) a szanalás alatt álló intézmény, amennyiben a vagyonértékesítésre a szanalás alatt álló intézmény eszközei vagy kötelezettségei egy részének vagy egészének a vevőhöz történő átadásával került sor.

(5) A vagyonértékesítési eszköz alkalmazása során a szanalási hatóság többször is gyakorolhatja az átadási hatáskört annak érdekében, hogy a szanalás alatt álló intézmény által kibocsátott részvényeknek vagy más tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumoknak, illetve adott esetben a szanalás alatt álló intézmény eszközeinek, jogainak vagy kötelezettségeinek további átadását hajtsa végre.

(6) A vagyonértékesítési eszközalkalmazását követően a szanalási hatóságok a vevő egyetértésével gyakorolhatják az átadási hatáskört a vevőhöz átadott eszközök, jogok vagy kötelezettségek vonatkozásában annak érdekében, hogy az eszközöket, jogokat vagy kötelezettségeket visszajuttassák a szanalás alatt álló intézményhez, illetve a részvényeket vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat az eredeti tulajdonosokhoz, az intézmény vagy az eredeti tulajdonosok pedig kötelesek visszavenni az említett eszközöket, jogokat vagy kötelezettségeket, illetve részvényeket vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat.

(7) Ha az átadás az (1) bekezdés szerint történik, a vevőnek rendelkeznie kell az általa megszerzett vállalkozás tevékenységének folytatásához szükséges megfelelő engedéllyel. A hatáskörrel rendelkező hatóságok gondoskodnak arról, hogy az engedélykérelmek elbírálása az átadással összefüggésben, időben történjen.

(8) A 2013/36/EU irányelv 22–25. cikkétől, valamint a 2013/36/EU irányelv 26. cikkében és a 2014/65/EU irányelv 10. cikkének (3) bekezdésében, 11. cikkének (1) és (2) bekezdésében, valamint 12. és 13. cikkében, továbbá az említett irányelv 11. cikkének (3) bekezdésében foglalt, az illetékes hatóságok értesítésére vonatkozó követelménytől eltérve, ha a részvényeknek vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumoknak a vagyonértékesítési eszköz alkalmazása értelmében történő átadása azt eredményezné, hogy a vevő egy a 2013/36/EU irányelv 22. cikkének (1) bekezdésében vagy a 2014/65/EU irányelv 11. cikkének (1) bekezdésében említett típusú intézményben befolyásoló részesedést szerez vagy a befolyásoló részesedésének a mértékét növeli, akkor az említett intézmény illetékes hatóságának kellő időben el kell végeznie az említett cikkekben előírt értékelést ahhoz, hogy az ne hátráltassa a vagyonértékesítési eszközalkalmazását, és ne akadályozza meg azt, hogy a szanalási intézkedéssel elérhető legyenek a releváns szanalási célok.

(9) A tagállamok biztosítják, hogy ha az említett intézmény illetékes hatósága nem végezte el a (8) bekezdésben említett értékelést arra az időpontra vonatkozóan, amikor a szanalási hatóság a vagyonértékesítési eszközalkalmazása keretében átadja a részvényeket vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat, akkor a következő rendelkezések kerüljenek alkalmazásra:

a) a részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok vevőhöz történő átadásának azonnali joghatással kell bírnia;

b) az értékelési időszak és az f) pont szerinti esetleges elidegenítési időszak során fel kell függeszteni a vevőnek az adott részvényekhez vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokhoz fűződő szavazati jogát, és azt kizárólag a szanalási hatóság gyakorolhatja; a szanalási hatóságnak azonban nincs sem a szavazati jog gyakorlására, sem a szavazati jog gyakorlásától való tartózkodásra vonatkozó kötelezettsége;

- c) az értékelési időszak és az f) pont szerinti esetleges elidegenítési időszak során az említett részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok átadásával kapcsolatban nem kell alkalmazni a 2013/36/EU irányelv 66., 67. és 68. cikkében előírányzott, a befolyásoló részesedés szerzésére és megszüntetésére vonatkozó követelmények megsértése esetén kivethető szankciókat és egyéb intézkedéseket;
- d) az illetékes hatóságnak, közvetlenül az után, hogy elvégezte az értékelést, írásban tájékoztatnia kell a szanalási hatóságot és a vevőt arról, hogy jóváhagyja vagy a 2013/36/EU irányelv 22. cikkének (5) bekezdésével összhangban ellenzi az említett részvényeknek vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumoknak a vevőhöz történő átadását;
- e) ha az illetékes hatóság jóváhagyja a részvényeknek vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumoknak a vevőhöz történő átadását, akkor úgy kell tekinteni, hogy az említett részvényekhez vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokhoz fűződő szavazati jog azonnal a vevőre száll, amint a szanalási hatóság és a vevő megkapja az illetékes hatóságtól a jóváhagyásról szóló értesítést;
- f) ha az illetékes hatóság ellenzi a részvényeknek vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumoknak a vevőhöz történő átadását, akkor
- i. a b) pontban előírtak szerinti, az adott részvényekhez vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokhoz fűződő szavazati jog teljes körűen érvényben marad;
 - ii. a szanalási hatóság kötelezheti a vevőt arra, hogy a szanalási hatóság által az aktuális piaci feltételek figyelembevételével meghatározott elidegenítési határidőn belül idegenítse el az említett részvényeket vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat; továbbá
 - iii. ha a vevő a szanalási hatóság által megszabott elidegenítési határidőn belül nem hajtja végre az elidegenítést, akkor az illetékes hatóság a szanalási hatóság egyetértésével a 2013/36/EU irányelv 66., 67. és 68. cikkében előírányzott, a befolyásoló részesedés szerzésére és megszüntetésére vonatkozó követelmények megsértése esetén kivethető szankciókat és egyéb intézkedéseket róhat ki a vevőre.

(10) A vagyoneértékesítési eszközalkalmazása keretében végrehajtott átadásokra alkalmazni kell a IV. cím VII. fejezetében előírt biztosítékokat.

(11) A szolgáltatásnyújtáshoz vagy az egy másik tagállamban való letelepedéshez való jog 2013/36/EU irányelvvel vagy a 2014/65/EU irányelvvel összhangban történő gyakorlása céljából a vevőt a szanalás alatt álló intézmény jogutódként kell tekinteni, mely tovább gyakorolhat bármilyen olyan jogot, melyet a szanalás alatt álló intézmény az átruházott eszközök, jogok vagy kötelezettségek tekintetében gyakorolt.

(12) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett vevő továbbra is gyakorolhassa a szanalás alatt álló intézmény fizetési, klíring és elszámolási rendszerekben, tőzsdéken, befektetővédelmi rendszerekben és betétbiztosítási rendszerekben való tagsággal és az azokhoz való hozzáféréssel kapcsolatos jogait, feltéve, hogy megfelel az ilyen rendszerekben való részvételre vonatkozó tagsági és részvételi kritériumoknak.

Az első albekezdés ellenére a tagállamok kötelesek biztosítani:

- a) a hozzáférést azzal az indokkal nem lehet megtagadni, hogy a vevő nem rendelkezik hitelminősítő intézettől származó minősítéssel vagy a minősítés nem felel meg azoknak a minősítési szinteknek, amelyek szükségesek az első albekezdésben említett rendszerekhez való hozzáférés engedélyezéséhez;
- b) abban az esetben, ha a vevő nem felel meg az adott fizetési, klíring- vagy elszámolási rendszer, tőzsde, befektetővédelmi rendszer vagy betétbiztosítási rendszer tagsági vagy részvételi kritériumainak, a szanalási hatóság meghatározhatja az első albekezdésben említett jogok gyakorlásának időtartamát, amely nem haladhatja meg a 24 hónapot, és amely a vevő szanalási hatóságnak előterjesztett kérelmére megújítható.

(13) A IV. cím VII. fejezetének sérelme nélkül a szanálás alatt álló intézmény részvényesei vagy hitelezői és azok az egyéb harmadik felek, amelyeknek eszközeit, jogait vagy kötelezettségeit nem adták át, nem rendelkezhetnek jogokkal az átadott eszközök, jogok és kötelezettségek felett vagy azokhoz kapcsolódóan.

39. cikk

Vagyonértékesítési eszköz: eljárási követelmények

(1) Az e cikk (3) bekezdésére is figyelemmel, a vagyonértékesítési eszköznek valamely intézményre vagy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezetre történő alkalmazásakor a szanálási hatóságnak értékesítenie kell az intézmény eszközeit, jogait, kötelezettségeit, részvényeit vagy egyéb tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumai közül azokat, amelyeket a hatóság átadni kíván, illetve meg kell tennie az értékesítéshez szükséges lépéseket. Jogok, eszközök és kötelezettségek összefüggő csoportjai külön is értékesíthetők.

(2) Az állami támogatások adott esetben alkalmazandó uniós keretrendszerének sérelme nélkül az (1) bekezdésben említett értékesítés az alábbi kritériumokkal összhangban történik:

- a) az értékesítésnek a lehető legátláthatóbbnak kell lennie, és nem vezet jelentősen téves kép kialakulásához az intézménynek a hatóság által átadni kívánt eszközeit, jogait, kötelezettségeit, részvényeit vagy egyéb tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumai tekintetében, figyelembe véve a körülményeket és különösen a pénzügyi stabilitás fenntartásának szükségességét;
- b) nem részesíthet indokolatlan előnyben potenciális vásárlókat, és nem tehet közöttük különbséget;
- c) nem állhat fenn összeférhetlenség;
- d) nem nyújthat tisztességtelen előnyt valamely potenciális vásárló számára;
- e) figyelembe kell vennie azt az igényt, hogy a szanálási intézkedést gyorsan kell végrehajtani;
- f) a lehetséges mértékig az érintett részvények vagy tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumok, eszközök, jogok vagy kötelezettségek értékesítési árának maximalizálására kell törekednie.

E bekezdés b) pontjára is figyelemmel, az e bekezdésben meghatározott elvek nem akadályozhatják a szanálási hatóságot abban, hogy felkérjen meghatározott potenciális vásárlókat.

Az intézmények vagy az ezen irányelv 1. cikke (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezetek értékesítésének nyilvánosságra hozatala – ami az 596/2014/EU rendelet [MAR] 17. cikkének (1) bekezdése szerint egyébként kötelező lenne – az említett rendelet 17. cikkének (4) vagy (5) bekezdésével összhangban készíthető.

(3) A szanálási hatóság az (1) bekezdésben meghatározott értékesítési követelmény teljesítése nélkül is alkalmazhatja a vagyonértékesítési eszközt, ha úgy ítéli meg, hogy az e követelménynek való megfelelés valószínűleg aláásná egy vagy több szanálási cél elérését, különösen pedig a következő feltételek fennállása esetén:

- a) a szanálási hatóság úgy ítéli meg, hogy a szanálás alatt álló intézmény csődjé vagy lehetséges csődjé tényleges fenyegetést jelent a pénzügyi stabilitásra nézve, illetve súlyosbítja a stabilitásra nézve már fennálló fenyegetést; továbbá
- b) a szanálási hatóság úgy ítéli meg, hogy az említett követelményeknek való megfelelés valószínűleg aláásná a vagyonértékesítési eszköz hatékonyságát e veszély elhárítása vagy a 31. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett szanálási cél elérése terén.

(4) Az EBH 2015. július 3-ig a 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatás-tervezeteket dolgoz ki azon tényszerű körülmények pontos meghatározására, amelyek lényegi veszélyt jelentenek, valamint a (3) bekezdés a) és b) pontjában rögzített azon elemek pontos meghatározására, amelyek a vagyoneértékesítési eszközhatékonyságához kapcsolódnak.

3. szakasz

Az áthidaló eszköz

40. cikk

Az áthidaló intézményi eszköz

(1) Az áthidaló intézményi eszközalkalmazása érdekében és tekintettel arra, hogy az áthidaló intézmény kritikus funkcióit fenn kell tartani, a tagállamok biztosítják, hogy a szanalási hatóságok rendelkezzenek az ahhoz szükséges hatáskörrel, hogy áthidaló intézményhez átadhassák a következőket:

- a) egy vagy több szanalás alatt álló intézmény által kibocsátott részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok;
- b) egy vagy több szanalás alatt álló intézmény összes vagy egyes eszközei, jogai vagy kötelezettségei.

A 85. cikkre is figyelemmel, az első albekezdésben említett átadáshoz nem kell kikérni a szanalás alatt álló intézmények részvényeseinek vagy az áthidaló intézményen kívüli bármely más harmadik félnek a beleegyezését, és az átadás során nem kell megfelelni a társasági jog vagy az értékpapírjog eljárási követelményeinek.

(2) Az áthidaló intézménynek olyan jogi személynek kell lennie, amely az alábbi követelmények mindegyikének megfelel:

- a) részben vagy egészében egy vagy több állami hatóság tulajdonában van, és fölülte a szanalási hatóság ellenőrző befolyással bír; e hatóságok között lehet a szanalási hatóság vagy a szanalásfinanszírozási rendszer is;
- b) azzal a céllal hozták létre, hogy a szanalás alatt álló intézmény által kibocsátott részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok egy részét vagy összességét, illetve egy vagy több szanalás alatt álló intézmény eszközeinek, jogainak és kötelezettségeinek egy részét vagy összességét átvegye és birtokolja abból a célból, hogy fenntartsa a kritikus funkciókhoz való hozzáférést és eladja a intézményt vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezetet.

A hitelezői feltőkésítésnek a 43. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett célra történő alkalmazása nem befolyásolhatja a szanalási hatóság azon képességét, hogy ellenőrző befolyást gyakoroljon az áthidaló intézmény felett.

(3) Az áthidaló intézményi eszköz alkalmazásakor a szanalási hatóságnak biztosítania kell, hogy az áthidaló intézményhez átadott teljes kötelezettségállomány ne legyen nagyobb a szanalás alatt álló intézménytől átadott vagy más forrásokból származó jogok és eszközök összértékénél.

(4) A 37. cikk (7) bekezdésére is figyelemmel az áthidaló intézmény által fizetett bármimemű ellenszolgáltatás a következőket illeti meg:

- a) a részvények vagy tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok tulajdonosai, amennyiben az áthidaló intézményhez történő átadásra a szanalás alatt álló intézmény által kibocsátott részvényeknek vagy tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumoknak azok tulajdonosaitól az áthidaló intézményhez történő átadásával került sor;
- b) a szanalás alatt álló intézmény, amennyiben az áthidaló intézményhez történő átadásra a szanalás alatt álló intézmény eszközei vagy kötelezettségei egy részének vagy egészének az áthidaló intézményhez történő átadásával került sor.

(5) Az áthidaló intézményi mechanizmus alkalmazása során a szanalási hatóság többször is gyakorolhatja az átadási hatáskört annak érdekében, hogy a szanalás alatt álló intézmény által kibocsátott részvényeknek vagy más tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumoknak, illetve adott esetben a szanalás alatt álló intézmény eszközeinek, jogainak vagy kötelezettségeinek további átadásait hajtsa végre.

(6) Az áthidaló intézményi mechanizmus alkalmazását követően a szanalási hatóság:

a) jogokat, eszközöket vagy kötelezettségeket visszajuttathat az áthidaló intézménytől a szanalás alatt álló intézményhez, illetve részvényeket vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat az eredeti tulajdonosokhoz, a szanalás alatt álló intézmény vagy az eredeti tulajdonosok pedig kötelesek visszavenni az említett eszközöket, jogokat vagy kötelezettségeket, illetve részvényeket vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat, feltéve, hogy a (7) bekezdésben meghatározott feltételek teljesülnek;

b) részvényeket vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat, illetve eszközöket, jogokat vagy kötelezettségeket átadhat az áthidaló intézménytől egy harmadik félhez.

(7) A szanalási hatóságok a következő esetek valamelyikében átadhatnak vissza részvényeket vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat, illetve eszközöket, jogokat vagy kötelezettségeket az áthidaló intézménytől:

a) a határozat, amelynek alapján a transzferre sor került, kifejezetten tartalmazza a konkrét részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, illetve eszközök, jogok vagy kötelezettségek visszajuttatásának a lehetőségét;

b) a konkrét részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, illetve eszközök, jogok vagy kötelezettségek valójában nem tartoznak a részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, illetve eszközök, jogok vagy kötelezettségek azon kategóriába, amelyeket az átadás alapjául szolgáló határozat meghatároz, illetve nem teljesítik az említett határozatban előírt, a részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, illetve eszközök, jogok vagy kötelezettségek átadására vonatkozó feltételeket.

A visszajuttatására bármilyen időtartamon belül sor kerülhet, és végrehajtása során teljesíteni kell az adott célra vonatkozó határozatban előírt minden egyéb feltételt.

(8) Az egyrészről a szanalás alatt álló intézmény, illetve a részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok eredeti tulajdonosai, másrészről az áthidaló intézmény között megvalósuló átadásokra alkalmazni kell a IV. cím VII. fejezetében előírt biztosítékokat.

(9) A szolgáltatásnyújtáshoz vagy az egy másik tagállamban való letelepedéshez való jog 2013/36/EU irányelvvel vagy a 2014/65/EU irányelvvel összhangban történő gyakorlása céljából az áthidaló intézményt a szanalás alatt álló intézmény jogutódjának kell tekinteni, mely tovább gyakorolhat bármilyen olyan jogot, melyet a szanalás alatt álló intézmény az átruházott eszközök, jogok vagy kötelezettségek tekintetében gyakorolt.

Egyéb esetekben a szanalási hatóságok kérhetik, hogy az áthidaló intézményt tekintsék a szanalás alatt álló intézmény jogutódjának, mely tovább gyakorolhat bármilyen olyan jogot, melyet a szanalás alatt álló intézmény az átruházott eszközök, jogok vagy kötelezettségek tekintetében gyakorolt.

(10) A tagállamok biztosítják, hogy az áthidaló intézmény továbbra is gyakorolhassa a szanalás alatt álló intézmény fizetési, klíring és elszámolási rendszerekben, tőzsdéken, befektetvédelmi rendszerekben és betétbiztosítási rendszerekben való tagsággal és az azokhoz való hozzáféréssel kapcsolatos jogait, feltéve, hogy megfelel az ilyen rendszerekben való részvételre vonatkozó tagsági és részvételi kritériumoknak.

Az első albekezdés ellenére a tagállamoknak biztosítaniuk kell:

a) a hozzáférést azzal az indokkal nem lehet megtagadni, hogy az áthidaló intézmény nem rendelkezik hitelminősítő intézettől származó minősítéssel vagy a minősítés nem felel meg azoknak a minősítési szinteknek, amelyek szükségesek az első albekezdésben említett rendszerekhez való hozzáférés engedélyezéséhez;

- b) abban az esetben, ha az áthidaló intézmény nem felel meg az adott fizetési, klíring- vagy elszámolási rendszer, tőzsde, befektetővédelmi rendszer vagy betétbiztosítási rendszer tagsági vagy részvételi kritériumainak, a szanálási hatóság meghatározhatja az első albekezdésben említett jogok gyakorlásának időtartamát, amely nem haladhatja meg a 24 hónapot, és amely az áthidaló intézmény szanálási hatóságnak előterjesztett kérelmére megújítható.

(11) A IV. cím VII. fejezetének sérelme nélkül a szanálás alatt álló intézmény részvényesei vagy hitelezői és azok az egyéb harmadik felek, amelyeknek eszközeit, jogait vagy kötelezettségeit nem adták át az áthidaló intézményhez, nem rendelkezhetnek jogokkal az áthidaló intézményhez, annak vezető testületéhez vagy felső vezetéséhez átadott eszközök, jogok vagy kötelezettségek felett vagy azokhoz kapcsolódóan.

(12) Az áthidaló intézmény célkitűzései nem vonhatnak maguk után a szanálás alatt álló intézmény részvényeseit vagy hitelezőit terhelő kötelezettséget vagy felelősséget, és az irányító testület vagy a felső vezetés nem tartozik felelősséggel a részvényeseknek vagy hitelezőknek a feladataik ellátása során elkövetett cselekményekért és mulasztásokért, kivéve, ha e cselekmények vagy mulasztások a nemzeti jog szerint súlyos gondatlanságnak vagy súlyos szabálysértésnek minősülnek.

A tagállamok a nemzeti joggal összhangban tovább korlátozhatják az áthidaló intézménynek, illetve az áthidaló intézmény vezető testületének vagy felső vezetésének a feladatai ellátása során elkövetett cselekményekért és mulasztásokért fennálló felelősségét.

41. cikk

Az áthidaló intézmény működése

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az áthidaló intézmény működése megfeleljen a következő követelményeknek:

- a) a szanálási hatóság jóváhagyja az áthidaló intézmény alapító okiratainak tartalmát;
- b) a szanálási hatóság az áthidaló intézmény tulajdonosi szerkezetétől függően kinevezi vagy jóváhagyja az áthidaló intézmény vezető testületét;
- c) a szanálási hatóság jóváhagyja az vezető testület tagjainak járandóságát és meghatározza felelősségi körüket;
- d) a szanálási hatóság jóváhagyja az áthidaló intézmény stratégiáját és kockázati profilját;
- e) az áthidaló intézmény a 2013/36/EU, illetve a 2014/65/EU irányelvvel összhangban kerül engedélyezésre, és rendelkezik az azon tevékenységek folytatásához vagy azon szolgáltatások nyújtásához szükséges, az alkalmazandó nemzeti jog szerinti engedéllyel, amelyekre az ezen irányelv 63. cikke szerinti átruházással tesz szert;
- f) az áthidaló intézmény megfelel az 575/2013/EU rendeletben, illetve a 2013/36/EU és a 2014/65/EU irányelvekben foglalt követelményeknek, és felügyelet szempontjából rá az ezekben az irányelvekben meghatározott előírások vonatkoznak;
- g) az áthidaló intézmény az állami támogatásokra vonatkozó uniós kerettel összhangban működik, a szanálási hatóság ennek megfelelően korlátozásokat írhat elő működésével kapcsolatban.

Az első albekezdés e) és f) pontban említett rendelkezések ellenére, és ha a szanálás céljai érdekében szükséges, az áthidaló intézmény alapítására és engedélyezésére úgy is sor kerülhet, hogy az a működésének megkezdésekor rövid ideig nem felel meg a 2013/36/EU vagy a 2014/65/EU irányelvnek. A szanálási hatóságnak ebből a célból ilyen értelmű kérelmet kell benyújtania az illetékes hatósághoz. Ha az illetékes hatóság úgy határoz, hogy megadja az engedélyt, akkor meg kell jelölnie, hogy az áthidaló intézmény milyen időtartamra mentesül az említett irányelv követelményeinek való megfelelés alól.

(2) Figyelemmel az uniós vagy nemzeti versenyszabályok szerinti esetleges korlátozásokra, az áthidaló intézmény vezetésének az áthidaló intézményt azzal a céllal kell működtetnie, hogy fennmaradjon a kritikus funkciók elérhetősége, és hogy megfelelő feltételek mellett és az e cikk (4) – vagy adott esetben a (6) – bekezdésében meghatározott időtartamon belül egy vagy több magánszektorbeli vásárlónak értékesítsék az intézményt vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezetet, annak eszközeit, jogait vagy kötelezettségeit.

(3) A szanalási hatóság úgy határoz, hogy az áthidaló intézmény a továbbiakban nem minősül a 40. cikk (2) bekezdésének értelmében vett áthidaló intézménynek, amint a következő esetek bármelyike bekövetkezik:

- a) az áthidaló intézmény egyesül egy másik szervezettel;
- b) az áthidaló intézmény már nem felel meg a 40. cikk (2) bekezdésében foglalt követelményeknek;
- c) az áthidaló intézmény összes vagy gyakorlatilag összes eszközét, jogát vagy kötelezettségét egy harmadik félnek értékesítik;
- d) lejár az (5) bekezdésben vagy adott esetben a (6) bekezdésben meghatározott időszak;
- e) az áthidaló intézmény eszközeit teljes mértékben felszámolták és kötelezettségeit teljes mértékben teljesítették.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy ha a szanalási hatóság értékesíteni kívánja az áthidaló intézményt vagy annak eszközeit, jogait vagy kötelezettségeit, akkor az áthidaló intézmény vagy az érintett eszközök vagy kötelezettségek értékesítése nyílt és átlátható módon történjen, és az értékesítés során ne alakulhasson ki jelentősen téves kép az értékesített javakról, és ne részesüljenek indokolatlan előnyben vagy kerüljenek megkülönböztetésre meghatározott potenciális vásárlók.

Minden ilyen értékesítést kereskedelmi feltételek mellett kell végrehajtani, az állami támogatások uniós keretrendszerével összhangban és a körülményekre tekintettel.

(5) Ha a (3) bekezdés a), b), c) és e) pontjában említett esetek egyike sem következik be, akkor a szanalási hatóságnak a lehető leghamarabb – de legkésőbb az attól a naptól számított két év lejártával, amelyen a szanalás alatt álló intézménytől az áthidaló intézményi eszköz révén az utolsó átadás történt – meg kell szüntetnie az áthidaló intézmény működését.

(6) A szanalási hatóság az (5) bekezdésben említett időtartamot egy vagy több alkalommal további egy évvel meghosszabbíthatja, amennyiben a meghosszabbítás:

- a) támogatja a (3) bekezdés a), b), c) vagy e) pontjában említett eredmények elérését; vagy
- b) szükséges az alapvető banki vagy pénzügyi szolgáltatások folytonosságának biztosításához.

(7) A szanalási hatóság minden olyan döntéséhez, amellyel meghosszabbítja az (5) bekezdésben említett időtartamot, indokolást kell fűzni, amelynek tartalmaznia kell a helyzet – többek között a piaci feltételek és kilátások – részletes elemzését és azt, hogy mindez miért teszi szükségessé a meghosszabbítást.

(8) Amennyiben az áthidaló intézmény működését a (3) bekezdés c) vagy d) pontjában említett körülmények között szünetetik meg, úgy az áthidaló intézményt rendes fizetőkép telenségi eljárás keretében fel kell számolni.

A 37. cikk (7) bekezdésére is figyelemmel az áthidaló intézmény működése megszűnésének eredményeként keletkező minden bevétel az áthidaló intézmény részvényeseit illeti.

(9) Amennyiben az áthidaló intézményt több szanálás alatt álló intézmény eszközeinek és kötelezettségeinek átadására használják, úgy a (8) bekezdés szerinti kötelezettség az egyes szanálás alatt álló intézményektől átadott eszközökre és kötelezettségekre, nem pedig magára az áthidaló intézményre vonatkozik.

4. s z a k a s z

A z e s z k ö z e l k ü l ö n í t é s i e s z k ö z

42. cikk

A z e s z k ö z e l k ü l ö n í t é s i e s z k ö z

(1) Az eszközelkülönítési eszközalkalmazása érdekében a tagállamok biztosítják a szanálási hatóságok számára azokat a hatásköröket, amelyekkel egy vagy több vagyongazdálkodó szervezetnek átadhatják a szanálás alatt álló intézmény vagy az áthidaló intézmény eszközeit, jogait vagy kötelezettségeit.

A 85. cikkre is figyelemmel, az első albekezdésben említett átadáshoz nem kell kikérni a szanálás alatt álló intézmény részvényeseinek vagy az áthidaló intézményen kívüli bármely más harmadik félnek a beleegyezését, és az átadás során nem kell megfelelni a társasági jog vagy az értékpapírjog eljárási követelményeinek.

(2) Az eszközelkülönítési eszközalkalmazásában a vagyongazdálkodó szervezetnek olyan jogi személynek kell lennie, amely az alábbi követelmények mindegyikének megfelel:

- a) részben vagy egészében egy vagy több állami hatóság tulajdonában van, és fölötte a szanálási hatóság ellenőrző befolyással bír; e hatóságok között lehet a szanálási hatóság vagy a szanálásfinanszírozási rendszer is;
- b) azzal a céllal hozták létre, hogy egy vagy több szanálás alatt álló intézmény vagy egy áthidaló intézmény eszközeinek, jogainak és kötelezettségeinek egy részét vagy összességét átvegye.

(3) A vagyongazdálkodó szervezetnek azzal a céllal kell kezelnie a hozzá átadott eszközöket, hogy azok értékét egy esetleges értékesítés vagy rendezett módon történő felszámolás révén maximalizálja.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a vagyongazdálkodó szervezet működése megfeleljen a következő rendelkezéseknek:

- a) a szanálási hatóság jóváhagyja a vagyongazdálkodó szervezet alapító okiratainak tartalmát;
- b) a szanálási hatóság a vagyongazdálkodó szervezet tulajdonosi szerkezetétől függően kinevezi vagy jóváhagyja a vagyongazdálkodó szervezet vezető testületét;
- c) a szanálási hatóság jóváhagyja az vezető testület tagjainak járandóságát és meghatározza felelősségi körüket;
- d) a szanálási hatóság jóváhagyja a vagyongazdálkodó szervezet stratégiáját és kockázati profilját.

(5) A szanálási hatóságok csak akkor gyakorolhatják az (1) bekezdésben meghatározott, eszközök, jogok vagy kötelezettségek átadására vonatkozó hatáskört, ha:

- a) az érintett eszközök piacán olyan helyzet áll fenn, amelyben az eszközök rendes fizetése képtelenségi eljárás keretében történő felszámolása hátrányosan érinthetne egy vagy több pénzügyi piacot;
- b) az átadás a szanálás alatt álló intézmény vagy áthidaló intézmény megfelelő működésének biztosításához szükséges; vagy
- c) az átadás a felszámolásból származó bevételek maximalizálásához szükséges.

(6) Az eszközelkülönítési eszközalkalmazásakor a szanálási hatóságok a 36. cikkben rögzített elvekkel és az állami támogatások uniós keretrendszerével összhangban meghatározzák a vagyongazdálkodó szervezetekhez átadott eszközök, jogok és kötelezettségek ellenértékét. E bekezdés nem zárja ki azt, hogy az ellenérték a névérték vagy negatív érték legyen.

(7) A 37. cikk (7) bekezdésére is figyelemmel, a vagyongazdálkodó szervezet által a közvetlenül a szanálás alatt álló intézménytől megszerzett eszközökkel, jogokkal vagy kötelezettségekkel kapcsolatban fizetett minden ellenszolgáltatás a szanálás alatt álló intézményt illeti meg. Az ellenszolgáltatás a vagyongazdálkodó szervezet által kibocsátott kötvény formájában is fizethető.

(8) Ha az áthidaló intézményi eszköz alkalmazására kerül sor, akkor egy vagyongazdálkodó szervezet annak alkalmazását követően eszközöket, jogokat vagy kötelezettségeket szerezhet meg az áthidaló intézménytől.

(9) A szanálási hatóságok több alkalommal is átadhatnak eszközöket, jogokat vagy kötelezettségeket a szanálás alatt álló intézménytől egy vagy több vagyongazdálkodó szervezetnek, valamint eszközöket, jogokat vagy kötelezettségeket átadhatnak vissza egy vagy több vagyongazdálkodó szervezettől a szanálás alatt álló intézményhez, feltéve, hogy teljesülnek a (10) bekezdésben meghatározott feltételek.

A szanálás alatt álló intézmény köteles visszavenni a szóban forgó eszközöket, jogokat vagy kötelezettségeket.

(10) A szanálási hatóságok visszaruházhatnak jogokat, eszközöket vagy kötelezettségeket a vagyongazdálkodó szervezetről a szanálás alatt álló intézményre, ha a következő körülmények egyike fennáll:

- a) a határozat, amelynek alapján az átadásra sor került, kifejezetten tartalmazza a konkrét jogok, eszközök vagy kötelezettségek visszajuttatásának a lehetőségét;
- b) a konkrét jogok, eszközök vagy kötelezettségek valójában nem tartoznak a jogok, eszközök vagy kötelezettségek azon kategóriába, amelyeket az átadás alapjául szolgáló határozat meghatároz, illetve nem teljesítik az említett határozatban előírt, a jogok, eszközök vagy kötelezettségek átadására vonatkozó feltételeket.

Mind az a), mind a b) pontban említett esetben a visszajuttatásra bármilyen időtartamon belül sor kerülhet, és végrehajtása során teljesíteni kell az adott célra vonatkozó határozatban előírt minden egyéb feltételt.

(11) A szanálás alatt álló intézmény és a vagyongazdálkodó szervezet közötti átadásokra a IV. cím VII. fejezetében meghatározott, a részleges transzferálásra vonatkozó biztosítékokat kell alkalmazni.

(12) A IV. cím VII. fejezetének sérelme nélkül a szanálás alatt álló intézmény részvényesei vagy hitelezői és azok az egyéb harmadik felek, amelyeknek eszközeit, jogait vagy kötelezettségeit nem adják át a vagyongazdálkodó szervezetnek, nem rendelkezhetnek jogokkal a vagyongazdálkodó szervezethez vagy annak vezető testületéhez vagy felső vezetéséhez átadott eszközök, jogok vagy kötelezettségek felett vagy azokhoz kapcsolódóan.

(13) A vagyongazdálkodó szervezet célkitűzései nem vonhatnak maguk után a szanálás alatt álló intézmény részvényeseit vagy hitelezőit terhelő kötelezettséget vagy felelősséget, és az irányító testület vagy a felső vezetés nem tartozik felelősséggel e részvényeseknek vagy hitelezőknek a feladataik ellátása során elkövetett cselekményekért és mulasztásokért, kivéve, ha e cselekmények vagy mulasztások a nemzeti jog szerint súlyos gondatlanságnak vagy súlyos szabálysértésnek minősülnek, melyek közvetlenül érintik e részvényesek vagy hitelezők jogait.

A tagállamok a nemzeti joggal összhangban tovább korlátozhatják a vagyongazdálkodó szervezetnek, illetve a vagyongazdálkodó szervezet vezető testületének vagy felső vezetésének a feladataik ellátása során elkövetett cselekményekért és mulasztásokért a nemzeti jog szerint fennálló felelősségét.

(14) Az EBH 2015. július 3-ig az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatást ad ki a felügyeleti és szanalási gyakorlatok közelítésének előmozdítása céljából annak meghatározása tekintetében, hogy az eszközök vagy kötelezettségek rendes fizetésektelenségi eljárás keretében történő likvidálása e cikk (5) bekezdése szerint mikor érintene hátrányosan egy vagy több pénzügyi piacot.

5. szakasz

A hitelezői feltőkésítés

1. Alszakasz

A hitelezői feltőkésítés célja és hatálya

43. cikk

A hitelezői feltőkésítés

(1) A hitelezői feltőkésítés alkalmazása tekintetében a tagállamok biztosítják, hogy a szanalási hatóságok rendelkezzenek a 63. cikk (1) bekezdésében meghatározott szanalási hatáskörökkel.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a szanalási hatóságok a 31. cikkben meghatározott szanalási elvekkel összhangban alkalmazhassák a hitelezői feltőkésítést a 34. cikkben meghatározott szanalási célkitűzések elérése érdekében a következő célok bármelyikére:

- a) a szanalás feltételeit teljesítő intézmény vagy az ezen irányelv 1. cikke (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet olyan mértékű feltőkésítése, amely elegendő ahhoz, hogy az intézmény vagy szervezet ismét teljesíteni tudja az engedélyezési feltételeket (amennyiben ezek a feltételek vonatkoznak a szervezetre), és folytatni tudja azokat a tevékenységeket, amelyeknek a végzésére a 2013/36/EU vagy a 2014/65/EU irányelv alapján engedélyt kapott, amennyiben a szervezetet ezen irányelvek alapján engedélyezték, valamint ahhoz, hogy az intézmény vagy szervezet iránti piaci bizalom elégséges szinten fenntartható legyen;
- b) olyan követelések vagy hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok átalakítása tulajdoni részesedéssé vagy tőkeösszegük csökkentése, amelyek
 - i. áthidaló intézményhez kerültek átadásra annak érdekében, hogy az áthidaló intézmény tőkéhez jusson; vagy
 - ii. a vagyonerőtesítési eszköz vagy az eszközelkülönítési eszközalkalmazása keretében kerültek átadásra.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a szanalási hatóságok a hitelezői feltőkésítést csak akkor alkalmazhassák az e cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett célra, ha ésszerű kilátás van arra, hogy a hitelezői feltőkésítésnek más releváns intézkedésekkel – többek között az 52. cikkben előírt reorganizációs tervnek megfelelően hozott intézkedésekkel – együtt történő alkalmazása a vonatkozó szanalási célok megvalósításán túl visszaállítja az az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet pénzügyi stabilitását.

A tagállamok biztosítják, hogy a szanalási hatóságok alkalmazhassák a 37. cikk (3) bekezdésének a), b) és c) pontjában említett szanalási eszközök bármelyikét és az e cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett hitelezői feltőkésítést, ha az első albekezdésben rögzített feltételek nem teljesülnek.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a szanalási hatóságok a hitelezői feltőkésítést valamennyi intézményben vagy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezetnél alkalmazhassák, az érintett intézmény vagy szervezet jogi formájának tiszteletben tartása mellett vagy annak megváltoztatásával is.

44. cikk

A hitelezői feltőkésítés hatálya

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelezői feltőkésítés az intézmények vagy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezetek minden olyan kötelezettségére alkalmazható legyen, amelyek az e cikk (2) vagy (3) bekezdése alapján nincsenek kizárva az eszköz hatálya alól.

(2) A szanalási hatóságok – függetlenül attól, hogy valamely tagállam vagy egy harmadik ország joga vonatkozik rájuk – nem gyakorolhatják az adósságleírással és átalakítással kapcsolatos hatásköreiket a következő kötelezettségek tekintetében:

- a) biztosított betétek;
- b) biztosítékkal fedezett kötelezettségek, ideértve a biztosítékkal fedezett kötvényeket és azokat a kötelezettségeket, amelyek olyan, fedezeti célokra használt eszközök formáját öltik, amelyek a biztosíték elválaszthatatlan részét képezik, és amelyek a nemzeti jog értelmében a biztosítékkal fedezett kötvényekhez hasonló módon fedezettek;
- c) bármilyen kötelezettség, amely abból keletkezik, hogy az intézmény vagy az ezen irányelv 1. cikke (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet kezeli az ügyfelek eszközeit vagy pénzét, beleértve a 2009/65/EK irányelv 1. cikkének (2) bekezdésében meghatározott ÁÉKBV-k, vagy a 2011/61/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 4. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott alternatív befektetési alapok nevében kezelt eszközöket vagy pénzt, feltéve, hogy az említett ügyfél az alkalmazandó fizetéseképtelenségi jog alapján védelemben részesül;
- d) bármilyen kötelezettség, amely az az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet (mint vagyongazdálkodó) és egy másik személy (mint kedvezményezett) között létrejött vagyongazdálkodási ügyletből keletkezik, feltéve, hogy az említett kedvezményezett az alkalmazandó fizetéseképtelenségi jog vagy polgári jog alapján védelemben részesül;
- e) az intézményekkel szembeni azon kötelezettségek – az ugyanazon csoporthoz tartozó szervezetekkel szembeni kötelezettségek kivételével –, amelyek eredeti lejárata hét napon belüli;
- f) olyan kötelezettségek, amelyek hét napon belül esedékesek a 98/26/EK irányelvvel összhangban kijelölt rendszerek vagy rendszerüzemeltetők vagy e rendszerek résztvevői javára, és amelyek az ilyen rendszerekben való részvételből keletkeznek;
- g) a következő szereplőkkel szembeni kötelezettség:
 - i. foglalkoztatottak: felhalmozott bérhez, nyugellátáshoz vagy más rögzített javadalmazáshoz kapcsolódó kötelezettség, kivéve a javadalmazás változó, kollektív szerződésben nem szabályozott összetevőit;
 - ii. kereskedelmi hitelezők: az az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet mindennapi működése szempontjából kritikus fontosságú áruk vagy szolgáltatások – nyújtásából – ideértve az IT-szolgáltatásokat, közüzemi ellátásokat, valamint az épületek bérlését, kiszolgáltatását és fenntartását – eredő kötelezettségek;
 - iii. adóhatóságok és társadalombiztosítási hatóságok – feltéve, hogy ezek előresorolt kötelezettségek az alkalmazandó jog szerint;
 - iv. a 2014/49/EU irányelv szerint esedékes hozzájárulásokból létrejött betétbiztosítási rendszerek.

Az első albekezdés g) pontjának i) alpontja nem alkalmazandó a 2013/36/EU irányelv 92. cikkének (2) bekezdésében foglaltak szerinti lényeges kockázatot vállalók javadalmazásának változó összetevőire.

A tagállamok biztosítják, hogy a fedezeti alapon lévő, biztosítékkal fedezett kötvényekkel kapcsolatos minden fedezett eszköz elkülönítve és érintetlenül maradjon, és megfelelő finanszírozásban részesüljön. Sem ez a kötelezettség, sem az első albekezdés b) pontja nem akadályozhatja a szanalási hatóságokat abban, hogy adott esetben gyakorolják hatásköreiket egy biztosítékkal fedezett kötelezettség bármely olyan részével kapcsolatosan, amely meghaladja a biztosítékul szolgáló vagyont, kézizálog, visszatartási jog vagy fedezet értékét.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/61/EU irányelve (2011. június 8.) az alternatív befektetési alap-kezelőkről, valamint a 2003/41/EK és a 2009/65/EK irányelv, továbbá az 1060/2009/EK és az 1095/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 174., 2011.7.1., 1. o.).

Az első albekezdés a) pontja nem akadályozhatja meg a szanalási hatóságokat abban, hogy adott esetben gyakorolják a hatásköreiket a betéteknek a 2014/49/EU irányelv 6. cikkében előírt kártalanítási összességárt meghaladó részével kapcsolatban.

A nagykockázatra vonatkozó, az 575/2013/EU rendeletben és a 2013/36/EU irányelvben szereplő szabályok sérelme nélkül a tagállamok biztosítják, hogy az intézmények és csoportok szanalhatóságának előírása érdekében a szanalási hatóságok az ezen irányelv 17. cikk (5) bekezdésének b) pontjával összhangban korlátozzák az intézmények kezén lévő, a hitelezői feltőkésítésben részvételre jogosult kötelezettségek mértékét, mely korlátozás alól kivételt képeznek az egyazon csoporthoz tartozó szervezetek által birtokolt kötelezettségek.

(3) Kivételek körülmények esetén, amennyiben a hitelezői feltőkésítés alkalmazásra kerül, a szanalási hatóság a leírási vagy átalakítási hatáskör alkalmazásából részben vagy teljesen kizárhat bizonyos kötelezettségeket, ha:

- a) az adott kötelezettséget ésszerű időtartamon belül nem lehet bevonni a hitelezői feltőkésítésbe a jóhiszeműen eljáró szanalási hatóság erre irányuló erőfeszítései ellenére sem;
- b) a kizárás feltétlenül szükséges ahhoz, és arányos azon célhoz mérten, hogy olyan mértékig biztosítani lehessen a kritikus funkciók és fő üzletágak folytonosságát, hogy a szanalás alatt álló intézmény továbbra is képes legyen alapvető tevékenységeinek, szolgáltatásainak és ügyleteinek folytatására;
- c) a kizárás feltétlenül szükséges ahhoz, és arányos azon célhoz mérten, hogy a széles körű dominóhatást meg lehessen akadályozni – különösen ami a természetes személyek és a mikro-, a kis- és középvállalkozások birtokában lévő biztosítható betéteket illeti –, ha az olyan súlyos mértékben megzavarná a pénzügyi piacok – ideértve a pénzügyi infrastruktúrát – működését, hogy súlyos zavart idézne elő egyes tagállamoknak vagy az Unió egészének gazdaságában; vagy
- d) a hitelezői feltőkésítésnek ezekre a kötelezettségekre történő alkalmazása olyan értékromlást eredményezne, amelynek következtében a többi hitelező által viselt veszteségek nagyobbak lennének, mint akkor, ha az említett kötelezettségeket kizárnák a hitelezői feltőkésítés alkalmazásából.

Amennyiben valamely szanalási hatóság e bekezdés alapján úgy dönt, hogy részben vagy teljes egészében kizár egy leírható, illetve átalakítható kötelezettséget vagy kötelezettségkategóriát, az egyéb leírható vagy átalakítható kötelezettségekre alkalmazott leírás vagy átalakítás szintjét meg lehet növelni ezen kizárások figyelembevételére érdekében, feltéve, hogy az egyéb leírható vagy átalakítható kötelezettségekre alkalmazott leírás vagy átalakítás szintje megfelel a 34. cikk (1) bekezdése g) pontja szerinti elvnek.

(4) Amennyiben valamely szanalási hatóság e cikk alapján úgy dönt, hogy részben vagy teljes egészében kizár egy leírható, illetve átalakítható kötelezettséget vagy kötelezettségkategóriát, és azok a veszteségek, amelyek fedezetét e kötelezettségek biztosították volna, nem hárultak át teljes mértékben más hitelezőkre, a szanalásfinanszírozási rendszerből az alábbi célokra hozzájárulás nyújtható a szanalás alatt álló intézmény számára:

- a) a leírható vagy átalakítható kötelezettségek által nem fedezett veszteségek fedezése, és a szanalás alatt álló intézmény nettó eszközértékének nullára való visszaállítása a 46. cikk (1) bekezdésének a) pontjával összhangban;
- b) a szanalás alatt álló intézmény részvényeinek vagy egyéb tulajdonviszonyt megtestesítő értékpapírjainak vagy tőkeinstrumentumainak megvásárlása az intézménynek a 46. cikk (1) bekezdése b) pontja szerinti feltőkésítése érdekében.

(5) A szanalásfinanszírozási rendszerből csak akkor nyújtható hozzájárulás a (4) bekezdés alapján, ha:

- a) a veszteségek fedezéséhez és a feltőkésítéshez való hozzájárulásnak a szanalási intézkedés idején a 36. cikk szerinti értékeléssel összhangban mért összege legalább a szanalás alatt álló intézmény szavatolótőkét is magában foglaló teljes kötelezettségállománya 8 %-ának megfelelő összeggel egyenlő, és azt a részvényesek, az egyéb tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok és a releváns tőkeinstrumentumok birtokosai leírás vagy átalakítás keretében, vagy egyéb módon rendelkezésre bocsátották; továbbá

b) a szanálásfinanszírozási rendszerből nyújtott hozzájárulásnak a szanálási intézkedés idején a 36. cikk szerinti értékeléssel összhangban mért összege nem haladja meg a szanálás alatt álló intézmény szavatolótőkét is magában foglaló teljes kötelezettségállományának 5 %-át.

(6) A (4) bekezdésben említett szanálásfinanszírozási rendszerből nyújtott hozzájárulás az alábbi forrásokból finanszírozható:

a) a 100. cikk (6) bekezdésével és a 103. cikkel összhangban az intézmények és uniós fióktelepek által befizetett hozzájárulások révén a szanálásfinanszírozási rendszer rendelkezésére álló összegből;

b) a 104. cikk szerinti utólagos hozzájárulások révén három év alatt összegyűjthető összegből; továbbá

c) amennyiben az e bekezdés a) és b) pontjában említett források elégtelennek bizonyulnak, a 105. cikk szerinti alternatív finanszírozási forrásokból összegyűjtött összegből.

(7) A szanálási hatóság rendkívüli körülmények esetén további források bevonását kísérheti meg egyéb finanszírozási forrásokból, miután:

a) teljesült az 5. bekezdés b) pontjában meghatározott 5 %-os határérték; továbbá

b) már sor került az összes biztosítékkal nem rendelkező és nem elsőbbségi kötelezettség teljes leírására vagy átalakítására, a biztosítható betétek kivételével.

Amennyiben teljesülnek az első albekezdésben meghatározott feltételek, a szanálásfinanszírozási rendszer alternatív vagy kiegészítő lehetőségként a 100. cikk (6) bekezdésével és a 103. cikkel összhangban gyűjtött előzetes hozzájárulásokból származó források mindaddig fel nem használt összegből is nyújthat hozzájárulást.

(8) Az 5. bekezdés a) pontjától eltérve a szanálásfinanszírozási rendszer abban az esetben is nyújthat a (4) bekezdés szerinti hozzájárulást, ha:

a) a veszteségek fedezéséhez és a feltőkésítéshez való, az (5) bekezdés a) pontja szerinti hozzájárulás összege legalább az érintett intézmény kockázattal súlyozott eszközei 20 %-ának megfelelő összeggel egyenlő;

b) az érintett tagállam szanálásfinanszírozási rendszere keretében a 100. cikk (6) bekezdésével és a 103. cikkel összhangban összegyűjtött előzetes hozzájárulások révén rendelkezésre áll olyan (a betétbiztosítási rendszerekhez való hozzájárulásokat nem tartalmazó) összeg, amely az adott tagállam területén engedélyezett összes hitelintézet biztosított betétei összegének legalább 3 %-ával egyenlő; továbbá

c) az érintett intézmény konszolidált alapon 900 milliárd EUR-t meg nem haladó eszközállománnyal rendelkezik.

(9) A (3) bekezdés szerinti döntési jogkörök gyakorlása során a szanálási hatóságoknak kellően mérlegelniük kell a következőket:

a) azon elv, miszerint a veszteségeket először a részvényeseknek kell viselniük, majd ezután – általánosságban és elsőbbségi sorrendben – a szanálás alatt álló intézmény hitelezőinek,

b) a szanálás alatt álló intézmény veszteségtűrő képességének fennmaradó szintje abban az esetben, ha a kötelezettség vagy a kötelezettségkategóriák kizárásra kerülnének; továbbá

c) annak szükségessége, hogy a szanálásfinanszírozáshoz megfelelő források maradjanak fenn.

(10) A (3) bekezdés szerinti kizárásokat alkalmazni lehet akár valamely kötelezettségnek a leírásból való teljes kizárása, akár az adott kötelezettségre alkalmazott leírás mértékének a korlátozása céljából.

(11) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 115. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el azon körülmények részletes meghatározása céljából, amelyek esetén kizárásra van szükség az e cikk (3) bekezdésében meghatározott célok elérése érdekében.

(12) A valamely kötelezettség (3) bekezdés alapján történő kizárásával kapcsolatos döntési jogkör gyakorlását megelőzően a szanalási hatóságnak értesítenie kell a Bizottságot. Amennyiben a kizárás szükségessé tenné a szanalásfinanszírozási rendszerből történő, a (4)–(8) bekezdés szerinti hozzájárulás-nyújtást vagy az alternatív finanszírozási forrás igénybevételét, akkor a Bizottság a belső piac integritásának védelme érdekében az értesítés kézhezvételét követő 24 órán – vagy a szanalási hatóság beleegyezésével ennél hosszabb időtartamon – belül megtilthatja a javasolt kizárást, illetve előírhatja annak módosítását, amennyiben az ebben a cikkben és a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban megállapított követelmények nem teljesülnek. Ez nem érinti az uniós állami támogatásokra vonatkozó keretrendszer Bizottság általi alkalmazását.

2. A l s z a k a s z

A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény

45. cikk

A minimumkövetelmény alkalmazása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az intézmények mindenkor teljesítsék a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményt. A minimumkövetelményt a szavatolótőke és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek összegeként kell kiszámítani, és az intézmény teljes kötelezettségállományának és szavatolótőkéjének százalékában kell kifejezni.

Az első albekezdés alkalmazásában a származtatott kötelezettségeket a teljes kötelezettségállomány részének kell tekinteni a partnerek nettósítási jogainak teljes körű elismerése érdekében.

(2) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyek részletesen meghatározzák a (6) bekezdés a)–f) pontjaiban említett értékelési kritériumokat, amelyek alapján minden intézmény esetében meg kell határozni a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményt, beleértve a legalább 12 hónapos hátralévő futamidővel rendelkező olyan hitelviszonyt megtestesítő alárendelt instrumentumokat és hitelviszonyt megtestesítő fedezetlen instrumentumokat, amelyekre vonatkozik a hitelezői feltőkésítés, és amelyek szavatolótőkének minősülnek.

Az EBH e szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

A tagállamok rendelkezhetnek további kritériumokról is, melyekre figyelemmel kell lenni a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény meghatározásakor.

(3) Az (1) bekezdés ellenére a szanalási hatóságok a biztosítékkal fedezett kötvényekből finanszírozott jelzáloghitelintézeteket mentesíti a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény teljesítésére vonatkozó kötelezettség alól, mivel a nemzeti jog szerint ezen intézmények birtokába nem kerülhetnek betétek, mivel:

a) ezen intézmények felszámolására nemzeti fizetéseképtelenségi eljárások vagy a jelen irányelv kifejezetten az ilyen intézményekre vonatkozó 38., 40. vagy 42. cikkével összhangban lefolytatott egyéb eljárások keretében kerül sor; továbbá

b) e nemzeti fizetéseképtelenségi eljárások és egyéb eljárások biztosítják, hogy az említett intézmények hitelezői – ideértve adott esetben a biztosítékkal fedezett kötvények birtokosait – a szanalási célkitűzéseknek megfelelő módon viseljenek veszteségeket.

(4) A leírható kötelezettségek csak akkor képezhetik a szavatolótőke és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek (1) bekezdésben említett összegének részét, ha teljesítik a következő feltételeket:

- a) az instrumentumot kibocsátották és ellenértékét teljes egészében befizették;
- b) a kötelezettséggel nem tartoznak az intézménynek, valamint arra maga az intézmény nem nyújt biztosítékot vagy garanciát;
- c) az instrumentumok megvásárlását az intézmény sem közvetlenül, sem közvetve nem finanszírozta;
- d) a kötelezettség hátralévő futamideje legalább egy év;
- e) a kötelezettség nem származtatott pénzügyi eszközből ered;
- f) a kötelezettség nem olyan betétből ered, amely a 108. cikknek megfelelően a nemzeti kielégítési sorrendben elsőbbséget élvez.

A d) pont alkalmazásában, amennyiben valamely kötelezettség lejárat előtti visszafizetésre jogosítja fel a tulajdonosát, az adott kötelezettség lejáratának azt az első időpontot kell tekinteni, amikor ilyen jog keletkezik.

(5) Amennyiben valamely kötelezettségre a harmadik ország joga az irányadó, a szanálási hatóságok előírhatják az intézmény számára, hogy igazolja, hogy az adott harmadik ország joga szerint megtörténne a szanálási hatóságoknak az érintett kötelezettség leírására vagy átalakítására vonatkozó minden határozatának a végrehajtása, a kötelezettségre vonatkozó szerződési feltételek, a szanálási eljárás elismeréséről szóló nemzetközi megállapodások és egyéb releváns szempontok alapján. Ha a szanálási hatóság előtt nem igazolják meggyőző módon, hogy a határozatok végrehajtására az adott harmadik ország joga alapján sor kerülne, a kötelezettség nem vehető számításba a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmények szempontjából.

(6) Az egyes intézmények szavatolótőkéjére és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeire vonatkozó, az (1) bekezdés szerinti minimumkövetelményt a szanálási hatóság határozza meg – az illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően – legalább az alábbi kritériumok alapján:

- a) biztosítani kell, hogy az intézmény szanálható legyen a szanálási eszközök szanálási céloknak megfelelő alkalmazásával, ideértve – adott esetben – a hitelezői feltőkésítést is;
- b) adott esetekben biztosítani kell, hogy az intézmény elegendő leírható, illetve átalakítható kötelezettséggel rendelkezzen annak biztosítására, hogy a hitelezői feltőkésítés alkalmazása esetén a veszteségek fedezhetőek legyenek, és az intézmény elsődleges alapvető tőkeegyelelési mutatója visszaállítható legyen arra a szintre, amely lehetővé teszi az intézmény számára, hogy továbbra is megfeleljen az engedélyezés feltételeinek, és folytassa azokat a tevékenységeket, amelyeket számára a 2013/36/EU irányelv vagy az 2014/65/EU szerint engedélyeztek, valamint hogy az intézmény vagy szervezet iránti piaci bizalom elégséges szinten fenntartható legyen;
- c) amennyiben a szanálási terv azt vetíti előre, hogy sor kerülhet a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek bizonyos kategóriáinak a 44. cikk (3) bekezdése szerint a hitelezői feltőkésítésből való kizárására, vagy azt, hogy részleges transzfer keretében sor kerülhet bizonyos leírható, illetve átalakítható kötelezettségek kategóriáknak teljes egészében egy átvevő félhez történő átadására, biztosítani kell, hogy az intézmény elegendő egyéb leírható, illetve átalakítható kötelezettséggel rendelkezzen annak biztosítására, hogy a veszteségek fedezhetőek legyenek, és az intézmény elsődleges alapvető tőkeegyelelési mutatója visszaállítható legyen arra a szintre, amely lehetővé teszi az intézmény számára, hogy továbbra is megfeleljen az engedélyezés feltételeinek, és folytassa azokat a tevékenységeket, amelyeket számára a 2013/36/EU vagy a 2014/65/EU irányelv szerint engedélyeztek;
- d) az intézmény mérete, üzleti modellje, finanszírozási modellje és kockázati profilja;
- e) az a mérték, ameddig a betétbiztosítási rendszer a 109. cikkel összhangban hozzájárulhat a szanálás finanszírozásához;

f) az a mérték, ameddig az intézmény csődje negatív hatást gyakorolna a pénzügyi stabilitásra, többek között a más intézményekkel vagy a pénzügyi rendszer többi részével fennálló összekapcsoltsága révén a más intézményekre kifejtett dominóhatással.

(7) Az intézményeknek egyenként kell teljesíteniük az e cikkben meghatározott minimumkövetelményeket.

A szanalási hatóság – az illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően – úgy dönthet, hogy alkalmazza az ebben cikkben meghatározott minimumkövetelményt az 1. (1) bekezdése cikk b), c) vagy d) pontjában említett szervezetre.

(8) A (7) bekezdésen túlmenően az EU-szintű anyavállalatoknak összevont alapon kell teljesíteniük az ebben a cikkben meghatározott minimumkövetelményeket.

A szavatolótké és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek uniós anyavállalat szintjén előírt minimumkövetelmény mértékére vonatkozó követelményt a csoportszintű szanalási hatóság határozza meg az összevont felügyeletet ellátó hatósággal a (9) bekezdéssel összhangban folytatott egyeztetést követően, legalább a (6) bekezdésben rögzített kritériumok alapján és annak figyelembevételével, hogy a csoport harmadik országbeli leányvállalatait a szanalási terv alapján elkülönülten kell-e szanalni.

(9) A csoportszintű szanalási hatóságnak és az egyéni alapon a leányvállalatokért felelős szanalási hatóságoknak a hatáskörükön belül mindent meg kell tenniük annak érdekében, hogy együttes határozatot hozzanak az összevont szinten alkalmazandó minimumkövetelmény szintjéről.

Az együttes határozatot a csoportszintű szanalási hatóságnak teljes körűen meg kell indokolnia és az EU-szintű anyavállalatok rendelkezésére kell bocsátania.

Amennyiben négy hónapon belül nem születik együttes határozat, a csoportszintű szanalási hatóságnak kell – miután kellően megvizsgálta a leányvállalatoknak az érintett szanalási hatóságok által elkészített értékelését – határozatot hoznia az összevont minimumkövetelményről. Ha a négyhónapos időszak végén valamelyik érintett szanalási hatóság az ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkének megfelelően az EBH elé utalja, akkor a csoportszintű szanalási hatóságnak el kell halasztania a határozata meghozatalát, meg kell várnia, hogy az EBH az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban határozatot hozzon, majd határozatát az EBH határozatával összhangban kell meghoznia. A négyhónapos időszakot az említett rendelet szerinti egyeztetési időszaknak kell tekinteni. Az EBH egy hónapon belül meghozza határozatát. A négyhónapos időtartam végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem utalható az EBH elé. Abban az esetben, ha az EBH egy hónapon belül nem hoz határozatot, a csoportszintű szanalási hatóság határozata alkalmazandó.

Az együttes határozat, illetve annak hiányában a csoportszintű szanalási hatóság által hozott határozat kötelező erővel bír az érintett tagállamok szanalási hatóságaira.

Az együttes határozatot, illetve az annak hiányában hozott minden határozatot rendszeresen felül kell vizsgálni és szükség esetén naprakésszé kell tenni.

(10) A szanalási hatóságoknak egyedi alapon meg kell határozniuk a csoport leányvállalataira alkalmazandó minimumkövetelményt. Ezeket a minimumkövetelményeket a leányvállalat szempontjából megfelelő szinten kell meghatározni, figyelembe véve a következőket:

a) a (6) bekezdésben felsorolt kritériumok, különösen a leányvállalat mérete, üzleti modellje és kockázati profilja, beleértve a szavatolótkéjét is; továbbá

b) a csoport tekintetében a (9) bekezdés értelmében meghatározott összevont követelmény.

A csoportszintű szanálási hatóságnak és az egyéni alapon a leányvállalatokért felelős szanálási hatóságoknak a hatáskörükön belül mindent meg kell tenniük annak érdekében, hogy együttes határozatot hozzanak az egyes leányvállalatok tekintetében egyéni szinten alkalmazandó minimumkövetelmény szintjéről.

Az együttes határozatot a leányvállalatokért felelős szanálási hatóságnak, illetve a csoportszintű szanálási hatóságnak teljes körűen meg kell indokolnia és a leányvállalatok, valamint az EU-szintű anyaintézmény rendelkezésére kell bocsátania.

Amennyiben a szanálási hatóságoknak négy hónapon belül nem sikerül együttes határozatot elfogadniuk, a leányvállalatokért felelős egyes szanálási hatóságoknak kell meghozniuk a határozatot, kellően figyelembe véve a csoportszintű szanálási hatóság véleményét és fenntartásait.

Ha a négy hónapos időszak végén a csoportszintű szanálási hatóság az ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkének megfelelően az EBH elé utalja, akkor az egyedi alapon a leányvállalatokért felelős szanálási hatóságoknak el kell halasztaniuk a határozatuk meghozatalát, meg kell várniuk, hogy az EBH az említett rendelet 19. cikke (3) bekezdésével összhangban határozatot hozzon, majd határozatukat az EBH határozatával összhangban kell meghozniuk. A négy hónapos időszakot az említett rendelet szerinti egyeztetési időszaknak kell tekinteni. Az EBH egy hónapon belül hozza meg határozatát. A négy hónapos időtartam végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem utalható az EBH elé. A csoportszintű szanálási hatóság nem utalhatja az ügyet kötelező erejű közvetítés céljából az EBH elé abban az esetben, ha a leányvállalat szanálási hatósága által meghatározott szint az e cikk (9) bekezdése szerint meghatározott összevont szinthez képest egy százalékponton belül van.

Abban az esetben, ha az EBH egy hónapon belül nem hoz határozatot, a leányvállalatokért felelős szanálási hatóságok határozatai alkalmazandók.

Az együttes határozat, illetve annak hiányában a leányvállalatok szanálási hatóságai által hozott határozatok kötelező erővel bírnak az érintett szanálási hatóságokra.

Az együttes határozatot, illetve az annak hiányában hozott minden határozatot rendszeresen felül kell vizsgálni és szükség esetén naprakésszé kell tenni.

(11) A csoportszintű szanálási hatóság teljes egészében eltekinthet az egyedi minimumkövetelménynek az EU-szintű anyaintézményre történő alkalmazásától, amennyiben:

- a) az EU-szintű anyaintézmény összevont alapon teljesíti a (8) bekezdés szerinti minimumkövetelményt; továbbá
- b) az EU-szintű anyaintézmény illetékes hatósága az 575/2013/EU rendelet 7. cikke (3) bekezdésével összhangban teljes egészében eltekintett egyedi tőkekövetelményeknek az intézményre való alkalmazásától.

(12) Egy adott leányvállalat szanálási hatósága teljes egészében eltekinthet a (7) bekezdésnek az érintett leányvállalatra történő alkalmazásától, amennyiben:

- a) a leányvállalat és annak anyavállalata esetében ugyanaz a tagállam végzi az engedélyezést és felügyeletet;
- b) a leányvállalat összevont alapon az anyavállalat intézményre vonatkozó felügyelet alá tartozik;
- c) a leányvállalat tagállamában lévő, a csoporthoz tartozó legmagasabb szintű intézmény – amennyiben eltér az EU-szintű anyaintézménytől – szubkonszolidált alapon teljesíti a (7) bekezdés szerinti minimumkövetelményt;

- d) aktuálisan vagy előreláthatóan nincs olyan érdemi gyakorlati vagy jogi akadály, amely ellehetetlenítené azt, hogy az anyavállalat haladéktalanul szavatolótőkét átadjon a leányvállalatnak vagy visszafizesse a leányvállalatnak a kötelezettségeket;
- e) vagy az anyavállalat az illetékes hatóság számára megnyugtató módon teljesíti a leányvállalat prudens irányításával kapcsolatos követelményeket és az illetékes hatóság jóváhagyásával kijelentette, hogy garanciát vállal a leányvállalat által vállalt kötelezettségek tekintetében, vagy pedig a leányvállalat vonatkozásában fennálló kockázatok nem jelentős mértékűek;
- f) a leányvállalat az anyavállalat kockázatértékelési, -mérési és -ellenőrzési eljárásai alá tartozik;
- g) az anyavállalat a leányvállalat tőkéjében a részvényekhez kapcsolódó szavazati jogok több mint 50 %-át birtokolja, vagy joga van a leányvállalat vezető testületi tagjai többségének kinevezésére vagy hivatalból való eltávolítására; továbbá
- h) a leányvállalat illetékes hatósága az 575/2013/EU rendelet 7. cikkének (1) bekezdése értelmében teljes egészében eltekintett az egyedi tőkekövetelményeknek a leányvállalatra való alkalmazásától.

(13) Az e cikk értelmében hozott határozatokban elő lehet írni, hogy a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény összevont vagy egyedi alapon részben a hitelezői feltőkésítésbe szerződéses kikötés alapján bevonható instrumentumok révén is teljesíthető.

(14) Annak érdekében, hogy valamely instrumentum a (13) bekezdés szerint a hitelezői feltőkésítésbe bevonható szerződéses instrumentumnak minősüljön, a szanálási hatóságnak meg kell győződnie arról, hogy az instrumentum:

- a) olyan szerződéses feltételt tartalmaz, amely kimondja, hogy ha valamely szanálási hatóság úgy határoz, hogy alkalmazza a hitelezői feltőkésítést az érintett intézmény esetében, az instrumentumot más leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírását vagy átalakítását megelőzően kell a szükséges mértékben leírni vagy átalakítani; továbbá
- b) olyan kötelező erejű alárendeltségi megállapodás, kötelezettségvállalás vagy rendelkezés hatálya alá tartozik, amelynek értelmében rendes fizetéseképtelenségi eljárás esetében egyéb leírható, illetve átalakítható kötelezettségek mögé sorolódik, és az adott időpontban fennálló egyéb leírható, illetve átalakítható kötelezettségek rendezéséig nem fizethető vissza.

(15) A szanálási hatóságoknak – az illetékes hatóságokkal egyeztetve – meg kell követelniük, hogy az intézmények teljesítsék a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozóan az (1) bekezdésben meghatározott minimumkövetelményt, illetve adott esetben a (13) bekezdésben meghatározott követelményt, és e követelmények teljesítését ellenőrizniük kell, továbbá a szanálási tervek kidolgozásával és naprakészen tartásával párhuzamosan meg kell hozniuk az e cikk szerinti határozatokat.

(16) A szanálási hatóságoknak – az illetékes hatóságokkal egyeztetve – tájékoztatniuk kell az EBH-t a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményről és adott esetben a (13) bekezdésben meghatározott követelményről, amelyet a joghatóságuk alá tartozó minden egyes intézmény tekintetében megállapítottak.

(17) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki annak meghatározása céljából, hogy a szanálási hatóságok – az illetékes hatóságokkal egyeztetve – milyen egységes formátumokat, mintadokumentumokat és fogalom-meghatározásokat használjanak a (16) bekezdés alkalmazásában az információ azonosítására és az EBH-nak történő továbbítására.

Az EBH e végrehajtástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkének megfelelően történő elfogadására.

(18) A (19) bekezdésben említett jelentés eredményei alapján a Bizottság adott esetben 2016. december 31-ig jogalkotási javaslatot terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé a szavatolóőrkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmények harmonizált alkalmazásáról. A javaslatba adott esetben beletartoznak a minimumkövetelmények megfelelő számú – és az intézmények és csoportok különböző üzleti modelljeinek a figyelembevételével meghatározott – minimumszintjének a bevezetésére vonatkozó javaslatok is. A javaslatnak tartalmaznia kell továbbá a minimumkövetelmény paramétereinek esetleges megfelelő kiigazításait, és szükség esetén a minimumkövetelmény csoportokra való alkalmazására vonatkozó megfelelő módosításokat.

(19) Az EBH-nak 2016. október 31-ig jelentést kell benyújtania a Bizottsághoz legalább az alábbiakról:

- a) a szavatolóőrkére és a leírható, illetve átalakítható követelményekre vonatkozó minimumkövetelményeket hogyan hajtották végre nemzeti szinten, különös tekintettel arra, hogy voltak-e eltérések a különböző tagállamokban a hasonló intézmények vonatkozásában meghatározott szintek között;
- b) hogyan alkalmazták a különböző tagállamokban azt a hatáskört, amelynek értelmében az intézmények számára előírható, hogy a hitelezői feltőkésítésbe szerződéses kikötés alapján bevonható instrumentumokon keresztül teljesítsék a minimumkövetelményeket, valamint hogy lehetett-e tapasztalni az alkalmazott megközelítések között eltéréseket;
- c) az intézmény általános kockázati profilját tükröző üzleti modellek azonosítása;
- d) a c) pontnak megfelelően azonosított egyes üzleti modellek esetében a minimumkövetelmény megfelelő szintje;
- e) arról, hogy az egyes üzleti modellek esetében meg kellene-e állapítani a minimumkövetelmények egy sávját;
- f) az a megfelelő átmeneti időszak, amelynek végére az intézményeknek meg kell felelniük az előírt harmonizált minimumszinteknek;
- g) arról, hogy a 45. cikkben meghatározott követelmények elégségesek-e annak biztosításához, hogy minden intézmény megfelelő veszteségtűrő képességgel rendelkezzen, és amennyiben nem, milyen további kiigazítások biztosítanak ennek a célkitűzésnek az elérését;
- h) szükséges-e módosítani az ebben a cikkben előírt számítási módszert annak biztosításához, hogy a minimumkövetelményt fel lehessen használni az adott intézmény veszteségtűrő képességét tükröző megfelelő mutatóként;
- i) arról, hogy megfelelő-e a követelményt a teljes kötelezettségállomány és szavatolóőke alapján meghatározni és különösen arról, hogy megfelelőbb volna-e a követelmény nevezőjeként az intézmény kockázattal súlyozott eszközeit alkalmazni;
- j) arról, hogy megfelelő-e a minimumkövetelmény csoportokra való alkalmazásával kapcsolatban az ebben a cikkben követett megközelítés és különösen arról, hogy ez a megközelítés megfelelően biztosítja-e azt, hogy a veszteségtűrő képesség a csoporton belül azokban a szervezetekben álljon rendelkezésre, ahol a veszteségek felmerülhetnek, vagy az hozzáférhető legyen az ilyen szervezetek számára;
- k) arról, hogy a minimumkövetelmények alóli mentesítésre vonatkozó feltételek megfelelőek-e és különösen arról, hogy az ilyen mentesítéseket határokon átnyúló jelleggel a leányvállalatok számára elérhetővé kellene-e tenni;
- l) arról, hogy megfelelő-e az, hogy a szanalási hatóságok előírhatják azt, hogy a minimumkövetelményt a hitelezői feltőkésítésbe szerződéses kikötés alapján bevonható instrumentumokon keresztül teljesítsék, valamint arról, hogy helyénvaló volna-e fokozottabban harmonizálni a hitelezői feltőkésítésbe szerződéses kikötés alapján bevonható instrumentumokkal kapcsolatos megközelítést;
- m) arról, hogy a hitelezői feltőkésítésbe szerződéses kikötés alapján bevonható instrumentumokra vonatkozó, a (14) bekezdésben meghatározott követelmények megfelelők-e; továbbá
- n) arról, hogy helyénvaló-e az, hogy az intézmények és a csoportok számára előírják a szavatolóőkével és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekkel kapcsolatos minimumkövetelményeiknek, valamint a szavatolóőkéjük és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségeik szintjének a közzétételét, és ha igen, a közzététel gyakoriságának és formátumának meghatározása;

(20) A (19) pontban említett jelentésnek ki kell terjednie legalább a 2014. július 2-től 2016. június 30-ig tartó időszakra, és abban legalább az alábbiakat kell figyelembe venni:

- a) az a hatás, amelyet az alábbiak tekintetében gyakorol a minimumkövetelmény, valamint a minimumkövetelmény esetleges javasolt harmonizált szintje:
 - i. a pénzügyi piacok általában, és ezen belül különösen a hitelviszonyt megtestesítő fedezetlen instrumentumok és származtatott pénzügyi eszközök piaca;
 - ii. az intézmények üzleti modelljei és mérlegstruktúrái, különösen az intézmények forrásbevonási profilja és forrásbevonási stratégiája, valamint a csoportok jogi és működési struktúrája;
 - iii. az intézmények nyereségessége, különös tekintettel forrásbevonási költségeikre;
 - iv. a kitétségek áthelyezése olyan szervezetekbe, amelyek nem tartoznak prudenciális felügyelet hatálya alá;
 - v. a pénzügyi innováció;
 - vi. a hitelezői feltőkésítésbe szerződéses kikötés alapján bevonható instrumentumok előfordulási gyakorisága, valamint az ilyen instrumentumok jellege és értékesíthetősége;
 - vii. az intézmények kockázatvállalási magatartása;
 - viii. az intézmények eszközei terhelésének a szintje;
 - ix. az intézmények által a minimumkövetelményeknek való megfelelés érdekében tett intézkedések és különösen az, hogy a minimumkövetelmények teljesítésének eléréséhez milyen mértékben vettek igénybe eszközállomány-leépítést, hitelviszonyt megtestesítő hosszú távú instrumentumok kibocsátását és tőkebevonást; továbbá
 - x. a hitelintézetek általi hitelezés szintje, különös tekintettel a mikro-, kis- és középvállalkozásoknak, a helyi hatóságoknak, a regionális kormányzatoknak és a közszektorbeli intézményeknek való hitelezésre, valamint a kereskedelemfinanszírozásra, beleértve a hivatalos exporthitel-biztosítási rendszerek keretében történő hitelnyújtást is;
- b) a minimumkövetelmények és az 575/2013/EU rendeletben és a 2013/36/EU irányelvben meghatározott szavatoló-tőke-követelmények, tőkeáttétel és likviditási követelmények kölcsönhatása;
- c) az intézmények annak érdekében történő független tőkebevonásra vagy piaci forrásbevonásra való képessége, hogy meg tudjanak felelni az esetlegesen javasolt harmonizált minimumkövetelményeknek;
- d) nemzetközi fórumok által kidolgozott nemzetközi standardokkal kapcsolatos minimumkövetelményeknek való megfelelés.

3. A l s z a k a s z

A hitelezői feltőkésítés alkalmazása

46. cikk

A hitelezői feltőkésítés összegének meghatározása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok a hitelezői feltőkésítés alkalmazása esetén a 36. cikknek megfelelő értékelés alapján meghatározzák a következők aggregátját:

- a) adott esetben azon összeg, amellyel a leírható, illetve átalakítható kötelezettségeket le kell írni annak biztosítása érdekében, hogy a szanálás alatt álló intézmény nettó eszközértéke nullával legyen egyenlő; továbbá

b) adott esetben azon összeg, amellyel a leírható, illetve átalakítható kötelezettségeket át kell alakítani részvényekké vagy egyéb típusú tőkeinstrumentumokká, annak érdekében, hogy az elsődleges alapvető tőkemegfelelési mutató helyreálljon az alábbiak valamelyike esetében:

i. a szanálás alatt álló intézmény; vagy

ii. az áthidaló intézmény.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett értékelés során meg kell állapítani azt az összeget, amellyel a leírható, illetve átalakítható kötelezettségeket le kell írni vagy át kell alakítani egyrészt a szanálás alatt álló intézmény elsődleges alapvető tőkemegfelelési mutatójának helyreállítása vagy adott esetben az áthidaló intézmény mutatójának megállapítása érdekében, figyelembe véve a szanálásfinanszírozási rendszerből az ezen irányelv 101. cikke (1) bekezdésének d) pontja alapján nyújtott minden tőkehozzájárulást is, másrészt annak érdekében, hogy a szanálás alatt álló intézmény vagy az áthidaló intézmény iránti piaci bizalom elégséges szinten fenntartható legyen, és lehetővé váljon az intézmény számára, hogy legalább még egy évig továbbra is megfeleljen az engedélyezési feltételeknek és folytassa azokat a tevékenységeket, amelyekre a 2013/36/EU vagy a 2014/65/EU irányelv alapján engedéllyel rendelkezik.

Amennyiben a szanálási hatóságok a 42. cikkben említett eszközelkülönítési eszközt szándékoznak alkalmazni, akkor azon összegnek, amellyel az ezekre figyelembe vehető kötelezettségeket csökkenteni kell, adott esetben figyelembe kell venni az áthidaló intézmény és a vagyonkezelő szervezet tőkessükségleteinek prudens becslését.

(3) Amennyiben a tőkeinstrumentumokat az 59–62. cikkel összhangban leírták, a 43. cikk (2) bekezdése alapján hitelezői feltőkésítést alkalmaztak, és a leírás szintje a 36. cikk szerinti előzetes értékelés alapján meghaladja a követelményeket a 36. cikk (10) bekezdése szerinti végleges értékeléshez képest, akkor a szükséges mértékben felértékelési eszközt lehet alkalmazni a hitelezők, majd a részvényesek kártalanítására.

(4) A szanálási hatóságoknak eljárásokat kell kidolgozniuk és működtetniük annak biztosítására, hogy az becslés és az értékelés a szanálás alatt álló intézmény eszközeire és kötelezettségeire vonatkozó, az ésszerűség határain belül a lehető legfrissebb és legátfogóbb információkon alapuljon.

47. cikk

A részvényesek kezelése a hitelezői feltőkésítés, illetve a tőkeinstrumentumok leírása vagy átalakítása során

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelezői feltőkésítésnek a 43. cikk (2) bekezdése szerinti alkalmazása vagy a tőkeinstrumentumoknak az 59. cikk szerinti leírása vagy átalakítása során a szanálási hatóságok a részvényesek és a tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumok birtokosai tekintetében megtegyék az alábbi intézkedések egyikét vagy mindegyikét:

a) a meglévő részvények vagy egyéb tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok törlése, illetve feltőkésített hitelezők számára történő átadása;

b) amennyiben a 36. cikknek megfelelően elvégzett értékeléssel összhangban a szanálás alatt álló intézmény pozitív nettó értékkel rendelkezik, a meglévő részvényeseknek és a tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumok tulajdonosainak a hígítása, az alábbiak részvényekké vagy tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumokká történő átalakítása eredményeképpen:

i. az intézmény által kibocsátott releváns tőkeinstrumentumok az 59. cikk (-2) bekezdésében említett hatáskör alapján; vagy

ii. a szanálás alatt álló intézmény által a 63. cikk (1) bekezdésének f) pontjában említett hatáskör alapján kibocsátott figyelembe vehető kötelezettségek.

Tekintettel az első albekezdés b) pontjára, az átalakítást olyan átváltási rátával kell végrehajtani, amely a részvényekből és tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumokból álló meglévő csomagok jelentős mértékű hígulását eredményezi.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott intézkedéseket azon részvényeseknek és tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumok birtokosainak a vonatkozásában is meg kell tenni, akiknek a szóban forgó részvényei vagy tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumai az alábbi körülmények között kerültek kibocsátásra vagy átruházásra:

a) a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok részvényekké vagy tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumokká alakítását követően, ahol az átalakításra az eredeti hitelviszonyt megtestesítő instrumentum szerződéses feltételei szerint, egy olyan esemény bekövetkezte kapcsán került sor, amely esemény megelőzte vagy egyidejűleg következett be a szanálási hatóság azon megállapításával, miszerint az az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet teljesíti a szanálási feltételeket;

b) a releváns tőkeinstrumentumok 60. cikk szerinti, elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokká alakítását követően.

(3) Annak mérlegelése során, hogy mely intézkedés megtételére kerüljön sor az (1) bekezdésnek megfelelően, a szanálási hatóságoknak figyelembe kell venniük a következőket:

a) a 36. cikkel összhangban elvégzett értékelést

b) azon összegeket, amelyek értékelésével a szanálási hatóság megállapította, hogy a 60. cikk (1) bekezdése értelmében az elsődleges alapvető tőkeemfelelési mutatókat csökkenteni kell, a releváns tőkeinstrumentumokat pedig le kell írni vagy át kell alakítani; és

c) által a 46. cikk értelmében megállapított aggregált összegeket.

(4) A 2013/36/EU irányelv 22–25. cikkétől, a 2013/36/EU irányelv 26. cikkében és a 2014/65/EU irányelv 10. cikke (3) bekezdésében, 11. cikke (1) és (2) bekezdésében, valamint 12. és 13. cikkében, valamint a 2014/65/EU irányelv 11. cikke (3) bekezdésében foglalt értesítési kötelezettségtől eltérve, ha a hitelezői feltőkésítés alkalmazása vagy a tőkeinstrumentumok átalakítása azt eredményezné, hogy a vevő a 2013/36/EU irányelv 22. cikkének (1) bekezdésében vagy a 2014/65/EU irányelv 11. cikkének (1) bekezdésében említettek szerinti, befolyásoló részesedést szerez egy intézményben vagy a befolyásoló részesedésének a mértékét megnöveli, akkor az illetékes hatóságoknak kellő időben el kell végezniük az említett cikkekben előírt értékelést, hogy az ne késleltesse a hitelezői feltőkésítés alkalmazását vagy a tőkeinstrumentumok átalakítását, és ne akadályozza meg azt, hogy szanálási intézkedésekkel elérhető legyenek a releváns szanálási célok.

(5) Ha az érintett intézmény illetékes hatósága a hitelezői feltőkésítés alkalmazásának vagy a tőkeinstrumentumok átalakításának időpontjáig nem fejezi be a (4) bekezdésben előírt értékelést, a 38. cikk (9) bekezdésében foglalt rendelkezéseket kell alkalmazni minden olyan esetben, amikor a hitelezői feltőkésítés alkalmazásának vagy a tőkeinstrumentumok átalakításának eredményeként egy vevő befolyásoló részesedést szerez vagy a befolyásoló részesedésének a mértékét megnöveli.

(6) Az EBH 2016. július 3-ig az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatást ad ki arra vonatkozóan, hogy az e cikk (3) bekezdésében meghatározott tényezőket tekintetbe véve milyen körülmények esetében tekintendők megfelelőnek az e cikk (3) bekezdésében említett egyes intézkedések.

48. cikk

A leírás és az átalakítás sorrendje

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelezői feltőkésítés alkalmazása és a tőkeinstrumentumok leírása és átalakítása alkalmazása során a szanálási hatóságok a következő követelmények teljesítésével gyakorolják a leírási és átalakítási hatáskört, a 44. cikk (2) és (3) bekezdésében említett kizárásokra is figyelemmel:

a) az elsődleges alapvető tőkeemfelelési mutató a 60. cikk (1) bekezdésének a) pontjával összhangban csökken;

b) akkor és csak akkor, ha az a) pont szerinti teljes csökkentés összege kisebb, mint a 47. cikk (3) bekezdésének b) és c) pontjában említett összegek együttes összege, a hatóságok a szükséges mértékig és kapacitásuk határáig csökkentik a kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok tőkeösszegét;

- c) akkor és csak akkor, ha az a) és b) pont szerinti teljes csökkentés összege kisebb, mint a 47. cikk (3) bekezdésének b) és c) pontjában említett összegek együttes összege, a hatóságok a szükséges mértékig és kapacitásuk határáig csökkentik a járulékos tőkeinstrumentumok tőkeösszegét;
- d) akkor és csak akkor, ha a részvények, tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumok és releváns tőkeinstrumentumok a), b) és c) pont szerinti teljes csökkentése kisebb, mint a 47. cikk (3) bekezdésének b) és c) pontjában említett összegek együttes összege, a hatóságok az a), b) és c) pont szerinti leírással együttesen a 47. cikk (3) bekezdésének b) és c) pontjában említett összegek együttes eléréséhez szükséges mértékig csökkentik – a rendes fizetéseképtelenségi eljárások kielégítési sorrendje szerint – azon hitelviszonyt megtestesítő alárendelt instrumentumok tőkeösszegét, amelyek nem kiegészítő alapvető, illetve járulékos tőkeinstrumentumok;
- e) akkor és csak akkor, ha a részvények, tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumok, releváns tőkeinstrumentumok és leírható, illetve átalakítható kötelezettségek e bekezdés a)–d) pontja szerinti teljes csökkentése kisebb, mint a 47. cikk (3) bekezdésének b) és d) pontjában említett összegek együttes összege, a hatóságok az e bekezdés a), b), c) és d) pontja szerinti leírással együttesen a 47. cikk (3) bekezdésének b) és c) pontjában említett összegek együttes eléréséhez szükséges mértékig csökkentik – a rendes fizetéseképtelenségi eljárások kielégítési sorrendje szerint, ideértve a betéteknek a 108. cikkben meghatározott besorolását is – a 44. cikk alapján a többi leírható, illetve átalakítható kötelezettség tőkeösszegét vagy az ezek tekintetében esedékes összeget.

(2) A leírási és átalakítási hatáskörök alkalmazása során a szanalási hatóságoknak a 47. cikk (3) bekezdésének b) és c) pontjában említett összegek együttes összege által képviselt veszteségeket egyenlően kell elosztaniuk az azonos besorolású részvények, tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumok és leírható, illetve átalakítható kötelezettségek között, mégpedig úgy, hogy az ilyen részvények, tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumok és leírható, illetve átalakítható kötelezettségek tőkeösszegét vagy az ezek tekintetében esedékes összeget az értékükkel arányosan, azonos mértékben csökkentik, kivéve, amikor – a 44. cikk (3) bekezdésében meghatározott körülmények esetében – megengedett a veszteségek azonos rangú követelések között különböző arányban történő elosztása.

Ez a bekezdés nem akadályozhatja meg, hogy a 4. cikk (2) és (3) bekezdésének megfelelően a hitelezői feltőkésítésből kizárt kötelezettségek esetében kedvezőbb bánásmódot alkalmazzanak, mint azon leírható, illetve átalakítható kötelezettségek esetében, amelyek a rendes fizetéseképtelenségi eljárásokban ugyanabba a besorolásba tartoznak.

(3) Az (1) bekezdés e) pontjában említett leírás vagy átalakítás alkalmazása előtt a szanalási hatóságoknak át kell alakítaniuk az (1) bekezdés b), c) és d) pontjában említett instrumentumokat vagy csökkenteniük kell ezek tőkeösszegét, ha ezek az instrumentumok tartalmazzák a következő feltételeket és még nem alakították át őket:

- a) olyan feltételek, amelyek az instrumentum tőkeösszegének csökkentését írják elő az az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet pénzügyi helyzetére, fizetőképességére vagy szavatolótőke-szintjére vonatkozó esemény bekövetkezésekor;
- b) olyan feltételek, amelyek az instrumentum részvényekké vagy más, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentummá alakítását biztosítják ilyen események bekövetkezésekor.

(4) Amennyiben valamely instrumentum tőkeösszegét a (3) bekezdés a) pontjában említett jellegű feltételeknek megfelelően a hitelezői feltőkésítés alkalmazása előtt az (1) bekezdés szerint csökkentették, de nem nullára, a szanalási hatóságoknak az (1) bekezdésnek megfelelően kell alkalmazniuk e tőkeösszeg maradványára a leírási és átalakítási hatásköröket.

(5) A kötelezettség leírására vagy saját tőkévé alakítására irányuló döntés során a szanalási hatóságok nem alakíthatják át valamely kötelezettségszint tőkeösszegét, amíg egy annak alárendelt kötelezettségszint jelentős részét nem alakítják saját részvényre vagy nem írják le, hacsak a 44. cikk (2) és (3) bekezdése másként nem rendelkezik.

(6) E cikk alkalmazásában az EBH 2016. január 3-ig az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatást ad ki az ezen irányelv, valamint az 575/2013/EU rendelet és a 2013/36/EU irányelv rendelkezései közötti kapcsolat értelmezésére vonatkozóan.

49. cikk

Származtatott ügyletek

(1) A tagállamok biztosítják e cikk betartását azokban az esetekben, amikor a szanalási hatóságok derivatívákból származó kötelezettségekre alkalmazzák leírási és átalakítási hatásköreiket.

(2) A szanalási hatóságok a leírási és átalakítási hatásköreiket a származtatott ügyletekből eredő kötelezettségekkel kapcsolatban kizárólag a származtatott ügyletek kizárását követően gyakorolhatják. A szanalás megkezdését követően a szanalási hatóságok jogosultak arra, hogy az említett célból megszüntessenek és kizárjanak minden származtatott ügyletet.

Amennyiben egy származtatott kötelezettséget a 44. cikk (3) bekezdése értelmében kizártak a hitelezői feltőkésítés alkalmazásából, a szanalási hatóságoknak nem kötelességük megszüntetni vagy kizárni a származtatott ügyletet.

(3) Amennyiben egyes származtatott ügyletek nettósítási megállapodás hatálya alá tartoznak, a szanalási hatóságoknak vagy független értékelőknek a 36. cikk szerinti értékelés részeként a megállapodás feltételeivel összhangban nettó alapon meg kell határozniuk a szóban forgó ügyletekből eredő kötelezettséget.

(4) A szanalási hatóságok az alábbiakkal összhangban határozzák meg a származtatott ügyletekből származó kötelezettségek értékét:

- a) megfelelő módszerek a származtatott ügyletek kategóriái értékének meghatározására, beleértve a nettósítási megállapodások tárgyát képező tranzakciókat is;
- b) alapelvek azon vonatkozó időpont megállapítására, amely időpontban meg kell határozni a származtatott ügylet pozíció értékét; továbbá
- c) megfelelő módszertanok a származtatott ügyletek kizárásából eredő értékromlás, illetve a származtatott ügyletek által a hitelezői feltőkésítésbe való bevonásuk esetén viselendő veszteségek összegének összehasonlítására.

(5) Az EBH az 1095/2010/EU rendelettel létrehozott európai felügyeleti hatósággal (Európai Értékpapír-piaci Felügyeleti Hatóság) (EÉPH) folytatott konzultációt követően szabályozási technikaistandard-tervezeteket dolgoz ki a derivatívákból származó kötelezettségek értékelésének a (3) bekezdés a), b) és c) pontjában említett módszertana és alapelvei pontos meghatározására.

A nettósítási megállapodás hatálya alá tartozó származtatott ügyletek tekintetében az EBH-nak figyelembe kell vennie a nettósítási megállapodásban előírt pozíciólezárási módszert. Az EBH e szabályozástechnikai standardtervezeteket 2016. január 3-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozási technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

50. cikk

A kötelezettségek részvénné való átalakításának rátája

(1) A tagállamok biztosítják, hogy amikor a szanalási hatóságok az 59. cikk (3) bekezdésében és a 63. cikk (1) bekezdésének f) pontjában meghatározott hatásköröket gyakorolják, az e cikk (2) és (3) bekezdésében rögzített elvek egyikével vagy mindegyikével összhangban különböző átváltási rátákat alkalmazhassanak a tőkeinstrumentumok és a kötelezettségek különböző kategóriáira.

(2) Az átváltási ráta megfelelő mértékben kompenzálja az érintett hitelezőt a leírási és átalakítási hatáskörök alkalmazásából eredő mindenfajta veszteségéért.

(3) Amennyiben az (1) bekezdésnek megfelelően különböző átváltási rátákat alkalmaznak, az alkalmazandó fizetési-képtelenségi jog szerinti elősorolt kötelezettségekre alkalmazandó átváltási rátának nagyobbak kell lennie, mint az alárendelt kötelezettségekre alkalmazandó átváltási ráta.

(4) Az EBH 2016. január 3-ig az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatást bocsát ki az átváltási ráták meghatározására.

Az iránymutatás mindenekelőtt azt mutatja be, hogyan kompenzálhatók az érintett hitelezők megfelelő módon az átváltási ráta segítségével, és milyen relatív átváltási ráták tükrözhetik megfelelően az elősorolt kötelezettségek elsőbbségét az alkalmazandó fizetési-képtelenségi jog keretében.

51. cikk

A hitelezői feltőkésítést kísérő helyreállítási és reorganizációs intézkedések

(1) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a szanalási hatóságok a 43. cikk (2) bekezdésének a) pontjával összhangban az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett valamely intézmény vagy szervezet feltőkésítésére a hitelezői feltőkésítést alkalmazzák, intézkedéseket fogadjanak el annak biztosítására, hogy az intézmény vagy szervezet számára az 52. cikknek megfelelően reorganizációs tervet dolgozzanak ki és hajtsanak végre.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett intézkedések kiterjedhetnek arra, hogy a szanalási hatóságok a 72. cikk (1) bekezdésének megfelelően kineveznek egy vagy több személyt az 52. cikkben előírt reorganizációs terv a kidolgozásának és végrehajtásának céljából.

52. cikk

Reorganizációs terv

(1) A tagállamok előírják, hogy az azt követő egy hónapon belül, hogy egy intézmény vagy egy, az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezet esetében a 43. cikk (2) bekezdésének a) pontjával összhangban a hitelezői feltőkésítést alkalmazták, a vezető testület vagy a 72. cikk (1) bekezdése szerint kinevezett egy vagy több személy az e cikk (4) és (5) bekezdésében foglalt követelményeket teljesítő reorganizációs tervet dolgozzon ki, és azt nyújtsa be a szanalási hatóságnak. Amennyiben az állami támogatások uniós keretrendszere alkalmazandó, a tagállamok biztosítják, hogy a szóban forgó terv összeegyeztethető legyen az az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet által a keretrendszer értelmében a Bizottságnak benyújtandó szerkezetátalakítási tervvel.

(2) Amennyiben a hitelezői feltőkésítést a 43. cikk (2) bekezdésének a) pontja szerint a csoporthoz tartozó két vagy több vállalkozásra alkalmazzák, a reorganizációs tervet a 7. és a 8. cikkben meghatározott eljárásoknak megfelelően az EU-szintű anyaintézménynek kell elkészítenie, a tervnek a csoporthoz tartozó minden intézményre ki kell terjednie, és azt a csoportszintű szanalási hatóságnak kell benyújtani. A csoportszintű szanalási hatóságnak közölnie kell a tervet az egyéb érintett szanalási hatóságokkal és az EBH-val.

(3) Kivételes körülmények között, és amennyiben a szanalási célok eléréséhez szükséges, a szanalási hatóság maximum két hónappal a hitelezői feltőkésítés alkalmazása után meghosszabbíthatja az (1) bekezdésben megállapított határidőt.

Amennyiben az uniót az állami támogatási keretrendszer értelmében értesíteni kell a reorganizációs tervről, a szanalási hatóság attól függően, hogy melyik időpont a korábbi, a hitelezői feltőkésítés alkalmazásától számítottan maximum két hónappal vagy az uniós állami támogatási keretrendszer által meghatározott határidőig meghosszabbíthatja az (1) bekezdésben megállapított határidőt.

(4) A reorganizációs tervnek tartalmaznia kell azokat az intézkedéseket, amelyek célja, hogy ésszerű időn belül helyreállítsák az intézménynek vagy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezetnek, illetve egyes üzletágainak a hosszú távú életképességét. Ezen intézkedéseknek az az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet működését meghatározó gazdasági és pénzügyi piaci feltételekre vonatkozó reális feltételezéseken kell alapulniuk.

A reorganizációs tervben figyelembe kell venni többek között a pénzügyi piacok pillanatnyi állapotát és jövőbeli kilátásait, tükrözve mind a legjobb, mind a legrosszabb esetet jelentő feltevéseket, ideértve az olyan helyzeteket, amelyek lehetővé teszik az intézmény leginkább sérülékeny pontjainak azonosítását. A feltevéseket megfelelő szektorszintű referenciaértékekhez kell hasonlítani.

(5) A reorganizációs tervnek legalább a következő elemeket kell tartalmaznia:

- a) az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet csődjét vagy valószínűsíthető csődjét okozó tényezők és problémák, valamint a nehézségekhez vezető körülmények részletes elemzése;
- b) az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet hosszú távú életképességének helyreállítását célzó, elfogadásra váró intézkedések leírása;
- c) ezen intézkedések végrehajtási ütemterve.

(6) az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet hosszú távú életképességének helyreállítását célzó intézkedések közé tartozhatnak az alábbiak is:

- a) az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet tevékenységének az átszervezése;
- b) az intézményen belüli műveleti rendszerek és infrastruktúra változásai;
- c) a veszteséget termelő tevékenységek megszüntetése;
- d) a versenyképessé tehető, meglévő tevékenységek újraszervezése;
- e) eszközök vagy üzletágak értékesítése.

(7) Az érintett szanalási hatóságnak a reorganizációs terv benyújtásától számított egy hónapon belül értékelnie kell annak valószínűségét, hogy a terv végrehajtásával helyreáll az az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet hosszú távú életképessége. Az értékelést a megfelelő illetékes hatósággal egyeztetve kell elvégezni.

Amennyiben a szanalási hatóság és az illetékes hatóság meggyőződik arról, hogy a tervvel megvalósítható ez a cél, akkor a szanalási hatóságnak jóvá kell hagynia a tervet.

(8) Amennyiben a szanalási hatóság nincs meggyőződve arról, hogy a tervvel megvalósítható a (7) bekezdésben meghatározott cél, akkor kételyeiről az illetékes hatósággal egyetértésben tájékoztatnia kell a vezető testületet vagy a 72. cikk (1) bekezdése szerint kinevezett egy vagy több személyt, és fel kell őket kérnie, hogy úgy módosítsák a tervet, hogy az orvosolja aggályait.

(9) A vezető testület vagy a 72. cikk (1) bekezdése szerint kinevezett egy vagy több személy a (8) bekezdésben említett értesítés kézhezvételétől számított két héten belül jóváhagyásra nyújtja be a szanalási hatósághoz a módosított tervet. A szanalási hatóság értékeli a módosított tervet, és egy héten belül tájékoztatja a vezető testületet vagy a 72. cikk (1) bekezdése szerint kinevezett egy vagy több személyt arról, hogy véleménye szerint a módosított terv orvosolja-e a jelzett aggályokat, vagy további módosításokra van szükség.

(10) A vezető testületnek vagy a 72. cikk (1) bekezdése szerint kinevezett egy vagy több személy a szanalási hatóság és az illetékes hatóság jóváhagyásának megfelelően végrehajtja a reorganizációs tervet, és legalább hathavonta jelentést nyújt be a szanalási hatóságnak a terv végrehajtásában elért eredményekről.

(11) Amennyiben a szanalási hatóság az illetékes hatósággal egyeztetve úgy véli, hogy a tervet a (4) bekezdésben említett cél eléréséhez módosítani kell, akkor a vezető testületnek vagy a 72. cikk (1) bekezdése szerint kinevezett egy vagy több személynek jóváhagyás céljából módosított tervet kell benyújtania a szanalási hatósághoz.

(12) Az EBH szabályozási technikaistandard-tervezeteket dolgoz ki a következők pontosabb meghatározása érdekében:

a) a reorganizációs tervben az (5) bekezdés értelmében minimálisan szerepeltetendő elemek; továbbá

b) a (10) bekezdés szerinti jelentés minimális tartalma.

Az EBH e szabályozástechnikai standardtervezeteket 2016. január 3-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozási technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(13) Az EBH 2016. január 3-ig a 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatást bocsát ki a reorganizációs tervek által a szanalási hatóság általi, a (7) bekezdéssel összhangban történő jóváhagyás érdekében teljesítendő alapvető kritériumok további pontosítása céljából.

(14) Az EBH – szükség esetén figyelembe véve a (13) bekezdésben említett iránymutatások alkalmazása során gyűjtött tapasztalatokat – szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgozhat ki, a reorganizációs tervek által a szanalási hatóság általi, a (7) bekezdéssel összhangban történő jóváhagyás érdekében teljesítendő alapvető kritériumok további pontosítása céljából.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

4. A l s z a k a s z

Hitelezői feltőkésítés: kiegészítő rendelkezések

53. cikk

A hitelezői feltőkésítés hatása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy azokban az esetekben, amikor a szanalási hatóság az 59. cikk (2) bekezdésében és a 63. cikk (1) bekezdésének e)–i) pontjában említett hatáskört gyakorolja, a tőkeösszeg vagy az összeg csökkentése, az átalakítás vagy a bevonás érvényesen megtörténik, és azonnal kötelező a szanalás alatt álló intézményre és az érintett hitelezőkre és részvényesekre.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a szanalási hatóság rendelkezzen az ahhoz szükséges hatáskörrel, hogy elvégezze vagy elvégeztesse az 59. cikk (2) bekezdésében és a 63. cikk (1) bekezdésének e)–i) pontjában említett hatáskörnyakorlás folyamányainak érvényesítéséhez szükséges összes adminisztratív és eljárásí feladatot, beleértve a következöket:

- a) az összes vonatkozó nyilvántartás módosítása;
- b) a részvények vagy egyéb tulajdonviszonyt megtestesítö instrumentumok, illetve hitelviszonyt megtestesítö instrumentumok tőzsdéröl való kivezetése vagy a kereskedésből való kivonása;
- c) az új részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítö instrumentumok tőzsdéi bevezetése vagy a velük való kereskedés engedélyezése;
- d) a már leírt, hitelviszonyt megtestesítö instrumentumoknak a 2003/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ szerinti tájékoztató kötelező közzététele nélküli újbóli tőzsdéi bevezetése vagy a velük való kereskedés újrarendélyezése.

(3) Amennyiben a szanalási hatóság egy kötelezettség tőkeösszegét vagy a kötelezettség kapcsán esedékes összeget a 63. cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett hatáskör révén nullára csökkenti, a kötelezettséget és az ahhoz kapcsolódóan keletkező bármilyen olyan kötelezettséget vagy követelést, amely a hatáskör gyakorlásának idején még nem keletkezett, minden tekintetben teljesítettnek kell tekinteni, és nem érvényesíthető a szanalás alatt álló intézményhez vagy bármilyen utódszervezethez kapcsolódó későbbi eljárásban vagy későbbi felszámolásban.

(4) Amennyiben egy szanalási hatóság a 63. cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett hatáskör révén részben, azaz nem nullára csökkenti valamely kötelezettség tőkeösszegét vagy a kötelezettség kapcsán esedékes összeget, úgy:

- a) a kötelezettséget a csökkentett összeg mértékéig kell teljesítettnek tekinteni;
- b) az eredeti kötelezettséget létrehozó vonatkozó instrumentum vagy megállapodás alkalmazandó továbbra is a kötelezettség fennmaradó tőkeösszegére vagy a kötelezettség kapcsán esedékes összegre, figyelemmel a fizetendő kamat összegének bármilyen, a tőkeösszeg csökkentésének megfelelő módosítására, és azon feltételek bármilyen további módosítására, amelyeket a szanalási hatóság a 63. cikk (1) bekezdésének i) pontjában említett hatáskör révén előírnyozhat.

54. cikk

A hitelezöi feltökökésítés eljárásí akadályainak megszüntetése

(1) A 63. cikk (1) bekezdése i) pontjának sérelme nélküli a tagállamok adott esetben megkövetelik az intézményektöl vagy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezetektöl, hogy mindenkor tartsanak elegendő összegű engedélyezett alaptöket vagy egyéb elsödleges alapvetö tőkeinstrumentumot, hogy amennyiben a szanalási hatóság a 63. cikk (1) bekezdésének e) és f) pontjában említett hatásköröket gyakorolja egy intézménnyel vagy egy, az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezettel vagy annak leányvállalataival szemben, az az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet képes legyen elegendő új részvényt vagy egyéb tulajdonviszonyt megtestesítö instrumentumot kibocsátani annak érdekében, hogy a kötelezettségek részvénné vagy egyéb tulajdonviszonyt megtestesítö instrumentummá történö alakítása ténylegesen végrehajtható legyen.

(2) A szanalási hatóságoknak értékelniük kell, hogy indokolt-e az (1) bekezdésben meghatározott követelményt az adott intézménnyel vagy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett adott szervezettel szemben bevezetni az adott intézményre vagy csoportra vonatkozó szanalási terv kidolgozásának és naprakészen tartásának keretében, különösen a tervben előírnyozott szanalási intézkedések figyelembevételével. Amennyiben a reorganizációs terv rendelkezik a hitelezöi feltökökésítés lehetséges alkalmazásáról, a hatóságoknak ellenörizniük kell, hogy az engedélyezett alaptöke vagy az egyéb elsödleges alapvetö tőkeinstrumentum elégséges-e a 47. cikk (3) b) és c) pontjában említett összegek együttes összege fedezésére.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2003/71/EK irányelve (2003. november 4.) az értékpapírok nyilvános kibocsátásakor vagy piaci bevezetéskor közzéteendö tájékoztatóról és a 2001/34/EK irányelv módosításáról (HL L 345., 2003.12.31., 64. o.).

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a kötelezettségek részvényekké vagy tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumokká alakítását ne gátolják olyan eljárási akadályok, amelyek az alapító okirataikból vagy alapszabályaikból eredhetnek, ideértve a részvényesek elővásárlási jogát vagy a tőkeemelését illetően a részvényesek beleegyezésére vonatkozó követelményeket.

(4) E cikk nem érinti a 82/891/EGK, a 2004/25/EK, a 2005/56/EK, a 2007/36/EK, a 2011/35/EU irányelvnek, valamint a 2012/30/EU irányelvnek ⁽¹⁾ az ezen irányelv X. címében meghatározott módosításait.

55. cikk

A hitelezői feltőkésítés szerződéses elismerése

(1) A tagállamok előírják az intézmények és az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezetek számára, hogy egy szerződéses rendelkezést foglaljanak bele a szerződésbe, amely alapján a hitelező vagy a kötelezettséget keletkeztető megállapodásban részes fél elismeri, hogy a kötelezettség leírási és átalakítási hatáskörök hatálya alá tartozhat, továbbá elismeri, hogy az e hatáskörök szanálási hatóság általi gyakorlása révén megvalósul minden tőkeösszeg-csökkentés vagy az esedékes összeg csökkentése, valamint az ilyen átalakítások és bevonások rá nézve kötelező erejűek, feltéve, hogy e kötelezettségek:

a) nincsenek kizárva a 44. cikk (2) bekezdése értelmében;

b) nem a 108. cikk a) pontjában említett betétek;

c) harmadik ország jogának hatálya alá tartoznak; továbbá

d) a tagállam által az ezen szakasz átültetése céljából elfogadott rendelkezések alkalmazásának időpontja után kerülnek kibocsátásra vagy keletkeznek,

Amennyiben egy tagállam szanálási hatósága megállapítja, hogy az első albekezdésben említett kötelezettségek vagy instrumentumok a harmadik ország joga értelmében valamely tagállam szanálási hatósága leírási és átalakítási hatásköreinek vagy az ezzel a harmadik országgal kötött kötelező érvényű megállapodás hatálya alá tartozhatnak, az első albekezdés nem alkalmazandó.

A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok előírassák az intézmények vagy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezetek számára, hogy a fenti feltétel jogi végrehajthatóságára és hatályosságára vonatkozó jogi szakvéleményt nyújtsanak be a hatóságokhoz.

(2) Amennyiben az az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet nem foglalja bele az (1) bekezdésben előírt feltételt a valamely kötelezettségre irányadó szerződéses rendelkezésekbe, ez a mulasztás nem akadályozza a szanálási hatóságot a leírási és átalakítási hatáskörök e kötelezettség tekintetében történő gyakorlásában.

(3) Az EBH szabályozási technikastandard-tervezeteket dolgoz ki a célból, hogy pontosabban meghatározza az (1) bekezdésben említett kizárás hatálya alá tartozó kötelezettségek jegyzékét és az (1) bekezdésben előírt feltétel tartalmát, figyelembe véve a bankok különböző üzleti modelljeit.

Az EBH e szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozási technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2012/30/EU irányelve (2012. október 25.) a biztosítékok egyenértékűvé tétele céljából a részvénytársaságok alapításának, valamint tőkéjük fenntartásának és módosításának tekintetében a tagállamok által a társasági tagok és harmadik személyek érdekei védelmében az Európai Unió működéséről szóló szerződés 54. cikkének második bekezdése szerinti társaságoknak előírt biztosítékok összehangolásáról (HL L 315., 2012.11.14., 74. o.).

56. cikk

Állami pénzügyi stabilizációs eszközök

(1) A tagállamok rendkívüli állami támogatást nyújthatnak további pénzügyi stabilizációs eszközök alkalmazása révén e cikk (3) bekezdésével, a 37. cikk (10) bekezdésével és az uniós állami támogatásokra vonatkozó keretrendszerrel összhangban, annak érdekében, hogy részt vegyenek egy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet szanálásában, többek között azáltal, hogy közvetlenül beavatkoznak a felszámolás megakadályozása céljából, a szanálás tekintetében a tagállamokkal és az unió egészével összefüggésben a 31. cikk (2) bekezdésében rögzített célkitűzések megvalósítása érdekében. Ezeket a tevékenységeket az illetékes a tagállam vagy a minisztérium vagy kormányzat irányításával hajtják végre, a szanálási hatósággal szoros együttműködésben.

(2) A pénzügyi stabilizációra szolgáló állami eszközök alkalmazására tekintettel a tagállamok biztosítják, hogy illetékes minisztériumaik vagy kormányzataik rendelkezzenek a 63–72. cikkben említett megfelelő szanálási hatáskörökkel, valamint biztosítják a 66., 68., 83. és 117. cikkek alkalmazását.

(3) Kormányzati pénzügyi stabilizációs eszközöket végső megoldásként kell alkalmazni, miután a lehető legteljesebb mértékben értékelték és kihasználták az egyéb szanálási eszközöket – a pénzügyi stabilitás fenntartása mellett –, ahogyan azt az illetékes minisztérium vagy kormányzat a szanálási hatósággal folytatott konzultációt követően elhatározza.

(4) A pénzügyi stabilizációra szolgáló állami eszközök alkalmazása során a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes minisztériumaik vagy kormányzataik és a szanálási hatóságok csak akkor alkalmazzák az eszközöket, ha a 32. cikk (1) bekezdésében előírt összes feltétel, valamint a következő feltételek valamelyike teljesül:

- a) az illetékes minisztérium vagy kormányzat és a szanálási hatóság – a központi bankkal és az illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően – megállapítja, hogy egyéb szanálási eszközök alkalmazása nem bizonyulna elégségesnek a pénzügyi stabilitásra gyakorolt jelentős káros hatások kiküszöböléséhez;
- b) az illetékes minisztérium vagy kormányzat és a szanálási hatóság úgy ítéli meg, hogy a szanálási eszközök alkalmazása nem bizonyulna elégségesnek a közérdek védelméhez, amennyiben a központi bank korábban már rendkívüli likviditási támogatásban részesítette az intézetet;
- c) az illetékes minisztérium vagy kormányzat az illetékes hatósággal és a szanálási hatósággal való konzultációt követően az ideiglenes államosítási eszköz tekintetében úgy ítéli meg, hogy a szanálási eszközök alkalmazása nem bizonyulna elégségesnek a közérdek védelméhez, amennyiben az intézmény korábban már a részvény -finanszírozási eszközből nyújtott állami részvénytőke támogatásban részesült;
- d) az illetékes minisztérium vagy kormányzat és a szanálási hatóság úgy ítéli meg, hogy a szanálási eszközök alkalmazása nem bizonyulna elégségesnek a közérdek védelméhez, amennyiben a központi bank korábban már rendkívüli likviditási támogatásban részesítette az intézményt.

(5) A pénzügyi stabilizációs eszközök a következőket foglalják magukban:

- a) az 57. cikkben említett szavatolótőke-finanszírozási eszköz;
- b) az 58. cikkben említett ideiglenes államosítási eszköz.

57. cikk

Állami részvény -finanszírozási eszköz

(1) A tagállamok az 575/2013/EU rendeletben rögzített követelmények függvényében – a nemzeti társasági jogi rendelkezések tiszteletben tartása mellett – egy intézmény vagy az ezen irányelv 1. cikk (1) bekezdése c) vagy d) pontjában említett szervezet számára az alábbi eszközökért cserébe biztosított tőke révén részt vehetnek azok feltőkésítésében:

- a) elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok;
- b) kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok, járulékos instrumentumok;

(2) A tagállamok biztosítják – az intézményben vagy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezetben való részvénytulajdonlásuk által megengedett mértékben –, hogy az e cikk értelmében állami tőketámogatásban részesülő intézményeket vagy szervezeteket kereskedelmi és szakmai alapon irányítsák.

(3) Amennyiben egy tagállam e cikk értelmében állami tőketámogatást bocsát rendelkezésre, biztosítja, hogy az intézményben vagy az 1. cikk (1) bekezdése b) c) vagy d) pontjában említett szervezetben meglévő tulajdonát a kereskedelmi és pénzügyi körülmények által megengedett legrövidebb időn belül átadják a magánszektornak.

58. cikk

Ideiglenes államosítási eszköz

(1) A tagállamok ideiglenes jelleggel állami tulajdonba vehetik az intézményeket vagy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezeteket.

(2) Ebből a célból a tagállamok egy vagy több részvénytranszferálási megbízást kezdeményezhetnek, amelyeknél a kedvezményezett:

a) a tagállam által kijelölt személy; vagy

b) teljes mértékben a tagállam tulajdonában álló valamely társaság.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az e cikk értelmében ideiglenesen állami tulajdonba vett intézményeket vagy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezeteket kereskedelmi és szakmai alapon irányítsák, valamint hogy azokat a kereskedelmi és pénzügyi körülmények által megengedett legrövidebb időn belül a magánszektornak adják át.

V. FEJEZET

Tőkeinstrumentumok leírása

59. cikk

Tőkeinstrumentumok leírására vagy átalakítására vonatkozó kötelezettség

(1) A releváns tőkeinstrumentumok leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskör a következőképpen gyakorolható:

a) a szanalási intézkedéstől függetlenül; vagy

b) szanalási intézkedéssel együtt, amennyiben a 32. és a 33. cikkben meghatározott szanalási feltételek teljesülnek.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a szanalási hatóságok rendelkeznek az intézmény vagy az 1. cikk b), c) vagy d) pontjában említett szervezet releváns tőkeinstrumentumainak leírásához, vagy részvénné vagy egyéb tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentummá alakításához szükséges hatáskörrel.

(3) A tagállamok előírják, hogy a szanalási hatóságok a 60. cikkel összhangban, késedelem nélkül gyakorolják a leírásra vagy átalakításra vonatkozó hatáskörüket az az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet által kibocsátott releváns tőkeinstrumentumok tekintetében, amennyiben a következő körülmények közül egy vagy több fennáll:

a) bármiféle szanalási intézkedés megtétele előtt megállapításra került, hogy a 32. és a 33. cikkben meghatározott szanalási feltételek teljesültek;

b) az érintett hatóság megállapítja, hogy az az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet nem lesz többé életképes, hacsak a releváns tőkeinstrumentumok kapcsán nem gyakorolják az említett hatáskört;

- c) valamely leányvállalat által kibocsátott releváns tőkeinstrumentumok esetében, amennyiben ezeket a tőkeinstrumentumokat elismerik a szavatolótőke-követelmények egyéni és összevont alapon történő teljesítéseként, és az összevont felügyeletet ellátó hatóság tagállamának a megfelelő hatósága és a leányvállalat tagállamának a megfelelő hatósága a 92. cikk (3) és (4) bekezdésével összhangban együttes határozat formájában közösen megállapítja hogy a csoport nem lesz többé életképes, hacsak a szóban forgó instrumentumok kapcsán nem gyakorolják a leírásra vagy átalakításra vonatkozó hatáskört;
- d) az anyavállalat szintjén kibocsátott releváns tőkeinstrumentumok esetében, amennyiben ezeket a tőkeinstrumentumokat elismerik a szavatolótőke-követelményeknek az anyavállalat szintjén történő egyéni vagy összevont alapon történő teljesítéseként, és az összevont felügyeletet ellátó hatóság tagállamának a megfelelő hatósága megállapítja, hogy a csoport nem lesz többé életképes, hacsak a szóban forgó instrumentumok kapcsán nem gyakorolják a leírásra vagy átalakításra vonatkozó hatáskört;
- e) az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet rendkívüli állami pénzügyi támogatást igényel, kivéve a 32. cikk (4) bekezdése d) pontjának iii. alpontjában meghatározott esetek valamelyikét.

(4) A (3) bekezdés alkalmazásában csak akkor tekintendő úgy, hogy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet vagy a csoport többé nem életképes, ha mindkét alábbi feltétel teljesül:

- a) az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet vagy a csoport fizetése képtelen, vagy valószínűleg fizetése képtelenné válik;
- b) az időzítést és más releváns körülményeket is figyelembe véve nincs ésszerű kilátás arra, hogy a tőkeinstrumentumok – akár önállóan, akár szanalási intézkedéssel kombinálva alkalmazott – leírásán vagy átalakításán kívül bármilyen egyéb intézkedéssel, például alternatív magánszektorbeli vagy felügyeleti intézkedéssel (a korai beavatkozási intézkedéseket is ideértve) ésszerű időn belül megelőzhető lenne az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet vagy a csoport csődje.

(5) Az e cikk (4) bekezdése a) pontjának alkalmazásában akkor tekintendő úgy, hogy az az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet fizetése képtelen, vagy valószínűleg fizetése képtelenné válik, ha a 32. cikk (4) bekezdésében meghatározott körülmények közül egy vagy több fennáll.

(6) A (4) bekezdés a) pontjának alkalmazásában akkor tekintendő úgy, hogy egy csoport fizetése képtelen, vagy valószínűleg fizetése képtelenné válik, ha a csoport olyan módon megsérti, vagy objektív tényezők alapján megállapítható, hogy a közeljövőben meg fogja sérteni az összevont alapú prudenciális követelményeket, hogy az indokolná az illetékes hatóság intézkedését többek között, de nem kizárólag azért mert a csoport olyan mértékű veszteséget szenvedett el vagy fog valószínűleg elszenvedni, hogy az teljesen vagy számottevő mértékben felemészti a szavatolótőkéjét.

(7) A valamely leányvállalat által kibocsátott releváns tőkeinstrumentumok a (3) bekezdés c) pontja alapján nem írhatók le nagyobb mértékben vagy nem alakíthatók át rosszabb feltételek mellett, mint amilyen mértékben és feltételek mellett az anyavállalati szintű azonos besorolású tőkeinstrumentumokat leírták vagy átalakították.

(8) Amennyiben valamely megfelelő hatóság az e cikk (3) bekezdésében említett megállapításra jut, erről haladéktalanul értesítenie kell a szóban forgó intézményért vagy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezetért felelős szanalási hatóságot, amennyiben az egy másik hatóság.

(9) A megfelelő hatóságnak teljesítenie kell az 62. cikkben meghatározott értesítési és konzultációs követelményeket azt megelőzően, hogy az e cikk (3) bekezdésének c) pontja szerinti megállapítást tenne egy olyan leányvállalatra vonatkozóan, amely a szavatolótőke-követelmények mind egyéni, mind összevont alapon történő teljesítéseként elismert, releváns tőkeinstrumentumokat bocsát ki.

(10) A tőkeinstrumentumok leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskör gyakorlását megelőzően a szanálási hatóságoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a 36. cikkel összhangban sor kerüljön az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet eszközeinek és kötelezettségeinek az értékelésére. Ez az értékelés képezi az alapját a veszteségek viselése érdekében a releváns tőkeinstrumentumokra alkalmazandó leírás értékének, illetve a releváns tőkeinstrumentumokra az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet feltőkésítése érdekében a releváns tőkeinstrumentumokra alkalmazandó átalakítás szintjének a kiszámításához.

60. cikk

A tőkeinstrumentumok leírására és átalakítására irányadó rendelkezések

(1) Az 59. cikkben meghatározott kötelezettség teljesítése során a szanálási hatóságoknak úgy kell gyakorolniuk a leírásra vagy átalakításra vonatkozó hatáskörüket, hogy az megfelelően a követelések rendes fizetésekre vonatkozó eljárás szerinti kielégítési sorrendjének és a következőket eredményezze:

- a) elsőként az elsődleges alapvető tőkeinstrumentum mutató csökken a veszteséggel arányosan, a veszteségviselő képessége erejéig. A szanálási hatóság az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok birtokosai tekintetében elvégzi a 47. cikk (1) bekezdésében említett egyik vagy mindkét intézkedést;
- b) a kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok tőkeösszege leírásra vagy elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokká való átalakításra kerül, vagy mindkettő megtörténik – a 31. cikkben lefektetett szanálási célok eléréséhez szükséges mértékig vagy a releváns tőkeinstrumentumok veszteségviselő képessége erejéig, attól függően, hogy melyik a kisebb;
- c) a járulékos tőkeinstrumentumok tőkeösszege leírásra vagy elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokká való átalakításra kerül, vagy mindkettő megtörténik – a 31. cikkben lefektetett szanálási célok eléréséhez szükséges mértékig vagy a releváns tőkeinstrumentumok veszteségviselő képessége erejéig, attól függően, hogy melyik a kisebb;

(2) Amikor egy releváns tőkeinstrumentum tőkeösszege leírásra kerül:

- a) a tőkeösszeg csökkenésének tartósnak kell lennie, a 46. cikk (3) bekezdésében szereplő visszatérítési mechanizmussal összhangban lévő bármilyen leírás feltételezve;
- b) a releváns tőkeinstrumentumok birtokosával szemben nem maradhat fenn az instrumentum leírásra került összegének megfelelő vagy azzal kapcsolatos kötelezettség, kivéve az esetleges már felhalmozott kötelezettségeket, valamint a leírási hatáskör gyakorlásának jogszerűsége ellen benyújtott fellebbezés eredményeként esetlegesen felmerülő károkkal kapcsolatos kötelezettségeket;
- c) a (3) bekezdés szerinti kompenzációon kívül semmilyen kompenzáció kifizetésére nem kerül sor a releváns tőkeinstrumentumok birtokosai részére.

A b) pontban foglaltak nem akadályozzák elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok átadását a releváns tőkeinstrumentumok birtokosának a (3) bekezdés szerint.

(3) A releváns tőkeinstrumentumoknak az e cikk (1) bekezdésének b) pontja szerinti átalakítása céljából a szanálási hatóságok előírhatják az intézmények vagy az 1. cikk b), c) vagy d) pontjában említett szervezeteknek, hogy bocsássanak ki elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokat a releváns tőkeinstrumentumok birtokosai számára. A releváns tőkeinstrumentumok csak akkor alakíthatók át, ha teljesülnek a következő feltételek:

- a) az említett elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokat az az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet vagy annak anyavállalata bocsátja ki, mégpedig az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet szanálási hatóságának vagy adott esetben az anyavállalat szanálási hatóságának az egyetértésével;

- b) az említett elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokat azt megelőzően bocsátják ki, hogy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet részvényeket vagy más tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat bocsátana ki az állam vagy egy kormányzati szerv általi szavatolótőke-nyújtás céljára;
- c) az említett elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokat az átalakítási hatáskör gyakorlása után haladéktalanul odaitéli és átadják;
- d) az egyes releváns tőkeinstrumentumok kapcsán nyújtott elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok számát meghatározó átváltási ráta megfelel az 50. cikkben rögzített alapelveknek és minden, az EBH által az 50. cikk (4) bekezdése alapján kidolgozott iránymutatásnak.

(4) Az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumoknak a (3) bekezdéssel összhangban történő rendelkezésre bocsátása céljából a szanálási hatóságok előírhatják az intézmények vagy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezetek számára, hogy mindenkor rendelkezzenek a megfelelő számú elsődleges alapvető tőkeinstrumentum kibocsátásához szükséges előzetes engedéllyel.

(5) Amennyiben az intézmény teljesíti a szanálási feltételeket, és a szanálási hatóság az adott intézményre vonatkozóan szanálási eszköz alkalmazásáról dönt, a szanálási hatóság az érintett szanálási eszköz alkalmazása előtt teljesíti az 59. cikk (3) bekezdésében meghatározott követelményt.

61. cikk

A megállapításokért felelős hatóságok

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az 59. cikk (3) bekezdésében említett megállapítások megtételéért felelős hatóságok az e cikkben meghatározott hatóságok.

(2) Minden tagállam a nemzeti joga alapján kijelöli azt a megfelelő hatóságot, amelynek a feladata lesz az 59. cikk szerinti megállapítások megtétele. A megfelelő hatóság, az illetékes hatóság vagy a szanálási hatóság lehet, a 32. cikkel összhangban.

(3) Ha a releváns tőkeinstrumentumokat az 575/2013/EU rendelet 92. cikkével összhangban elismerik a szavatolótőke-követelmények egyéni alapon történő teljesítéseként, akkor az ezen irányelv 59. cikkének (3) bekezdésében említett megállapítások megtételéért felelős hatóságnak azon tagállam megfelelő hatóságának kell lennie, amelyben az intézményt vagy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezetet a 2013/36/EU irányelv III. címének megfelelően engedélyezték.

(4) Ha a releváns tőkeinstrumentumokat olyan az 1. cikk b), c) vagy d) pontjában említett olyan intézmény vagy szervezet bocsátotta ki, amely leányvállalat, és a releváns tőkeinstrumentumokat elismerik a szavatolótőke-követelmények egyéni és összevont alapon történő teljesítéseként, akkor az 59. cikk (1) bekezdésében említett megállapítások megtételéért a következő hatóság felelős:

a) az ezen irányelv 59. cikke (3) bekezdésének b) pontjában említett megállapítások megtételéért annak a tagállamnak a megfelelő hatósága felelős, amelyben az említett instrumentumokat kibocsátó intézmény vagy az ezen irányelv 1. cikke (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet a 2013/36/EU irányelv III. címének megfelelően székhely-lyel rendelkezik;

- b) az ezen irányelv 59. cikke (3) bekezdésének c) pontjában említett, együttes határozatok formáját öltő megállapítások közös megtételéért egyrészt az összevont felügyeletet ellátó hatóság tagállamának a megfelelő hatósága, másrészt annak a tagállamnak a megfelelő hatósága felelős, amelyben az említett instrumentumokat kibocsátó intézmény vagy az ezen irányelv 1. cikke (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet a 2013/36/EU irányelv III. címének megfelelően székhellyel rendelkezik.

62. cikk

Konzolidált alkalmazás: megállapítási eljárás

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szavatolótőke-követelmények egyéni és összevont alapon történő teljesítéseként elismert releváns tőkeinstrumentumokat kibocsátó leányvállalatra vonatkozó, az 59. cikk (3) bekezdésének b), c), d) vagy e) pontjában említett megállapítás megtétele előtt a megfelelő hatóságok teljesítsék az alábbi követelményeket:

- a) az 59. cikk (3) bekezdésének b), c), d) vagy e) pontja szerinti megállapítás megtételét mérlegelő megfelelő hatóságnak haladéktalanul értesítenie kell az összevont felügyeletet ellátó hatóságot, valamint – amennyiben az egy másik hatóság – annak a tagállamnak a megfelelő hatóságát, amelyben az összevont felügyeletet ellátó hatóság található;
- b) az 59. cikk (3) bekezdésének c) pontja szerinti megállapítás megtételét mérlegelő megfelelő hatóságnak haladéktalanul értesítenie kell egyrészt az azon releváns tőkeinstrumentumokat kibocsátó, minden egyes intézményért vagy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezetért felelős illetékes hatóságot, amely instrumentumok kapcsán a leírási vagy átalakítási hatáskört gyakorolni kell, ha a megállapítás megtételére sor kerül, másrészt – amennyiben az egy másik hatóság – azoknak a tagállamoknak a megfelelő hatóságát, amelyekben az említett illetékes hatóságok és az összevont felügyeletet ellátó hatóság található.

(2) Amikor egy határokon átnyúló tevékenységet folytató intézmény vagy csoport szanálása esetén az 59. cikk (3) bekezdésének c), d) vagy e) pontjában említett megállapításokat teszik, a megfelelő hatóságok figyelembe veszik a szanálás lehetséges hatását minden olyan tagállamban, ahol az intézmény vagy csoport működik.

(3) Az (1) bekezdés szerinti értesítéshez a megfelelő hatóság magyarázatot csatol, amelyben bemutatja, hogy mely okokból mérlegeli a szóban forgó megállapítás megtételét.

(4) Amennyiben megtörtént az (1) bekezdés szerinti értesítés, a megfelelő hatóság az értesített hatóságokkal folytatott konzultációt követően értékeli a következőket:

- a) rendelkezésre áll-e a leírási vagy átalakítási hatáskörnek az 59. cikk (3) bekezdése szerinti gyakorlásától eltérő, alternatív intézkedés;
- b) amennyiben ilyen alternatív intézkedés rendelkezésre áll, annak alkalmazása megvalósítható-e;
- c) amennyiben ilyen alternatív intézkedés alkalmazása megvalósítható, van-e reális kilátás arra, hogy ez az intézkedés megfelelő időkereten belül orvosolja azokat a körülményeket, amelyek máskülönben az 59. cikk (3) bekezdésében említett megállapítás megtételét tennék szükségessé.

(5) E cikk (4) bekezdésének alkalmazásában az alternatív intézkedések az ezen irányelv 27. cikkében említett korai beavatkozási intézkedések, a 2013/36/EU irányelv 104. cikkének (1) bekezdésében említett intézkedések vagy a forrás- vagy tőkeáttörés az anyavállalattól.

(6) Ha a (4) bekezdés alapján a megfelelő hatóság az értesített hatóságokkal folytatott konzultációt követően úgy értékeli, hogy egy vagy több alternatív intézkedés áll rendelkezésre, alkalmazásuk megvalósítható és az említett bekezdés c) pontjában szereplő eredményre vezetne, akkor e hatóságoknak biztosítaniuk kell a szóban forgó intézkedések alkalmazását.

(7) Amennyiben a (4) bekezdés a) pontjában említett esetben és e cikk (4) bekezdése alapján a megfelelő hatóság az értesített hatóságokkal folytatott konzultációt követően úgy értékeli, hogy nem áll rendelkezésre olyan alternatív intézkedés, amely a (4) bekezdés c) pontjában szereplő eredményre vezetne, akkor a megfelelő hatóságnak döntenie kell arról, hogy megfélelő-e az 59. cikk (3) bekezdésében említett, mérlegelés tárgyát képező megállapítás.

(8) Ha egy megfelelő hatóság úgy határoz, hogy az 59. cikk (3) bekezdésének c) pontja szerinti megállapítást tesz, akkor erről haladéktalanul értesítenie kell azon tagállamok megfelelő hatóságait, amelyekben az érintett leányvállalatok találhatóak, és a megállapításnak a 92. cikk (3) és (4) bekezdésében előírt együttes határozat formáját kell öltenie. Amennyiben nem születik együttes határozat, akkor nem tehető az 59. cikk (3) bekezdésének c) pontja szerinti megállapítás.

(9) Azon tagállamok szanálási hatóságainak, amelyekben az egyes érintett leányvállalatok találhatóak, a körülmények sürgető jellegét kellő módon figyelembe véve azonnal végre kell hajtaniuk a tőkeinstrumentumok leírására vagy átalakítására vonatkozó, e cikknek megfelelően hozott határozatot.

VI. FEJEZET

Szanálási hatáskörök

63. cikk

Általános hatáskörök

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok rendelkezzenek az ahhoz szükséges minden hatáskörrel, hogy az alkalmazandó szanálási feltételeket teljesítő intézményekre vagy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezetekre alkalmazzák a szanálási eszközöket. A szanálási hatóságok mindenekelőtt a következő szanálási hatáskörökkel rendelkeznek, melyeket külön-külön vagy egymással kombinálva alkalmazhatnak:

- a) arra irányuló hatáskör, hogy bármely személy számára előírják minden olyan információ rendelkezésre bocsátását, amelyet a szanálási hatóság megkíván a szanálási intézkedésről való döntéshez és a szanálási intézkedés előkészítéséhez, ideértve a szanálási tervben szolgáltatott információk aktualizálását és kiegészítését, valamint a helyszíni vizsgálatok során nyújtandó információk kérését is;
- b) hatáskör a szanálás alatt álló intézmény feletti ellenőrző befolyás gyakorlására, valamint a szanálás alatt álló intézmény részvényesire, egyéb tulajdonosaira és vezető testületére ruházott összes jog és hatáskör gyakorlására;
- c) hatáskör szanálás alatt álló intézmény által kibocsátott tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok átruházására;
- d) hatáskör a szanálás alatt álló intézmény meghatározott jogainak, eszközeinek és kötelezettségeinek más szervezethez történő átadására az említett szervezet beleegyezésével;
- e) hatáskör a szanálás alatt álló intézmény figyelembe vehető kötelezettségei tekintetében a tőkeösszegnek vagy az esedékes összegnek a csökkentésére, ideértve a nullára csökkentést is;
- f) arra irányuló hatáskör, hogy a szanálás alatt álló intézmény leírható, illetve átalakítható kötelezettségeit átalakítsák annak az intézménynek vagy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezetnek, érintett anya-intézménynek vagy áthidaló intézménynek a törzsrészvényeire vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumaira, amelyhez az az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet eszközeit, jogait és kötelezettségeit átadták;
- g) hatáskör szanálás alatt álló intézmény által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapír törlésére, kivéve a 44. cikk (2) bekezdésének hatálya alá tartozó biztosítékkal fedezett kötelezettségeket;
- h) hatáskör a szanálás alatt álló intézmény által kibocsátott részvények vagy más, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok névértékének csökkentésére, akár nullára csökkentésére, valamint e részvények vagy más, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok bevonására;
- i) arra irányuló hatáskör, hogy a szanálás alatt álló intézmény vagy az érintett anyaintézmény számára előírják új részvények vagy más, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, illetve egyéb tőkeinstrumentumok, többek között elsőbbségi részvények és feltételesen átalakítható instrumentumok kibocsátását;

- j) hatáskör a szanálás alatt álló intézmény által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok és egyéb leírható, illetve átalakítható kötelezettségek lejáratának, az ilyen instrumentumok és egyéb leírható, illetve átalakítható kötelezettségek alapján fizetendő kamatösszegnek vagy annak az időpontnak a módosítására, amelyen a kamatfizetés esedékessé válik, többek között a fizetés átmeneti felfüggesztésével is, kivéve a 44. cikk (2) bekezdésének hatálya alá tartozó biztosítékkal fedezett kötelezettségeket;
- k) hatáskör pénzügyi szerződések vagy származtatott ügyletre vonatkozó szerződések lezárására és felmondására a 49. cikk alkalmazásában;
- l) hatáskör a szanálás alatt álló intézmény vezető testületének és felső vezetésének eltávolítására vagy leváltására;
- m) arra irányuló hatáskör, hogy az illetékes hatóságot kötelezzék arra, hogy a 2013/36/EU irányelv 22. cikkében és a 2014/65/EU irányelv 12. cikkében meghatározott határidőktől eltérve időben értékelje a befolyásoló részesedés vevőjét.

(2) A tagállamok megteszik az összes szükséges lépést annak biztosítására, hogy a szanálási eszközök alkalmazásakor és a szanálási hatáskörök gyakorlásakor a szanálási hatóságokra ne vonatkozzon a következő követelmények egyike sem, melyek máskülönben a nemzeti jog, szerződés vagy más rendelkezések alapján alkalmazandók lennének:

- a) a 3. cikk (6) bekezdésétől és a 85. cikk (1) bekezdésétől függően valamely köz- vagy magánszektorbeli személy – ideértve a szanálás alatt álló intézmény részvényeseit vagy hitelezőit – jóváhagyásának vagy hozzájárulásának a megszerzésére vonatkozó követelmények;
- b) a hatáskör gyakorlását megelőzően bármely személy tájékoztatására vonatkozó eljárási követelmények, ideértve az értesítés vagy tájékoztató füzet közzétételére vagy bármilyen dokumentum más hatóságoknál való elhelyezésére vagy nyilvántartásba vételére vonatkozó követelményeket is.

A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok az e cikk szerinti hatásköröket – máskülönben adott esetben alkalmazandó – korlátozások nélkül és az erre vonatkozó hozzájárulás előírása nélkül gyakorolhassák a szóban forgó pénzügyi instrumentumok, jogok, eszközök vagy kötelezettségek átruházása tekintetében.

Az első albekezdés b) pontja nem érinti a 81. és a 83. cikkben meghatározott követelményeket, valamint az állami támogatások uniós keretrendszeréhez kapcsolódó értesítési követelményeket.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben az ezen irányelv 1. cikke (1) bekezdésének hatálya alá tartozó valamely szervezet esetében a szervezet sajátos jogi formája következtében nem alkalmazható az e cikk (1) bekezdésében felsorolt bármely hatáskör, a szanálási hatóságok olyan hatáskörökkel rendelkezzenek, amelyek – hatásukat tekintve is – a lehetséges legnagyobb mértékben hasonlóak.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a szanálási hatóságok a (3) bekezdés szerint gyakorolják a hatásköröket, az ezen irányelvben foglalt biztosítékoknak vagy ugyanolyan hatással járó biztosítékoknak kell vonatkozniuk az érintett személyekre, ideértve az érdekelteket, a hitelezőket és a partnereket is.

64. cikk

Kiegészítő hatáskörök

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatáskörök gyakorlása során a szanálási hatóságok rendelkezzenek a következő hatáskörökkel:

- a) a 78. cikkre is figyelemmel, annak előírása, hogy az átadásra az átadandó pénzügyi instrumentumokat, jogokat, eszközöket és kötelezettségeket érintő kötelezettségektől és terhektől mentesen kerüljön sor; e célból az ezen irányelv szerinti semmilyen kompenzációs jog nem tekinthető kötelezettségnek vagy tehernek;

- b) a további részvények vagy más tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok szerzésére vonatkozó jogok megszüntetése;
- c) az érintett hatóság felkérése arra, hogy szüntesse meg vagy függessze fel a pénzügyi instrumentumoknak szabályozott piacra való bevezetését, illetve a 2001/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ szerinti hivatalos tőzsdei jegyzését;
- d) annak előírása, hogy az átvevő fél a szanalás alatt álló intézmény bármely joga és kötelezettsége, illetve a szanalás alatt álló intézmény által hozott bármely intézkedés tekintetében – ideértve a 38. és 40. cikk hatály alá tartozó, a piaci infrastruktúrában való részvételhez kapcsolódó bármilyen jogot és kötelezettséget is – olyan elbánásban részesüljön, mintha ő lenne a szanalás alatt álló intézmény;
- e) annak előírása a szanalás alatt álló intézmény vagy az átvevő fél számára, hogy a másikat lássa el információval és támogatással; továbbá
- f) az olyan szerződések feltételeinek törlése vagy módosítása, amelyben a szanalás alatt álló intézmény részes fél, illetve valamely átvevő fél helyettesítése részes féli minőségében.

(2) A szanalási hatóságok csak akkor gyakorolhatják az (1) bekezdésében meghatározott hatásköröket, ha úgy ítélik meg, hogy azok helyénvalók a szanalási intézkedés hatékonyságának biztosítása, illetve egy vagy több szanalási cél megvalósítása szempontjából.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a szanalási hatáskörök gyakorlása során a szanalási hatóságok előírassák azokat az üzletmenet folytonosságát biztosító intézkedéseket, amelyek szükségesek a szanalási intézkedés hatékonyságának és adott esetben annak a biztosításához, hogy az átvevő fél működtetni tudja az átadott üzleti tevékenységet. Ezek a folytonossági intézkedések különösen a következőket foglalják magukban:

- a) a szanalás alatt álló intézmény által kötött szerződések folyamatossága oly módon, hogy az átvevő fél átvállalja a szanalás alatt álló intézmény bármely átruházott pénzügyi instrumentumhoz, joghoz, eszközhöz és kötelezettséghez kapcsolódó jogait és kötelezettségeit, és valamennyi érintett szerződéses dokumentumban (kifejezetten vagy hallgatólagosan) a szanalás alatt álló intézmény helyébe lép;
- b) a szanalás alatt álló intézmény átvevő fél általi helyettesítése bármely átruházott pénzügyi instrumentumhoz, joghoz, eszközhöz és kötelezettséghez kapcsolódó jogi eljárásban.

(4) Az (1) bekezdés d) pontjában és a (3) bekezdés b) pontjában foglalt hatáskörök nem érintik a következőket:

- a) a szanalás alatt álló intézmény munkavállalóinak a munkaszerződés felmondásához való joga;
- b) a 69., a 70. és a 71. cikke is figyelemmel valamely szerződés részes felének azon joga, hogy gyakorolja a szerződés szerinti jogait, köztük a szerződés felmondásához való jogot, amennyiben erre a szerződés feltételeivel összhangban, a szanalás alatt álló intézménynek az átadást megelőző, illetve az átvevő félnek az átadást követő cselekménye vagy mulasztása alapján jogosult.

65. cikk

Szolgáltatásnyújtás vagy létesítménybiztosítás előírására vonatkozó hatáskör

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanalási hatóságok rendelkezzenek az ahhoz szükséges hatáskörrel, hogy a szanalás alatt álló intézmény vagy a szanalás alatt álló intézménnyel azonos vállalatcsoportba tartozó vállalkozás számára előírják mindazon szolgáltatások és létesítmények biztosítását, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az átvevő hatékonyan tudja működtetni az átadott üzleti tevékenységet.

Az első albekezdés többek között akkor is alkalmazandó, ha a szanalás alatt álló intézmény vagy csoporthoz tartozó érintett vállalkozás ellen rendes fizetéseképtelenségi eljárás indult.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2001/34/EK irányelve (2001. március 28.) az értékpapírok hivatalos tőzsdei jegyzésre történő bevezetéséről és az ilyen értékpapírokról közzéteendő információkról (HL L 184., 2001.7.6., 1. o.).

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok hatáskörrel rendelkezzenek azon kötelezettségek érvényesítésére, amelyeket más tagállambeli szanálási hatóságok a területükön letelepedett, csoporthoz tartozó szervezetekre vonatkozóan határoztak meg az (1) bekezdés értelmében.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett szolgáltatások és létesítmények csak a működési szolgáltatásokra és létesítményekre korlátozódnak, és a pénzügyi támogatás semmilyen formáját nem foglalják magukban.

(4) Az (1) és (2) bekezdés szerinti szolgáltatásnyújtás és létesítménybiztosítás az alábbi feltételekkel történik:

a) amennyiben a szolgáltatásokat és létesítményeket közvetlenül a szanálási intézkedés előtt, megállapodás alapján biztosították a szanálás alatt álló intézménynek, úgy a megállapodás érvényességi ideje alatt ugyanazon feltételek mellett;

b) amennyiben nincs megállapodás, illetve amennyiben a megállapodás lejárt, úgy ésszerű feltételek mellett.

(5) Az EBH 2015. július 3-ig az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat bocsát ki azon szolgáltatások és létesítmények minimumlistájának részletes meghatározása céljából, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az átvevő fél hatékonyan tudja működtetni az átadott üzleti tevékenységet.

66. cikk

Más tagállam által hozott válságkezelési vagy válságmegelőzési intézkedések érvényesítésére vonatkozó hatáskör

(1) Amennyiben a részvények, egyéb tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, eszközök, jogok vagy kötelezettségek átruházása a szanálási hatóság tagállamától eltérő tagállamban található eszközöket vagy a szanálási hatóság tagállamától eltérő tagállam joga által szabályozott jogokat vagy kötelezettségeket is magában foglal, a tagállamok biztosítják, hogy az átruházás e másik tagállamban vagy e másik tagállam joga szerint hatályos legyen.

(2) A tagállamok minden ésszerű segítséget megadnak annak a szanálási hatóságnak, amely az átruházást végrehajtotta vagy végrehajtani szándékozik, annak biztosítására, hogy a részvények vagy egyéb tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, illetőleg az eszközök, jogok és kötelezettségek átruházása az átvevő félre az alkalmazandó nemzeti jog követelményeivel összhangban történjen.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a részvényeknek vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumoknak, illetve eszközöknek, jogoknak vagy kötelezettségeknek az (1) bekezdésben említett átadása által érintett részvényesek, hitelezők és harmadik felek az eszköz fellelhetősége szerinti tagállam jogának, illetve a részvényekre vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokra, jogokra és kötelezettségekre irányadó jognak egyetlen rendelkezése alapján se legyenek jogosultak az átadás megakadályozására, megtámadására vagy hatályon kívül helyezésére.

(4) Amennyiben valamely tagállam („A” tagállam) szanálási hatósága gyakorolja leírasi vagy átalakítási hatáskörét, beleértve azoknak az 59. cikk szerinti, a tőkeinstrumentumok kapcsán történő alkalmazását, és a szanálás alatt álló intézmény figyelembe vehető kötelezettségei, illetve releváns tőkeinstrumentumai magukban foglalják a következőket:

a) olyan instrumentumok vagy kötelezettségek, amelyekre a leírasi vagy átalakítási hatásköröket gyakorló szanálási hatóság tagállamától eltérő tagállam („B” tagállam) joga irányadó;

b) a „B” tagállamban található hitelezőkkel szembeni kötelezettségek.

A „B” tagállam biztosítja, hogy e kötelezettségek vagy instrumentumok tőkeösszegét az „A” tagállam szanálási hatósága által gyakorolt leírasi vagy átalakítási hatáskörökkel összhangban csökkentsék, illetve a kötelezettségeket vagy jogokat ennek megfelelően átalakítsák.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a (4) bekezdésben említett leírási vagy átalakítási hatáskörök által érintett hitelezők a „B” tagállam jogának semelyik rendelkezése alapján ne legyenek jogosultak az instrumentum vagy kötelezettség tőkeösszeg-csökkentésének, illetve átalakításának megtámadására.

(6) Minden tagállam biztosítja, hogy az alábbiak a szanálási hatóság tagállamának jogával összhangban kerüljenek meghatározásra:

- a) a részvényesek, hitelezők és harmadik felek azon joga, hogy a 85. cikk alapján fellebbezés benyújtása útján megtámadják részvényeknek vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumoknak, illetve eszközöknek, jogoknak vagy kötelezettségeknek az e cikk (1) bekezdésében említett átadását;
- b) a hitelezők azon joga, hogy a 85. cikk alapján fellebbezés benyújtása útján megtámadják az e cikk (4) bekezdésének a) vagy b) pontja alá tartozó instrumentumok és kötelezettségek tőkeösszeg-csökkentését vagy átalakítását;
- c) az (1) bekezdésben említett eszközök, jogok és kötelezettségek részleges átadásához kapcsolódó, a VII. fejezetben említettek szerinti biztosítékok.

67. cikk

Harmadik országokban található eszközökkel, jogokkal, kötelezettségekkel, részvényekkel és egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokkal kapcsolatos hatáskör

(1) A tagállamok úgy rendelkeznek, hogy amennyiben a szanálási intézkedés olyan intézkedést foglal magában, amely harmadik országban található eszközöket, vagy harmadik ország joga alá tartozó részvényeket vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat, illetve jogokat vagy kötelezettségeket érint, a szanálási hatóságok előírhatják a következőket:

- a) a vagyonfelügyelő, a csődgondnok vagy bármely más, a szanálás alatt álló intézmény felett ellenőrző befolyást gyakorló személy és az átvevő fél tegyen meg minden, az átadás, leírás, átalakítás vagy intézkedés hatályossá válásához szükséges lépést;
- b) a vagyonfelügyelő, a csődgondnok vagy bármely más, a szanálás alatt álló intézmény felett ellenőrző befolyást gyakorló személy az átadás, leírás, átalakítás vagy intézkedés hatályossá válásáig az átvevő fél nevében tartsa a részvényeket, tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumokat, eszközöket vagy jogokat, illetve teljesítse a kötelezettségeket;
- c) az átvevőnél az e bekezdés a) és b) pontja értelmében előírt intézkedések meghozatala során indokoltan felmerült, méltányolható költségek kiegyenlítésére a 37. cikk (7) bekezdésében előírt bármely módon sor került.

(2) Amennyiben a szanálási hatóság úgy ítéli meg, hogy annak ellenére, hogy a vagyonfelügyelő, a csődgondnok vagy bármely más, az (1) bekezdés a) pontja szerinti személy megtett minden szükséges lépést, igen valószínűtlen, hogy az átadás, átalakítás vagy intézkedés hatályossá válik bizonyos, harmadik országban található eszköz, vagy harmadik ország joga alá tartozó részvények vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, illetve jogok vagy kötelezettségek tekintetében, a szanálási hatóság nem kezdheti meg az átadást, leírást, átalakítást vagy intézkedést. Amennyiben már elrendelte az átadást, leírást, átalakítást vagy intézkedést, ez a rendelkezés semmisé válik az érintett eszköz, részvények, tulajdon megtestesítő instrumentumok, illetve jogok vagy kötelezettségek vonatkozásában.

68. cikk

Egyes szerződéses feltételek kizárása a korai beavatkozás és a szanálás során

(1) A válságmegelőzési vagy válságkezelési intézkedéseknek az ezen irányelv szerinti valamely szervezettel kapcsolatban történő alkalmazása – az ilyen intézkedés alkalmazásához közvetlenül kapcsolódó bármilyen esemény bekövetkezését is beleértve – a szervezet által kötött szerződés vonatkozásában önmagában még nem tekinthető a 2002/47/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv értelmében vett jogérvényesítési eljárásként vagy a 98/26/EK irányelv értelmében vett fizetésképtelenségi eljárásként, feltéve, hogy a szerződés szerinti érdemi kötelezettségek, többek között a fizetési és szállítási kötelezettségek, valamint a biztosíték rendelkezésre bocsátása továbbra is teljesítésre kerülnek.

E válságmegelőzési vagy válságkezelési intézkedés továbbá önmagában még nem tekinthető jogérvényesítési eljárásként vagy fizetéseképtelenségi eljárásként a következők által kötött szerződések vonatkozásában:

- a) az intézmény leányvállalatai, amelyek esetében a kötelezettségek teljesítését az anyavállalat vagy egy csoporthoz tartozó szervezet garantálja vagy másképpen támogatja; vagy
- b) az intézménnyel azonos csoportba tartozó szervezetek, amelyek esetében a szerződés nemteljesítéskor felmondásra jogosító rendelkezéseket tartalmaz.

(2) Amennyiben a 94. cikk szerint elismerik a harmadik országbeli szanálási eljárásokat, vagy amennyiben egy szanálási hatóság úgy határoz, az ilyen eljárások e cikk alkalmazásában válságkezelési intézkedésnek minősülnek.

(3) Feltéve, hogy a szerződés szerinti érdemi kötelezettségek, többek között a fizetési és szállítási kötelezettségek, valamint a biztosíték rendelkezésre bocsátása továbbra is teljesítésre kerülnek, a válságmegelőzési intézkedések vagy válságkezelési intézkedések alkalmazása – és az ilyen intézkedés alkalmazásához közvetlenül kapcsolódó bármilyen esemény bekövetkezése – önmagában nem teszi lehetővé az alábbiakat:

- a) felmondási, felfüggesztési, módosítási, nettósítási vagy egymással szembeni elszámolási jog gyakorlása, többek között olyan szerződések vonatkozásában, amelyeket:
 - i. leányvállalat kötött, és amelyek esetében a szerződés szerinti kötelezettségek teljesítését egy csoporthoz tartozó vállalkozás garantálja vagy másképpen támogatja;
 - ii. az intézménnyel azonos csoportba tartozó szervezetek kötöttek, amelyek esetében a szerződés nemteljesítéskor felmondásra jogosító rendelkezéseket tartalmaz.
- b) az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet, vagy az intézménnyel azonos csoportba tartozó szervezet vagyonának birtokba vétele, a vagyon feletti ellenőrző befolyás gyakorlása vagy biztosíték érvényesítése a vagyon terhére, amelyek esetében a szerződés nemteljesítéskor felmondásra jogosító rendelkezéseket tartalmaz;
- c) az érintett, az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet vagy az azzal azonos csoportba tartozó szervezet bármely szerződéses jogának befolyásolása, amelyek esetében a szerződés nemteljesítéskor felmondásra jogosító rendelkezéseket tartalmaz.

(4) Ez a cikk nem érinti a személyek arra vonatkozó jogát, hogy a (2) bekezdésben említettek szerinti intézkedést hozzanak, amennyiben ez a jog a válságmegelőzési intézkedéstől, a válságkezelési intézkedéstől – vagy az ilyen intézkedés alkalmazásához közvetlenül kapcsolódó bármilyen eseménytől – eltérő, egyéb esemény következtében keletkezett.

(5) A 69., 70. vagy 71. cikk szerinti felfüggesztés vagy korlátozás nem jelenti az e cikk (1) és a (2) bekezdésének alkalmazásában a szerződéses kötelezettségek nemteljesítését.

(6) Az e cikkben foglalt rendelkezések az 593/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 9. cikke értelmében imperatív rendelkezésnek minősülnek.

69. cikk

Egyes kötelezettségek felfüggesztésére vonatkozó hatáskör

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok rendelkezzenek az arra vonatkozó hatáskörrel, hogy a 83. cikk (4) bekezdése szerinti, felfüggesztésről szóló közlemény közzétételétől a közzétételt követő munkanapon a szanálás alatt álló intézmény szanálási hatóságának székhelye szerinti tagállam ideje szerint éjfélig felfüggeszék az olyan szerződésekből eredő kifizetéseket vagy kötelezettségteljesítéseket, amely szerződésekben a szanálás alatt álló intézmény részes fél.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és A Tanács 593/2008/EK rendelete (2008. június 17.) a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról (Róma I.) (HL L 177., 2008.7.4., 6. o.).

(2) Ha a fizetési vagy szállítási kötelezettség teljesítése a felfüggesztés időtartama alatt lett volna esedékes, akkor az közvetlenül a felfüggesztési időtartam lejártakor válik esedékessé.

(3) Ha egy szanálás alatt álló intézménynek a szerződés szerinti fizetési vagy szállítási kötelezettségeit az (1) bekezdés értelmében felfüggesztik, akkor a szanálás alatt álló intézmény ugyanazon szerződés szerinti partnereinek fizetési és szállítási kötelezettségeit azonos időtartamra szintén fel kell függeszteni.

(4) Az (1) bekezdés szerinti felfüggesztések nem alkalmazandók:

a) a biztosítható betétekre;

b) a 98/26/EK irányelv alkalmazásában kijelölt rendszerekkel vagy rendszerműködtetőkkal, központi szerződő felekkel és központi bankokkal szembeni fizetési és szállítási kötelezettségekre;

c) a 97/9/EK irányelv alkalmazásában figyelembe vehető követelésekre.

(5) A szanálási hatóságoknak az e cikk szerinti hatáskör gyakorlásakor figyelembe kell venniük, hogy a hatáskör gyakorlása milyen hatással lehet a pénzügyi piacok szabályos működésére.

70. cikk

Hitelbiztosítékok érvényesítésének korlátozására vonatkozó hatáskör

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok rendelkezzenek az arra vonatkozó hatáskörrel, hogy a 83. cikk (4) bekezdése szerinti, korlátozásról szóló közlemény közzétételétől a közzétételt követő munkanapon a szanálás alatt álló intézmény szanálási hatóságának székhelye szerinti tagállam ideje szerint éjfélig korlátozzák a szanálás alatt álló intézmény biztosított hitelezőinek birtokában levő hitelbiztosítékoknak a szanálás alatt álló intézmény eszközeivel összefüggésben történő érvényesítését.

(2) A szanálási hatóságok nem gyakorolhatják az (1) bekezdésben meghatározott hatáskört a 98/26/EK irányelv alkalmazásában kijelölt rendszerek vagy rendszerüzemeltetők, illetve központi szerződő felek és központi bankok birtokában lévő olyan hitelbiztosíték esetén, amely olyan eszközre vonatkozik, melyre a szanálás alatt álló intézmény letéttel vagy más fedezettel biztosítékot nyújtott.

(3) Amennyiben a 80. cikk alkalmazandó, úgy a szanálási hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy az e cikk (1) bekezdésében meghatározott hatáskör alapján kirótt korlátozások minden olyan, csoporthoz tartozó szervezet vonatkozásában következetesek legyenek, amelyek kapcsán szanálási intézkedésre kerül sor.

(4) A szanálási hatóságoknak az e cikk szerinti hatáskör gyakorlásakor figyelembe kell venniük, hogy a hatáskör gyakorlása milyen hatással lehet a pénzügyi piacok szabályos működésére.

71. cikk

A felmondási jog ideiglenes felfüggesztésére vonatkozó hatáskör

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok rendelkezzenek az arra vonatkozó hatáskörrel, hogy a 83. cikk (4) bekezdése szerinti közlemény közzétételétől a közzétételt követő munkanapon a szanálás alatt álló intézmény szanálási hatóságának székhelye szerinti tagállam ideje szerint éjfélig felfüggeszék a szanálás alatt álló intézménnyel szerződéses viszonyban álló feleknek a szerződés felmondására vonatkozó jogait, feltéve, hogy a fizetési és szállítási kötelezettségeket továbbra is tiszteletben tartják és a biztosítékot továbbra is nyújtják.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok rendelkezzenek az arra vonatkozó hatáskörrel, hogy felfüggeszék a szanálás alatt álló intézmény leányvállalatával szerződéses viszonyban álló feleknek a szerződés felmondására vonatkozó jogait, amennyiben:

a) a szóban forgó szerződés szerinti kötelezettségek teljesítését a szanálás alatt álló intézmény garantálja vagy másképpen támogatja;

- b) a szóban forgó szerződés szerinti felmondási jog kizárólag a szanálás alatt álló intézmény fizetési képességén vagy pénzügyi helyzetén alapul; továbbá
- c) ha az átadási hatáskört a szanálás alatt álló intézménnyel kapcsolatban gyakorolták vagy az vele kapcsolatban gyakorolható,
 - i. a leányvállalatban meglévő, a szóban forgó szerződéshez kötődő minden eszközt és kötelezettséget adtak át vagy azok átadhatók az átvevő félhez és az átvevő fél azokat átvállalta; vagy
 - ii. a szanálási hatóság bármilyen más módon megfelelő védelmet biztosít e kötelezettségekre nézve.

A felfüggesztés a 83. cikk (4) bekezdése szerinti közlemény közzétételétől a közzétételt követő munkanapon a szanálás alatt álló intézmény leányvállalatának letelepedése szerinti tagállam ideje szerint éjfélig hatályos.

(3) Az (1) vagy a (2) bekezdés szerinti felfüggesztést nem kell alkalmazni a 98/26/EK irányelv alkalmazásában kijelölt rendszerekre vagy rendszerüzemeltetőkre, illetve a központi szerződő felekre és központi bankokra.

(4) Valamely személy az (1) vagy a (2) bekezdésben említett időszak vége előtt is élhet a szerződés szerinti felmondási jogával, amennyiben értesítést kap a szanálási hatóságtól arról, hogy a szerződés szerinti jogok és kötelezettségek:

- a) nem kerülnek átadásra az átvevő félhez; vagy
- b) nem kerülnek leírásra vagy átalakításra a hitelezői feltőkésítésnek a 43. cikk (2) bekezdésének a) pontjával összhangban történő alkalmazása keretében.

(5) Ha a szanálási hatóság gyakorolja az e cikk (1) vagy (2) bekezdésében a felmondási jog felfüggesztésére vonatkozóan meghatározott hatáskört, és ha nem került sor az e cikk (4) bekezdése szerinti értesítésre, akkor az említett jogok a 68. cikkre is figyelemmel, a felfüggesztési időszak lejártát követően az alábbiak szerint gyakorolhatók:

- a) amennyiben a szerződés szerinti jogokat és kötelezettségeket más szervezethez átadták, a partner csak akkor gyakorolhatja az adott szerződés feltételei szerinti felmondási jogot, ha az átvevő szervezetnél folyamatosan fennáll vagy bekövetkezik egy jogérvényesítési esemény;
- b) amennyiben a szerződés szerinti jogok és kötelezettségek a szanálás alatt álló intézménynél maradnak és a szanálási hatóság a szóban forgó szerződés tekintetében nem alkalmazta a hitelezői feltőkésítést a 43. cikk (2) bekezdésének a) pontja szerint, úgy a partner az adott szerződés feltételeinek megfelelően élhet felmondási jogával, amint az (1) bekezdés szerinti felfüggesztés időtartama lejárt.

(6) A szanálási hatóságoknak az e cikk szerinti hatáskör gyakorlásakor figyelembe kell venniük, hogy a hatáskör gyakorlása milyen hatással lehet a pénzügyi piacok szabályos működésére.

(7) Az illetékes hatóságok vagy a szanálási hatóságok előírhatják az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet számára, hogy részletes nyilvántartást vezessen a pénzügyi szerződésekről.

Az illetékes hatóság vagy a szanálási hatóság kérésére a kereskedési adattárnak elérhetővé kell tennie a szükséges információkat az illetékes hatóságok vagy a szanálási hatóságok számára annak érdekében, hogy lehetővé tegye számukra feladataik és megbízataik ellátását a 648/2012/EU rendelet 81. cikkével összhangban.

(8) Az EBH szabályozási technikaistandard-tervezeteket dolgoz ki a (7) bekezdés szerinti következő elemek részletes meghatározása céljából:

- a) azon pénzügyi szerződésekre vonatkozó minimális információ, amelyekről részletes nyilvántartást kell vezetni; és
- b) azok a körülmények, amelyek fennállása esetén elő kell írni részletes nyilvántartás vezetését.

Az EBH e szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozási technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

72. cikk

Szanálási hatáskörök gyakorlása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási intézkedés meghozatala érdekében a szanálási hatóságok ellenőrzést tudjanak gyakorolni a szanálás alatt álló intézmény felett a következők céljából:

- a) a szanálás alatt álló intézmény működtetése, tevékenységeinek folytatása és szolgáltatásainak nyújtása az intézmény részvényeseinek és vezető testületének minden hatáskörével; és
- b) a szanálás alatt álló intézmény eszközeinek és tulajdonának kezelése és az azok feletti rendelkezés.

Az első albekezdésben említett ellenőrző befolyást gyakorolhatja közvetlenül a szanálási hatóság vagy közvetve a szanálási hatóság által kinevezett személy vagy személyek. A tagállamok biztosítják, hogy a szanálás alatt álló intézmény által kibocsátott részvények és egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok által biztosított szavazati jogokat a szanálás alatt ne lehessen gyakorolni.

(2) A 85. cikk (1) bekezdésétől függően a tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok a nemzeti igazgatási hatáskörökkel és eljárásokkal összhangban, a szanálás alatt álló intézmény feletti ellenőrző befolyás gyakorlása nélkül, végrehajtási határozat révén is végrehajthassák a szanálási intézkedést.

(3) A szanálási hatóságok egyedi alapon döntenek arról, hogy a szanálási intézkedést az (1) vagy a (2) bekezdésben meghatározott módszerek révén megfelelő-e végrehajtani, tekintettel a szanálási célokra és a szanálásra vonatkozó általános elvekre, a szóban forgó, szanálás alatt álló intézmény egyedi körülményeire és annak szükségességére, hogy elő kell mozdítani a határokon átnyúló tevékenységű csoportok hatékony szanálását.

(4) A szanálási hatóságok nem tekintendők a nemzeti jog értelmében vett árnyékvezetőnek vagy tényleges vezetőnek.

VII. FEJEZET

Védintézkedések

73. cikk

Részvényesek és hitelezők kezelése részleges transzferok esetén és a hitelezői feltőkésítés alkalmazása

A tagállamok biztosítják, hogy egy vagy több szanálási eszköz alkalmazása esetén és különösen a 75. cikk céljából:

- a) kivéve ha a b) pont alkalmazandó, amennyiben a szanálási hatóságok a szanálás alatt álló intézmény jogainak, eszközeinek és kötelezettségeinek csak egy részét adják át, azon részvényesek és hitelezők esetében, akiknek a követeléseit nem adták át, a követelések kielégítésére kifizetett összeg nem lehet kevesebb, mint az az összeg, amelyhez akkor jutottak volna, ha a szanálás alatt álló intézmény közvetlenül a transzfer előtt rendes fizetési képtelenségi eljárás keretében felszámolásra kerül a 82. cikkben említett határozat meghozatalának időpontjában;

- b) amennyiben a szanalási hatóságok a hitelezői feltőkésítést alkalmazzák, azon részvényesek és hitelezők esetében, akiknek, illetve amelyeknek a követeléseit leírták vagy tulajdoni részesedéssé alakították át, az elszendet veszteség nem lehet nagyobb, mint az a veszteség, amely akkor érte volna őket, ha a szanalás alatt álló intézmény közvetlenül a leírás vagy átalakítás előtt rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében felszámolásra kerül a 82. cikkben említett határozat meghozatalának időpontjában.

74. cikk

A fizetéseképtelenségi eljárás és a szanalás közötti különbség értékelése

(1) Annak felmérésére, hogy a részvényesek és a hitelezők jobb elbánásban részesültek volna-e, ha a szanalás alatt álló intézmény rendes fizetéseképtelenségi eljárás hatálya alá kerül, többek között a 73. cikk alkalmazásában, de nem kizárólag erre korlátozva, a tagállamok gondoskodnak arról, hogy a lehető leghamarabb a szanalási intézkedés vagy intézkedések végrehajtását követően független személy által folytatott értékelésre kerüljön sor. Ez az értékelés elkülönül a 36. cikk szerint végrehajtott értékeléstől.

(2) Az (1) bekezdésben említett értékelésben meg kell határozni:

- a) azt az elbánást, amelyben a részvényesek és hitelezők vagy az érintett betétbiztosítási rendszerek részesültek volna, ha a szanalás alatt álló intézmény, amellyel összefüggésben a szanalási intézkedés vagy intézkedések végrehajtására sor került, a 82. cikkben említett határozat meghozatalának időpontjában rendes fizetéseképtelenségi eljárás hatálya alá kerül;
- b) a tényleges elbánást, amelyben a részvényesek és hitelezők a szanalás alatt álló intézmény szanalása során részesültek; továbbá
- c) az a) pontban említett elbánás és a b) pontban említett elbánás közötti esetleges eltérést.

(3) Az értékelés:

- a) feltételezi, hogy a szanalás alatt álló intézmény, amellyel összefüggésben a szanalási intézkedés vagy intézkedések végrehajtására sor került, a 82. cikkben említett határozat meghozatalának időpontjában rendes fizetéseképtelenségi eljárás hatálya alá került;
- b) feltételezi, hogy a szanalási intézkedés vagy intézkedések végrehajtására nem került sor;
- c) figyelmen kívül hagyja a szanalás alatt álló intézménynek nyújtott bármely rendkívüli állami pénzügyi támogatást.

(4) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgozhat ki, amelyek meghatározzák az ebben a cikkben szereplő értékelés végzésének módszertanát, különös tekintettel arra a módszertanra, amelyet annak felmérésére kell alkalmazni, hogy a részvényesek és a hitelezők milyen elbánásban részesültek volna abban az esetben, ha a szanalás alatt álló intézmény a 82. cikkben említett határozat meghozatalának időpontjában fizetéseképtelenségi eljárás hatálya alá került volna.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozási technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

75. cikk

Részvényesek és hitelezők védelme

A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a 74. cikk szerinti értékelés megállapítja, hogy a 73. cikkben említett bármely részvényes vagy hitelező, vagy a 109. cikk (1) bekezdése szerinti betétbiztosítási rendszer, nagyobb veszteséget szenvedett el, mint amekkorát rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében végrehajtott felszámolás során szenvedett volna el, jogosult legyen arra, hogy a szanalás-finanszírozási rendszerekből megkapja a különbözet összegét.

76. cikk

A részleges átruházásban részt vevő felek védelme

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a (2) bekezdésben meghatározott védelem alkalmazandó legyen a következő körülmények között:

a) a szanálási hatóság valamely szanálás alatt álló intézmény eszközeinek, jogainak és kötelezettségeinek egy részét egy másik szervezetre, vagy szanálási eszköz alkalmazása során egy áthidaló intézményről illetve vagyongazdálkodó szervezetről egy másik személyre ruházza át;

b) a szanálási hatóság a 64. cikk (1) bekezdésének f) pontjában meghatározott hatásköröket gyakorolja.

(2) A tagállamok megfelelő védelmet biztosítanak a következő megállapodásoknak és a megállapodások részes feleinek:

a) biztosítéki megállapodások, amelyek alapján egy személy biztosíték útján tényleges vagy függő érdekeltséggel rendelkezik a transzfer tárgyát képező eszközben vagy jogokban, tekintet nélkül arra, hogy az adott érdekeltséget konkrét eszközzel vagy jogokkal, vagy vagyont terhelő („lebegő”) zálogjoggal vagy hasonló intézkedéssel biztosítják-e;

b) tulajdonjog-áttruházási pénzügyi biztosítéki megállapodások, amelyek alapján meghatározott kötelezettségek teljesítésének biztosítása vagy fedezése céljából azáltal kerül sor biztosíték nyújtására, hogy a biztosítéknyújtó eszközeinek teljes tulajdonjogát a biztosíték elfogadójára ruházza át, olyan feltételek mellett, amelyek a biztosíték elfogadója számára előírják az eszközök átruházását, ha a meghatározott kötelezettségek teljesülnek;

c) egymással szembeni elszámolásra vonatkozó megállapodások, amelyek alapján a szanálás alatt lévő intézmény és egy partner közötti kettő vagy több követelés vagy kötelezettség egymással szemben elszámolható;

d) nettósítási megállapodások;

e) biztosítékkal fedezett kötvények;

f) strukturált finanszírozási rendszerek, többek között értékpapírosítások és fedezeti célokra használt olyan instrumentumok, amelyek a biztosíték elválaszthatatlan részét képezik, és amelyek a nemzeti jog értelmében a biztosítékkal fedezett kötvényekhez hasonló módon vannak fedezve, továbbá amelyek a megállapodásban részes egyik fél, vagy egy vagyongazdálkodó, megbízott vagy kijelölt személy általi biztosítéknyújtással és -birtoklással járnak.

Az e bekezdés a)–f) pontjában meghatározott megállapodás-kategóriák esetében megfelelőnek minősülő védelmi formákat a 77–80. cikk tovább részletezi, és azokra a 68–71. cikkben meghatározott korlátozások vonatkoznak.

(3) A (2) bekezdés szerinti követelmény a megállapodásokban részt vevő felek számától és attól függetlenül alkalmazandó, hogy a megállapodások:

a) szerződés, vagyongazdálkodási megállapodás útján vagy más módon, vagy a törvény erejénél fogva automatikusan jönnek-e létre;

b) más tagállam törvénye alapján jönnek-e létre vagy teljességében vagy részben az alapján szabályozottak-e.

(4) A Bizottság a 115. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el az e cikk (2) bekezdése a)–f) pontjának hatálya alá tartozó megállapodáskategóriák további részletezése céljából.

77. cikk

Védelem pénzügyi biztosítéki, egymással szembeni elszámolásra vonatkozó és nettósítási megállapodások esetén

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a tulajdonjog-átruházási pénzügyi biztosítéki megállapodásoknak, egymással szembeni elszámolásra vonatkozó megállapodásoknak és nettósítási megállapodásoknak megfelelő védelme legyen, megakadályozandó a tulajdonjog-átruházási pénzügyi biztosítéki megállapodások, egymással szembeni elszámolásra vonatkozó megállapodások vagy nettósítási megállapodások alapján védett jogok és kötelezettségek egy részének, de nem egészének a szanálás alatt álló intézmény és egy másik személy közötti transzferét, és az ilyen tulajdonjog-átruházási pénzügyi biztosítéki megállapodások, egymással szembeni elszámolásra vonatkozó megállapodások vagy nettósítási megállapodások alapján védett jogok és kötelezettségek kiegészítő hatáskörök alkalmazása révén történő módosítását vagy megszüntetését.

Az első albekezdés alkalmazásában a jogokat és kötelezettségeket akkor kell az ilyen megállapodás alapján védettként kezelni, ha a megállapodás felei jogosultak az említett jogok és kötelezettségek egymással szembeni elszámolására vagy nettósítására.

(2) Az (1) bekezdés ellenére, amennyiben a biztosított betétek rendelkezésre állásának biztosításához szükséges a szanálási hatóság megteheti a következőket:

- a) az (1) bekezdésben említett bármely megállapodás részét képező biztosított betétek átadására anélkül, hogy az ugyanazon megállapodás részét képező eszközöket, jogokat vagy kötelezettségeket átadná; továbbá
- b) ezen eszközök, jogok vagy kötelezettségek átadására, módosítására vagy felmondására anélkül, hogy a biztosított betéteket átadná.

78. cikk

Védelem biztosítéki megállapodások esetén

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a biztosítéki megállapodások alapján biztosított kötelezettségeknek megfelelő védelme legyen a következők bármelyikének megelőzése érdekében:

- a) azon eszközök transzfere, amelyek a kötelezettség biztosítékaként szolgálnak, kivéve, ha az adott kötelezettséget és a biztosíték hasznát is átadják;
- b) a biztosított kötelezettség transzfere, kivéve, ha a biztosíték hasznát is átadják;
- c) a biztosíték hasznának transzfere, kivéve, ha a biztosított kötelezettséget is átadják;
- d) a biztosítéki megállapodás kiegészítő hatáskörök alkalmazása révén történő módosítása vagy megszüntetése, ha a módosítás vagy megszüntetés hatásaként a kötelezettség biztosítása megszűnik.

(2) Az (1) bekezdés ellenére, amennyiben a biztosított betétek rendelkezésre állásának biztosításához szükséges a szanálási hatóság megteheti a következőket:

- a) az (1) bekezdésben említett bármely megállapodás részét képező biztosított betétek átadására anélkül, hogy az ugyanazon megállapodás részét képező eszközöket, jogokat vagy kötelezettségeket átadná; továbbá
- b) ezen eszközök, jogok vagy kötelezettségek átadására, módosítására vagy felmondására anélkül, hogy a biztosított betéteket átadná.

79. cikk

Védelem strukturált finanszírozási rendszerek és biztosítékkal fedezett kötvények esetében

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a strukturált finanszírozási rendszereknek, beleértve a 76. cikk (2) bekezdésének e) és f) pontjában említett megállapodásokat is, megfelelő védelme legyen a következők bármelyikének megelőzése érdekében:

- a) olyan eszközök, jogok és kötelezettségek egy részének, de nem egészének átruházása, amelyek olyan strukturált finanszírozási rendszert alkotnak, vagy annak részét képezik – beleértve a 76. cikk (2) bekezdésének e) és f) pontjában említett megállapodásokat –, amelyben a szanálás alatt álló intézmény az egyik fél;

b) olyan eszközök, jogok és kötelezettségek hatáskörök alkalmazása révén történő megszüntetése vagy módosítása, amelyek olyan strukturált finanszírozási rendszert alkotnak, vagy annak részét képezik – beleértve a 68. cikk (2) bekezdésének da) és e) pontjában említett megállapodásokat –, amelyben a szanálás alatt álló intézmény az egyik fél;

(2) Az (1) bekezdés ellenére, amennyiben a biztosított betétek rendelkezésre állásának biztosításához szükséges a szanálási hatóság megetheti a következőket:

- a) az (1) bekezdésben említett bármely megállapodás részét képező biztosított betétek átadására anélkül, hogy az ugyanazon megállapodás részét képező eszközöket, jogokat vagy kötelezettségeket átadná, továbbá
- b) ezen eszközök, jogok vagy kötelezettségek átadására, módosítására vagy felmondására anélkül, hogy a biztosított betéteket átadná.

80. cikk

Részleges transzferek: a kereskedési, klíring- és elszámolási rendszerek védelme

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási eszköz alkalmazása ne legyen hatással a 98/26/EK irányelv alá tartozó rendszerek működésére és a rendszerek szabályaira, ha a szanálási hatóság:

- a) a szanálási hatóság a szanálás alatt álló valamely intézmény eszközeinek, jogainak vagy kötelezettségeinek egy részét, de nem az egészét átadja egy másik szervezetnek; vagy
- b) a 64. cikk szerinti hatásköröket felhasználva törli vagy módosítja azon szerződés feltételeit, amelyben a szanálás alatt álló intézmény részes fél, vagy valamely átvevőt helyettesíti annak részes féli minőségében.

(2) Mindenekelőtt az e cikk (1) bekezdésében említett transzfer, bevonás vagy módosítás nem okozhatja az átutalási (transzfer) megbízásoknak a 98/26/EK irányelv 5. cikkét sértő visszavonását; és nem módosíthatja vagy hatálytalaníthatja az átutalási (transzfer) megbízásoknak és a nettósításnak az említett irányelv 3. és 5. cikkében előírtak szerinti jogi érvényesíthetőségét, az eszközöknek, értékpapíroknak vagy hiteleszközöknek az említett irányelv 4. cikkében előírtak szerinti felhasználását vagy a nyújtott biztosítéknak az említett irányelv 9. cikkében előírtak szerinti védelmét.

VIII. FEJEZET

Eljárási kötelezettségek

81. cikk

Értesítési követelmények

(1) A tagállamok előírják az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet vezető testülete számára, hogy értesítse az illetékes hatóságot, amennyiben úgy ítéli meg, hogy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet a 32. cikk (4) bekezdése fizetéseképtelen, vagy valószínűleg fizetés-képtelenné válik.

(2) Az illetékes hatóságoknak tájékoztatniuk kell az érintett szanálási hatóságokat minden, az ezen irányelv (1) bekezdése szerinti értesítés beérkezéséről és minden válságmegelőzési intézkedésről, illetve az intézmény vagy az ezen irányelv 1. cikkének (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezet számára előírt bármilyen, a 2013/36/EU irányelv 104. cikkében említett intézkedésről.

(3) Amennyiben az illetékes hatóság vagy a szanálási hatóság úgy ítéli meg, hogy az intézménnyel vagy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezettel összefüggésben teljesülnek a 32. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett feltételek, erről haladéktalanul tájékoztatnia kell az alábbi hatóságokat, amennyiben ezek más hatóságok:

- a) az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet szanálási hatósága;
- b) az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet illetékes hatósága;

- c) az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet bármely fióktelepének illetékes hatósága;
- d) az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet bármely fióktelepének szanálási hatósága;
- e) a központi bank;
- f) azon betétbiztosítási rendszer, amelyhez a hitelintézet tartozik, amennyiben ez szükséges a betétbiztosítási rendszer feladatainak a teljesítéséhez;
- g) a szanálásfinanszírozási rendszerekért felelős szerv, amennyiben ez szükséges a szanálásfinanszírozási rendszer feladatainak a teljesítéséhez;
- h) adott esetben a csoportszintű szanálási hatóság;
- i) az illetékes minisztérium;
- j) amennyiben az intézmény vagy az ezen irányelv 1. cikkének (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezet a 2013/36/EU irányelv VII. címe 3. fejezetének értelmében összevont alapú felügyelet hatálya alá tartozik, az összevont felügyeletet ellátó hatóság; továbbá
- k) az ERKT és a kijelölt nemzeti makroprudenciális hatóság.

(4) Amennyiben a (3) bekezdés f) és g) pontjában említett információk továbbítása nem biztosítja a megfelelő szintű titoktartást, az illetékes hatóságnak vagy a szanálási hatóságnak olyan alternatív kommunikációs eljárást kell létrehoznia, amely ugyanazon célok megvalósulása mellett biztosítja a titoktartás megfelelő szintjét.

82. cikk

A szanálási hatóság határozata

(1) Miután a 81. cikk (3) bekezdésének megfelelően tájékoztatást kapott az illetékes hatóságtól, vagy saját kezdeményezésére a szanálási hatóság a 32. cikk (1) bekezdése és a 33. cikk szerint megállapítja, hogy a szóban forgó, az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet vonatkozásában teljesülnek-e az abban a bekezdésben meghatározott feltételek.

(2) Az arról szóló határozatban, hogy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet esetében hozzanak-e szanálási intézkedést, az alábbi információkat kell feltüntetni:

- a) a határozat indokolását, beleértve annak megállapítását, hogy az intézmény teljesíti-e a szanálási feltételeket;
- b) az intézkedést, amelyet a szanálási hatóság tenni szándékozik, beleértve adott esetben a felszámolás iránti kérelmet, vagyonfelügyelő kijelölését vagy bármely más, az alkalmazandó rendes fizetéseképtelenségi eljárás szerinti, illetve a 37. cikk (9) bekezdésétől függően a nemzeti jog szerinti intézkedést.

(3) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következő követelményekhez kapcsolódó eljárások és tartalom részletes meghatározása érdekében:

- a) a 81. cikk (1), (2) és (3) bekezdésében említett értesítések,

b) a felfüggesztés 83. cikkben említett közzététele.

Az EBH e szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozási technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

83. cikk

A szanálási hatóságok eljárási kötelezettségei

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok teljesítsék a (2), (3) és (4) bekezdésben rögzített követelményeket, mielőtt ez a szanálási intézkedés meghozatalát követően ésszerűen kivitelezhető.

(2) A szanálási hatóság a szanálási intézkedésről értesíti a szanálás alatt álló intézményt és az alábbi hatóságokat, ha ezek vele nem azonosak:

- a) a szanálás alatt álló intézmény illetékes hatóságát;
- b) a szanálás alatt álló intézmény valamennyi fióktelepének illetékes hatóságát;
- c) a központi bankot;
- d) azt a betétbiztosítási rendszert, amelyhez a szanálás alatt álló hitelintézet tartozik;
- e) a szanálásfinanszírozási rendszerekért felelős szervet;
- f) adott esetben a csoportszintű szanálási hatóságot;
- g) az illetékes minisztériumot;
- h) amennyiben a szanálás alatt álló intézmény a 2013/36/EU irányelv VII. címe 3. fejezetének értelmében összevont alapú felügyelet hatálya alá tartozik, az összevont felügyeletet ellátó hatóságot;
- i) a kijelölt nemzeti makroprudenciális hatóságot és az ERKT-t;
- j) a Bizottságot, az Európai Központi Bankot, az ESMA-t, az 1094/2010/EU rendelettel létrehozott európai felügyeleti hatóságot (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-felügyeleti Hatóság) (EIOPA) és az EBH-t;
- k) amennyiben a szanálás alatt álló intézmény a 98/26/EK irányelv 2. cikkének b) pontjában meghatározottak szerinti intézmény, azon rendszerek üzemeltetőit, amelyekben részt vesz.

(3) A (2) bekezdésben említett értesítés tartalmazza azon határozat vagy aktus másolatát, amely révén a vonatkozó hatáskörök gyakorlására sor kerül, és feltünteti azt az időpontot, amelytől kezdve a szanálási intézkedés vagy intézkedések hatályosak.

(4) A szanálási hatóság az alábbiak révén közzéteszi azon határozat vagy aktus másolatát, amely révén a szanálási intézkedésre sor kerül, vagy a szanálási intézkedés hatásait – és különösen a lakossági ügyfelekre gyakorolt hatásait –, valamint adott esetben a 69., 70. és 71. cikkben említett felfüggesztés vagy korlátozás feltételeit és időtartamát összefoglaló közleményt, illetve biztosítja ezek közzétételét:

- a) hivatalos weboldalon;

- b) amennyiben az különbözik a szanalási hatóságtól, az illetékes hatóság weboldalán és az EBH weboldalán;
- c) a szanalás alatt álló intézmény weboldalán;
- d) amennyiben a szanalás alatt álló intézmény részvényeit vagy tulajdon- vagy hitelviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumait bevezették valamely szabályozott piacra, a szanalás alatt álló intézménnyel kapcsolatos szabályozott információk közzétételéhez a 2004/109/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 21. cikkének (1) bekezdésével összhangban használt eszközökkel.

(5) Ha a részvényeket vagy tulajdon- vagy hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokat nem vezették be szabályozott piacra, a szanalási hatóság biztosítja, hogy a (4) bekezdésben említett instrumentumok bizonyítékául szolgáló dokumentumok eljussanak a szanalás alatt álló intézmény részvényeseihez és hitelezőihez, akik a szanalás alatt álló intézménynek a szanalási hatóság rendelkezésére álló nyilvántartásaiból vagy adatbázisaiból ismertek.

84. cikk

Titoktartás

- (1) A következő személyeket kötik a szakmai titoktartás követelményei:
- a) szanalási hatóságok;
 - b) az illetékes hatóságok és az EBH;
 - c) az illetékes minisztériumok;
 - d) az ezen irányelv értelmében kinevezett rendkívüli ügyvezetők vagy ügyvivő vagyonfelügyelők;
 - e) a szanalási hatóságok által felkért vagy az illetékes hatóságok által megkeresett potenciális vásárlók, függetlenül attól, hogy megkeresésük vagy felkérésük az üzletértékesítési eszköz alkalmazásának előkészítése volt-e, illetve hogy a felkérés vásárlást eredményezett-e;
 - f) a szanalási hatóságok, az illetékes hatóságok, az illetékes minisztériumok vagy az e) pontban említett potenciális vásárlók által közvetlenül vagy közvetve megbízott könyvvizsgálók, könyvelők, jogi és szakmai tanácsadók, értékelési és egyéb szakértők;
 - g) a betétbiztosítási rendszereket kezelő szervek;
 - h) befektetővédelmi rendszereket kezelő szervek;
 - i) a szanalásfinanszírozási rendszerekért felelős szerv;
 - j) központi bankok és a szanalási folyamatba bevont egyéb hatóságok;
 - k) áthidaló intézmény vagy vagyonkezelő szervezet;
 - l) az a)–k) pontban megnevezett személyeknek aktuálisan vagy korábban, közvetlenül vagy közvetve, állandó vagy alkalmi jelleggel szolgáltatást nyújtó minden más személy;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2004/109/EK irányelve (2004. december 15.) a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos információkra vonatkozó átláthatósági követelmények harmonizációjáról és a 2001/34/EK irányelv módosításáról (HL L 390., 2004.12.31., 38. o.).

m) a fenti a)–k) pontokban említett szervek vagy szervezetek felső vezetése, vezető testületének tagjai és alkalmazottai kinevezésük alatt és után;

(2) Az (1) és (3) bekezdésben előírt titoktartási követelményeknek való megfelelés biztosítása céljából az (1) bekezdés a), b), c), g), h), j) és jk) pontjában említett személyeknek biztosítaniuk kell, hogy az említett célból belső szabályok legyenek érvényben, többek között olyan szabályok, amelyek az információ titkosságát a szanalási eljárásban közvetlenül érintett személye esetében biztosítják.

(3) Az (1) bekezdésben foglalt követelmények általánosságának sérelme nélkül, a bekezdésben említett személyeknek tilos a szakmai tevékenységük során, illetve az illetékes hatóságtól vagy a szanalási hatóságtól annak ezen irányelv szerinti funkciói kapcsán tudomásukra jutott bizalmas információkat bármely személy vagy hatóság tudomására hozniuk, kivéve, ha az az ezen irányelv szerinti funkcióik gyakorlása során, vagy olyan összefoglaló vagy összegzett formában történik, amely alapján az intézmények vagy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezetek nem azonosíthatók, illetve kivéve azt az esetet, ha rendelkeznek az információt nyújtó hatóság, illetve az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet kifejezett és előzetes hozzájárulásával.

A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett személyek által nyilvánosságra hozott információ nem tartalmaz bizalmas információt, és biztosítják annak értékelését, hogy az információ nyilvánosságra hozatala milyen hatást gyakorolhat a közérdekre pénzügyi, monetáris vagy gazdaságpolitikai szempontból, a természetes és jogi személyek üzleti érdekeire, illetve az ellenőrzések céljára, valamint a vizsgálatokra és könyvvizsgálatokra.

Az információ tudomásra hozásának hatásai vizsgáló eljárásnak magukban kell foglalniuk egy külön értékelést az 5., 7., 10., 11. és 12. cikkben előírt helyreállítási és szanalási tervek tartalmának és részleteinek, illetve a 6., 8. és 15. cikk értelmében elvégzett értékelések eredményeinek tudomásra hozásával járó hatások tekintetében.

Az (1) bekezdésben említett személyek és szervezetek a nemzeti joggal összhangban polgári jogi felelősséggel bírnak, amennyiben megszegik e cikket.

(4) Ez a cikk nem akadályozza meg, hogy:

a) az (1) bekezdés a)–j) pontjában említett szervek vagy szervezetek alkalmazottai és szakértői az egyes szerveken vagy szervezeteken belül egymás között információt osszanak meg; vagy

b) a szanalási hatóságok és az illetékes hatóságok, beleértve azok alkalmazottait és szakértőit is, szanalási intézkedés tervezése vagy végrehajtása céljából információkat osszanak meg egymással és más uniós szanalási hatóságokkal, más uniós illetékes hatóságokkal, illetékes minisztériumokkal, központi bankokkal, betétbiztosítási rendszerekkel, befektetővédelmi rendszerekkel, a rendes fizetésektelenségi eljárásokért felelős hatóságokkal, a makroprudenciális szabályok alkalmazása által a tagállamokban a pénzügyi egyensúly fenntartásáért felelős hatóságokkal, a kötelező auditok végrehajtásával megbízott személyekkel, az EBH-val, vagy a 98. cikkre is figyelemmel, a szanalási hatóságok feladataival megegyező feladatokat ellátó harmadik országbeli hatóságokkal, vagy, a titoktartásra vonatkozó szigorú követelmények betartásával egy potenciális vásárlóval vagy szükség esetén egyéb személlyel.

(5) E cikk bármely egyéb rendelkezésétől függetlenül a tagállamok engedélyezhetik az információcserét az alábbiak valamelyikével:

a) szigorú titoktartási követelményekre is figyelemmel, bármely más személlyel amennyiben az a szanalási intézkedés végrehajtásához szükséges;

b) a saját tagállamuk parlamenti vizsgálóbizottságaival, saját tagállamuk számvevőszékével vagy saját tagállamuk egyéb vizsgálati szerveivel megfelelő körülmények között; és

c) a következők felügyeletét ellátó nemzeti hatóságokkal: fizetési rendszerek, a rendes fizetéseképtelenségi eljárásért felelős hatóságok, olyan hatóságok, amelyeket más pénzügyi szektorbeli szervezetek állami felügyeletével bíztak meg, továbbá a pénzügyi piacok és biztosítótársaságok felügyeletéért felelős hatóságok és az azok nevében eljáró felügyelők, olyan tagállami hatóságok, amelyeknek feladata, hogy a makroprudenciális szabályok révén megőrizze a pénzügyi rendszer stabilitását a tagállamokban, a pénzügyi rendszer stabilitásának megőrzéséért felelős hatóságok, valamint a jogszabályban előírt könyvvizsgálatot végző személyek;

(6) E cikk nem sérti az információknak büntető- vagy polgári ügyekben folytatott bírósági eljárás keretében történő közlésével kapcsolatos nemzeti szabályokat.

(7) Az EBH 2015. július 3-ig az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat bocsát ki annak részletes meghatározására, hogy a (3) bekezdés céljából hogyan nyújtandó összefoglaló vagy összegzett formájú információ.

IX. FEJEZET

Fellebbezési jog és egyéb intézkedések kizárása

85. cikk

Előzetes bírósági jóváhagyás és a határozatok megtámadására vonatkozó jog

(1) A tagállamok előírhatják, hogy a válságmegelőzési intézkedések vagy a válságkezelési intézkedések meghozatalára vonatkozó határozatok legyenek előzetes bírósági jóváhagyáshoz kötve feltéve, hogy a válságkezelési intézkedések igénybevételeire vonatkozó, nemzeti jog szerinti határozatok esetében a jóváhagyás kérelmezésére és a kérelem bírósági vizsgálatára egyaránt gyorsított eljárásban kerül sor.

(2) A tagállamok a nemzeti jogukban biztosítják az ezen irányelv szerinti válságmegelőzési intézkedések meghozatalára vonatkozó határozatok vagy a válságkezelési intézkedések meghozatalától eltérő bármely hatáskör gyakorlására vonatkozó határozatok ellen való fellebbezés jogát.

(3) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a válságkezelési intézkedések meghozatalára vonatkozó határozatok által érintett személyeknek legyen joguk a határozat ellen fellebbezni. A tagállamok biztosítják, hogy a felülvizsgálat gyors legyen, valamint hogy a nemzeti bíróságok saját értékelésükhöz alapként használják fel a szanálási hatóságok által az adatok vonatkozásban készített összetett gazdasági értékeléseket.

(4) A (3) bekezdésben említett, fellebbezéshez való jogra a következő rendelkezések alkalmazandók:

a) a fellebbezés benyújtása nem vonja maga után a megtámadott határozat joghatásának automatikus felfüggesztését;

b) a szanálási hatóság határozata azonnal végrehajtható és azt a megdönthető vélelmet állítja fel, hogy a közérdekkel ellentétes volna, ha annak végrehajtását felfüggesztenék.

Amennyiben arra a szanálási eszközöket alkalmazó vagy a szanálási hatásköreiket gyakorló szanálási hatóságok eljárása során a szanálás alatt álló intézmény részvényeiből, tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumaiból, eszközeiből, jogaiból vagy kötelezettségeiből vásárló, jóhiszeműen eljáró harmadik felek érdekeinek védelme céljából szükség van, a szanálási hatóság határozatának megsemmisítése nem érintheti azokat a későbbi adminisztratív intézkedéseket vagy végrehajtott ügyleteket, amelyeket az érintett szanálási hatóság a megsemmisített határozat alapján hozott. Ebben az esetben a szanálási hatóságok által hozott jogsértő határozatra vagy intézkedésre vonatkozó jogorvoslatnak a kérelmező által a határozat vagy intézkedés eredményeként elszenvedett veszteség kompenzálására kell korlátozódnia.

86. cikk

Egyéb eljárásokra vonatkozó korlátozások

(1) A 82. cikk (2) bekezdésének b) pontja sérelme nélkül a tagállamok biztosítják a szanálás alatt álló intézmény vagy az olyan, az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet vonatkozásában, amelynek esetében a szanálás feltételeinek teljesülése megállapításra került, hogy a rendes fizetéseképtelenségi eljárás csak akkor kezdődhessen meg, ha ezt a szanálási hatóság kezdeményezi, valamint hogy az intézményt vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezetet rendes fizetéseképtelenségi eljárás alá helyező határozatot csak a szanálási hatóság beleegyezésével lehessen meghozni.

- (2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a tagállamok biztosítják, hogy:
- a) az illetékes hatóságok és a szanálási hatóságok késlekedés nélkül értesítést kapjanak, ha egy, az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet vonatkozásában rendes fizetésektelenségi eljárás megindítása iránti kérelem érkezik, tekintet nélkül arra, hogy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet szanálás alatt áll-e vagy arról a 83. cikk (4) és (5) bekezdésével összhangban tettek-e közzé határozatot;
 - b) a kérelemről csak akkor lehessen döntést hozni, ha az a) pontban említett értesítésekre sor került és a következők valamelyike fennáll:
 - i. a szanálási hatóság értesítette a rendes fizetésektelenségi eljárásokért felelős hatóságokat arról, hogy nem áll szándékában szanálási intézkedést hozni az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet tekintetében;
 - ii. az a) pontban említett értesítések időpontjától számított 7 napos időtartam lejárt.
- (3) A hitelbiztosítékok érvényesítésére vonatkozó, a 70. cikk szerinti korlátozások sérelme nélkül a tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a szanálási eszközök és hatáskörök hatékony alkalmazásához szükséges, a szanálási hatóságok felkérhessék a bíróságot, hogy a kitűzött célokkal összhangban lévő hosszúságú időszakra függessen fel minden olyan jogi intézkedést vagy eljárást, amelyben egy szanálás alatt álló intézmény érintett fél vagy azzá válik.

V. CÍM

HATÁROKON ÁTNYÚLÓ TEVÉKENYSÉGŰ CSOPORTOK SZANÁLÁSA

87. cikk

A több tagállamot érintő döntéshozattal kapcsolatos általános alapelvek

A tagállamok biztosítják, hogy abban az esetben, ha az ezen irányelv alapján meghozott döntések vagy intézkedések egy vagy több másik tagállamra is hatást gyakorolnak, a hatóságaik vegyék figyelembe az alábbi általános alapelveket:

- a) a szanálási intézkedések esetében alapvető jelentőségű a döntéshozatal hatékonysága és a szanálási költségek lehető legalacsonyabb szinten tartása;
- b) kellő időben, valamint szükség esetén sürgősséggel döntéseket hoznak és intézkedéseket tesznek;
- c) a szanálási hatóságoknak, az illetékes hatóságoknak és az egyéb hatóságoknak együtt kell működniük annak érdekében, hogy a döntéshozatal és az intézkedések megtétele koordinált és hatékony módon valósuljon meg;
- d) az egyes tagállamokon belül az érintett hatóságok szerepkörét és felelősségi körét egyértelműen meg kell határozni;
- e) azoknak a tagállamoknak az érdekeit, amelyekben az EU-szintű anyavállalatok székhellyel rendelkeznek, megfelelően figyelembe kell venni, különös tekintettel arra, hogy az egyes döntések, intézkedések vagy az intézkedések elmaradása milyen hatással lehet ezeknek a tagállamoknak a pénzügyi stabilitására, költségvetési forrásaira, szanálási alapjára, betétbiztosítási rendszerére vagy befektetővédelmi rendszerére;
- f) azoknak az egyes tagállamoknak az érdekeit, amelyekben leányvállalatok rendelkeznek székhellyel, megfelelően figyelembe kell venni, különös tekintettel arra, hogy az egyes döntések, intézkedések vagy az intézkedések elmaradása milyen hatással lehet ezeknek a tagállamoknak a pénzügyi stabilitására, költségvetési forrásaira, szanálási alapjára, betétbiztosítási rendszerére vagy befektetővédelmi rendszerére;
- g) minden egyes olyan tagállam érdekeit, amelyekben jelentős fióktelepek rendelkeznek székhellyel, megfelelően figyelembe kell venni, különös tekintettel arra, hogy az egyes döntések, intézkedések vagy az intézkedések elmaradása milyen hatással lehet ezeknek a tagállamoknak a pénzügyi stabilitására;

- h) megfelelően figyelembe kell venniük azt, hogy a különböző érintett tagállamok érdekeinek kiegyensúlyozására kell törekedni, és el kell kerülni azt, hogy egyes tagállamok érdekei méltánytalanul sérüljenek vagy indokolatlanul előtérbe kerüljenek, beleértve a terhek tagállamok közötti igazságtalan elosztását is;
- i) az ezen irányelv szerinti azon kötelezettség, amelynek értelmében a döntés vagy az intézkedés meghozatala előtt konzultálni kell egy hatósággal, minimálisan azt a kötelezettséget jelenti, hogy a szóban forgó hatósággal konzultálni kell a javasolt döntés vagy intézkedés azon elemeiről, amelyek hatást gyakorolnak, vagy valószínűsíthetően hatást gyakorolnak majd:
- i. az esettől függően az EU-szintű anyavállalatra, a leányvállalatra vagy a fióktelepre, valamint a javasolt döntés vagy intézkedés azon elemeiről,
- ii. annak a tagállamnak a stabilitására, ahol az EU-szintű anyavállalat, a leányvállalat vagy a fióktelep letelepedett vagy található;
- j) szanalási intézkedések meghozatalakor a szanalási hatóságoknak figyelembe kell venniük és követniük kell a szanalási terveket a 13. cikkben említettekkel összhangban, kivéve, ha a szanalási hatóságok – az adott eset körülményeit figyelembe véve – úgy értékelik, hogy a szanalási célok hatékonyabban megvalósíthatók olyan intézkedések révén, amelyek a szanalási tervekben nincsenek előírva.
- k) átlátható módon kell eljárni abban az esetben, ha a javasolt döntés vagy intézkedés valószínűsíthetően hatást gyakorol bármely tagállam pénzügyi stabilitására, költségvetési forrásaira, szanalási alapjára, betétbiztosítási rendszerére vagy befektetővédelmi rendszerére; és
- l) figyelembe kell venni azt, hogy a koordináció és az együttműködés jó eséllyel eredményre vezet, ami csökkenti a szanalás összköltségét.

88. cikk

Szanalási kollégiumok

(1) A csoportszintű szanalási hatóságok szanalási kollégiumokat hoznak létre, amelyek végrehajtják a 12., 13., 16., 18., 45., 91. és 92. cikkben említett feladatokat, és adott esetben biztosítják a harmadik országok szanalási hatóságaival való együttműködést és koordinációt.

A szanalási kollégiumok mindenképp keretben biztosítanak a csoportszintű szanalási hatóság és a többi érintett szanalási hatóság, valamint adott esetben az érintett illetékes hatóságok és az összevont felügyeletet ellátó hatóságok számára a következő feladatok végrehajtásához:

- a) a csoportszintű szanalási tervek kidolgozása, az előkészítési és megelőzési hatáskörök csoportokra történő alkalmazása és a csoportszintű szanaláshoz kapcsolódó információk cseréje;
- b) a 12. és 13. cikk szerinti csoportszintű szanalási tervek kidolgozása;
- c) a 16. cikknek megfelelően a csoportok szanalhatóságának értékelése;
- d) a 18. cikknek megfelelően a csoportok szanalhatósága előtt álló akadályok kezelésére vagy kiküszöbölésére irányuló hatáskörök gyakorlása;
- e) döntés a 91. vagy 92. cikkben említett csoportszintű szanalási program létrehozásának szükségességéről;
- f) a 91. vagy 92. cikknek megfelelően javasolt csoportszintű szanalási programról való megállapodás elősegítése;
- g) a csoportszintű szanalási stratégiákról és rendszerekről szóló nyilvános kommunikáció koordinálása;
- h) a VII. cím szerint létrehozott finanszírozási rendszerek alkalmazásának összehangolása;

i) a csoportokra összevont és leányvállalati szinten vonatkozó minimumkövetelmények a 45. cikknek megfelelően.

Ezen túlmenően a szanálási kollégiumokat a határokon átnyúló tevékenységű csoportok szanálásával kapcsolatos egyes kérdések megvitatására szolgáló fórumként is igénybe lehet venni.

(2) A szanálási kollégiumok az alábbi tagokból állnak:

a) a csoportszintű szanálási hatóság;

b) minden olyan tagállam szanálási hatósága, amelyben összevont alapú felügyelet alá tartozó leányvállalatot hoztak létre;

c) azoknak a tagállamoknak a szanálási hatóságai, amelyekben a csoport egy vagy több intézményének az 1. cikk (1) bekezdése d) pontjában említett szervezetnek minősülő anyavállalata székhellyel rendelkezik;

d) azon tagállamok szanálási hatóságai, amelyek területén jelentős fióktelepek találhatók;

e) azoknak a tagállamoknak az összevont felügyeletet ellátó hatósága és illetékes hatóságai, amelyekben a szanálási hatóság tagja a szanálási kollégiumnak. Ha egy tagállam illetékes hatósága nem a tagállam központi bankja, akkor az illetékes hatóság határozhat úgy, hogy őt a tagállam központi bankjának egy képviselője is elkísérje;

f) az illetékes minisztériumok, amennyiben a szanálási kollégiumban tagsággal rendelkező szanálási hatóságok nem azonosak az illetékes minisztériumokkal;

g) a tagállam betétbiztosítási rendszeréért felelős hatóság, amennyiben az adott tagállam szanálási hatósága tagja egy szanálási kollégiumnak;

h) az EBH, figyelemmel a (4) bekezdésre.

(3) Harmadik országbeli szanálási hatóságokat, amennyiben az Unióban székhellyel rendelkező anyavállalatnak vagy intézménynek ezekben a harmadik országokban leányintézménye vagy olyan fióktelepe van, amely jelentősnek minősülne, ha az Unióban lenne, kérelmükre megfigyelői státusban meg lehet hívni a szanálási kollégiumban való részvételre feltéve, hogy az ezek vonatkozásában érvényes titoktartási követelmények a csoportszintű szanálási hatóság véleménye szerint egyenértékűek a 98. cikkben szereplő titoktartási követelményekkel.

(4) Az EBH a nemzetközi normák figyelembevételével hozzájárul a szanálási kollégiumok hatékony, eredményes és következetes működésének elősegítéséhez és ellenőrzéséhez. Ezek biztosítása érdekében az EBH-t meg kell hívni a szanálási kollégium üléseire. Az EBH-nak nincs szavazati joga a szanálási kollégiumok keretén belül folyó szavazások során.

(5) A szanálási kollégium elnöki tisztét a csoportszintű szanálási hatóság tölti be. Ebben a minőségében a csoportszintű szanálási hatóság:

a) a szanálási kollégium többi tagjával folytatott konzultációt követően a szanálási kollégium működésére vonatkozóan írásba foglalt szabályokat és eljárásokat alkot;

b) koordinálja a szanálási kollégium valamennyi tevékenységét;

c) összehívja a szanálási kollégium üléseit és ellátja azok elnöki tisztét, valamint teljes körűen, előre tájékoztatja a szanálási kollégium minden tagját a szanálási kollégium üléseinek szervezéséről, a legfontosabb megvitatandó kérdésekről és a tárgyalandó napirendi pontokról;

d) tájékoztatja a szanálási kollégium tagjait a tervezett ülésekről annak érdekében, hogy azok kérelmezhesék az azon való részvételt;

- e) a sajátos igények figyelembevételével határozza meg, hogy mely tagok és megfigyelők kapjanak meghívást a szanálási kollégium egyes üléseire, figyelembe véve azt, hogy a megvitatandó kérdés mennyire releváns ezen tagok és megfigyelők szempontjából, különös tekintettel az érintett tagállamok pénzügyi stabilitására gyakorolt potenciális hatásra;
- f) a kollégium valamennyi tagját folyamatosan és kellő időben tájékoztatja a meghozott határozatokról és a szóban forgó ülések eredményeiről.

A szanálási kollégiumban részt vevő tagok szorosan együttműködnek.

Az e) pont ellenére a szanálási hatóságoknak joguk van részt venni a szanálási kollégium ülésein minden olyan esetben, amikor közös döntéshozatal hatálya alá tartozó vagy a tagállamhoz tartozó csoporthoz tartozó vállalkozással kapcsolatos ügyek szerepelnek az ülés napirendjén.

(6) Csoportszintű szanálási hatóságoknak nem kötelező szanálási kollégiumot létrehozni, ha egyéb csoportok vagy kollégiumok az ebben a cikkben meghatározott funkciókkal megegyező funkciókkal rendelkeznek és ugyanazokat a feladatokat hajtják végre, valamint megfelelnek az ebben a cikkben és a 90. cikkben megállapított valamennyi feltételnek és eljárásnak, beleértve a szanálási kollégiumokban való tagsággal és részvétellel kapcsolatosakat is. Ebben az esetben az ezen irányelvben foglalt, szanálási kollégiumokra vonatkozó összes hivatkozást az említett egyéb csoportokra vagy kollégiumokra vonatkozó hivatkozásként kell értelmezni.

(7) Az EBH a nemzetközi normák figyelembevételével szabályozásstandard-tervezeteket dolgoz ki, amelyek részletesen meghatározzák a szanálási kollégiumok operatív működését az (1) bekezdésben említett feladatok teljesítése tekintetében.

Az EBH e szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozási standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

89. cikk

Európai szanálási kollégiumok

(1) Amennyiben egy harmadik országbeli intézmény vagy harmadik országbeli anyavállalat két vagy több tagállamban rendelkezik leányvállalattal, vagy két vagy több tagállam által jelentősnek tekintett két vagy többuniós fiókteleppel, azon tagállamok szanálási hatóságainak, ahol az említett unióbeli leányvállalatok le vannak telepedve vagy az említett jelentős fióktelepek találhatóak, európai szanálási kollégiumot kell létrehozniuk.

(2) Az európai szanálási kollégiumoknak a leányintézmények, és a kapcsolódó feladatok esetében a fióktelepek tekintetében kell végrehajtaniuk a 88. cikkben meghatározott funkciókat és feladatokat.

(3) Amennyiben az uniós leányvállalatok a 2013/36/EU irányelv 127. cikke (3) bekezdése harmadik albekezdésének megfelelően az Unión belül létrehozott pénzügyi holding társaság tulajdonában vannak, vagy a jelentős fióktelepek az Unión belül létrehozott pénzügyi holding társaság részét képezik, az európai szanálási kollégium elnökletét azon tagállam szanálási hatósága látja el, amelyben az említett irányelv szerinti összevont alapú felügyelet céljából az összevont felügyeletet ellátó hatóság található.

Ha az első albekezdés nem alkalmazandó, az európai szanálási kollégium tagjai jelölik és nevezik ki az elnököt.

(4) A tagállamok az érdekelt felek közös megegyezése alapján eltekinthetnek az európai szanálási kollégium létrehozására vonatkozó követelmény teljesítésétől, ha más csoportok vagy kollégiumok, beleértve a 88. cikk alapján létrehozott szanálási kollégiumot is, ellátják az ebben a cikkben szereplő megegyező funkciókat és feladatokat, valamint megfelelnek valamennyi feltételnek és eljárásnak, beleértve az európai szanálási kollégiumokban való tagságnak és részvételnek az ebben a cikkben és a 90. cikkben meghatározott feltételeit és eljárásait is. Ebben az esetben az ezen irányelvben foglalt, az európai szanálási kollégiumokra vonatkozó összes hivatkozást az említett egyéb csoportokra vagy kollégiumokra vonatkozó hivatkozásként kell értelmezni.

(5) E cikk (3) és (4) bekezdésére is figyelemmel az európai szanálási kollégiumok egyéb tekintetben a 88. cikknek megfelelően működnek.

90. cikk

Információcsere

(1) A 84. cikkre is figyelemmel a szanálási hatóságoknak és az illetékes hatóságoknak kérésre biztosítaniuk kell egymás számára a többi hatóság ezen irányelv szerinti feladatainak ellátásához szükséges összes információt.

(2) A csoportszintű szanálási hatóság koordinálja minden kapcsolódó információ szanálási hatóságok közötti áramlását. A csoportszintű szanálási hatóság mindenképp a 88. cikk (1) bekezdése második albekezdésének b)–i) pontjában említett feladatok ellátásának elősegítése céljából kellő időben a többi tagállam szanálási hatóságainak rendelkezésére bocsát minden kapcsolódó információt.

(3) A harmadik ország szanálási hatósága által biztosított információra vonatkozó kérést követően a szanálási hatóság a harmadik ország szanálási hatóságának egyetértését kéri ezen információ továbbításához, kivéve, ha a harmadik ország szanálási hatósága már hozzájárult az információ továbbításához.

A szanálási hatóságok nem kötelesek tájékoztatást adni a harmadik ország szanálási hatósága által biztosított információról, amennyiben a harmadik ország szanálási hatósága nem járult hozzá annak továbbításához.

(4) A szanálási hatóságok megosztják az információkat az illetékes minisztériumokkal, amennyiben azok olyan döntéshez vagy ügyhöz kapcsolódnak, amelyhez szükség van az illetékes minisztérium értesítésére, az azzal való konzultációra vagy amely közpénzeket érint.

91. cikk

A csoport valamely leányvállalatát érintő csoportszintű szanálás

(1) Ha valamely szanálási hatóság úgy dönt, hogy egy, az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet, amely egy csoport leányvállalata, megfelel a 32. cikkben vagy a 33. cikkben szereplő feltételeknek, akkor az említett hatóságnak haladéktalanul értesítenie kell a csoportszintű szanálási hatóságot, ha az egy másik hatóság, az összevont felügyeletet ellátó hatóságot és a szóban forgó csoport szanálási kollégiuma tagjait a következő információkról:

a) az arról szóló határozat, hogy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet megfelel a 32. vagy a 33. cikkben szereplő feltételeknek;

b) a szanálási hatóság által az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet esetében megfelelőnek ítélt szanálási vagy fizetéképtelenségi intézkedésekről.

(2) Az (1) bekezdés szerinti értesítés kézhezvételekor a csoportszintű szanálási hatóság az érintett szanálási kollégium többi tagjával folytatott konzultációt követően felméri az (1) bekezdés b) pontjának megfelelően közölt szanálási intézkedésnek vagy egyéb intézkedéseknek a csoportra és a más tagállamokban lévő, csoporthoz tartozó vállalkozásokra gyakorolt lehetséges hatását és különösen azt, hogy a szanálási intézkedések vagy egyéb intézkedések valószínűsítik-e azt, hogy egy másik tagállamban lévő, csoporthoz tartozó szervezet esetében teljesülnek a szanálási feltételek.

(3) Ha a csoportszintű szanálási hatóság a szanálási kollégium többi tagjával folytatott konzultációt követően úgy értékeli, hogy az (1) bekezdés b) pontjának megfelelően közölt szanálási intézkedések vagy egyéb intézkedések nem valószínűsítik, hogy egy másik tagállamban lévő, csoporthoz tartozó szervezet vonatkozásában teljesülnek a 32. cikkben vagy a 33. cikkben szereplő feltételek, az intézményért vagy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezetért felelős szanálási hatóság meghozhatja az (1) bekezdés b) pontjának megfelelően közölt szanálási intézkedéseket vagy egyéb intézkedéseket.

(4) Ha a csoportszintű szanálási hatóság a szanálási kollégium többi tagjával folytatott konzultációt követően úgy értékeli, hogy az e cikk (1) bekezdése b) pontjának megfelelően közölt szanálási intézkedések vagy egyéb intézkedések valószerűsítik, hogy egy másik tagállamban lévő, csoporthoz tartozó szervezet vonatkozásában teljesülnek a 32. cikkben vagy a 33. cikkben szereplő feltételek, akkor a csoportszintű szanálási hatóságnak az (1) bekezdés szerinti értesítés kézhezvételétől számított legfeljebb 24 órán belül csoportszintű szanálási programot kell javasolnia, és a javaslatot be kell nyújtania a szanálási kollégiumnak. A 24 órás határidő az e cikk (1) bekezdésében említett értesítést végrehajtó szanálási hatóság engedélyével meghosszabbítható.

(5) A csoportszintű szanálási hatóság által végzett értékelés hiányában 24 órán vagy a megállapodás szerinti hosszabb időtartamon belül, az (1) bekezdés szerinti értesítés beérkezését követően az (1) bekezdésben említett értesítést megtevő szanálási hatóság végrehajthatja az említett bekezdés b) pontjának megfelelő értesítés szerinti szanálási vagy egyéb intézkedéseket.

(6) A (4) bekezdésben előírt csoportszintű szanálási program:

a) figyelembe veszi és követi a szanálási terveket a 13. cikkben említettekkel összhangban, kivéve, ha a szanálási hatóságok – az adott eset körülményeit figyelembe véve – úgy értékelik, hogy a szanálási célok hatékonyabban megvalósíthatók olyan intézkedések révén, amelyek a szanálási tervekben nem szerepelnek.

b) felvázolja azokat a szanálási intézkedéseket, amelyeket az érintett szanálási hatóságoknak végre kell hajtaniuk az uniós szintű anyavállalat vagy egyes csoporthoz tartozó vállalkozások vonatkozásában annak érdekében, hogy teljesüljenek a 31. és a 34. cikkben említett szanálási célok és alapelvek;

c) meghatározza, hogy az említett szanálási intézkedéseket hogyan kell koordinálni;

d) finanszírozási tervet dolgoz ki, amely figyelembe veszi a csoportszintű szanálási tervet, a felelősség megosztásának a 12. cikk (3) bekezdésének f) pontjában meghatározott elveit, valamint a 107. cikkben említett kölcsönösséget.

(7) A (8) bekezdésre is figyelemmel, a csoportszintű szanálási program a csoportszintű szanálási hatóság és a csoportszintű szanálási program keretébe tartozó leányvállalatokért felelős szanálási hatóságok együttes határozatának formájában jön létre.

Az EBH egy szanálási hatóság kérésére az 1093/2010/EU rendelet 31. cikkének c) pontjával összhangban segítheti a szanálási hatóságokat a közös határozat elérésében.

(8) Amennyiben valamely szanálási hatóság nem ért egyet a csoportszintű szanálási hatóság által javasolt csoportszintű szanálási programmal vagy eltér attól, vagy úgy ítéli meg, hogy a pénzügyi stabilitás érdekében valamely, az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet összefüggésében a rendszer keretében javasolttól eltérő, független szanálási lépéseket vagy intézkedéseket szükséges tennie, részletesen ismertetnie kell a véleménykülönbség okait, illetve a csoportszintű szanálási programtól való eltérés okait, értesítenie kell a csoportszintű szanálási hatóságot és a csoportszintű szanálási program keretébe tartozó egyéb szanálási hatóságokat az okokról, és tájékoztatnia kell azokat a tervezett lépésekről vagy intézkedésekről. A véleménykülönbség okainak ismertetésekor a szanálási hatóságnak mérlegelnie kell a szanálási terveket a 13. cikkben említetteknek megfelelően, az érintett tagállamok pénzügyi stabilitására gyakorolt potenciális hatást, valamint a lépéseknek vagy intézkedéseknek a csoport egyéb részeire gyakorolt potenciális hatását.

(9) Azon szanálási hatóságok, amelyek nem jelezték a (8) bekezdés alapján, hogy nem értenek egyet a csoportszintű szanálási programmal, együttes határozatot hozhatnak a saját tagállamukhoz tartozó, csoporthoz tartozó vállalkozásokra vonatkozó csoportszintű szanálási programról.

(10) A (7) vagy a (9) bekezdésben említett együttes határozat, illetve a (8) bekezdésben említett együttes határozat hiányában a szanálási hatóságok által hozott határozatok véglegesnek minősülnek, és az érintett tagállamok szanálási hatóságainak alkalmazniuk kell azokat.

(11) A hatóságok kötelesek az e cikk szerinti összes intézkedést haladéktalanul, a helyzet sürgősségére való kellő figyelemmel végrehajtani.

(12) Minden esetben, ha nem vezetnek be csoportszintű szanálási programot és a szanálási hatóságok valamely csoporthoz tartozó vállalkozás tekintetében hoznak szanálási intézkedéseket, az említett szanálási hatóságoknak a fizetésképtelen, vagy valószínűleg fizetésképtelenné váló valamennyi, a csoporthoz tartozó vállalkozásra kiterjedő koordinált szanálási stratégia megvalósítása céljából szorosan együtt kell működniük a szanálási kollégiumon belül.

(13) A valamely csoporthoz tartozó vállalkozás tekintetében szanálási intézkedéseket hozó szanálási hatóságok rendszeresen és teljes körűen tájékoztatják a szanálási kollégium tagjait az említett lépésekről és intézkedésekről és az azok terén elért előrehaladásról.

92. cikk

Csoportszintű szanálás

(1) Ha a csoportszintű szanálási hatóság úgy dönt, hogy egy a felelősségi körébe tartozó uniós anyavállalat megfelel a 32. vagy a 33. cikkben szereplő feltételeknek, haladéktalanul értesítenie kell az összevont felügyeletet ellátó hatóságot, ha az más hatóság, és a szóban forgó csoporthoz tartozó szanálási kollégiumban tagsággal rendelkező más szanálási hatóságokat a 91. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett információkról.

A 91. cikk (1) bekezdése b) pontjának alkalmazásában a szanálási vagy fizetésképtelenségi intézkedések közé tartozhat a 91. cikk (6) bekezdésével összhangban kialakított csoportszintű szanálási program végrehajtása, ha az alábbi körülmények bármelyike fennáll:

- a) a 91. cikk (1) bekezdése b) pontjának megfelelően közölt, anyavállalati szintű szanálási intézkedések vagy egyéb intézkedések valószínűsítik, hogy egy másik tagállamban lévő, csoporthoz tartozó vállalkozás vonatkozásában teljesülnek a 32. vagy a 33. cikkben szereplő feltételek;
- b) az anyavállalati szintű szanálási intézkedések vagy egyéb intézkedések nem elégségesek a helyzet stabilizálásához, vagy valószínűsíthetően nem járnak optimális eredménnyel;
- c) egy vagy több leányvállalat az azokért felelős szanálási hatóságok megállapítása szerint megfelel a 32. cikkben vagy a 33. cikkben előírt feltételeknek; vagy
- d) a szanálási intézkedések vagy egyéb csoportszintű intézkedések előnyeiből a csoport leányvállalatai oly módon részesülnek, amely miatt a csoportszintű szanálási program alkalmazása helyénvaló.

(2) Amennyiben a csoportszintű szanálási hatóság által az (1) bekezdés értelmében javasolt intézkedések nem tartalmaznak csoportszintű szanálási programot, a csoportszintű szanálási hatóságnak a szanálási kollégium tagjaival folytatott konzultációt követően kell meghoznia határozatát.

A csoportszintű szanálási hatóságnak határozatában figyelembe kell vennie:

- a) és követnie kell a szanálási terveket a 13. cikkben említettekkel összhangban, kivéve, ha a szanálási hatóságok – az adott eset körülményeit figyelembe véve – úgy értékelik, hogy a szanálási célok hatékonyabban megvalósíthatók olyan intézkedések révén, amelyek a szanálási tervekben nincsenek előírva;
- b) az érintett tagállamok pénzügyi stabilitását.

(3) Amennyiben a csoportszintű szanálási hatóság által az (1) bekezdés értelmében javasolt intézkedések tartalmaznak csoportszintű szanálási programot, a csoportszintű szanálási program a csoportszintű szanálási hatóság és a csoportszintű szanálási program hatálya tartozó leányvállalatokért felelős szanálási hatóságok együttes határozatának formájában jön létre.

Az EBH egy szanálási hatóság kérésére az 1093/2010/EU rendelet 31. cikkének c) pontjával összhangban segítheti a szanálási hatóságokat a közös határozat elérésében.

(4) Amennyiben valamely szanálási hatóság nem ért egyet a csoportszintű szanálási hatóság által javasolt csoportszintű szanálási programmal vagy eltér attól, vagy úgy ítéli meg, hogy a pénzügyi stabilitás érdekében valamely, az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet összefüggésében a rendszer keretében javasolt csoportszintű szanálástól eltérő, független szanálási lépéseket vagy intézkedéseket szükséges tennie, részletesen ismertetnie kell a véleménykülönbség okait, illetve a szanálási rendszertől való eltérés okait, értesítenie kell a csoportszintű szanálási hatóságot és a csoportszintű szanálási program keretébe tartozó egyéb szanálási hatóságokat az okokról, és tájékoztatnia kell azokat a tervezett lépésekről vagy intézkedésekről. A véleménykülönbség okainak ismertetésekor a szanálási hatóságnak mérlegelnie kell a szanálási terveket a 13. cikkben említetteknek megfelelően, az érintett tagállamok pénzügyi stabilitására gyakorolt potenciális hatást, valamint a lépéseknek vagy intézkedéseknek a csoport egyéb részeire gyakorolt potenciális hatását.

(5) Azon szanálási hatóságok, amelyek nem jelezték a (4) bekezdés alapján, hogy nem értenek egyet a csoportszintű szanálási programmal, együttes határozatot hozhatnak a saját tagállamukhoz tartozó, csoporthoz tartozó vállalkozásokra vonatkozó csoportszintű szanálási programról.

(6) A (3) vagy az (5) bekezdésben említett együttes határozat, illetve a (4) bekezdésben említett együttes határozat hiányában a szanálási hatóságok által hozott határozatok véglegesnek minősülnek, és az érintett tagállamok szanálási hatóságainak alkalmazniuk kell azokat.

(7) A hatóságok kötelesek az e cikk szerinti összes intézkedést haladéktalanul, a helyzet sürgősségére való kellő figyelemmel végrehajtani.

Minden esetben, ha nem vezetnek be csoportszintű szanálási programot és a szanálási hatóságok valamely csoporthoz tartozó vállalkozás tekintetében hoznak szanálási intézkedéseket, az említett szanálási hatóságoknak a csoporthoz tartozó összes érintett vállalkozásra kiterjedő koordinált szanálási stratégia megvalósítása céljából szorosan együtt kell működniük a szanálási kollégiumon belül.

A valamely csoporthoz tartozó vállalkozás tekintetében szanálási intézkedéseket hozó szanálási hatóságoknak rendszeresen és teljes körűen tájékoztatniuk kell a szanálási kollégium tagjait az említett lépésekről és intézkedésekről és az azok terén elért előrehaladásról.

VI. CÍM

KAPCSOLATOK HARMADIK ORSZÁGOKKAL

93. cikk

Harmadik országokkal kötött megállapodások

(1) A Bizottság az EUMSZ 218. cikkével összhangban a Tanács elé terjesztheti javaslatait többek között a szanálási hatóságok és az érintett harmadik országbeli hatóságok között az intézményekre, pénzügyi vállalkozásokra, anyavállalatokra és harmadik országbeli intézményekre vonatkozó helyreállítási és szanálási tervek készítésével kapcsolatos információcserét célzó együttműködés módjait szabályozó, egy vagy több harmadik országgal kötendő megállapodásokkal kapcsolatos tárgyalások tekintetében, a következő helyzetekben:

- a) amikor egy harmadik országbeli anyavállalatnak leányintézményei vagy fióktelepei vannak – amennyiben e fióktelepeket jelentősnek tekintik – kettő vagy több tagállamban;
- b) amikor egy valamely tagállamban székhellyel rendelkező és legalább egy másik tagállamban leányvállalattal vagy jelentős fiókteleppel rendelkező anyavállalatnak, egy vagy több leányintézménye van valamely harmadik országban;
- c) amikor egy valamely tagállamban székhellyel rendelkező és legalább egy másik tagállamban anyavállalattal, leányvállalattal vagy jelentős fiókteleppel rendelkező intézménynek egy vagy több fióktelepe van egy vagy több harmadik országban.

(2) Az (1) bekezdésben említett megállapodások célja mindenekelőtt, hogy biztosítsák a szanalási hatóságok és az érintett harmadik országbeli hatóságok közötti együttműködést szolgáló folyamatokat és szabályokat a 97. cikkben meghatározott feladatok, illetve hatáskörök egy részének vagy összességének végrehajtásával vagy gyakorlásával összefüggésben.

(3) Az (1) bekezdésben említett megállapodások nem tartalmazhatnak rendelkezéseket egyes intézményekre, pénzügyi vállalkozásokra, anyavállalatokra vagy harmadik országbeli intézményekre vonatkozóan.

(4) A tagállamok kétoldalú megállapodásokat köthetnek harmadik országokkal az (1) és a (2) bekezdésben említett ügyeket illetően azt megelőzően, hogy hatályba lépne az (1) bekezdésben említett, az érintett harmadik országgal kötött megállapodás, amennyiben e kétoldalú megállapodások összhangban vannak e címmel.

94. cikk

Harmadik országbeli szanalási eljárások elismerése és végrehajtása

(1) A 93. cikk (1) bekezdésében előírt, az érintett harmadik országgal kötött nemzetközi megállapodás hatálybalépéséig és ilyen megállapodás hiányában e cikk alkalmazandó a harmadik országbeli szanalási eljárások tekintetében. E rendelkezések alkalmazandók a 93. cikk (1) bekezdésében előírt, az érintett harmadik országgal kötött nemzetközi megállapodás hatálybalépését követően is, amennyiben a megállapodás nem rendelkezik a harmadik országbeli szanalási eljárások elismeréséről és végrehajtásáról.

(2) Amennyiben szanalási kollégiumot hoztak létre a 89. cikknek megfelelően, az közös döntést hoz arról, hogy elismerik-e és végrehajtják-e a valamely harmadik országbeli intézménnyel vagy anyavállalattal összefüggő harmadik országbeli szanalási eljárásokat – a 95. cikkben előírtak kivételével –, amennyiben a szóban forgó intézmény vagy anyavállalat:

- a) két vagy több tagállamban rendelkezik uniós leányvállalattal vagy két vagy több tagállam által jelentősnek tekintett uniós fiókteleppel rendelkezik, vagy
- b) rendelkezik olyan eszközökkel, jogokkal és kötelezettségekkel, amelyek két vagy több tagállamban vannak vagy e tagállamok joga által szabályozottak.

Amennyiben határozatot hoznak a harmadik ország szanalási eljárásainak elismerésére vonatkozóan, a megfelelő nemzeti szanalási hatóságok nemzeti jogszabályaikkal összhangban végrehajtják az elismert harmadik országbeli szanalási eljárást.

(3) Az európai szanalási kollégiumban részt vevő szanalási hatóságok közötti döntés hiányában, illetve az európai szanalási kollégium hiányában minden érintett szanalási hatóság – a 95. cikkben foglaltak kivételével – önálló döntést hoz arról, hogy valamely harmadik országbeli intézmény vagy anyavállalat tekintetében elismeri és végrehajtja-e a harmadik ország szanalási eljárásait.

A határozatnak megfelelően figyelembe kell vennie azon egyes tagállamok érdekeit, amelyekben a harmadik országbeli intézmény vagy anyavállalat működik és különösen a harmadik ország szanalási eljárásainak elismerésével és végrehajtásával járó, a csoport egyéb részeire és e tagállamok pénzügyi stabilitására gyakorolt potenciális hatásokat.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a szanalási hatóságok rendelkezzenek legalább a következő hatáskörökkel:

a) szanalási hatáskör gyakorlása a következőkre vonatkozóan:

- i. harmadik országbeli intézmény vagy anyavállalat olyan eszközei, amelyek saját tagállamukban találhatóak, vagy amelyekre saját tagállamuk joga az irányadó;

- ii. harmadik országbeli intézmény olyan jogai vagy kötelezettségei, amelyeket a saját tagállamukban lévő uniós fióktelep könyvel el, vagy amelyekre saját tagállamuk joga az irányadó, vagy ha az ilyen jogokkal és kötelezettségekkel kapcsolatos követelések saját tagállamukban érvényesíthetők;
- b) a kijelölt tagállamban letelepedett uniós leányvállalat részvényei vagy tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumai átruházásának végrehajtása, beleértve másik személy kötelezését a végrehajtásra;
- c) a 69., 70. és 71. cikkben előírt hatáskörök gyakorlása az e cikk (2) bekezdésében említett szervezettel szerződéses viszonyban álló bármely fél jogaival kapcsolatban, amennyiben e hatáskörök a harmadik országbeli szanálási eljárások végrehajtásához szükségesek; és
- d) a szerződések felmondása, likvidálása vagy esedékességének előre hozása jogának érvényesíthetlenné tétele, vagy a (2) bekezdésben említett vállalkozások vagy egyéb, csoporthoz tartozó vállalkozások a szerződéses jogainak befolyásolása, amennyivel e jogok a vállalkozás harmadik országbeli intézményének, anyavállalatának vagy egyéb, csoporthoz tartozó vállalkozások tekintetében végrehajtott szanálási eljárásból adódnak, történjen az maga a harmadik országbeli szanálási hatóság által vagy az ország szanálási intézkedéseire vonatkozó jogi vagy szabályozási előírásainak megfelelő egyéb módon, feltéve, hogy a szerződés szerinti érdemi kötelezettségek, beleértve a fizetési és a szállítási kötelezettségeket is, valamint a biztosíték garantálása továbbra is teljesülnek.
- (5) Amennyiben arra a közérdek miatt szükség van, a szanálási hatóságok szanálási intézkedéseket hozhatnak egy anyavállalattal szemben, amennyiben az érintett, harmadik országbeli hatóság úgy határoz, hogy egy, a harmadik országhoz tartozó intézmény az adott harmadik ország jogának értelmében megfelel a szanálás feltételeinek. Ennek céljából a tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok bármilyen szanálási eszközt alkalmazhatnak az adott anyavállalat tekintetében, továbbá a 68. cikk alkalmazandó.
- (6) A harmadik országbeli szanálási eljárások elismerése és végrehajtása nem sértheti az adott esetben ezen irányelvvel összhangban alkalmazandó nemzeti jog szerinti rendes fizetéseképtelenségi eljárásokat.

95. cikk

Harmadik országbeli szanálási eljárások elismerésének vagy végrehajtásának elutasításához való jog

Ha a 89. cikkel alapján európai szanálási kollégium jött létre, a szanálási hatóság az egyéb szanálási hatóságokkal folytatott konzultációt követően elutasíthatja a harmadik országbeli szanálási eljárásoknak a 94. cikk (2) bekezdése szerinti elismerését vagy végrehajtását, ha úgy ítéli meg, hogy:

- a) a harmadik országbeli szanálási eljárások hátrányos hatást gyakorolnának a szanálási hatóság tagállamának pénzügyi stabilitására, vagy az eljárások hátrányos hatást gyakorolnának egy másik tagállam pénzügyi stabilitására;
- b) egy vagy több szanálási cél elérése érdekében valamely uniós fióktelep kapcsán a 96. cikk szerinti független szanálási intézkedésre van szükség;
- c) a valamely tagállamban elhelyezkedő vagy kifizetendő hitelezők, különösen a betétesek, a harmadik országbeli székhely szerinti szanálási eljárás alapján nem részesülnének a hasonló törvényes jogokkal rendelkező harmadik országbeli hitelezőkkel és betétesekkel egyenlő elbánásban.
- d) a harmadik országbeli szanálási eljárások elismerése vagy végrehajtása jelentős költségvetési következményekkel járna a tagállam számára; vagy
- e) az elismerés vagy a végrehajtás a nemzeti joggal ellentétes lenne.

96. cikk

Az Uniós fióktelepeinek szanálása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok rendelkezzenek a szükséges hatáskörrel az olyan uniós fióktelepek tekintetében meghozandó intézkedések megtételéhez, amelyek nem állnak harmadik országbeli szanálási eljárás alatt, vagy amelyek harmadik országbeli szanálási eljárás alatt állnak, és a 95. cikkben említett körülmények valamelyike érvényesül.

A tagállamok biztosítják, hogy a 68. cikk alkalmazására kerül ezen hatáskörök gyakorlása tekintetében.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok gyakorolhassák az (1) bekezdésben előírt hatásköröket, amennyiben a szanálási hatóság megállapítja, hogy az intézkedésre közérdek miatt van szükség és a következő feltételek közül egy vagy több teljesül:

- a) az uniós fióktelep már nem teljesíti, vagy valószínűleg nem teljesíti az adott tagállamon belüli engedélyezésére és működésére vonatkozó, nemzeti jog által előírt feltételeket, és nincs kilátás arra, hogy bármilyen más, magánszektorbeli, felügyeleti vagy releváns harmadik országbeli intézkedés révén megfelelő időkereten belül a fióktelep újra teljesítene a feltételeket, vagy megakadályozható lenne csődbe jutása;
- b) a harmadik országbeli intézmény a szanálási hatóság véleménye szerint nem képes, nem akarja vagy valószínűleg nem képes kifizetni az uniós hitelezők felé fennálló kötelezettségeit vagy a fióktelepen keresztül létrejött vagy könyvelt kötelezettségeit azok esedékessé válásakor, és a szanálási hatóság meggyőződött arról, hogy az említett harmadik országbeli intézménnyel összefüggésben ésszerű időn belül nem került sor vagy nem fog sor kerülni harmadik országbeli szanálási eljárásra vagy fizetésektelenségi eljárásra vagy annak kezdeményezésére;
- c) az érintett harmadik országbeli hatóság harmadik országra vonatkozó szanálási eljárást kezdeményezett a harmadik országbeli intézmény tekintetében, vagy ilyen eljárás indítására vonatkozó szándékáról értesítette a szanálási hatóságot.

(3) Ha a szanálási hatóság egy uniós fióktelep tekintetében független intézkedést hoz, tekintettel kell lennie a szanálási célokra és az intézkedést a következő elvekkel és követelményekkel összhangban kell meghoznia, amennyiben azok relevánsak:

- a) a 34. cikkben meghatározott elvek;
- b) a IV. cím III. fejezete szerinti szanálási eszközök alkalmazásához kapcsolódó követelmények.

97. cikk

Együtműködés harmadik országbeli hatóságokkal

(1) A 93. cikk (1) bekezdésében előírt, az érintett harmadik országgal kötött nemzetközi megállapodás hatálybalépéséig és ilyen megállapodás hiányában e cikk alkalmazandó a harmadik országgal történő együtműködés tekintetében. E rendelkezések alkalmazandók a 93. cikk (1) bekezdésében előírt, az érintett harmadik országgal kötött nemzetközi megállapodás hatálybalépését követően is, amennyiben a megállapodás nem rendelkezik az ezen cikkben szabályozott tárgykörrel.

(2) Az EBH nem kötelező erejű együtműködési keretmegállapodásokat köthet a következő megfelelő harmadik országbeli hatóságokkal:

- a) abban az esetben, ha az uniós leányvállalat kettő vagy több tagállamban rendelkezik székhellyel, annak a harmadik országnak az érintett hatóságai, ahol az 1. cikk (1) bekezdése c) és d) pontjában említett anyavállalat vagy társaság letelepedett;
- b) abban az esetben, ha a harmadik országbeli intézmény uniós fióktelepet működtet kettő vagy több tagállamban, azon harmadik ország érintett hatósága, amelyben az említett intézmény székhellyel rendelkezik;

- c) abban az esetben, ha egy valamely tagállamban székhellyel rendelkező és egy másik tagállamban leányintézménnyel vagy jelentős fiókteleppel rendelkező, az 1. cikk (1) bekezdése c) és d) pontjában említett anyavállalat vagy társaság egy vagy több harmadik országbeli leányintézménnyel rendelkezik, azon harmadik országok érintett hatóságai, amelyekben az említett leányintézmények székhellyel rendelkeznek;
- d) abban az esetben, ha egy másik tagállamban leányintézménnyel vagy jelentős fiókteleppel rendelkező intézmény egy vagy több fiókteleppel rendelkezik egy vagy több harmadik országban, azon harmadik országok érintett hatóságai, amelyekben az említett fióktelepeket létrehozták.

Az ebben a bekezdésben említett megállapodások nem tartalmazhatnak egyes konkrét intézményekre vonatkozó rendelkezéseket. A megállapodások nem róhatnak jogi kötelezettségeket a tagállamokra.

(3) Az (2) bekezdés szerinti együttműködési keretmegállapodások megállapítják a részt vevő hatóságok közötti, szükséges információmegosztás és együttműködés során alkalmazandó eljárásokat és szabályokat néhány vagy az összes következő feladat végrehajtására, illetve néhány vagy az összes következő hatáskör gyakorlására vonatkozóan a (2) bekezdés a)–d) pontjában említett intézmények vagy az ilyen intézményeket magukban foglaló csoportok tekintetében:

- a) szanalási tervek kialakítása a 10–13. cikknek, valamint az érintett harmadik országok joga szerinti hasonló követelményeknek megfelelően;
- b) a 15. és 16. cikknek és az érintett harmadik országok joga szerinti hasonló követelményeknek megfelelően az említett intézmények és csoportok szanalhatóságának értékelése;
- c) a szanalhatóság előtt álló akadályok kezelésére és kiküszöbölésére irányuló, 17. és 18. cikk szerinti hatáskörök, valamint az érintett harmadik országok joga szerinti hasonló hatáskörök alkalmazása;
- d) a 27. cikk szerinti korai beavatkozási intézkedések és az érintett harmadik országok joga szerinti hasonló hatáskörök alkalmazása;
- e) a szanalási eszközök alkalmazása és a szanalási hatáskörök, valamint az érintett harmadik országbeli hatóságok által gyakorolható hasonló hatáskörök gyakorlása.

(4) Az illetékes hatóságok vagy a szanalási hatóságok adott esetben az EBH keretmegállapodásával összhangban lévő, nem kötelező erejű együttműködési megállapodásokat kötnek a (2) bekezdésben meghatározott megfelelő harmadik országbeli hatóságokkal.

E cikk nem akadályozza meg a tagállamokat vagy illetékes hatóságaikat abban, hogy az 1093/2010/EU rendelet 33. cikkével összhangban két- vagy többoldalú megállapodásokat kössenek harmadik országokkal.

(5) A tagállamok szanalási hatóságai és harmadik országbeli hatóságok között e cikknek megfelelően kötött együttműködési megállapodások rendelkezéseket tartalmazhatnak a következőkre vonatkozóan:

- a) a szanalási tervek elkészítéséhez és naprakészen tartásához szükséges információcsere;
- b) a szanalási tervek kidolgozása során folytatott konzultáció és együttműködés, beleértve a 94. és 96. cikk szerinti hatáskörök és az érintett harmadik országok joga szerinti hasonló hatáskörök gyakorlására vonatkozó elveket;
- c) a szanalási eszközök alkalmazásához és a szanalási hatáskörök gyakorlásához szükséges információcsere, és az érintett harmadik országok joga szerinti hasonló hatáskörök;

- d) az együttműködési megállapodás feleinek korai figyelmeztetése vagy a velük való konzultáció az ezen irányelv alapján vagy a vonatkozó harmadik országbeli jog alapján a megállapodás tárgyát képező intézményt vagy csoportot érintő jelentős intézkedés meghozatala előtt;
- e) együttes szanálási intézkedések esetén a nyilvános kommunikáció koordinálása;
- f) az a)–e) pont szerinti információcserére és együttműködésre vonatkozó eljárások és szabályok, többek között – adott esetben– válságkezelő csoportok létrehozása és működtetése révén.
- (6) A tagállamok értesítik az EBH-t minden olyan együttműködési megállapodásról, amelyet a szanálási hatóságok és az illetékes hatóságok e cikknek megfelelően kötöttek.

98. cikk

A bizalmas információk cseréje

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok, az illetékes hatóságok és az illetékes minisztériumok csak akkor cseréljenek bizalmas információkat – köztük helyreállítási terveket – az érintett harmadik országbeli hatóságokkal, ha a következő feltételek teljesülnek:

- a) az említett harmadik országbeli hatóságokra a 84. cikk által előírt szakmai titoktartási követelményekkel és előírásokkal minden érintett hatóság véleménye szerint egyenértékűnek minősülő követelmények és előírások vonatkoznak.

Amennyiben az információcsere személyes adatokra vonatkozik, az ilyen személyes adatok kezelésére és harmadik országbeli hatóságoknak való továbbítására a vonatkozó uniós és nemzeti adatvédelmi jogszabályok alkalmazandók.

- b) az információra az érintett harmadik országbeli hatóságoknak szükségük van a nemzeti jog szerinti – az ezen irányelv szerintiékhez hasonló – szanálási feladataik elvégzéséhez, és e bekezdés a) pontjára is figyelemmel, az információt nem használják fel semmilyen más célra.

(2) Ha a bizalmas információ másik tagállamból származik, a szanálási hatóságok, az illetékes hatóságok és az illetékes minisztériumok nem tehetik közzé ezt az információt az érintett harmadik országbeli hatóságok számára, kivéve, ha a következő feltételek teljesülnek:

- a) azon tagállam érintett hatósága, ahonnan az információ származik (az információt keletkeztető hatóság), hozzájárul a közzétételhez;

- b) az információt csak az információt keletkeztető hatóság által engedélyezett célból teszik közzé.

(3) E cikk alkalmazásában az információ akkor minősül bizalmasnak, ha az Unió joga szerinti titoktartási követelmények hatálya alá tartozik.

VII. CÍM

FINANSZÍROZÁSI RENDSZEREK

99. cikk

Finanszírozási rendszerek európai rendszere

Létrejön a finanszírozási rendszerek európai rendszere, amely a következőket foglalja magában:

- a) a 100. cikknek megfelelően létrehozott nemzeti finanszírozási rendszerek;

- b) a nemzeti finanszírozási rendszerek közötti kölcsönnyújtás a 106. cikknek megfelelően;

c) csoportszintű szanálás esetén a nemzeti finanszírozási rendszerek 107. cikkben említett kölcsönössége.

100. cikk

Szanálás-finanszírozási rendszerek létrehozására vonatkozó követelmény

(1) Annak biztosítása érdekében, hogy a szanálási hatóság hatékonyan alkalmazza a szanálási eszközöket és hatásköröket, a tagállamok finanszírozási rendszert vagy rendszereket hoznak létre.

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a finanszírozási rendszerek igénybevételét egy e célra kijelölt közhatóság vagy közigazgatási hatáskörrel felruházott hatóság rendelkezze el.

A finanszírozási rendszerek kizárólag a 31. és a 34. cikkben meghatározott szanálási célokkal és elvekkel összhangban használhatók fel.

(2) A tagállamok a betétbiztosítási rendszerekre vonatkozó finanszírozási rendszerekhez használt adminisztratív szerkezetet is felhasználhatják.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a finanszírozási rendszerek megfelelő pénzügyi forrásokkal rendelkezzenek.

(4) A (3) bekezdésben előírt célból a finanszírozási rendszerek rendelkeznek mindenképp:

a) a 103. cikkben meghatározott előzetes hozzájárulások beszedésére vonatkozó hatáskörrel a 102. cikkben megállapított célszint elérése céljából;

b) a 104. cikkben meghatározott utólagos rendkívüli hozzájárulások beszedésére vonatkozó hatáskörrel, amennyiben az a) pontban meghatározott hozzájárulások nem elegendőek és

c) kölcsönök felvételére és a 105. cikkben meghatározott egyéb támogatási formák igénybevételére vonatkozó hatáskörrel.

(5) A (6) bekezdésben engedélyezett esetek kivételével minden tagállam létrehozza saját nemzeti finanszírozási rendszerét egy olyan alapon keresztül, amelynek igénybevételét szanálási hatósága rendelheti el a 101. cikk (1) bekezdésében felsorolt célok érdekében.

(6) Az e cikk (5) bekezdésében foglalt rendelkezés ellenére a tagállamok az e cikk (1) bekezdésében előírt kötelezettségeik teljesítése céljából nemzeti finanszírozási rendszerüket úgy is létrehozhatják, hogy az a területükön engedélyezett intézményektől beszedett kötelező hozzájárulásokra támaszkodjon, melyek alapjául a 103. cikk (7) bekezdésében említett kritériumok szolgálnak, és amelyek kezelése nem a szanálási hatóságuk által irányított alapon keresztül történik –, feltéve, hogy az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) a hozzájárulások révén összegyűjtött összeg legalább a 102. cikk értelmében összegyűjtendő összeggel egyenlő;

b) a tagállam szanálási hatóságát megillető összeg egyenlő e hozzájárulások összegével, melyet a tagállam a szanálási hatóság kérésére – kizárólag a 101. cikkben felsorolt célokra történő felhasználásra – haladéktalanul annak rendelkezésére bocsát;

c) a tagállam tájékoztatja a Bizottságot arról, hogy él azon jogkörével, hogy finanszírozási rendszerét e bekezdés szerinti struktúrára alapozza;

d) a tagállam ezen a b) pontjában említett összegről legalább évenkénti rendszerességgel tájékoztatja a Bizottságot; továbbá

e) az e bekezdésben megállapított, eltérő explicit rendelkezés hiányában finanszírozási rendszere megfelel a 99.– 102. cikknek, a 103. cikk (1)–(4) és (6) bekezdésének, továbbá a 104– 109. cikknek

E bekezdés alkalmazásában a 102. cikkben meghatározott célszint elérése érdekében figyelembe veendő rendelkezésre álló pénzügyi eszközök közé sorolható bármely, a tagállamok által a 2010. június 17. és 2014. július 2. közötti időszak során létrehozott kötelező hozzájárulási rendszer keretében a területükön működő intézményektől a rendszerszintű kockázatokhoz, illetve az intézmények csődjéhez és szanálásához kapcsolódó költségek fedezése céljából beszedett kötelező hozzájárulás –, feltéve, hogy az adott tagállam teljesíti az e. címben foglalt rendelkezéseket. A betétbiztosítási rendszerekbe befizetett hozzájárulások nem számíthatók be a szanálásfinanszírozási rendszer 102. cikk szerinti célszintjének a teljesítésekor.

101. cikk

Szanálás-finanszírozási rendszerek alkalmazása

(1) A szanálási eszközök alkalmazásakor a szanálási hatóság a következő célból, kizárólag a szanálási eszközök hatékony alkalmazásának biztosításához szükséges mértékben használhatja a 100. cikknek megfelelően létrehozott finanszírozási rendszereket:

- a) a szanálás alatt álló intézmény, leányvállalatai, valamely áthidaló intézmény vagy vagyonkezelő szervezet eszközeinek és kötelezettségeinek garantálására;
- b) a szanálás alatt álló intézmény, leányvállalatai, valamely áthidaló intézmény vagy vagyonkezelő szervezet részére történő hitelnyújtásra;
- c) a szanálás alatt álló intézmény eszközeinek megvásárlására;
- d) áthidaló intézményhez és vagyonkezelő szervezethez nyújtott hozzájárulás céljára;
- e) a részvényeseknek vagy a hitelezőknek a 75. cikkel összhangban fizetendő kártérítés céljára;
- f) a szanálás alatt álló intézménybe történő befizetés céljára, amennyiben arra egyes hitelezők követeléseinek leírása vagy a kötelezettségek átalakítása helyett kerül sor, amennyiben a hitelezői feltőkésítést alkalmazzák, és a szanálási hatóság úgy dönt, hogy a 44. cikk (3)–(8) bekezdésével összhangban egyes hitelezőket kizár a hitelezői feltőkésítés hatálya alól;
- g) a többi finanszírozási rendszer számára a 106. cikkel összhangban, önkéntes alapon nyújtott kölcsönzés céljából;
- h) az a)–g) pontokban említett intézkedések bármely kombinációja céljára.

A finanszírozási rendszer az üzletértékesítési eszközzel összefüggésben az első albekezdésben említett intézkedésekhez a vásárló tekintetében vehető igénybe.

(2) A szanálásfinanszírozási rendszer közvetlenül nem használható valamely, az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet veszteségeinek a fedezésére, illetve az ilyen intézmény vagy szervezet feltőkésítésére. Abban az esetben, ha a szanálásfinanszírozási rendszernek az e cikk (1) bekezdése céljaira történő alkalmazása közvetve azt eredményezi, hogy valamely, az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet veszteségeinek egy része a szanálásfinanszírozási rendszerre hárul, a szanálásfinanszírozási rendszer igénybevételére vonatkozóan a 44. cikkben megállapított alapelveket kell alkalmazni.

102. cikk

Célszint

(1) A tagállamok biztosítják, hogy 2024. december 31-ig a finanszírozási rendszereik rendelkezésre álló pénzügyi eszközei elérjék a területükön engedélyezett összes intézmény biztosított betétei összegének legalább 1 %-át. A tagállamok az ezen összeget meghaladó célszinteket is előírhatnak.

(2) Az (1) bekezdésben említett kezdeti időszakban a finanszírozási rendszerekbe irányuló, a 103. cikk szerint beszédett hozzájárulásokat a célszint eléréséig a lehető legegyszerűsebben kell elosztani az időszak során, megfelelően figyelembe véve azonban az üzleti ciklusokat és azokat a hatásokat, amelyeket a prociklikus hozzájárulások gyakorolhatnak a hozzájáruló intézmények pénzügyi pozíciójára.

Abban az esetben, ha a finanszírozási rendszerek a tagállamok területén engedélyezett összes intézmény tekintetében a 2014/49/EU irányelv szerinti betétbiztosítás hatálya alá tartozó, fedezett betétek 0,5 %-át meghaladó kumulált kifizetéseket teljesítenek, a tagállamok legfeljebb négy évvel meghosszabbíthatják a kezdeti időszakot.

(3) Amennyiben az (1) bekezdésben említett kezdeti időszakot követően a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök összege az említett bekezdésben meghatározott célszint alá csökken, a célszint eléréséig ismét be kell szedni a 103. cikk szerinti szokásos hozzájárulásokat. Miután első alkalommal elérték a célszintet, ahol a rendelkezésre álló pénzügyi eszközöket megfelelően lecsökkentették a célszint kevesebb mint kétharmadára, az említett hozzájárulást úgy kell meghatározni, hogy az lehetővé tegye a célszint hat éven belüli elérését.

A rendszeres hozzájárulásnak megfelelően figyelembe kell venni az üzleti ciklus fázisát és azokat a hatásokat, amelyeket a prociklikus hozzájárulások eredményezhetnek az éves hozzájárulások e bekezdés tekintetében történő meghatározásakor.

(4) Az EBH-nak 2016. október 31-ig jelentést kell benyújtania a Bizottsághoz arra vonatkozó ajánlások kíséretében, hogy mi lenne a megfelelő referenciapont a szanalásfinanszírozási rendszer célszintjének meghatározásához, különösen kitérve arra, hogy a teljes kötelezettségállomány megfelelőbb alap-e a biztosított betéteknél.

(5) A (4) bekezdésben említett jelentés eredményei alapján a Bizottság adott esetben 2016. december 31-ig jogalkotási javaslatot terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé arról, hogy mi alapján határozzák meg a szanalásfinanszírozási rendszerek célszintjét.

103. cikk

Előzetes hozzájárulások

(1) A 102. cikkben meghatározott célszint elérése érdekében a tagállamok biztosítják, hogy a területükön engedélyezett intézmények legalább évente hozzájárulást fizessenek, az uniós fióktelepeket is beleértve.

(2) Az egyes intézmények hozzájárulását az intézmény biztosított betétekkel csökkentett (szavatolótőke nélküli) kötelezettségei összegének és a tagállam területén engedélyezett valamennyi intézmény aggregált, biztosított betétekkel csökkentett (szavatolótőke nélküli) kötelezettsége összegének az aránya alapján kell megállapítani.

E hozzájárulásokat ki kell igazítani az intézmények kockázati profiljának megfelelően, a (7) bekezdésnek megfelelően elfogadott kritériumokkal összhangban.

(3) Azon rendelkezésre álló pénzügyi eszközök, amelyeket a 102. cikkben meghatározott célszint elérése céljából figyelembe kell venni, magukban foglalhatják azokat a nem visszavonható fizetési kötelezettségvállalásokat is, amelyek harmadik felek jogaival nem terhelt, alacsony kockázatú eszközök biztosítékával teljes körűen fedezettek, szabadon értékesíthetők, és ki vannak jelölve a 101. cikk első bekezdésében meghatározott célokra (a szanalási hatóságok általi kizárólagos felhasználásra). A visszavonhatatlan fizetési kötelezettségek aránya nem haladhatja meg az e cikknek megfelelően beszédett hozzájárulás teljes összegének 30 %-át.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy az e cikkben meghatározott hozzájárulás-fizetési kötelezettség a nemzeti jog alapján érvényesíthető legyen és az esedékes hozzájárulások teljes mértékben befizetésre kerüljenek.

A tagállamok megfelelő szabályozási, számviteli, beszámolási és egyéb kötelezettségeket állapítanak meg az esedékes hozzájárulások teljes mértékű befizetésének biztosítása érdekében. A tagállamok biztosítják a hozzájárulások pontos befizetésének megfelelő ellenőrzésére szolgáló intézkedéseket. A tagállamok biztosítják azokat az intézkedéseket, amelyek célja a hozzájárulás-fizetés kijátszásának, elkerülésének vagy az azzal kapcsolatos visszaélésnek a megelőzése.

(5) Az e cikknek megfelelően beszedett összegeket csak a 101. cikk (1) bekezdésében meghatározott célokra lehet felhasználni.

(6) A 37., 38., 40., 41. és 42. cikkre figyelemmel a szanalás alatt álló intézménytől vagy az áthidaló intézménytől kapott összegek, a kamatok és a befektetések utáni egyéb jövedelmek, valamint bármely más jövedelem a finanszírozási rendszerekhez kerülhet.

(7) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 115. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el annak részletes meghatározása céljából, mit jelent a hozzájárulásnak az intézmények kockázati profiljával arányos, az e cikk (2) bekezdésében említett kiigazítása, a következők figyelembevételével:

- a) az intézmény kockázati kitettsége, beleértve kereskedelmi tevékenységének jelentőségét, mérlegen kívüli kitettségeit és a tőkeáttétel fokát;
- b) a társaság finanszírozási forrásainak és szabadon felhasználható, nagyfokú likviditással rendelkező eszközeinek stabilitása és diverzifikációja;
- c) az intézmény pénzügyi helyzete;
- d) annak valószínűsége, hogy az intézmény szanalás alá kerül;
- e) az intézmény által korábban kapott rendkívüli állami pénzügyi támogatás mértéke;
- f) az intézmény struktúrájának összetettsége és szanalhatósága;
- g) az intézmény jelentősége egy vagy több uniós tagállam pénzügyi rendszere stabilitásának vagy gazdaságának szempontjából;
- h) az intézmény részvétele egy intézményvédelmi rendszerben.

(8) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 115. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következők részletes meghatározása céljából:

- a) a (4) bekezdésben említett, a hozzájárulások tényleges befizetésének biztosítására irányuló nyilvántartási, számviteli, beszámolási és egyéb kötelezettségek;
- b) a (4) bekezdésben említett, a hozzájárulások szabályszerű befizetésének megfelelő ellenőrzésére szolgáló intézkedések.

104. cikk

Rendkívüli utólagos hozzájárulások

(1) Ha a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök nem elegendőek a finanszírozási rendszer alkalmazása kapcsán felmerült veszteségek, költségek vagy egyéb kiadások fedezéséhez, a tagállamok biztosítják, hogy ezeknek az összegeknek a fedezésére a területükön engedélyezett intézmények rendkívüli utólagos hozzájárulást fizessenek. Ezek a rendkívüli utólagos hozzájárulások a 103. cikk (2) bekezdésében meghatározott szabályoknak megfelelően kerülnek elosztásra az intézmények között.

A rendkívüli utólagos hozzájárulások nem haladhatják meg a 103. cikknek megfelelően meghatározott hozzájárulások éves összegének háromszorosát.

(2) Az e cikk alapján beszedett hozzájárulásokra a 103. cikk (4)–(8) bekezdései alkalmazandók.

(3) Amennyiben a hozzájárulás veszélyeztetné az intézmény likviditását vagy fizetőképességét, a szanálási hatóság teljesen vagy részlegesen elhalaszthatja az intézmény arra vonatkozó kötelezettségét, hogy a szanálásfinanszírozási rendszerbe rendkívüli utólagos hozzájárulást fizessen. Az ilyen halasztást legfeljebb 6 hónapos időtartamra lehet megadni, de az intézmény kérésére megújítható. Az ezen albekezdés alapján elhalasztott hozzájárulásra egy későbbi időpontban kerül sor, amikor a kifizetés már nem veszélyezteti az intézmény likviditását vagy fizetőképességét.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 115. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el azon körülmények és feltételek meghatározása céljából, amelyeknek esetén az e cikk (3) bekezdésének megfelelően az intézmény hozzájárulása elhalasztható.

105. cikk

Alternatív finanszírozási eszközök

A tagállamok biztosítják, hogy a joghatóságuk alatt működő finanszírozási rendszereknek lehetőségük legyen kölcsönfelvételre vagy a pénzügyi támogatás más formáinak igénybevételére intézményektől, pénzügyi vállalkozásoktól vagy egyéb harmadik felektől, amennyiben a 94. cikk szerint beszedett összegek nem elegendőek a finanszírozási rendszer alkalmazása kapcsán felmerült veszteségek, költségek vagy egyéb kiadások fedezésére, és a 104. cikkben előírt rendkívüli utólagos hozzájárulások nem állnak azonnal rendelkezésre vagy nem elegendőek.

106. cikk

Finanszírozási rendszerek közötti kölcsönnyújtás

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a joghatóságuk alatt működő finanszírozási rendszerek az összes többi uniós finanszírozási rendszertől kérelmezhesenek kölcsönt, amennyiben:

- a) a 103. cikk szerint beszedett összegek nem elegendőek a finanszírozási rendszer alkalmazása kapcsán felmerült veszteségek, költségek vagy egyéb kiadások fedezésére;
- b) a 104. cikkben előírt rendkívüli utólagos hozzájárulások nem állnak azonnal rendelkezésre; továbbá
- c) a 105. cikkben előírt alternatív finanszírozási rendszerek nem állnak azonnal, ésszerű feltételek mellett rendelkezésre.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a joghatóságuk alatt működő finanszírozási rendszerek jogosultak legyenek az (1) bekezdésben meghatározott körülmények esetén kölcsönt nyújtani más uniós finanszírozási rendszereknek.

(3) Az (1) bekezdés alapján benyújtott kérést követően a többi uniós finanszírozási rendszer mindegyike dönt arról, hogy nyújt-e kölcsönt a kérelmet benyújtó finanszírozási rendszernek. A tagállamok előírhatják, hogy az említett döntést az illetékes minisztériummal vagy a kormánnyal folytatott konzultációt követően vagy annak engedélyével kelljen meghozni. A határozatot megfelelő sürgősséggel kell meghozni.

(4) A kamatlábról, a törlesztési időszakról és a kölcsönök egyéb feltételeiről a kölcsönt felvevő finanszírozási rendszernek és azon többi finanszírozási rendszernek kell megállapodnia, amelyek a részvétel mellett döntöttek. Az összes részt vevő finanszírozási rendszer által nyújtott kölcsönre ugyanazon kamatlábat, törlesztési időszakot és egyéb feltételeket kell alkalmazni, kivéve, ha az összes részt vevő finanszírozási rendszer máshogy állapodott meg.

(5) Az egyes részt vevő szanálásfinanszírozási rendszerek által kölcsönzött összeg nagyságát az adott szanálásfinanszírozási rendszer tagállamában található biztosított betétek összegének és a részt vevő szanálásfinanszírozási rendszerek tagállamaiban található biztosított betétek aggregáltjának az aránya alapján kell megállapítani. E hozzájárulási arányok az összes részt vevő finanszírozási rendszer egyetértésével megváltoztathatók.

(6) Egy másik tagállam szanálásfinanszírozási rendszerének e cikk értelmében nyújtott, fennálló kölcsönt a kölcsönt nyújtó szanálásfinanszírozási rendszer eszközeként kell elszámolni, és beszámítható ez utóbbi finanszírozási rendszer célszintjébe.

107. cikk

A nemzeti finanszírozási rendszerek által csoportszintű szanálás esetén biztosított kölcsönösség

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a 91. vagy 92. cikkben meghatározott csoportszintű szanálás esetén e cikknek megfelelően a csoporthoz tartozó minden intézmény nemzeti finanszírozási rendszere hozzájáruljon a csoportszintű szanálás finanszírozásához.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a csoportszintű szanálási hatóságnak a csoporthoz tartozó intézmények szanálási hatóságaival folytatott konzultációt követően – szükség esetén a szanálási intézkedés megtétele előtt – finanszírozási tervet kell javasolnia, a 91. és a 92. cikkben előírt csoportszintű szanálási program részeként.

A finanszírozási tervet a 91. és a 92. cikkben előírt döntéshozatali eljárással összhangban kell elfogadni.

(3) A finanszírozási tervnek a következőket kell tartalmaznia:

- a) a 36. cikk szerinti értékelés az érintett csoporthoz tartozó vállalkozások tekintetében;
- b) az egyes érintett, csoporthoz tartozó vállalkozások által a szanálási eszközök alkalmazásának pillanatában elszámolható veszteségek;
- c) az egyes érintett, csoporthoz tartozó vállalkozások esetében az egyes részvényesi vagy hitelezői osztályokra háruló veszteségek;
- d) a betétbiztosítási rendszerek által a 109. cikk (1) bekezdésével összhangban esetlegesen fizetendő hozzájárulások;
- e) a szanálásfinanszírozási rendszerekből történő teljes hozzájárulás, valamint a hozzájáruláscélja és formája;
- f) az e) pontban említett teljes finanszírozási hozzájárulás kielégítéséhez szükséges, az egyes érintett, csoporthoz tartozó vállalkozások tagállamainak nemzeti finanszírozási rendszerei által a csoportszintű szanálás finanszírozáshoz nyújtandó hozzájárulás összegének a kiszámításához használt alap;
- g) az egyes érintett, csoporthoz tartozó vállalkozások nemzeti finanszírozási rendszerei által a csoportszintű szanálás finanszírozáshoz nyújtandó hozzájárulás összege, és e hozzájárulások formája;
- h) az érintett, csoporthoz tartozó vállalkozások tagállamainak finanszírozási rendszerei által a 105. cikkel összhangban intézményektől, pénzügyi vállalkozásoktól és más harmadik felektől felveendő kölcsön összege;
- i) azon időkeret, amelyen belül az érintett, csoporthoz tartozó vállalkozások tagállamai finanszírozási rendszereit használni lehet, és amelyet szükség szerint meg lehet hosszabbítani.

(4) A finanszírozási hozzájárulás arányításához használt, a (3) bekezdés e) pontjában említett alaphoz összhangban kell lennie az e cikk (5) bekezdésével és a csoportszintű szanalási tervben a 12. cikk (3) bekezdésének f) pontjával összhangban előírt elvekkel, kivéve, ha a finanszírozási terv más megállapodást tartalmaz.

(5) Ha a finanszírozási terv nem tartalmaz más megállapodást, az egyes nemzeti finanszírozási rendszerek hozzájárulásának kiszámításához használt alap meghatározásánál figyelembe kell venni különösen a következőket:

- a) az adott szanalásfinanszírozási rendszer tagállamában letelepedett intézmények és az 1. cikk b), c) vagy d) pontjában említett szervezetek által birtokolt, a kockázattal súlyozott eszközök aránya a csoport eszközeihez viszonyítva;
- b) az adott szanalásfinanszírozási rendszer tagállamában letelepedett intézmények és az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezetek által birtokolt eszközök aránya a csoport eszközeihez viszonyítva;
- c) a csoportszintű szanalást szükségessé tevő azon veszteségek aránya, amelyek az adott szanalásfinanszírozási rendszer tagállamában működő illetékes hatóságok felügyelete alá tartozó, csoporthoz tartozó vállalkozásokban keletkeztek; továbbá
- d) azon csoportszintű finanszírozási rendszerek azon forrásainak aránya, amelyek a finanszírozási terv szerint az adott szanalásfinanszírozási rendszer tagállamában székhellyel rendelkező, csoporthoz tartozó vállalkozások közvetlen megsegítésére használhatók.

(6) A (2) bekezdés sérelme nélkül a tagállamok szabályokat és eljárásokat állapítanak meg előzetesen annak biztosítására, hogy az összes nemzeti finanszírozási rendszer haladéktalanul teljesíteni tudja hozzájárulását a csoportszintű szanalás finanszírozásához.

(7) E cikk alkalmazásában a tagállamok biztosítják, hogy a csoportfinanszírozási rendszereknek a 105. cikkben meghatározott feltételek alapján lehetőségük legyen kölcsönfelvételre vagy más formájú pénzügyi támogatás igénybevételeire intézményektől, pénzügyi vállalkozásoktól, vagy egyéb harmadik felektől.

(8) A tagállamok biztosítják, hogy a joghatóságuk alatt működő nemzeti finanszírozási rendszerek garanciát nyújthassanak a csoportfinanszírozási rendszerek által a (7) bekezdéssel összhangban felvett kölcsönökhöz.

(9) A tagállamok biztosítják, hogy a csoportfinanszírozási rendszerek alkalmazásából eredő bármely jövedelem vagy haszon a szanalás finanszírozásához való hozzájárulásuk mértékének megfelelően a nemzeti finanszírozási rendszerekhez kerüljön, a (2) bekezdésben meghatározottak szerint.

108. cikk

Betétek besorolása a kielégítési sorrendbe

A tagállamok biztosítják, hogy a rendes fizetésektelenségi eljárásra irányadó nemzeti jogszabályokban:

- a) a következők ugyanazon besorolási szinten állnak, amely szint megelőzi a rendes, nem biztosított és nem elsőbbségi hitelezők követeléseit el a besorolásban:
 - i. a természetes személyek, valamint a mikro-, kis és középvállalkozások biztosítható betéteinek azon része, amely meghaladja a 2014/49/EU irányelv 6. cikkének (1) bekezdésében meghatározott kártalanítási összeghatárt;
 - ii. a természetes személyek, valamint a mikro-, kis és középvállalkozások betétei, amelyek biztosíthatóak lennének, ha nem az Unión belül letelepedett intézmények Unión kívüli fióktelepei révén eszközölték volna.

b) a következők ugyanazon besorolási szinten állnak, amely szint megelőzi az a) pontban meghatározott szintet:

i. biztosított betétek;

ii. fizetésképtelenség esetén a biztosított betéttel rendelkező betétesek jogutódjává és kötelezettségeinek viselőjévé váló betétbiztosítási rendszerek.

109. cikk

Betétbiztosítási rendszerek alkalmazása a szanálással összefüggésben

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok szanálási intézkedése esetén és feltéve, hogy ez az intézkedés biztosítja, hogy a betétesek továbbra is hozzáférhessenek betéteikhez, az a betétbiztosítási rendszer, amelyhez a szanálás alatt álló intézmény tartozik, feleljen a következőkért:

a) amennyiben a hitelezői feltőkésítést alkalmazzák, az az összeg, amellyel a biztosított betétek követeléseit csökkentették volna az intézmény veszteségeinek a 46. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti fedezése céljából abban az esetben, ha a biztosított betétekre kiterjedt volna a hitelezői feltőkésítés hatálya, és ha ugyanakkora mértékben csökkentették volna azokat, mint a rendes fizetésképtelenségi eljárásra irányadó nemzeti jogszabályok szerint a kielégítési sorrendben azonos helyet elfoglaló hitelezők követeléseit; vagy

b) amennyiben egy vagy több, a hitelezői feltőkésítéstől eltérő szanálási eszközt alkalmaznak, azon veszteségek összege, amely a biztosított betétesekre hárult volna, amennyiben a biztosított betétesek a rendes fizetésképtelenségi eljárásra irányadó nemzeti jogszabályok szerint a kielégítési sorrendben azonos helyet elfoglaló hitelezőkre hárulóval arányos mértékű veszteséget szenvedtek volna el.

A betétbiztosítási rendszer felelőssége egyetlen esetben sem haladhatja meg annak a veszteségnek az összegét, amelyet abban az esetben kellett volna viselnie, ha az intézményt rendes fizetésképtelenségi eljárás keretében számolják fel.

Amennyiben a hitelezői feltőkésítést alkalmazzák, a betétbiztosítási rendszer számára nem írható elő, hogy hozzájáruljon az intézmény vagy az áthidaló intézmény a 46. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerinti feltőkésítésének költségeihez.

Ha a 74. cikk szerinti értékelés megállapítja, hogy a betétbiztosítási rendszer nagyobb mértékben járult hozzá a szanáláshoz, mint amekkora nettó veszteséget az intézmény rendes fizetésképtelenségi eljárás keretében végrehajtott felszámolása során szenvedett volna el, a betétbiztosítási rendszer jogosult arra, hogy a szanálásfinanszírozási rendszerből a 75. cikkel összhangban megkapja a különbözet összegét.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy azon összeg meghatározása, mely összeg erejéig a betétbiztosítási rendszer e cikk (1) bekezdésével összhangban felelős, megfeleljen a 36. cikk (2) bekezdésében megállapított feltételeknek.

(3) A betétbiztosítási rendszer által az (1) bekezdés alkalmazásában tett hozzájárulás készpénzben fizetendő.

(4) Amennyiben valamely szanálás alatt álló intézmény biztosítható betéteit vagyoneértékesítési vagy áthidaló intézményi eszköz révén egy másik vállalkozáshoz átadják, a betéteseknek nem lehetnek a 2014/49/EU irányelv szerinti követeléseik a betétbiztosítási rendszerrel szemben a szanálás alatt álló intézménynél levő betéteik azon részével összefüggésben, amelyeket nem adtak át, feltéve, hogy az átadott eszközök összege egyenlő a 2014/49/EU irányelv 6. cikkében meghatározott aggregált kártalanítási összeghatárral, vagy meghaladja azt.

(5) Az (1)–(4) bekezdés ellenére, amennyiben a betétbiztosítási rendszer számára rendelkezésre álló pénzügyi eszközök annak megfelelően felhasználtak és azokat ennek megfelelően a betétbiztosítási rendszer célszintjének kevesebb mint kétharmadára lecsökkentették, a betétbiztosítási rendszerhez való szokásos hozzájárulást úgy kell meghatározni, hogy az lehetővé tegye a célszint hat éven belüli elérését.

A betétbiztosítási rendszer kötelezettsége semmi esetben nem lehet nagyobb a 2014/49/EU irányelv 10. cikke által előírt célszint 50 %-a. A tagállamok a nemzeti bankszektoruk sajátosságainak figyelembevételével megállapíthatnak 50 %-nál nagyobb százalékkértéket.

A betétbiztosítási rendszer hozzájárulása ezen irányelv szerint semmilyen körülmények között nem haladhatja meg azon veszteségeket, amelyeket rendes fizetésképtelenségi eljárás keretében végrehajtott felszámolás során szenvedett volna el.

VIII. CÍM

SZANKCIÓK

110. cikk

Közigazgatási szankciók és egyéb adminisztratív intézkedések

(1) Annak sérelme nélkül, hogy a tagállamoknak joguk van büntetőjogi szankciókról rendelkezni és ilyen szankciókat kiszabni, a tagállamok szabályokat állapítanak meg az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó közigazgatási szankciókra és egyéb adminisztratív intézkedésekre vonatkozóan, és megtesznek minden szükséges intézkedést azok végrehajtásának biztosítása érdekében. Amennyiben a tagállamok úgy határoznak, hogy a tagállami büntetőjog hatálya alá tartozó jogsértésekre vonatkozó közigazgatási szankciók tekintetében nem határoznak meg szabályokat; közlik a Bizottsággal a vonatkozó büntetőjogi rendelkezéseket. A közigazgatási szankcióknak és egyéb adminisztratív intézkedéseknek hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben az első bekezdésben említett kötelezettségek intézményekre, pénzügyi vállalkozásokra és EU-szintű anyavállalatokra vonatkoznak, a kötelezettségek megsértése esetén – a nemzeti jogban meghatározott feltételekkel – adminisztratív szankciókat lehessen alkalmazni a vezető testület tagjaira és más olyan természetes személyekre, akik a nemzeti jog alapján felelősek a jogsértésért.

(3) A jelen irányelvben előírt adminisztratív szankcionálási hatáskört – a jogsértés típusától függően – a szanálási hatóságokra vagy az illetékes hatóságokra kell ruházni. A szanálási hatóságokat és az illetékes hatóságokat fel kell ruházni minden olyan információgyűjtési és vizsgálati hatáskörrel, amely feladataik ellátásához szükséges. A szanálási hatóságok és az illetékes hatóságok szankcionálási hatáskörük gyakorlása során szorosan együttműködnek annak biztosítása érdekében, hogy az adminisztratív szankciók vagy egyéb adminisztratív intézkedések elérjék a kívánt hatást, és a több tagállamra kiterjedő esetek kezelése során koordinálják intézkedéseiket.

(4) A szanálási hatóságoknak és az illetékes hatóságoknak az ezen irányelvvel és a nemzeti joggal összhangban valamelyik alábbi módon kell gyakorolniuk a közigazgatási szankcionálási hatáskörüket:

- a) közvetlenül,
- b) más hatóságokkal együttműködésben;
- c) oly módon, hogy felelősségüket megtartva más hatóságokra ruházzák át hatásköreiket,
- d) az illetékes igazságügyi hatóságokhoz benyújtott kérelem útján.

111. cikk

Különös rendelkezések

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseik szankciókat és egyéb közigazgatási intézkedéseket írjanak elő legalább az alábbi esetekre:

- a) az 5. vagy a 7. cikket megsértve nem kerül sor a helyreállítási tervek és a csoportszintű helyreállítási tervek elkészítésére, naprakészen tartására, illetőleg aktualizálására;

- b) a 25. cikket megsértve nem kerül sor az illetékes hatóság arról való értesítésére, hogy csoporton belüli pénzügyi támogatás nyújtásának szándéka áll fenn;
- c) a 11. cikket megsértve nem kerül sor a szanalási tervek elkészítéséhez szükséges valamennyi információ biztosítására;
- d) a 81. cikk (1) bekezdését megsértve az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet vezető testülete nem értesíti az illetékes hatóságot arról, hogy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet fizetéképtelen, vagy valószínűleg fizetéképtelenné válik.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett esetekben az alkalmazható közigazgatási szankciók és egyéb intézkedések magukban foglalják legalább a következőket:

- a) nyilvános nyilatkozat, amely megnevezi a felelős természetes személyt, intézményt, pénzügyi vállalkozást, EU-szintű anyavállalatot vagy egyéb jogi személyt, valamint a jogsértés természetét;
- b) végzés, amely előírja a felelős természetes vagy jogi személy számára, hogy hagyjon fel az adott magatartással, és tartózkodjon a magatartás megismétlésétől;
- c) az 1. cikk b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet vezető testülete, illetve felsőbb vezetősége felelősnek tartott tagjának vagy bármely más, felelősnek tartott természetes személynek az ideiglenes eltiltása az intézmények vagy az 1. cikk b), c) vagy d) pontjában említett szervezetek vezető funkcióinak gyakorlásától;
- d) jogi személy esetében a jogi személy előző üzleti évi teljes éves nettó árbevétele legfeljebb 10 %-ának megfelelő közigazgatási bírság. Ha a jogi személy egy anyavállalat leányvállalata, a vonatkozó árbevétel a legfelső szintű anyavállalat konszolidált beszámolójából eredő, előző üzleti évi árbevétel;
- e) természetes személy esetében a közigazgatási bírság 5 000 000 euróig terjedő összeg, illetve azokban a tagállamokban, amelyekben nem az euro a hivatalos pénznem, a nemzeti pénznemben 2014. július 2-án az említett összegnek megfelelő érték;
- f) közigazgatási bírság a jogsértésből származó haszon összegének legfeljebb kétszereséig, ha a haszon meghatározható.

112. cikk

A közigazgatási szankciók nyilvánosságra hozatala

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a szanalási hatóságok és az illetékes hatóságok nyilvánosságra hozzák hivatalos honlapjukon azokat a közigazgatási szankciókat, amelyeket az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezések megsértése miatt kivetettek, ha azok ellen nem fellebbeztek vagy a fellebbezési jogot már kimerítették. A nyilvánosságra hozatalt a szankcióval sújtott természetes vagy jogi személynek a határozatról való értesítését követően haladéktalanul meg kell tenni, feltüntetve a jogsértés fajtáját és jellegét, valamint azon természetes vagy jogi személy kilétét is, akire, vagy amelyre a szankciót kivetették.

Ha a tagállamok engedélyezik a nem jogerős szankciók nyilvánosságra hozatalát, a szanalási hatóságok és az illetékes hatóságoknak haladéktalanul közzé kell tenniük honlapjukon az azzal kapcsolatos információkat, hogy a fellebbezés milyen szakaszban van, és mi lett annak az eredménye.

(2) A szanalási hatóságoknak és az illetékes hatóságoknak a tagállami jognak megfelelő módon, név nélkül kell közzétenniük az általuk kivetett szankciókat bármely alábbi körülmény fennállása esetén:

- a) ha a szankciót természetes személyre szabták ki, és a személyes adatok nyilvánosságra hozatala az ilyen adatok nyilvánosságra hozatalának arányosságára vonatkozó kötelező előzetes értékelés alapján aránytalanul bizonyul;

- b) ha a nyilvánosságra hozatal veszélyeztetné a pénzügyi piacok stabilitását vagy valamely folyamatban lévő bűnügyi nyomozást;
- c) ha a nyilvánosságra hozatal, amennyiben meghatározható, aránytalan veszteséget okozna az intézményeknek vagy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezeteknek vagy az érintett természetes személyeknek.

Ezekben az esetekben alternatív megoldásként az érintett adatok nyilvánosságra hozatala ésszerű ideig elhalasztható, amennyiben ezen időszak során a név nélküli nyilvánosságra hozatal indokai előreláthatólag meg fognak szűnni.

(3) A szanalási hatóságoknak és az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy az e cikkel összhangban nyilvánosságra hozott információk legalább öt évig fenn maradjanak a hivatalos honlapjukon. A nyilvánosságra hozott személyes adatokat csak annyi ideig lehet a szanalási hatóság vagy az illetékes hatóság honlapján tartani, ameddig ez az alkalmazandó adatvédelmi szabályok alapján szükséges.

(4) Az EBH 2016. július 3-ig jelentést nyújt be a Bizottságnak a szankciók tagállamok általi, (2) bekezdés szerinti név nélküli nyilvánosságra hozataláról és különösen arról, hogy e tekintetben jelentős eltérések mutatkoztak-e a tagállamok között. A jelentés beszámol minden olyan jelentős eltérésről, amely a tagállamoknak a szankciók nyilvánosságra hozatalára vonatkozó nemzeti jogszabályai alapján a szankciók nyilvánosságra hozatalának időtartama tekintetében fennáll.

113. cikk

Központi adatbázis fenntartása az EBH által

(1) A szanalási hatóságoknak és az illetékes hatóságoknak a 84. cikkben említett, a szakmai titoktartásra vonatkozó előírások mellett tájékoztatniuk kell az EBH-t a 111. cikk alapján általuk kivetett összes közigazgatási szankcióról, valamint az azzal kapcsolatos információkról, hogy a fellebbezés milyen szakaszban van, és mi lett annak az eredménye. Az EBH a bejelentett szankciókról kizárólag a szanalási hatóságok közötti információcseré céljából központi adatbázist tart fenn, amelyhez kizárólag a szanalási hatóságok férhetnek hozzá, és amelyet a szanalási hatóságok által szolgáltatott információk alapján frissít. Az EBH a hozzá bejelentett szankciókról kizárólag az illetékes hatóságok közötti információcseré céljából központi adatbázist tart fenn, amelyhez kizárólag az illetékes hatóságok férhetnek hozzá, és amelyet az illetékes hatóságok által szolgáltatott információk alapján frissít.

(2) Az EBH honlapot tart fenn, amelyen linkek találhatóak az egyes szanalási hatóságok, illetve az egyes illetékes hatóságok által a 112. cikk szerint nyilvánosságra hozott szankciókhoz, és amely feltünteti, hogy az egyes tagállamok milyen időtartamra hozzák nyilvánosságra a szankciókat.

114. cikk

Szankciók hatékony alkalmazása és a szankcionálási hatáskör illetékes hatóságok és szanalási hatóságok általi gyakorlása

A tagállamok biztosítják, hogy a közigazgatási szankciók vagy egyéb közigazgatási intézkedések típusának és a közigazgatási bírság mértékének meghatározásakor az illetékes hatóságok és szanalási hatóságok vegyenek figyelembe minden lényeges körülményt, beleértve adott esetben a következőket:

- a) a jogsértés súlyossága és időtartama;
- b) az érintett természetes vagy jogi személy felelősségének mértéke;
- c) a felelős természetes vagy jogi személy pénzügyi ereje, például a felelős jogi személy teljes árbevételében vagy a felelős természetes személy éves jövedelmében kifejezve;
- d) a felelős természetes vagy jogi személy által elért nyereség vagy elkerült veszteség összege, amennyiben ezek meghatározhatók;

- e) a jogsértés által harmadik feleknek okozott veszteség, amennyiben meghatározható;
- f) a felelős természetes vagy jogi személy illetékes hatósággal és szanalási hatósággal való együttműködésének szintjét;
- g) a felelős természetes vagy jogi személy által elkövetett korábbi jogsértések;
- h) a jogsértés esetleges rendszerszintű következményei.

IX. CÍM

VÉGREHAJTÁSI HATÁSKÖRÖK

115. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit e cikk határozza meg.

(2) A 2. cikk második bekezdésében, a 44. cikk (11) bekezdésében, a 76. cikk (4) bekezdésében, a 103. cikk (7) és (8) bekezdésében, valamint a 104. cikk (4) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó bizottsági felhatalmazás a 2014. július 2-től számított határozatlan időtartamra szól.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 2. cikk második bekezdésében, a 44. cikk (11) bekezdésében, a 76. cikk (4) bekezdésében, a 103. cikk (7) és (8) bekezdésében, valamint a 104. cikk (4) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(5) A 2. cikk második bekezdése, a 44. cikk (11) bekezdése, a 76. cikk (4) bekezdése, a 103. cikk (7) és (8) bekezdése vagy a 104. cikk (4) bekezdése alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlament és a Tanács értesítését követő három hónapos időtartam leteltéig sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt kifogást a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen, vagy ha az Európai Parlament és a Tanács ezen időtartam leteltét megelőzően egyaránt arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem emel kifogást. Ezen időtartam az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére három hónappal meghosszabbodik.

(6) A Bizottság nem fogad el felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat, amennyiben az Európai Parlament rendelkezésére álló ellenőrzési idő a hosszabbítással együtt is öt hónap alá csökken a szünet miatt.

X. CÍM

A 82/891/EGK, a 2001/24/EK, a 2002/47/EK, a 2004/25/EK, a 2005/56/EK, a 2007/36/EK, a 2011/35/EU, a 2012/30/EU ÉS a 2013/36/EU IRÁNYELV, VALAMINT AZ 1093/2010/EU ÉS A 648/2012/EU RENDELET MÓDOSÍTÁSAI

116. cikk

A 82/891/EGK irányelv módosítása

A 82/891/EGK irányelv 1. cikkének (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A 2011/35/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 1. cikkének (2), (3) és (4) bekezdése alkalmazandó.

(*) A részvénytársaságok egyesüléséről szóló, 2011. április 5-i 2011/35/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 110., 2011.4.29., 1. o.).”

117. cikk

A 2001/24/EK irányelv módosításai

A 2001/24/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 1. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(3) Ez az irányelv az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 4. cikke (1) bekezdésének (2) pontjában meghatározott befektetési vállalkozásokra és e befektetési vállalkozásoknak a központi irodájuk helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban létesített fióktelepeire is alkalmazandó.

(4) A 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben (**) meghatározott szanalási eszközök alkalmazása, illetve szanalási hatáskörök gyakorlása esetén ezen irányelv a 2014/59/EU irányelv hatálya alá tartozó pénzügyi vállalkozásokra, vállalkozásokra és anyavállalatokra is alkalmazandó.

(5) Ezen irányelv értesítésre vonatkozó 4. és 7. cikke nem alkalmazandó, ha a 2014/59/EU irányelv 83. cikke alkalmazandó.

(6) Ezen irányelv szakmai titoktartásra vonatkozó 33. cikke nem alkalmazandó, ha a 2014/59/EU irányelv 84. cikke alkalmazandó

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

(**) Az Európai Parlament és a Tanács 2014.május 15-i 2014/59/EU irányelve a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanalását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173, 2014.6.12., 190 o.).”

2. A 2. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

- »székhely szerinti tagállam«: az 575/2013/EU rendelet* 4. cikke (1) bekezdése 43. pontjában meghatározott székhely szerinti tagállam;
- »fogadó tagállam«: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 44. pontjában meghatározott fogadó tagállam;
- »fióktelep«: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 17. pontjában meghatározott fióktelep;
- »illetékes hatóság«: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 40. pontjában meghatározott illetékes hatóság, vagy a 2014/59/EU irányelv 2. cikke (17) bekezdése értelmében vett szanalási hatóság, az azon irányelv szerint hozott átszervezési intézkedések tekintetében;

- »vagyongfelügyelő»: a közigazgatási, illetve igazságügyi hatóságok által kijelölt személy vagy szerv, akinek, illetve amelynek feladata a reorganizációs intézkedések végrehajtása;
- »közigazgatási, illetve igazságügyi hatóságok»: a tagállamok reorganizációs intézkedésekben, illetve felszámolási eljárásban illetékes közigazgatási, illetve igazságügyi hatóságai;
- »reorganizációs intézkedések»: azok az intézkedések, amelyek célja egy a 2013/575/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 2. pontjában meghatározott hitelintézet vagy befektetési vállalkozás pénzügyi helyzetének megőrzése vagy helyreállítása, és amelyek érinthetik harmadik személyek korábban megszerzett jogait, ideértve a kifizetések felfüggesztésének, a végrehajtási intézkedések felfüggesztésének vagy a követelések csökkentésének a lehetőségét is; ezek az intézkedések magukban foglalják a 2014/59/EU irányelvben előírt szanálási eszközök alkalmazását és szanálási hatáskörök gyakorlását;
- »felszámoló»: a közigazgatási, illetve igazságügyi hatóságok által kijelölt személy vagy szerv, akinek, illetve amelynek feladata a felszámolási eljárás lebonyolítása;
- »felszámolási eljárás»: egy tagállam közigazgatási, illetve igazságügyi hatóságai által indított és figyelemmel kísért eljárások összessége, amelyek célja az eszközöknek az adott hatóságok felügyelete alatt történő értékesítése, ideértve azt az esetet is, amikor az eljárás egyezség vagy más hasonló intézkedés következtében megszűnik;
- »szabályozott piac»: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 21. pontjában meghatározott szabályozott piac (*)
- „eszköz”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 50. pontjának b) alpontjában meghatározott pénzügyi eszköz;

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2014. május 15-i 2014/65/EU irányelve a pénzügyi eszközök piacáról és a 2002/92/EK és a 2011/61/EU irányelv módosításáról (HL L 173, 2014.6.12., 349 o.)”

3. A 25. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„25. cikk

Nettósítási megállapodások

A 2014/59/EU irányelv 68. és 71. cikke sérelme nélkül a nettósítási megállapodásokat kizárólag az ilyen megállapodásokat szabályozó szerződésekre vonatkozó jog szabályozza.”

4. A 26. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„26. cikk

Visszavásárlási megállapodások

A 2014/59/EU irányelv 68. és 71. cikke, valamint ezen irányelv 24. cikke sérelme nélkül a repomegállapodásokat kizárólag az ilyen megállapodásokat szabályozó szerződésekre vonatkozó jog szabályozza.”

118. cikk

A 2002/47/EK irányelv módosítása

A 2002/47/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 1. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(6) Ezen irányelv 4.–7. cikke nem alkalmazandó pénzügyi biztosítéki megállapodások érvényesítésének korlátozására vagy értékpapírokból álló pénzügyi biztosítékról szóló megállapodások hatályának korlátozására, a helyreállításról és szanalásról szóló 2014/59/EU irányelv IV. címének V. vagy VI. fejezete értelmében megállapított pozíciólezáró nettósítási rendelkezésre vagy egymással szembeni elszámolásra vonatkozó megállapodásra, vagy bármilyen efféle, a tagállam jogában biztosított hasonló jogkörök értelmében a (2) bekezdés c) pontjának iv. alpontjában és d) pontjában említett, legalább a helyreállításról és szanalásról szóló 2014/59/EU irányelv IV. címének VII. fejezetében rögzített biztosítékokkal egyenértékű biztosítékokkal rendelkező szervezetek rendezett szanalásának előmozdítása érdekében meghatározott korlátozásokra. (*)

(*) A hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanalását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2014. május 15-i 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 173, 2014.6.12., 190 o.)”

2. A 9a. cikke helyébe a következő szöveg lép:

„9a. cikk

A 2008/48/EK és a 2014/59/EU irányelv.

Ezen irányelv nem sérti a 2008/48/EK és a 2014/59/EU irányelvet.”

119. cikk

A 2004/25/EK irányelv módosítása

A 2004/25/EK irányelv 4. cikkének (5) bekezdése az alábbi albekezdéssel egészül ki:

„A tagállamok biztosítják, hogy a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) IV. címében meghatározott szanalási eszközök, hatáskörök és eszközök igénybevétele esetén ezen irányelv 5. cikkének (1) bekezdése nem alkalmazandó.

(*) A hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanalását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2014. május 15-i 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 173, 2014.6.12., 190 o.)”

120. cikk

A 2005/56/EK irányelv módosítása

A 2005/56/EK irányelv 3. cikke a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) A tagállamok biztosítják, hogy ez az irányelv ne legyen alkalmazandó az olyan társaságra vagy társaságokra, amelyek a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) IV. címében meghatározott szanalási eszközök, hatáskörök és eszközök alkalmazásának hatálya alá tartoznak.

(*) A hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanalását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2014. május 15-i 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 173, 2014.6.12., 190 o.)”

121. cikk

A 2007/36/EK irányelv módosítása

A 2007/36/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 1. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) A tagállamok biztosítják, hogy a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) IV. címében meghatározott szanalási eszközök, hatáskörök és eszközök igénybevétele esetén ezen irányelv nem alkalmazandó.

(*) A hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanalását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2014. május 15-i 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 173, 2014.6.12., 190 o.).”

2. Az 5. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(5) A tagállamok biztosítják, hogy a 2014/59/EU irányelv alkalmazásában a közgyűlés az érvényesen leadott szavazatok kétharmados többségével határozhasson vagy módosíthassa az alapszabályt annak előírása tekintetében, hogy a tőkeemelésről döntő közgyűlést az e cikk (1) bekezdésében meghatározottnál rövidebb időn belül össze lehessen hívni – feltéve, hogy erre a közgyűlésre nem az összehívástól számított tíz naptári napon belül kerül sor, a 2014/59/EU irányelv 27. vagy 29. cikkében foglalt feltételek (korai beavatkozást kiváltó feltételek) teljesülnek, és a tőkeemelés az említett irányelv 32. és 33. cikkében meghatározott szanalási feltételek teljesülésének elkerüléséhez szükséges.

(6) Az (5) bekezdés alkalmazásában a 6. cikk (3) bekezdésében minden tagállam számára előírt, időtartam meghatározására vonatkozó kötelezettség, a 6. cikk (4) bekezdésében előírt, a felülvizsgált napirend kellő időben történő hozzáférhetővé tételére vonatkozó kötelezettség, valamint a 7. cikk (3) bekezdésében minden tagállam számára előírt, egységes fordulónap meghatározására vonatkozó kötelezettség nem alkalmazandó.”.

122. cikk

A 2011/35/EU irányelv módosítása

A 2011/35/EU irányelv 1. cikke a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) A tagállamok biztosítják, hogy ez az irányelv ne legyen alkalmazandó az olyan társaságra vagy társaságokra, amelyek a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) IV. címében meghatározott szanalási eszközök, hatáskörök és eszközök alkalmazásának hatálya alá tartoznak.

(*) A hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanalását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2014. május 15-i 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 173, 2014.6.12., 190 o.).”

123. cikk

A 2012/30/EU irányelv módosítása

A 2012/30/EU irányelv 45. cikke a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) A tagállamok biztosítják, hogy a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) IV. címében meghatározott szanálási hatáskörök és eszközök igénybevétele esetén ezen irányelv 10. cikke, 19. cikkének (1) bekezdése, 29. cikkének (1), (2) és (3) bekezdése, 31. cikkének (2) bekezdése, 33–36. cikke, valamint 40., 41., és 42. cikke ne legyen alkalmazandó.

(*) A hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2014. május 15-i 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 173, 2014.6.12., 190 o.)”

124. cikk

A 2013/36/EU irányelv módosítása

A 2013/36/EU irányelv 74. cikkéből a (4) bekezdést el kell hagyni.

125. cikk

Az 1093/2010/EU rendelet módosítása

Az 1093/2010/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. A 4. cikk 2. pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„2. »illetékes hatóság«:

- i. az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 40. pontjában, valamint a 2007/64/EK és a 2009/110/EK irányelvben meghatározott illetékes hatóság;
- ii. a 2002/65/EK és a 2005/60/EK irányelv tekintetében azon hatáskörrel rendelkező hatóságok, amelyek biztosítják, hogy a hitelintézetek és pénzügyi vállalkozások megfeleljenek ezen irányelvek előírásainak;
- iii. a 2014/49/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) tekintetében az említett irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 18) pontjában meghatározott kijelölt hatóság;
- iv. a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (**) tekintetében az említett irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 18. pontjában meghatározott szanálási hatóság.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2014. április 16-i 2014/49/EU irányelve a betétbiztosítási rendszerekről, (HL L 173, 2014.6.12., 149 o.).

(**) Az Európai Parlament és a Tanács 2014. május 15-i 2014/59/EU irányelve a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173, 2014.6.12., 190 o.)”

2. A 40. cikk (6) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„A 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv alkalmazási körében eljárva a felügyeleti tanácsnak az (1) bekezdés b) pontjában említett tagjához csatlakozhat a tagállamok szanálási hatóságának képviselője, aki nem rendelkezik szavazati joggal.”.

126. cikk

Az 648/2012/EU rendelet módosítása

A 648/2012/EU rendelet 81. cikkének (3) bekezdése az alábbi ponttal egészül ki:

„k) a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 3. cikke szerint kijelölt szanálási hatóságok.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2014. május 15-i 2014/59/EU irányelve a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173, 2014.6.12., 190 o.)”

XI. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

127. cikk

EBH Szanálási Bizottság

Az EBH az ezen irányelvben előírt határozatainak előkészítése céljából az 1093/2010/EU rendelet 41. cikke szerinti állandó belső bizottságot hoz létre, melyeket annak 44. cikkének megfelelően kell meghozni, beleértve a szabályozás- és végrehajtás-technikai standardtervezetekre vonatkozó határozatokat, melyek a szanálási hatóságokra ruházott feladatokra vonatkoznak. Különösen az 1093/2010/EU rendelet 38. cikkének (1) bekezdésével összhangban az EBH biztosítja, hogy a határozatok semmilyen módon nem ütköznek a tagállamok költségvetési hatáskörével. A belső bizottság az ezen irányelv 3. cikkében említett szanálási hatóságokból áll.

Ezen irányelv alkalmazásában az EIOPA és az EBH az 1093/2010/EU rendelet, az 1094/2010/EU rendelet és az 1095/2010/EU rendelet 54. cikkével létrehozott európai felügyeleti hatóságok vegyes bizottsága keretében együttműködik az EÉPH-val és az EBFH-val.

Ezen irányelv alkalmazásában az EBH biztosítja, hogy a szanálási bizottság és az 1093/2010/EU rendeletben említett egyéb funkciók szerkezetileg elkülönülnek egymástól. A szanálási bizottság elősegíti a szanálási tervek kifejlesztését és koordinálását, valamint módszereket dolgoz ki a csődhelyzetben lévő pénzügyi vállalkozások szanálására.

128. cikk

Az EBH-val folytatott együttműködés

Az illetékes hatóságok és a szanálási hatóságok – ezen irányelv céljából és az 1093/2010/EU rendelettel összhangban – együttműködnek az EBH-val.

Az illetékes hatóságok és a szanálási hatóságok haladéktalanul az EBH rendelkezésére bocsátják feladatainak az 1093/2010/EU rendelet 35. cikkének megfelelően történő ellátásához szükséges valamennyi információt.

129. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság 2018. június 1-jéig felülvizsgálja ezen irányelv végrehajtását, és jelentést nyújt be arról az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. Mindenekelőtt az alábbiakat értékeli:

- a) az EBH-nak a 4. cikk (7) bekezdésében említett jelentése alapján a módosítások szükségességét a nemzeti szintű eltérések minimalizálása céljából;
- b) az EBH-nak a 45. cikk (19) bekezdésében említett jelentése alapján a módosítások szükségességét a nemzeti szintű eltérések minimalizálása céljából;
- c) az ezen irányelvben az EBH-ra ruházott szerep működése és hatékonysága, beleértve a közvetítő szerep betöltését is.

E jelentéshez adott esetben jogalkotási javaslatot is kell csatolni.

Az első albekezdésben előírt felülvizsgálat ellenére a Bizottság 2017. július 3-ig külön felülvizsgálja a 13., a 18. és a 45. cikk alkalmazását az EBH kötelező jellegű közvetítési jogköre tekintetében, a pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó jogi szabályozás jövőbeli alakulásának a figyelembevétele céljából. Ezt a jelentést és azt kísérő bármely javaslatot – adott esetben – az Európai Parlament és a Tanács elé kell terjeszteni.

130. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok 2014. december 31-ig hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottságnak.

A tagállamok ezeket az intézkedéseket 2015. január 1-től alkalmazzák.

Mindazonáltal a tagállamok a IV. cím IV. fejezete 5. szakaszának való megfelelés érdekében elfogadott rendelkezéseket legkésőbb 2016. január 1-jétől alkalmazzák.

2. Amikor a tagállamok elfogadják az (1) bekezdésben említett rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

3. A tagállamok közlik a Bizottsággal és az EBH-val nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

131. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

A 124. cikk 2015. január 1-jén lép hatályba.

132. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2014. május 15-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

D. KOURKOULAS

MELLÉKLET

A. SZAKASZ

A helyreállítási tervben feltüntetendő információk

A helyreállítási terv a következőket tartalmazza:

- (1) a terv kulcsfontosságú elemeinek összefoglalása és összefoglaló az általános helyreállási képességről;
- (2) az intézmény előző helyreállítási tervhez képest bekövetkezett lényegi változásainak összefoglalása;
- (3) kommunikációs és tájékoztatási terv, amely ismerteti, hogyan kívánja a vállalkozás kezelni az esetleges negatív piaci reakciókat;
- (4) az intézmény pénzügyi helyzetének fenntartásához vagy rendezéséhez szükséges, a tőkével és a likviditással kapcsolatos intézkedések köre;
- (5) becsült időkeret a terv minden egyes lényegi vonatkozásának megvalósítása tekintetében;
- (6) a terv hatékony és kellő időben történő végrehajtását gátló lényegi akadályok részletes leírása, ideértve a csoport többi tagjára, az ügyfelekre és szerződéses partnerekre gyakorolt hatás figyelembevételét;
- (7) a kritikus funkciók meghatározása,
- (8) az intézmény fő üzletágai, működési folyamatai és eszközei értékének és értékesíthetőségének meghatározására irányuló eljárások részletes leírása;
- (9) annak részletes ismertetése, hogy a helyreállítási terv hogyan illeszkedik az intézmény vállalatirányítási struktúrájába, valamint a helyreállítási terv jóváhagyására vonatkozó politikák és eljárások részletes leírása, és a szervezetben a terv kidolgozásáért és végrehajtásáért felelős személyek azonosítása;
- (10) az intézmény szavatolótőkéjének megőrzésére vagy helyreállítására irányuló szabályok és intézkedések;
- (11) szabályok és intézkedések annak biztosítására, hogy az intézmény megfelelően hozzáférjen válsághelyzeti finanszírozási forrásokhoz, a potenciális likviditási forrásokat is beleértve, a rendelkezésre álló biztosíték értékelése, valamint a csoporthoz tartozó szervezetek és üzletágak közötti likviditás-átvezetés lehetőségének felmérése annak érdekében, hogy az intézmény folytatni tudja működését és teljesíteni tudja kötelezettségeit azok esedékességekor;
- (12) a kockázat és a tőkeáttétel csökkentésére irányuló szabályok és intézkedések;
- (13) a kötelezettségek szerkezetének átalakítására irányuló szabályok és intézkedések;
- (14) az üzletágak szerkezetének átalakítására irányuló szabályok és intézkedések;
- (15) a pénzügyi piaci infrastruktúrákhoz való folyamatos hozzáférés fenntartásához szükséges szabályok és intézkedések;
- (16) az intézmény működési folyamatai – az infrastruktúrát és az informatikai szolgáltatásokat is ideértve – folyamatosságának fenntartásához szükséges szabályok és intézkedések;
- (17) előkészítő intézkedések, amelyek lehetővé teszik eszközöknek vagy üzletágaknak a pénzügyi stabilitás helyreállításához megfelelő időkeretben történő értékesítését;
- (18) az ügyvezetés egyéb intézkedései, illetve stratégiái a pénzügyi stabilitás helyreállítására, és ezen intézkedések és stratégiák várható pénzügyi hatása;

- (19) az intézmény által tett vagy tervezett előkészítő intézkedések a helyreállítási terv végrehajtásának előmozdítására, az intézmény kellő időben történő feltőkésítéséhez szükséges intézkedéseket is beleértve;
- (20) indikátorokból álló keret, amely meghatározza, hogy mely ponton hoznák meg adott esetben a tervben említett megfelelő intézkedéseket.

B. SZAKASZ

A szanálási hatóságok által a szanálási tervek elkészítéséhez és naprakészen tartásához az intézményektől bekérhető információk

A szanálási hatóságok felkérhetik az intézményeket arra, hogy a szanálási tervek elkészítéséhez és naprakészen tartásához biztosítsák legalább az alábbi információkat:

- (1) az intézmény szervezeti struktúrájának részletes leírása, az összes jogi személy listáját is beleértve;
- (2) az egyes jogi személyek szavazati jogot biztosító, illetve nem biztosító részvényei közvetlen tulajdonosainak azonosítása és a részesedés százalékos aránya;
- (3) az egyes jogi személyek telephelye, bejegyzése szerinti joghatósága, engedélyei és felső vezetése;
- (4) az intézmény kritikus működési folyamatainak és fő üzletágainak felvázolása, beleértve az ezekhez a működési folyamatokhoz és üzletágakhoz kapcsolódó jelentősebb eszközportfóliókat és kötelezettségeket – jogi személyenkénti bontásban;
- (5) az intézmény és összes jogi személyre kötelezettségeit alkotó elemek részletes leírása, legalább típusonként és összegenként elkülönítve a rövid és hosszú lejáratú tartozásokat, a biztosított, a biztosíték nélküli és az alárendelt kötelezettségeket;
- (6) az intézmény említett kötelezettségei közül a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek részletezése;
- (7) azon eljárások azonosítása, amelyekkel megállapítható, hogy az intézmény kinek nyújtott biztosítékot, kinél van a biztosíték, és melyik a biztosíték helye szerinti joghatóság;
- (8) az intézmény és jogalanyai mérlegen kívüli kitettségeinek leírása, az adott jogi személy kritikus működési folyamatait és fő üzletágait is beleértve;
- (9) az intézmény jelentős fedezeti ügyletei, a jogi személyhez való hozzárendelést is beleértve;
- (10) az intézmény legjelentősebb vagy legkritikusabb partnereinek azonosítása, valamint a legjelentősebb partnerek csődjé által az intézmény pénzügyi helyzetére gyakorolt hatás elemzése;
- (11) minden olyan rendszer, amelyen az intézmény jelentős számú vagy értékű kereskedést folytat, az intézmény jogi személyeinek, kritikus működési folyamataihoz és a fő üzletágakhoz való hozzárendelést is beleértve;
- (12) minden fizetési, klíring- vagy elszámolási rendszer, amelynek az intézmény közvetlenül vagy közvetve a tagja – az intézmény jogi személyeivel, kritikus működési folyamataihoz és a fő üzletágakhoz való hozzárendelést is beleértve;
- (13) a legfontosabb vezetői információs rendszerek részletes leltára és leírása, beleértve az intézmény által használt kockázatkezelési, számviteli, valamint pénzügyi és szabályozási beszámolási rendszereket – az intézmény jogi személyeivel, kritikus működési folyamataihoz és fő üzletágaihoz való hozzárendelést is beleértve;
- (14) a 13. pontban meghatározott rendszerek tulajdonosainak azonosítása, a rendszerekhez kapcsolódó, szolgáltatási szintre vonatkozó megállapodások, valamint a szoftverek és rendszerek vagy licenciák – az intézmény jogi személyeivel, kritikus működési folyamataihoz és fő üzletágaihoz hozzárendelve;

- (15) a jogi személyek azonosítása és felvázolása, valamint a különböző jogi személyek közötti kapcsolódások és kölcsönös függések, mint például:
- közös vagy megosztott személyzet, létesítmények és rendszerek;
 - tőke-, finanszírozási, illetve likviditási megállapodások;
 - fennálló vagy függőben lévő hitelkitettségek;
 - kereszttarancia-megállapodások, kölcsönös biztosítéki megállapodások, nemteljesítéskor felmondásra jogosító rendelkezések és kapcsolt vállalkozások közötti kölcsönös nettósítási megállapodások;
 - kockázatátvétel és back-to-back kereskedési megállapodások; szolgáltatási szintre vonatkozó megállapodások;
- (16) az, hogy az egyes jogi személyek melyik illetékes és szanálási hatósághoz tartoznak;
- (17) az intézmény szanálási tervének elkészítéséhez szükséges információk biztosításáért felelős irányító testület tagja, valamint a különböző jogi személyekért, a kritikus működési folyamatokért és a fő üzletágakért felelős vezetők, amennyiben különböznek az említett vezető tisztségviselőtől;
- (18) az intézménynél bevezetett azon intézkedések leírása, amelyek biztosítják, hogy szanálás esetén a szanálási hatóság által meghatározott, a szanálási eszközök és hatáskörök alkalmazásához szükséges összes információt a szanálási hatóság rendelkezésére bocsássák;
- (19) az intézmények és jogi személyeik által harmadik felekkel kötött összes olyan megállapodás, amelynek esetében előfordulhat, hogy a hatóságok szanálási eszköz alkalmazására vonatkozó határozata a megállapodás felmondását okozhatja, továbbá információk arra vonatkozóan, hogy a felmondás következményei a szanálási eszköz alkalmazására is kihatással lehetnek-e;
- (20) a szanálást támogató potenciális likviditási források leírása;
- (21) az eszközök terheire, a likvid eszközökre, a mérlegen kívüli tevékenységekre, a fedezeti stratégiákra és a könyvelési gyakorlatokra vonatkozó információk.

C. SZAKASZ

Szemponatok, amelyeket a szanálási hatóság egy intézmény vagy csoport szanálhatóságának értékelésekor mérlegelni köteles

A szanálási hatóságnak egy intézmény vagy csoport szanálhatóságának értékelésekor mérlegelnie kell az alábbiakat.

Valamely csoport szanálhatóságának értékelésekor az intézményre való hivatkozást úgy kell tekinteni, hogy az az 1. cikk (1) pontjának c) vagy d) pontjában említett, a vállalaton belüli minden intézményt magában foglal:

- (1) az, hogy az intézmény mennyire tudja hozzárendelni a fő üzletágakat és a kritikus működési folyamatokat az egyes jogi személyekhez;
- (2) az, hogy a jogi és a vállalati struktúrák mennyire vannak összehangolva a fő üzletágakkal és a kritikus működési folyamatokkal;
- (3) az, hogy milyen mértékben léteznek olyan intézkedések, amelyek célja a fő üzletágak és a kritikus működési folyamatok támogatása és fenntartása érdekében az alapvető személyzetről, az infrastruktúráról, a finanszírozásról, a likviditásról és a tőkéről való gondoskodás;
- (4) az, hogy az intézmény által fenntartott szolgáltatási megállapodások mekkora hányada érvényesíthető teljes körűen az intézmény szanálása esetén;
- (5) az, hogy az intézmény irányítási struktúrája mennyire megfelelő az intézmény szolgáltatási szintre vonatkozó megállapodásainak kezeléséhez, továbbá mennyire biztosítja az e megállapodásokra vonatkozó belső politikáinak betartását;

- (6) az, hogy az intézménynél létezik-e – és milyen mértékben – eljárás arra az esetre, ha a kritikus funkciók vagy fő üzletágak elkülönítése miatt a szolgáltatási szintre vonatkozó megállapodások keretében nyújtott szolgáltatásokat át kell adni harmadik feleknek;
- (7) az, hogy milyen mértékben léteznek olyan készenléti tervek és intézkedések, amelyek biztosítják a fizetési és az elszámolási rendszerekhez való folyamatos hozzáférést;
- (8) az, hogy mennyire megfelelően biztosítják a vezetői információs rendszerek, hogy a szanalási hatóságok – a gyors határozathozatal érdekében – pontos és teljes körű információkat tudjanak gyűjteni a fő üzletágakkal és a kritikus működési folyamatokkal kapcsolatban;
- (9) a vezetői információs rendszerek arra vonatkozó kapacitása, hogy az intézmény eredményes szanalásához elengedhetetlen információkat mindenkor, akár gyorsan változó körülmények között is rendelkezésre bocsássák;
- (10) az, hogy az intézmény mennyire tesztelte a vezetői információs rendszereit a szanalási hatóság által meghatározott stresszforgatókönyvek alapján;
- (11) az, hogy az intézmény mennyire tudja biztosítani a vezetői információs rendszereinek folytonosságát az érintett intézmény és az új intézmény számára egyaránt, ha a kritikus működési folyamatokat és a fő üzletágakat elkülönítik a többi működési folyamattól és üzletágtól;
- (12) az, hogy milyen mértékben hozott létre az intézmény megfelelő eljárásokat annak biztosítására, hogy megadja a szanalási hatóságoknak a betétesek és a betétbiztosítási rendszerek által biztosított összegek azonosításához szükséges információkat;
- (13) Ha a csoport csoporton belüli garanciákat használ, milyen mértékben nyújtják ezeket a garanciákat piaci feltételek mellett, és mennyire stabilak az e garanciákhoz kapcsolódó kockázatkezelési rendszerek.
- (14) Ha a csoport back-to-back tranzakciókkal foglalkozik, milyen mértékben történnek ezek a tranzakciók piaci feltételek mellett, és mennyire megbízhatóak az e tranzakciókhoz kapcsolódó kockázatkezelési rendszerek.
- (15) A csoporton belüli garanciák vagy back-to-back tranzakciók használata csoportszinten mennyire fokozza az áterjedést.
- (16) A csoport jogi struktúrája – a jogi személyek száma, a csoport struktúrájának összetettsége, illetve az üzletágak és a csoporthoz tartozó vállalkozások egymáshoz rendelésében mutatkozó nehézségek miatt – mennyire akadályozza a szanalási eszközök alkalmazását.
- (17) az intézmény leírható, illetve átalakítható kötelezettségeinek összege és típusa;
- (18) az, hogy – ha az értékelés vegyes tevékenységű holding társaságra is kiterjed – a csoporthoz tartozó azon vállalkozások szanalása, amelyek intézmények vagy pénzügyi vállalkozások, mennyire lehet negatív hatással a csoport nem pénzügyi részére;
- (19) a szolgáltatási szintre vonatkozó megállapodások megléte és hatékonysága;
- (20) az, hogy a harmadik országbeli hatóságok rendelkeznek-e az uniós szanalási hatóságok szanalási intézkedéseinek támogatásához szükséges szanalási eszközökkel, továbbá az uniós és a harmadik országbeli hatóságok összehangolt intézkedéseinek hatálya;
- (21) a szanalási eszközök oly módon történő alkalmazásának megvalósíthatósága, amely megfelel a szanalási céloknak, tekintettel a rendelkezésre álló eszközökre és az intézmény felépítésére;
- (22) az, hogy a csoport struktúrája milyen mértékben teszi lehetővé a szanalási hatóságnak, hogy úgy állítsa helyre az egész csoportot vagy az ahhoz tartozó egy vagy több vállalkozást, hogy az ne gyakoroljon közvetlenül vagy közvetve hátrányos hatást a pénzügyi rendszerre, a piaci bizalomra és a gazdaságra, és a csoport egésze értékének a maximalizálását célozza;

- (23) Azok az intézkedések és eszközök, amelyek révén megkönnyíthető olyan csoportok szanálása, amelyek különböző joghatóságokban letelepedett leányvállalatokkal rendelkeznek;
 - (24) Annak hitelessége, hogy a szanálási eszközök alkalmazásának módja megfelel a szanálási céloknak, tekintettel a hitelezőkre, partnerekre, ügyfelekre és alkalmazottakra gyakorolt lehetséges hatásra és a harmadik országbeli hatóságok lehetséges intézkedéseire;
 - (25) az, hogy mennyire megfelelően értékelhető az intézmény szanálásának a pénzügyi rendszerre és a pénzügyi piaci bizalomra gyakorolt hatása;
 - (26) az, hogy az intézmény szanálása mennyire jelentős közvetlen vagy közvetett hátrányos hatást gyakorolhat a pénzügyi rendszerre, a piaci bizalomra vagy a gazdaságra;
 - (27) az, hogy a szanálási eszközök és hatáskörök alkalmazása révén mennyire tartható vissza a más intézményekre vagy a pénzügyi piacokra való továbbterjedés;
 - (28) az, hogy az intézmény szanálása mennyire jelentős hatást gyakorolhat a fizetési és az elszámolási rendszerek működésére.
-

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2014/65/EU IRÁNYELVE**(2014. május 15.)****a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról****(átdolgozás)****(EGT-vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 53. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽¹⁾,tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ több alkalommal jelentősen módosult ⁽⁵⁾. Mivel most további módosításokra kerül sor, az irányelvet az áttekinthetőség érdekében át kell dolgozni.
- (2) A 93/22/EGK tanácsi irányelv ⁽⁶⁾ célja azon feltételek létrehozása volt, amelyek mellett az engedéllyel rendelkező befektetési vállalkozások és bankok meghatározott szolgáltatásokat nyújthatnak, vagy fióktelepeket hozhatnak létre más tagállamokban a székhely szerinti tagállam engedélyezése és felügyelete alapján. Ezért az irányelv célja a befektetési vállalkozásokra vonatkozó induló engedélyi és működési követelmények összehangolása volt, beleértve az üzletviteli szabályokat is. Rendelkezett a szabályozott piacok működésére irányadó egyes feltételek összehangolásáról is.
- (3) Az elmúlt években egyre több befektető vált aktívá a pénzügyi piacokon, akiknek egyre összetettebb és szélesebb körű szolgáltatásokat és eszközöket kínálnak. E fejleményekre tekintettel az uniós jogi kereteknek le kell fedniük a befektető-központú tevékenységek teljes körét. E célból rendelkezni kell a befektetők magas szintű védelméhez szükséges összehangolás mértékéről, amely egyben lehetővé teszi a befektetési vállalkozásoknak, hogy az Unió belső piacot képező teljes területén szolgáltatást nyújtsanak a székhely szerinti tagállam felügyelete alapján. A 93/22/EGK irányelvet ezért a 2004/39/EK irányelv váltotta fel.
- (4) A pénzügyi válság rámutatott a pénzügyi piacok működésének és átláthatóságának gyengeségeire. A pénzügyi piacok fejlődése felhívta a figyelmet a pénzügyi eszközök piacainak szabályozását szolgáló keret megerősítésének szükségességére, ideértve azt az esetet is, amikor ezeken a piacokon tőzsdén kívüli kereskedés folyik, annak érdekében, hogy megnövekedjen az átláthatóság, a befektetők jobb védelmet kapjanak, erősödjön a bizalom, foglalkozzanak a nem szabályozott területekkel, és biztosított legyen, hogy a felügyelők megfelelő hatásköröket kapnak feladataik teljesítéséhez.

⁽¹⁾ HL C 161., 2012.6.7., 3. o.

⁽²⁾ HL C 191., 2012.6.29., 80. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2014. április 15-i állásfoglalása (a Hivatalos lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2014. május 13-i határozata.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2004. április 21-i 2004/39/EK irányelve a pénzügyi eszközök piacairól, a 85/611/EGK és a 93/6/EGK tanácsi irányelv, valamint a 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, és a 93/22/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 145., 2004.4.30., 1. o.).

⁽⁵⁾ Lásd III. melléklet, A. rész.

⁽⁶⁾ A Tanács 1993. május 10-i 93/22/EGK irányelve az értékpapír-befektetési szolgáltatásokról (HL L 141., 1993.6.11., 27. o.).

- (5) Egyetértés van a szabályozó testületek között nemzetközi szinten abban, hogy számos pénzügyi intézményben a vállalatirányítás gyengeségei, ezen belül a fékek és ellensúlyok hiánya a pénzügyi válsághoz hozzájáruló tényező volt. A túlzott és felelőtlen kockázatvállalás egyes pénzügyi intézmények csődjéhez, valamint tagállami és globális rendszerszintű problémákhoz vezethet. Az ügyfelek számára szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások helytelen viselkedése a befektetők számára hátrányokhoz és a befektetők bizalmának elvesztéséhez vezethet. Annak érdekében, hogy foglalkozni lehessen a vállalatirányítási mechanizmusokban fennálló gyengeségeknek a potenciális hátrányos hatásaival, a 2004/39/EK irányelvet részletesebb elvekkkel és minimumszabályokkal kell kiegészíteni. Ezeket az elveket és standardokat a befektetési vállalkozások tevékenységének természetét, méretét és összetettségét figyelembe véve kell alkalmazni.
- (6) Az európai uniós pénzügyi felügyelettel foglalkozó magas szintű csoport felkérte az Uniót, hogy dolgozzon ki összehangoltabb pénzügyi szabályozást. A jövőbeli európai felügyeleti struktúrára való tekintettel az Európai Tanács 2009. június 18–19-én szintén hangsúlyozta egy európai egységes szabálykönyv kialakításának szükségességét, amely valamennyi pénzügyi intézményre alkalmazandó lenne a belső piacon.
- (7) A 2004/39/EK irányelv ezért részben átdolgozásra kerül ebben az irányelvben, és részben felváltja a(z) 600/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾. A kettő együtt adja meg a jogi keretet a befektetési vállalkozásokra, a szabályozott piacokra és az adatszolgáltatókra, valamint az Európai Unióban befektetési szolgáltatásokat végző harmadik országbeli vállalkozásokra vonatkozó előírásokhoz. Ezt az irányelvet ezért az említett rendelettel együtt kell értelmezni. Ennek az irányelvnek tartalmaznia kell az üzleti tevékenység engedélyezését, a befolyásoló részesedés szerzését, a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadságának gyakorlását, a befektetési vállalkozásokra vonatkozó – a befektetővédelem biztosításához szükséges – működési feltételeket, a székhely szerinti és fogadó tagállamok felügyeleti hatóságainak hatásköreit e tekintetben szabályozó rendelkezéseket, valamint a szankcionálás rendjét. Mivel ezen irányelv fő célkitűzése és tárgya az említett területekkel kapcsolatos nemzeti rendelkezések harmonizálása, az irányelvnek az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 53. cikkének (1) bekezdésén kell alapulnia. Az irányelv, mint forma, megfelelő ahhoz, hogy az irányelv által lefedett területeken a végrehajtási intézkedéseket szükség szerint kiigazítsák az adott piac és jogrendszer meglévő sajátosságai szerint minden egyes tagállamban.
- (8) A pénzügyi eszközök listájára célszerű felvenni árualapú származtatott ügyleteket és más olyan eszközöket, amelyek megalkotásának és kereskedésének módja a hagyományos pénzügyi eszközökhöz hasonló szabályozási kérdéseket vet fel.
- (9) A pénzügyi eszközök hatálya magában foglalja a természetben kiegyenlített, szervezett kereskedési rendszerben (OTF) megkötött energiaszerződéseket, kivéve azokat, amelyeket az 1227/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ már szabályoz. Számos intézkedés történt eddig abból a célból, hogy csökkentsék e kiterjesztésnek az ilyen termékek kereskedelmével foglalkozó vállalkozásokra gyakorolt hatásait. Az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽³⁾ értelmében ezekre a vállalkozásokra jelenleg nem vonatkozik a szavatolótkövetelmény, és ezt a kivételt annak legkésőbb 2017 végén történő lejáratá előtti felülvizsgálják az említett rendelet 493. cikkének (1) bekezdése szerint. Mivel e szerződések pénzügyi eszközök, a pénzügyi jogszabályi követelményeket már a kezdetektől alkalmazni kell, így a pozíciólimitekre, az ügyletjelentésre és a piaci visszaélésre vonatkozó követelményeket ezen irányelv és a 600/2014/EU rendelet alkalmazásának kezdő időpontjától kezdve alkalmazni kell. A 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben⁽⁴⁾ meghatározott elszámolási kötelezettség és biztosítéki követelmények alkalmazására azonban 42 hónapos fokozatos bevezetést állapítottak meg.
- (10) Mérsékelni kell a hatály azokra az árualapú származtatott termékekre vonatkozó korlátozását, amelyekkel OTF-en kereskednek, és amelyeket természetben egyenlítene ki, annak érdekében, hogy ne keletkezzen olyan hézag, amely szabályozási arbitrázshoz vezethet. A „természetben kiegyenlítendő” kifejezés jelentését tehát felhatalmazáson alapuló jogi aktussal tovább kell pontosítani, figyelembe véve legalább a fizikai leszállítás végrehajtható és kötelező érvényű követelményének létrehozását, amelyet nem lehet feloldani, és amely nem keletkeztet jogot készpénzes kiegyenlítésre vagy ellentételezésre, kivéve vis maior, a határidő lejártá vagy a teljesítés egyéb jöhiszemű akadályá esetén.

(1) Az Európai Parlament és a Tanács 2014. május 15-i 600/2014/EU rendelete a pénzügyi eszközök piacairól és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (Lásd e Hivatalos Lap 84. oldalát).

(2) Az Európai Parlament és a Tanács 2011. október 25-i 1227/2011/EU rendelete () a nagykereskedelmi energiapiacok integritásáról és átláthatóságáról (HL L 326., 2011.12.8., 1. o.).

(3) Az Európai Parlament és a Tanács 2013. június 26-i 575/2013/EU rendelete a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

(4) Az Európai Parlament és a Tanács 2012. július 4-i 648/2012/EU rendelete a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról (HL L 201., 2012.7.27., 1. o.).

- (11) Az azonnali másodlagos piacokon egy sor csalárd tevékenység fordult elő a kibocsátási egységek (EUA) vonatkozásában, ami alááshatja a bizalmat a kibocsátási egységek kereskedelmi rendszerei iránt, amelyeket a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ hozott létre; jelenleg intézkedések történnek az EUA nyilvántartások rendszerének és az EUA-kereskedéshez szükséges számlák megnyitási feltételeinek szigorítására. E piacok integritásának megerősítése és hatékony működésük megőrzése érdekében – ideértve a kereskedési tevékenység átfogó felügyeletét is – a 2003/87/EK irányelvben hozott intézkedéseket célszerű kiegészíteni azáltal, hogy a kibocsátási egységeket – pénzügyi eszközként való besorolásuk révén – teljes mértékben ezen irányelv és a 600/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ hatálya alá vonjuk.
- (12) Ezen irányelv célja, hogy lefedje azon vállalkozásokat, amelyek szokásos üzleti tevékenysége befektetési szolgáltatások szakmai alapon történő nyújtása és/vagy befektetési tevékenységek végzése. Ezért az irányelv hatálya ezért nem terjedhet ki olyan személyekre, akik más szakmai tevékenységet végeznek.
- (13) Átfogó szabályozási rendszert kell létrehozni a pénzügyi eszközökkel folytatott ügyletek végrehajtására, függetlenül az ezen ügyletek végrehajtásánál alkalmazott kereskedési módszerektől, annak érdekében, hogy biztosítani lehessen a befektetői ügyletek végrehajtásának kiváló minőségét, és a pénzügyi rendszer egységét és általános hatékonyságát. Rendelkezni kell az európai pénzpiacokon jelenleg aktív megbízásvégrehajtási megállapodások fő fajtáinak koherens és kockázatérzékeny szabályozási keretéről. El kell ismerni a szabályozott piacok mellett a szervezett kereskedési rendszerek új generációjának megjelenését, amelyeket olyan kötelezettségeknek kell alávetni, amelyek célja a pénzpiacok hatékony és rendezett működése, és biztosítani kell, hogy a szervezett kereskedési rendszerek ne éljenek vissza szabályozási hézagokkal.
- (14) Az összes kereskedési helyszínek, nevezetesen a szabályozott piacoknak, a multilaterális kereskedési rendszereknek (MTF-eknek) és az OTF-eknek átlátható és megkülönböztetést kizáró szabályokat kell rögzíteniük a rendszerhez való hozzáférésre vonatkozóan. Miközben azonban a szabályozott piacoknak és az MTF-eknek továbbra is hasonló előírások alá kell tartozniuk a tekintetben, hogy kiket fogadnak el tagokként vagy résztvevőkként, az OTF-eknek maguknak kell meghatározniuk és korlátozniuk a hozzáférést, többek között ügyfelekkel kapcsolatos szerepük és kötelezettségeik alapján. E tekintetben lehetővé kell tenni a kereskedési helyszíneknek, hogy meghatározzák a rendszert szabályozó paramétereket, mint például a minimális várakozási időt, amennyiben erre nyílt és átlátható módon kerül sor, és a platform működtetője részéről nem von magával megkülönböztetést.
- (15) A központi szerződő fél a 648/2012/EU rendelet szerint olyan jogi személy, amely az egy vagy több pénzügyi piacon kötött szerződésekben érintett felek között közvetít, azaz vevőként lép fel valamennyi eladóval szemben, illetve eladóként valamennyi vevővel szemben. A központi szerződő felekre nem vonatkozik az OTF ezen irányelvben meghatározott fogalma.
- (16) A szabályozott piacok vagy MTF-ek igénybevételére jogosult személyekre tagokként vagy résztvevőkként lehet hivatkozni. E két kifejezés egymással felcserélhető, szinonimaként használható. Jelentésük nem terjed azonban ki azokra a felhasználókra, akik a kereskedési helyszíneket kizárólag közvetlen elektronikus hozzáférés útján veszik igénybe.
- (17) A rendszeres internalizálókat olyan befektetési vállalkozásként kell meghatározni, amely ügyfélmegbízásait szervezett, gyakori, rendszeres és jelentős nagyságrendben, saját számlára kereskedve hajtja végre a szabályozott piacokon, MTF-eken vagy OTF-eken kívül. E fogalom meghatározás objektív és eredményes alkalmazásának biztosítására a befektetési vállalkozások tekintetében, az ügyfelekkel lebonyolított bármely kétoldalú kereskedésnek relevánsnak kell lennie, és kritériumokat kell kidolgozni a befektetési vállalkozások rendszeres internalizálóként történő bejegyzéséhez szükséges azonosításhoz. Míg a kereskedési helyszínek olyan létesítmények, ahol több harmadik fél részéről vételi és eladási szándékok hatnak egymásra a rendszerben, a rendszeres internalizálóknak nem szabad megengedni, hogy harmadik felek vételi és eladási szándékait funkcionális szempontból ugyanolyan módon hozza össze, mint a kereskedési helyszínek.
- (18) Ezen irányelv hatálya alól ki kell zárni azokat a saját eszközeiket és vállalkozásaikat kezelő személyeket, akik nem nyújtanak befektetési szolgáltatásokat vagy – az olyan pénzügyi eszközökkel végzett saját számlás kereskedésen kívül, amely eszközök nem árualapú származtatott termékek, kibocsátási egységek vagy azokra vonatkozó származtatott termékek – nem végeznek befektetési tevékenységeket, kivéve, ha árjegyzők, szabályozott piac vagy valamely MTF tagjai vagy résztvevői, közvetlen elektronikus hozzáféréssel rendelkeznek egy kereskedési helyszínehez, nagysebességű algoritmikus kereskedési technikát alkalmaznak, illetve ügyfélmegbízások végrehajtásával végeznek saját számlás kereskedést.

(1) Az Európai Parlament és a Tanács 2003. október 13-i 2003/87/EK irányelve az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 275., 2003.10.25., 32. o.).

(2) Az Európai Parlament és a Tanács 2014. április 16-i 596/2014/EU rendelete a piaci visszaélésekről (piaci visszaélésekről szóló rendelet), valamint a 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2003/124/EK, a 2003/125/EK és a 2004/72/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (Lásd e Hivatalos Lap 1. oldalát).

- (19) A G20-ak pénzügyminisztereinek és jegybankelnökeinek 2011. április 15-i közleménye kijelentette, hogy az árualapú származtatott termékek piacának résztvevőit megfelelő szabályozás és felügyelet alá kell helyezni, ezért szükség van a 2004/39/EK irányelv által adott bizonyos felmentések módosítására.
- (20) Nem kell ezen irányelv hatálya alá tartozniuk azoknak a személyeknek, akik vagy amelyek saját számlára kereskednek – ezen belül az árualapú származtatott termékek, kibocsátási egységek vagy azok származtatott termékeinek árjegyzői – azon személyek kivételével, akik vagy amelyek az ügyfélmegbízások végrehajtásakor saját számlára történő kereskedést folytatnak, vagy amelyek a főtevékenységük ügyfelei vagy partnerei részére befektetési szolgáltatásokat nyújtanak árualapú származtatott termékek, kibocsátási egységek vagy azokra vonatkozó származtatott termékek tekintetében, feltéve, hogy ez a főtevékenységüket kiegészítő tevékenység, ami csoportszinten sem nem befektetési szolgáltatások nyújtása ezen irányelv értelmében, sem nem banki tevékenység a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ értelmében, sem nem árualapú származtatott termékek árjegyzése, és e személyek nem alkalmaznak nagysebességű algoritmikus kereskedési technikát. Annak technikai ismérveit, hogy egy tevékenység mikor kiegészítő a főtevékenységhez képest, szabályozástechnikai standardokban kell egyértelműen meghatározni, az ezen irányelvben meghatározott kritériumok figyelembevételével.
- E kritériumoknak biztosítaniuk kell, hogy azok a nem pénzügyi vállalatok, amelyek a főtevékenységük részét képező befektetési tevékenységhez képest aránytalan mértékben kereskednek pénzügyi eszközökkel, ezen irányelv hatálya alá tartozzanak. Eközben a kritériumoknak legalább figyelembe kell venniük annak szükségességét, hogy a kiegészítő tevékenységek a csoport szintjén végzett tevékenységekhez képest kisebb részt képviseljenek, valamint a kereskedési tevékenység volumenét az adott eszközosztályban a piacon zajló összes kereskedési tevékenységhez viszonyítva. Az a helyénvaló eljárás, hogy ha a likviditás biztosításának kötelezettségét a szabályozó hatóságok vagy a kereskedelmi helyszínek uniós vagy nemzeti jogszabályi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések értelmében előírják, az e kötelezettség teljesítése céljából megkötött ügyletek nem képezhetik részét annak a vizsgálatnak, hogy egy tevékenység kiegészítő-e.
- (21) A mind az OTF-eket, mind a tőzsdén kereskedett származtatott termékeket a 600/2014/EU rendelet értelmében szabályozó ezen irányelv és a 600/2014/EU rendelet alkalmazásában azokat a tevékenységeket, amelyek esetében úgy tekinthető, hogy objektíven mérhető módon csökkentik a kereskedelmi tevékenységhez vagy likviditásfinanszírozási tevékenységhez közvetlenül kapcsolódó kockázatokat, valamint a csoporton belüli ügyleteket a 648/2012/EU rendelettel összhangban kell értékelni.
- (22) Azok a személyek, akik vagy amelyek árualapú származtatott termékekkel, kibocsátási egységekkel vagy azokra vonatkozó származtatott termékekkel kereskednek, más pénzügyi eszközökkel is kereskedhetnek a vállalati vagyongazdálkodás keretében végzett kockázatkezelés részeként annak érdekében, hogy biztosítsák a kockázatokkal, például az árfolyamkockázattal szembeni védelmüket. Ezért fontos egyértelművé tenni, hogy a mentességeket kumulatív módon kell alkalmazni. Például, a 2. cikk (1) bekezdésének j) pontjában előírt mentesség a 2. cikk (1) bekezdésének d) pontjában előírt mentességgel együtt alkalmazható.
- (23) Mindazonáltal, a mentességekkel való esetleges visszaélések megelőzése érdekében azon pénzügyi eszközök árjegyzőinek, amelyek nem árualapú származtatott termékek, kibocsátási egységek vagy azokra vonatkozó származtatott termékek árjegyzői –, feltéve, hogy ezen árjegyzői tevékenység a csoportszinten végzett főtevékenységhez képest kiegészítő tevékenység, és hogy nem alkalmaznak nagysebességű algoritmikus kereskedési technikát – ennek az irányelvnek a hatálya alá kell tartozniuk, és nem vehetnek igénybe más mentességeket. Azon személyeknek, amelyek az ügyfélmegbízások végrehajtásakor saját számlára történő kereskedést folytatnak, vagy nagysebességű algoritmikus kereskedést alkalmaznak, szintén ezen irányelv hatálya alá kell tartozniuk, és nem vehetnek igénybe más mentességeket.
- (24) Az ügyfélmegbízások végrehajtásakor saját számlára történő kereskedésben szerepelnie kell azoknak a vállalkozásoknak, amelyek különböző ügyfelek megbízásait azok párosításával, egyeztetett alapon teljesítik (back-to-back trading), amit úgy kell tekinteni, hogy saját nevükben járnak el, és vonatkozniuk kell rájuk ezen – mind az ügyfelek megbízásainak végrehajtására, mind a saját számlára történő kereskedésre vonatkozó – irányelv rendelkezéseinek.
- (25) A pénzügyi eszközökre vonatkozó megbízások végrehajtása, amikor az két olyan személy közötti kiegészítő tevékenység, ahol a főtevékenység csoportszinten sem nem befektetési szolgáltatások nyújtása ezen irányelv értelmében, sem nem banki tevékenység a 2013/36/EU irányelv értelmében, nem minősülhet az ügyfélmegbízások végrehajtásakor saját számlára történő kereskedésnek.

(¹) Az Európai Parlament és a Tanács 2013. június 26-i 2013/36/EU irányelve tagállamok, illetve azok illetékes hatóságai [a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, valamint a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

- (26) A szövegben a személyekre történő hivatkozásokat úgy kell értelmezni, hogy azok magukban foglalják mind a természetes, mind a jogi személyeket.
- (27) Ezen irányelv hatálya alól ki kell zárni azokat a biztosító- vagy életbiztosító intézeteket, amelyek tevékenységét az illetékes prudenciális felügyeleti hatóságok megfelelően figyelemmel kísérik, és amelyek a 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ hatálya alá tartoznak, az abban említett tevékenységek gyakorlása tekintetében.
- (28) Ki kell zárni ezen irányelv hatálya alól azokat a személyeket, akik harmadik felek számára nem nyújtanak szolgáltatásokat, de akiknek a tevékenysége kizárólag anyavállalataik, leányvállalataik vagy anyavállalataik más leányvállalatai számára biztosított befektetési szolgáltatásokból áll.
- (29) Egyes helyi energiaszolgáltatók és egyes, az EU kibocsátáskereskedelmi rendszerének hatálya alá tartozó ipari létesítmények működtetői közös csomagba rendezik, és a konszolidálásba be nem vont leányvállalatokhoz szervezik ki a kereskedelmi kockázatok fedezésére szolgáló kereskedési tevékenységeiket. Ezek a közös vállalkozások semmilyen egyéb szolgáltatást nem nyújtanak, és pontosan ugyanazt a feladatkört látják el, mint a (28) preambulumbekzdésben említett személyek. Az egyenlő versenyfeltételek biztosítása érdekében ki lehet zárni ezen irányelv hatálya alól a helyi energiaszolgáltatók vagy a 2003/87/EK irányelv 3. cikkének f) pontja szerinti működtetők közös tulajdonában álló azon közös vállalkozásokat is, amelyek az említett energiaszolgáltatók vagy a 2003/87/EK irányelv 3. cikkének f) pontja szerinti működtetők számára nyújtott befektetési szolgáltatásokon kívül semmilyen más szolgáltatást nem nyújtanak, feltéve, hogy e helyi energiaszolgáltatók vagy ezen, a 2003/87/EK irányelv 3. cikkének f) pontja szerinti működtetők abban az esetben, ha e befektetési szolgáltatási tevékenységeket maguk végeznék, a 2. cikk (1) bekezdésének j) pontja értelmében mentességet élveznének. A szükséges óvintézkedések bevezetése, illetve a befektetők megfelelő védelmének biztosítása érdekében azonban azon tagállamoknak, amelyek mentességet adnak ezeknek a közös vállalkozásoknak, legalább az ezen irányelvben lefektetettekkel azonos szintű követelményeket kell támasztaniuk ezekkel e vállalkozásokkal szemben – nevezetesen az engedélyezés fázisában, hírrevük és tapasztaltságuk, valamint a tulajdonosok alkalmasságának megítélése során, az eredeti engedély feltételeinek felülvizsgálatakor és a folyamatos felügyelet során –, valamint az üzletviteli kötelezettségeik tekintetében.
- (30) Szintén ki kell zárni ezen irányelv hatálya alól azokat a személyeket, akik kizárólag eseti alapon, szakmai tevékenységük ellátása során nyújtanak befektetési szolgáltatásokat, feltéve, hogy a tevékenység szabályozott, és a vonatkozó szabályok nem tiltják a befektetési szolgáltatások eseti alapon történő nyújtását.
- (31) Ki kell zárni ezen irányelv hatálya alól azon személyeket, akik kizárólag a munkavállalói részesedési programok kezeléséből álló befektetési szolgáltatásokat nyújtanak, és emiatt harmadik feleknek nem nyújtanak befektetési szolgáltatásokat.
- (32) Ki kell zárni ezen irányelv hatálya alól a központi bankokat és más, hasonló feladatokat ellátó szervezetet, valamint az államadósság kezeléséért – amely fogalom magában foglalja annak befektetését is – felelős vagy abban közreműködő állami szervezetet, azon szervek kivételével, amelyek részben vagy egészben állami tulajdonban vannak, és amelyek szerepe kereskedelmi jellegű, vagy eszközök megszerzéséhez kapcsolódik.
- (33) A Központi Bankok Európai Rendszerének (KBER), más, hasonló funkciókat ellátó nemzeti szervezeteknek és az államadósság kezelésében részt vevő szervezeteknek adott felmentések rendszerének tisztázására helyénvaló az ilyen felmentéseket korlátozni azokra a szervekre és intézményekre, amelyek feladataikat egy tagállam jogának megfelelően vagy az Unió jogszabályainak megfelelően látják el, valamint azokra a nemzetközi szervekre, amelyeknek két vagy több tagállam a tagja, és amelyek célja a finanszírozás mobilizálása, valamint az intézmény súlyos finanszírozási problémákkal küzdő vagy finanszírozási szempontból veszélyeztetett tagjai számára pénzügyi segítségnyújtás, mint például az Európai Stabilitási Mechanizmus.
- (34) Ki kell zárni ezen irányelv hatálya alól a kollektív befektetési vállalkozásokat és nyugdíjalapokat attól függetlenül, hogy uniós szinten koordináltak-e, valamint az ilyen vállalkozások letétkezelőit vagy alapkezelőit, mivel ezekre a tevékenységeikhez közvetlenül hozzáigazított külön szabályok vonatkoznak.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009. november 25-i 2009/138/EK irányelve a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról (Szolvencia II) (HL L 335., 2009.12.17., 1. o.).

- (35) Ki kell zárni ezen irányelv hatálya alól a 2009/72/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 2. cikkének 4. pontja, illetve a 2009/73/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ 2. cikkének 4. pontja szerinti átvitelrendszer-működtetőket is, az említett irányelveknek, a 714/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁽³⁾ vagy a 715/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁽⁴⁾, illetve az e rendeletek alapján elfogadott üzemi és kereskedelmi szabályzatoknak vagy iránymutatásoknak megfelelően végzett tevékenységeik tekintetében. A fent említett jogalkotási aktusok értelmében az átvitelrendszer-működtetők egyedi kötelezettségekkel és felelősségekkel rendelkeznek, és külön tanúsítási eljárás, illetve az ágazat illetékes hatóságai általi felügyelet alá tartoznak. Az átvitelrendszer-működtetőknek azokban az esetekben is ilyen mentességet kell élvezniük, amikor a fent említett jogalkotási aktusok szerinti, illetve az e rendeletek alapján elfogadott üzemi és kereskedelmi szabályzatok vagy iránymutatások szerinti feladatuk végrehajtása céljára más, a nevükben szolgáltatóként eljáró személyeket vesznek igénybe. Az átvitelrendszer-működtetők abban az esetben azonban nem részesülhetnek ilyen mentességben, ha befektetési szolgáltatásokat nyújtanak vagy pénzügyi eszközökkel kapcsolatos tevékenységeket végeznek, így akkor sem, ha pénzügyi kapacitásjoggal való másodlagos kereskedésre szolgáló platformot üzemeltetnek.
- (36) Az érintett személynek az ezen irányelv alóli mentesüléshez folyamatosan meg kell felelnie az ilyen mentességre megállapított feltételeknek. Különösen, ha valamely befektetési szolgáltatásokat nyújtó vagy befektetési tevékenységeket végző személy azért mentesül ezen irányelv hatálya alól, mert az ilyen szolgáltatásai vagy tevékenységei – csoportalapon figyelembe véve – a főtevékenységhez képest kiegészítő jellegűek, az érintett személyre már nem vonatkozhat a kiegészítő szolgáltatásokhoz kapcsolódó mentesség, amennyiben az ilyen szolgáltatások nyújtásának vagy az ilyen tevékenységeknek a főtevékenységhez képest kiegészítő jellege megszűnik.
- (37) A befektetők védelme és a pénzügyi rendszer stabilitása érdekében az ezen irányelv által szabályozott befektetési szolgáltatásokat nyújtó és/vagy befektetési tevékenységeket végző személyeknek rendelkezniük kell a székhely szerinti tagállam engedélyével.
- (38) A 2013/36/EU irányelv alapján engedélyezett hitelintézeteknek nincs szükségük további engedélyre ezen irányelv alapján ahhoz, hogy befektetési szolgáltatásokat nyújthassanak, vagy befektetési tevékenységeket végezzenek. Amennyiben valamely hitelintézet úgy dönt, hogy befektetési szolgáltatásokat nyújt, vagy befektetési tevékenységeket végez, az illetékes hatóságnak az engedély 2013/36/EU irányelv alapján való kiadása előtt meg kell győződnie arról, hogy a hitelintézet megfelel ezen irányelv vonatkozó rendelkezéseinek.
- (39) A strukturált betétek befektetési termék formájában alakultak ki, de egyetlen jogalkotási aktus szerint sem vonatkozik rájuk az uniós szintű befektetővédelem, miközben más strukturált befektetésekre vonatkoznak az ilyen jogalkotási aktusok. Ezért helyénvaló erősíteni a befektetők bizalmát, és egységesebbé tenni a különböző lakossági befektetési csomagtermék forgalmazását érintő szabályozási bánásmódot annak érdekében, hogy a befektetők védelme megfelelő szintű legyen mindenütt az Unióban. Ezért ennek az irányelvnek a hatókörébe helyénvaló belevenni a strukturált betéteket. E tekintetben tisztázni kell, hogy a strukturált betétek befektetési termékek, így nem tartalmazzák a kizárólag kamatlábakhoz, mint például az Euriborhoz vagy Liborhoz kötődő betéteket, függetlenül attól, hogy e kamatlábak előre meghatározottak, rögzítettek vagy változóak. Az ilyen betéteket ezért ki kell vonni ezen irányelv hatálya alól.
- (40) Ezen irányelvnek a strukturált betéteket értékesítő vagy ügyfeleknek azokkal kapcsolatban tanácsadással szolgáló befektetési vállalkozásokra és hitelintézetekre való alkalmazását úgy kell értelmezni, mintha azok közvetítőként lépnének fel 2013/36/EU irányelv alapján betétek gyűjtésére jogosult hitelintézetek által kibocsátott ilyen termékek tekintetében.
- (41) A központi értéktárak a pénzügyi piacok azon rendszerszempontról jelentős intézményei, amelyek biztosítják az értékpapírok kibocsátást követő nyilvántartásba vételét, az értékpapírszámlák vezetését, valamint gyakorlatilag az összes értékpapír-ügylet kiegyenlítését. A központi értéktárakat külön uniós jog szabályozza, és azoknak elsősorban engedélyezési és működési feltételeknek kell megfelelniük. A központi értéktárak a más uniós jogban említett alaptevékenységeiken túlmenően esetleg olyan befektetési szolgáltatásokat is nyújthatnak, illetve olyan befektetési tevékenységeket is végezhetnek, amelyek ezen irányelv hatálya alá tartoznak.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009. július 13-i 2009/72/EK irányelve a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2003/54/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 211., 2009.8.14., 55. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009. július 13-i 2009/73/EK irányelve a földgáz belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2003/55/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 211., 2011.8.14., 94. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009. július 13-i 714/2009/EK rendelete a villamos energia határokon keresztül történő kereskedelme esetén alkalmazandó hálózati hozzáférési feltételekről és az 1228/2003/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 211., 2011.8.14., 15. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009. július 13-i 715/2009/EK rendelete a földgázszállító hálózatokhoz való hozzáférés feltételeiről és az 1775/2005/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 211., 2011.8.14., 36. o.).

Annak biztosítása érdekében, hogy minden befektetési szolgáltatásokat nyújtó és befektetési tevékenységeket végző szervezetre ugyanaz a szabályozási keret vonatkozzon, célszerű biztosítani, hogy az ilyen központi értéktárakra ne vonatkozzanak ezen irányelvnek az engedélyezésre és bizonyos működési feltételekre vonatkozó követelményei, azonban az említett, központi értéktárakat szabályozó uniós jognak biztosítania kell, hogy e központi értéktárak ezen irányelv rendelkezéseinek hatálya alá tartozzanak, amikor az említett uniós jogban meghatározott szolgáltatásokon túlmenően befektetési szolgáltatásokat nyújtanak vagy befektetési tevékenységeket végeznek.

- (42) A befektetők Unión belüli védelmének erősítése érdekében helyénvaló korlátozni azokat a feltételeket, amelyek mellett a tagállamok kizárhatják ennek az irányelvnek az alkalmazását az ügyfelek számára befektetési szolgáltatásokat nyújtó személyeknél, amely ügyfelek így nem részesülnek az irányelv szerinti védelemben. Különösen fontos megkövetelni, hogy a tagállamok legalább az ezen irányelvben lefektetettekkel analóg követelményeket támasszanak azokkal a személyekkel szemben – nevezetesen az engedélyezés fázisában, hírnevük és tapasztaltságuk, valamint a tulajdonosok alkalmasságának megítélése során, az eredeti engedély feltételeinek felülvizsgálatakor és a folyamatos felügyelet során –, valamint üzleti kötelezettségeikkel kapcsolatos magatartásukkal szemben.

Ezenkívül az ezen irányelv hatálya alól kizárt személyeknek egy, a 97/9/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽¹⁾ összhangban elismert befektetőkártalanítási rendszer, vagy az ügyfelek számára ezzel egyenrangú védelmet biztosító szakmai felelősségbiztosítás hatálya alá kell tartozniuk az említett irányelv hatálya alá tartozó helyzetekben.

- (43) Olyan esetekben, ha valamely befektetési vállalkozás nem rendszeres alapon nyújt egy vagy több olyan befektetési szolgáltatást, vagy egy vagy több olyan befektetési tevékenységet végez, amelyre engedélye nem terjed ki, ezen irányelv alapján nincs szükség további engedélyre.
- (44) Ezen irányelv alkalmazásában a megbízások fogadásával és továbbításával kapcsolatos üzleti tevékenység körébe kell tartoznia két vagy több befektető összehozásának, és ezzel e befektetők között ügyletek létrehozásának.
- (45) A saját maguk által kibocsátott pénzügyi eszközöket forgalmazó befektetési vállalkozásoknak és hitelintézeteknek ezen irányelv hatálya alá kell tartozniuk, amikor ügyfeleiknek befektetési tanácsot biztosítanak. A bizonytalanság kiküszöbölése és a befektetővédelem megerősítése érdekében helyénvaló előírni ezen irányelv alkalmazását, akkor is, amikor az elsődleges piacon a befektetési vállalkozások és a hitelintézetek saját maguk által kibocsátott pénzügyi eszközöket forgalmazzák, tanácsadás biztosítása nélkül. E célból a megbízások ügyfelek nevében történő végrehajtásának szolgáltatására adott fogalom meghatározást ki kell terjeszteni.
- (46) A kölcsönös elismerés és a székhely szerinti tagállam általi felügyelet elve megköveteli, hogy a tagállamok illetékes hatóságai ne adják meg az engedélyt, vagy azt vonják vissza, amennyiben a működési tervek tartalma, a földrajzi elhelyezkedés vagy a ténylegesen végrehajtott tevékenységek világosan jelzik, hogy a befektetési vállalkozás azért választotta az egyik tagállam jogrendszerét, hogy elkerülje azon másik tagállam területén hatályos szigorúbb előírásokat, ahol a tevékenységének nagyobb részét végezni szándékozik vagy ténylegesen végzi. A jogi személy befektetési vállalkozásokat abban a tagállamban kell engedélyezni, amelyben a létesítő okirat szerinti székhelyük van. A nem jogi személy befektetési vállalkozásokat abban a tagállamban kell engedélyezni, ahol azok központi ügyviteli helye van. A tagállamoknak ezenfelül meg kell követelniük, hogy a befektetési vállalkozás központi ügyviteli helye mindig a székhely szerinti tagállamban legyen, és hogy az ténylegesen ott is működjön.
- (47) A 2007/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ részletes kritériumokat adott meg a befektetési vállalkozásban javasolt befolyásszerzés prudenciális értékelésére és alkalmazásuk eljárására. Az értékelési folyamat jobbiztonságának, egyértelműségének és előreláthatóságának biztosítása – tekintettel az értékelési folyamatra –, valamint annak eredménye érdekében erősíteni kell az említett irányelvben rögzített prudenciális értékelés folyamatát.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1997. március 3-i 97/9/EK irányelve a befektetőkártalanítási rendszerekről (HL L 84., 1997.3.26., 22. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2007. szeptember 5-i 2007/44/EK irányelve a 92/49/EGK tanácsi irányelvnek és a 2002/83/EK, a 2004/39/EK, a 2005/68/EK és a 2006/48/EK irányelvnek a pénzügyi szektorbeli részesedésszerzések és részesedésnövelések prudenciális értékelésének eljárási szabályai és az értékelés kritériumai tekintetében történő módosításáról (HL L 247., 2007.9.21., 1. o.).

Ezen belül az illetékes hatóságoknak minősíteniük kell a részesedést szerezni kívánó személy alkalmasságát és a javasolt részesedésszerzés pénzügyi megbízhatóságát, a következő kritériumok mindegyike szerint: a részesedést szerezni kívánó személy jó hírneve; a szándékolt részesedésszerzés eredményeképpen a befektetési vállalkozás üzleti tevékenységét a jövőben irányító bármely személy jó hírneve és tapasztalata; a részesedést szerezni kívánó személy pénzügyi megbízhatósága; az, hogy a befektetési vállalkozás képes lesz-e megfelelni az ezen irányelven és más irányelveken, különösen a 2002/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelven ⁽¹⁾, valamint a 2013/36/EU irányelven alapuló prudenciális követelményeknek; valamint hogy léteznek-e ésszerű okok annak feltételezésére, hogy a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ 1. cikke szerinti pénzmosást vagy terrorizmusfinanszírozást követnek vagy követték el, illetve kísérelnek vagy kíséreltek meg, vagy hogy a szándékolt részesedésszerzés növelheti annak kockázatát.

- (48) A székhely szerinti tagállamban engedélyezett befektetési vállalkozásnak az Európai Unió egész területén jogosultnak kell lennie befektetési szolgáltatások nyújtására, illetve befektetési tevékenységek végzésére anélkül, hogy külön engedélyt kelljen kérnie azon tagállam illetékes hatóságától, ahol ilyen szolgáltatásokat nyújtani, illetve ilyen tevékenységeket végezni kíván.
- (49) Mivel egyes befektetési vállalkozások mentesek a 2013/36/EU irányelv által megállapított egyes kötelezettségek alól, ezeket kötelezni kell arra, hogy rendelkezzenek vagy meghatározott legkisebb összegű tőkével, vagy szakmai felelősségbiztosítással, vagy e kettő kombinációjával. Az ilyen biztosítás összege kiigazításainak figyelembe kell vennie a 2002/92/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾ keretében végzett kiigazításokat. A tőke megfelelési célból alkalmazott ilyen különleges elbánás nem sérthet semmiféle, a tőke megfelelésről szóló európai uniós jog jövőbeni változásai alapján az ilyen vállalkozások megfelelő kezelésére vonatkozó határozatot.
- (50) Mivel a prudenciális szabályozás hatókörét azon jogalanyokra kell korlátozni, amelyek kereskedési könyv szakmai alapon történő vezetése révén a piac többi résztvevője felé partnerkockázat forrását képezik, ki kell zárni ezen irányelv hatálya alól azon szervezeteket, amelyek a nem áru alapú származtatott termékeken, kibocsátási egységeken vagy azokra vonatkozó származtatott termékeken kívüli pénzügyi eszközökkel saját számlára kereskednek, feltéve, hogy nem árjegyzők, nem végeznek saját számlára történő kereskedést ügyfélmegegyezések végrehajtásakor, nem tagjai vagy résztvevői szabályozott piacnak vagy valamely MTF-nek, nem rendelkeznek közvetlen elektronikus hozzáféréssel egy kereskedési helyszínhez és nem alkalmaznak nagysebességű algoritmikus kereskedési technikát.
- (51) A befektetők védelme érdekében a befektető értékpapírokra vonatkozó tulajdonjogát és más hasonló jogait, valamint a valamely vállalkozásra bízott pénzeszközeivel kapcsolatos jogait el kell különíteni a vállalkozás jogaitól. Ez az alapelv ugyanakkor a vállalkozást nem gátolhatja meg abban, hogy a saját nevében, de a befektető érdekében üzleti tevékenységet végezzen, ha ezt az ügylet jellege megköveteli, és a befektető ezzel egyetért, például értékpapír-kölcsönzés esetén.
- (52) Az ügyfelek eszközeinek védelmét érintő előírások döntő fontosságú eszközt jelentenek az ügyfelek védelmére a szolgáltatásnyújtás és a tevékenységek során. Ezek az előírások kizárhatók, amikor pénzeszközök és pénzügyi eszközök teljes körű tulajdonjoga átkerül egy befektetési vállalkozáshoz, hogy bármely jelenlegi vagy jövőbeli, tényleges vagy függő vagy várható kötelezettségekre fedezetet adjanak. Ez a tág lehetőség bizonytalanságot teremt, és veszélyeztetheti az ügyfelek eszközeinek védelmére vonatkozó előírások hathatóságát. Ily módon legalább akkor, amikor lakossági ügyfelek eszközei érintettek, helyénvaló korlátozni a befektetési vállalkozásoknak azt a lehetőségét, hogy tulajdonjog-átruházásos pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodásokat kössenek a 2002/47/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ alapján, kötelezettségeik teljesítésének biztosítása vagy más módon történő fedezete céljából.
- (53) A befektetési vállalkozásoknál, a szabályozott piacoknál és az adatszolgáltatóknál erősíteni kell a vezető testületek szerepét, a vállalkozások józan és körültekintő vezetésének biztosítása, a piac integritásának előmozdítása és a befektetők érdekeinek védelme érdekében. A befektetési vállalkozás, szabályozott piac és adatszolgáltató teljes vezető testületének mindenkor elegendő időt kell fordítania arra, és rendelkeznie kell a megfelelő kollektív tudással, készségekkel és tapasztalattal ahhoz, hogy képes legyen átlátni a vállalkozás tevékenységeit, beleértve a fő kockázatokat is. A csordaszellem elkerülése, illetve a független vélemények és a kritikus gondolkodás elősegítése

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002. december 16-i 2002/87/EK irányelve a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó hitelintézetek, biztosítóintézetek és befektetési vállalkozások kiegészítő felügyeletéről, valamint a 73/239/EGK, 79/267/EGK, 92/49/EGK, 92/96/EGK, 93/6/EGK és 93/22/EGK tanácsi irányelvek, illetve a 98/78/EK és 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek módosításáról (HL L 35., 2003.2.11., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2005. október 26-i 2005/60/EK irányelve a pénzügyi rendszereknek a pénzmosás, valamint terrorizmus finanszírozása céljára való felhasználásának megelőzéséről (HL L 309., 2005.11.25., 15. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002. december 9-i 2002/92/EK irányelve a biztosítási közvetítésről (HL L 9., 2003.1.15., 3. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002. június 6-i 2002/47/EK irányelve a pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodásokról (HL L 168., 2002.6.27., 43. o.).

érdekében a vezető testületeknek ezért kellően változatosnak kell lenniük az életkor, nem, földrajzi eredet, képzettségi és szakmai háttér tekintetében, hogy sokféle nézetet és tapasztalatot képviseljenek. A vezető testületekben való munkavállalói képviselet a változatosság bővítésének egyik módja lehet, mivel a vállalkozások belső működésének kulcsfontosságú nézőpontjával és valós ismeretével egészíti ki e testületek munkáját. A változatosságnak ezért a vezető testület összetételének kritériumai között kell lennie. A változatosság szempontját általánosságban is érvényesíteni kell a vállalkozás felvételi politikájában. Ez megvalósulhat például úgy, hogy az intézmények egy olyan szűkített listáról választják ki a jelölteket, amely férfiakat és nőket egyaránt tartalmaz. A vállalatirányítás egységes megközelítése érdekében a lehető legnagyobb mértékben összhangba kell hozni a befektetési vállalkozásokra vonatkozó követelményeket a 2013/36/EU irányelvben foglaltakkal.

- (54) A befektetési vállalkozások, szabályozott piacok és adatszolgáltatók tevékenységei felett gyakorolt felügyelet és ellenőrzés érdekében a vezető testület felelős és elszámoltatható a vállalkozás átfogó stratégiájáért, figyelembe véve a vállalkozás üzleti és kockázati profilját. A vezető testületnek egyértelmű felelősséget kell viselnie a vállalkozás teljes üzleti ciklusa során a vállalkozás stratégiai célkitűzéseinek beazonosítása és meghatározása, a kockázatkezelési stratégiája és belső irányítása, valamint belső szervezeti felépítésének jóváhagyása területén – ideértve a munkavállalók kiválasztásának és képzésének kritériumait –, továbbá a felső vezetés tényleges felügyeletében, a szolgáltatásnyújtást és a tevékenységet irányító átfogó politikák meghatározásában – ideértve az értékesítő személyzet díjazását –, és az ügyfelek számára forgalmazható új termékek jóváhagyásában. A befektetési vállalkozások időszakonkénti ellenőrzése, valamint stratégiai célkitűzéseik, belső szervezetük és a szolgáltatásnyújtással és a tevékenységekkel kapcsolatos szabályozásaik értékelése biztosíthatja, hogy folyamatosan józan és körültekintő vezetést tudjanak biztosítani a piacok integritása és a befektetők védelme érdekében. Túl nagy számú igazgatói tisztség kombinálása kizárná, hogy a vezető testület tagja kellő időt fordítson ezen felvigyázói szerep teljesítésére.

Ezért korlátozni kell azon igazgatói megbízások számát, amelyeket az intézmény vezető testületének tagja egyidejűleg több szervezetben vállalhat. E korlátozás szempontjából azonban nem kell figyelembe venni az olyan szervezetekben betöltött vezetői pozíciókat, amelyek elsősorban nem üzleti jellegű tevékenységet folytatnak, ideértve például a non-profit szervezeteket és a jótékonyági szervezeteket.

- (55) A tagállamok különböző irányítási struktúrákat használnak. A legtöbb esetben az egy vagy két testületből álló irányítás, vagy mindkettő jellemző. Az ebben az irányelvben alkalmazott meghatározások célja valamennyi meglévő struktúra lefedése bármelyik struktúra melletti állásfoglalás nélkül. A fogalom meghatározások kizárólag egy adott eredmény elérését szolgáló szabályok megállapításához szükségesek, függetlenül az egyes tagállamokban valamely intézményre alkalmazandó nemzeti társasági jogtól. Ezért a meghatározások nem avatkozhatnak be a kompetenciák általános, a nemzeti társasági törvény szerinti elosztásába.
- (56) A sok befektetési vállalkozás által egyidejűleg végzett tevékenységek bővülő köre megnövelte az összeférhetlenség lehetőségét az ilyen tevékenységek és ügyfelek érdekei között. Szükséges ezért szabályokat előírni annak biztosítására, hogy az ilyen összeférhetlenség ne érintse hátrányosan az ügyfelek érdekeit. A vállalkozások kötelesek hatékony lépéseket tenni az érdekellentétek azonosítására és megelőzésére vagy kezelésére, valamint az ilyen kockázatok potenciális hatásainak a lehető legnagyobb mértékű csökkentésére. Amennyiben ennek ellenére valamilyen mértékben továbbra is fennmaradnak az ügyfél érdekeinek sérülésével kapcsolatos kockázatok, akkor az ügyletnek az ügyfél nevében való lebonyolítását megelőzően egyértelműen tájékoztatni kell az ügyfelet az érdekeit érintő érdekellentétek általános jellegéről és/vagy forrásairól, valamint arról, hogy milyen lépésekre került sor e kockázatok csökkentése érdekében.
- (57) A 2006/73/EK bizottsági irányelv⁽¹⁾ megengedi a tagállamoknak, hogy előírják a befektetési vállalkozásokkal szembeni szervezeti követelményekkel összefüggésben az ügyfélmegbízásokkal kapcsolatos telefonbeszélgetések vagy elektronikus kommunikáció rögzítését. Az ügyfélmegbízásokat érintő telefonbeszélgetések és az elektronikus kommunikáció rögzítése összhangban van az Európai Unió Alapjogi Chartájával (a Charta), és indokolt a befektetővédelem megerősítése, a piacfelügyelet javítása és a jogbiztonság növelése érdekében, a befektetési vállalkozások és ügyfelek érdekeinek megfelelően. Az ilyen nyilvántartások fontosságát az Bizottságnak készült, az európai értékpapír-piaci szabályozók bizottsága által 2010. július 29-én kiadott technikai tanácsadás is említi. A beszélgetések és kommunikáció rögzítése biztosítja, hogy bizonyítékok álljanak rendelkezésre az ügyfelek által adott megbízások részleteit, valamint azt illetően, hogy a beruházási vállalkozások által végrehajtott ügyletek megfelelnek-e az előbbieknek, továbbá hogy felderíthető legyen az esetleges piaci visszaélés szempontjából releváns magatartás – az olyan esetekben is, amikor a cégek saját számlára hajtanak végre ügyleteket.

⁽¹⁾ A Bizottság 2006. augusztus 10-i 2006/73/EK irányelve a 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a befektetési vállalkozások szervezeti követelményei és működési feltételei, valamint az irányelv alkalmazásában meghatározott kifejezések tekintetében történő végrehajtásáról (HL L 241., 2006.9.2., 26. o.).

E célból minden olyan beszélgetést, amelyben a vállalkozás képviselői a saját számlára végrehajtott ügyletek megkötése vagy annak szándéka kapcsán vesznek részt, rögzíteni kell. Ha az ügyfelek nem telefonon, hanem egyéb úton adnak megbízást, e közlésnek tartós adathordozón rögzített formában, azaz pl. levélben, faxon vagy e-mailben kell történnie, vagy a személyes találkozókön elhangzott megbízások esetében azt dokumentálni kell. Az ügyféllel folytatott lényeges személyes beszélgetésekről például írásos jegyzőkönyvet vagy jegyzeteket lehet készíteni. Az így közölt megbízásokat a telefonon közölt megbízásokkal egyenértékűnek kell tekinteni. Ha jegyzőkönyv készül az ügyféllel folytatott személyes beszélgetésről, a tagállamoknak gondoskodniuk kell megfelelő intézkedések meghozataláról annak biztosítása érdekében, hogy az ügyfelt ne ériék veszteségek annak következtében, hogy a jegyzőkönyv pontatlanul ismerteti a felek közötti kommunikációt. Ezen intézkedések nem vonhatják maguk után az ügyfél felelősségátvállalását.

A kötelezettség hatályával kapcsolatos jogbiztonság biztosítása céljából a hatálynak célszerű minden olyan berendezésre kiterjednie, amelyet a vállalkozás bocsát rendelkezésre, vagy amelynek használatát engedélyezi, illetve célszerű előírni a befektetési vállalkozások számára, hogy tegyenek ésszerű lépéseket annak biztosítására, hogy az ügyletekkel összefüggésben magántulajdonban lévő berendezéseket ne vegyenek igénybe. A rögzített adatoknak az illetékes hatóságok rendelkezésére kell állnia felügyeleti feladataik ellátása, valamint a végrehajtási intézkedések ezen irányelv, a 600/2014/EU rendelet, az 596/2014/EU rendelet és a 2014/57/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ alapján való végrehajtása során, hogy az illetékes hatóságok könnyebben azonosítani tudják a befektetési vállalkozások tevékenységét szabályozó jogi keretnek nem megfelelő magatartást. E rögzített adatoknak a befektetési vállalkozások és ügyfelek számára is hozzáférhetőeknek kell lenniük abból a célból, hogy át tudják tekinteni kapcsolatuk alakulását az ügyfelek által adott megbízások és a vállalkozások által végrehajtott ügyletek szempontjából. Ezekből az okokból következően helyénvaló ebben az irányelvben előírni azokat az elveket, amelyek az ügyfélmegbízásokat érintő telefonbeszélgetések vagy elektronikus kommunikáció rögzítésére vonatkoznak.

- (58) A Tanácsnak az európai pénzügyi felügyelet megerősítéséről szóló 2009. júniusi megállapításaival összhangban és az Unió pénzügyi piaci számára kialakítandó egységes szabálykönyvhöz való hozzájárulás, a tagállamok és a piaci szereplők számára az egyenlő versenyfeltételek további fejlesztése, a befektetők védelmének fokozása, valamint a felügyelet és az érvényesítés javítása érdekében az Unió kötelezettséget vállal a tagállamok rendelkezésére álló mérlegelési jogkörök minimalizálására az Unió pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó jogszabályaiban. Amellett, hogy ez az irányelv közös rendszert vezet be az ügyfélmegbízásokat érintő telefonbeszélgetések vagy elektronikus kommunikáció rögzítésére, helyénvaló csökkenteni az illetékes hatóságok lehetőségét a felügyeleti feladatok kiadására bizonyos esetekben, valamint korlátozni a mérlegelési jogköröket a függő ügynökökre és a fióktelepek beszámolására vonatkozó követelményekben.
- (59) A kereskedési technológia alkalmazása az elmúlt évtizedben jelentősen fejlődött, és jelenleg a piaci szereplők kiterjedten használják. Sok piaci szereplő alkalmazza mostanában az algoritmikus kereskedést, amikor egy számítógépes algoritmus automatikusan meghatározza egy megbízás vonatkozásait, minimális emberi beavatkozással, vagy anélkül. Szabályozni kell az algoritmikus kereskedésből eredő kockázatokat. Algoritmusoknak a teljesített ügyletek kereskedés utáni feldolgozása során történő használata azonban nem minősül algoritmikus kereskedésnek. Azoknak a befektetési vállalkozásoknak, amelyek árjegyzési stratégia alapján algoritmikus kereskedést folytatnak, az ilyen árjegyzést a kereskedési helyszín kereskedési idejének egy meghatározott arányú részében folyamatosan kell végezniük. A szabályozástechnikai standardokban pontosan meg kell határozni, hogy mi legyen ez az arány, biztosítva, hogy az a teljes kereskedési időhöz viszonyítva jelentős legyen, figyelembe véve az adott piac likviditását, méretét és jellegét, valamint az adott piacon kereskedett pénzügyi eszközök sajátosságait is.
- (60) Az árjegyzési stratégia alapján algoritmikus kereskedést folytató befektetési vállalkozásoknak megfelelő rendszerekkel és ellenőrzésekkel kell rendelkezniük e tevékenység tekintetében. E tevékenység fogalma annak kontextusára és céljára jellemző módon értelmezendő. E tevékenység fogalm meghatározása ezért függetlenül más fogalmaktól, mint például az „árjegyzési tevékenységeknek” a 236/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben⁽²⁾ meghatározott fogalmától.
- (61) Az algoritmikus kereskedés egy sajátos részét képezi a nagysebességű algoritmikus kereskedés, amikor a kereskedési rendszer nagy sebességgel elemzi a piactól származó adatokat vagy jelzéseket, és aztán arra az elemzésre reagálva nagy számban küld megbízást küld vagy frissít megbízásokat, nagyon rövid időn belül. A nagysebességű algoritmikus kereskedés mindenekelőtt a következő elemekből állhat: megbízások kezdeményezése, létrehozása, továbbítása és végrehajtása; ezeket a rendszer anélkül határozza meg, hogy emberi beavatkozásra kerülne sor az egyes kötésekre vagy megbízásokra vonatkozóan; a pozícionytás és -lezárás rövid időn belül történik, magas a napi portfólió-forgási sebesség, magas az egy napon belüli megbízás/kötés arány, és a kereskedési nap semleges („flat”) vagy majdnem kiegyenlített pozícióval zárul. A nagysebességű algoritmikus kereskedést többek között a megbízásokat, árajánlatokat és megbízástöröléseket tartalmazó üzenetek magas napon belüli mennyisége is jellemzi. Ennek meghatározásakor, hogy mi minősül magas napon belüli üzenetmennyiségnek, figyelembe kell venni a tevékenység mögött álló tényleges ügyfél kiletét, a megfigyelt időszak hosszát, az időszak során lezajlott teljes piaci

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014. április 16-i 2014/57/EU irányelve a piaci visszaélés büntetőjogi szankcióiról (piaci visszaélésről szóló irányelv) (Lásd e Hivatalos Lap 179. oldalát.)

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2012. március 14-i 236/2012/EU rendelete a short ügyletekről és a hitel-nemteljesítési csereügyletekkel kapcsolatos egyes szempontokról (HL L 86., 2012.3.24., 1. o.).

tevékenységgel való összehasonlítást és a tevékenység viszonylagos koncentrátságát vagy fragmentáltságát. A nagysebességű algoritmikus kereskedést jellemzően olyan kereskedők végzik, akik saját tőkájukkal kereskednek, és ahelyett, hogy önmagában stratégiát jelentene, a kifinomult technológiát rendszerint arra használják, hogy hagyományosabb kereskedési stratégiákat valósítsanak meg vele, amilyen az árjegyzés vagy az arbitrázs.

- (62) A technikai fejlődés lehetővé tette a nagysebességű kereskedést és az üzleti modellek evolúcióját. A nagysebességű kereskedést megkönnyíti a piaci szereplők létesítményeinek közös ügyintézési helyen, a kereskedési helyszín számítógépes központjának („matching engine”) szoros fizikai közelségében történő elhelyezése. A rendezett és tisztességes kereskedési feltételek biztosítása érdekében alapvető előírni a kereskedési helyszíneknek, hogy ezeket a közös ügyintézési helyről végzett szolgáltatásokat megkülönböztetésmentesen, tisztességesen és átláthatóan nyújtsák. A kereskedési technológia használata megnövelte a befektetők kereskedésének gyorsaságát, teljesítőképességét és összetettségét. A piaci szereplők számára lehetővé tette azt is, hogy megkönnyítsék ügyfeleik közvetlen elektronikus hozzáférést a piacokhoz, az ő kereskedési rendszereiken keresztül, közvetlen piaci hozzáféréssel, vagy szponzorált hozzáféréssel. A kereskedési technológia hozott hasznokat a piac számára, és általában a piaci szereplők számára, amilyen például a szélesebb körű részvétel a piacokon, a megnövekedett likviditás, a szűkebb eladási és vételi ár közti különbség (spread), csökkenő rövid távú volatilitás, és az, hogy jobb a megbízások végrehajtása az ügyfél számára. Mégis, ez a kereskedési technológia számos potenciális kockázat kialakulását is eredményezi, amilyen például a kereskedési helyszínek rendszereinek túlterhelési kockázata a megbízások nagy száma miatt, az algoritmikus kereskedés kockázatai, amelyek párhuzamos vagy téves megbízásokat generálhatnak, vagy más működési zavar révén rendellenes piaci helyzetet teremthetnek.

Ezenkívül fennáll az a kockázat, hogy az algoritmikus kereskedési rendszerek túlreagálhatnak más piaci eseményeket, ami egy már fennálló piaci probléma esetén kiélezheti a volatilitást. Végül, az algoritmikus kereskedés vagy a nagysebességű algoritmikus kereskedési technika, a többi kereskedési formához hasonlóan, a visszaélések bizonyos formáiba is beépülhet, amit az 596/2014/EU rendelet tilt. A nagysebességű kereskedés – a nagyfrekvenciás kereskedők információs előnye miatt – arra is ösztönözheti a befektetőket, hogy olyan helyszíneken folytassanak kereskedést, ahol elkerülhetik a nagyfrekvenciás kereskedőkkel való interakciót. Bizonyos meghatározott jellemzőkkel bíró nagysebességű algoritmikus kereskedési technikákat érdemes külön szabályozói ellenőrzés alá vonni. Mivel ezek a technikák általában saját számlás kereskedelemmel kapcsolatosak, az ellenőrzésre akkor is sort kell keríteni, ha a technika végrehajtása oly módon strukturált, hogy azzal elkerüljék a saját számlás végrehajtást.

- (63) Ezek a potenciális kockázatok, amelyek a technológia megnövekedett használatából következnek, a legjobban az algoritmikus vagy nagysebességű algoritmikus kereskedési technikákat alkalmazó, közvetlen elektronikus hozzáférést biztosító vállalkozásokra irányuló intézkedések és konkrét kockázatellenőrzés, illetve az ilyen vállalkozások által használt kereskedési helyszínek működtetőire irányuló más intézkedések kombinációjával csökkenthetők. A technológiai fejlődésre tekintettel a piacok rugalmasságának fokozása érdekében ezen intézkedéseknek tükrözniük kell az 1095/2010/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽¹⁾ létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír és Piaci Hatóság) (ESMA) által 2012 februárjában kiadott, „Iránymutatások a kereskedési platformok, befektetési vállalkozások és illetékes hatóságok által, automatizált kereskedési környezetben alkalmazandó rendszerekről és kontrollokról” című technikai iránymutatásokat (ESMA/2012/122), és azokra kell építeniük. Kívánatos, hogy minden, nagysebességű algoritmikus kereskedést folytató vállalkozásnak engedélyt kelljen kapnia. Ezen engedélyezés biztosíthatná, hogy e vállalkozásokra az ezen irányelv szerinti szervezeti követelmények vonatkozzanak, és megfelelő felügyeletük legyen. Azoknak a szervezeteknek azonban, amelyek a pénzügyi ágazatot szabályozó uniós jog szerinti engedélyezés és felügyelet alá tartoznak, és mentességet élveznek ezen irányelv alkalmazása alól, de algoritmikus kereskedési vagy nagysebességű algoritmikus kereskedési technikát alkalmaznak, nem célszerű az ezen irányelv szerinti engedélyeztetési követelmény hatálya alá tartozniuk; e szervezetekre csak azoknak az intézkedéseknek és ellenőrzési követelményeknek kell vonatkozniuk, amelyek a kifejezetten e kereskedési formákból fakadó kockázatok kezelésére irányulnak. E tekintetben az ESMA-nak fontos koordinációs szerepet kell játszania a megfelelő árlépköz meghatározásában a piacok uniós szintű, rendezett működése érdekében.
- (64) Mind a befektetési vállalkozásoknak, mind a kereskedési helyszíneknek gondoskodniuk kell olyan erőteljes intézkedésekről, amelyek biztosítják, hogy az algoritmikus kereskedés vagy a nagysebességű algoritmikus kereskedési technikák nem teremtenek rendellenes piaci helyzetet és nem használhatók fel visszaélések céljára. A kereskedési helyszíneknek arról is gondoskodniuk kell, hogy kereskedési rendszereik rugalmasak és megfelelően teszteltek legyenek, hogy kezelni tudják a megnövekedett számú megbízást és a piaci stresszket, és a kereskedési helyszíneken rendelkezzenek szüneteltetési mechanizmusokkal a kereskedés ideiglenes leállításához vagy korlátozásához, ha hirtelen, váratlan ármozgások jelentkeznek.
- (65) Azt is biztosítani kell, hogy a kereskedési helyszínek díjstruktúrái átláthatóak, megkülönböztetésmentesek és tisztességesek legyenek, és hogy ne épüljenek fel olyan módon, amely elősegíti a rendellenes piaci feltételeket. Ennek következtében helyénvaló lehetővé tenni a kereskedési helyszínek számára, hogy a törölt megbízásokra

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2010. november 24-i 1095/2010/EU rendelete az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír- és Piaci Hatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/77/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 84. o.).

vonatkozó díjaikat a megbízások fenntartásának időtartamához igazítsák, továbbá az egyes pénzügyi eszközökhöz, amelyekre ezek vonatkoznak. A tagállamoknak lehetővé kell tudniuk tenni a kereskedési helyszínek számára azt is, hogy a rendszer kapacitására nehezedő többletterhelés érzékeltetése érdekében magasabb díjat számítsanak fel a kiadott majd később törölt megbízásokért, valamint a nagyszámú törölt megbízást beadó, illetve a nagysebességű algoritmikus kereskedési technikát alkalmazó résztvevőknek, anélkül hogy abból más piaci szereplők feltétlenül hasznot húznának.

- (66) Az algoritmikus és a nagysebességű algoritmikus kereskedési technikával kapcsolatos intézkedéseken kívül a befektetési vállalkozásoknak helyénvaló megtiltani az ügyfelek számára a piacokhoz való közvetlen elektronikus hozzáférés biztosítását, amennyiben e hozzáférés nem tartozik megfelelő rendszerek és ellenőrzés hatálya alá. A biztosított közvetlen elektronikus hozzáférés formájától függetlenül a hozzáférést biztosító vállalkozásoknak fel kell mérniük és felül kell vizsgálniuk az e szolgáltatást igénybe vevő ügyfelek alkalmasságát, és biztosítaniuk kell, hogy a szolgáltatás használata felett legyen kockázatellenőrzés, és hogy az ügyfelek által rendszereik használata révén vagy kereskedési kódjaik használata révén bevitt kereskedési műveletekért a felelősség e vállalkozásokat terhelje. Helyénvaló, hogy a kereskedés ezen új formáinak részletes szervezeti követelményeit szabályozástechnikai standardok írják le részletesebben. Ez biztosíthatná, hogy szükség esetén a követelmények módosíthatóak legyenek, a területen végbemenő további innováció és fejlemények kezelésére.
- (67) A hatékony felügyelet biztosítása érdekében, valamint abból a célból, hogy az illetékes hatóságok kellő időben meghozhassák a megfelelő intézkedéseket a hibás vagy „elszabadult” algoritmus-stratégiák ellen, minden, algoritmikus kereskedés keretében létrejött megbízást meg kell jelölni, mint ilyet. A megjelölés révén az illetékes hatóságoknak lehetősége lesz a különböző algoritmusokból eredő megbízások azonosítására és megkülönböztetésére, valamint az algoritmikus kereskedők által alkalmazott stratégiák hatékony rekonstruálására és értékelésére. Ez csökkenteni fogja annak veszélyét, hogy a megbízásokat nem egyértelmű módon rendelik hozzá valamely algoritmikus stratégiához és kereskedőhöz. A megjelölés lehetővé teszi az illetékes hatóságok számára, hogy hatékonyan és eredményesen reagáljanak azon algoritmikus kereskedési stratégiákra, amelyek visszaélést eredményező módon működnek vagy veszélyt jelentenek a piac megfelelő működésére.
- (68) Annak biztosítása érdekében, hogy a pénzügyi piacokon bekövetkezett technológiai változások fényében fenntartsák a piac integritását, az ESMA-nak a kereskedési technológiával – többek között a nagysebességű kereskedéssel – kapcsolatos fejleményekről, valamint az esetlegesen piaci visszaélésnek minősülő új gyakorlatokról rendszeresen ki kell kérnie a nemzeti szakértők véleményét, hogy ezáltal hatékony stratégiákat azonosítsanak és ösztönözzenek az ilyen jellegű visszaélések megelőzésére és kezelésére.
- (69) Jelenleg tömegével működnek az EU-ban kereskedési helyszínek, amelyek között számos olyan van, amelyek azonos pénzügyi eszközökkel kereskednek. A befektetők érdekeit érintő potenciális kockázatok kezeléséhez szükséges a más kereskedési helyszínek kereskedésére kiható következmények folyamatainak formalizálása és további összehangolása, amennyiben valamely befektetési vállalkozás vagy valamely kereskedési helyszínt működtető piacműködtető úgy dönt, hogy egy pénzügyi eszköz kereskedését felfüggeszti vagy megszünteti. A jogbiztonság érdekében és az összeférhetetlenség megfelelő kezelése végett gondoskodni kell arról, hogy amikor a pénzügyi eszközök kereskedését felfüggesztik vagy megszüntetik, amennyiben egy befektetési vállalkozás vagy egy kereskedési helyszínt működtető piacműködtető leállítja a kereskedést a szabályai be nem tartása miatt, akkor a többiek az illetékes hatóságuk ilyen értelmű döntése esetén kövessék ezt a döntést, kivéve, ha a kereskedés folytatása kivételes körülmények miatt indokolt lehet. Ezenkívül szükség van az illetékes hatóságok közötti, a pénzügyi eszközök kereskedésének valamely kereskedési helyszínen való felfüggesztésével vagy megszüntetésével kapcsolatos információcseré és együttműködés formalizálására és javítására. Ezeket az intézkedéseket olyan módon kell alkalmazni, hogy megakadályozzák egy pénzügyi eszköz kereskedéséből való felfüggesztésének vagy eltávolításának keretében továbbított információk kereskedelmi helyszínek általi kereskedelmi célú felhasználását.
- (70) Több befektető aktivizálódott a pénzügyi piacokon és összetettebb, szélesebb körű szolgáltatás- és termékcsomagok szerepelnek a kínálatban, valamint – ezekre a fejleményekre való tekintettel – bizonyos fokú összehangolásra van szükség, hogy a befektetők számára magasabb szintű védelmet lehessen kínálni az Unióban mindenütt. Amikor a 2004/39/EK irányelvet elfogadták, a befektetők növekvő függése a személyre szóló ajánlásoktól megkövetelte, hogy belevegyenek egy rendelkezést a befektetési tanácsadásról, mint engedélyköteles és konkrét üzletviteli kötelezettségekkel járó befektetési szolgáltatásról. Az ügyfeleknek megfogalmazott, személyre szóló ajánlások folytatólagos jelentősége, valamint a szolgáltatások és eszközök egyre növekvő összetettsége megköveteli az üzletviteli kötelezettségek növelését, a befektetők védelmének erősítése érdekében.
- (71) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a befektetési vállalkozások ügyfelek legjobb érdekének megfelelően járnak el, és képesek megfelelni az ezen irányelvben foglalt kötelezettségeiknek. Ennek megfelelően a befektetési vállalkozásoknak érteniük kell a kínált vagy ajánlott pénzügyi eszközök jellemzőit, továbbá hatékony politikákat és intézkedéseket kell meghatározniuk és ezeket felül kell vizsgálniuk annak érdekében, hogy azonosítsák az ügyfelek azon kategóriáját, akiknek a termékeket és szolgáltatásokat kínálják. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a

pénzügyi eszközöket kialakító befektetési vállalkozások gondoskodjanak arról, hogy e termékeket úgy alakítsák ki, hogy azok megfeleljenek az ügyfelek érintett kategóriáján belül valamely azonosított célpiac végső ügyfelei igényeinek, és ésszerű lépéseket tegyenek annak biztosítására, hogy a pénzügyi eszközöket az azonosított célpiacon forgalmazzák, valamint rendszeres időközönként vizsgálják felül a célpiac meghatározását és az általuk kínált termékek teljesítményét. Az ügyfelek számára nem az általuk kialakított pénzügyi eszközöket kínáló vagy ajánló befektetési vállalkozásoknak is megfelelő eljárásokkal kell rendelkezniük annak érdekében, hogy a termékjövahagyási eljárásra – többek között az azonosított célpiacra és az általuk kínált vagy ajánlott termék jellemzőire – vonatkozó lényeges információkat megszerezzék és megértsék. Ezt a kötelezettséget a befektetési vállalkozás által az egyes ügyfeleknek személyes igényeik, jellemzőik és céljaik alapján nyújtott befektetési szolgáltatások tekintetében utólagosan végrehajtott megfeleléségi vagy alkalmassági értékelés sérelme nélkül kell alkalmazni.

Annak biztosítása érdekében, hogy a pénzügyi eszközöket csak abban az esetben kínálják vagy ajánlják, ha ez az ügyfél érdekét szolgálja, azon befektetési vállalkozásoknak is megfelelő eljárásokkal kell rendelkezniük a pénzügyi eszközökre vonatkozó szükséges információk beszerzésére, amelyek az ebben az irányelvben meghatározott termékirányítási követelmények alá nem tartozó vállalkozások által előállított, vagy pedig harmadik országbeli vállalkozások által előállított termékeket kínálnak vagy ajánlanak.

- (72) Annak érdekében, hogy a befektetők minden fontos információt megkapjanak, helyénvaló a befektetési tanácsadást nyújtó befektetési vállalkozásoktól megkövetelni, hogy tegyék közzé a tanácsadás díját, tisztázzák, mi az alapja az általuk adott tanácsnak, különösen azt, hogy a termékek milyen választékát veszik figyelembe, amikor az ügyfeleknek személyre szóló ajánlásokat fogalmaznak meg, a befektetési tanácsadást független alapon biztosítják-e vagy biztosítják-e az ügyfelek számára a nekik ajánlott pénzügyi eszközök alkalmasságának időszakonkénti értékelését. Helyénvaló annak megkövetelése is, hogy a befektetési vállalkozások magyarázzák el ügyfeleiknek a nekik adott tanács okait.
- (73) A befektetési tanácsadásra vonatkozó szabályozási keret pontosabb meghatározása érdekében – miközben ugyanakkor választási lehetőséget kell hagyni a befektetési vállalkozások és az ügyfelek számára – helyénvaló az ilyen szolgáltatás végzésére vonatkozó feltételek megállapítása, amikor a vállalkozások az ügyfeleket úgy tájékoztatják, hogy a szolgáltatást független alapon biztosítják. Amennyiben a tanácsadás független alapú, a személyre szóló ajánlás kialakítása során elegendő számú, különböző szolgáltatók által kínált terméket meg kell vizsgálni. A tanácsadónak nem szükséges az összes szolgáltatónak vagy kibocsátónak a piacon rendelkezésre álló termékeit megvizsgálnia; a vizsgált pénzügyi eszközök köre mindazonáltal nem korlátozódhat az olyan szervezetek által kibocsátott vagy kínált pénzügyi eszközökre, amelyek olyan szoros kapcsolatban állnak a befektetési vállalkozással, vagy amelyeket bármely egyéb olyan szoros jogi vagy gazdasági kapcsolat – például szerződéses kapcsolat – fűz a befektetési vállalkozáshoz, amely veszélyezteti a tanácsadás függetlenségét.
- (74) A befektetők védelmének megerősítése és az egyértelműség növelése érdekében az ügyfelek számára az általuk igénybe vett szolgáltatást illetően, helyénvaló emellett tovább korlátozni annak lehetőségét, hogy a vállalkozások, amikor független alapon befektetési tanácsadási szolgáltatást, illetve portfóliókezelési szolgáltatást nyújtanak, díjat, jutalékokat vagy bármely egyéb pénzbeli vagy nem pénzbeli juttatást fogadjanak el vagy kapjanak harmadik felektől és különösen kibocsátóktól vagy termékszolgáltatóktól. Ez feltételezi, hogy a vállalkozásnak valamennyi harmadik fél által fizetett vagy nyújtott díjat, járulékot vagy bármiféle pénzbeli juttatást a kézhezvételt követő lehető legrövidebb időn belül, teljes mértékben vissza kell térítenie az ügyfélnek, és a vállalkozás a harmadik felektől származó befizetéseket nem használhatja fel az ügyfél által a vállalatnak fizetendő díjak kiegyenlítésére. Az ügyfelet pontosan és adott esetben rendszeres időközönként tájékoztatni kell valamennyi díjról, járulékról és juttatásról, amelyet a vállalkozás az ügyfélnek nyújtott befektetési szolgáltatás keretében kapott és az ügyfélnek átutalt. A független tanácsadást vagy portfóliókezelést nyújtó vállalkozásoknak szervezeti követelményeik részeként szintén ki kell alakítaniuk egy olyan politikát, amely biztosítja, hogy a harmadik felektől származó befizetéseket elosztják és átadják az ügyfeleknek. Csak kisebb, nem pénzbeli juttatások engedhetők meg, azzal a feltétellel, hogy ezekről az ügyfél egyértelmű tájékoztatást kap, illetve hogy alkalmasak a szolgáltatás minőségének fokozására, és nem akadályozzák vagy nem tekinthető úgy, hogy akadályoznák a befektetési vállalkozást abban, hogy az ügyfél érdekének legmegfelelőbb módon járjon el.
- (75) Független befektetési tanácsadás vagy portfóliókezelés nyújtása során csak akkor fogadható el az ügyfél nevében eljáró személy által fizetett vagy biztosított díjazás, jutalék vagy nem pénzbeli juttatás, amennyiben az illetőnek tudomása van arról, hogy a nevében ilyen összeget kifizettek, és ha a kifizetés összegéről és gyakoriságáról az ügyfél és a befektetési vállalkozás megállapodott, nem pedig harmadik fél határozott erről. Ez az eset áll fenn például akkor, amikor az ügyfél közvetlenül fizeti egy cég számláját, vagy amennyiben a számlát egy, a befektetési vállalkozással az ügyfélnek nyújtott beruházási szolgáltatás tekintetében semmilyen kapcsolatban nem álló független harmadik fél fizeti, aki csak az ügyfél utasításait követi, továbbá akkor, amikor az ügyfél tárgyalásokat folytat a befektetési vállalkozás által nyújtott szolgáltatásért járó díjról és kifizeti ezt a díjat. Általában ez a helyzet áll fenn azon könyvvizsgálók vagy ügyvédek esetében, akik az ügyféltől származó egyértelmű fizetési megbízás alapján járnak el, vagy akkor, amikor egy személy csupán továbbító csatornaként jár el egy kifizetés esetében.

- (76) Ez az irányelv megállapít bizonyos feltételeket és eljárásokat, amelyeknek a tagállamoknak meg kell felelniük, amennyiben további követelmények előírását tervezik. E követelmények magukban foglalhatják az olyan díjazás, jutalék vagy bármiféle pénzbeli vagy nem pénzbeli juttatás felajánlásának vagy elfogadásának tilalmát vagy további korlátozását is, amelyet valamely harmadik fél vagy egy harmadik fél nevében eljáró személy fizet vagy biztosít az ügyfeleknek nyújtott szolgáltatással összefüggésben.
- (77) A fogyasztók még megfelelőbb védelme érdekében helyénvaló annak biztosítása is, hogy a befektetési vállalkozások ne díjazák vagy értékeljék az alkalmazottaik teljesítményét olyan módon, amely ellentétben áll a vállalkozások azon kötelezettségével, hogy az ügyfelek érdekeinek leginkább megfelelő módon járjanak el, például azáltal, hogy javadalmazás, értékesítési célok vagy más eszközök révén valamilyen előnyt kínálnak az alkalmazottaknak, ha egy bizonyos pénzügyi eszköz ajánlását vagy eladását részesítik előnyben, amikor egy másik termék lehet, hogy jobban megfelelné az ügyfél igényeinek.
- (78) Amikor a pénzügyi eszköz költségei és a kapcsolódó díjak vagy kockázatok vonatkozásában elegendő információ áll rendelkezésre az egyéb uniós jogszabályokkal összhangban, az adott információkat az ezen irányelv alapján az ügyfél tájékoztatása keretében biztosítandó megfelelő információknak kell tekinteni. A pénzügyi eszközt forgalmazó befektetési vállalkozásoknak vagy hitelintézeteknek azonban az adott pénzügyi eszközzel kapcsolatos befektetési szolgáltatás nyújtásához köthető minden egyéb költségről és kapcsolódó díjról is tájékoztatniuk kell ügyfeleiket.
- (79) Tekintettel a befektetési termékek összetettségére és kialakításukra vonatkozó folyamatos innovációra, fontos annak biztosítása is, hogy a befektetési termékeket lakossági ügyfelek számára értékesítő vagy velük kapcsolatban nekik tanácsot adó alkalmazottak megfelelő szintű tudással és szakértelemmel rendelkezzenek a kínált termék vonatkozásában. A befektetési vállalkozásoknak elegendő időt és erőforrást kell biztosítaniuk alkalmazottaik számára a tudás és szakértelem megszerzéséhez és az ügyfeleknek nyújtott szolgáltatások során történő alkalmazásához.
- (80) A befektetési vállalkozások megtehetik, hogy olyan befektetési szolgáltatásokat nyújtanak, amelyek csak az ügyfél megbízásainak végrehajtásából és/vagy átvételéből és továbbításából állnak, anélkül, hogy szükség lenne információkat beszerezniük az ügyfél tudásáról és tapasztalatáról, hogy felmérhessék, melyik az ügyfél számára a megfelelő szolgáltatás vagy eszköz. Mivel ezek a szolgáltatások az ügyfelek védelmének lényeges csökkenését vonják maguk után, az ilyen szolgáltatás feltételeit javítani kell. Különösen helyénvaló annak a lehetőségnek a kizárása, hogy ezeket a szolgáltatásokat olyan kiegészítő szolgáltatással összekapcsolva biztosítsák, amely hitelek vagy kölcsönök adását jelenti a befektetők számára, hogy egy olyan ügyletet végrehajtsanak, amelyben a befektetési vállalkozás részt vesz, mivel ez megnöveli az ügylet összetettségét és megnehezíti a benne foglalt kockázat megértését. Helyénvaló az is, hogy jobban meg kell határozni a kritériumokat azoknak a pénzügyi eszközöknek a kiválasztásához, amelyekre ezek a szolgáltatások vonatkoznak, hogy ki lehessen zárni egyes pénzügyi eszközöket, ezen belül azokat, amelyek beágyaznak egy származtatott terméket vagy olyan struktúrát tartalmaznak, amely az ügyfél számára megnehezíti a fennálló kockázat megértését, az olyan vállalkozások részvényeit, amelyek nem átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozások (ÁÉKBV-k) (nem átruházható értékpapírokba történő kollektív befektetési vállalkozások) részvényei, és az 583/2010/EU bizottsági rendelet⁽¹⁾ 36. cikke (1) bekezdésének második albekezdése szerinti strukturált átruházható értékpapírokba történő kollektív befektetéseket (strukturált ÁÉKBV-eket). Bizonyos ÁÉKBV-k összetett termékként való kezelése nem sértheti az e termékek alkalmazási körét és a rájuk vonatkozó szabályokat meghatározó jövőbeni uniós jogszabályokat.
- (81) A keresztértékesítés gyakorlata közös stratégiája a lakossági pénzügyi szolgáltatóknak mindenütt az Unióban. Ez hasznokkal járhat a lakossági ügyfelek számára, de olyan gyakorlatot is jelenthetnek, amikor az ügyfél érdekét nem veszik megfelelően figyelembe. A keresztértékesítési gyakorlat egyes formái például, éspedig az árukapcsolásos megoldások – amikor két vagy több pénzügyi szolgáltatást együtt, csomagban értékesítenek, és a szolgáltatások közül legalább egy elkülönítve nem hozzáférhető – torzíthatják a versenyt és negatív hatást gyakorolhatnak az ügyfelek mobilitására és arra való képességükre, hogy tájékozott döntéseket hozzanak. Az árukapcsolási gyakorlat egyik példája, amikor folyószámlát kell nyitni, amennyiben a lakossági ügyfél számára befektetési szolgáltatást biztosítanak. Míg az olyan összekapcsolás, amikor két vagy több pénzügyi szolgáltatást együtt, csomagban értékesítenek, de a szolgáltatások mindegyike elkülönítetten is megvásárolható, szintén torzíthatja a versenyt és negatív hatást gyakorolhat az ügyfelek mobilitására és az ügyfelek arra való képességére, hogy tájékozott döntéseket hozzanak, ilyenkor a választást legalább az ügyfélre bízzák, és ezért kisebb kockázatot jelentenek a befektetési vállalkozások megfelelőségére, ezen irányelv szerinti kötelezettségeik figyelembevételével. Az ilyen módszerek felhasználását figyelmesen értékelni kell, a verseny és az ügyfelek választási lehetőségeinek előmozdítása érdekében.
- (82) A befektetési tanácsadás során a befektetési vállalkozásnak írásbeli megfelelőségi nyilatkozatot kell adnia arról, hogy az általa nyújtott befektetési tanácsok hogyan igazodnak lakossági ügyfelek preferenciáihoz, igényeihez és egyéb sajátosságaihoz. A nyilatkozatot tartós adathordozón, például elektronikus formában kell rendelkezésre

(¹) A Bizottság 2010. július 1-i 583/2010/EU rendelete a 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a kiemelt befektetői információk tekintetében, valamint a papírtól eltérő tartós adathordozón vagy weboldalon rendelkezésre bocsátott kiemelt befektetői információk vagy tájékoztató esetében teljesítendő különleges feltételek tekintetében történő végrehajtásáról (HL L 176., 2010.7.10., 1. o.).

bocsátani. A befektetési vállalkozás felelőssége, hogy az alkalmassági értékelést elvégezze, és pontos alkalmassági jelentést készítsen az ügyfél számára, továbbá megfelelő intézkedéseket kell hoznia annak biztosítása érdekében, hogy az ügyfél ne érjék veszteségek annak következtében, hogy a jelentés pontatlanul vagy tisztességtelenül ismerteti a személyre szóló ajánlást, beleértve azt is, hogy az ajánlás mennyire felel meg az ügyfélnek, és melyek az ajánlott fellépés hátrányai.

- (83) Annak meghatározása során, hogy mi minősül az ezen irányelvben szereplő valamely időpont előtti kellő idővel történő tájékoztatásnak, a befektetési vállalkozásnak figyelembe kell vennie – a helyzet sürgősségére is tekintettel –, hogy az ügyfélnek mennyi időre van szüksége az információk átolvasásához és megértéséhez, mielőtt meghozná befektetési döntését. Az ügyfélnek valószínűleg több időre van szüksége a közölt információk áttekintéséhez, ha azok összetett vagy számára ismeretlen termékre vagy szolgáltatásra vonatkoznak, vagy olyan termékre vagy szolgáltatásra, amellyel kapcsolatban az ügyfél nem rendelkezik semmilyen tapasztalattal, mint amennyi időre egy egyszerűbb terméket mérlegelő, a terméket vagy szolgáltatást jobban ismerő vagy már korábbi tapasztalattal is rendelkező ügyfélnek van szüksége.
- (84) Amennyiben a befektetési vállalkozások megfelelnek annak az általános követelménynek, hogy az ezen irányelvben meghatározott határidő előtt kellő időben megadják a megfelelő tájékoztatást, úgy ezen irányelv nem kötelezheti őket arra, hogy haladéktalanul és egyszerre adják át a befektetési vállalkozással, a pénzügyi eszközökkel, a költségekkel és a kapcsolódó díjakkal, valamint az ügyfelek pénzügyi eszközeinek vagy pénzeszközeinek védelmével kapcsolatos teljes tájékoztatást. Amennyiben a tájékoztatásra kellő idővel a szolgáltatás elvégzése előtt sor kerül, azt ezen irányelv alapján nem kötelező külön vagy ügyfélmegállapodás keretében nyújtani.
- (85) A szolgáltatást az ügyfél kezdeményezésére nyújtottnak kell tekinteni, kivéve, ha az ügyfél azt válaszként kéri az adott vállalkozástól származó vagy annak nevében az adott ügyfélnek küldött, felhívást tartalmazó vagy az ügyfelet egy adott pénzügyi eszköz vagy ügylet tekintetében befolyásolni szándékozó, személyre szóló értesítésre. A szolgáltatást az ügyfél kezdeményezésére nyújtottnak lehet tekinteni annak ellenére, hogy az ügyfél azt valamely reklámot vagy pénzügyi eszközökre vonatkozó ajánlatot tartalmazó, bármely eszközzel eljuttatott olyan értesítés alapján igényli, amely jellegénél fogva általános, és a lakosságnak vagy valamely nagyobb csoportnak vagy ügyfelek, illetve potenciális ügyfelek valamely kategóriájának szól.
- (86) Ezen irányelv céljainak egyike a befektetők védelme. A befektetővédelmi intézkedéseket a befektetők egyes kategóriáinak (lakossági, szakmai és partner) sajátosságaihoz kell igazítani. Ugyanakkor a szolgáltatásnyújtásra vonatkozó szabályozási keret bővítése érdekében az adott ügyfél-kategóriától függetlenül helyénvaló egyértelműsíteni, hogy a becstelen, tisztességes és szakszerű eljárás elve, valamint a tisztességes, egyenes és nem megtévesztő viselkedés kötelezettsége az összes ügyféllel való minden kapcsolatra vonatkozik.
- (87) A biztosítási szerződéseket magukban foglaló befektetéseket gyakran az ezen irányelv tárgyát képező pénzügyi eszközök potenciális alternatíváiként vagy helyettesítőiként bocsátják az ügyfelek rendelkezésére. A lakossági ügyfelek következetes védelméhez és a hasonló termékek közötti egyenlő versenyfeltételek biztosításához fontos, hogy a biztosítási alapú befektetési termékekre megfelelő követelmények vonatkozzanak. Noha ezért az ezen irányelvben rögzített befektetővédelmi követelményeket egyformán kell alkalmazni a biztosítási szerződéseken alapuló befektetési csomagokra, eltérő piaci struktúrájuk és termékjellemzőik miatt helyénvalóbb, hogy a részletes követelmények ne ebben az irányelvben, hanem a 2002/92/EK irányelv folyamatban lévő felülvizsgálata keretében kerüljenek meghatározásra. Ezért a biztosítási közvetítők és biztosítók tevékenységét szabályozó jövőbeni uniós jogszabályoknak megfelelően biztosítaniuk kell a következetes szabályozási megközelítést a hasonló befektetői igényeket kielégítő, és ezért összehasonlítható befektetővédelmi kihívásokat támasztó különféle pénzügyi termékek forgalmazását tekintve. Az 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽¹⁾ létrehozott európai felügyeleti hatóságnak (az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatásvisszatérítési-hatóság) (EIOPA-nak) és az ESMA-nak együtt kell működniük, hogy a lehető legnagyobb mértékben biztosítsák a következetességet az e befektetési termékekre vonatkozó üzletviteli előírások tekintetében. A biztosítási alapú befektetési termékekre vonatkozó ezen új követelményeket a 2002/92/EK irányelvben kell meghatározni.
- (88) Az összeférhetetlenséggel kapcsolatos szabályok, az általános alapelvek és az ügyfelek számára biztosított információk összehangolása, valamint a biztosítási közvetítőket megillető javadalmazás tagállamok általi korlátozásának lehetővé tétele érdekében a 2002/92/EK irányelvet megfelelően módosítani kell.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2010. november 24-i 1094/2010/EU rendelete az európai felügyeleti hatóság (az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatásvisszatérítési-hatóság) létrehozásáról, valamint a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/79/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 48. o.).

- (89) A befektetési lehetőségeket nem kínáló, biztosítási alapú befektetési termékeket, valamint a kizárólag kamatláb-kockázatnak kitett betéteket ki kell zárni ezen irányelv hatálya alól. Sajátosságaikat és céljait figyelembe véve nem tartozhatnak ezen irányelv hatálya alá az egyéni és foglalkoztatói nyugdíj-előtakarékossági termékek, amelyeknek elsődleges rendeltetése, hogy a befektető számára a nyugdíjazást követően jövedelmet biztosítsanak.
- (90) A fióktelepek működése tekintetében a székhely szerinti tagállam általi engedélyezés, felügyelet és kötelezettség-érvényesítés elvétől eltérve, az ezen irányelvben meghatározott, valamely fióktelepen keresztül a fióktelep helye szerinti területen végzett tevékenységgel kapcsolatos egyes kötelezettségek érvényesítését a fogadó tagállam illetékes hatóságának célszerű ellátnia, mivel a fióktelephez ez a hatóság van a legközelebb, és ezért kedvezőbb helyzetben van a fióktelep működésére vonatkozó szabályok megsértésének észleléséhez és a beavatkozáshoz.
- (91) Hatékony „legjobb végrehajtási” kötelezettséget kell előírni annak biztosítására, hogy a befektetési vállalkozások ügyfélmegbízásait az ügyfél számára legkedvezőbb feltételek mellett hajtsák végre. E kötelezettségnek arra a vállalkozásra kell vonatkoznia, amelynek szerződéses vagy ügynöki kötelezettségei vannak az ügyféllel szemben.
- (92) Tekintettel arra, hogy az Unióban jelenleg a végrehajtási helyszínek szélesebb köre áll rendelkezésre, helyénvaló javítani a legjobb végrehajtás keretét a lakossági befektetők tekintetében. A legjobb végrehajtás keretének alkalmazása során figyelembe kell venni a legjobb végrehajtás figyelemmel kísérésére szolgáló technológiával kapcsolatos fejleményeket, a 27. cikk (1) bekezdésének második és harmadik albekezdésével összhangban.
- (93) A lakossági ügyfélmegbízások végrehajtásakor a legjobb végrehajtás meghatározására a végrehajtás költségeinek magukban kell foglalniuk a befektetési vállalkozás saját jutalékait vagy az ügyfélnek korlátozott célokra felszámolt díjakat azokban az esetekben, amikor a vállalkozás megbízás-végrehajtási szabályzatában egynél több olyan helyszínt szerepel, amely alkalmas egy adott megbízás végrehajtására. Ezekben az esetekben figyelembe kell venni a vállalkozás saját jutalékait és a megbízás – minden egyes alkalmas végrehajtási helyszínen történő – végrehajtásának költségeit, hogy az ügyfél számára értékelni és össze lehessen hasonlítani azokat az eredményeket, amelyeket a megbízás e helyszíneken való végrehajtásával érnének el. Nem cél azonban előírni a vállalkozásnak azt, hogy hasonlítsa össze a saját megbízás-végrehajtási szabályzata, valamint a saját jutalékai és díjai alapján ügyfele számára elérhető eredményeket azokkal az eredményekkel, amelyeket valamely más befektetési vállalkozás eltérő megbízás-végrehajtási szabályzat vagy eltérő jutalék-, illetve díjszerkezet alapján ugyanazon ügyfél számára érhetne el. Nem cél azt sem előírni a vállalkozásnak, hogy hasonlítsa össze a saját jutalékaiban mutatkozó azon különbségeket, amelyek a vállalkozás által az ügyfeleknek nyújtott szolgáltatások természetében rejlő különbségeknek tulajdoníthatók.
- (94) Ezen irányelv 27. cikke (5) bekezdésének alkalmazásában a megbízás-végrehajtási szabályzatában szerepeltetendő végrehajtási helyszínek megállapításának céljából nem kell alkalmazni ezen irányelv azon rendelkezéseit, amelyek szerint a végrehajtási költségeknek tartalmazniuk kell a befektetési vállalkozás saját jutalékait, illetve az ügyfélnek a befektetési szolgáltatás nyújtásáért felszámított díjakat.
- (95) Akkor mondhatjuk, hogy a befektetési vállalkozás jutalékának felépítése vagy kiszabása igazságtalanul megkülönbözteti a végrehajtási helyszíneket, ha eltérő jutalékot vagy spread-et számol fel a különböző végrehajtási helyszíneken, és ez a különbség nem tükrözi a vállalkozás költségeinek a helyszíneken történő végrehajtásból eredő tényleges különbségeit.
- (96) Azoknak a feltételeknek a kiemelése érdekében, amelyek szerint ezen irányelvvel összhangban a befektetési vállalkozások teljesítik a megbízások ügyfeleik számára legkedvezőbb feltételek szerinti végrehajtására vonatkozó kötelezettségüket, helyénvaló előírni, hogy a 600/2014/EU rendelet 23. és 28. cikke szerinti kereskedési kötelezettség tárgyát képező pénzügyi eszközök esetében az egyes kereskedési helyszínek és rendszeres internalizálók, más pénzügyi eszközök esetében pedig az egyes végrehajtási helyszínek tegyék nyilvánosan hozzáférhetővé az ügyletek végrehajtásának minőségével kapcsolatos adatokat, minden helyszínrre.
- (97) A befektetési vállalkozások által a megbízás-végrehajtási szabályzatokról az ügyfeleknek adott tájékoztatás gyakran általános és sematikus, és az ügyfelek számára nem teszi lehetővé annak megértését, hogy egy megbízást hogyan fognak végrehajtani, illetve az ügyfelek annak alapján nem tudják ellenőrizni, hogy a vállalkozás betartja-e a megbízásoknak az ügyfelei számára legkedvezőbb módon történő végrehajtásával kapcsolatos kötelezettségét. A befektetők védelmének fokozása érdekében helyénvaló meghatározni azokat az elveket, amelyek alapján a befektetési vállalkozások tájékoztatást adnak ügyfeleiknek a megbízás-végrehajtási szabályzatokról, és előírni, hogy éves alapon hozzák nyilvánosságra, a pénzügyi eszközök minden osztályára, azt az öt legfontosabb végrehajtási helyszínt, ahol az előző évben az ügyfelek megbízásait végrehajtották, valamint hogy ezeket az információkat és a végrehajtási helyszíneket által a végrehajtási minőség tekintetében közzétett információkat vegyék figyelembe a legjobb végrehajtásra vonatkozó politikáikban.

- (98) A befektetési vállalkozás az ügyféllel való üzleti kapcsolat létrehozásakor kérheti az ügyfelet vagy potenciális ügyfelet, hogy egyidejűleg adja hozzájárulását a megbízás-végrehajtási szabályzatához, valamint annak lehetőségéhez, hogy megbízásainak végrehajtása kereskedési helyszínen kívül történjen.
- (99) Azon személyeket, akik egynél több befektetési vállalkozás nevében nyújtanak befektetési szolgáltatásokat, nem függő ügynököknek, hanem befektetési vállalkozásnak kell tekinteni, amennyiben az ezen irányelvben foglalt meghatározás körébe tartoznak, azon meghatározott személyek kivételével, akik az alól mentesülhetnek.
- (100) Ez az irányelv nem sértheti a függő ügynökök jogát arra, hogy más irányelvek által szabályozott tevékenységeket, illetve kapcsolódó tevékenységet végezzenek olyan pénzügyi szolgáltatások vagy termékek tekintetében, amelyeket ez az irányelv nem szabályoz, beleértve az azonos pénzügyi csoport részei nevében végzett tevékenységeket is.
- (101) Ezen irányelv hatálya nem terjedhet ki a befektetési vállalkozás telephelyén kívül történő tevékenységek végzésének feltételeire (házaló értékesítés).
- (102) A tagállamok illetékes hatóságai nem végezhetik el a nyilvántartásba vételt, vagy azt vissza kell vonniuk olyan esetekben, amikor a ténylegesen végzett tevékenységek nyilvánvalóan jelzik, hogy a függő ügynök valamely tagállam jogrendszerét azért választotta, hogy megkerülje az azon másik tagállamban hatályos szigorúbb normákat, amelyek a területén tevékenységei nagyobb részét végezni szándékozik vagy ténylegesen végzi.
- (103) Ezen irányelv alkalmazásában az elfogadható partnereket úgy kell tekinteni, mint akik ügyfélként járnak el.
- (104) A pénzügyi válság megmutatta a nem lakossági ügyfelek képességeinek korlátait befektetéseik kockázatának megítélésével kapcsolatban. Miközben meg kell erősíteni, hogy az üzletviteli szabályokat fejleszteni kell azoknak a befektetőknek a vonatkozásában, amelyek a védelmet a leginkább igénylik, helyénvaló az ügyfelek különböző kategóriáira alkalmazandó előírások jobb méretezése. Ehhez bizonyos tájékoztatási és beszámolási előírásokat ki kell terjeszteni a jogosult szerződő felekkel fennálló kapcsolatokra. Mindenekelőtt, a vonatkozó előírásoknak az ügyfelek pénzügyi eszközeinek és pénzének megóvásával, valamint az összetettebb pénzügyi eszközökre és tranzakciókra vonatkozó tájékoztatási és beszámolási előírásokkal kell foglalkozniuk. Az önkormányzatok és a helyi hatóságok jobb besorolása érdekében célszerű egyértelműen kizárni azokat az elfogadható partnereket és a szakmainak tekintett ügyfeleket jegyzékéből, ugyanakkor lehetővé kell tenni, hogy ezeket az ügyfeleket saját kérésükre szakmai ügyfélként kezeljék.
- (105) Az elfogadható partnerek között végrehajtott ügyletek tekintetében a limitáras ügyfélmegbízások közzétételére vonatkozó kötelezettséget csak akkor kell alkalmazni, amennyiben a partner a megbízás végrehajtására kifejezetten limitáras megbízást küld valamely befektetési vállalkozásnak.
- (106) A tagállamok biztosítják a személyes adatok védelméhez való jog tiszteletben tartását, összhangban a személyes adatok ezen irányelv alkalmazásában történő feldolgozására irányadó 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽¹⁾ és 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽²⁾. A személyes adatok ESMA általi, ezen irányelv alkalmazásában történő feldolgozása tekintetében a 45/2001/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽³⁾ alkalmazandó.
- (107) Minden befektetési vállalkozásnak azonos lehetőségekkel kell rendelkeznie az Unióban a szabályozott piacokhoz való kapcsolódás vagy hozzáférés tekintetében. Függetlenül attól a módtól, ahogyan jelenleg a tagállamokban az ügyleteket szervezik, fontos megszüntetni a szabályozott piacokhoz való hozzáférés technikai és jogi korlátozásait.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1995. október 24-i 95/46/EK irányelve a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 281., 1995.11.23., 31. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002. július 12-i 2002/58/EK irányelve az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok feldolgozásáról és a magánélet védelméről (Elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) (HL L 201., 2002.7.31., 37. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2000. december 18-i 45/2001/EK rendelete a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.).

- (108) A határokon átnyúló ügyletek véglegesítésének elősegítése érdekében szükséges rendelkezni a befektetési vállalkozások elszámolási és teljesítési rendszerekhez való hozzáféréséről az Unió egész területén, függetlenül attól, hogy az ügyleteket az érintett tagállam szabályozott piacain keresztül hajtották-e végre. Azon befektetési vállalkozásoknak, amelyek közvetlenül kívánnak részt venni más tagállamok elszámolási rendszereiben, meg kell felelniük a tagságra vonatkozó működési és üzleti követelményeknek, valamint a pénzpiacok zavartalan és rendezett működésének fenntartására irányuló prudenciális intézkedéseknek.
- (109) A harmadik országbeli vállalkozások szolgáltatásnyújtása az Unióban a nemzeti rendszerek és előírások hatálya alá tartozik. Az azok alapján engedélyezett vállalkozások nem részesülnek abban a jogosultságban, hogy más tagállamban is nyújtsanak szolgáltatásokat és ott letelepedjenek, mint abban a tagállamban, ahol a székhelyük van. Ezért helyénvaló, hogy abban az esetben, ha valamely tagállam úgy ítéli meg, hogy a harmadik országbeli vállalkozás általi fióktelep-létesítéssel biztosítható a lakossági befektetők vagy a szakmai ügyfeleknek kijáró bánásmódot kérő lakossági befektetők megfelelő szintű védelme, közös szabályozási keret kerüljön bevezetésre uniós szinten az ilyen fióktelepekre alkalmazandó követelmények tekintetében, szem előtt tartva azt az elvet, hogy a harmadik országbeli vállalkozások nem részesülhetnek az uniós vállalkozásokhoz képest kedvezőbb bánásmódban.
- (110) Ezen irányelv rendelkezéseinek végrehajtásakor a tagállamoknak kellően figyelembe kell venniük a Pénzügyi Akció Munkacsoport (FATF) ajánlásait azokra a pénzmosás elleni küzdelem és a terrorizmus finanszírozásával szembeni fellépés terén hiányosságokat mutató joghatóságokra vonatkozóan, amelyekre ellenintézkedések alkalmazandók, illetve azokra a pénzmosás elleni küzdelem és a terrorizmus finanszírozásával szembeni fellépés terén hiányosságokat mutató joghatóságokra vonatkozóan, amelyek nem tettek megfelelő előrelépéseket a hiányosságok orvoslása érdekében, illetve nem kötelezték el magukat a hiányosságok orvoslására irányulóan a FATF-fel együtt kidolgozott cselekvési terv mellett.
- (111) Ezen irányelvnek azon rendelkezése, amely a harmadik országbeli vállalkozások által az Unióban biztosított befektetési szolgáltatásokat vagy tevékenységeket szabályozza, nem lehet hatással annak lehetőségére, hogy az Unióban lakóhellyel vagy székhellyel rendelkező személyek egy harmadik országbeli vállalkozás befektetési szolgáltatásait kizárólag saját kezdeményezésükre vegyék igénybe. Ha valamely harmadik országbeli vállalkozás az Unióban lakóhellyel vagy székhellyel rendelkező személy kizárólagos saját kezdeményezésére nyújt szolgáltatást, a szolgáltatás nem minősülhet az Unió területén nyújtott szolgáltatásnak. Ha egy harmadik országbeli vállalkozás ügyfeleket vagy potenciális ügyfeleket keres az Unióban, vagy befektetési szolgáltatásokat vagy tevékenységeket reklámoz vagy hirdet, az Unióban biztosított kiegészítő szolgáltatásokkal együtt, az nem tekinthető az ügyfél saját kizárólagos kezdeményezésére biztosított szolgáltatásnak.
- (112) A szabályozott piac működtetésére vonatkozó engedélynek ki kell terjednie mindazon tevékenységekre, amelyek közvetlenül kapcsolódnak a megbízások megjelenítéséhez, feldolgozásához, végrehajtásához, megerősítéséhez és a róluk való jelentéstételhez attól a ponttól, amikor az ilyen megbízásokat a szabályozott piac fogadja, addig a pontig, amikor azokat véglegesítésre átadják, valamint a pénzügyi eszközök piaci bevezetéséhez kapcsolódó tevékenységekre is. Ennek magában kell foglalnia a szabályozott piac által kijelölt árjegyző közvetítésével végrehajtott, a szabályozott piac rendszerei keretében, az ilyen rendszerekre irányadó szabályokkal összhangban vállalt ügyleteket is. A szabályozott piac, az MTF vagy az OTF tagjai vagy résztvevői által megkötött nem minden ügyletet kell úgy tekinteni, mint amit a szabályozott piac, az MTF vagy az OTF rendszerein belül kötöttek meg. Azon ügyleteket, amelyeket a tagok vagy résztvevők bilaterális alapon kötnek meg, és amelyek nem felelnek meg a szabályozott piacra, az MTF-re vagy az OTF-re ezen irányelv alapján megállapított minden kötelezettségnek, a szabályozott piacon, az MTF-en vagy az OTF-en kívül megkötött ügyletnek kell tekinteni a rendszeres internalizáló meghatározásának alkalmazásában. Ebben az esetben a befektetési vállalkozásoknak a kötelező érvényű jegyzés közzétételére vonatkozó kötelezettségét alkalmazni kell, ha az ezen irányelvben és a 600/2014/EU rendeletben megállapított feltételek teljesülnek.
- (113) A likviditásnyújtásnak a piacok hatékony és rendezett működése szempontjából betöltött jelentőségére tekintettel az árjegyzési stratégiát követve algoritmikus kereskedést végző befektetési vállalkozásoknak írásbeli megállapodást kell kötniük a kereskedési helyszínekkel, amelyben világosan lefektetik a piac számára történő likviditásnyújtással kapcsolatos kötelezettségeiket.
- (114) Ezen irányelv nem kötelezheti az illetékes hatóságokat az árjegyzési rendszerben való részvétel feltételeként előírt, a szabályozott piac és a befektetési vállalkozás közötti írásbeli megállapodás tartalmának jóváhagyására vagy vizsgálatára. Ugyanakkor nem is tiltja meg, hogy jóváhagyják vagy megvizsgálják azt, feltéve, hogy a jóváhagyás vagy vizsgálat kizárólag az 50. cikkben előírt kötelezettségek szabályozott piacok általi teljesítésén alapul.

- (115) A felhasználók számára döntő fontosságú, hogy áttekintésük legyen az Unió pénzügyi piacain folyó kereskedési tevékenységről, az illetékes hatóságok számára pedig az, hogy pontos és átfogó információkat kapjanak a vonatkozó ügyletekről, amihez a fő piaci adatok szolgáltatását engedélyhez kell kötni és szabályozni kell, a megfelelő minőségi szint eléréséhez.
- (116) A jóváhagyott közzétételi mechanizmusok (APA-k) bevezetése javítaná a kereskedés átláthatósági információinak minőségét a tőzsdén kívüli terület közzétételeiben, és jelentősen hozzájárulna annak biztosításához, hogy az ilyen adatokat olyan módon tegyék közzé, ami megkönnyíti a kereskedési helyszínek által közzétett adatokkal való összevonalásukat.
- (117) Miután immár olyan piaci szerkezet áll rendelkezésre, amely lehetővé teszi a versenyt több kereskedési helyszín között, alapvető, hogy mielőbb működésbe lépjen a ténylegesen és átfogóan összesítettadat-szolgáltatás. Az összesítettadat-szolgáltatás egy üzleti megoldásának bevezetése a részvényeknél és a részvényjellegű pénzügyi eszközöknél hozzá fog járulni egy integráltabb európai piac megteremtéséhez, és könnyebbé teszi a piaci szereplők számára, hogy hozzáférjenek a kereskedés rendelkezésre álló átláthatósági információihoz. A tervezett megoldás azon alapul, hogy erre engedélyt kapnának az előre meghatározott és felügyelt paraméterekkel dolgozó szolgáltatók, akik egymással versenyben lennének a technikai szempontból nagyon kifinomult és innovatív megoldások elérésére, a piac lehető legjobb kiszolgálása, valamint az átfogó és pontos piaci adatok elérhetővé tételének biztosítása érdekében. Az összesítettadat-szolgáltató (CTP) arra való felkérése által, hogy a jóváhagyott közzétételi mechanizmusokra (APA-k) és a kereskedési helyszínekre vonatkozó valamennyi adatot összeítsék, biztosított lesz, hogy a verseny az ügyfeleknek nyújtott szolgáltatások minőségén alapuljon, ne pedig a feldolgozott adatmenyiségen. Ennek ellenére helyénvaló ehelyütt rendelkezni az összesítettadat-szolgáltatás közbeszerzési eljárásán keresztül történő bevezetéséről, amennyiben a tervezett mechanizmus nem vezet a részvényekre és részvényjellegű pénzügyi eszközökre vonatkozó hatékony és átfogó összesítettadat-szolgáltatás kellő időben történő megvalósításához.
- (118) A nem-tőkeinstrumentumokra vonatkozó összesítettadat-szolgáltatást bonyolultabb végrehajtani, mint a tőkeinstrumentumokra vonatkozó összesítettadat-szolgáltatást, ezért a jövőbeli szolgáltatóknak célszerű lehetőséget biztosítani arra, hogy mielőtt az előbbi létrehoznák, megfelelő tapasztalatra tegyenek szert az utóbbival kapcsolatban. A nem-tőkeinstrumentumokra vonatkozó összesítettadat-szolgáltatás megfelelő létrehozásának megkönnyítése érdekében tehát helyénvaló meghosszabbítani a megfelelő rendelkezést átültető nemzeti intézkedések alkalmazásának határidejét. Ennek ellenére helyénvaló ehelyütt rendelkezni az összesítettadat-szolgáltatás közbeszerzési eljárásán keresztül történő bevezetéséről, amennyiben a tervezett mechanizmus nem vezet a nem-tőkeinstrumentumokra vonatkozó hatékony és átfogó összesítettadat-szolgáltatás kellő időben történő megvalósításához.
- (119) Amikor a nem-tőkeinstrumentumok tekintetében az ESMA megállapítja az összesítettadat-szolgáltató által közzéteendő kereskedés utáni információkba belefoglalandó kereskedési helyszíneket és a jóváhagyott közzétételi mechanizmusokat, biztosítani kell, hogy az ezen pénzügyi eszközök integrált uniós piacának létrehozására irányuló célkitűzés megvalósuljon, és biztosítani kell a kereskedési helyszínek és jóváhagyott közzétételi mechanizmusok megkülönböztetésmentes kezelését.
- (120) A saját tőkekövetelményekre vonatkozó uniós jog keretében meg kell határozni azt a minimumtőke-követelményt, amelynek a szabályozott piacoknak meg kell felelniük ahhoz, hogy működési engedélyt kaphassanak, és ennek során figyelembe kell venni az ilyen piacokhoz kapcsolódó kockázatok sajátos jellegét.
- (121) A szabályozott piac működtetőinek képesnek kell lenniük MTF és OTF működtetésére is, ezen irányelv vonatkozó rendelkezéseivel összhangban.
- (122) Ezen irányelv szabályozott piac által érvényesített szabályai alapján a pénzügyi eszközök értékpapír-piaci bevezetéséről szóló rendelkezések nem sérthetik a 2001. május 28-i 2001/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ és a 2003/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ alkalmazását. Nem akadályozható meg, hogy a szabályozott piac az ezen irányelv alapján megállapítottaknál szigorúbb követelményeket alkalmazzon azon pénzügyi eszközök kibocsátóira, amelyek piaci bevezetését tervezi.

(1) Az Európai Parlament és a Tanács 2001. május 28-i 2001/34/EK irányelve az értékpapírok hivatalos tőzsdéi jegyzésre történő bevezetéséről és az ilyen értékpapírokról közzéteendő információkról (HL L 184., 2001.7.6., 1. o.).

(2) Az Európai Parlament és a Tanács 2003. november 4-i 2003/71/EK irányelve az értékpapírok nyilvános kibocsátásakor vagy piaci bevezetéskor közzéteendő tájékoztatóról (HL L 345., 2003.12.31., 64. o.).

- (123) A tagállamoknak képesnek kell lenniük különböző illetékes hatóságok kijelölésére az ezen irányelvben megállapított széles körű kötelezettségek kikényszerítésére. Az ilyen hatóságoknak állami jellegűeknek kell lenniük, ez szavatolja a gazdasági szereplőktől való függetlenségüket és az összeférhetetlenség elkerülését. Nemzeti jogokkal összhangban a tagállamoknak biztosítaniuk kell az illetékes hatóság megfelelő finanszírozását. Az állami hatóságok kijelölése nem zárhatja ki a hatáskör átruházását az illetékes hatóság felelősségének fenntartása mellett.
- (124) Annak biztosítása érdekében, hogy a felfüggesztésekről, eltávolításokról, fennakadásokról és rendellenes kereskedési körülményekről, illetve a lehetséges piaci visszaélésre utaló körülményekről az illetékes hatóságok között zajló kommunikáció hatékonyan és a megfelelő időben történjen, az illetékes nemzeti hatóságok között megfelelően működő kommunikációs és koordinációs folyamatra van szükség, amelynek gyakorlati megvalósítása az ESMA által kidolgozott szabályok szerint történik majd.
- (125) A G20-ak 2009. szeptember 25-én Pittsburghben rendezett csúcstalálkozóján megállapodás született a pénzügyi és árupiacok szabályozásának, működésének és átláthatóságának javításáról a nyersanyagárak túlzott volatilitásának kezelése érdekében. A Bizottság „Hatékonyabban működő élelmiszerellátási lánc Európában” című 2009. október 28-i közleménye és „Az árupiacok és a nyersanyagok kihívásai” című, 2011. február 2-i közleménye felvázolt bizonyos, a 2004/39/EK irányelv felülvizsgálata kapcsán meghozandó intézkedéseket. Az Értékpapír-felügyeleték Nemzetközi Szervezete (IOSCO) 2011 szeptemberében közzétette az árualapú származtatott piacok szabályozására és felügyeletére vonatkozó alapelveket. A G20-ak 2011. november 4-i cannes-i csúcstalálkozójukon jóváhagyták ezeket az alapelveket, felhívva a piacszabályozókat, hogy biztosítsanak maguknak formális pozíciókezelési jogköröket, beleértve adott esetben az előzetes pozíciólimitek megállapítására vonatkozó jogkört is.
- (126) Az illetékes hatóságoknak juttatott jogköröket ki kell egészíteni explicit felhatalmazásokkal arra, hogy bármely személytől szerezhessenek információkat az árucikkkel kapcsolatos származtatott szerződésekben felvett pozíciók méretéről és rendeltetéséről, és kérhetik azt a személyt, hogy tegyen lépéseket a származtatott szerződésekben felvett pozíció méretének csökkentésére.
- (127) A pozíciólimitekre vonatkozóan összehangolt rendszerre van szükség, hogy a G20-ak megállapodása alkalmazásában nagyobb fokú koordinációt és következetességet lehessen biztosítani, különösen az Unió-szerte kereskedelem tárgyát képező szerződések vonatkozásában. Ezért explicit jogköröket kell adni az illetékes hatóságoknak arra, hogy az ESMA által meghatározott módszertan alapján limiteket állapítsanak meg, amelyek azon pozíciókra vonatkoznak, amelyeket egy személy aggregált csoportszinten egy árucikkkel kapcsolatos származtatott szerződésben mindenkor tarthat, megakadályozandó a piaci visszaéléseket, többek között a piac vonatkozásában, és támogatandó a szabályszerű árazási és kiegyenlítési feltételeket, többek között a piactorzító pozíciók megelőzését. Ezek a limitek fokozzák a származékos termék és az alapul szolgáló áru piacának integritását, nem sértve az alapul szolgáló áru piacán az árfeltárást, és nem vonatkoznak azokra a pozíciókra, amelyek objektíven csökkentik a közvetlenül az áru kereskedelmi tevékenységeivel kapcsolatos kockázatokat. Egyértelművé kell tenni az árukhoz kapcsolódó azonnali ügyletek és a származtatott termékekre vonatkozó ügyletek közötti különbséget. A rendszer összehangoltsága érdekében szükséges, hogy az ESMA ellenőrizze a pozíciólimitek végrehajtását, az illetékes hatóságok pedig együttműködési megállapodásokat kössenek, többek között a vonatkozó adatok egymással való megosztása, valamint a limitek nyomon követésének és érvényesítésének lehetővé tétele érdekében.
- (128) Minden olyan helyszínnek, ahol árualapú származtatott termékek kereskedését kínálják, rendelkeznie kell megfelelő pozíciókezelési kontrollmechanizmusokkal, amelyek megfelelő hatáskörrel rendelkeznek legalább az árukon alapuló származékos termékek pozícióival kapcsolatos információk nyomon követése és az azokhoz való hozzáférés, e pozíciók csökkentésének vagy megszüntetésének megkövetelése vonatkozásában, illetve az arra való kötelezés tekintetében, hogy a jelentős vagy domináns pozícióból fakadó hatások mérséklése érdekében a likviditás visszairányuljon a piacra. Az ESMA-nak jegyzéket kell vezetnie és azt közzé kell tennie az összes hatályos pozíciólimit és pozíciókezelési kontrollmechanizmus összefoglalójával. Ezeket a limiteket és mechanizmusokat következetesen, az adott piac sajátos jellemzőit figyelembe véve kell alkalmazni. A limitek és mechanizmus alkalmazásának mikéntjét egyértelművé kell tenni, ismertetve a határértékeket alkotó vagy potenciálisan egyéb kötelezettségeket eredményező megfelelő mennyiségi küszöböket is.
- (129) A kereskedési helyszínek összesített heti bontást tesznek közzé a személyek különböző kategóriái által kereskedési platformjukon a különböző árualapú származtatott ügyletek, kibocsátási egységek, illetve azok származékai vonatkozásában tartott pozíciókról. Az illetékes hatóság számára legalább naponta egy átfogó és részletes bontást kell hozzáférhetővé tenni a pozíciót tartó összes személyről. Az ezen irányelv szerinti bejelentéssel összefüggő megoldásoknak figyelembe kell venniük – adott esetben – az 1227/2011/EU rendelet 8. cikke szerinti, már meglévő jelentéstételi kötelezettségeket.

- (130) Miközben a pozíciólimitek kiszámítására használt módszer nem jelenthet akadályt új, árualapú származtatott termékek kialakulása tekintetében, az ESMA-nak a számítási módszer meghatározásakor biztosítania kell, hogy az új, árualapú származtatott termékek kialakulása nem használható a pozíciólimitekre vonatkozó rendszer megkerülésére.
- (131) Minden egyes, árualapú származtatott termékre vonatkozó ügylet esetében pozíciólimiteket kell meghatározni. Annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a pozíciólimitekre vonatkozó rendszer új, árualapú származtatott termékre vonatkozó ügyletek folyamatban levő kialakulása révén történő megkerülése, az ESMA-nak biztosítania kell, hogy a számítási módszer minden elkerülést megakadályoz azáltal, hogy figyelembe veszi az egyéb árualapú származtatott ügyletekben ugyanazon alapul szolgáló áru tekintetében fennálló összes nyitott pozíciót.
- (132) Kívánatos a kisebb és közepes méretű vállalkozások (kkv-k) tőkéhez jutásának megkönnyítése és a kisebb és közepes kibocsátók szükségleteinek kielégítésére szakosodott piacok további fejlesztésének megkönnyítése. Ezek a piacok rendszerint ezen irányelv hatálya alatt működnek, mivel az MTF-eket általános kkv-piacokként, kkv-tőkefinanszírozási piacként vagy fiatalokú piacokként ismerik. Az MTF kategórián belül egy új alkategória, a kkv-tőkefinanszírozási piac létrehozása és ezeknek a piacoknak a nyilvántartásba vétele megnövelheti láthatóságukat és ismertségüket, valamint segítheti a az uniós szabályozási standardok kialakítását azokra a piacokra. Figyelmet kell fordítani arra, hogy a jövőbeni rendelet hogyan fogja tovább ösztönözni és előmozdítani e piac alkalmazását oly módon, hogy azt a befektetők számára vonzóvá tegye és biztosítsa az adminisztratív terhek csökkentését, valamint a kkv-tőkefinanszírozási piacokon keresztül a kkv-k tőkepiacokra történő bevezetésére irányuló további ösztönzőket.
- (133) A piacok ezen új kategóriájára vonatkozó előírásoknak elegendő rugalmasságot kell biztosítaniuk ahhoz, hogy az Európa-szerte létező sikeres piaci modellek jelenlegi választékát figyelembe lehessen venni. Meg kell találni a megfelelő egyensúlyt is a befektetővédelem magas szintjének fenntartása – ami a kibocsátók iránti befektetői bizalom előmozdításához lényegbevágó ezeken a piacokon – és a kibocsátók szükségtelen adminisztrációs terheinek csökkentése között azokon a piacokon. Javasolt, hogy a kkv-tőkefinanszírozási piac előírásairól, mint például azokról, amelyek az ilyen piac kereskedésébe való bevezetés kritériumaival kapcsolatosak, további részleteket határozzanak meg felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban vagy technikai standardokban.
- (134) Mivel fontos, hogy a meglévő, sikeres piacokra gyakorolt hatás ne legyen kedvezőtlen, választási lehetőséget kell hagyni a kisebb és közepes vállalkozásokat megcélzó piacok működtetői számára, miszerint folytathatják az ilyen piacok működtetését az ezen irányelv szerinti előírásoknak megfelelően, anélkül, hogy kkv-tőkefinanszírozási piacként jegyeztetnék be magukat. A kkv-kat nem célszerű arra kötelezni, hogy engedélyeztessék az általuk kibocsátott pénzügyi eszközöknek a kkv-tőkefinanszírozási piacra való bevezetését.
- (135) Ahhoz, hogy ez az új piactípus hasznosnak bizonyuljon a kkv-k számára, a kkv-tőkefinanszírozási piacon kereskedett pénzügyi eszközök kibocsátói legalább 50 %-ának a kkv-k közül kell kikerülnie. Ennek értékelésére évenként fog sor kerülni. Ezen 50 %-os kritériumot rugalmas módon kell alkalmazni. A kritérium ideiglenes nem teljesülése nem jelenti azt, hogy a kereskedési helyszínt haladéktalanul törölni kell a jegyzékből, vagy hogy el kell utasítani a kkv-tőkefinanszírozási piacként történő bejegyzés iránti kérelmét, ha ésszerűen feltételezhető, hogy a következő évtől már teljesíteni fogja az 50 %-ot előíró kritériumot. Az annak megállapítása céljából végzett értékelés, hogy egy kibocsátó kkv-e, a megelőző három naptári év piaci kapitalizációján fog alapulni. Ez várhatóan biztosítja majd ezeknek a kibocsátóknak az ilyen specializált piacokról a fő piacokra való zökkenőmentesebb bejutását.
- (136) Az egyik tagállam kapcsolattartó pontja által a másik tagállam kapcsolattartó pontján keresztül fogadott bizalmas információkat nem lehet tisztán belföldinek tekinteni.
- (137) Növelni kell az illetékes hatóságok rendelkezésére álló hatáskörök konvergenciáját, hogy az a teljes egységes pénzügyi piacon a végrehajtás azonos fokához vezessen. A közös minimumhatáskörnek a megfelelő erőforrásokkal együtt garantálnia kell a felügyeleti hatékonyságot. Ennek az irányelvnek ezért elő kell írnia a felügyeleti és vizsgálati hatáskörök azon minimális körét, amelyekkel a tagállamok illetékes hatóságait a nemzeti jog rendelkezéseivel összhangban fel kell ruházni. Amennyiben a nemzeti jog így rendelkezik, e hatásköröket az illetékes igazságügyi szervekhez benyújtott kérelem útján kell gyakorolni. Az illetékes hatóságoknak az ezen irányelv szerint rájuk ruházott hatáskörök gyakorlása során objektíven és részrehajlás nélkül kell fellépniük, és döntéshozatalukban önállóknak kell maradniuk.
- (138) Miközben ez az irányelv minimális csomagot határoz meg arra vonatkozóan, hogy az illetékes hatóságoknak milyen hatáskörökkel kell rendelkezniük, e hatásköröket a nemzeti jog komplett rendszerében kell gyakorolni, amely garantálja az alapvető jogok, közöttük a magánélet tiszteletben tartásához való jog érvényesülését. Azon hatáskörök gyakorlására vonatkozóan, amelyek komoly kölcsönhatásba kerülhetnek a magánélet és a családi élet,

az otthon és a kommunikáció tiszteletben tartásához való joggal, a tagállamoknak megfelelő és hathatós biztosítékokat kell létrehozniuk mindennemű visszaélés ellen, szükség esetén például az érintett tagállam igazságügyi szerve által kibocsátott megfelelő előzetes engedély alkalmazásával. A tagállamoknak az illetékes hatóságok számára az ilyen beavatkozó jellegű hatáskörök gyakorlását csak a megfelelő vizsgálat céljaira szükséges mértékben szabad megengedniük olyan súlyos esetekben, amikor ugyanazon cél eléréséhez más egyenértékű eszköz nem áll rendelkezésre.

- (139) Az illetékes hatóságok és az ESMA által a feladatkörük ellátása során hozott intézkedések nem különböztethetnek meg közvetlenül vagy közvetve egyetlen tagállamot vagy a tagállamok egyetlen csoportját sem, mint olyan helyszínt, ahol valamilyen pénzemben befektetési szolgáltatásokat nyújtanak, vagy ilyen tevékenységet végeznek.
- (140) Tekintettel a különféle MTF-ek jelentős hatására és az általuk megszerzett piaci részesedésre, gondoskodni kell megfelelő együttműködési mechanizmusok kialakításáról az MTF illetékes hatósága és annak a jogrendnek az illetékes hatósága között, ahol az MTF a szolgáltatásokat nyújtja. Ahhoz, hogy bármiféle hasonló fejleményekre számítani lehessen, ezt ki kell terjeszteni az OTF-ekre.
- (141) Annak biztosítása érdekében, hogy a befektetési vállalkozások, az MTF vagy OTF üzemeltetésére engedéllyel rendelkező piacműködtetők, a szabályozott piacok, az APA, CTP vagy ARM, az üzleti tevékenységüket ténylegesen ellenőrző személyek és a befektetési vállalkozások és szabályozott piacok vezető testületének tagjai teljesítsék az ebből az irányelvből és a 600/2014/EU rendeletről eredő kötelezettségeiket, és annak biztosítása érdekében, hogy az egész Európai Unióban egyforma elbánásban részesüljenek, a tagállamoknak hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókat és intézkedéseket kell előírniuk. A tagállamok által meghatározott közigazgatási szankcióknak és intézkedéseknek a címzettekkel, a szankció vagy intézkedés alkalmazásakor figyelembe veendő kritériumokkal, a közzététellel, a legfontosabb szankcionálási hatáskörökkel és a közigazgatási bírságok szintjével kapcsolatban bizonyos alapvető követelményeknek eleget kell tenniük.
- (142) Az illetékes hatóságokat fel kell hatalmazni különösen olyan bírságok kiszabására, amelyek kellően magasak a várható haszon ellensúlyozásához és még a nagyobb intézmények és vezetők számára is visszatartó erővel bírnak.
- (143) A nemzeti jogszabályokkal és az Európai Unió Alapjogi Chartájával összhangban az illetékes hatóságoknak hozzá kell tudniuk férni a természetes és jogi személyek telephelyéhez. Az ilyen telephelyekre történő belépésre akkor van szükség, ha ésszerűen fennáll a gyanú, hogy egy vizsgálat tárgyában olyan dokumentumok és más kapcsolódó adatok léteznek, amelyek érdemlegesek lehetnek ezen irányelv vagy a 600/2014/EU rendelet megsértésének bizonyítása szempontjából. Az említett telephelyekhez való hozzáférés szükséges továbbá, ha: a korábban tájékoztatásra felszólított személy a felszólításnak részben vagy egészben nem tett eleget; vagy alapos okkal feltételezhető, hogy a felszólításnak a felszólított személy nem tette eleget, vagy a felszólításban megjelölt dokumentumokat vagy információt eltávolítaná, módosítaná vagy megsemmisítené. Amennyiben a telephelyhez való hozzáféréshez – a nemzeti jognak megfelelően – az érintett tagállam igazságügyi hatóságának előzetes engedélye szükséges, a telephelyhez való hozzáférésre vonatkozó hatáskör az igazságügyi hatóság előzetes engedélyének beszerzését követően gyakorolható.
- (144) Befektetési vállalkozásoknak az ügyleteket végrehajtó és dokumentáló telefonbeszélgetésekről készült meglévő felvételei és adatforgalmi nyilvántartásai, valamint távközlési szolgáltatók meglévő telefon- és adatforgalmi nyilvántartásai alapvető fontosságú és néha az egyetlen bizonyítékként szolgálnak a piaci visszaélés meglétének felderítésére és bizonyítására, valamint annak ellenőrzésére, hogy a vállalkozások teljesítik-e a befektetővédelemben és az ebben az irányelvben vagy a 600/2014/EU rendeletben megállapított követelményeket. Ezért az illetékes hatóságoknak meg kell tudniuk követelni a befektetési vállalkozásoknál vagy hitelintézeteknél vezetett meglévő telefonbeszélgetések vagy elektronikus kommunikációk, illetve egyéb adatforgalmi nyilvántartások bekérését. A telefon- és adatforgalmi nyilvántartáshoz való hozzáférés a piaci visszaélések, illetve az ebben az irányelvben vagy a 600/2014/EU rendeletben meghatározott követelmények megsértésének felderítése és szankcionálása miatt szükséges.

Annak érdekében, hogy az Unió azonos versenyfeltételekkel rendelkezzen egy távközlési szolgáltató meglévő telefon- és adatforgalmi nyilvántartásához, illetve egy befektetési vállalkozás telefonbeszélgetéseiről és adatforgalmáról készült meglévő felvétellel való hozzáférés tekintetében, az illetékes hatóságoknak képesnek kell lenniük arra, hogy a nemzeti jogszabályokkal összhangban bekerhessék a távközlési szolgáltatónál meglévő telefon- és adatforgalmi nyilvántartásokat, amennyiben a nemzeti jogszabályok ezt megengedik, és egy befektetési vállalkozás telefonbeszélgetésekről készült meglévő felvételeit és adatforgalmi nyilvántartásait azokban az esetekben, amikor alapos okkal feltételezhető, hogy a nyilvántartásokban a vizsgálat tárgya szempontjából releváns, bizonyító erejű adatok szerepelhetnek az 596/2014/EU rendelet által tiltott magatartás vagy az ebben az irányelvben vagy a 600/2014/EU rendelet értelmében tiltott magatartás kivizsgálására nézve. A távközlési szolgáltató telefon- és adatforgalmi nyilvántartásához való hozzáférés nem terjedhet ki a telefonbeszélgetésekről készült hangfelvételek tartalmára.

- (145) Annak biztosítása érdekében, hogy a szankciók alkalmazása az Unióban következetes legyen, a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy az illetékes hatóságok a közigazgatási szankciók vagy intézkedések típusának és a közigazgatási bírságok szintjének meghatározása során az összes lényeges körülményt figyelembe vegyék.
- (146) Annak biztosítása érdekében, hogy az illetékes hatóságok által hozott határozatok a lehető legszélesebb körben fejthessék ki visszatartó erejüket, rendes körülmények között nyilvánosságra kell hozni azokat. A határozatok közzététele egyben fontos eszköz az illetékes hatóság számára ahhoz, hogy tájékoztassa a piaci szereplőket arról, mely magatartás tekintendő ezen irányelv megsértésének. E közzététel továbbá elősegíti a helyes magatartás elterjesztését a piaci szereplők körében. Ha az ilyen közzététel aránytalan kárt okozna az érintett személyeknek, aláásná a pénzügyi piacok stabilitását vagy veszélyeztetné egy folyamatban levő vizsgálat sikerét, akkor az illetékes hatóságok a nemzeti jogszabályokkal összhangban név nélkül teszik közzé a szankciókat és intézkedéseket, vagy pedig elhalasztják a nyilvánosságra hozatal időpontját.

Az illetékes hatóságok dönthetnek úgy, hogy nem teszik közzé a szankciókat abban az esetben, ha a név nélküli vagy a későbbi időpontra halasztott nyilvánosságra hozatal a megítélésük szerint nem biztosítja elégségesen, hogy a pénzügyi piacok stabilitása ne kerüljön veszélybe. Az illetékes hatóságoktól nem lehet megkövetelni azon kisebb jelentőségűnek tartott intézkedések közzétételét, amelyek közzététele aránytalan lenne. A közzé nem tett szankciók ESMA-nak való bejelentésére mechanizmust kell biztosítani, hogy az illetékes hatóságok folyamatos felügyeletük végzése során azokat figyelembe tudják venni. Ez az irányelv nem követeli meg, de nem is akadályozza meg az ezen irányelv vagy 600/2014/EU rendelet megsértése miatt kirótt büntetőjogi szankciók közzétételét.

- (147) A potenciális jogsértések felfedése érdekében az illetékes hatóságoknak rendelkezniük kell a szükséges vizsgálati hatáskörökkel, és hatékony és megbízható mechanizmusokat kell létrehozniuk, amelyekkel ösztönzik a potenciális vagy tényleges jogsértések bejelentését, beleértve a saját intézményükön belüli jogsértéseket jelentő alkalmazottak védelmét is. Ezek a mechanizmusok nem sérítik a megvádolt személyek megfelelő védelmét. Megfelelő eljárásokot kell kialakítani, hogy a megvádolt személy számára megfelelő védelmet biztosítsanak, különös tekintettel az ilyen személynek a személyes adatok védelméhez való jogára, továbbá olyan eljárásokat, amelyek biztosítják a megvádolt személynek a védelemhez és a meghallgatáshoz való jogát az őt érintő döntések meghozatala előtt, valamint azt a jogát, hogy az őt érintő döntések ellen bíróság előtt hatékony jogorvoslattal éljen.
- (148) Annak érdekében, hogy a jogsértés elkövetését követően alkalmazott, a további jogsértések megelőzését célzó valamennyi szankcióra kiterjedjen, tekintet nélkül arra, hogy azok a nemzeti jog alapján szankciónak vagy intézkedésnek minősülnek-e, ennek az irányelvnek a szankciókra és intézkedésekre egyaránt hivatkoznia kell.
- (149) Ez az irányelv nem sértheti a tagállamok jogának a büntetőjogi szankciókkal kapcsolatos rendelkezéseit.
- (150) Noha a tagállamok szabadon állapíthatnak meg közigazgatási és büntetőjogi szankciókat ugyanazon jogsértésekre vonatkozóan, nem írható elő a számukra, hogy közigazgatási szankciókat előíró szabályokat állapítsanak meg az ezen irányelv vagy a 600/2014/EU rendelet megsértésének azon eseteire, amelyek nemzeti büntetőjoguk hatálya alá tartoznak. A nemzeti jogszabályokkal összhangban, a tagállamok nem kötelesek mind közigazgatási, mind büntetőjogi szankciókat előírni egyazon jogsértésre vonatkozóan, mindazonáltal lehetőséget kell biztosítani számukra ennek megtételére, ha a nemzeti jogszabályok ezt számukra lehetővé teszik. Az ezen irányelv vagy a 600/2014/EU rendelet megsértése esetén közigazgatási szankciók helyett alkalmazandó büntetőjogi szankciók fenntartása azonban nem csökkentheti, illetve másképpen sem befolyásolhatja az illetékes hatóságok képességét arra, hogy kellő időben együttműködjenek más tagállamok illetékes hatóságaival, illetve velük kellő időben információcserét folytassanak ezen irányelv és a 600/2014/EU rendelet alkalmazása céljából, akár azt követően is, hogy az adott jogsértést büntetőeljárás lefolytatása céljából az illetékes igazságügyi hatósághoz utalták.
- (151) Az ügyfelek védelme érdekében és a fogyasztók azon jogának sérelme nélkül, hogy ügyeiket bíróság elé vigyék, szükséges, hogy a tagállamok támogassák azon állami vagy magántestületek létrehozását, amelyek célja a jogviták bíróságon kívüli rendezése, a határokon átnyúló jogviták rendezésében való együttműködés, figyelembe véve a 98/257/EK bizottsági ajánlást⁽¹⁾, valamint a 2001/310/EK bizottsági ajánlást⁽²⁾. A tagállamokat ösztönözni kell, hogy a panaszokra, illetve a bíróságon kívüli vitarendezések jogorvoslati eljárásaira vonatkozó rendelkezések végrehajtásakor használják a meglévő, határokon átnyúló együttműködési mechanizmusokat, nevezetesen a Pénzügyi Szolgáltatások Panaszhálózatát (FIN-Net).

⁽¹⁾ A Bizottság 1998. március 30-i 98/257/EK ajánlása a fogyasztói jogviták bírósági eljáráson kívüli rendezésére hatáskörrel rendelkező testületekre vonatkozó elvekről (HL L 115., 1998.4.17., 31. o.).

⁽²⁾ A Bizottság 2001. április 4-i 2001/310/EK ajánlása a fogyasztói jogviták megegyezésen alapuló megoldásában részt vevő bírósági eljáráson kívüli testületekre vonatkozó elvekről (HL L 109., 2001.4.19., 56. o.).

- (152) Az illetékes hatóságok, más hatóságok, testületek vagy személyek közötti információcserének vagy információ-továbbításnak a 95/46/EK irányelvben megállapított, a személyes adatok harmadik országoknak történő átadására vonatkozó szabályokkal összhangban kell történnie. Az ESMA és harmadik országok közötti információcserét vagy -továbbítást a 45/2001/EK rendeletben a személyes adatok átadásával kapcsolatban meghatározott szabályok szerint kell bonyolítani.
- (153) Meg kell erősíteni az illetékes nemzeti hatóságok közötti információcserére vonatkozó rendelkezéseket, valamint a támogatási és együttműködési kötelezettséget, amellyel egymásnak tartoznak. A határon átnyúló tevékenység növekedése miatt az illetékes hatóságoknak ezen irányelv hatékony alkalmazása biztosítása érdekében meg kell adniuk egymásnak a feladataik ellátásához szükséges megfelelő információkat, beleértve azon helyzeteket is, amikor a vélt vagy tényleges jogsértések két vagy több tagállam hatóságait is érintik. Az információcsere során szigorú szakmai titoktartásra van szükség az ilyen információ zavartalan továbbítása és az adatvédelem biztosítása érdekében.
- (154) Ha a fogadó tagállamban az ott kialakult mechanizmusokkal rendelkező kereskedési helyszín műveletei az adott fogadó tagállamban az értékpapíripiacok működése és a befektetők védelme szempontjából lényegi fontosságúvá váltak, a kialakítandó arányos együttműködési mechanizmusoknak a székhely szerinti és a fogadó tagállam illetékes hatóságai közötti lehetséges együttműködési módok közül a megfelelő formát kell öltetniük, amelyek arányosak a határokon átnyúló felügyeleti együttműködés szükségleteivel, különös figyelemmel a fogadó tagállamban az értékpapíripiacokra és a befektetővédelemre kifejtett hatás természetére és méretére, mint az ad hoc vagy időszakos információmegosztás, konzultáció és segítségnyújtás.
- (155) Az ezen irányelvben kifejtett célkitűzések elérése érdekében a Bizottságnak az EUMSZ 290. cikkének megfelelően hatáskört kell adni jogi aktusok elfogadására a felmentésekkel kapcsolatos részletek, a fogalmak tisztázása, a befektetési vállalkozás szándékolt befolyásszerzésének értékelési kritériumai, a befektetési vállalkozásokkal, APA-kkal és CTP-kkel szembeni szervezeti követelmények, az összeférhetetlenség kezelése, a befektetési szolgáltatásokkal kapcsolatos üzletviteli kötelezettségek, a megbízásoknak az ügyfél számára legelőnyösebb feltételek szerinti végrehajtása, az ügyfélmegbízások kezelése, a jogosult szerződő felekkel folytatott ügyletek tárgyában, azon körülmények meghatározása tárgyában, amelyek esetén a befektetési vállalkozás, az MTF-et vagy OTF-et működtető piacműködtető és a szabályozott piac működtetője tájékoztatási kötelezettsége érvénybe lép; azon körülmények meghatározása tárgyában, amelyek jelentős kárt okoznak a befektetői érdekeknek és piac megfelelő működésének, abból a célból, hogy a pénzügyi eszközöknek az MTF-en, OTF-en vagy szabályozott piacon való kereskedését felfüggeszték és azokat onnan eltávolítsák; a kkv-tőkefinanszírozási piac, és azon küszöbértékek tárgyában, amelyek felett pozíciójelentési kötelezettség alkalmazandó, azon ismérvek megállapítása tárgyában, amelyek alapján a kereskedési helyszínek a fogadó tagállamban végrehajtott műveletei lényeges fontosságúnak tekinthetők az értékpapíripiacok működése, illetve a befektetők védelme szempontjából. Megkülönböztetett jelentőséggel bír, hogy a Bizottság elvégezze a megfelelő konzultációkat az előkészítő munka során, ideértve a szakértői szintet. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elkészítésekor és szövegezésakor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról.
- (156) A pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó technikai standardoknak biztosítaniuk kell a következetes harmonizációt, valamint a befektetők, többek között a strukturált betéteket befektetők és a fogyasztók megfelelő védelmét az egész Unióban. A hatékonyság érdekében célszerű, hogy az ESMA, mint nagyon jelentős szakértelemmel rendelkező szerv, olyan szabályozás- és végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgozzon ki, amelyek nem igényelnek szakpolitikai döntéseket, és benyújtsa azokat a Bizottsághoz. A következetes befektető- és fogyasztóvédelem pénzügyi szolgáltatási ágazatokon belüli biztosítása érdekében az ESMA-nak lehetőség szerint az 1093/2010 európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽¹⁾ létrehozott európai felügyeleti hatósággal (Európai Bankhatóság) és az EIOPA-val szoros együttműködésben kell elvégeznie feladatait.
- (157) A Bizottságnak el kell fogadnia az ESMA által kialakított szabályozástechnikai standardtervezeteket a következőkre vonatkozóan: a főtevékenységhez képest kiegészítő jellegűnek tekinthető tevékenységekhez kapcsolódó mentességekről szóló rendelkezések; a biztosítandó információk, valamint a befektetési vállalkozások tekintetében az engedélyének megadására és elutasítására érvényes eljárásokra vonatkozó bizonyos követelmények, a befolyásoló részesedés megszerzése; az algoritmikus kereskedés; a megbízásoknak az ügyfelek számára legkedvezőbb feltételek szerinti végrehajtása; a pénzügyi eszköz szabályozott piacon, MTF-en vagy OTF-en történő kereskedésének felfüggesztése vagy onnan való eltávolítása; a befektetési szolgáltatások és tevékenységek biztosításának szabadsága; a fióktelep létesítése; a rendszerek rugalmasságára, a szüneteltetési mechanizmusokra és az elektronikus kereskedelemre vonatkozó intézkedések; az árlépcsők, az üzleti órák szinkronizálása, a pénzügyi eszközökkel való

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2010. november 24-i 1093/2010/EU rendelete az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.).

kereskedés engedélyezése, a pozíciólimitek és pozíciókezelési kontrollmechanizmus az árualapú származtatott termékekre vonatkozóan; az adatszolgáltatók engedély iránti kérelmének megadása és elutasítása, az APA-kkal, CTP-kkel és ARM-ekkel szembeni szervezeti követelmények és az illetékes hatóságok közötti együttműködés. A Bizottságnak az EUMSZ 290. cikke alapján, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban szabályozástechnikai standardtervezeteket kell elfogadnia, az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban.

- (158) A Bizottságot arra is fel kell hatalmazni, hogy az EUMSZ 291. cikke alapján, végrehajtási aktusokban végrehajtástechnikai standardokat fogadjon el, az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban. Az ESMA-ra kell rábízni a végrehajtástechnikai standardtervezetek kidolgozását, a Bizottságnak történő benyújtásra a következőkre vonatkozóan: a befektetési vállalkozások engedélyének megadására és elutasítására érvényes eljárások, a befolyásoló részesedés megszerzése, az MTF-ek és az OTF-ek ügyleteinek véglegesítésére vonatkozó kereskedési folyamat, az eszközök kereskedésének felfüggesztése és beszüntetése, a befektetési szolgáltatások és tevékenységek biztosításának szabadsága, a fióktelep létesítése, a harmadik országbeli vállalkozások szolgáltatásnyújtása, a pozícióbirtokosok kategóriái szerinti pozíciójelentések, az engedély megadására, illetve az engedélykérelmek elutasítására vonatkozó eljárások, a határozatok közzététele tekintetében az információk benyújtásának eljárásai és formái az együttműködés köteleme, az illetékes hatóságok közötti együttműködés, az információcsere és az engedélyezést megelőző egyeztetés.
- (159) A Bizottságnak jelentést kell benyújtania az Európai Parlament és a Tanács számára, amelyben értékeli a szervezett kereskedési rendszerek működését, a kkv-tőkefinanszírozási piac működését, az automatizált és nagysebességű kereskedéssel szembeni követelmények hatását, az egyes termékek vagy gyakorlatok kitiltásának mechanizmusával kapcsolatos tapasztalatokat és az intézkedések által az árualapú származtatott piacokra gyakorolt hatást.
- (160) 2018. január 1-jéig a Bizottság jelentést készít, amelyben megvizsgálja az energiaárakra és az energiapiac működésére gyakorolt lehetséges hatást a 648/2012/EU rendeletben meghatározott elszámolási kötelezettség és biztosítéki követelmények alkalmazására megállapított átmeneti időszak lejártával. Adott esetben a Bizottság jogalkotási javaslatot terjeszt be vonatkozó jogszabály megállapítása vagy módosítása érdekében, többek között az 1227/2011/EU rendelet vonatkozásában.
- (161) A 2011/61/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy engedélyezzék az alternatív befektetési alap-kezelőknek, hogy az alternatív befektetési alapok közös kezelésén felül bizonyos befektetési szolgáltatásokat nyújtsanak, többek között befektetési portfóliók kezelésére vonatkozó szolgáltatásokat, letéti és ügyviteli szolgáltatások a kollektív befektetési vállalkozások részvényeivel vagy befektetési jegyeivel kapcsolatban, valamint pénzügyi eszközökkel kapcsolatos megbízások fogadására és továbbítására irányuló szolgáltatásokat. Mivel e szolgáltatások nyújtására vonatkozó rendelkezések irányítására vonatkozó követelmények az Unióban harmonizálva vannak, azokra az ABAK-okra, amelyek számára hazai illetékes hatóságaik engedélyezték e szolgáltatások nyújtását, a fogadó tagállamban további engedélyezés vagy ugyanolyan hatású intézkedés nem alkalmazandó.
- (162) A jelenlegi jogi keretrendszer értelmében azoknak az ABAK-oknak, amelyek számára engedélyezett, hogy ilyen befektetési szolgáltatásokat nyújtsanak, és amelyek székhelyük szerinti tagállamuktól eltérő tagállamban kívánják e szolgáltatásokat nyújtani, további nemzeti követelményeknek kell megfelelniük, többek között külön jogi személyt kell létrehozniuk. A határokon átnyúló harmonizált befektetési szolgáltatások nyújtása előtt álló akadályok megszüntetése, valamint annak biztosítása érdekében, hogy az ugyanolyan jogi előírások értelmében ugyanolyan befektetési szolgáltatást nyújtó jogalanyok között azonos versenyfeltételek legyenek, egy ilyen szolgáltatások nyújtására felhatalmazott ABAK-nak képesnek kell lennie arra, hogy e szolgáltatásokat határokon átnyúlóan végezze a megfelelő bejelentési követelményeknek és a székhelye szerinti tagállama illetékes hatóságai által nyújtott engedélynek megfelelően.
- (163) A 2011/61/EU irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (164) Mivel az irányelv célját, – nevezetesen egy olyan egységes pénzügyi piac létrehozását, amelyben a befektetők hatékony védelemben részesülnek, és a teljes piac hatékonysága és egysége biztosított, és amely megköveteli a közös szabályozási követelmények létrehozását a befektetési vállalkozások tekintetében, függetlenül attól, hogy azok az Unióban hol kaptak engedélyt, és amelyek oly módon szabályozzák a szabályozott piacok és más kereskedési rendszerek működését, hogy megakadályozzák, hogy az egyik piacon meglévő átláthatatlanság és

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011. június 8-i 2011/61/EU irányelve az alternatív befektetési alap-kezelőkről, valamint a 2003/41/EK és a 2009/65/EK irányelv, továbbá az 1060/2009/EK és az 1095/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 174., 2011.7.1., 1. o.).

zavar aláaknázza az uniós pénzügyi rendszer mint egész hatékony működését – a tagállamok nem tudják kielégítően magvalósítani, és mivel ezen irányelv léptéke és hatása miatt ez a cél uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében megállapított szubszidiaritás elvével összhangban elfogadhat intézkedéseket. Az említett cikkben meghatározott arányosság elvével összhangban ezen irányelv nem lépi túl az e célkitűzés eléréséhez szükséges mértéket.

- (165) Mivel ez az irányelv és a 600/2014/EU rendelet kibővíti az ESMA feladatkörét, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak biztosítani kell, hogy megfelelő humán és pénzügyi erőforrások álljanak az ESMA rendelkezésére.
- (166) Ez az irányelv tiszteletben tartja a Charta által elismert alapvető jogokat és elveket, és azokkal a jogokkal és elvekkel összhangban kell alkalmazni; amilyen különösen a személyes adatok védelmének joga, a vállalkozás működtetésének joga, a fogyasztóvédelem joga, a hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes tárgyaláshoz való jog, valamint a kétszeri perbeállítás vagy büntetés tilalma, és az irányelvet ezekkel a jogokkal és elvekkel összhangban kell alkalmazni.
- (167) A 45/2001/EK rendelet 28. cikkének (2) bekezdésével összhangban az európai adatvédelmi biztossal konzultációt folytattak, aki véleményét 2012. február 10-én nyilvánította ki ⁽¹⁾,
- (168) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával ⁽²⁾ összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben mellékelnek egy vagy több olyan dokumentumot, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszköz megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy ilyen dokumentumok átadása indokolt.
- (169) Az ezen irányelv belső jogba történő átültetésére vonatkozó kötelezettség csak azokat a rendelkezéseket érinti, amelyek a korábbi irányelvekhez képest jelentősen módosultak. A változatlan rendelkezések átültetésére vonatkozó kötelezettség a korábbi irányelvekből ered.
- (170) Ez az irányelv nem érinti a III. melléklet B. részében megjelölt irányelveknek a belső jogba történő átültetésére vonatkozó határidőkkel és az alkalmazásuk kezdő napjával kapcsolatos tagállami kötelezettségeket,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. CÍM

HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Hatály

(1) Ez az irányelv a befektetési vállalkozásokra, a piacműködtetőkre, az adatszolgáltatókra, valamint az Unión belül fióktelep létesítése révén befektetési szolgáltatásokat nyújtó és/vagy befektetési tevékenységet végző harmadik országbeli vállalkozásokra alkalmazandó.

(2) Ez az irányelv követelményeket állapít meg a következőkre:

a) befektetési vállalkozások engedélyezési és működési feltételei;

b) befektetési szolgáltatások vagy tevékenységek harmadik országbeli vállalkozások általi végzése fióktelep létesítésével;

⁽¹⁾ HL C 147., 2012.5.25., 1. o.

⁽²⁾ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

- c) szabályozott piacok engedélyezése és működtetése;
- d) adatszolgáltatók engedélyezése és működtetése; valamint
- e) az illetékes hatóságok általi felügyelet, együttműködés és végrehajtás.

(3) A következő rendelkezéseket a 2013/36/EU irányelv alapján engedélyezett hitelintézetekre is alkalmazni kell, amennyiben azok egy vagy több befektetési szolgáltatást nyújtanak és/vagy befektetési tevékenységeket végeznek:

- a) a 2. cikk (2) bekezdése, a 9. cikk (3) bekezdése, a 14. cikk és a 16–20. cikk,
- b) a II. cím II. fejezete, kivéve a 29. cikk (2) bekezdésének második albekezdését,
- c) a II. cím III. fejezete, kivéve a 34. cikk (2) és (3) bekezdését, valamint a 35. cikk (2)–(6) és (9) bekezdését,
- d) a 67–75. cikk, valamint a 80., 85. és 86. cikk.

(4) A következő rendelkezéseket a 2013/36/EK irányelv alapján engedélyezett befektetési vállalkozásokra és hitelintézetekre is alkalmazni kell, amennyiben strukturált betéteket értékesítenek vagy azokkal kapcsolatos tanácsadást nyújtanak az ügyfelek számára:

- a) a 9. cikk (3) bekezdése, a 14. cikk, valamint a 16. cikk (2), (3) és (6) bekezdése,
- b) a 23–26. cikk, a 28. és 29. cikke kivéve a 29. cikk (2) második bekezdésének második albekezdését és a 30. cikket; továbbá
- c) a 67–75. cikk.

(5) A 17. cikk (1)–(6) bekezdését a szabályozott piacok és a multilaterális kereskedési rendszerek azon tagjaira vagy résztvevőire is alkalmazni kell, akik/amelyek engedélyezése ezen irányelv alapján – a 2. cikk (1) bekezdésének a), e), i) és j) pontja szerint – nem kötelező.

(6) Az 57. és az 58. cikket azokra a személyekre is alkalmazni kell, akik/amelyek ezen irányelv 2. cikke értelmében mentesülnek.

(7) Minden pénzügyi eszközt forgalmazó multilaterális kereskedési rendszert vagy a II. cím multilaterális kereskedési rendszerekre vagy szervezett kereskedési rendszerekre vonatkozó rendelkezései, vagy pedig a III. cím szabályozott piacokra vonatkozó rendelkezései szerint kell működtetni.

Minden olyan befektetési vállalkozást, amely szervezett, gyakori és rendszeres formában, jelentős nagyságrendben, az ügyfélmegbízások végrehajtásakor saját számlára történő kereskedést folytat szabályozott piacon, multilaterális kereskedési rendszeren vagy szervezett kereskedési rendszeren kívül, a 600/2014/EU rendelet III. címével összhangban kell működtetni.

A 600/2014/EU rendelet 23. és 28. cikkének sérelme nélkül, az első és második albekezdésben említett pénzügyi eszközökkel végrehajtott minden olyan tranzakciónak, amely nem multilaterális rendszeren vagy rendszeres internalizálón keresztül jön létre, meg kell felelnie a 600/2014/EU rendelet III. címében foglalt vonatkozó rendelkezéseknek.

2. cikk

Kivételek

(1) Ez az irányelv nem vonatkozik a következőkre:

- a) a 2009/138/EK irányelvben említett viszontbiztosítási vagy engedményezési tevékenységeket folytató biztosítók és vállalkozások a hivatkozott irányelvben említett tevékenységek végzése tekintetében;
- b) azon személyek, akik kizárólag anyavállalataiknak, leányvállalataiknak vagy anyavállalatuk más leányvállalatainak nyújtanak befektetési szolgáltatásokat;
- c) a befektetési szolgáltatást nyújtó személyek, ha a szolgáltatást eseti jelleggel, szakmai tevékenységük keretében nyújtják, és az e tevékenységet szabályozó jogszabályok, rendelkezések vagy szakmai etikai kódex nem zárják ki az ilyen szolgáltatás nyújtását;
- d) azok a személyek, akik vagy amelyek árualapú származtatott termékektől, kibocsátási egységektől vagy az azokra vonatkozó származtatott termékektől eltérő pénzügyi eszközökkel saját számlára kereskednek, és semmilyen egyéb befektetési szolgáltatást nem nyújtanak, illetve semmilyen egyéb befektetési tevékenységet nem folytatnak árualapú származtatott termékektől, kibocsátási egységektől vagy az azokra vonatkozó származtatott termékektől eltérő pénzügyi eszközök vonatkozásában, kivéve, ha e személyek:

i. árjegyzők;

ii. szabályozott piac vagy multilaterális kereskedési rendszer tagjai vagy résztvevői vagy közvetlen piaci hozzáférésük van egy kereskedési helyszínhez;

iii. nagysebességű algoritmikus kereskedési technikát alkalmaznak; vagy

iv. ügyfélmegbízások végrehajtásakor saját számlára végeznek üzletkötési tevékenységet;

Ahhoz, hogy az a), i) vagy j) pont szerinti mentességet élvező személyek mentesüljenek, nem kötelesek megfelelni az ebben a pontban meghatározott feltételeknek.

- e) a 2003/87/EK irányelv szerinti megfelelési kötelezettségekkel terhelt működtetők, akik a kibocsátási egységekkel való kereskedés során nem hajtanak végre ügyfélmegbízásokat, és akik nem nyújtanak befektetési szolgáltatásokat, illetve a saját számlára történő kereskedésen kívül nem végeznek befektetési tevékenységeket, feltéve, hogy e személyek nem alkalmaznak nagysebességű algoritmikus kereskedési technikát;
- f) azon személyek, akik kizárólag a munkavállalói részesedési programok kezeléséből álló befektetési szolgáltatásokat nyújtanak;
- g) azon személyek, akik vagy amelyek olyan befektetési szolgáltatásokat nyújtanak, amelyek kizárólag a munkavállalói részesedési programok kezeléséből, illetve a kizárólag anyavállalataik, leányvállalataik vagy anyavállalataik más leányvállalatai számára nyújtott befektetési szolgáltatásokból állnak;
- h) a Központi Bankok Európai Rendszerének és az Unión belül hasonló feladatokat ellátó más nemzeti testületek tagjai, az olyan állami intézmények tagjai, amelyek tevékenysége az államadósság kezelése vagy az abban való részvétel az Unión belül, valamint azon, kettő vagy több tagállam által létesített nemzetközi pénzügyi intézmények tagjai, amelyek célja a finanszírozás mobilizálása, valamint az intézmény súlyos finanszírozási problémákkal küzdő vagy finanszírozási szempontból veszélyeztetett tagjai számára pénzügyi segítségnyújtás;

i) a kollektív befektetési vállalkozások és a nyugdíjalapok, függetlenül attól, hogy uniós szinten koordináltak-e, valamint az ilyen vállalkozások letétkezelői és alapkezelői;

j) személyek:

i. akik árualapú származtatott termékekkel, kibocsátási egységekkel vagy az azokra vonatkozó származtatott termékekkel saját számlára kereskednek – ideértve az árjegyzőket is –, azon személyek kivételével, akik vagy amelyek az ügyfélmegbízások végrehajtásakor saját számlára történő kereskedést folytatnak; vagy

ii. akik a saját számlára történő kereskedés kivételével főtevékenységük szerinti ügyfeleik vagy partnereik számára nyújtanak befektetési szolgáltatásokat árualapú származtatott termékek, kibocsátási egységek vagy az azokra vonatkozó származtatott ügyletek vonatkozásában;

feltéve, hogy:

— ez a fenti esetek mindegyikében – egyéni és összesített alapon – a csoportalapon figyelembe vett főtevékenységükhöz képest kiegészítő jellegű tevékenység, és főtevékenységük nem az ezen irányelv szerinti befektetési szolgáltatások vagy a 2013/36/EU irányelv szerinti banki tevékenységek nyújtása, vagy árualapú származtatott ügyletek vonatkozásában végzett árjegyzői tevékenység;

— e személyek nem alkalmaznak nagysebességű algoritmikus kereskedési technikát; és

— e személyek évente beszámolnak az érintett illetékes hatóságnak arról, hogy alkalmazzák e mentesítést és kérésre tájékoztatják az illetékes hatóságot arról, hogy milyen alapon ítélik meg úgy, hogy az i. és az ii. pont szerinti tevékenységük főtevékenységükhöz képest kiegészítő jellegű tevékenység;

k) azon személyek, akik valamely más, az ezen irányelvben nem szabályozott szakmai tevékenység során nyújtanak befektetési tanácsokat, feltéve, hogy kifejezetten az ilyen tanácsadásért nem részesülnek díjazásban;

l) a dán, illetve a finn nyugdíjalapok által létrehozott egyesületek, amelyek kizárólagos célja az ilyen egyesületekhez tartozó nyugdíjalapok vagyónának kezelése;

m) az „agenti di cambio”, amelynek tevékenységeit és feladatait az 1998. február 24-i, 58. olasz törvényerejű rendelet 201. cikke szabályozza;

n) a 2009/72/EK irányelv 2. cikkének (4) bekezdése, illetve a 2009/73/EK irányelv 2. cikkének (4) bekezdése szerinti átvitelrendszer-működtetők az említett irányelvek, a 714/2009/EK rendelet vagy a 715/2009/EK rendelet, illetve az e rendeletek alapján elfogadott kereskedelmi szabályzatok vagy iránymutatások szerinti feladatuk végrehajtása során; az e jogalkotási aktusok szerinti illetve az említett rendeletek alapján elfogadott kereskedelmi szabályzatok vagy iránymutatások szerinti feladatuk végrehajtása céljára általuk igénybevett más, a nevükben szolgáltatóként eljáró személyek; valamint a villamosenergia-kiegyenlítő mechanizmusok vagy csővezetékes hálózatok vagy rendszerek működtetői vagy kezelői, amennyiben a villamos energia kínálatának és használatának kiegyensúlyozása céljából ilyen feladatokat végeznek.

Ez a mentesség az e pontban említett tevékenységeket végző személyekre csak azon befektetési tevékenységek végzése vagy befektetési szolgáltatások nyújtása kapcsán alkalmazandó, amelyeket e személyek a fent említett tevékenységek végzése érdekében árualapú származtatott ügyletekhez kapcsolódóan végeznek vagy nyújtanak. Ez a mentesség másodlagos piac – és így például a pénzügyi kapacitásjogok másodlagos kereskedésére szolgáló platform – üzemeltetése vonatkozásában nem alkalmazható.

o) azon központi értéktárak, amelyeket az uniós jog ilyenként szabályoz, és amely mértékben azokat szabályozza.

(2) Az ezen irányelv által biztosított jogok nem terjednek ki az államadósságot kezelő állami intézmények, a Központi Bankok Európai Rendszerének az EUMSZ és annak a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmányáról szóló 4. jegyzőkönyve szerinti feladatokat, illetve a nemzeti rendelkezések alapján ezzel egyenértékű feladatokat ellátó tagjai által végzett, ügyletek partnereként nyújtott szolgáltatásokra.

(3) A Bizottság a 89. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el annak az (1) bekezdés c) pontja alkalmazásában való egyértelművé tétele érdekében, hogy mikor tekinthető valamely tevékenység végzése eseti jellegűnek.

(4) Az ESMA-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia annak az (1) bekezdés j) pontja alkalmazásában való meghatározása érdekében, hogy milyen kritériumok alkalmazandók annak megállapítása céljára, hogy egy tevékenység csoportszinten a főtevékenységhez képest kiegészítő jellegűnek minősül-e.

E kritériumokat legalább az alábbi elemek figyelembevételével kell meghatározni:

- a) annak szükségessége, hogy a kiegészítő tevékenységek a csoport szintjén végzett tevékenységekhez képest kisebb részt képviseljenek;
- b) a kereskedési tevékenység volumene az adott eszközosztályban zajló összes kereskedési tevékenységhez viszonyítva.

Annak meghatározásakor, hogy a kiegészítő tevékenységek a csoport szintjén végzett tevékenységekhez képest milyen mértékben képviselnek kisebb részt, az ESMA meghatározhatja, hogy a kiegészítő tevékenység végrehajtása céljából igénybe vett tőkének a főtevékenység végrehajtása céljából igénybe vett tőkéhez viszonyított arányát figyelembe kell venni. E tényező azonban semmi esetben sem elegendő annak kimutatásához, hogy a tevékenység a csoport főtevékenysége szempontjából kiegészítő tevékenység.

Az ebben a bekezdésben említett tevékenységet csoportszinten kell tekinteni.

Nem tartoznak a második és harmadik albekezdésben említett elemek közé az alábbiak:

- a) azok a 648/2012/EU rendelet 3. cikkében említett csoporton belüli ügyletek, amelyeket a csoport egészének likviditásával vagy kockázatkezelésével kapcsolatos célokra alkalmaznak;
- b) azok a származtatott ügyletek, amelyek objektíven mérhető módon csökkentik a kereskedelmi vagy likviditásfinanszírozási tevékenységhez közvetlenül kapcsolódó kockázatokat;
- c) azok az árualapú származtatott ügyletek és kibocsátási egységekkel kapcsolatos ügyletek, amelyek a kereskedési helyszínen a likviditás biztosításával kapcsolatos kötelezettség teljesítésére szolgálnak, amennyiben e kötelezettségeket a szabályozó hatóságok vagy a kereskedelmi helyszínek az uniós jog vagy a nemzeti törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések értelmében előírják.

Az ESMA-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig be kell nyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardok tervezetének az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelő elfogadására.

3. cikk

Választható mentességek

(1) A tagállamok választhatják azt is, hogy ezt az irányelvet nem alkalmazzák azon személyekre, akik tekintetében az adott tagállam a székhely szerinti tagállam, feltéve, hogy az ilyen személyek tevékenységeit nemzeti szinten engedélyezik és szabályozzák, és akik:

- a) nem rendelkeznek engedéllyel ügyletek pénzeszközeinek vagy értékpapírjainak tartására, és akik emiatt soha nem adósodhatnak el ügyleteikkel szemben; és

- b) nem nyújthatnak befektetési szolgáltatásokat, kivéve az átruházható értékpapírokkal és a kollektív befektetési vállalkozások befektetési jegyeivel kapcsolatos megbízások átvételét és továbbítását, és/vagy az ilyen pénzügyi eszközökkel kapcsolatos befektetési tanácsadást; és
- c) az ilyen szolgáltatás nyújtása során kizárólag a következőknek továbbíthatnak megbízásokat:
- i. az ezen irányelvvel összhangban engedélyezett befektetési vállalkozások;
 - ii. a 2013/36/EU irányelvvel összhangban engedélyezett hitelintézetek;
 - iii. harmadik országban engedélyezett befektetési vállalkozások vagy hitelintézetek azon fióktelepei, amelyekre olyan – e fióktelepek által be is tartott – prudenciális szabályok vonatkoznak, amelyeket az illetékes hatóságok legalább olyan szigorúként ismernek el, mint az ezen irányelv, az 575/2013/EU rendelet vagy a 2013/36/EU irányelv által megállapított szabályok;
 - iv. kollektív befektetési vállalkozások, amelyek valamely tagállam jogszabályai alapján engedélyt kaptak, hogy a nyilvánosság és az ilyen vállalkozások vezetői számára befektetési jegyeket forgalmazzanak; vagy
 - v. a 2012/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 17. cikke (7) bekezdésének meghatározása szerinti, rögzített jegyzett tőkével rendelkező befektetési társaságoknak, amelyek értékpapírjait egy tagállamban szabályozott piacon jegyzik vagy értékesítik; vagy
- d) befektetési szolgáltatásaikat kizárólag nyersanyagokkal, kibocsátási egységekkel és/vagy azok származtatott ügyleteivel, és kizárólag az ügyfelek kereskedelmi kockázatainak fedezése céljából végzik, és ezek az ügyfelek kizárólag a 2009/72/EK irányelv 2. cikkének 35. pontjában meghatározott helyi villamosenergia-ipari vállalkozások és/vagy a 2009/73/EK irányelv 2. cikkének 1. pontjában meghatározott földgázipari vállalkozások, amelyek együtt a szóban forgó személyek tőkéjének vagy szavazati jogainak 100 %-ával rendelkeznek, felettük közös irányítást gyakorolnak és az ezen irányelv 2. cikke (1) bekezdésének j) pontja alapján mentességet élveznek, ha az említett befektetési szolgáltatásokat maguk végzik; vagy
- e) befektetési szolgáltatásaikat kizárólag kibocsátási egységekkel és/vagy azok származtatott ügyleteivel, és csakis az ügyfelek kereskedelmi kockázatainak fedezése céljából végzik, és ezek az ügyfelek kizárólag a 2003/87/EK irányelv 3. cikkének f) pontjában meghatározott működtetők, amelyek együtt a szóban forgó személyek tőkéjének vagy szavazati jogainak 100 %-ával rendelkeznek, felettük közös irányítást gyakorolnak és az ezen irányelv 2. cikke (1) bekezdésének j) pontja alapján mentességet élveznek, ha az említett befektetési szolgáltatásokat maguk végzik.
- (2) A tagállamok rendszereinek az (1) bekezdésben említett személyekre vonatkozóan olyan követelményeket kell előírniuk, amelyek legalább egyenrangúak az ezen irányelvben foglalt alábbi követelményekkel:
- a) az 5. cikk (1) és (3) bekezdésében, és a 7–10., 21., 22. és 23. cikkben meghatározott engedélyezés, valamint folyamatos felügyelet feltételei és eljárásai, és az ezeknek megfelelő, a Bizottság által a 89. cikkel összhangban elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok;
 - b) a 24. cikk (1), (3), (4), (5), (7) és (10) bekezdésében, a 25. cikk (2), (5) és (6) bekezdésében, valamint – amennyiben a nemzeti rendszer az említett személyek számára engedélyezi a függő ügynökök kinevezését – a 29. cikkben és a vonatkozó végrehajtási intézkedésekben meghatározott üzletviteli kötelezettségek.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2012. október 25-i 2013/30/EU irányelve a biztosítékok egyenértékűvé tétele céljából a részvénytársaságok alapításának, valamint tőkéjük fenntartásának és módosításának tekintetében a tagállamok által a társasági tagok és harmadik személyek érdekei védelmében az Európai Unió működéséről szóló Szerződés 54. cikkének második bekezdése szerinti társaságoknak előírt biztosítékok összehangolásáról (HL L 315., 2012.11.14., 74. o.).

- c) a 16. cikk (3) bekezdésének első, hatodik és hetedik albekezdésében, valamint a 16. cikk (6) és (7) albekezdésében meghatározott szervezeti követelmények, és a Bizottság által a 89. cikkkel összhangban elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén.

A tagállamok az e cikk (1) bekezdése értelmében ezen irányelv alá nem tartozó személyek számára kötelezővé teszik a 97/9/EK irányelvvel összhangban elismert befektetőkártalanítási rendszerbe való bejelentkezést. A tagállamok engedélyezhetik a befektetési vállalkozásoknak, hogy ne tartozzanak e rendszerbe, feltéve, hogy rendelkeznek szakmai felelősség-biztosítással, amelynek révén, figyelembe véve a kizárt személyek méretét, kockázati profilját és jogi jellegét e cikk (1) bekezdésének megfelelően, az ügyfelek számára ezzel egyenértékű védelmet biztosítanak.

E bekezdés második albekezdéstől eltérve a tagállamok, amelyek 2014. július 2-ig már rendelkeznek ilyen törvényekkel, rendeletekkel vagy közigazgatási rendelkezésekkel, legkésőbb 2019. július 3-ig előírhatják, hogy amennyiben az e cikk (1) bekezdése értelmében ezen irányelv alá nem tartozó személyek a megbízások átvételével és továbbításával és/vagy befektetési tanácsadással kapcsolatos befektetési szolgáltatásokat ÁÉKBV-k befektetési jegyei kapcsán nyújtják, és ennek során az 2009/65/EK irányelvben meghatározott alapkezelő társaság felé közvetítőként járnak el, akkor e személyek az ügyfelet e szolgáltatások kapcsán érő minden kárért az alapkezelő társasággal együtt egyetemleges felelősséggel tartozzanak.

- (3) Az ezen irányelv alá az (1) bekezdés értelmében nem tartozó személyeket nem illeti meg a befektetési szolgáltatás nyújtásának vagy tevékenység folytatásának vagy fióktelep létrehozásának a 34., illetve a 35. cikkben említett szabadsága.

- (4) A tagállamok tájékoztatják az Európai Bizottságot és az ESMA-t, ha élnék az e cikkben biztosított lehetőséggel, és garantálják, hogy az (1) bekezdés értelmében megadott mindegyik engedélyben megemlítésre kerüljön, hogy azt a fenti cikk szerint adták meg.

- (5) A tagállamok tájékoztatják az ESMA-t nemzeti joguknak az ezen irányelv (2) bekezdésében felsorolt követelményeivel egyenértékű rendelkezéseiről.

4. cikk

Fogalommeghatározások

- (1) Ezen irányelv alkalmazásában a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

1. „befektetési vállalkozás”: minden olyan jogi személy, amelynek rendes üzleti tevékenysége harmadik személyek részére egy vagy több befektetési szolgáltatás nyújtása és/vagy egy vagy több befektetési tevékenység végzése hivatásos alapon.

A tagállamok a befektetési vállalkozások meghatározásába felvehetnek jogi személyiséggel nem rendelkező vállalkozásokat is, amennyiben:

- a) jogi formájuk biztosítja a harmadik felek érdekei védelmének olyan szintjét, amely egyenértékű a jogi személyek jogállásával biztosított védelemmel; valamint
- b) jogi formájukhoz igazodóan egyenértékű prudenciális felügyelet alá tartoznak

Amennyiben azonban természetes személy nyújt olyan szolgáltatásokat, amelyek magukban foglalják harmadik személyek pénzeszközeinek és átruházható értékpapírjainak tartását, ezen irányelv és a 600/2014/EU rendelet alkalmazásában őt kizárólag akkor lehet befektetési vállalkozásnak tekinteni, ha az ezen irányelvben, a 600/2014/EU rendeletben és a 2013/36/EU irányelvben meghatározott egyéb követelmények sérelme nélkül megfelel a következő feltételeknek:

- a) védelmezni kell harmadik felek tulajdonosi jogait a befektetési eszközök és pénzeszközök tekintetében, különösen a vállalkozás vagy tulajdonosai fizetéseképtelensége, valamint a hitelezői által végrehajtott lefoglalás, beszámítás vagy a vállalkozás vagy tulajdonosa hitelezőinek bármely más intézkedése esetére;

- b) a vállalkozásnak olyan szabályok hatálya alá kell tartoznia, amelyek célja a vállalkozás és tulajdonosai fizetőképességének figyelemmel kísérése;
 - c) a vállalkozás éves beszámolóját a nemzeti jogszabályok alapján könyvvizsgálatra feljogosított egy vagy több személynek kell megvizsgálnia;
 - d) ha a vállalkozásnak csak egy tulajdonosa van, rendelkeznie kell a befektetők védelméről arra az esetre, ha elhalálása, cselekvőképtelenné válása vagy más hasonló esemény következtében a vállalkozás üzleti tevékenysége megszűnne;
2. „befektetési szolgáltatások és tevékenységek”: az I. melléklet C. szakaszában felsorolt eszközök bármelyikéhez kapcsolódó, az I. melléklet A. szakaszában felsorolt szolgáltatások és tevékenységek bármelyike.

A Bizottság a 89. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el, amelyek meghatározzák:

- a) az I. melléklet C. szakaszának 6. pontjában említett származtatott ügyleteket, amelyek nagykereskedelmi energia-termékek jellemzőivel rendelkeznek és amelyeket természetben kell kiegyenlíteni, valamint a C.6. származtatott energiaügyleteket;
 - b) az I. melléklet C. szakaszának 7. pontjában említett származtatott ügyleteket, amelyek más származtatott pénzügyi eszközök jellemzőivel rendelkeznek;
 - c) az I. melléklet C. szakaszának 10. pontjában említett származtatott ügyleteket, amelyek más származtatott pénzügyi eszközök jellemzőivel rendelkeznek, figyelembe véve többek között, hogy azokkal szabályozott piacon vagy valamely multilaterális kereskedési rendszeren vagy szervezett kereskedési rendszeren kereskednek-e;
3. „kiegészítő szolgáltatás”: az I. melléklet B. szakaszában felsorolt szolgáltatások bármelyike;
4. „befektetési tanácsadás”: egy vagy több ügylet tekintetében pénzügyi eszközökhöz kapcsolódó, személyre szóló ajánlások nyújtása valamely ügyfélnek akár az ügyfél kérésére, akár a befektetési vállalkozás kezdeményezésére;
5. „megbízások végrehajtása az ügyfelek nevében”: az ügyfelek nevében egy vagy több pénzügyi eszköz vételére vagy eladására irányuló megállapodások megkötése, amely magában foglalja a hitelintézetek vagy befektetési vállalkozások által kibocsátott pénzügyi eszközök értékesítésére vonatkozó megállapodások megkötését a kibocsátás pillanatában;
6. „saját számlára történő kereskedés”: kereskedés saját eszköz terhére, amely egy vagy több pénzügyi eszközre irányuló ügylet megkötését eredményezi;
7. „árjegyző”: olyan személy, aki a pénzügyi piacokon folyamatosan jelen van, mint aki hajlandó saját számlára kereskedni saját eszköze terhére, általa meghatározott árakon pénzügyi eszközök vételével és eladásával;
8. „portfóliókezelés”: ügyfelek által adott megbízásoknak megfelelően portfólió kezelése ügyfelenkénti mérlegelés alapján, amennyiben az ilyen portfóliók tartalmaznak egy vagy több pénzügyi eszközt is;
9. „ügyfél”: bármely természetes vagy jogi személy, akinek vagy amelynek a befektetési vállalkozás befektetési vagy kiegészítő szolgáltatást nyújt;
10. „szakmai ügyfél”: a II. mellékletben megállapított kritériumoknak megfelelő ügyfél;
11. „lakossági ügyfél”: a nem szakmai ügyfél;

12. „kkv-tőkefinanszírozási piac”: olyan multilaterális kereskedési rendszer, amelyet kkv-tőkefinanszírozási piacként vettek nyilvántartásba, a 33. cikknek megfelelően;
13. „kis- és középvállalkozások”: ezen irányelv alkalmazásában olyan vállalkozások, amelyeknek az előző három naptári évben az év végi jegyzések alapján az átlagos piaci tőkeértéke 200 000 000 eurónál kevesebb volt;
14. „limitáras megbízás”: valamely pénzügyi eszköz meghatározott limitáron vagy annál jobb áron meghatározott mennyiségben történő vételére vagy eladására irányuló megbízás;
15. „pénzügyi eszköz”: az I. melléklet C. szakaszában meghatározott eszközök;
16. „C6. származtatott energiaügyletek” az I. melléklet C.6. szakaszában említett olyan opciók, határidős ügyletek, swap-ügyletek és bármely más származtatott ügylet, amelyek szénre vagy olajra vonatkoznak, amelyekkel OTF-en kereskednek, és amelyeket természetben kell kiegyenlíteni;
17. „pénzpiaci eszköz”: az eszközök olyan osztályai, amelyekkel rendszerint a pénzpiacon kereskednek, például államkötvények, letéti igazolások, kereskedelmi papírok, kivéve a fizetőeszközöket;
18. „piacműködtető”: olyan személy vagy személyek, aki/akik irányítják és/vagy működtetik a szabályozott piac üzletvitelét, és aki/akik lehetnek maga a szabályozott piac is;
19. „multilaterális rendszer” valamely rendszer, amelyben több harmadik fél pénzügyi eszközökre irányuló vételi és eladási szándéka hozható össze a rendszeren belül;
20. „rendszeres internalizáló”: olyan befektetési vállalkozás, amely az ügyfélmegbízások végrehajtásakor saját számlára kereskedik szervezeten, gyakran, rendszeresen és jelentős nagyságrendben, valamely szabályozott piacon, multilaterális kereskedési rendszeren vagy szervezett kereskedési rendszeren kívül, és multilaterális rendszer működtetése nélkül;

A gyakoriság és rendszeresség teljesülését azon tőzsdén kívüli kötések számával kell mérni, amelyeket a befektetési vállalkozás az adott pénzügyi eszközt illetően az ügyfélmegbízások végrehajtásakor saját számlára teljesít. A jelentős nagyságrendet vagy a befektetési vállalkozás által egy adott pénzügyi eszköz tekintetében végzett tőzsdén kívüli kereskedésnek az összes kereskedéshez viszonyított méretével vagy az adott pénzügyi eszközt illetően a befektetési vállalkozás által végzett tőzsdén kívüli kereskedésnek az Unión belüli összes kereskedéshez viszonyított méretével kell mérni. Ahhoz, hogy egy befektetési vállalkozás rendszeres internalizálónak minősüljön, mindkét előre meghatározott küszöbértéket – azaz egyrészt a gyakoriság és rendszeresség küszöbértékét, másrészt a jelentős nagyságrendre vonatkozó küszöbértéket is – túl kell lépnie, vagy úgy kell döntenie, hogy részt vesz a rendszeres internalizálóokra vonatkozó rendszerben;
21. „szabályozott piac”: a piacműködtető által működtetett és/vagy irányított multilaterális rendszer, amely – a rendszeren belül és annak beavatkozást kizáró szabályaival összhangban – összehozza több harmadik fél pénzügyi eszközökben lévő vételi és eladási szándékát, vagy elősegíti ezt oly módon, hogy az szerződést eredményez a szabályai és/vagy rendszerei alapján kereskedésre bevezetett pénzügyi eszköz tekintetében, és amely engedéllyel rendelkezik, és az ezen irányelv III. címével összhangban és rendezetten működik;
22. „multilaterális kereskedési rendszer (MTF)”: valamely befektetési vállalkozás vagy piacműködtető által működtetett multilaterális rendszer, amely több harmadik fél pénzügyi eszközökre irányuló vételi és eladási szándékát hozza össze – a rendszeren belül és a beavatkozást kizáró szabályokkal összhangban – oly módon, hogy az szerződést eredményez ezen irányelv II. címével összhangban;
23. „szervezett kereskedési rendszer (OTF)”: multilaterális rendszer, amely nem szabályozott piac vagy MTF, és amelyben több, harmadik féltől származó, kötvények, strukturált pénzügyi eszközök, kibocsátási egységek és származtatott termékek vételi és eladási szándéka hozható össze a rendszeren belül, oly módon, hogy az szerződést eredményez ezen irányelv II. címével összhangban;

24. „kereskedési helyszín”: bármely szabályozott piac, multilaterális kereskedési rendszer vagy szervezett kereskedési rendszer;
25. „likvid piac”: pénzügyi eszközöknek vagy pénzügyi eszközök kategóriájának olyan piaca, ahol folyamatosan üzletkötésre kész és hajlandó vevők és eladók vannak jelen, ami az alábbi kritériumok alapján állapítandó meg, figyelembe véve az adott pénzügyi eszköz vagy pénzügyieszköz-kategória sajátos piaci struktúráját:
- a) az ügyletek átlagos gyakorisága és nagyságrendje különböző piaci feltételek mellett, figyelemmel a pénzügyi eszköz kategóriáján belül a termékek jellegére és életciklusára;
 - b) a piaci szereplők száma és típusa, ideértve a piaci szereplőknek a kereskedett eszközökhöz viszonyított arányát egy adott termék esetében;
 - c) az eladási és vételi ár különbségének (spread) átlagos nagyságrendje, ha ismert;
26. „illetékes hatóság”: ezen irányelv eltérő rendelkezése hiányában az egyes tagállamok által a 67. cikkkel összhangban kijelölt hatóság;
27. „hitelintézet”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontja szerinti hitelintézet.
28. „ÁÉKBV-kezelő társaság”: a 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 2. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott alapkezelő társaság;
29. „független ügynök”: olyan természetes vagy jogi személy, aki/amely az általa képviselt egyetlen befektetési vállalkozás teljes körű és feltétel nélküli felelőssége alatt eljárva segíti elő a befektetési és/vagy kiegészítő szolgáltatások nyújtását ügyfelek vagy jövőbeli ügyfelek számára, továbbá az ügyfelektől befektetési szolgáltatásokra vagy pénzügyi eszközökre vonatkozó utasításokat vagy megbízásokat fogad és továbbít, valamint pénzügyi eszközöket helyez ki, vagy tanácsot ad az ügyfelek vagy jövőbeli ügyfelek számára az ilyen pénzügyi eszközök vagy szolgáltatások tekintetében;
30. „fióktelep”: az üzleti tevékenység olyan helyszíne, amely a befektetési vállalkozás része, de nem a központi ügyviteli helye, nem rendelkezik jogi személyiséggel, és amely befektetési szolgáltatásokat nyújt és/vagy befektetési tevékenységeket végez, és amely nyújthat olyan kiegészítő szolgáltatásokat is, amelyekre a befektetési vállalkozás engedélyt kapott; egy másik tagállamban székhellyel rendelkező befektetési vállalkozás által a tagállamban létrehozott valamennyi üzletviteli helyet egyetlen fióktelepnek kell tekinteni;
31. „befolyásoló részesedés”: befektetési vállalkozásban fennálló bármely olyan közvetlen vagy közvetett részesedés, amely vagy a tőke, vagy a szavazati jogok 10 %-át vagy annál többet képvisel a 2004/109/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ 9. és 10. cikkében meghatározottak szerint, figyelembe véve az említett irányelv 12. cikke (4) és (5) bekezdésében meghatározott, a szavazati jogok összesítésére vonatkozó feltételeket, vagy amely jelentős befolyás gyakorlását teszi lehetővé azon befektetési vállalkozás irányítása felett, amelyben a részesedés fennáll;
32. „anyavállalat”: a 2013/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽³⁾ 2. cikkének 9. és 22. pontjában meghatározott anyavállalat;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/65/EK irányelve (2009. július 13.) az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 302., 2009.11.17., 32. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2004. december 15-i 2004/109/EK irányelve a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos információkra vonatkozó átláthatósági követelmények harmonizációjáról és a 2001/34/EK irányelv módosításáról (HL L 390., 2004.12.31., 38. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. június 26-i 2013/34/EU irányelve a meghatározott társasági formájú vállalkozások éves beszámolóiról, összevont éves beszámolóiról és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 182., 2013.6.29., 19. o.).

33. „leányvállalat”: a 2013/34/EU irányelv 2. cikke 10. és 22. pontjának értelmében vett leányvállalat, ideértve a végső anyavállalat leányvállalatának bármely leányvállalatát is;
34. „csoport”: a 2013/34/EU irányelv 2. cikke 11. pontjában meghatározott csoport;
35. „szoros kapcsolat”: olyan helyzet, amelyben két vagy több természetes vagy jogi személy a következő tényezők valamelyike révén kapcsolatban áll egymással:
- a) „részesedés”, amely valamely vállalkozás szavazati jogai vagy tőkéje 20 %-ának vagy annál nagyobb részének közvetlen vagy meghatározó befolyás útján történő birtoklása;
 - b) „meghatározó befolyás”, amely az anyavállalat és a leányvállalat közötti kapcsolat a 2013/34/EU irányelv 22. cikke (1) és (2) bekezdésében említett minden esetben, vagy hasonló kapcsolat bármely természetes vagy jogi személy és valamely vállalkozás között, a leányvállalat leányvállalatát is azon anyavállalat leányvállalatának tekintve, amely e vállalkozások élén áll;
 - c) olyan a helyzet, amelyben ezek meghatározó befolyás révén tartósan kapcsolódnak ugyanazon személyhez;
36. „vezető testület”: valamely befektetési vállalkozásnak, piacműködtetőnek vagy adatszolgáltatónak a nemzeti joggal összhangban kinevezett testülete vagy testületei, amely(ek) jogosult(ak) a szervezet stratégiájának, céljainak és általános irányításának a meghatározására, és amely(ek) felügyeli(k) és ellenőrzi(k) a vezetői döntéshozatalt, és amely magában foglalja azokat a személyeket is, akik a szervezet üzleti tevékenységét ténylegesen irányítják.
- Amikor ezen irányelv a vezető testületre hivatkozik és a nemzeti jog szerint a vezető testület ügyvezetői és felügyeleti funkcióit eltérő testületekre vagy egyetlen testületen belül eltérő tagokra bízják, a tagállam a nemzeti jog szerint azonosítja a felelős testületeket vagy a vezető testület felelős tagjait, kivéve, ha ezen irányelv eltérően rendelkezik.
37. „felső vezetés”: a befektetési vállalkozásnál, piacműködtetőnél vagy adatszolgáltatónál vezetői feladatot ellátó azon egyének, akik a szervezet mindennapi vezetéséért felelősek és a vezető testület előtt elszámoltathatóak, ideértve a szolgáltatások és termékek ügyfeleknek történő, a vállalkozás és személyzete által végzett forgalmazását érintő szabályozások végrehajtását;
38. „saját kitétség nélküli ügyletpárosítás”: olyan ügylet, ahol a közvetítő a vevő és az eladó közé helyezi magát oly módon, hogy a tranzakció végrehajtása során nincs kitéve piaci kockázatnak, mivel mindkét oldalt egyszerre hajtják végre, valamint a tranzakciót olyan áron hajtják végre, hogy a közvetítőnek nincs nyeresége vagy vesztesége az előre meghirdetett jutalékon vagy díjon kívül;
39. „algoritmikus kereskedés”: olyan, pénzügyi eszközökkel folytatott kereskedés, amelynek során a megbízások egyedi paramétereit – például azt, hogy kezdeményezni kell-e egy megbízást, mi legyen a megbízás időzítése, ára vagy mennyisége, és hogyan történjen a megbízás kezelése annak benyújtása után – egy számítógépes algoritmus határozza meg automatikusan, vagyis korlátozott emberi beavatkozással vagy emberi beavatkozás nélkül, és nem foglalja magában azokat a rendszereket, amelyeket csak a megbízások egy vagy több kereskedési helyszínre irányítására vagy olyan megbízások feldolgozására alkalmaznak, amely nem foglalja magában kereskedési paraméterek meghatározását vagy a megbízások megerősítésére vagy a végrehajtott tranzakciók kereskedést követő feldolgozására használnak;
40. „nagysebességű algoritmikus kereskedési technika”: bármely, az alábbi sajátosságokkal jellemezhető kereskedési technika:
- a) a hálózati és egyéb típusú adatátviteli idő minimalizálását célzó infrastruktúra, amely az algoritmikus ajánlatbevitelre szolgáló következő lehetőségek közül legalább egyet magában foglal: szervereknek a kereskedési helyszínhez közeli vagy egy helyiségen belüli elhelyezése vagy nagy sebességű közvetlen elektronikus hozzáférés;

- b) a megbízások kezdeményezését, létrehozását, továbbítását vagy végrehajtását a rendszer határozza meg, anélkül, hogy az egyes ügyletek vagy megbízások kapcsán emberi beavatkozásra kerülne sor; valamint
- c) magas napi üzenetforgalom (megbízások, árajánlatok vagy törlések);
41. „közvetlen elektronikus hozzáférés”, olyan mechanizmus, amely szerint egy kereskedési helyszín tagja vagy résztvevője egy személynek vagy ügyfélnek megengedi az ő kereskedési kódjának használatát, hogy az a személy elektronikusan továbbíthasson egy pénzügyi eszközre vonatkozó megbízásokat, közvetlenül a kereskedési helyszínnek, és magában foglal olyan mechanizmusokat is, hogy a személy a tag vagy résztvevő vagy ügyfél infrastruktúráját, vagy bármiféle, a tag vagy résztvevő vagy ügyfél által biztosított csatlakozási rendszert használ a megbízások továbbítására (közvetlen piaci hozzáférés), valamint olyan mechanizmusokat, amelyek esetén e személy nem használja ezen infrastruktúrát (szponzorált hozzáférés);
42. „keresztértékesítés gyakorlata” (cross-selling): egy befektetési szolgáltatás felkínálása egy másik szolgáltatással vagy termékkel együtt, egy csomag részeként vagy ugyanazon megállapodás vagy csomag feltételeként;
43. „strukturált betét”: a 2014/49/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 2. cikke (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott olyan betét, amelynek lejáratkor a teljes összegét vissza kell fizetni, olyan feltételek alapján, melyek szerint az esedékes kamatok és prémiumok olyan képlet alapján fizetendők (vagy képezik kockázat tárgyát), amelyben szerepel a következő tényezők valamelyike:
- a) valamely index vagy indexkombináció, az olyan változó kamatú betétek kivételével, amelyek hozama közvetlenül függ valamilyen kamatlábindextől, pl. az Euribortól vagy a Libortól;
- b) pénzügyi eszköz vagy több pénzügyi eszköz kombinációja;
- c) valamely nyersanyag, vagy több nyersanyag kombinációja vagy egyéb fizikai vagy nem fizikai nem helyettesíthető eszközök”; vagy
- d) valamely deviza árfolyama vagy több devizaárfolyam kombinációja;
44. „átruházható értékpapírok”: az értékpapírok tőkepiacon forgatható fajtái, a fizetőeszközök kivételével, például:
- a) társaságok részvényei és más – társaságok, társas vállalkozások vagy más szervezetek részvényeivel egyenértékű – értékpapírok, valamint részvények tekintetében kiadott letéti igazolások;
- b) a kötvények és az értékpapírosított adósság más formái, ideértve az ilyen értékpapírok tekintetében kiadott letéti igazolásokat;
- c) minden más értékpapír, amely feljogosít bármely ilyen átruházható értékpapír megszerzésére vagy eladására, vagy átruházható értékpapírokra, devizákra, kamatlábakra vagy hozamokra, árucikkekre vagy más indexekre vagy mértékekre történő hivatkozással meghatározott készpénzzel történő teljesítésre ad lehetőséget;
45. „letéti igazolások”: külföldi kibocsátó értékpapírjainak tulajdonjogát bizonyító, tőkepiacon forgatható értékpapírok, amelyek bevezethetők egy szabályozott piacra és a külföldi kibocsátó értékpapírjaitól függetlenül kereskedhetők;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014. április 16-i 2014/49/EU irányelve a betétbiztosítási rendszerekről (Lásd e Hivatalos Lap 149. oldalát.).

46. „tőzsdén kereskedett alap”: olyan alap, amelynek legalább egy befektetési jegyével vagy részvényosztályával kereskednek a nap folyamán legalább egy kereskedési helyszínen és van legalább egy olyan árjegyző, amely fellép annak biztosítására, hogy a kereskedési helyszínen kereskedett befektetési egységek vagy részvények ára jelentős mértékben ne térjen el azok nettó eszközértékétől, illetve adott esetben azok indikatív nettó eszközértékétől;
47. „certifikátok”: a 600/2014/EU rendelet 2. cikke (1) bekezdésének 27. pontjában meghatározott certifikátok;
48. „strukturált pénzügyi termékek”: a 600/2014/EU rendelet 2. cikke (1) bekezdésének 28. pontjában meghatározott strukturált pénzügyi termékek;
49. „származtatott termékek”: a 600/2014/EU rendelet 2. cikke (1) bekezdésének 29. pontjában meghatározott származtatott termékek;
50. „árualapú származtatott termékek”: a 600/2014/EU rendelet 2. cikke (1) bekezdésének 30. pontjában meghatározott árualapú származtatott termékek;
51. „központi szerződő fél (CCP)”: a 648/2012/EU rendelet 2. cikkének (1) bekezdésében meghatározott központi szerződő fél;
52. „jövőhagyott közzétételi mechanizmus” vagy „APA”: olyan személy, aki ezen irányelv szerint fel van hatalmazva azon szolgáltatás nyújtására, hogy a befektetési vállalkozások nevében közzétegye a kereskedési jelentéseket, a 600/2014/EU rendelet 20. és 21. cikke alapján;
53. „összesítettadat-szolgáltató” vagy „CTP”: olyan személy, aki ezen irányelv szerint fel van hatalmazva azon szolgáltatás nyújtására, hogy összegyűjtse a szabályozott piacokról, az MTF-ektől, az OTF-ektől és a jövőhagyott közzétételi mechanizmusoktól a 600/2014/EU rendelet 6., 7., 10., 12., 13., 20. és 21. cikkében felsorolt pénzügyi eszközökről szóló kereskedési jelentéseket, és azokat olyan, folyamatos és élő elektronikus adatfolyamba vonja össze, amely pénzügyi eszközönként árfolyam- és volumen-adatokat biztosít;
54. „jövőhagyott jelentési mechanizmus” vagy „ARM”: olyan személy, aki ezen irányelv szerint fel van hatalmazva azon szolgáltatás nyújtására, hogy a befektetési vállalkozások nevében bejelentse az ügyletek adatait az illetékes hatóságoknak vagy az ESMA-nak;
55. „székhely szerinti tagállam”:
- a) befektetési vállalkozások esetén:
- i. ha a befektetési vállalkozás természetes személy, az a tagállam, ahol központi ügyviteli helye található;
- ii. ha a befektetési vállalkozás jogi személy, az a tagállam, ahol létesítő okirat szerinti székhelye található;
- iii. ha a befektetési vállalkozásnak nemzeti joga alapján nincs létesítő okirat szerinti székhelye, az a tagállam, ahol központi ügyviteli helye található;
- b) szabályozott piac esetén az a tagállam, ahol a szabályozott piac be van jegyezve, vagy, ha azon tagállam joga szerint nincs létesítő okirat szerinti székhelye, az a tagállam, ahol központi ügyviteli helye található;
- c) APA, CTP vagy ARM esetében:
- i. ha az APA, CTP vagy ARM természetes személy, az a tagállam, ahol központi ügyviteli helye található;

- ii. ha az APA, CTP vagy ARM jogi személy, az a tagállam, ahol létesítő okirat szerinti székhelye található;
- iii. ha az APA, CTP vagy ARM a tagállamának joga szerint nem rendelkezik létesítő okirat szerinti székhellyel, az a tagállam, ahol központi ügyviteli helye található;
56. „fogadó tagállam”: a székhely szerinti tagállamtól eltérő azon tagállam, amelyben a befektetési vállalkozásnak fióktelepe van, vagy ahol befektetési szolgáltatásokat nyújt és/vagy tevékenységeket végez, vagy az a tagállam, amelyben a szabályozott piac megfelelő mechanizmusokat biztosít, hogy lehetővé tegye a rendszere keretében történő kereskedést azon távoli tagjai vagy résztvevői számára, akiknek/amelyeknek a lakóhelye/székhelye ugyanazon tagállamban található;
57. „harmadik országbeli vállalkozás”: olyan vállalkozás, amely befektetési szolgáltatásokat nyújtó vagy befektetési tevékenységet végző hitelintézetnek, befektetési vállalkozásnak minősülne, ha központi ügyviteli helye vagy létesítő okirat szerinti székhelye az Unióban helyezkedne el;
58. „nagykereskedelmi energiatermék”: az 1227/2011/EU rendelet 2. cikkének 4. pontjában meghatározott nagykereskedelmi energiatermék;
59. „mezőgazdasági áru alapú származtatott ügyletek”: az 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 1. cikkében és I. mellékletének I–XX. részében és XXIV/1. részében felsorolt termékekhez kapcsolódó származtatott ügyletek;
60. „állampapír-kibocsátó”: az alább felsorolt szereplők bármelyike, amely hitelviszonyt megtestesítő értékpapírt bocsát ki:
- i. az Unió;
- ii. valamely tagállam, ideértve annak kormányzati szervét, ügynökségét vagy különleges célú gazdasági egységét;
- iii. a szövetségi államformával rendelkező tagállamok esetében a szövetség tagjai;
- iv. több tagállam közös, különleges célú gazdasági egysége;
- v. két vagy több tagállam által finanszírozás mobilizálása, valamint súlyos finanszírozási problémákkal küzdő vagy finanszírozási szempontból veszélyeztetett tagjai számára pénzügyi segítségnyújtás céljából alapított nemzetközi pénzügyi intézmény; vagy
- vi. az Európai Beruházási Bank;
61. „állampapír”: állampapír-kibocsátó által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapír;
62. „tartós adathordozó”: bármely olyan eszköz, amely:
- a) lehetővé teszi, hogy az ügyfél a személyesen neki címzett információkat a jövőben is hozzáférhető módon, az információ céljának megfelelő hosszúságú ideig tárolja, és
- b) lehetővé teszi az így tárolt információk változatlan formában való reprodukcióját;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. december 17-i 1308/2013/EU rendelete a mezőgazdasági termékpiacon közös szervezésének létrehozásáról, és a 922/72/EGK tanácsi rendelet, a 234/79/EK tanácsi rendelet, az 1037/2001/EK tanácsi rendelet és az 1234/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 671. o.).

63. „adatszolgáltató”: bármely APA, CTP vagy ARM.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 89. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusok keretében meghatározza az (1) bekezdésben megállapított fogalommeghatározások bizonyos technikai elemeit, hogy hozzáigazítsa azokat a piaci folyamatokhoz, a technológiai fejlődéshez és az 596/2014/EU rendelet által tiltott viselkedéssel kapcsolatos tapasztalatokhoz és biztosítsa ezen irányelv egységes alkalmazását.

II. CÍM

BEFETETÉSI VÁLLALKOZÁSOK ENGEDÉLYEZÉSI ÉS MŰKÖDÉSI FELTÉTELEI

I. FEJEZET

Az engedélyezés feltételei és eljárásai

5. cikk

Az engedélyezés követelménye

(1) Valamennyi tagállamnak elő kell írnia, hogy a befektetési szolgáltatások rendszeres üzleti tevékenységként, szakmai alapon történő nyújtása, illetve a befektetési tevékenységek ilyen módon történő végzése e fejezettel összhangban előzetes engedélyezéshez legyen kötött. Az ilyen engedélyt a székhely szerinti tagállamnak a 67. cikkel összhangban kijelölt illetékes hatósága adja meg.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltaktól eltérve a tagállamoknak bármely piacműködtető számára engedélyezniük kell a multilaterális kereskedési rendszerek vagy szervezett kereskedési rendszerek működtetését, amennyiben az adott piacműködtető előzetes vizsgálat szerint megfelel e fejezetnek.

(3) A tagállamok valamennyi befektetési vállalkozást nyilvántartanak. A nyilvántartás nyilvánosan hozzáférhető, és információkat tartalmaz azon szolgáltatásokról vagy tevékenységekről, amelyekre a befektetési vállalkozás engedéllyel rendelkezik. A jegyzéket rendszeresen naprakésszé kell tenni. Minden engedélyről értesíteni kell az ESMA-t.

Az ESMA jegyzéket készít az Unióban működő összes befektetési vállalkozásról. E jegyzék információkat tartalmaz azon szolgáltatásokról vagy tevékenységekről, amelyekre az egyes befektetési vállalkozások engedéllyel rendelkeznek, és a jegyzéket rendszeresen naprakésszé kell tenni. Az ESMA e jegyzéket saját honlapján közzéteszi és naprakész állapotban tartja.

Amennyiben egy hatáskörrel rendelkező hatóság a 8. cikk b), c) és d) pontjával összhangban visszavont egy engedélyt, e visszavonásnak öt éven át szerepelnie kell a jegyzékben.

(4) Minden tagállam megköveteli, hogy:

- a) minden jogi személy befektetési vállalkozás központi ügyviteli helye azonos tagállamban legyen a létesítő okirat szerinti székhellyel;
- b) a nem jogi személy befektetési vállalkozás vagy a nemzeti jogszabályok szerint létesítő okirat szerinti székhellyel nem rendelkező jogi személy befektetési vállalkozás központi ügyviteli helye azon tagállamban legyen, amelyben üzleti tevékenységét ténylegesen végzi.

6. cikk

Az engedély terjedelme

(1) A székhely szerinti tagállam biztosítja, hogy az engedély határozza meg azon befektetési szolgáltatásokat vagy tevékenységeket, amelyek nyújtására, illetve végzésére a befektetési vállalkozás jogosult. Az engedély kiterjedhet egy vagy több kiegészítő szolgáltatásra az I. melléklet B. szakaszában meghatározottak közül. Az engedélyt azonban semmi esetre sem lehet kiadni önmagában kiegészítő szolgáltatások nyújtására.

(2) A befektetési vállalkozásnak az engedély kiterjesztése érdekében kérelmet kell benyújtania, ha vállalkozását olyan további befektetési szolgáltatásokra, tevékenységekre vagy kiegészítő szolgáltatásokra kívánja kiterjeszteni, amelyeket az eredeti engedélyezés idején még nem látott előre.

(3) Az engedély az Unió egész területére érvényes, és lehetővé teszi a befektetési vállalkozás számára, hogy az engedélyben meghatározott szolgáltatásokat, illetve tevékenységeket az Unió egész területén nyújtsa, illetve végezze, vagy a letelepedési jog, többek között fióktelep révén, vagy a szolgáltatások szabad nyújtása révén.

7. cikk

Az engedélyek megadásának és a kérelmek elutasításának eljárásai

(1) Az illetékes hatóság nem adja meg az engedélyt mindaddig, amíg teljes mértékben meg nem győződik arról, hogy a kérelmező az ezen irányelv alapján elfogadott rendelkezésekben foglalt valamennyi követelménynek eleget tesz.

(2) A befektetési vállalkozásnak meg kell adnia mindazon információkat, beleértve egyebek között a tervezett műveletek típusát és a szervezeti felépítést meghatározó üzleti tervet, amely szükséges ahhoz, hogy az illetékes hatóság meggyőződhessen arról, hogy a befektetési vállalkozás az induló engedély időpontjában minden szükséges intézkedést megtett ahhoz, hogy az e fejezet szerinti kötelezettségeinek megfeleljen.

(3) A kérelmezőt a hiánytalan kérelem benyújtásától számított hat hónapon belül tájékoztatni kell arról, hogy az engedélyt megadták-e.

(4) Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezetet dolgoz ki az alábbiak pontos meghatározására:

- a) az e cikk (2) bekezdése értelmében a hatáskörrel rendelkező hatóságok számára nyújtandó információk, az üzleti tervet is ideértve;
- b) a befektetési vállalkozások irányítására vonatkozó, a 9. cikk (6) bekezdése szerinti követelmények, valamint a 9. cikk (5) bekezdése szerinti értesítés céljára szolgáló információk;
- c) a befolyásoló részesedéssel rendelkező részvényesekre és tagokra vonatkozó követelmények, valamint azon tényezők, amelyek – a 10. cikk (1) és (2) bekezdésében foglaltak szerint – megakadályozhatják az illetékes hatóságot felügyeleti feladatainak hatékony teljesítésében.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardok tervezetét 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozási technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(5) Az ESMA végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgoz ki az e cikk (2) bekezdésében és a 9. cikk (5) bekezdésében előírt információ nyújtására vagy az értesítésre szolgáló egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások kialakítása céljából.

Az ESMA az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2016. január 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottságra hatáskört kell ruházni az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

8. cikk

Engedélyek visszavonása

Az illetékes hatóság visszavonhatja a befektetési vállalkozás számára kibocsátott engedélyt, amennyiben a befektetési vállalkozás:

- a) 12 hónapon belül nem használja fel az engedélyt, az engedélyről kifejezetten lemond, vagy a megelőző hat hónap során befektetési szolgáltatást nem nyújtott, illetve befektetési tevékenységet nem végzett, kivéve, ha az érintett tagállam előírta, hogy ilyen esetekben az engedély érvényét veszti;

- b) valótlan nyilatkozatok tételével, vagy más szabálytalan eszköz igénybevételével szerezte meg az engedélyt;
- c) már nem felel meg azon feltételeknek, amelyek alapján az engedélyt kiadták, úgymint a 575/2013/EU rendeletben megállapított feltételek teljesítése;
- d) súlyosan és rendszeresen megsértette a befektetési vállalkozások működési feltételeire irányadó, ezen irányelv vagy a 600/2014/EU rendelet alapján elfogadott rendelkezéseket;
- e) azon esetek bármelyikének hatálya alá tartozik, ennek az irányelvnek a hatókörén kívül eső ügyekben, amikor a nemzeti jog a visszavonást előírja.

Minden engedély kiadásáról értesíteni kell az ESMA-t.

9. cikk

Vezető testület

(1) Az 5. cikknek megfelelően engedélyt adó illetékes hatóságok biztosítják, hogy a befektetési vállalkozások és irányító testületeik megfeleljenek a 2013/36/EU rendelet 88. cikkének és 91. cikkének.

Az ESMA és az EBA közösen iránymutatásokat fogadnak el a 2013/36/EU irányelv 91. cikke (12) bekezdésében felsorolt elemekről.

(2) Az 5. cikk szerinti engedély megadásakor az illetékes hatóságok engedélyezhetik, hogy a vezető testület tagjai a 2013/36/EU irányelv 91. cikke (3) bekezdésében engedélyezettéken túl egy további, nem ügyvezető igazgatói tisztséget töltsenek be. Az illetékes hatóságok rendszeresen tájékoztatják az ESMA-t az engedélyekről.

Az EBA és az ESMA összehangolják az e bekezdés első albekezdésében és a 2013/36/EU irányelv 91. cikke (6) bekezdésében meghatározott, a befektetési vállalkozásokra vonatkozó információk gyűjtését.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a befektetési vállalkozás vezető testülete meghatározza, felügyeli azokat az irányítási szabályokat, amelyek a befektetési vállalkozás hatékony és prudens vezetését – és ennek részeként a befektetési vállalkozáson belüli feladatok elkülönítését és az összeférhetetlenségek megelőzését – hivatottak garantálni, és felügyelje e szabályok végrehajtását és felelős azokért, olyan módon, amely előmozdítja a piac integritását és az ügyfelek érdekeit.

A 2013/36/EU irányelv 88. cikke (1) bekezdésében megállapított követelmények sérelme nélkül e mechanizmusoknak azt is biztosítaniuk kell, hogy a vezető testület meghatározza, jóváhagyja és felügyeli az alábbiakat:

- a) a vállalkozás szervezeti felépítését a befektetési szolgáltatások és tevékenységek és kiegészítő szolgáltatások biztosítása tekintetében, ideértve a személyzettől megkövetelt képességeket, szaktudást és tapasztalatot, a vállalkozás szolgáltatásnyújtásához és tevékenységeinek elvégzéséhez szükséges erőforrásokat, eljárásokat és mechanizmusokat, figyelembe véve üzleti tevékenységének jellegét, nagyságrendjét és összetettségét, és mindazokat a követelményeket, amelyeknek a vállalkozás köteles megfelelni;
- b) a kínált vagy biztosított szolgáltatásokra, tevékenységekre, termékekre és műveletekre vonatkozó politikát, összhangban a vállalkozás kockázatviselő képességével, valamint a vállalkozás azon ügyfeleinek jellemzőivel és igényeivel, akik számára azokat kínálják vagy biztosítják, ideértve adott esetben a megfelelő stresszteszt elvégzését is;
- c) az ügyfeleknek való szolgáltatásnyújtásban részt vevő személyekre vonatkozó, arra irányuló javadalmazási politikát, hogy az a felelős magatartásra, az ügyfelekkel szembeni tisztességes eljárásra, és az ügyfelekkel fennálló kapcsolatban az érdekellentétek elkerülésére ösztönözzön;

A vezető testület figyelemmel kíséri és rendszeres időközönként értékeli a vállalkozás befektetési szolgáltatások és tevékenységek, valamint kiegészítő szolgáltatások nyújtására vonatkozó stratégiai céljainak megfelelőségét és végrehajtását a befektetési vállalkozás irányítási rendszerének eredményességét és az ügyfeleknek nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó politikák megfelelőségét, és megteszi a megfelelő lépéseket az esetleges hiányosságok kezelésére.

A vezető testület tagjai megfelelő hozzáféréssel rendelkeznek azokhoz az információkhoz és dokumentumokhoz, amelyekre szükségük van a vezetői döntéshozatal felügyeletéhez és ellenőrzéséhez.

(4) Az illetékes hatóság megtagadja az engedélyezést, ha nincs meggyőződve arról, hogy a befektetési vállalkozás vezető testületének tagjai megfelelően jó hírnévvel rendelkeznek, elegendő tudás, készség és tapasztalat birtokában vannak, és elegendő időt fordítanak feladataik ellátására, vagy ha objektív és bizonyítható indokok állnak fenn annak vélemezésére, hogy a befektetési vállalkozás vezetésében javasolt változások veszélyeztetik a megalapozott és megbízható vezetést az ügyfelek érdekeinek és a piac integritásának megfelelő figyelembevételét.

(5) A tagállamok megkövetelik, hogy a befektetési vállalkozás tájékoztassa az illetékes hatóságot vezető testületének minden tagjáról és az e tagságban bekövetkező bármely változsról, mindazon információkkal együtt, amelyek annak értékeléséhez szükségesek, hogy a vállalkozás megfelel-e az (1), (2) és (3) bekezdésnek.

(6) A tagállamok előírják, hogy a kérelmező befektetési vállalkozás hatékony ügyvezetését legalább két, az (1) bekezdésében megállapított követelményeknek megfelelő személynek kell ellátnia.

Az első albekezdésben foglaltaktól eltérve a tagállamok engedélyt adhatnak a természetes személy befektetési vállalkozásoknak vagy az egyetlen természetes személy által az alapszabálynak és nemzeti jogszabályoknak megfelelően irányított jogi személyiségű befektetési vállalkozásoknak. A tagállamok azonban megkövetelhetik a következőket:

- a) olyan alternatív szabályok életbe léptetése, amelyek biztosítják az ilyen befektetési vállalkozások megalapozott és megbízható irányítását és az ügyfelek érdekeinek megfelelő figyelembevételét, valamint a piac integritását
- b) az érintett természetes személyek megfelelően jó hírnévvel, kellő tudással és tapasztalattal rendelkezzenek, és fordítanak elegendő időt feladataik ellátására.

10. cikk

Részvényesek és befolyásoló részesedéssel rendelkező tagok

(1) Az illetékes hatóságok mindaddig nem engedélyezhetik a befektetési szolgáltatások nyújtását és a befektetési tevékenységek végzését a befektetési vállalkozás számára, amíg nem kapják meg a tájékoztatást azon természetes vagy jogi személy részvényesek vagy tagok kilétéről, akik, illetve amelyek közvetve vagy közvetlenül befolyásoló részesedéssel rendelkeznek, valamint e részesedések nagyságáról.

Az illetékes hatóságok megtagadják az engedélyezést, ha a befektetési vállalkozások megalapozott és megbízható vezetése biztosításának szükségességét figyelembe véve nincsenek meggyőződve a befolyásoló részesedéssel rendelkező részvényesek vagy tagok alkalmasságáról.

Amennyiben szoros kapcsolat áll fenn a befektetési vállalkozás és más természetes vagy jogi személyek között, az illetékes hatóság kizárólag akkor adja meg az engedélyt, ha az ilyen kapcsolatok nem akadályozzák az illetékes hatóság felügyeleti funkcióinak hatékony gyakorlását.

(2) Az illetékes hatóság megtagadja az engedélyezést, amennyiben valamely harmadik ország törvényei, rendeletei vagy közigazgatási rendelkezései irányadóak a vállalkozással szoros kapcsolatban álló egy vagy több természetes vagy jogi személyre, vagy az ilyen jogszabályok érvényesítésének nehézségei akadályozzák az illetékes hatóság felügyeleti funkcióinak hatékony ellátását.

(3) A tagállamok megkövetelik, hogy amennyiben az (1) bekezdés első albekezdésében említett személyek által gyakorolt befolyás valószínűleg hátrányosan érinti a befektetési vállalkozás megalapozott és megbízható irányítását, az illetékes hatóság meghozza a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy véget vessen a helyzetnek.

Ilyen intézkedés lehet a bírósági végzés kérelmezése vagy az igazgatókkal és az irányításért felelős személyekkel szembeni szankciók kiszabása vagy a szóban forgó részvényesek, illetve tagok birtokában lévő részvényekhez fűződő szavazati jogok gyakorlásának felfüggesztése.

11. cikk

A tervezett részesedésszerzés bejelentése

(1) A tagállamok minden olyan természetes vagy jogi személy, vagy összehangoltan fellépő több ilyen személy („a részesedést szerezni kívánó személy”) részére, aki vagy amely döntést hozott befolyásoló részesedésnek egy befektetési vállalkozásban való közvetlen vagy közvetett megszerzésére vagy ilyen befolyásoló részesedésnek egy befektetési vállalkozásban való közvetlen vagy közvetett további növelésére, aminek eredményeképpen szavazati jogainak vagy birtokolt tőkerészesedésének aránya elérné vagy meghaladná a 20, 30 vagy 50 %-ot vagy a befektetési vállalkozás a leányvállalatává válna („a szándékolt részesedésszerzés”) előírják, hogy először a megszerzeni kívánt befolyásoló részesedés nagyságát és a 13. cikk (4) bekezdésében említett vonatkozó információkat írásban jelentsék be annak a befektetési vállalkozásnak az illetékes hatóságai felé, amelyben befolyásoló részesedés megszerzésére vagy ilyen részesedés növelésére törekszenek.

A tagállamok minden természetes vagy jogi személy részére, aki vagy amely döntést hozott egy befektetési vállalkozásban fennálló befolyásoló részesedésének közvetlen vagy közvetett elidegenítéséről, előírják, hogy ezt a tényt először írásban jelentse be – az elidegeníteni kívánt részesedés nagyságának megjelölésével – az illetékes hatóságoknak. Ennek a személynek hasonlóképpen bejelentést kell tennie az illetékes hatóságok felé akkor is, ha befolyásoló részesedésének oly mértékű csökkentéséről döntött, hogy ezáltal szavazati jogának, vagy az általa birtokolt tőkerészesedésnek az aránya 20, 30, vagy 50 % alá csökkenne, vagy ha a biztosítóintézet megszűnne leányvállalata lenni.

A tagállamoknak nem szükséges a 30 %-os határértéket alkalmazniuk abban az esetben, ha a 2004/109/EK irányelv 9. cikke (3) bekezdése a) pontjának megfelelően az egyharmados határértéket alkalmazzák.

Annak megállapítására, hogy teljesülnek-e a befolyásoló részesedés e cikkben és a 10. cikkben említett feltételei, a tagállamoknak nem kell figyelembe venniük azokat a szavazati jogokat vagy részvényeket, amelyekkel a befektetési vállalkozások vagy hitelintézetek – az I. melléklete A. szakaszának 6. pontjában foglaltak értelmében – a pénzügyi eszközök jegyzési garanciavállalása és/vagy az eszköz vételére vonatkozó kötelezettségvállalás alapján történő elhelyezése révén rendelkezhetnek, feltéve, hogy az említett jogokat egyrészt nem gyakorolják vagy egyéb módon nem használják a kibocsátó vezetésébe való beavatkozásra, és másrészt azokat a részesedésszerzéstől számított egy éven belül elidegenítik.

(2) Az érintett illetékes hatóságoknak a részesedésszerzés 13. cikk (1) bekezdésében előírt értékelésekor („az értékelés”) egymás között teljeskörűen konzultálniuk kell, amennyiben a részesedést szerezni kívánó személy az alábbiak egyike:

- a) egy másik tagállamban vagy a részesedésszerzés tárgyát képező társaság ágazatától eltérő ágazatban engedélyezett hitelintézet, biztosítóintézet, viszontbiztosító, befektetési vállalkozás vagy ÁÉKBV alapkezelő társaság;
- b) egy másik tagállamban vagy a részesedésszerzés tárgyát képező társaság ágazatától eltérő ágazatban engedélyezett hitelintézet, biztosítóintézet, viszontbiztosító, befektetési vállalkozás vagy ÁÉKBV alapkezelő társaság anyavállalata; vagy
- c) egy másik tagállamban vagy a részesedésszerzés tárgyát képező társaság ágazatától eltérő ágazatban engedélyezett hitelintézet, biztosítóintézet, viszontbiztosító, befektetési vállalkozás vagy ÁÉKBV alapkezelő társaság felett ellenőrzést gyakorló természetes vagy jogi személy.

Az illetékes hatóságok indokolatlan késedelem nélkül egymás rendelkezésére bocsátanak minden – az értékelés szempontjából alapvető vagy lényeges – információt. E tekintetben az illetékes hatóságok a tárgyhoz tartozó információkat kérésre, az alapvető információkat pedig saját kezdeményezésükre közlik egymással. A szándékolt részesedésszerzés tárgyát képező befektetési vállalkozást engedélyező illetékes hatóság határozata utal a részesedést szerezni kívánó személyért felelős illetékes hatóság részéről kinyilvánított bármely véleményre vagy fenntartásra.

(3) A tagállamok megkövetelik, hogy amennyiben valamely befektetési vállalkozás tudomást szerez tőkerészesedéseinek bármely olyan megszerzéséről vagy elidegenítéséről, amelynek következtében a részesedések a (1) bekezdés első albekezdésében említett küszöbértékek bármelyikét meghaladják vagy az alá csökkennek, az ilyen befektetési vállalkozásnak késedelem nélkül tájékoztatnia kell az illetékes hatóságot.

A befektetési vállalkozások évente legalább egyszer tájékoztatják az illetékes hatóságot a befolyásoló részesedéssel rendelkező részvényeseik és tagjaik nevével, valamint az ilyen részesedések nagyságáról, amint az például a részvényesek, illetve tagok éves közgyűlése során kapott információkból kitűnik, vagy az azon társaságokra vonatkozó előírásoknak való megfelelés eredményéből, amelyek átruházható értékpapírjait valamely szabályozott piacra bevezették.

(4) A tagállamok megkövetelik, hogy az illetékes hatóságok tegyenek a 10. cikk (3) bekezdésében említettekhez hasonló intézkedéseket azon személyek tekintetében, akik nem teljesítik a befolyásoló részesedés szerzésével vagy növelésével kapcsolatos előzetes tájékoztatási kötelezettségüket. Ha az ilyen részesedést az illetékes hatóság kifogása ellenére szerzik meg, a tagállamok – bármely más elfogadandó szankciótól függetlenül – rendelkeznek vagy a vonatkozó szavazati jogok felfüggesztéséről, a leadott szavazatok érvénytelenségéről, vagy érvénytelenítésének lehetőségéről.

12. cikk

Értékelési időszak

(1) Az illetékes hatóságok azonnal, és minden esetben a 11. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében előírt értesítés átvételét, valamint az ezen cikk (2) bekezdésben említett információk esetleges későbbi átvételét követő két munkanapon belül írásban elismerik annak átvételét a részesedést szerezni kívánó személy felé.

Az illetékes hatóságoknak az értesítés és a tagállam által a 13. cikk (4) bekezdésében említett lista alapján előírt, az értesítéshez csatolandó valamennyi dokumentum írásos átvételi elismervénye napjától számított legfeljebb hatvan munkanap („értékelési időszak”) áll rendelkezésére az értékelés elvégzésére.

Az illetékes hatóságok az átvétel elismerésekor tájékoztatják a részesedést szerezni kívánó személyt az értékelési időszak lejártának időpontjáról.

(2) Az illetékes hatóságok az értékelési időszak során – de az értékelési időszak ötvenedik munkanapjánál nem később – szükség esetén bármilyen olyan további információt bekérhetnek, amely szükséges az értékelés befejezéséhez. Ezt a kérelmet írásban, a szükséges pótlólagos információk megnevezésével kell megtenni.

Az illetékes hatóságok általi információkérés napja és a részesedést szerezni kívánó személy arra adott válaszána átvétele közötti időszakban az értékelési időszakot meg kell szakítani. A megszakítás nem tarthat tovább húsz munkanapnál. Az illetékes hatóságok általi bármely – az információk kiegészítését vagy pontosítását szolgáló – további kérésről az illetékes hatóságok szabad mérlegelésük szerint döntenek, azonban ez nem járhat az értékelési időszak megszakításával.

(3) Az illetékes hatóságok a (2) bekezdés második albekezdésében említett megszakítást legfeljebb harminc munkanapra meghosszabbíthatják, amennyiben a részesedést szerezni kívánó személy a következők egyike:

a) az Unión kívül található vagy az Európai Unión kívüli szabályozás alá tartozó természetes vagy jogi személy;

b) olyan természetes vagy jogi személy, aki vagy amely nem tartozik ezen irányelv, a, a 2009/65/EK, a, a 2009/138/EK, vagy a 2013/36/EU irányelv szerinti felügyelet hatálya alá.

(4) Ha az illetékes hatóságok az értékelés befejezésekor a szándékolt részesedésszerzés ellenzése mellett döntenek, erről két munkanapon belül és az értékelési időszakot nem meghaladva írásban értesítik a részesedést szerezni kívánó személyt, megadva a határozat indokait. A nemzeti jog függvényében, a részesedést szerezni kívánó személy kérésére egy, a döntés indokait megfelelően tartalmazó nyilatkozatot a nyilvánosság számára hozzáférhetővé lehet tenni. Ez nem akadályozza annak, hogy a tagállam lehetővé tegye az illetékes hatóság számára, hogy ezt a közzétételt a részesedést szerezni kívánó személy kérése nélkül is megtegye.

(5) Ha az illetékes hatóságok az értékelési időszakon belül nem ellenzik írásban a szándékolt részesedésszerzést, akkor a szándékolt részesedésszerzést jóváhagyottnak kell tekinteni.

(6) Az illetékes hatóságok megszabhatják a szándékolt részesedésszerzés végrehajtásának maximális időtartamát, és azt adott esetben meghosszabbíthatják.

(7) A szavazati jogok vagy a tőkerészesedés közvetlen vagy közvetett megszerzése tekintetében a tagállamok nem szabhatnak meg az illetékes hatóságoknak történő bejelentésre vagy az azok általi jóváhagyásra vonatkozó, az ebben az irányelvben megállapítottnál szigorúbb követelményeket.

(8) Az ESMA-nak – az e cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül – szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia a 13. cikk (4) bekezdésében említett, a részesedést szerezni kívánók által benyújtandó információk kimerítő jegyzékének megállapítása céljából.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezetet 2014. január 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozási technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(9) Az ESMA végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgoz ki a 11. cikk (2) bekezdése értelmében az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok között szükséges konzultációs folyamat részletes szabályaival kapcsolatos egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások kialakítása céljából.

Az ESMA az említett végrehajtás-technikai standardtervezetet 2014. január 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottságra hatáskört kell ruházni az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

13. cikk

Értékelés

(1) A 11. cikk (1) bekezdésében előírt bejelentés és a 12. cikk (2) bekezdésében említett információ értékelésekor az illetékes hatóságok – a részesedésszerzés tárgyát képező befektetési vállalkozás hatékony, eredményes és prudens irányításának érdekében és a részesedést szerezni kívánó személynek a befektetési vállalkozásra gyakorolt valószínűsíthető befolyását figyelembe véve – az alábbi kritériumok alapján értékelik a részesedést szerezni kívánó személy alkalmasságát és a szándékolt részesedésszerzés pénzügyi megbízhatóságát:

- a) a részesedést szerezni kívánó jó hírneve;
- b) a szándékolt részesedésszerzés eredményeképpen a befektetési vállalkozás üzleti tevékenységét irányító bármely személy jó hírneve és tapasztalata;
- c) a részesedést szerezni kívánó személy pénzügyi megbízhatósága, különösen a részesedésszerzés tárgyát képező befektetési vállalkozásban folytatott és tervezett üzleti tevékenység típusával kapcsolatban;

- d) annak kérdése, hogy a befektetési vállalkozás képes lesz-e teljesíteni és folyamatosan teljesíteni az ezen az irányelven és adott esetben egyéb irányelveken – mégpedig a 2002/87/EK és a 2013/36/EU irányelven – alapuló prudenciális követelményeket és különösen, hogy vajon az a csoport, amelynek részévé válik, olyan szerkezetű-e, amely lehetővé teszi a hatékony felügyelet gyakorlását, az illetékes hatóságok közötti hatékony információcserét és az illetékes hatóságok közötti hatáskörmegosztás meghatározását;
- e) léteznek-e ésszerű okok annak feltételezésére, hogy a szándékolt részesedésszerzéssel kapcsolatban pénzmosást vagy terrorizmusfinanszírozást követnek vagy követtek el vagy kísérelnek vagy kíséreltek meg a 2005/60/EK irányelv 1. cikke értelmében, vagy hogy a tervezett részesedésszerzés növelheti annak kockázatát.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 89. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az e bekezdés első albekezdésében meghatározott feltételek kiigazítására.

(2) Az illetékes hatóságok csak akkor ellenezhetik a szándékolt részesedésszerzést, ha erre az (1) bekezdésben meghatározott kritériumok alapján ésszerű okok van, vagy ha a részesedést szerezni kívánó személy által szolgáltatott információ nem teljes.

(3) A tagállamok nem szabhatnak előzetes feltételeket a megszerzendő részesedési arány tekintetében, és nem engedélyezhetik illetékes hatóságaik számára a szándékolt részesedésszerzésnek a piac gazdasági igényei alapján való vizsgálatát.

(4) A tagállamok közzéteszik az értékeléshez szükséges és a 11. cikk (1) bekezdésében említett bejelentés időpontjában az illetékes hatóságok számára nyújtandó információk listáját. A kért információknak arányosnak kell lenniük, és azokat a részesedést szerezni kívánó személy és a szándékolt részesedésszerzés jellegéhez kell igazítani. A tagállamok nem kérhetnek a prudenciális értékelés szempontjából nem a tárgyhoz tartozó információkat.

(5) A 12. cikk (1), (2) és (3) bekezdéseiben foglaltak ellenére, amennyiben ugyanazon befektetési vállalkozás tekintetében kettő vagy több, befolyásoló részesedés szerzésére vagy növelésére vonatkozó ajánlatról értesítik az illetékes hatóságot, úgy az utóbbinak a részesedést szerezni kívánó személyeket megkülönböztetéstől mentes módon kell kezelnie.

14. cikk

Tagság valamely engedélyezett befektetőkártalanítási rendszerben

Az illetékes hatóság megvizsgálja, hogy bármely, befektetési vállalkozásként engedélyt kérő jogalany az engedélyezéskor teljesíti-e a 97/9/EK irányelv alapján fennálló kötelezettségeit.

Az első bekezdésben említett kötelezettséget a strukturált betétek viszonylatában akkor kell teljesíteni, ha a strukturált betétet olyan hitelintézet bocsátja ki, amely a 2014/49/EU irányelv alapján elismert betétbiztosítási rendszer tagja.

15. cikk

Indulótőke-ellátottság

A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok csak akkor adják meg az engedélyt, ha a befektetési vállalkozás a 575/2013/EU rendelet követelményeivel összhangban az adott befektetési szolgáltatás vagy tevékenység jellegére tekintettel elegendő indulótőkével rendelkezik.

16. cikk

Szervezeti követelmények

(1) A székhely szerinti tagállam megköveteli, hogy a befektetési vállalkozások megfeleljenek az e cikk (2)–(10) bekezdésében és a 17. cikkben foglalt szervezeti követelményeknek.

(2) A befektetési vállalkozás megfelelő politikákat és hatékony eljárásokat hoz létre annak biztosítására, hogy a vállalkozás, beleértve annak vezetőit, alkalmazottait és függő ügynökeit, megfeleljen az ezen irányelv szerinti kötelezettségeknek, valamint az ilyen személyek személyes ügyleteire irányadó megfelelő szabályokat is megállapít.

(3) A befektetési vállalkozás hatékony szervezeti és igazgatási megoldásokat tart fenn és működtet abból a célból, hogy minden ésszerű lépést megteheszen annak megelőzése érdekében, hogy a 23. cikkben meghatározott összeférhetlenség hátrányosan érintse ügyfeleinek érdekeit.

Az ügyfelek számára történő értékesítés céljából pénzügyi eszközöket kialakító befektetési vállalkozás az egyes pénzügyi eszközök jóváhagyására és a meglévő pénzügyi eszközök jelentős kiigazításainak jóváhagyására szolgáló folyamatot tart fenn, működtet, és elvégzi annak felülvizsgálatát, mielőtt pénzügyi eszközt hoz forgalomba vagy forgalmaz ügyfelek részére.

A termék jóváhagyási folyamata meghatározza a végső ügyfelek azonosított célpiacát az egyes pénzügyi eszközök ügyfél-kategóriáin belül, és biztosítja, hogy az adott azonosított célpiac valamennyi releváns kockázatának értékelése megtörténjen, és a tervezett forgalmazási stratégia az azonosított célpiacnak megfelelő legyen.

A befektetési vállalkozások emellett rendszeresen felülvizsgálják az általuk kínált vagy forgalomba hozott pénzügyi termékeket, és ennek során figyelembe vesznek minden olyan eseményt, amely lényegesen befolyásolhatja az azonosított célpiac potenciális kockázatát, legalább annak felmérése érdekében, hogy a pénzügyi eszköz továbbra is megfelel-e az azonosított célpiac igényeinek, és hogy a tervezett forgalmazási stratégia továbbra is megfelelő-e.

A pénzügyi eszközöket kialakító befektetési vállalkozás bármely forgalmazó számára elérhetővé teszi a pénzügyi eszközre és a termék jóváhagyási folyamatára vonatkozó összes információt, a pénzügyi eszközök azonosított célpiacát is beleértve.

Amennyiben valamely befektetési vállalkozás nem saját maga által kialakított pénzügyi eszközöket kínál vagy javasol, kielégítő megoldásokat kell alkalmaznia az ötödik albekezdésben említett információk beszerzésére és minden egyes pénzügyi eszköz jellemzőinek és azonosított célpiacainak megértésére.

Az e bekezdésben említett szabályok, folyamatok és megoldások nem sértik ezen irányelv és a 600/2014/EU rendelet összes egyéb előírását, beleértve a közzétételre, az alkalmasságra vagy megfelelésre, az összeférhetlenségek azonosítására és kezelésére, valamint az ösztönzőkre vonatkozóakat is.

(4) A befektetési vállalkozás minden ésszerű lépést megtesz a befektetési szolgáltatások és tevékenységek teljesítésének folyamatossága és szabályossága biztosításának érdekében. A befektetési vállalkozás e célból megfelelő és arányos rendszereket, erőforrásokat és eljárásokat alkalmaz.

(5) A befektetési vállalkozás biztosítja, hogy amikor harmadik félre támaszkodik az ügyfelek számára a folyamatos és kielégítő szolgáltatásnyújtás vagy befektetési tevékenységvégzés szempontjából kritikus fontosságú operatív funkciók teljesítéséhez, minden ésszerű intézkedést meghoz az indokolatlan további működési kockázat elkerülésére. Fontos operatív funkciók kiszervezése nem vállalható oly módon, hogy az lényegesen sértse a vállalkozás belső ellenőrzésének minőségét, illetve a felügyelők lehetőségét arra, hogy figyelemmel kísérjék a vállalkozás kötelezettségeinek teljesítését.

A befektetési vállalkozásnak megalapozott igazgatási és számviteli eljárásokkal, belső ellenőrzési mechanizmusokkal, hatékony kockázatértékelési eljárásokkal, valamint az adatfeldolgozó rendszereihez hatékony ellenőrzési és védelmi szabályokkal kell rendelkeznie.

Annak sérelme nélkül, hogy az illetékes hatóságok ezzel az irányelvvel és a 600/2014/EU rendelettel összhangban hozzáférést kérjenek a kommunikációhoz, a befektetési vállalkozásnak az információk továbbítására használt eszközök biztonságát és hitelesítését garantáló, hatékony és eredményes biztonsági mechanizmusokkal kell rendelkeznie, minimalizálnia kell az adatsérülés és a jogosulatlan hozzáférés kockázatát, és az adatok titkosságát mindenkor megőrizve meg kell előznie az információk kiszivárgását.

(6) A befektetési vállalkozásnak az általa nyújtott összes szolgáltatásról és az általa végzett összes tevékenységről és ügyletről nyilvántartást kell vezetnie, amelynek elegendőnek kell lennie ahhoz, hogy az illetékes hatóság elláthassa felügyeleti feladatait, és megtehesse az ezen irányelv, a 600/2014/EU rendelet, a 2014/57/EU irányelv és az 596/2014/EU rendelet szerinti végrehajtási intézkedéseket és különösen hogy meggyőződhessen arról, hogy a befektetési vállalkozás eleget tett-e az ügyfelekkel vagy potenciális ügyfelekkel szemben, illetve a piac integritásának megőrzése kapcsán fennálló minden kötelezettségének.

(7) A nyilvántartás részeként rögzíteni kell legalább azokat telefonbeszélgetéseket és elektronikus üzenetváltásokat, amelyek a sajtószámlás kereskedésben megkötött ügyleteket, valamint a megbízások átvételével, továbbításával és végrehajtásával kapcsolatos ügyfélmegbízási szolgáltatásokat érintik.

Az ilyen telefonbeszélgetések és elektronikus üzenetváltások közé tartoznak azok is, amelyek célja az ügyletek kötése sajtószámlás kereskedés keretében, valamint a megbízások átvételével, továbbításával és végrehajtásával kapcsolatos ügyfélmegbízási szolgáltatások nyújtása, még az olyan beszélgetések és üzenetváltások esetében is, amelyek nem vezetnek a szóban forgó ügyletek megkötéséhez vagy ügyfélmegbízási szolgáltatások nyújtásához.

E célból a befektetési vállalkozásnak minden ésszerűen szükséges lépést meg kell tennie az alkalmazottai vagy partnerei által a befektetési vállalkozás által rendelkezésükre bocsátott vagy használatra jóváhagyott vagy engedélyezett berendezéseken keresztül lebonyolított releváns telefonbeszélgetések és (kimenő vagy bejövő) elektronikus üzenetváltások rögzítése céljából.

A befektetési vállalkozások kötelesek tájékoztatni új és meglévő ügyfeleiket, hogy azon, a befektetési vállalkozás és az ügyfelei közötti, telefonon történő üzenetváltások, illetve beszélgetések, amelyek valamilyen tranzakciót eredményeznek vagy eredményezhetnek, rögzítésre kerülnek.

Ez a tájékoztatás közölhető mindössze egy alkalommal, a befektetési szolgáltatások új vagy meglévő ügyfeleknek történő nyújtását megelőzően.

A befektetési vállalkozások olyan ügyfélnek, akit előzőleg nem tájékoztattak a telefonon történő üzenetváltások és beszélgetések rögzítéséről, nem nyújthatnak telefonon keresztül befektetési szolgáltatást, illetve részére nem végezhetnek telefonon keresztül befektetési tevékenységet, amennyiben az említett befektetési szolgáltatások, illetve befektetési tevékenységek ügyfélmegbízások fogadásához, továbbításához vagy végrehajtásához éhez kapcsolódnak.

Az ügyfelek egyéb úton is adhatnak megbízást, e közlésnek azonban tartós adathordozón rögzített formában, azaz pl. levélben, faxon vagy e-mailben kell történnie, vagy a személyes találkozókon elhangzott megbízások esetében azt dokumentálni kell. Így az ügyféllel folytatott releváns személyes beszélgetések tartalma írásos jegyzőkönyvek vagy feljegyzések formájában rögzíthető. Az így közölt megbízások a telefonon közölt megbízásokkal egyenértékűnek minősülnek.

A befektetési vállalkozás megtesz minden ésszerű lépést annak elkerülésére, hogy alkalmazottai vagy partnerei a releváns telefonbeszélgetéseket és elektronikus üzenetváltásokat olyan, magántulajdonban lévő berendezéseken keresztül bonyolítsák le, amelyekről a befektetési vállalkozás az általuk közvetített tartalmat nem tudja rögzíteni vagy lemásolni.

Az e bekezdéssel összhangban megőrzött felvételeket az érintett ügyfeleknek kérésre át kell adni, és azokat öt évig – illetve amennyiben azt az illetékes hatóság előírja, legfeljebb hét évig – meg kell őrizni.

(8) A befektetési vállalkozásnak az ügyfelei tulajdonában lévő pénzügyi eszközök tartásakor kielégítő megoldásokkal kell óvnia az ügyfelek tulajdonosi jogait, különösen a befektetési vállalkozás fizetéseképtelensége esetén, és meg kell előznie az ügyfelek pénzügyi eszközeinek saját számlára történő felhasználását, kivéve, ha ez az ügyfél kifejezett hozzájárulásával történik.

(9) A befektetési vállalkozásnak az ügyfelek tulajdonát képező pénzeszközök tartásakor megfelelő megoldásokkal kell óvnia az ügyfelek jogait, és a hitelintézetek esetének kivételével meg kell előznie az ügyfelek pénzeszközeinek saját számlára történő felhasználását.

(10) A befektetési vállalkozás nem köthet lakossági ügyfelekkel tulajdonjog-átruházásos pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodásokat az ügyfél jelenlegi vagy jövőbeli, tényleges vagy függő vagy várható kötelmeinek biztosítékaként vagy fedezeteként.

(11) Befektetési vállalkozások fióktelepei esetén a fióktelep helye szerinti tagállam illetékes hatósága érvényesíti a (6) és (7) bekezdésben foglalt kötelezettséget a fióktelep által végrehajtott ügyletek tekintetében, a befektetési vállalkozás székhely szerinti tagállama illetékes hatóságának a nyilvántartásokba való közvetlen betekintési lehetőségének sérelme nélkül.

A tagállamok kivételes körülmények esetén a (8), (9) és (10) bekezdésben említetteken, valamint a (12) bekezdésben említett vonatkozó felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban foglaltakon túl további követelményeket is előírhatnak a befektetési vállalkozások számára az ügyfelek eszközeinek védelmével kapcsolatban. Ezeknek a követelményeknek objektív módon indokoltnak és arányosnak kell lenniük ahhoz, hogy megoldást kínálhassanak a befektetők védelmét vagy a piac integritását fenyegető, az adott tagállam piaci szerkezetének körülményei között különös fontosságú konkrét kockázatokkal szemben, amennyiben a befektetési vállalkozások az ügyfelek eszközeinek és forrásainak védelmében járnak el.

A tagállamok, amennyiben e bekezdésnek megfelelően szándékukban áll további követelményt bevezetni, arról indokolatlan késedelem nélkül, de legalább két hónappal a követelmény tervezett hatálybalépése előtt tájékoztatják a Bizottságot. A tájékoztatásban meg kell indokolni a követelményt. Egyetlen ilyen kiegészítő követelmény sem korlátozhatja vagy befolyásolhatja más módon a befektetési vállalkozások 34. és 35. cikk szerinti jogait.

A Bizottság a harmadik albekezdésben említett tájékoztatástól számított két hónapon belül véleményt nyilvánít a kiegészítő követelmények arányosságáról és indokoltságáról.

A tagállamok fenntarthatják mindazon kiegészítő követelményeket, amelyekről 2014. július 2. előtt a 2006/73/EK irányelv 4. cikke alapján értesítést küldtek a Bizottságnak, feltéve, hogy az említett cikkben meghatározott feltételek teljesülnek.

A Bizottság tájékoztatja a tagállamokat az e bekezdéssel összhangban bevezetett kiegészítő követelményekről, valamint közzéteszi e követelményeket a webhelyén.

(12) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 89. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben részletesen meghatározza a különböző befektetési szolgáltatásokat nyújtó és/vagy befektetési tevékenységeket, illetve kiegészítő szolgáltatásokat, vagy ezek kombinációját végző befektetési vállalkozásokkal, illetve harmadik országbeli vállalkozások esetében azok 41. cikkel összhangban engedélyezett fióktelepeivel szemben megállapítandó, e cikk (2)–(10) bekezdésében rögzített konkrét szervezeti követelményeket.

17. cikk

Algoritmikus kereskedés

(1) Az algoritmikus kereskedéssel foglalkozó befektetési vállalkozásnak az általa működtetett vállalkozásnak megfelelő, hatékony rendszerekkel és kockázatellenőrzési mechanizmussal kell rendelkeznie, hogy kereskedési rendszerei rugalmasak legyenek, és elegendő kapacitással rendelkezzenek, illetve megfelelő kereskedési küszöbértékek és limitek hatálya alá tartozzanak, és megakadályozzák a hibás megbízások kiküldését vagy a rendszerek egyéb, potenciálisan rendellenes piaci helyzetet eredményező vagy ilyen helyzet kialakulását elősegítő működését. Az ilyen vállalkozásnak hatékony rendszerekkel és kockázatellenőrzési mechanizmusokkal is rendelkeznie kell annak biztosítására is, hogy a kereskedési rendszerek ne legyenek felhasználhatók semmiféle olyan célra, amely ellentétes az 596/2014/EU rendelettel vagy annak a kereskedési helyszínnel a szabályaival, amelyhez kapcsolódnak. A befektetési vállalkozásnak hathatós mechanizmusokkal kell rendelkeznie az üzletvitel folyamatosságának biztosítására, amelyek alkalmasak a kereskedési rendszereiben fellépő bármely hiba kezelésére, és gondoskodnia kell rendszerei teljes körű teszteléséről és megfelelő ellenőrzéséről annak biztosítása érdekében, hogy e bekezdés követelményeinek mindenkor megfeleljenek.

(2) Amennyiben egy befektetési vállalkozás valamely tagállamban algoritmikus kereskedést folytat, erről köteles értesíteni a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságait, valamint annak a kereskedési helyszínnel a székhelye szerinti illetékes hatóságot, amelynek tagjaként vagy résztvevőjeként a befektetési vállalkozás algoritmikus kereskedést folytat.

A befektetési vállalkozás székhelye szerinti illetékes hatóság kötelezheti a befektetési vállalkozást, hogy rendszeresen vagy eseti jelleggel adjon leírást algoritmikus kereskedési stratégiái jellegéről, a rendszerre érvényes kereskedési paraméterekről vagy limitekről, az (1) bekezdésben foglalt feltételek teljesítésének biztosítására bevezetett alapvető megfelelési, illetve kockázatellenőrzési mechanizmusról, valamint a rendszerei tesztelésére vonatkozó adatokról. A befektetési vállalkozás székhelye szerinti illetékes hatóság bármikor további információkat is kérhet a befektetési vállalkozástól algoritmikus kereskedéséről és az annak céljára használt rendszerekről.

A befektetési vállalkozás székhelye szerinti illetékes hatóság az olyan kereskedési helyszínek székhelye szerinti illetékes hatóságok kérésére, amelyek tagjaként vagy résztvevőjeként a befektetési vállalkozás algoritmikus kereskedést folytat, indokolatlan késedelem nélkül közli az algoritmikus kereskedést folytató befektetési vállalkozástól kapott, a második albekezdésben említett információkat.

A befektetési vállalkozás gondoskodik az e cikkben említettek nyilvántartásáról, és biztosítja, hogy e nyilvántartás lehetővé tegye illetékes hatósága számára az ezen irányelv követelményeinek való megfelelés nyomon követését.

A nagysebességű algoritmikus kereskedési technikát alkalmazó befektetési vállalkozás jóváhagyott formában pontos és időrendbe rendezett nyilvántartást tárol valamennyi megbízásáról – beleértve a megbízások visszavonását, a végrehajtott megbízásokat és árfolyamokat a kereskedési helyszíneken –, és azt kérésre az illetékes hatóság rendelkezésére bocsátja.

(3) Figyelembe véve az adott piac likviditását, méretét és jellegét, valamint azon eszköz jellemzőit, amellyel kereskedik, annak a befektetési vállalkozásnak, amely árjegyzési stratégia alapján algoritmikus kereskedést folytat:

- a) az ilyen árjegyzést – az esetleges kivételes körülmények kivételével – a kereskedési helyszínen kereskedési idejének egy meghatározott arányú részében folyamatosan kell végrehajtania, és ezáltal rendszeres és előre látható módon likviditást kell biztosítania a kereskedési helyszínen.
- b) kötelező érvényű írásbeli megállapodást kell kötnie a kereskedési helyszínnel, amelynek legalább a befektetési vállalkozás a) pont szerinti kötelezettségeit meg kell határoznia, és
- c) hatékony rendszerekkel és ellenőrző mechanizmusokkal kell rendelkeznie annak biztosítására, hogy mindenkor teljesíteni tudja a b) pontban említett megállapodás szerinti kötelezettségeit,

(4) E cikk és ezen irányelv 48. cikkének alkalmazásában egy befektetési vállalkozás akkor folytat árjegyzési stratégia alapján algoritmikus kereskedést, ha egy vagy több kereskedési helyszínen tagjaként vagy résztvevőjeként stratégiájának részeként saját számlára kereskedve egyidejűleg egymással ellentétes irányú, hasonló nagyságú fix árajánlatokat tesz versenyképes áron, egyetlen vagy több pénzügyi eszközhöz kapcsolódóan, egyetlen kereskedési helyszínen vagy egyszerre több kereskedési helyszínen, és ezáltal a teljes piac számára rendszeres és gyakori módon likviditást biztosít.

(5) Annak a befektetési vállalkozásnak, amely közvetlen elektronikus hozzáférést biztosít egy kereskedési helyszínnel, hatékony rendszerekkel és kontrollmechanizmusokkal kell rendelkeznie a szolgáltatást használó ügyfelek alkalmasságának megfelelő értékelésére és felülvizsgálatára, valamint annak biztosítására, hogy a szolgáltatást igénybe vevő ügyfelek ne léphessék túl az előzetesen meghatározott megfelelő kereskedési és hitel-küszöbértékeket, hogy a szolgáltatást használó ügyfelek által folytatott kereskedés megfelelő ellenőrzés alatt álljon, és hogy a megfelelő kockázatellenőrzési mechanizmus megakadályozza az olyan kereskedést, amely kockázatokat teremthet magának a befektetési vállalkozásnak a számára, vagy amely rendellenes piaci helyzetet teremthetnek vagy hozzájárulhatnak annak kialakulásához, vagy ellentétesek lehetnek az 596/2014/EU rendelettel vagy a kereskedési helyszínen szabályaival. A közvetlen elektronikus hozzáférés ilyen kontrollmechanizmusok nélküli biztosítása tilos.

Annak a biztosítása, hogy a szolgáltatást használó ügyfelek betartsák ezen irányelv követelményeit, illetve a kereskedési helyszínen által előírt szabályokat, a közvetlen elektronikus hozzáférést biztosító befektetési vállalkozás felelőssége. A befektetési vállalkozásnak az említett szabályok esetleges megsértésének, illetve a szabálytalan kereskedési feltételeknek vagy a piaci visszaélésre utaló magatartásnak az azonosítása érdekében figyelemmel kell kísérnie az ügyleteket, és az ilyen esetekről be kell számolnia az illetékes hatóságnak. A befektetési vállalkozásnak gondoskodnia kell arról, hogy a befektetési vállalkozás és az ügyfél között létrejőjön egy kötelező erejű írásos megállapodás az említett szolgáltatás nyújtásából fakadó alapvető jogokról és kötelezettségekről, amely megállapodás értelmében az ezen irányelv rendelkezéseinek betartásával kapcsolatos felelősség a befektetési vállalkozást terheli.

A valamely kereskedési helyszínhez közvetlen elektronikus hozzáférést biztosító befektetési vállalkozásnak e ténnyről értesítenie kell a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságait, valamint annak a kereskedési helyszínnek a tagállama szerinti illetékes hatóságokat is, amelyhez a befektetési vállalkozás közvetlen elektronikus hozzáférést biztosít.

A befektetési vállalkozás székhelye szerinti tagállam illetékes hatósága kötelezheti a befektetési vállalkozást, hogy az rendszeres vagy eseti jelleggel adjon leírást az első albekezdésben említett rendszerekről és ellenőrzési mechanizmusról, és bizonyítsa ezek alkalmazását.

A befektetési vállalkozás székhelye szerinti tagállam illetékes hatósága az olyan kereskedési helyszínek illetékes hatósága kérésére, amelyekhez a befektetési vállalkozás közvetlen elektronikus hozzáférést biztosít, indokolatlan késedelem nélkül közli a negyedik albekezdésben említett, a befektetési vállalkozástól kapott információkat.

A befektetési vállalkozás gondoskodik az e bekezdésben említettek nyilvántartásáról, és biztosítja, hogy e nyilvántartás lehetővé tegye illetékes hatósága számára az ezen irányelv követelményeinek való megfelelés nyomon követését.

(6) Az olyan befektetési vállalkozás, amely általános klíringtagként jár el más személyek számára, rendelkezik hatékony rendszerekkel és ellenőrzéssel, melyek révén gondoskodik arról, hogy az elszámolási szolgáltatásokat csak megfelelő, és világos kritériumokat teljesítő személyek veszik igénybe, és hogy megfelelő előírások vonatkoznak azokra a személyekre, amelyek a befektetési vállalkozás számára és a piac számára a kockázatokat lecsökkentik. A befektetési vállalkozás gondoskodik arról, hogy legyen egy kötelező érvényű írásos megállapodás a befektetési vállalkozás és a személy között, az azon szolgáltatás nyújtásából keletkező lényeges jogokról és kötelezettségekről.

(7) Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők részletes meghatározása érdekében:

- a) a különböző befektetési szolgáltatásokat nyújtó és/vagy befektetési tevékenységeket folytató és kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó, vagy ezek különböző kombinációival foglalkozó befektetési vállalkozásokra vonatkozóan az (1)–(6) bekezdésben előírt szervezeti követelmények további részletei, amelyek keretében az (5) bekezdésben foglalt szervezeti követelményekkel kapcsolatos előírásoknak oly módon kell egyedi követelményeket meghatározniuk a közvetlen piaci hozzáférés és a szponzorált hozzáférés vonatkozásában, hogy az biztosítsa, hogy a szponzorált hozzáférésre vonatkozó kontrollmechanizmusok legalább egyenértékűek legyenek a közvetlen hozzáférésre vonatkozóakkal;
- b) azok a körülmények, amelyek fennállása esetén a befektetési vállalkozás köteles megkötni a (3) bekezdés b) pontjában említett árjegyzési megállapodást, valamint az ilyen megállapodások tartalma, ideértve a kereskedési helyszín kereskedési idejének a (3) bekezdésben említett részét is;
- c) azok a helyzetek, amelyek a (3) bekezdésben említett kivételes körülménynek minősülnek, ideértve a rendkívüli volatilitási körülményeket, a politikai és makrogazdasági eseményeket, a rendszerszintű, illetve operatív eseményeket, valamint az olyan körülményeket is, amelyek a befektetési vállalkozást megakadályozzák az (1) bekezdésben említett prudens kockázatkezelési gyakorlat fenntartásában;
- d) a (2) bekezdés ötödik albekezdésében említett jóváhagyott forma tartalma és formátuma, valamint annak az időszaknak a hossza, ameddig a befektetési vállalkozásnak meg kell őriznie az említett nyilvántartást.

Az ESMA-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig be kell nyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

18. cikk

A kereskedés folyamata és az ügyletek véglegesítése egy multilaterális kereskedési rendszerben és egy szervezett kereskedési rendszerben

(1) A tagállamok megkövetelik, hogy a multilaterális kereskedési rendszert (MTF) és szervezett kereskedési rendszert (OTF) működtető befektetési vállalkozások és piacműködtetők amellet, hogy megfelelnek a 16. cikkben megállapított szervezeti követelményeknek, átlátható szabályokat és eljárásokat hozzanak létre a tisztességes és rendezett kereskedés érdekében, valamint objektív ismérveket állapítsanak meg a megbízások hatékony végrehajtására. Szabályokkal kell rendelkezniük a rendszer technikai működésének megalapozott irányítására, hogy megbirkózhasson a rendszerleállás kockázatával, ideértve az előre nem látható események hatékony kezelésére vonatkozó megoldásokat is;

(2) A tagállamok megkövetelik, hogy az MTF-et vagy az OTF-et működtető befektetési vállalkozások és piacműködtetők átlátható szabályokban állapítsanak meg szempontokat azon pénzügyi eszközök meghatározására, amelyekkel rendszereikben kereskedni lehet.

A tagállamok megkövetelik, hogy adott esetben az MTF-et vagy az OTF-et működtető befektetési vállalkozások és piacműködtetők kellő, nyilvánosan hozzáférhető információt biztosítsanak, lehetővé téve felhasználóik számára, hogy megítéljék a befektetési lehetőségeket, figyelembe véve mind a felhasználók jellegét, mind a kereskedésben részt vevő eszközök fajtáit, vagy győződjenek meg arról, hogy az ilyen információhoz hozzá lehet férni.

(3) A tagállamok előírják, hogy az MTF-et és OTF-et működtető befektetési vállalkozások és piacműködtetők átlátható, megkülönböztetéstől mentes és objektív szempontokon alapuló szabályokat állapítsanak meg, tegyenek közzé, tartsanak fenn és hajtsanak végre a szolgáltatásukhoz való hozzáférésre vonatkozóan.

(4) A tagállamok kötelezővé teszik az MTF-et vagy OTF-et működtető befektetési vállalkozások és piacműködtetők számára, hogy azok rendelkezzenek az azoknak az MTF vagy OTF üzemeltetését vagy a tagokat/résztvevőket vagy felhasználókat érintő lehetséges káros következményeknek az egyértelmű azonosítására és kezelésére szolgáló mechanizmusokkal, amelyek az MTF, az OTF, a tulajdonosai, vagy az MTF-et vagy OTF-et működtető befektetési vállalkozás vagy piacműködtető, illetve az MTF vagy OTF hatékony és eredményes működése közötti érdekellentétek következtében előállhatnak.

(5) A tagállamok megkövetelik, hogy az MTF-et vagy OTF-et működtető befektetési vállalkozások és piacműködtetők megfeleljenek az 48. cikkben és az 49. cikkben foglaltaknak, és hogy minden ehhez szükséges hatékony rendszerrel, eljárással és mechanizmussal rendelkezzenek.

(6) A tagállamok előírják, hogy az MTF-et és az OTF-et működtető befektetési vállalkozások és piacműködtetők egyértelműen tájékoztassák tagjaikat és résztvevőiket az adott rendszerben végrehajtott ügyletek végrehajtásáért viselt felelősségükről. A tagállamok megkövetelik, hogy az MTF-et és OTF-et működtető befektetési vállalkozások és piacműködtetők a szükséges megoldásokkal segítsék elő az MTF vagy az OTF rendszereiben megkötött ügyletek hatékony végrehajtását ét.

(7) A tagállamok előírják, hogy az MTF-ek és az OTF-ek legalább három, ténylegesen aktív taggal vagy felhasználóval rendelkezzenek, amelyek mindegyikének lehetősége van a többiekkel való kölcsönös együttműködésre az árképzés terén.

(8) Amennyiben valamely szabályozott piacra bevezetett átruházható értékpapírral a kibocsátó hozzájárulása nélkül valamely MTF-en vagy OTF-en is kereskednek, a kibocsátó az adott MTF vagy OTF vonatkozásában nem köteles induló, folyamatos vagy eseti pénzügyi beszámolásra.

(9) A tagállamok előírják, hogy az MTF-et és OTF-et működtető befektetési vállalkozás és piacműködtető haladéktalanul teljesítse az illetékes hatóság által a valamely pénzügyi eszköz kereskedésből való felfüggesztésére vagy kivonására a 69. cikk (2) bekezdése alapján kiadott utasításokat.

(10) A tagállamok előírják az MTF-et vagy OTF-et működtető befektetési vállalkozások és piacműködtetők számára, hogy az illetékes hatóságnak részletes ismertetést adjanak az MTF vagy OTF működéséről, ezen belül – a 20. cikk (1), (4) és (5) bekezdésének sérelme nélkül – bármely, ugyanezen befektetési vállalkozások és piacműködtetők tulajdonában lévő szabályozott piaccal, MTF-fel, OTF-fel vagy rendszeres internalizálóval való kapcsolatukról, illetve az ezekben való részvételükről, valamint hogy rendelkezésre bocsássák tagjaik, résztvevőik és/vagy felhasználóik névsorát. Az illetékes hatóságok ezt az információt kérésre az ESMA rendelkezésére bocsátják. Minden befektetési vállalkozásnak és piacműködtetőnek szóló MTF- vagy OTF-engedélyről értesíteni kell az ESMA-t. Az ESMA jegyzéket készít az Unióban működő összes MTF-ről és OTF-ről. A jegyzék információkat tartalmaz az MTF vagy OTF által nyújtott szolgáltatásokról, és maga után vonja, hogy a 600/2014/EU rendelet 6., 10. és 26. cikkével összhangban készülő jelentésekben az MTF-et vagy OTF-et azonosító egyedi kóddal szerepel. A jegyzéket rendszeresen naprakésszé kell tenni. Az ESMA e jegyzéket saját honlapján közzéteszi és naprakész állapotban tartja.

(11) Az ESMA végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki a (10) bekezdésben hivatkozott ismertetés és értesítés tartalmának és formájának meghatározására.

Az ESMA az említett végrehajtás-technikai standardtervezetet 2016. január 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

19. cikk

Konkrét előírások az MTF-ek számára

(1) A tagállamok megkövetelik, hogy az MTF-et működtető befektetési vállalkozások és piacműködtetők amellet, hogy megfelelnek a 16. és 18. cikkben megállapított követelményeknek, beavatkozást kizáró szabályokat állapítsanak meg és hajtsanak végre a megbízások végrehajtására a rendszerben.

(2) A tagállamok előírják, hogy a 18. cikk (3) bekezdésében említett, az MTF-ekhez való hozzáférésre vonatkozó szabályok összhangban legyenek az 53. cikk (3) bekezdésében megállapított feltételekkel.

(3) A tagállamok megkövetelik, hogy az MTF-et működtető befektetési vállalkozás és piacműködtető mechanizmusokkal rendelkezzen az alábbiak tekintetében:

- a) legyen megfelelően felszerelt azon kockázatok kezelésére, amelyeknek ki van téve, hogy megfelelő megállapodásokat és rendszereket hozzon létre a működését veszélyeztető összes lényeges kockázat azonosítására, és hatékony intézkedéseket hozzon az ilyen kockázatok csökkentésére;
- b) hatékony mechanizmusokkal segítse elő a rendszereiben végrehajtott ügyletek hatékony és határidőben történő véglegesítését; valamint
- c) az engedélyezés időpontjában és folyamatosan is rendelkezzen rendezett működésének elősegítésére kellő pénzügyi forrásokkal, tekintettel a piacon kötött ügyletek jellegére és kiterjedésére, valamint azon kockázatok körére és fokára, amelyeknek ki van téve.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a 24. cikk, a 25. cikk, a 27. cikk (1), (2) és (4)-(10) bekezdése és a 28. cikk ne vonatkozzon az MTF-re irányadó szabályok alapján végrehajtott, a tagjai vagy résztvevői közötti ügyletekre, vagy az MTF és tagjai vagy résztvevői között az MTF használatával kapcsolatos ügyletekre. Az MTF tagjai vagy résztvevői azonban kötelesek megfelelni a 24., 25., 27. és 28. cikkben előírt kötelezettségeknek ügyfeleik tekintetében, ha ügyfelek nevében eljárva az ügyfelek megbízásait valamely MTF rendszerein keresztül hajtják végre.

(5) A tagállamok nem engedélyezik, hogy az MTF-et működtető befektetési vállalkozások és piacműködtetők saját eszköz terhére hajtsanak végre ügyfélmegbízásokat, vagy ügyfélmegbízásokat párosító saját számlára történő kereskedést folytassanak.

20. cikk

Konkrét követelmények az OTF-ek számára

(1) A tagállamok előírják, hogy az OTF-et működtető befektetési vállalkozás és piacműködtető létrehozson bizonyos mechanizmusokat, amelyek megakadályozzák, hogy az ügyfélmegbízásokat az OTF-ben az OTF-et működtető befektetési vállalkozás vagy piacműködtető saját eszközeinek terhére hajtsák végre, vagy végrehajtsák olyan gazdálkodó egységek ügyfélmegbízásait, amelyek a befektetési vállalkozással vagy piacműködtetővel azonos csoport vagy jogi személy részét alkotják.

(2) A tagállamok csak kötvények, strukturált pénzügyi termékek, kibocsátási egységek és bizonyos származtatott termékek vonatkozásában engedélyezik az OTF-et működtető befektetési vállalkozások és piacműködtetők számára, hogy ügyfélmegbízásokat párosító saját számlára történő kereskedést folytassanak, és csak abban az esetben, ha az ügyfél beleegyezett ebbe az eljárásba.

Az OTF-et működtető befektetési vállalkozások és piacműködtetők nem alkalmazhatnak ügyfélmegbízásokat párosító, saját számlára történő kereskedést abból a célból, hogy az OTF-en ügyfélmegbízásokat hajtsanak végre olyan származtatott termékekre vonatkozóan, amelyek a származtatott termékek olyan kategóriájába tartoznak, amelyet a 648/2012/EU rendelet 5. cikkével összhangban elszámolási kötelezettség hatálya alá tartozónak nyilvánítottak.

Az OTF-et működtető befektetési vállalkozásoknak és piacműködtetőknek rendelkezniük kell olyan szabályokkal, amelyek biztosítják, hogy megfeleljenek az ügyfélmegbízásokat párosító, saját számlára történő kereskedés 4. cikk (1) bekezdésének 38. pontjában szereplő fogalommeghatározásának.

(3) A tagállamok csak a likvid piaccal nem rendelkező állampapírok vonatkozásában engedélyezik az OTF-et működtető befektetési vállalkozások és piacműködtetők számára, hogy ügyfélmegbízásokat párosító, saját számlára történő kereskedésen kívüli saját számlára történő kereskedést folytassanak.

(4) A tagállamok nem engedélyezik, hogy egy OTF és egy rendszeres internalizáló működésére egyazon jogi személyen belül kerüljön sor. OTF nem kapcsolódhat rendszeres internalizáléhoz oly módon, amely lehetővé teszi, hogy az OTF-beli megbízások és a rendszeres internalizálónál lévő megbízások vagy ajánlatok egymásra hassanak. Az OTF nem kapcsolódhat másik OTF-hez olyan módon, ami lehetővé teszi, hogy a különböző OTF-ek hassanak egymásra.

(5) A tagállamok nem tiltják, hogy az OTF-et működtető befektetési vállalkozások és piacműködtetők másik befektetési vállalkozással közösen folytassanak OTF-en történő, független alapú árjegyzést.

E cikk alkalmazásában nem tekintendő úgy, hogy egy befektetési vállalkozás OTF-en történő, független alapú árjegyzést folytat, ha szoros kapcsolatban áll az OTF-et működtető befektetési vállalkozással vagy piacműködtetővel.

(6) A tagállamok előírják, hogy a megbízások OTF-en való végrehajtására egyedi mérlegelés alapján kerüljön sor.

Az OTF-et működtető befektetési vállalkozások és piacműködtetők csak a következő esetek egyikében vagy mindkettőben gyakorolhatják egyedi mérlegelési jogkörüket:

- a) amikor úgy döntenek, hogy az általuk üzemeltetett OTF-en megbízást adnak le vagy vonnak vissza;
- b) amikor úgy döntenek, hogy egy adott ügyfélmegbízást nem párosítanak az adott időpontban a rendszerben rendelkezésre álló megbízásokkal, feltéve, hogy ez megfelel az ügyfelektől kapott konkrét utasításoknak és a 27. cikk szerinti kötelezettségeiknek.

Az ügyfélmegbízásokat összepárosító rendszerek esetében az OTF-et működtető befektetési vállalkozás és piacműködtető dönthet arról, hogy két vagy több ügyfélmegbízást párosít-e, illetve hogy ezek közül mennyit és mikor párosít a rendszerben. Az (1), (2), (4) és (5) bekezdéssel összhangban és a (3) bekezdés sérelme nélkül a részvényektől eltérő eszközökre vonatkozó ügyleteket megszervező rendszerek esetében a befektetési vállalkozások vagy az OTF-et működtető piacműködtetők elősegíthetik az ügyfelek közötti alkut annak érdekében, hogy két vagy több, egymásnak potenciálisan megfelelő kereskedési szándékot hozzanak össze egymással egy ügyletben.

Ez a kötelezettség a 18. és a 27. cikk sérelme nélkül alkalmazandó.

(7) Az illetékes hatóság az OTF üzemeltetése iránti engedélykérelemnek a befektetési vállalkozás vagy piacműködtető általi benyújtásakor vagy eseti alapon részletes leírást kérhet arról, hogy a rendszer miért nem megfelelő és nem képes arra, hogy szabályozott piacként, MTF-ként vagy rendszeres internalizálóként működjön, valamint arról, hogyan fogják alkalmazni ezt a mérlegelési jogkört, különösen arra vonatkozóan, hogy mikor kerülhet sor egy megbízás OTF-ről való törlésére, valamint hogy mikor és hogyan történik két vagy több ügyfélmegbízás OTF-en belüli párba állítása. Az OTF-et működtető befektetési vállalkozásnak vagy piacműködtetőnek ezenkívül részletesen tájékoztatnia kell az illetékes hatóságot arról, hogy hogyan kíván ügyfélmegbízásokat párosító, saját számlára történő kereskedést alkalmazni. Az illetékes hatóság nyomon követi a befektetési vállalkozás vagy piacműködtető ügyfélmegbízásokat párosító, saját számlára történő kereskedésben való részvételét annak biztosítására, hogy az továbbra is megfeleljen az ilyen kereskedés fogalommeghatározásának, és hogy az ügyfélmegbízásokat párosító, saját számlára történő kereskedésben való részvétel ne eredményezzen összeférhetlenséget a befektetési vállalkozás vagy piacműködtető és ügyfelei között.

(8) A tagállamok biztosítják, hogy a 24., 25., 27. és 28. cikk rendelkezéseit az OTF-fel kapcsolatos ügyletekre alkalmazzák.

II. FEJEZET

A befektetési vállalkozások működési feltételei

1. szakasz

Általános rendelkezések

21. cikk

Az induló engedély feltételeinek rendszeres felülvizsgálata

(1) A tagállamok megkövetelik, hogy a területükön engedélyezett befektetési vállalkozás folyamatosan, minden időben feleljen meg az I. fejezetben az induló engedélyre megállapított feltételeknek.

(2) A tagállamok megkövetelik, hogy illetékes hatóságai megfelelő módszereket hozzanak létre annak figyelemmel kísérésére, hogy a befektetési vállalkozások teljesítik-e az (1) bekezdés alapján a kötelezettségeiket. Megkövetelik, hogy a befektetési vállalkozások tájékoztassák az illetékes hatóságokat minden, az induló engedélyhez megállapított feltételekben bekövetkező lényeges változásról.

Az ESMA útmutatást dolgozhat ki az ebben a bekezdésben említett figyelemmel kísérés módszereire vonatkozóan.

22. cikk

Általános kötelezettségek a folyamatos felügyelet tekintetében

A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok kísérik figyelemmel a befektetési vállalkozások tevékenységeit oly módon, hogy értékelhessék az ezen irányelvben előírt működési feltételeknek való megfelelést. A tagállamok biztosítják, hogy a megfelelő intézkedések illetékes hatóságai számára rendelkezésre állnak ahhoz, hogy a befektetési vállalkozásoktól e kötelezettségeknek való megfelelés értékeléséhez szükséges információt megszerezzék.

23. cikk

Összeférhetetlenség

(1) A tagállamok előírják befektetési vállalkozásaik számára, hogy minden megfelelő lépést tegyenek meg minden olyan összeférhetlenség azonosítására és megelőzésére vagy kezelésére, amely közöttük – beleértve vezetőiket, alkalmazottaikat és függő ügynökeiket vagy bármely, hozzájuk ellenőrzés révén közvetlenül vagy közvetetten kapcsolódó személyt –, illetve ügyfeleik, vagy valamely ügyfelük és egy másik ügyfelük között a befektetési és kiegészítő szolgáltatások vagy ezek kombinációi nyújtása során felmerülhet, beleértve a harmadik felek által nyújtott ösztönzők elfogadásából, a befektetési vállalkozás saját díjazásából és egyéb ösztönző struktúrákból adódó összeférhetlenségeket is.

(2) Amennyiben a befektetési vállalkozás által a 16. cikk (3) bekezdésének megfelelően létrehozott, az összeférhetlenségeknek az ügyfelek érdekeire gyakorolt hátrányos hatásai megelőzésére irányuló szervezeti vagy igazgatási szabályok nem elegendőek annak kellően megbízható módon való biztosítására, hogy megelőzzék az ügyfelek érdekei sérelmének kockázatát, a befektetési vállalkozásnak világosan tájékoztatnia kell az ügyfelet az összeférhetlenség általános jellegéről és/vagy forrásairól, valamint a szóban forgó kockázatok csökkentésére hozott intézkedésekről, még mielőtt az érintett üzleti tevékenységet az ügyfél számára elvégeznék.

(3) A (2) bekezdésben említett tájékoztatást

a) tartós adathordozón kell nyújtani; valamint

b) annak kellően részletesnek kell lennie ahhoz, hogy – figyelembe véve az ügyfél jellegét – az ügyfél megalapozott döntést hozhasson azon szolgáltatással kapcsolatban, amelyre nézve az összeférhetlenség fennáll.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 89. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az alábbi célokból:

- a) azon lépések meghatározása, amelyek megtétele a többféle befektetési és kiegészítő szolgáltatásnak, illetve azok kombinációjának nyújtása során ésszerűen várható a befektetési vállalkozásoktól az összeférhetlenség megállapítása, megelőzése, kezelése és közlése érdekében;
- b) megfelelő kritériumok megállapítása azon összeférhetlenségi formák meghatározásához, amelyek fennállása sértheti a befektetési vállalkozás ügyfeleinek vagy potenciális ügyfeleinek érdekeit.

2. s z a k a s z

Rendelkezések a befektetővédelem biztosítására

24. cikk

Általános elvek és az ügyfelek tájékoztatása

(1) A tagállamok megkövetelik, hogy a befektetési szolgáltatások, vagy adott esetben a kiegészítő szolgáltatások ügyfeleknek történő nyújtásakor a befektetési vállalkozás járjon el becsületesen, tisztességesen és hivatásszerűen az ügyfelei legjobb érdekeinek megfelelően és különösen feleljen meg az ebben a cikkben és a 25. cikkben foglalt elveknek.

(2) Az ügyfeleknek történő értékesítés céljából pénzügyi eszközöket kialakító befektetési vállalkozások biztosítják, hogy ezeket a pénzügyi eszközöket úgy alakítsák ki, hogy azok megfeleljenek az ügyfelek vonatkozó kategóriáján belül valamely azonosított célpiac igényeinek, a pénzügyi eszközök forgalmazási stratégiája összeegyeztethető legyen az azonosított célpiaccal, és a befektetési vállalkozás ésszerű lépéseket tegyen annak biztosítására, hogy az adott pénzügyi eszközt az azonosított célpiac számára forgalmazzák.

A befektetési vállalkozás érti az általa kínált vagy ajánlott pénzügyi eszközöket, a végfelhasználóknak a 16. cikk (3) bekezdésében említett azonosított célpiacát is figyelembe véve felméri a pénzügyi eszközök azon ügyfelek igényeivel való összeegyeztethetőségét, akik számára befektetési szolgáltatásokat nyújt, és gondoskodik arról, hogy csak abban az esetben kerüljön sor pénzügyi eszközök felkínálására vagy ajánlására, ha az az ügyfél érdekében áll.

(3) A befektetési vállalkozás által ügyfeleihez vagy potenciális ügyfeleihez eljuttatott minden információnak tisztességesnek, egyértelműnek és nem félrevezetőnek kell lennie, beleértve a marketingközleményeket is. A marketingközlemények marketingjellegének világosan felismerhetőnek kell lennie.

(4) Az ügyfeleknek vagy potenciális ügyfeleknek kellő időben megfelelő tájékoztatást kell biztosítani a befektetési vállalkozásról és annak szolgáltatásairól, a pénzügyi eszközökről és a javasolt befektetési stratégiákról, a végrehajtás helyszíneiről, valamint az összes költségről és kapcsolódó díjról. E tájékoztatás a következőket foglalja magában:

a) befektetési tanács nyújtásakor a befektetési vállalkozás köteles a befektetési tanácsadást megelőzően kellő időben tájékoztatni az ügyfelet az alábbiakról:

i. a tanácsot független alapon adja-e;

ii. a tanácsadás a különböző eszköztípusok szélesebb vagy szűkebb körű elemzésén alapul-e és különösen, hogy a pénzügyi eszközök köre olyan szervezetek által kibocsátott vagy kínált pénzügyi eszközökre korlátozódik-e, amelyeket olyan szoros kapcsolat vagy bármely egyéb jogi vagy gazdasági viszony – például szerződéses viszony – fűz a befektetési vállalkozáshoz, amely azzal a kockázattal jár, hogy csorbítja a tanácsadás függetlenségét,

iii. a befektetési vállalkozás biztosít-e az ügyfél számára az ezen ügyfélnek javasolt pénzügyi eszközök megfelelőségére vonatkozó rendszeres értékelést;

- b) a pénzügyi eszközökre és javasolt befektetési stratégiákra vonatkozó tájékoztatásnak magában kell foglalnia a megfelelő iránymutatást, illetve figyelmeztetést az adott eszközökbe történő befektetéssel vagy az egyes befektetési stratégiákkal kapcsolatos kockázatokról, valamint arról, hogy – figyelembe véve az e cikk (2) bekezdése szerinti azonosított célpiacot – a pénzügyi eszközt lakossági vagy szakmai ügyfeleknek szánták-e;
- c) a befektetési és kiegészítő szolgáltatásokkal összefüggő költségekre és kapcsolódó díjakra vonatkozó tájékoztatás magában foglalja a tanácsadás költségét, adott esetben az ügyfélnek ajánlott vagy értékesített pénzügyi eszköz költségét, valamint az ügyfél általi fizetés módját, beleértve az esetlegesen harmadik féltől származó befizetéseket is.

Az összes költségről és díjról szóló tájékoztatást – a befektetési szolgáltatáshoz és a pénzügyi eszközhöz kapcsolódó azon költségeket és díjakat is beleértve, amelyeket nem az alapul szolgáló eszközök piacának kockázata hoz létre – összesített formában kell nyújtani annak érdekében, hogy az ügyfél megérthesse a teljes költséget és annak a befektetés hozamára gyakorolt kumulatív hatását, és amennyiben az ügyfél azt kéri, a tájékoztatást tételes lebontásban is biztosítani kell. Adott esetben ezt a tájékoztatást a befektetés élettartama alatt rendszeresen, legalább évente biztosítani kell az ügyfél számára.

(5) A (4) és a (9) bekezdésben említett információkat érthető formában kell közölni, úgy, hogy ésszerűen feltételezhető legyen, hogy azok alapján az ügyfelek vagy potenciális ügyfelek képesek átlátni a felkínált befektetési szolgáltatás, illetve az adott pénzügyi eszköz fajtájának természetét és kockázatait, és ennek következtében tájékozottan tudják meghozni befektetési döntéseiket. A tagállamok engedélyezhetik, hogy ez a tájékoztatás egységesített formátumban is biztosítható legyen.

(6) Azon esetekben, ha a befektetési szolgáltatást olyan pénzügyi termék részeként kínálják, amelyre a tájékoztatási kötelezettségek tekintetében már az Európai Unió hitelintézetekre és fogyasztói hitelekre vonatkozó jogszabályainak egyéb rendelkezései vonatkoznak, az ilyen szolgáltatásra ezeken túlmenően nem vonatkoznak a (3), a (4) és az (5) bekezdésben megállapított kötelezettségek.

(7) Amennyiben a befektetési vállalkozás arról tájékoztatja az ügyfelet, hogy a befektetési tanácsadást független alapon biztosítja, e befektetési vállalkozás:

a) köteles a piacon elérhető pénzügyi eszközök olyan kellően nagy körét értékelni, amely kellően változatos az eszközök típusa, kibocsátója vagy a termékek nyújtója szerint ahhoz, hogy biztosítsa az ügyfél befektetési céljainak megfelelő teljesülését, és nem korlátozódhat azokra a pénzügyi eszközökre, amelyeket

i. maga a befektetési vállalkozás vagy a vele szoros kapcsolatban lévő szervezetek; vagy

ii. olyan egyéb szervezetek bocsátanak ki vagy nyújtanak, amelyeket olyan szoros jogi vagy gazdasági kapcsolat – például szerződéses viszony – fűz a befektetési vállalkozáshoz, amely azzal a kockázattal jár, hogy csorbítja a tanácsadás függetlenségét;

b) nem fogadhat el és nem tarthat vissza semmilyen díjat, jutalékot vagy olyan pénzbeli vagy nem pénzbeli juttatást, amelyet valamely harmadik fél vagy egy harmadik fél nevében eljáró személy fizet vagy biztosít az ügyfeleknek nyújtott szolgáltatással összefüggésben. Az olyan kisebb nem pénzbeli juttatásokat, amelyek javíthatják az ügyfélnek nyújtott szolgáltatás színvonalát, és nagyságrendjüknel vagy jellegüknel fogva nem tekinthető úgy, hogy veszélyeztetnék a befektetési vállalkozás azon kötelezettségének teljesítését, hogy az ügyfél érdekének leginkább megfelelő módon járjon el, világosan közölni kell, és azok nem tartoznak ezen alpont hatálya alá.

(8) Amikor portfóliókezelést biztosít, a befektetési vállalkozás nem fogadhat el és nem tarthat vissza semmilyen díjat, jutalékot vagy olyan pénzbeli vagy nem pénzbeli juttatást, amelyet valamely harmadik fél vagy egy harmadik fél nevében eljáró személy fizet vagy biztosít az ügyfeleknek nyújtott szolgáltatással összefüggésben. Az olyan kisebb nem pénzbeli juttatásokat, amelyek javíthatják az ügyfélnek nyújtott szolgáltatás színvonalát, és nagyságrendjüknel vagy jellegüknel fogva nem tekinthető úgy, hogy veszélyeztetnék a befektetési vállalkozás azon kötelezettségének teljesítését, hogy az ügyfél érdekének leginkább megfelelő módon járjon el, világosan közölni kell, és azok nem tartoznak e bekezdés hatálya alá.

(9) A tagállamok biztosítják, hogy ne minősüljön úgy, hogy a befektetési vállalkozások teljesítik a 23. cikk szerinti vagy az e cikk (1) bekezdése szerinti kötelezettségeiket abban az esetben, amikor az ügyfél vagy az ügyfél nevében eljáró személy kivételével bármely fél számára fizetnek, vagy bármely díjban vagy jutalékban részesülnek, vagy bármely nem pénzügyi előnyben részesülnek vagy nem pénzügyi előnyt nyújtanak befektetési szolgáltatás vagy kiegészítő szolgáltatás biztosításával kapcsolatban, az alább felsorolt esetek kivételével, amikor a kifizetés vagy az előny:

a) célja, hogy javítsa az érintett ügyfélnek nyújtott szolgáltatás minőségét; valamint

b) nem gátolja a befektetési vállalkozást abban, hogy megfeleljen annak a kötelezettségének, amely szerint becsületesen, tisztességesen, szakszerűen és ügyfelei legjobb érdekében megfelelően kell eljárnia.

Az első albekezdésben említett díj vagy előny létéről, jellegéről és összegéről vagy – amennyiben az összeg nem adható meg biztosan – összegének számítási módjáról az ügyfelet világosan, átfogóan, pontosan és érthetően tájékoztatják az adott befektetési vagy kiegészítő szolgáltatás elvégzése előtt; A befektetési vállalkozás adott esetben tájékoztatja az ügyfelet a befektetési szolgáltatás vagy kiegészítő szolgáltatás nyújtásával összefüggésben kapott díj, jutalék, pénzügyi vagy nem pénzügyi előny ügyfélre való átruházásának mechanizmusairól is.

Nem tartoznak az első albekezdésben meghatározott követelmények hatálya alá azok a kifizetések vagy díjak, amelyek a befektetési szolgáltatások nyújtását lehetővé teszik, vagy ahhoz szükségesek – pl. őrzési díjak, elszámolási és átváltási díjak, igazgatási illetékek vagy jogi költségek –, amelyek természetüknél fogva nem eredményezhetnek konfliktusokat a befektetési vállalkozásnak ügyfele legjobb érdekében végzett becsületes, tisztességes és szakszerű tevékenységére vonatkozó kötelezettségével kapcsolatban;

(10) Az olyan befektetési vállalkozásnak, amely pénzügyi szolgáltatásokat nyújt ügyfelek számára, biztosítania kell, hogy alkalmazottait ne díjazza, illetve teljesítményüket ne értékelje oly módon, amely ütközik azzal a kötelezettségével, hogy az ügyfelei érdekeinek leginkább megfelelő módon járjon el. A befektetési vállalkozás mindenekelőtt nem alakíthat ki díjazás, értékesítési célok révén vagy más módon olyan mechanizmust, amely arra ösztönözhetné alkalmazottait, hogy valamely egy bizonyos pénzügyi eszközt ajánljanak lakossági ügyfeleknek, amikor a befektetési vállalkozás más, az ügyfél igényeinek jobban megfelelő pénzügyi eszközt is ajánlhatna.

(11) Amikor egy befektetési szolgáltatást csomag részeként vagy ugyanazon megállapodás vagy csomag feltételeként egy másik szolgáltatással vagy termékkel együtt kínálnak, a befektetési vállalkozásnak tájékoztatnia kell az ügyfelet, hogy az egyes komponenseket meg lehet-e külön vásárolni, és mindegyik komponensről külön költségigazolást és díjkiadását kell kiállítania.

Amennyiben a lakossági ügyfelek számára kínált ilyen megállapodáshoz vagy csomaghoz kapcsolódó kockázat várhatóan eltér az egyes komponensekhez külön-külön kapcsolódó kockázatoktól, a befektetési vállalkozásnak megfelelő leírást kell nyújtania a megállapodás vagy csomag különböző komponenseiről, valamint arról, hogy interakciójuk hogyan módosítja a kockázatot.

Az ESMA az EBH-val és az EIOPA-val együttműködésben legkésőbb 2016. január 3-ig iránymutatásokat dolgoz ki a keresztértékesítési gyakorlatok értékelésével és felügyeletével kapcsolatban, kitérve különösen azokra a helyzetekre, amelyekben a keresztértékesítési gyakorlatok nincsenek összhangban az (1) bekezdésben leírt kötelezettségekkel. Az ESMA ezeket az iránymutatásokat rendszeresen frissíti.

(12) A tagállamok kivételes esetekben további követelményeket is előírhatnak a befektetési vállalkozások számára az e cikkben tárgyalt ügyek tekintetében. Ezeknek a követelményeknek objektív módon indokoltnak és arányosnak kell lenniük ahhoz, hogy megoldást kínálhassanak a befektetők védelmét vagy a piac integritását fenyegető konkrét kockázatokkal szemben.

A tagállamok, amennyiben e bekezdésnek megfelelően szándékukban áll további követelményt bevezetni, arról indokolatlan késedelem nélkül, de legalább két hónappal a követelmény tervezett hatálybalépése előtt tájékoztatják a Bizottságot. A tájékoztatásban meg kell indokolni a követelményt. Egyetlen ilyen kiegészítő követelmény sem korlátozhatja vagy befolyásolhatja más módon a befektetési vállalkozások ezen irányelv 34. és 35. cikke szerinti jogait.

A Bizottság a második albekezdésben említett tájékoztatástól számított két hónapon belül véleményt nyilvánít a kiegészítő követelmények arányosságáról és indokoltságáról.

A Bizottság tájékoztatja a tagállamokat az e bekezdéssel összhangban bevezetett kiegészítő követelményekről, valamint közzéteszi e követelményeket a webhelyén.

A tagállamok fenntarthatják mindazon kiegészítő követelményeket, amelyekről 2014. július 2. előtt a 2006/73/EK irányelv 4. cikke alapján értesítést küldtek a Bizottságnak, feltéve, hogy az említett cikkben meghatározott feltételek teljesülnek.

(13) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 89. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el annak biztosítására, hogy a befektetési vállalkozások betartsák az e cikkben foglalt elveket, amikor ügyfelek számára befektetési vagy kiegészítő szolgáltatásokat nyújtanak, ideértve

- a) azokat a feltételeket is, amelyeket a tájékoztatásnak teljesítenie kell ahhoz, hogy tisztességes, egyértelmű és félrevezetéstől mentes legyen;
- b) az ügyfelek számára az ügyfelek besorolásáról, a befektetési vállalkozásokról és szolgáltatásaikról, a pénzügyi eszközökről, a költségekről és a díjakról nyújtott tájékoztatás tartalmára és formájára vonatkozó részleteket;
- c) a piacon elérhető pénzügyi eszközök adott körének értékelésére szolgáló kritériumokat;
- d) az ösztönzőkben részesülő cégek esetében az annak értékelésére szolgáló kritériumokat, hogy teljesítik-e az ügyfél érdekének leginkább megfelelő, becsületes, tisztességes és szakszerű eljárasmóddal kapcsolatos kötelezettségüket.

A pénzügyi eszközökre vonatkozó, a (4) bekezdés b) pontjával összefüggő tájékoztatással kapcsolatos követelmények megfogalmazása során a tájékoztatásba fel kell venni adott esetben a termék struktúrájára vonatkozó információkat is, figyelembe véve minden uniós jog által előírt vonatkozó szabványosított tájékoztatást.

(14) A (13) bekezdésben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak figyelembe kell venniük:

- a) a az ügyfélnek vagy potenciális ügyfélnek kínált vagy nyújtott szolgáltatás(ok) jellegét, figyelemmel az ügyletek fajtájára, céljára, nagyságrendjére és gyakoriságára;
- b) a kínált vagy figyelembe vett termékek jellegét és körét, ideértve a pénzügyi eszközök különféle típusait;
- c) az ügyfél vagy potenciális ügyfelek lakossági vagy szakmai jellegét, vagy – a (4) és (5) bekezdés esetében – jogosult szerződő felekként történt besorolásukat.

25. cikk

Az alkalmasság és a megfelelés értékelése, jelentés az ügyfeleknek

(1) A tagállamok előírják a befektetési vállalkozások számára annak biztosítását és illetékes hatóságok felé történő igazolását, hogy a befektetési vállalkozás nevében az ügyfeleknek a pénzügyi eszközökről, befektetési szolgáltatásokról vagy kiegészítő szolgáltatásokról befektetési tanácsot vagy információt nyújtó természetes személyek birtokában vannak a 24. cikk és az e cikk szerinti kötelezettségük teljesítéséhez szükséges ismereteknek és szakértelemnek. A tagállamok közzéteszik az ismeretek és a szakértelem értékeléséhez használt kritériumokat.

(2) Befektetési tanácsadás vagy portfóliókezelési szolgáltatás nyújtásakor a befektetési vállalkozásnak be kell szereznie a szükséges információkat az ügyfél vagy potenciális ügyfél adott termék vagy szolgáltatás meghatározott fajtája szempontjából releváns befektetések terén meglévő ismereteiről és tapasztalatairól, pénzügyi helyzetéről, így a veszteségviselési képességéről és befektetési céljairól, ezen belül kockázattűréséről azért, hogy az ügyfél vagy a potenciális ügyfél számára alkalmas és különösen a kockázattűrésével és veszteségviselési képességével összhangban álló befektetési szolgáltatásokat és pénzügyi eszközöket ajánlhasson.

A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben egy befektetési vállalkozás olyan befektetési tanácsot ad, amelyben a 24. cikk (11) bekezdése szerinti szolgáltatáscsomagot vagy összekapcsolt termékeket ajánl, a csomag összességében alkalmas legyen az ügyfél számára.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a befektetési vállalkozások a (2) bekezdésben említetteken kívüli befektetési szolgáltatások nyújtásakor kérjék meg az ügyfelet vagy potenciális ügyfelet, hogy tájékoztassa őket a felkínált vagy igényelt szolgáltatás vagy termék konkrét fajtája szempontjából lényeges, befektetési téren meglévő ismereteiről, illetve tapasztalatairól azért, hogy a befektetési vállalkozás felmérhesse, hogy a befektetési szolgáltatás vagy az ajánlott termék megfelelő-e az ügyfél számára. A 24. cikk (11) bekezdése szerinti szolgáltatáscsomag vagy termékcsomag esetében az értékelés során azt kell vizsgálni, hogy a csomag egésze megfelelő-e az ügyfél számára.

Ha a befektetési vállalkozás az első albekezdés alapján kapott információ alapján úgy ítéli meg, hogy a termék vagy szolgáltatás nem megfelelő az ügyfél vagy potenciális ügyfél számára, a befektetési vállalkozásnak erre az ügyfelet vagy potenciális ügyfelet figyelmeztetnie kell. Az ilyen figyelmeztetés egységesített formátumban is kiadható.

Amikor az ügyfelek vagy potenciális ügyfelek nem adják meg az első albekezdésben említett tájékoztatást, vagy nem adnak elegendő információt ismereteikről és tapasztalataikról, a befektetési vállalkozásnak figyelmeztetnie kell őket arra, hogy a befektetési vállalkozás nincs abban a helyzetben, hogy megállapítsa, hogy az előirányzott szolgáltatás vagy termék megfelelő-e számukra. Az ilyen figyelmeztetés egységesített formátumban is kiadható.

(4) A tagállamok lehetővé teszik a befektetési vállalkozások számára, hogy a kizárólag ügyfélmegbízások végrehajtásából vagy fogadásából és továbbításából álló befektetési szolgáltatásokat – kiegészítő szolgáltatásokkal vagy azok nélkül, az I. melléklet B. szakaszának 1. pontjában említett olyan hitel- vagy kölcsönnyújtás kivételével, amely nem tartalmaz az ügyfelek kölcsöneire, folyószámláira és folyószámlahiteleire vonatkozó hitelkeretet – úgy nyújtsák ügyfeleiknek, hogy nem szerzik be a (3) bekezdésben előírt információt, vagy nem határozzák meg az ott írtakat, amennyiben az összes következő feltétel teljesül:

a) a szolgáltatások az alábbi pénzügyi eszközök valamelyikéhez kapcsolódnak:

- i. valamely szabályozott piacra vagy ezzel egyenértékű harmadik országbeli piacra vagy MTF-re bevezetett részvények, amennyiben azok vállalati részvények, kivéve a nem átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozások részvényeit, valamint a származtatott eszközökben foglalt részvényeket;
- ii. valamely szabályozott piacra vagy ezzel egyenértékű harmadik országbeli piacra vagy MTF-re bevezetett kötvények vagy az értékpapírosított adósság más formái, kivéve azokat, amelyek származtatott eszközöket foglalnak magukban vagy amelyek szerkezetükből adódóan az ügyfél számára megnehezítik a fennálló kockázatok felmérését;
- iii. pénzügyi eszközök, kivéve azokat, amelyek származtatott termékeket foglalnak magukban vagy szerkezetükből adódóan az ügyfél számára megnehezítik a fennálló kockázatok felmérését;
- iv. ÁÉKBV-k részvényei vagy befektetési jegyei, kivéve az 583/2010/EU rendelet 36. cikke (1) bekezdésének második albekezdésében említett strukturált ÁÉKBV-eket;

v. strukturált betétek, kivéve azokat, amelyek szerkezetükből adódóan megnehezítik, hogy az ügyfél felmérje a megtérülési kockázatot vagy a termék lejárat előtti eladásának költségeit;

vi. egyéb nem összetett pénzügyi eszközök e bekezdés alkalmazásában.

E pont alkalmazásában, amennyiben teljesülnek a 2003/71/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdésének harmadik és negyedik albekezdésében meghatározott követelmények és eljárás, a harmadik országbeli piac a szabályozott piaccal egyenértékűnek tekinthető.

b) a szolgáltatást az ügyfél vagy a potenciális ügyfél kezdeményezésére nyújtják;

c) az ügyfél vagy potenciális ügyfél egyértelmű tájékoztatást kapott arról, hogy e szolgáltatás nyújtása során a befektetési vállalkozásnak nem kell felmérnie a pénzügyi eszköz vagy nyújtott vagy felkínált szolgáltatás megfelelőségét, és ezért az ügyfél nem élvezheti az üzleti magatartásra vonatkozó megfelelő szabályok védelmét. Az ilyen figyelmeztetés egységesített formátumban is kiadható;

d) a befektetési vállalkozás teljesíti a 23. cikk alapján fennálló kötelezettségeit.

(5) A befektetési vállalkozásnak létre kell hoznia egy nyilvántartást, amely tartalmazza a befektetési vállalkozás, illetve ügyfele között létrejött dokumentumot vagy dokumentumokat, amelyek meghatározzák a felek jogait és kötelezettségeit, valamint mindazon egyéb feltételeket, amelyek alapján a befektetési vállalkozás az ügyfélnek szolgáltatásokat nyújt. A szerződő felek jogait és kötelezettségeit más dokumentumokra vagy jogszabályokra hivatkozással is meg lehet határozni.

(6) A befektetési vállalkozásnak tartós adathordozón megfelelő beszámolókat kell nyújtania az ügyfélnek nyújtott szolgáltatásról. E beszámolók kitérnek az ügyfeleknek nyújtott időszakos jelentésekre, figyelembe véve az érintett pénzügyi eszköz típusát és összetettségét, valamint az ügyfélnek biztosított szolgáltatás jellegét, és adott esetben tartalmazzák az ügyfél nevében végrehajtott ügyletekkel és szolgáltatásokkal kapcsolatos költségeket.

Befektetési tanácsadásakor a befektetési vállalkozás köteles az ügylet megvalósítását megelőzően, előtt tartós adathordozón nyilatkozatot tenni a terméknek az ügyfél számára való megfelelőségéről, amelyben ismerteti az adott tanácsadást, és hogy az miként elégíti ki a lakossági ügyfél preferenciáit, céljait és egyéb jellemző igényeit.

Amennyiben a pénzügyi eszköz vételére vagy eladására vonatkozó megállapodást olyan távközlési eszköz igénybevételével kötik meg, amely nem teszi lehetővé a megfelelőségről szóló nyilatkozat előzetes átadását, a befektetési vállalkozás tartós adathordozón is átadhatja az írásos megfelelőségi nyilatkozatot közvetlenül azt követően, hogy az ügyfél megkötötte a megállapodást, feltéve, hogy a következő feltételek teljesülnek:

a) az ügyfél beleegyezett, hogy a megfelelőségi nyilatkozatot az ügylet megkötését követően indokolatlan késedelem nélkül átvegye; valamint

b) a befektetési vállalkozás megadta azt a választási lehetőséget az ügyfél számára, hogy az ügyletet elhalassza annak érdekében, hogy a megfelelőségi nyilatkozatot átvegye.

Amennyiben egy befektetési vállalkozás portfóliókezelést szolgáltat, vagy tájékoztatta az ügyfelet arról, hogy rendszeres értékelést végez majd a megfelelőség tekintetében, úgy az időszakos beszámolónak tartalmaznia kell egy frissített nyilatkozatot arról, hogy a befektetés kielégíti a lakossági ügyfél preferenciáit, céljait és egyéb jellemző igényeit.

(7) Amennyiben a(z) 2014/17/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ meghatározott, az ügyfelek hitelképességi vizsgálatára vonatkozó rendelkezések hatálya alá tartozó lakóingatlanokkal kapcsolatos hitelmegállapodásnak a kölcsön visszafizethetősége, refinanszírozhatósága vagy visszaválthatósága érdekében előfeltétele egy, kifejezetten a lakóingatlanokkal kapcsolatos hitelmegállapodás finanszírozásának biztosítása céljából és a lakóingatlanokkal kapcsolatos hitelmegállapodásban foglalt feltételekkel megegyező feltételek mellett kibocsátott jelzálogkötvénnyel kapcsolatos befektetési szolgáltatás nyújtása ugyanazon ügyfél számára, úgy erre a szolgáltatásra nem vonatkoznak az e cikkben foglalt kötelezettségek.

(8) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 89. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el annak biztosítása érdekében, hogy a befektetési vállalkozások megfeleljenek az e cikk (2)–(6) bekezdésében megállapított elveknek, amikor ügyfeleknek befektetési vagy kiegészítő szolgáltatásokat nyújtanak, ideértve azokat az információkat, amelyeket akkor kell beszerezni, amikor a szolgáltatásoknak és a pénzügyi eszközöknek az ügyfelek számára való alkalmasságát vagy megfelelőségét értékelik, a nem összetett pénzügyi eszközöknek az e cikk (4) bekezdése a) pontjának vi. alpontja alkalmazásában való értékelésének kritériumait, az ügyfelek számára történő szolgáltatásnyújtáshoz kapcsolódó nyilvántartások és megállapodások tartalmát és formáját, valamint a nyújtott szolgáltatásokról az ügyfeleknek tett rendszeres beszámolók tartalmát és formáját. Ezeknek a felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak figyelembe kell venniük:

- a) az ügyfélnek vagy potenciális ügyfélnek kínált vagy nyújtott szolgáltatás(ok) jellegét, figyelemmel az ügyletek fajtájára, céljára, nagyságrendjére és gyakoriságára;
- b) a felkínált vagy tervezett termékek jellegét, köztük a pénzügyi eszközök különféle típusait;
- c) az ügyfél vagy potenciális ügyfelek lakossági vagy szakmai jellegét vagy a (6) bekezdés esetében az elfogadható partnerként való besorolásukat.

(9) Az ESMA 2016. január 3-ig iránymutatásokat fogad el, amelyek pontosan meghatározzák az (1) bekezdésben előírt tudás és szakértelem értékeléséhez használt kritériumokat.

(10) Az ESMA 2016. január 3-ig iránymutatásokat dolgoz ki az alábbiak értékelése tekintetében, és ezeket az iránymutatásokat bizonyos időszakonként frissíti:

- a) a (4) bekezdés a) pontja ii. és iii. alpontjának megfelelően az olyan pénzügyi eszközök, amelyek szerkezetükből adódóan az ügyfél számára megnehezítik az azokhoz kapcsolódó kockázatok felmérését;
- b) a (4) bekezdés a) pontja v. alpontjának megfelelően az olyan strukturált betétek, amelyek szerkezetükből adódóan megnehezítik, hogy az ügyfél felmérje a megtérülési kockázatot vagy a termék lejárat előtti eladásának költségeit;

(11) Az ESMA a (8) bekezdésben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat figyelembe véve iránymutatásokat dolgozhat ki – és azokat rendszeresen frissítheti – a (4) bekezdés a) pontja vi. alpontjának alkalmazásában a nem összetettnek minősülő pénzügyi eszközök értékelése tekintetében.

26. cikk

Szolgáltatások nyújtása egy másik befektetési vállalkozás közvetítésével

A tagállamok engedélyezik a befektetési vállalkozásoknak, hogy amennyiben egy másik befektetési vállalkozás közvetítésével valamely ügyfél részére befektetési vagy kiegészítő szolgáltatások nyújtására vonatkozó utasítást kapnak, támaszkodhassanak az utóbbi pénzügyi vállalkozás által továbbított ügyfél-információkra. Az utasításokat közvetítő befektetési vállalkozás továbbra is felelős marad a továbbított információk teljességéért és pontosságáért.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/17/EU irányelve (2014. február 4.) a lakóingatlanokhoz kapcsolódó fogyasztói hitelmegállapodásokról, valamint a 2008/48/EK és a 2013/36/EU irányelv és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 60., 2014.2.28., 34. o.).

Az a befektetési vállalkozás, amely ilyen módon kap utasítást valamely ügyfél nevében a szolgáltatások végzésére, szintén támaszkodhat azon esetleges javaslatokra, amelyeket a szolgáltatás vagy az ügylet tekintetében egy másik befektetési vállalkozás az ügyfélnek adott. Az utasításokat közvetítő befektetési vállalkozás továbbra is felelős marad az általa az ügyfélnek adott javaslat vagy tanács helytállóságáért.

Az a befektetési vállalkozás, amelyik egy másik befektetési vállalkozás közvetítésével kap ügyfélutasításokat vagy -megbízásokat, továbbra is felelős marad a szolgáltatás vagy az ügylet ilyen információk vagy javaslatok alapján történő végrehajtásáért e cím vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően.

27. cikk

Kötelezettség a megbízásoknak az ügyfél számára legkedvezőbb feltételek mellett történő végrehajtására

(1) A tagállamok előírják, hogy a befektetési vállalkozások minden elégséges lépést tegyenek meg a megbízások végrehajtása során ahhoz, hogy ügyfeleik számára a lehető legjobb eredményt érjék el, figyelembe véve az árat, a költségeket, a gyorsaságot, a végrehajtás és a teljesítés valószínűségét, a nagyságrendet, a jelleget vagy bármely más, a megbízás végrehajtása e szempontjából jelentős megfontolást. Amennyiben azonban az ügyfél konkrét utasítást adott, a befektetési vállalkozásnak az utasítást követve kell a megbízást végrehajtania.

Ha a befektetési vállalkozás lakossági ügyfél nevében hajt végre piaci megbízást, a lehető legjobb eredmény meghatározására a teljes összeg alapján kerül sor, amely a pénzügyi eszköz árát és a végrehajtáshoz kapcsolódó költségeket foglalja magában, vagyis a megbízás végrehajtásával összefüggő, az ügyfelt terhelő költségeket, beleértve a végrehajtási helyszínnel kapcsolatos díjakat, az elszámolási és végrehajtási díjakat, valamint a megbízás végrehajtásában részt vevő harmadik feleknek fizetett díjakat.

Ha a pénzügyi eszközre vonatkozó megbízás végrehajtására több egymással versengő helyszín áll rendelkezésre, az első albekezdésnek megfelelően a lehető legjobb eredmény elérése érdekében figyelembe kell venni a befektetési vállalkozás saját jutalékait és a megbízás – minden egyes alkalmas végrehajtási helyszínen történő – végrehajtásának költségeit annak érdekében, hogy az ügyfél számára értékelhetők és összehasonlíthatók legyenek azok az eredmények, amelyeket a megbízásnak a befektetési vállalkozás megbízás-végrehajtási szabályzatában felsorolt, az adott megbízás végrehajtására alkalmas végrehajtási helyszínein történő végrehajtásával érnének el.

(2) Befektetési vállalkozás nem fogadhat el semmilyen díjazást, kedvezményt vagy nem pénzbeli előnyt annak ellenében, hogy az ügyfél megbízásait egy meghatározott kereskedési helyszínre vagy végrehajtási helyre irányítja, ez ugyanis az e cikk (1) bekezdésében, a 16. cikk (3) bekezdésében, a 23. cikkben és a 24. cikkben foglalt, az összeférhetlenség vagy a szabálytalan ösztönzőkre vonatkozó rendelkezések megsértését jelentené.

(3) A tagállamok megkövetelik, hogy a 600/2014/EU rendelet 23. és 28. cikkében előírt kereskedési kötelezettség tárgyát képező pénzügyi eszközök tekintetében minden végrehajtási helyszín és rendszeres internalizáló, egyéb pénzügyi eszközök tekintetében pedig minden végrehajtási helyszín legalább évente egyszer díjazás nélkül tegye elérhetővé a nyilvánosság számára az adott helyszínen zajló ügyletek végrehajtásának minőségével kapcsolatos adatokat, és hogy a befektetési vállalkozás az ügylet ügyfél nevében történő végrehajtását követően tájékoztassa az ügyfelet arról, hogy az ügyletet végrehajtották. Az időszaki jelentéseknek az egyes pénzügyi eszközökre vonatkozóan részletezniük kell az árat, a végrehajtás gyorsaságát és valószínűségét.

(4) A tagállamok megkövetelik a befektetési vállalkozásoktól, hogy hatékony mechanizmust hozzanak létre és hajtsanak végre az (1) bekezdésben foglaltak teljesítésére. A tagállamok különösen azt követelik meg, hogy a befektetési vállalkozások hozzanak létre és hajtsanak végre a megbízás-végrehajtási szabályzatot annak lehetővé tételére, hogy ügyfélmegbízásaiknál a lehető legjobb eredményt érjék el, az (1) bekezdésnek megfelelően.

(5) A megbízás-végrehajtási szabályzatnak a pénzügyi eszközök valamennyi osztálya tekintetében információkat kell tartalmaznia azon különféle kereskedési helyszínekről, ahol a befektetési vállalkozás végrehajtja az ügyfélmegbízásokat, valamint azon tényezőkről, amelyek befolyásolják a végrehajtás helyszínének megválasztását. A megbízás-végrehajtási szabályzatnak legalább azon helyszíneket tartalmaznia kell, amelyek lehetővé teszik a befektetési vállalkozás számára, hogy következetesen a lehető legjobb eredményt érje el ügyfélmegbízásai végrehajtása során.

A tagállamok megkövetelik, hogy befektetési vállalkozásaik megfelelően tájékoztassák ügyfeleiket a megbízás-végrehajtási szabályzatokról. A tájékoztatás során világosan és kellően részletesen, az ügyfelek által könnyen értelmezhető módon ismertetni kell, hogy a befektetési vállalkozások hogyan fogják végrehajtani ügyfeleik megbízásait. A tagállamok megkövetelik, hogy a befektetési vállalkozások szerezzék meg ügyfeleik előzetes egyetértését a megbízás-végrehajtási szabályzatukhoz.

A tagállamok megkövetelik, hogy amennyiben a megbízás-végrehajtási szabályzat rendelkezik arról a lehetőségről, hogy az ügyfélmegbízásokat kereskedési helyszínen kívül is végre lehet hajtani, a befektetési vállalkozásnak mindenképpen tájékoztatnia kell ügyfeleit erről a lehetőségről. A tagállamok megkövetelik, hogy a befektetési vállalkozások előzetesen szerezzék meg ügyfeleik kifejezett hozzájárulását, mielőtt megbízásaikat kereskedési helyszínen kívül végrehajtanák. A befektetési vállalkozások ezt a hozzájárulást megszerezhetik általános megállapodás formájában vagy az egyes ügyletek vonatkozásában.

(6) A tagállamok előírják az ügyfélmegbízásokat végrehajtó befektetési vállalkozások számára, hogy éves alapon összesítsék és tegyék közzé minden eszközosztály tekintetében a kereskedési volumen szerint az első öt kereskedési helyszínt azok közül, amelyek az előző évben ügyfélmegbízásokat végrehajtottak, adatokat szolgáltatva egyúttal a végrehajtás minőségéről is.

(7) A tagállamok megkövetelik az ügyfélmegbízásokat végrehajtó befektetési vállalkozásoktól, hogy kísérik figyelemmel a megbízás-végrehajtási szabályzatuk hatékonyságát annak érdekében, hogy az esetleges hiányosságokat azonosítsák és adott esetben orvosolják. Mindenképpen rendszeresen értékelniük kell, hogy a megbízás-végrehajtási szabályzatban foglalt végrehajtási helyszínek a legjobb eredményt biztosítják-e az ügyfél számára, illetve hogy meg kell-e változtatniuk a megbízások végrehajtására vonatkozó szabályait, tekintetbe véve többek között a (3) és a (6) bekezdés szerint közzétett tájékoztatást is. A tagállamok megkövetelik, hogy a befektetési vállalkozások értesítsék azon ügyfeleiket a megbízások végrehajtására vonatkozó szabályaik vagy szabályzatuk bármely lényeges változásáról, akikkel az adott időpontban ügyfélkapcsolatban állnak.

(8) A tagállamok megkövetelik a befektetési vállalkozásoktól, hogy ügyfeleiknek kérésükre igazolják, hogy megbízásaikat a vállalkozás megbízás-végrehajtási szabályzatával összhangban hajtották végre, valamint hogy az illetékes hatóság kérésére igazolják, hogy megfelelnek az e cikkben foglalt rendelkezéseknek.

(9) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 89. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az alábbiakat illetően:

- a) azon ismérvek, amelyek alapján azon különféle tényezők relatív fontossága megállapítható, amelyeket az (1) bekezdés alapján figyelembe lehet venni a lehető legjobb eredmény megállapításához, tekintettel a megbízás nagyságrendjére és fajtájára, valamint az ügyfél lakossági vagy szakmai jellegére;
- b) azon tényezők, amelyeket a befektetési vállalkozás figyelembe vehet, amikor a megbízások végrehajtására vonatkozó szabályokat felülvizsgálja, és azon körülmények, amelyek fennállása esetén az ilyen szabályok megváltoztatása szükséges lehet. Különösen azon tényezők, amelyek alapján meghatározható, hogy mely helyszínek teszik lehetővé a befektetési vállalkozások számára, hogy egységesen a legjobb eredményeket érik el az ügyfelek megbízásainak végrehajtása során;
- c) az ügyfeleknek a megbízások végrehajtására vonatkozó politikáról az (5) bekezdés alapján nyújtandó információ jellege és mértéke.

(10) Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, hogy meghatározza:

- a) a végrehajtás minőségével kapcsolatban a (3) bekezdés értelmében nyilvánosságra hozandó adatok konkrét tartalmát, formátumát és időtartamát, figyelembe véve a végrehajtási helyszín és a szóban forgó pénzügyi eszköz típusát;
- b) a befektetési vállalkozások által a (6) bekezdés értelmében nyilvánosságra hozandó információk tartalmát és formátumát.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

28. cikk

Ügyfelek megbízásainak kezelésére vonatkozó szabályok

(1) A tagállamok megkövetelik, hogy az ügyfelek megbízásainak végrehajtására engedéllyel rendelkező befektetési vállalkozások olyan eljárásokat és szabályokat alkalmazzanak, amelyek biztosítják az ügyfelek megbízásainak azonnali, tisztességes és gyors végrehajtását más ügyfelek megbízásaihoz vagy a befektetési vállalkozás kereskedési érdekeihez viszonyítottan.

Az ilyen eljárásoknak és szabályoknak lehetővé kell tenniük, hogy az egyébként hasonló ügyfélmegbízásokat a befektetési vállalkozás beérkezésük időpontjának sorrendjében hajtja végre.

(2) A tagállamok megkövetelik, hogy az általános piaci feltételek mellett azonnal nem végrehajtott, a szabályozott piacra bevezetett vagy kereskedési helyszínen kereskedett részvényekre vonatkozó limitáras ügyfélmegbízások esetén a befektetési vállalkozások hozzanak intézkedéseket az ilyen megbízás lehető legkorábbi végrehajtására azáltal, hogy a limitáras ügyfélmegbízást a többi piaci résztvevő számára könnyen hozzáférhető módon azonnal tegyék közzé, hacsak az ügyfél kifejezetten másképpen nem utasítja őket. A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a befektetési vállalkozások e kötelezettségnek eleget tesznek a limitáras ügyfélmegbízás egy kereskedési helyszínrre történő továbbításával. A tagállamok előírják, hogy az illetékes hatóságok eltekinthetnek a 600/2014/EU rendelet 4. cikkében megállapított szokásos piaci nagyságrendhez képest nagyobb limitáras megbízás közzétételének kötelezettségétől.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 89. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következőket illetően:

- a) azon eljárások és szabályok feltételei és jellege, amelyek az ügyfélmegbízások azonnali, tisztességes és gyors végrehajtását eredményezik, valamint azon helyzetek, illetve az ügyletek azon fajtái, amelyek esetében a befektetési vállalkozások ésszerűen eltérhetnek az azonnali végrehajtástól annak érdekében, hogy az ügyfelek számára előnyösebb feltételeket érjenek el;
- b) azon különféle módszerek, amelyek alkalmazásával úgy tekinthető, hogy a befektetési vállalkozás megfelelt az azonnal nem végrehajtható limitáras ügyfélmegbízások piaci közzétételére vonatkozó kötelezettségének.

29. cikk

A befektetési vállalkozások kötelezettségei függő ügynökkijelölésekor

(1) A tagállamok lehetővé teszik befektetési vállalkozások számára függő ügynökkijelölését a befektetési vállalkozás szolgáltatásainak elősegítésére, üzletszerzésre, ügyfelek vagy potenciális ügyfelek megbízásainak fogadására és továbbítására, pénzügyi eszközök elhelyezésére és a befektetési vállalkozás által kínált pénzügyi eszközökre és szolgáltatásokra vonatkozó tanácsadásra.

(2) A tagállamok előírják, hogy ha valamely befektetési vállalkozás függő ügynökkijelöléséről dönt, a vállalkozás teljes és feltétlen felelőssége fennmarad a befektetési vállalkozás nevében eljáró függő ügynökbármely cselekedetért vagy mulasztásáért. A tagállamok megkövetelik a befektetési vállalkozásoktól annak biztosítását, hogy a függő ügynök közölje, hogy milyen minőségben jár el, valamint nevezze meg az általa képviselt befektetési vállalkozást, amikor vagy mielőtt bármely ügyféllel vagy potenciális ügyféllel kapcsolatba lép vagy kereskedni kezd.

A tagállamok a 16. cikk (6), (8) és (9) bekezdésével összhangban engedélyezhetik, hogy a területükön bejegyzett függő ügynökök kezelhessék az ügyfelek pénzt és/vagy pénzügyi eszközeit az általuk képviselt befektetési vállalkozás nevében és teljes felelőssége mellett területükön, illetve határokon átnyúló műveletek esetén azon tagállamok területén, amelyek engedélyezik a függő ügynöknek, hogy az ügyfelek pénzt kezeljék.

A tagállamok megkövetelik a befektetési vállalkozásoktól, hogy kísérik figyelemmel függő ügynökeik tevékenységét annak biztosítására, hogy függő ügynökön keresztül történő eljárásuk során is folyamatosan feleljenek meg ezen irányelvnek.

(3) A függő ügynököket abban a tagállamban kell a nyilvános jegyzékbe bejegyezni, ahol letelepedtek. Az ESMA saját honlapján közzéteszi az e cikk értelmében a befektetési vállalkozások számára függő ügynökkinevezését engedélyező tagállamok által létrehozott nyilvános jegyzékekre mutató hivatkozásokat vagy hiperlinkeket.

A tagállamok biztosítják, hogy a függő ügynököket csak akkor vegyék fel a nyilvános jegyzékbe, ha megállapítást nyert, hogy az ügynök kellően jó hírnévvel és megfelelő általános kereskedelmi és szakmai ismeretekkel és szakképzettséggel rendelkezik ahhoz, hogy képes legyen a befektetési szolgáltatás vagy kiegészítő szolgáltatás biztosítására, valamint hogy képes legyen pontosan átadni az ügyfélnek vagy a potenciális ügyfélnek az ajánlott szolgáltatással kapcsolatos valamennyi lényeges információt.

A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a befektetési vállalkozások megfelelő ellenőrzés alatt megvizsgálhatják, hogy az általuk kinevezett függő ügynökök rendelkeznek-e kellően jó hírnévvel és a második albekezdésben említett ismeretekkel és szakértelemmel.

A jegyzéket rendszeresen frissíteni kell. A jegyzéknek betekintés céljából a nyilvánosság rendelkezésére kell állnia.

(4) A tagállamok megkövetelik, hogy a függő ügynököket kijelölő befektetési vállalkozások hozzanak megfelelő intézkedéseket annak érdekében, hogy elkerülhessék, hogy a függő ügynök ezen irányelv hatálya alá nem tartozó tevékenysége kedvezőtlen hatást gyakoroljon a meghatalmazott által a befektetési vállalkozás nevében végzett tevékenységekre.

A tagállamok engedélyezhetik az illetékes hatóságoknak, hogy együttműködjenek a befektetési vállalkozásokkal és a hitelintézetekkel, ezek szövetségeivel és más jogalanyokkal a függő ügynökök bejegyzésében, valamint annak figyelemmel kísérésében, hogy a függő ügynökök megfelelnek-e a (3) bekezdés követelményeinek. függő ügynököket különösen befektetési vállalkozás, hitelintézet vagy ezek szövetségei, illetve más szervezetek vehetnek nyilvántartásba, az illetékes hatóság felügyelete mellett.

(5) A tagállamok megkövetelik, hogy a befektetési vállalkozások kizárólag a (3) bekezdésben említett nyilvános jegyzékbe felvett függő ügynököket jelöljék ki.

(6) A tagállamok az e cikkben megállapítottaknál szigorúbb előírásokat is elfogadhatnak és fenntarthatnak, vagy további követelményeket állapíthatnak meg a joghatóságuk alatt bejegyzett függő ügynökökre.

30. cikk

Elfogadható partnerekkel végrehajtott ügyletek

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az ügyfelek nevében a megbízások végrehajtására és/vagy számlaszámlás kereskedésre és/vagy megbízások fogadására és továbbítására engedéllyel rendelkező befektetési vállalkozások anélkül hozhassanak létre vagy kössenek ügyleteket elfogadható partnerekkel, hogy be kell tartaniuk az ilyen ügyletek vagy az ilyen ügyletekhez közvetlenül kötődő kiegészítő szolgáltatások tekintetében a 24. cikkben (a (4) és (5) bekezdés kivételével), a 25. cikkben (a (6) bekezdés kivételével), a 27. cikkben és a 28. cikk (1) bekezdésében foglalt kötelezettségeket.

A tagállamok biztosítják, hogy az elfogadható partnerekkel való kapcsolatukban a befektetési vállalkozások becsületesen, tisztességesen és hivatásszerűen járjanak el, illetve velük tisztességes, világos és nem félrevezető módon kommunikáljanak, figyelembe véve az elfogadható partner és a vele folytatott üzlet jellegét.

(2) E cikk alkalmazásában a tagállamok elfogadható partnerként ismerik el a befektetési vállalkozásokat, a hitelintézeteket, a biztosítótársaságokat, az ÁÉKBV-eket és vagyonkezelő társaságait, a nyugdíjalapokat és vagyonkezelő társaságait, más pénzügyi intézményeket, amelyeket az Unió jogszabályai vagy valamely tagállam nemzeti joga szerint engedélyeztek vagy szabályoznak, a nemzeti kormányokat és megfelelő hivatalaikat, ideértve az államadósságot nemzeti szinten kezelő állami szervezeteket, a központi bankokat és a nemzetek feletti szervezeteket.

Az első albekezdés alapján elfogadható partnerként történő besorolás nem sértheti az ilyen szervezeteknek azon jogát, hogy általánosságban vagy ügyletenként kérhessék, hogy olyan ügyfélként kezeljék őket, amelynek a befektetési vállalkozással való üzleti kapcsolata a 24., a 25., a 27., illetve a 28. cikk hatálya alá tartozik.

(3) A tagállamok elfogadható partnerként ismerhetnek el más vállalkozásokat is, amelyek megfelelnek az előre meghatározott arányos követelményeknek, ideértve a mennyiségi küszöbértékeket. Abban az esetben, ha az ügyletben várhatóan részt vevő felek eltérő joghatóság alá tartoznak, a befektetési vállalkozás azon tagállam jogszabályai vagy intézkedései szerint határozza meg a másik vállalkozás státusát, amelyben ez a vállalkozás letelepedett.

A tagállamok biztosítják, hogy a befektetési vállalkozás az (1) bekezdéssel összhangban az ilyen vállalkozásokkal történő üzletkötésekor szerezzék be a leendő másik fél kifejezett megerősítését arra vonatkozóan, hogy az hozzájárul elfogadható partnerként történő kezeléséhez. A tagállamok engedélyezik, hogy a befektetési vállalkozás az ilyen megerősítést általános megállapodás formájában vagy az egyes ügyletek vonatkozásában szerezzék be.

(4) A tagállamok a jogalanyok (2) bekezdésben említett kategóriáival egyenértékű harmadik országbeli jogalanyokat is elismerhetnek elfogadható partnerként.

A tagállamok a (3) bekezdésben megállapított feltételek és követelmények szerint is elismerhetnek harmadik országbeli vállalkozásokat elfogadható partnerként, a (3) bekezdésben említettel megegyező feltételek és követelmények mellett.

(5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 89. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az alábbiakat illetően:

- a) ügyfélként a (2) bekezdés alapján történő kezelés kérésére vonatkozó eljárások;
- b) a (3) bekezdés alapján a leendő másik felektől a kifejezett megerősítés megszerzésére vonatkozó eljárások;
- c) az előre meghatározott arányos követelmények, beleértve azon mennyiségi küszöbértékeket, amelyek lehetővé teszik, hogy valamely vállalkozást elfogadható partnernek tekintsenek a (3) bekezdés alapján.

3. s z a k a s z

A piac átláthatósága és integritása

31. cikk

Az MTF vagy az OTF szabályainak és más jogszabályi kötelezettségek betartásának figyelemmel kísérése

(1) A tagállamok megkövetelik, hogy az MTF-et vagy OTF-et működtető befektetési vállalkozások és piacműködtetők az MTF vagy az OTF szempontjából releváns hatékony mechanizmust és eljárásokat dolgozzanak ki és tartsanak fenn az MTF vagy az OTF szabályai tagok, résztvevők vagy felhasználók általi betartásának rendszeres figyelemmel kísérésére. Az MTF-et vagy az OTF-et működtető befektetési vállalkozások és piacműködtetők figyelemmel kísérik a tagjaik, résztvevőik vagy felhasználóik által a rendszereik keretében küldött megbízásokat – közöttük a törléseket is – és végrehajtott tranzakciókat annak érdekében, hogy azonosítsák e szabályok megsértését, a szabálytalan kereskedési feltételeket és az olyan magatartást, amely az 596/2014/EU rendelet által tiltott magatartásra utalhat egy pénzügyi eszközzel kapcsolatban, és megfelelő erőforrásokat mozgósítanak annak biztosítása érdekében, hogy az ilyen nyomon követés hatékony legyen.

(2) A tagállamok előírják az MTF-et vagy az OTF-et működtető befektetési vállalkozások és piacműködtetők számára, hogy az illetékes hatóságnak haladéktalanul jelentsék be a szabályok lényeges megsértését, a szabálytalan kereskedési feltételeket vagy a piaci visszaélésre utaló olyan magatartást, amely az 596/2014/EU rendelet által tiltott magatartásra utalhat egy pénzügyi eszközzel kapcsolatban.

Az MTF-et vagy OTF-et működtető befektetési vállalkozások és piacműködtetők illetékes hatóságainak az első albekezdésben említett információkról tájékoztatniuk kell az ESMA-t és a többi tagállam illetékes hatóságait.

Az 596/2014/EU rendelet által tiltott magatartásra utaló magatartást illetően, az illetékes hatóságnak – mielőtt értesítené a többi tagállam illetékes hatóságait és az ESMA-t – meg kell győződnie arról, hogy valóban ilyen magatartásra kerül-e vagy kerül-e sor.

(3) A tagállamok azt is előírják az MTF-et vagy OTF-et működtető befektetési vállalkozások és piacműködtetők számára, hogy indokolatlan késedelem nélkül juttassák el a (2) bekezdésben említett információkat a vonatkozó információkat a piaci visszaélésekkel kapcsolatos vizsgálatért és felelősségre vonásért felelős hatósághoz, és nyújtsanak teljes körű támogatást e hatóságnak a rendszerein keresztül vagy rendszereiben előforduló piaci visszaélésekkel kapcsolatos vizsgálatban és vádemelésben.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 89. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el azon körülmények meghatározása tekintetében, amelyek fennállása esetén érvénybe lép az e cikk (2) bekezdésében említett tájékoztatási követelmény.

32. cikk

A pénzügyi eszközök kereskedésének felfüggesztése és beszüntetése egy MTF-en vagy OTF-en

(1) Az illetékes hatóságnak a 69. cikk (2) bekezdése szerinti azon jogának sérelme nélkül, hogy megkövetelheti valamely pénzügyi eszköz kereskedésének felfüggesztését vagy beszüntetését, az MTF-et vagy OTF-et működtető befektetési vállalkozás vagy piacműködtető felfüggesztheti vagy beszüntetheti annak a pénzügyi eszköznek a kereskedését, amely már nem felel meg az MTF vagy az OTF szabályainak, kivéve, ha ez a felfüggesztés vagy beszüntetés várhatóan jelentősen sértené a befektetők érdekeit vagy a piac szabályos működését.

(2) A tagállamok előírják, hogy az MTF-et vagy OTF-et működtető azon befektetési vállalkozás vagy piacműködtető, amely felfüggeszti vagy beszünteti egy pénzügyi eszköz kereskedését, felfüggeszse vagy beszüntesse az adott pénzügyi eszközhöz kapcsolódó vagy azon mint alapterméken alapuló, az I. melléklet C. szakaszának 4–10. pontjában említett származtatott eszközök kereskedését is, amennyiben ez szükséges az alapul szolgáló pénzügyi eszköz kereskedésének felfüggesztésével vagy az eszköz kereskedésből való törlésével kapcsolatos célkitűzések támogatásához. Az MTF-et vagy OTF-et működtető befektetési vállalkozásnak vagy piacműködtetőnek nyilvánosságra kell hoznia a pénzügyi eszköz vagy bármely származtatott termék kereskedésének felfüggesztésére vagy beszüntetésére vonatkozó határozatát, és a vonatkozó határozatokat közölnie kell illetékes hatóságával.

Azon illetékes hatóságnak, amelynek joghatósága alatt kezdeményezték a kereskedés felfüggesztését vagy beszüntetését, elő kell írnia, hogy a joghatósága alá tartozó azon szabályozott piacok, egyéb MTF-ek, OTF-ek és rendszeres internalizálók, amelyek ugyanezzel a pénzügyi eszközzel vagy az ahhoz kapcsolódó vagy azon mint alapterméken alapuló, az ezen irányelv I. melléklete C. szakaszának 4–10. pontjában említett származtatott eszközökkel kereskednek, szintén felfüggeszsek vagy beszüntessék az adott pénzügyi eszköz vagy származtatott eszközök kereskedését, amennyiben a felfüggesztésre vagy beszüntetésre piaci visszaélés gyanúja, nyilvános vételi ajánlat, illetve az 596/2014/EU rendelet 7. és 17. cikkét megsértő kibocsátóval vagy pénzügyi eszközzel kapcsolatos bennfentes információk közzétételének elmaradása miatt került sor, kivéve, ha ez a felfüggesztés vagy beszüntetés jelentősen sértené a befektetők érdekeit vagy a piac szabályos működését.

Az illetékes hatóságnak haladéktalanul közzé kell tennie az ilyen határozatokat, és értesítenie kell azokról az ESMA-t és a többi tagállam illetékes hatóságait.

A többi tagállam értesített illetékes hatóságainak elő kell írniuk, hogy a joghatóságuk alá tartozó azon szabályozott piacok, egyéb MTF-ek, OTF-ek és rendszeres internalizálók amelyek ugyanezzel a pénzügyi eszközzel vagy az ahhoz kapcsolódó vagy azon mint alapterméken alapuló, az I. melléklet C. szakaszának 4–10. pontjában említett származtatott eszközökkel kereskednek, szintén felfüggeszsek vagy beszüntessék az adott pénzügyi eszköz vagy származtatott eszközök kereskedését, amennyiben a felfüggesztésre vagy beszüntetésre piaci visszaélés gyanúja, nyilvános vételi ajánlat, illetve az 596/2014/EU rendelet 7. és 17. cikkét megsértő kibocsátóval vagy pénzügyi eszközzel kapcsolatos bennfentes információk közzétételének elmaradása miatt került sor, kivéve, ha ez a felfüggesztés vagy beszüntetés jelentősen sértené a befektetők érdekeit vagy a piac szabályos működését.

Minden egyes értesített illetékes hatóságnak értesítenie kell határozatáról az ESMA-t és a többi illetékes hatóságot, amelyhez magyarázatot is kell fűznie abban az esetben, ha határozatával nem függesztette fel vagy szüntette be a pénzügyi eszközzel vagy az ahhoz kapcsolódó vagy azon mint alapterméken alapuló, az I. melléklet C. szakaszának 4–10. pontjában említett származtatott eszközökkel való kereskedést.

Ez a bekezdés alkalmazandó abban az esetben is, ha a pénzügyi eszközzel vagy az ahhoz kapcsolódó vagy azon mint alapterméken alapuló, az I. melléklet C. szakaszának 4–10. pontjában említett származtatott eszközökkel való kereskedés felfüggesztését visszavonták.

Az ebben a bekezdésben foglalt értesítési eljárást kell alkalmazni abban az esetben is, ha az illetékes hatóság a 69. cikk (2) bekezdésének m) és n) pontja alapján hozta meg a pénzügyi eszközzel vagy az ahhoz kapcsolódó vagy azon mint alapterméken alapuló, ezen irányelv I. melléklete C. szakaszának 4–10. pontjában említett származtatott eszközökkel való kereskedés felfüggesztéséről vagy beszüntetéséről szóló határozatot.

Annak biztosítása érdekében, hogy az ilyen származtatott termékek kereskedésének felfüggesztésére vagy a kereskedésből történő törlésére vonatkozó kötelezettség arányosan kerüljön alkalmazásra, az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki azon esetek pontosabb meghatározása céljával, amelyekben az I. melléklet C szakaszának 4–10. pontjában említett, a felfüggesztett kereskedésű vagy a kereskedésből törölt pénzügyi eszközhöz kapcsolódó vagy azon mint alapterméken alapuló származtatott eszköz és az eredeti pénzügyi eszköz közötti kapcsolat azzal a következménnyel jár, hogy az alapul szolgáló pénzügyi eszköz kereskedésének felfüggesztésére vagy az eszköz kereskedésből való törlésére irányuló célkitűzés megvalósítása érdekében a származtatott termék kereskedését ugyancsak fel kell függeszteni vagy azt törölni kell a kereskedésből.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardok tervezetének az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(3) Az ESMA kidolgozza azokat a végrehajtás-technikai standardtervezeteket, amelyek meghatározzák a (2) bekezdésben említett tájékoztatás és a közzététel formáját és időpontját.

Az ESMA az említett végrehajtás-technikai standardtervezetet 2016. január 3-ig benyújtja a Bizottsághoz

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap, hogy a 89. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el azon helyzetek listájának létrehozására, amelyek lényeges veszélyt jelentenek a befektetői érdekek és az e cikk (1) és (2) bekezdésében említett piac megfelelő működése szempontjából.

4. s z a k a s z

Kkv-tőkefinanszírozási piacok

33. cikk

Kkv-tőkefinanszírozási piacok

(1) A tagállamok biztosítják, hogy egy MTF működtetője kérelmezheti a székhelye szerinti illetékes hatóságnál, hogy az MTF-et mint kkv-tőkefinanszírozási piacot bejegyezze.

(2) A tagállamok előírják, hogy a székhely szerinti illetékes hatóság az MTF-et kkv-tőkefinanszírozási piacként bejegyezheti, ha az illetékes hatóság az (1) bekezdésben említett kérelmet megkapja, és meggyőződött arról, hogy a (3) bekezdésben foglalt követelményeket az MTF tekintetében teljesülnek.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az MTF-ek olyan tényleges szabályok, rendszerek és eljárások hatálya alá tartoznak, amelyek biztosítják, hogy a következőknek megfeleljenek:

a) azoknak a kibocsátóknak, amelyek pénzügyi eszközeit az MTF-re bevezették, legalább 50 %-a kis- és középvállalkozás az MTF kkv-tőkefinanszírozási piacként történő bejegyzésének időpontjában és az azt követő naptári évben;

- b) megfelelő kritériumokat állapítottak meg a kibocsátók pénzügyi eszközeivel való kereskedésbe történő induló és folyamatos bevezetésre;
- c) a pénzügyi eszközöknek a piac kereskedésébe történt első alkalommal történő bevezetésekor elegendő információt tett közzé ahhoz, hogy a befektetők tájékozott döntést tudjanak hozni, vajon a pénzügyi eszközökbe befektessenek-e vagy sem, akár a megfelelő bevezetési dokumentumban, akár egy tájékoztatóban, amennyiben a 2003/71/EK irányelvben meghatározott, a pénzügyi eszköznek az MTF-re történő első alkalommal történő bevezetésével összefüggésben tett nyilvános ajánlattételre vonatkozó előírások érvényesek rájuk;
- d) megfelelő folyamatos időszakonkénti pénzügyi beszámolás van a piacon, a kibocsátó által vagy nevében, például auditált éves jelentések;
- e) az 596/2014/EU rendelet 3. cikke (1) bekezdésének 21. pontjában meghatározott piaci kibocsátók, az 596/2014/EU rendelet 3. cikke (1) bekezdésének 25. pontjában meghatározott, vezetői feladatokat ellátó személyek és az 596/2014/EU rendelet 3. cikke (1) bekezdésének 26. pontjában meghatározott, hozzájuk szorosan kapcsolódó személyek megfelelnek az 596/2014/EU rendelet rájuk alkalmazandó vonatkozó rendelkezéseinek.
- f) a piac kibocsátóira vonatkozó szabályozási információkat tárolják és nyilvánosan terjesztik;
- g) vannak tényleges rendszerek és ellenőrzések, amelyek célja a piacon előforduló piaci visszaélések megakadályozása és feltárása, amint azt az 596/2014/EU rendelet megköveteli.

(4) A (3) bekezdésben foglalt kritériumok nem érintik az MTF-et működtető befektetési vállalkozásnak vagy piacműködtetőnek más, ezen irányelv szerinti, az MTF-ek működésére vonatkozó kötelemeinek való megfelelést. Nem akadályozzák meg azt sem, hogy az MTF-et működtető befektetési vállalkozás vagy piacműködtető az abban a bekezdésben meghatározottakon túl további előírásokat szabjon meg.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a székhely szerinti illetékes hatóság a nyilvántartásból kivezethet egy MTF-et, kkv-tőkefinanszírozási piaci minőségében, az alábbi esetek bármelyikében:

- a) a piacot működtető befektetési vállalkozás vagy piacműködtető kérelmezi a kivezetést;
- b) az MTF a (3) bekezdésben szereplő előírásoknak többé nem felel meg.

(6) A tagállamok előírják, hogy ha egy székhely szerint illetékes hatóság e cikk szerint egy MTF-et kkv-tőkefinanszírozási piacként bejegyez vagy kivezet, erről a bejegyzésről vagy kivezetésről a lehető leghamarabb értesíti az ESMA-t. Az ESMA weboldalán közzéteszi a kkv-tőkefinanszírozási piacok jegyzékét és e jegyzéket naprakészen tartja.

(7) A tagállamok előírják, hogy amikor egy kibocsátó pénzügyi eszközét egy kkv-tőkefinanszírozási piac kereskedésébe bevezetik, a pénzügyi eszköz egyidejűleg csak akkor vehet részt a kereskedésben egy másik kkv-tőkefinanszírozási piacon, ha a kibocsátót erről tájékoztatták, és nem volt ellene kifogása. Egy ilyen esetben azonban a kibocsátónak nincs semmi kötelem a vállalatirányítással vagy az induló, folyamatos és alkalmankénti közzétételekkel kapcsolatban az utóbbi kkv-tőkefinanszírozási piac tekintetében.

(8) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 89. cikk szerint felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek tovább pontosítják az e cikk (3) bekezdésében meghatározott előírásokat. Az intézkedéseknek figyelembe kell venniük, hogy az előírásoknak fenn kell tartaniuk a befektetők magas szintű védelmét ahhoz, hogy a befektetők bizalmát támogassák azokon a piacokon, miközben minimalizálják a piac kibocsátóira rótt adminisztrációs terheket, továbbá biztosítaniuk kell, hogy egy MTF-et ne lehessen pusztán azért kivezetni, vagy ne lehessen a bejegyzését pusztán azért elutasítani, mert átmenetileg nem felel meg az e cikk (3) bekezdése a) pontjában foglalt feltételeknek.

III. FEJEZET

A befektetési vállalkozások jogai

34. cikk

A befektetési szolgáltatások nyújtásának és tevékenységek végzésének szabadsága

(1) A tagállamok biztosítják, hogy területükön az ezen irányelvnek megfelelően egy másik tagállam illetékes hatóságai által engedélyezett és felügyelt minden befektetési vállalkozás, illetve a 2013/36/EU irányelvnek megfelelően egy másik tagállam illetékes hatóságai által engedélyezett és felügyelt minden hitelintézet szabadon nyújthasson befektetési szolgáltatásokat és/vagy végezzen befektetési tevékenységeket, valamint kiegészítő szolgáltatásokat, feltéve, hogy engedélyük kiterjed az ilyen szolgáltatásokra és tevékenységekre. Kiegészítő szolgáltatást kizárólag valamely befektetési szolgáltatással és/vagy tevékenységgel együttesen lehet nyújtani.

A tagállamok az ezen irányelvben szabályozott kérdések tekintetében nem írnak elő további követelményeket az ilyen befektetési vállalkozás vagy hitelintézet számára.

(2) Minden befektetési vállalkozásnak, amely először szándékozik szolgáltatásokat nyújtani vagy tevékenységeket végezni egy másik tagállam területén, vagy amelyik a már nyújtott szolgáltatásainak vagy tevékenységeinek körét akarja változtatni, a következő információkat kell eljuttatnia a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságainak:

a) az a tagállam, amelyben működni szándékozik;

b) működési programja, ismertetve különösen az érintett tagállam területén általa nyújtani szándékozott befektetési szolgáltatásokat és/vagy tevékenységeket, valamint kiegészítő szolgáltatásokat, továbbá azt, hogy e tevékenységeket a székhelye szerinti tagállamban letelepedett függő ügynökök segítségével kívánja-e folytatni. Amennyiben egy befektetési vállalkozás függő ügynököket kíván alkalmazni, a székhelye szerinti tagállamban tájékoztatnia kell a hatáskörrel rendelkező hatóságot azok személyéről.

Ha a befektetési vállalkozás a székhelye szerinti tagállamban letelepedett függő ügynököket kíván alkalmazni azon tagállam területén, amelyben szolgáltatást kíván nyújtani, a befektetési vállalkozás székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságának az erre vonatkozó összes információ kézhezvételétől számított egy hónapon belül tájékoztatnia kell a fogadó tagállamnak a 79. cikk (1) bekezdése szerint kapcsolattartó pontként kijelölt illetékes hatóságát azon függő ügynökök kilétéről, akiket a befektetési vállalkozás befektetési szolgáltatások és tevékenységek nyújtása céljából abban a tagállamban alkalmazni kíván. A fogadó tagállam az ilyen információkat nyilvánosságra hozza. Az 1095/2010/EU rendelet 35. cikkében megállapított eljárásnak és feltételeknek megfelelően az ESMA hozzáférést kérhet ezekhez az információkhoz.

(3) A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága a kézhezvételétől számított egy hónapon belül továbbítja az információkat a 79. cikk (1) bekezdése szerint a fogadó tagállamban kapcsolattartási pontként kijelölt illetékes hatóságnak. A befektetési vállalkozás ekkor kezdheti meg az érintett befektetési szolgáltatások és tevékenységek nyújtását a fogadó tagállamban.

(4) A (2) bekezdésnek megfelelően közölt adatok bármelyikének változása esetén a befektetési vállalkozás legalább egy hónappal a változás végrehajtása előtt írásbeli értesítést ad a változásról a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságának. A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai tájékoztatják a fogadó tagállam illetékes hatóságait az ilyen változásról.

(5) Amennyiben bármely hitelintézet befektetési szolgáltatásokat vagy tevékenységeket, valamint kiegészítő tevékenységeket kíván végezni az (1) bekezdésnek megfelelően, függő ügynökökön keresztül, ezeknek a meghatalmazottaknak a személyazonosságát közölniük kell a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságával.

Ha a hitelintézet a székhelye szerinti tagállamban letelepedett függő ügynököket kíván alkalmazni azon tagállam területén, amelyben szolgáltatást kíván nyújtani, a hitelintézet székhelye szerinti tagállam illetékes hatósága az erre vonatkozó összes információ kézhezvételétől számított egy hónapon belül tájékoztatja a fogadó tagállamnak a 79. cikk (1) bekezdése szerint kapcsolattartó pontként kijelölt illetékes hatóságát azon függő ügynökök kilétéről, akiket a hitelintézet szolgáltatásnyújtás céljából abban a tagállamban alkalmazni kíván. A fogadó tagállam az ilyen információkat nyilvánosságra hozza.

(6) A tagállamok további jogszabályi vagy közigazgatási követelmények nélkül engedélyezik a más tagállamokból származó, MTF-eket és OTF-eket működtető befektetési vállalkozások és piacműködtetők számára, hogy területükön megfelelő mechanizmusokat biztosítsanak ahhoz, hogy lehetővé tegyék a területükön letelepedett távoli tagok, résztvevők vagy felhasználók számára a piacokhoz való hozzáférést, illetve az azokon való kereskedést.

(7) Egy MTF-et vagy egy OTF-et működtető befektetési vállalkozás vagy piacműködtető tájékoztatja a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságát arról a tagállamról, amelyben ilyen mechanizmusokat kíván fenntartani. Az MTF vagy OTF székhelye szerinti tagállam illetékes hatósága egy hónapon továbbítja ezen információkat azon tagállam illetékes hatóságának, amelyben az MTF vagy az OTF ilyen mechanizmusokat kíván fenntartani.

Az MTF székhelye szerinti tagállam illetékes hatósága az MTF-et fogadó tagállam illetékes hatóságának kérésére indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatást ad az MTF adott tagállamban letelepedett távoli tagjainak vagy résztvevőinek kilétéről.

(8) Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a (2), (4), (5) és (7) bekezdés értelmében rendelkezésre bocsátandó információk pontos meghatározása céljából.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(9) Az ESMA végrehajtástechnikai standardtervezeteket kell dolgoz ki egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások kialakítása céljából az információk (3), (4), (5) és (7) bekezdéssel összhangban történő továbbításához.

Az ESMA az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2016. december 31-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottságra hatáskört kell ruházni az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

35. cikk

Fióktelep létrehozása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a letelepedés jogának megfelelően a területükön fióktelep létrehozása vagy a székhelye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban letelepedett függő ügynök alkalmazása révén befektetési szolgáltatásokat és/vagy tevékenységeket, valamint kiegészítő szolgáltatásokat lehessen nyújtani ezen irányelvvel, illetve a 2013/36/EU irányelvvel összhangban, feltéve, hogy a befektetési vállalkozás vagy hitelintézet székhelye szerinti tagállamban kiadott engedély kiterjed az ilyen szolgáltatásokra és tevékenységekre. Kiegészítő szolgáltatást kizárólag valamely befektetési szolgáltatással és/vagy tevékenységgel együttesen lehet nyújtani.

A tagállamok az ezen irányelvben szabályozott kérdések tekintetében a (8) bekezdés alapján megengedett követelményeken kívül nem írhatnak elő további követelményeket a fióktelepek szervezetére és működésére.

(2) A tagállamok előírják, hogy az a befektetési vállalkozás, amely egy másik tagállam területén fióktelepet kíván létrehozni vagy egy olyan másik tagállamban letelepedett függő ügynököt kíván alkalmazni, amelyben nem hozott létre fióktelepet, először értesítse a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságát, és biztosítsa számára a következő információkat:

a) az a tagállam, amelynek területén fióktelep létrehozását tervezi, vagy az a tagállam, amelyben nem hozott létre fióktelepet, de ott letelepedett függő ügynököt kíván alkalmazni;

- b) működési programja, amely egyebek között meghatározza a kínálandó befektetési szolgáltatásokat és/vagy tevékenységeket, valamint kiegészítő szolgáltatásokat;
- c) amennyiben megállapításra került, a fióktelep szervezeti felépítése, jelezve, hogy a fióktelep kíván-e függő ügynököket alkalmazni, és ha igen, kiket
- d) amennyiben a befektetési vállalkozás olyan tagállamban kívánnak függő ügynököket alkalmazni, amelyben nem hozott létre fióktelepet, a függő ügynök(ök) tervezett alkalmazásának leírását és a szervezeti felépítést, ideértve az alá- és fölürendeltségi viszonyokat, megjelölve, hogy a függő ügynök(ök) milyen helyet foglal(nak) el a befektetési vállalkozás vállalati struktúrájában;
- e) az a cím a fogadó tagállamban, ahol az iratok beszerezhetők;
- f) a fióktelep vagy a függő ügynök irányításáért felelős személyek neve.

Ha a befektetési vállalkozás a székhelye szerinti tagállamon kívüli tagállamban letelepedett függő ügynököt alkalmaz, a függő ügynök a fióktelephez tartozik – amennyiben létrehoztak ilyet –, és rá minden esetben alkalmazni kell ezen irányelvnek a fióktelepekre vonatkozó rendelkezéseit.

(3) Amennyiben a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának a tervezett tevékenységeket figyelembe véve nincs oka kétségbe vonni a befektetési vállalkozás irányítási rendszerének kielégítő voltát vagy pénzügyi helyzetét, a kézhezvételtől számított három hónapon belül közli az összes információt a fogadó tagállamban a 79. cikk (1) bekezdésének megfelelően kapcsolattartó pontként kijelölt illetékes hatósággal, és megfelelően tájékoztatja a befektetési vállalkozást.

(4) A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága a (2) bekezdésben említett információkon kívül tájékoztatja a fogadó tagállam illetékes hatóságát azon akkreditált kártalanítási rendszer adatairól is, amelynek a 97/9/EK irányelvvel összhangban a befektetési vállalkozás tagja. A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága tájékoztatja a fogadó tagállam illetékes hatóságát az adatokban bekövetkező változásokról.

(5) Amennyiben a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága megtagadja, hogy az információkat közölje a fogadó tagállam illetékes hatóságával, az érintett befektetési vállalkozást az összes információ kézhezvételétől számított három hónapon belül tájékoztatja a megtagadás indokairól.

(6) A fogadó tagállam illetékes hatósága értesítésének kézhezvételekor, vagy az ilyen közlés hiányában legkésőbb két hónappal azt követően, hogy a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága a közlést továbbította, a fióktelep létrehozható, és az üzleti tevékenységét megkezdheti.

(7) Amennyiben bármely hitelintézet a székhelye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban lakóhellyel vagy székhellyel rendelkező függő ügynököt kíván használni ahhoz, hogy befektetési szolgáltatásokat és/vagy tevékenységeket, valamint kiegészítő tevékenységeket végezzen ezzel az irányelvvel összhangban, erről a saját, székhely szerinti tagállamának illetékes hatóságát értesítenie kell, és közölnie kell vele a (2) bekezdésben említett információkat.

Amennyiben a folytatni kívánt tevékenységeket figyelembe véve a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának nincs oka kételkedni a pénzügyi intézmény vagy hitelintézet adminisztratív felépítésének és pénzügyi helyzetének megfelelőségében, az információk kézhezvételétől számított három hónapon belül közli azokat a fogadó tagállamnak a 79. cikk (1) bekezdésének megfelelően kapcsolattartóként kijelölt illetékes hatóságával, és ennek megfelelően tájékoztatja a hitelintézetet.

Amennyiben a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága megtagadja az információk közlését a fogadó tagállam illetékes hatóságával, a visszautasítását az érintett hitelintézet számára meg kell indokolnia az információ kézhezvételétől számított három hónapon belül.

A fogadó tagállam illetékes hatósága értesítésének kézhezvételekor, vagy az ilyen közlés hiányában legkésőbb két hónappal azt követően, hogy a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága a közlést továbbította, a függő ügynök az üzleti tevékenységét megkezdheti. Az ilyen függő ügynökre ezen irányelvnek a fióktelepekre vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.

(8) Azon tagállam illetékes hatósága, amelyben a fióktelep található, átveszi a felelősséget annak biztosítására, hogy a fióktelep által a területén nyújtott szolgáltatások megfeleljenek az ezen irányelv 24., 25., 27. és 28., cikkében és a 600/2014/EU rendelet 14–26. cikkében megállapított kötelezettségeknek, illetve az azok alapján a fogadó tagállam által elfogadott intézkedéseknek, amennyiben erre a 24. cikk (12) bekezdésével összhangban lehetőség van.

A fióktelep fekvése szerinti tagállam illetékes hatóságának joga van megvizsgálni a fióktelep intézkedéseit, és szigorúan csak olyan változtatásokat kérhet, amelyek lehetővé teszik az illetékes hatóságnak, hogy ezen irányelv 24., 25. 27. és 28. cikkében, a 600/2014/EU rendelet 14–26. cikkében, illetve az azok alapján elfogadott intézkedésekben foglalt kötelezettségek teljesítését érvényesítse, azon szolgáltatások, illetve tevékenységek tekintetében, amelyeket a fióktelep az ő területén nyújt.

(9) Valamennyi tagállam rendelkezik arról, hogy amennyiben egy másik tagállamban engedélyezett befektetési vállalkozás fióktelepet hoz létre a területén, a befektetési vállalkozás székhelye szerinti tagállam illetékes hatósága hatáskörének gyakorlása során, a fogadó tagállam illetékes hatóságának tájékoztatását követően végezessen helyszíni vizsgálatokat az adott fióktelepnél.

(10) Amennyiben változás következik be a (2) bekezdéssel összhangban közölt információkban, a befektetési vállalkozás írásbeli értesítést küld az ilyen változásról a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának, legalább egy hónappal a változás végrehajtása előtt. A fogadó tagállam illetékes hatóságát a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága értesíti a változásról.

(11) Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a (2), (4), (7) és (10) bekezdés értelmében rendelkezésre bocsátandó információk pontos meghatározása céljából.

Az ESMA az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozási technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(12) Az ESMA végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások kialakítása céljából az információk (3), (4), (7) és (10) bekezdéssel összhangban történő továbbításához.

Az ESMA az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2016. január 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

36. cikk

Hozzáférés a szabályozott piacokhoz

(1) A tagállamok megkövetelik, hogy az ügyfélmegbízások végrehajtására, illetve számlázás kereskedésre más tagállamban engedéllyel rendelkező befektetési vállalkozások a területükön lévő szabályozott piacokon jogosultak legyenek tagsági viszonyra vagy a piacokhoz való hozzáférésre a következő módok bármelyike révén:

a) közvetlenül, fióktelep létrehozásával a fogadó tagállamban;

b) a szabályozott piac távtagságával vagy a szabályozott piachoz távolról történő hozzáféréssel anélkül, hogy a szabályozott piac székhelye szerinti tagállamban le kell telepedniük, amennyiben az adott piac kereskedési eljárásai és rendszerei nem igénylik a fizikai jelenlétet az ügyletek e piacon történő megkötéséhez.

(2) A tagállamok az ezen irányelvben szabályozott kérdések tekintetében nem állapítanak meg további jogszabályi vagy közigazgatási előírásokat az (1) bekezdéssel rájuk ruházott jogot gyakorló befektetési vállalkozásokra.

37. cikk

Hozzáférés a központi szerződő félhez, az elszámolási és kiegyenlítési módok, valamint az elszámolási rendszer kijelölésének joga

(1) A 648/2012/EU rendelet III., IV. vagy V. címének sérelme nélkül a tagállamok megkövetelik, hogy a más tagállamból származó befektetési vállalkozások területükön rendelkezzenek közvetlen vagy közvetett hozzáférési jogsultsággal a központi szerződő félhez, az elszámolási és kiegyenlítési rendszerekhez, a pénzügyi eszközökkel kapcsolatos ügyletek véglegesítése vagy véglegesítésének lebonyolítása érdekében.

A tagállamok előírják, hogy e befektetési vállalkozások közvetlen vagy közvetett hozzáférése az ilyen mechanizmusokhoz ugyanazon megkülönböztetésmentes, átlátható és objektív szempontoktól függjön, mint amelyek a helyi tagokra vagy résztvevőkre vonatkoznak. A tagállamok nem korlátozhatják az ilyen mechanizmusok használatát a területükön lévő valamely kereskedési helyszínen megkötött, pénzügyi eszközökkel végzett ügyletek elszámolására és kiegyenlítésére.

(2) A tagállamok megkövetelik, hogy a területükön lévő szabályozott piacok minden tagjuknak vagy résztvevőjüknek kínálják fel az adott szabályozott piacon megkötött, pénzügyi eszközökkel kapcsolatos ügyletek kiegyenlítési rendszere kijelölésének jogát a következő feltételekkel:

- a) az adott ügylet hatékony és gazdaságos kiegyenlítésének biztosításához szükséges összeköttetések és megoldások a kijelölt elszámolási rendszer és bármely más rendszer vagy létesítmény között;
- b) a szabályozott piac felügyeletéért felelős illetékes hatóság arra vonatkozó egyetértése, hogy a szabályozott piacon megkötött ügyletek kiegyenlítésének technikai feltételei a szabályozott piac által kijelölt elszámolási rendszeren kívüli rendszerben olyanok, hogy lehetővé teszik a pénzügyi piacok zavartalan és rendezett működését.

A szabályozott piac illetékes hatóságának ilyen értékelése nem sértheti a nemzeti központi bankok mint a kiegyenlítési rendszerek felügyeleti szerveinek vagy pedig az ilyen rendszerekre vonatkozóan hatáskörrel rendelkező más felügyeleti hatóságainak a hatáskörét. Az illetékes hatóság figyelembe veszi az ilyen intézmények által már gyakorolt felügyeletet annak érdekében, hogy elkerülje az ellenőrzés szükségtelen megkettőzését.

38. cikk

A központi szerződő félre, az elszámolási és kiegyenlítési megállapodásokra vonatkozó rendelkezések az MTF-ek tekintetében

(1) A tagállamok nem akadályozzák meg az MTF-et működtető befektetési vállalkozásokat és piacműködtetőket abban, hogy megfelelő megállapodásokat kössenek egy másik tagállamban lévő központi szerződő féllel, elszámolóházzal vagy kiegyenlítési rendszerrel abból a célból, hogy rendszereik keretében a tagok vagy résztvevők által végrehajtott összes vagy néhány ügylet elszámolását és/vagy kiegyenlítését biztosítsák.

(2) Az MTF-et működtető befektetési vállalkozások és piacműködtetők illetékes hatósága nem kifogásolhatja a másik tagállamban lévő központi szerződő fél, elszámolóház és/vagy elszámolási rendszer használatát, kivéve, ha ez bizonyíthatóan szükséges az adott MTF rendezett működésének fenntartásához, figyelembe véve a 37. cikk (2) bekezdésében az elszámolási rendszerekre megállapított feltételeket.

Az ellenőrzés szükségtelen megkettőzésének elkerülése érdekében az illetékes hatóság figyelembe veszi a központi bankok mint az elszámolási és kiegyenlítési rendszerek felügyeleti szervei, illetve az ilyen rendszerekkel kapcsolatban hatáskörrel rendelkező más felügyeleti hatóságok által az elszámolási és kiegyenlítési rendszer tekintetében már biztosított felügyeletet.

IV. FEJEZET

Befektetési szolgáltatások és tevékenységek nyújtása harmadik országbeli vállalkozások által

1. szakasz

Szolgáltatások nyújtása vagy tevékenységek végzése fióktelep létesítésével

39. cikk

Fióktelep létesítése

(1) A tagállamok előírhatják, hogy egy harmadik országbeli vállalkozásnak, amely befektetési szolgáltatásokat kíván nyújtani vagy befektetési tevékenységet kíván folytatni kiegészítő tevékenységekkel együtt vagy azok nélkül lakossági ügyfelek vagy a II. melléklet II. szakasza értelmében vett szakmai ügyfelek számára az adott tagállamok területén, fióktelepet kelljen létesítenie az adott tagállamban.

(2) Amennyiben a tagállamok előírják, hogy egy harmadik országbeli vállalkozásnak, amely befektetési szolgáltatásokat kíván nyújtani vagy befektetési tevékenységet kíván folytatni a területükön kiegészítő tevékenységekkel együtt vagy azok nélkül, fióktelepet kell létesítenie, a fióktelep létesítéséhez az adott tagállam illetékes hatóságaitól előzetesen engedélyt kell kapnia, a következő feltételek szerint:

- a) azoknak a szolgáltatásoknak a végzése, amelyekre a harmadik országbeli vállalkozás engedélyt kér, engedélyköteles és felügyelet alá tartozik abban a harmadik országban, ahol a vállalkozás székhelye van, és a kérelmező vállalkozás megfelelően engedélyezett, amely által az illetékes hatóság kellőképpen figyelembe veszi a Pénzügyi Akció Munkacsoport (FATF) pénzmosás és terrorizmus finanszírozása elleni erőfeszítések keretében tett ajánlásait;
- b) vannak együttműködési megállapodások, amelyek tartalmaznak rendelkezéseket az információcsere szabályaira, a piac integritásának megőrzése és a befektetők érdekeinek védelme érdekében, a létesítendő fióktelep helye szerinti tagállam illetékes hatóságai és annak a harmadik országnak az illetékes felügyeleti hatóságai között, ahol a vállalkozás székhelye van;
- c) elegendő indulótőke áll a fióktelep szabad rendelkezésére;
- d) egy vagy több, a fióktelep vezetéséért felelős személyt kineveztek, és ők valamennyien megfelelnek a 9. cikk (1) bekezdése szerinti követelménynek;
- e) az a harmadik ország, ahol a harmadik országbeli vállalkozás székhelye van, megállapodást írt alá azzal a tagállammal, ahol a fióktelep létesülne, amely megállapodás teljes mértékben megfelel az OECD jövedelem- és tőkeadózási modell-egyezményének 26. cikkében rögzített standardoknak, és tényleges információcserét biztosít adózási ügyekben, ideértve a multilaterális adóegyezményeket, ha van ilyen;
- f) a vállalkozás az engedélyezés időpontjában a 97/9/EK irányelv alapján engedélyezett vagy elismert befektetőkártalanítási rendszerhez tartozik.

(3) Az (1) bekezdésben említett harmadik országbeli vállalkozás annak a tagállamnak az illetékes hatóságához nyújtja be kérelmét, ahol fióktelepet kíván létrehozni.

40. cikk

Tájékoztatási kötelezettség

Egy harmadik országbeli vállalkozásnak, amely engedélyt kíván szerezni ahhoz, hogy egy tagállam területén fióktelepen keresztül befektetési szolgáltatásokat nyújtson vagy befektetési tevékenységeket végezzen kiegészítő tevékenységekkel együtt vagy azok nélkül, a következőket kell biztosítania azon tagállam illetékes hatóságainak:

- a) az érintett harmadik országban a felügyeletéért illetékes hatóság nevét és címét. Amikor egynél több hatóság felel a felügyeletért, az illetékesség vonatkozó területeit meg kell adni;

- b) minden fontos adatot a vállalkozásról (a nevét, jogi formáját, bejegyzett székhelyét és címét, a vezető testület tagjait, a fontos részvényeseket) és a befektetési szolgáltatásokat és/vagy tevékenységeket, valamint a végzendő kiegészítő szolgáltatásokat meghatározó működési tervet és a fióktelep szervezeti felépítését, ideértve a lényeges működési funkciók bármiféle harmadik vállalkozásoknak történő kiszervezésének ismertetését;
- c) a fióktelep vezetéséért felelős személyek nevét, és a vonatkozó dokumentumokat, amelyek bemutatják, hogy a 9. cikk (1) bekezdésében foglalt követelményeknek megfelelnek.
- d) tájékoztatást az indulótőkéről, amely a fióktelep szabad rendelkezésére áll;

41. cikk

Az engedély megadása

(1) Annak a tagállamnak az illetékes hatósága, amelyben egy harmadik országbeli vállalkozás a fióktelepét létrehozta vagy létre akarja hozni, az engedélyt csak akkor adja meg, ha az illetékes hatóság meggyőződött arról, hogy:

- a) a 39. cikk szerinti feltételek teljesültek; és
- b) a harmadik országbeli vállalkozás képes lesz a (2) bekezdésben említett megfelelni.

Az illetékes hatóság a hiánytalan kérelem benyújtását követően hat hónapon belül tájékoztatja a harmadik országbeli vállalkozást az engedély megadásáról vagy a kérelem elutasításáról.

(2) A harmadik országbeli vállalkozás fióktelepe, amely az engedélyt az (1) bekezdés szerint megkapta, megfelel ezen irányelv 16-20., 23., 24., 25. és 27. cikkének, 28. cikke (1) bekezdésének, továbbá 30., 31. és 32. cikkének, valamint a 600/2014/EU rendelet 3–26. cikkének, és az ezek alapján elfogadott intézkedéseknek, és az illetékes hatóság felügyelete alá fog tartozni abban a tagállamban, ahol az engedélyt megadták.

A tagállamok nem állapíthatnak meg semmiféle további előírást a fióktelep szervezetével és működésével kapcsolatban az ezen irányelv hatálya alá tartozó ügyekben, és a harmadik országbeli vállalkozások semelyik fióktelepét sem részesíthetik az uniós vállalkozások tekintetében alkalmazottnál kedvezőbb elbánásban.

42. cikk

Az ügyfél kizárólagos kezdeményezésére történő szolgáltatásnyújtás

A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben egy, az Unióban letelepedett vagy ott tartózkodó lakossági ügyfél vagy a II. melléklet II. szakasza értelmében vett szakmai ügyfél saját kizárólagos kezdeményezésére kéri, hogy egy harmadik országbeli vállalkozás befektetési szolgáltatást nyújtson vagy befektetési tevékenységet végezzen számára, a 39. cikk szerinti engedélyezési követelmény ne legyen alkalmazandó a harmadik országbeli vállalkozás ezen személynek nyújtott szolgáltatására vagy neki végzett tevékenységére, ideértve a kifejezetten a szolgáltatásnyújtáshoz vagy tevékenységhez fűződő kapcsolattartást is. Az ilyen ügyfelek általi kezdeményezés nem jogosítja fel a harmadik országbeli vállalkozást arra, hogy – amennyiben a nemzeti jog értelmében fióktelepet kell létrehozni – fióktelep nélkül, más módon biztosítsanak újfajta befektetési termékeket vagy szolgáltatásokat az ügyfél számára.

2. szakasz

Az engedélyek visszavonása

43. cikk

Engedélyek visszavonása

Az illetékes hatóság, amely a 41. cikk szerinti engedélyt megadta, a harmadik országbeli vállalkozásnak kibocsátott engedélyt visszavonhatja, amikor az ilyen vállalkozás:

- a) 12 hónapon belül nem használja fel az engedélyt, kifejezetten lemond az engedélyről, vagy az előző hat hónapban nem végzett befektetési szolgáltatásokat vagy nem hajtott végre befektetési tevékenységet, kivéve, ha az érintett tagállam rendelkezett arról, hogy ezekben az esetekben az engedély érvényét veszti;
- b) valótlan nyilatkozatok tételével, vagy más szabálytalan eszköz igénybevételével szerezte meg az engedélyt;
- c) már nem felel meg azoknak a feltételeknek, amelyek alapján az engedélyt megadták;
- d) súlyosan és módszeresen megsértette az ezen irányelv alapján elfogadott, a befektetési vállalkozások működési feltételeit szabályozó és a harmadik országbeli vállalkozásokra alkalmazandó rendelkezéseket;
- e) azon esetek bármelyikének hatálya alá tartozik, ennek az irányelvnek a hatókörén kívül eső ügyekben, amikor a nemzeti jog a visszavonást előírja.

III. CÍM

SZABÁLYOZOTT PIACOK

44. cikk

Engedélyezés és alkalmazandó jog

- (1) A tagállamok csak olyan rendszereket engedélyeznek szabályozott piacként, amelyek megfelelnek e címnek.

A szabályozott piac engedélye kizárólag akkor adható meg, ha az illetékes hatóság meggyőződött arról, hogy mind a piacműködtető, mind a szabályozott piac rendszerei megfelelnek legalább az e címben megállapított követelményeknek.

Azon jogi személyiségű szabályozott piacok esetében, amelyeket a szabályozott piacon kívüli piacműködtető irányít vagy üzemeltet, a tagállamok meghatározzák, hogy az ezen irányelv szerint a piacműködtetőre háruló különböző kötelezettségek miként oszlanak meg a szabályozott piac és a piacműködtető között.

A piacműködtetőnek meg kell adnia minden olyan információt, beleértve egyebek között az üzleti tevékenység tervezett fajtáit és a szervezeti felépítést rögzítő működési programot, amely szükséges ahhoz, hogy az illetékes hatóság meggyőződhessen arról, hogy a szabályozott piac az induló engedélyezése időpontjában minden szükséges intézkedést megtett ahhoz, hogy az e cím szerinti kötelezettségeinek eleget tegyen.

- (2) A tagállamok előírják a piacműködtető számára, hogy az illetékes hatóság felügyelete mellett végezze el a szabályozott piac szervezéséhez és üzemeltetéséhez kapcsolódó feladatokat. A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóság rendszeresen vizsgálja felül a szabályozott piacok e címnek való megfelelését. Biztosítják azt is, hogy az illetékes hatóságok kísérjék figyelemmel, hogy a szabályozott piacok mindenkor megfelelnek-e az e cím alapján megállapított induló engedély feltételeinek.

- (3) A tagállamok biztosítják, hogy a piacműködtető feleljen annak biztosításáért, hogy az általa irányított szabályozott piacok megfelelnek az e címben meghatározott követelményeknek.

A tagállamok azt is biztosítják, hogy a piacműködtető jogosult legyen azon jogokat gyakorolni, amelyek megfelelnek az általa ezen irányelv erejénél fogva irányított szabályozott piac jogainak.

- (4) Az 596/2014/EU rendelet vagy a 2014/57/EU irányelv vonatkozó rendelkezéseinek sérelme nélkül a szabályozott piac rendszerei keretében folytatott kereskedelemre irányadó jog a szabályozott piac székhelye szerinti tagállam joga.

- (5) Az illetékes hatóság visszavonhatja a szabályozott piacnak kiadott engedélyt, amennyiben a szabályozott piac:
- a) 12 hónapon belül nem használja fel engedélyét, arról kifejezetten lemond, vagy nem működött az előző hat hónap során, kivéve, ha az érintett tagállam előírta, hogy ilyen esetekben az engedély érvényét veszti;
 - b) valótlan nyilatkozatok tételével, vagy más szabálytalan eszköz igénybevételével szerezte meg az engedélyt;
 - c) már nem felel meg azoknak a feltételeknek, amelyek alapján az engedélyt megadták;
 - d) súlyosan és rendszeresen megsértette az ezen irányelv vagy a 600/2014/EU rendelet alapján elfogadott rendelkezéseket;
 - e) minden olyan esetben, amelyek vonatkozásában a nemzeti jog a visszavonásról rendelkezik.
- (6) Az ESMA-t bármely engedély visszavonásáról értesíteni kell.

45. cikk

A piacműködtető vezető testületére vonatkozó követelmények

(1) A tagállamok előírják, hogy a piacműködtetők vezető testülete minden tagjának mindenkor kellően jó hírnévvel kell rendelkeznie, valamint elegendő tudás, készség és tapasztalat birtokában kell lennie feladatai ellátásához. A vezető testület átfogó összetételének megfelelően széles körű tapasztalatot kell tükröznie.

(2) A vezető testület tagjainak különösen a következő követelményeknek kell megfelelniük:

- a) A vezető testület összes tagjának elegendő időt kell fordítania a piacműködtetőnél vállalt funkciói ellátására. A vezetői testület egy tagja által egy adott jogi személyben egy időben betölthető igazgatói tisztségek számának meghatározásakor figyelembe kell venni az egyéni körülményeket, valamint a piacműködtető tevékenységeinek jellegét, nagyságrendjét és összetettségét.

Azon piacműködtetők vezető testületeinek tagjai – amennyiben nem a tagállamot képviselő tagról van szó –, amelyek nagyságukat, belső szervezetüket és tevékenységük jellegét, hatókörét és összetettségét tekintve jelentősek, az alábbi kombinációk közül nem ötvözhetnek egy időben egynél többet:

- i. egy ügyvezető igazgatói tisztség két nem ügyvezető igazgatói tisztséggel;
- ii. négy nem ügyvezető igazgatói tisztséget.

Az egyazon csoporton belüli ügyvezető vagy nem ügyvezető igazgatói tisztségeket, illetve az olyan vállalkozásokban betöltött ügyvezető vagy nem ügyvezető igazgatói tisztségeket, amelyekben a piacműködtető befolyásoló részesedéssel rendelkezik, egyetlen igazgatói tisztségnek kell tekinteni.

Az illetékes hatóságok engedélyezhetik, hogy a vezető testület tagjai egy további, nem ügyvezető igazgatói tisztséget töltsenek be. Az illetékes hatóságok rendszeresen tájékoztatják az ESMA-t az engedélyekről.

Az elsősorban nem kereskedelmi célokat követő szervezeteknél betöltött igazgatói tisztségek mentesülnek a vezető testület egy tagja által betölthető igazgatói tisztségek számára vonatkozó korlátozás alól.

- b) A piacműködtető tevékenységeinek, és többek között a tevékenységekben rejlő fő kockázatoknak a megértéséhez a vezető testületnek megfelelő kollektív tudással, készségekkel és tapasztalattal kell rendelkeznie.
- c) A vezető testület minden egyes tagja őszintén, integritással és független gondolkodással cselekszik, hogy szükség esetén a felső vezetés döntéseit ténylegesen értékeljék és kifogásolják, valamint hatékonyan ellenőrizzék és felügyeljék a döntéshozatalt.
- (3) A piacműködtetőknek megfelelő humán- és pénzügyi erőforrást kell fordítaniuk a vezető testület tagjainak beiktatására és képzésére.
- (4) A tagállamok biztosítják, hogy azok a piacműködtetők, amelyek méretüknél, belső szervezetükénél, valamint tevékenységük jellegénél, nagyságrendjénél és összetettségénél fogva jelentősek, a vezető testület olyan tagjaiból álló jelölő bizottságot hozzanak létre, akik az érintett intézményben nem látnak el ügyvezetői feladatokat.

A jelölő bizottság a következő tevékenységet végzi:

- a) a vezető testületben lévő üres helyekre jelölteket állít és ajánl; a jelöléseket a vezető testületnek vagy a közgyűlésnek kell jóváhagynia. Ennek során a jelölőbizottság értékeli a vezető testület tudásának, készségeinek, sokrétűségének és tapasztalatának egyensúlyát. Továbbá, a bizottság egy adott kinevezéshez elkészíti a feladatok és képességek leírását, és felméri a várható időráfordítást. A jelölőbizottság dönt továbbá a vezető testületben alulreprezentált nem képviselőre vonatkozó célszámról, és e célszám elérése érdekében stratégiát dolgoz ki az alulreprezentált nem létszámának a vezető testületben való növelésére vonatkozóan;
- b) rendszeres időközönként, de legalább évente értékeli a vezető testület szerkezetét, méretét, összetételét és teljesítményét, és ajánlásokat tesz a vezető testületnek az esetleges változtatásokra;
- c) rendszeres időközönként, de legalább évente értékeli a vezető testület egyes tagjainak és a teljes vezető testületnek a tudását, készségeit és tapasztalatát, és erről tájékoztatja a vezető testületet;
- d) rendszeres időközönként felülvizsgálja a vezető testületnek a felső vezetők kiválasztására és kinevezésére vonatkozó politikáját, és ajánlásokat tesz a vezető testületnek.

A jelölő bizottság a feladatai ellátása során amennyire lehetséges, folyamatosan figyelembe veszi annak szükségességét, hogy a vezető testületen belüli döntéshozatalra egyetlen személy vagy személyek csoportja se gyakoroljon olyan befolyást, amely a piacműködtető általános érdekeire káros lenne.

A jelölőbizottság számára biztosítani kell annak lehetőségét, hogy feladatainak teljesítése során az általa alkalmasnak ítélt minden erőforrást felhasználjon, beleértve a külső szakvéleményt is.

Ha a vezető testületnek a nemzeti jog alapján nincs hatásköre bármely tagjának kiválasztási és kinevezési eljárásában, akkor ez a bekezdés nem alkalmazandó.

(5) A tagállamok vagy az illetékes hatóságok előírják a piacműködtetők és azok jelölő bizottságai számára, hogy a vezető testületek tagjainak kiválasztásakor törekedjenek arra, hogy a testületben minél több szaktudás és képesség egyesüljön, és ezért a vezető testület vonatkozásában alkalmazzanak a sokszínűséget előmozdító politikát.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy a piacműködtetők vezető testülete meghatározza és felügyelje azon irányítási rendszer működtetését, amely biztosítja a szervezet hatékony és körültekintő vezetését, beleértve a szervezeten belüli feladatok elkülönítését és az összeférhetetlenség megelőzését, olyan módon, amely előmozdítja a piac integritását.

A tagállamok biztosítják, hogy a vezető testület figyelemmel kísérje és rendszeres időközönként értékelje a piacműködtető irányítási rendszerének hatékonyságát, és az esetleges hiányosságok kezelésére megfelelő lépéseket tegyen.

A vezető testület tagjai megfelelő hozzáféréssel rendelkeznek azokhoz az információkhoz és dokumentumokhoz, amelyekre szükségük van a vezetői döntéshozatal felügyeletéhez és ellenőrzéséhez.

(7) Az illetékes hatóság megtagadja az engedélyezést, ha nincs meggyőződve arról, hogy a piacműködtetők vezető testületének tagjai megfelelően jó hírnévvel rendelkeznek, elegendő tudás, készség és tapasztalat birtokában vannak, és elegendő időt fordítanak feladataik ellátására, vagy ha objektív és bizonyítható indokok állnak fenn annak vélelmezésére, hogy a piacműködtető vezetésében javasolt változások veszélyeztetik a megalapozott és megbízható vezetést és a piac integritásának megfelelő figyelembevételét.

A tagállamok biztosítják, hogy a szabályozott piac engedélyezési folyamatában az ezen irányelv szerint már engedélyezett valamely szabályozott piac üzletmenetét és működését ténylegesen irányító személyt vagy személyeket tekintsék úgy, mint aki/akik megfelelnek az (1) bekezdésben megállapított követelményeknek.

(8) A tagállamok előírják a piacműködtetők számára, hogy tájékoztassák az illetékes hatóságot vezető testületük minden egyes tagjának személyazonosságáról és a tagságban bekövetkezett minden változásról, az összes olyan információval együtt, amely szükséges annak megítéléséhez, hogy az adott piacműködtető megfelel-e az (1) – (5) bekezdésnek.

(9) Az ESMA iránymutatást ad ki az alábbiakról:

- a) a vezető testület tagja által feladatainak ellátására fordított elegendő idő fogalma az egyéni körülmények és a piacműködtető tevékenységeinek természete, nagyságrendje és összetettsége fényében;
- b) a vezető testület (2) bekezdés b) pontjában említett megfelelő kollektív tudásának, készségeinek és tapasztalatának fogalma;
- c) a vezető testület tagja (2) bekezdés c) pontjában említett tisztességességének, befolyástól való mentességének és önállóságának fogalma;
- d) a vezető testület tagjainak feladatkörükkel való kezdeti megismertetésére és további képzésére fordított megfelelő humán- és pénzügyi erőforrások fogalma a (3) bekezdésben említettek szerint;
- e) a vezető testület tagjainak egyik kiválasztási kritériumaként figyelembe veendő sokszínűség fogalma, az (5) bekezdésben említettek szerint.

Az iránymutatást az ESMA 2016. január 3-ig közzéteszi.

46. cikk

A szabályozott piac irányítására lényeges befolyást gyakorló személyekkel kapcsolatos követelmények

(1) A tagállamok megkövetelik, hogy az olyan helyzetben lévő személyek, akik közvetve vagy közvetlenül lényeges befolyást gyakorolhatnak a szabályozott piac irányítására, arra alkalmasak legyenek.

(2) A tagállamok előírják, hogy a szabályozott piac működtetője:

- a) tájékoztassa az illetékes hatóságot a szabályozott piac és/vagy a piacműködtető tulajdoni viszonyairól és különösen bármely olyan fél kilétéről és érdekeltségeinek mértékéről, aki olyan helyzetben van, hogy lényeges befolyást gyakorolhat az irányításra, és ezt az információt tegye közzé;
- b) tájékoztassa az illetékes hatóságot mindazon tulajdonjog-átruházásokról, amelyek folytán változás következhet be azok személyében, akik a szabályozott piac működésére lényeges befolyást gyakorolnak, és ezt az információt tegye közzé.

(3) Az illetékes hatóság elutasítja a szabályozott piacot és/vagy piacműködtetőt ellenőrző érdekeltség tekintetében javasolt változásokat, ha objektív és bizonyítható indokok állnak fenn annak vélelmezésére, hogy az veszélyeztetné a szabályozott piac megalapozott és megbízható vezetését.

47. cikk

Szervezeti követelmények

(1) A tagállamok megkövetelik, hogy a szabályozott piac:

- a) rendelkezzen mechanizmusokkal a szabályozott piac, a szabályozott piac tulajdonosai vagy működtetője érdekei és a szabályozott piac stabil működése közötti bármely összeférhetlenség világos azonosítására, és annak a szabályozott piac működésére, tagjaira vagy résztvevőire háruló potenciálisan hátrányos következményeinek kezelésére, különösen, ha az ilyen érdekkonfliktusok akadályozhatják az illetékes hatóság által a szabályozott piacra ruházott feladatok ellátását;
- b) legyen megfelelően felszerelt azon kockázatok kezelésére, amelyeknek ki van téve, hogy megfelelő megállapodásokat és rendszereket hozzon létre a működését veszélyeztető összes lényeges kockázat azonosítására, és hatékony intézkedéseket hozzon az ilyen kockázatok csökkentésére;
- c) rendelkezék szabályokkal a rendszer technikai működésének megalapozott irányítására, hogy megbirkózhasson a rendszerleállás kockázatával, ideértve előre nem látható események hatékony kezelésére vonatkozó megoldásokat is;
- d) rendelkezzen átlátható és beavatkozást kizáró olyan szabályokkal és eljárásokkal, amelyek a tisztességes és rendezett kereskedésről rendelkeznek, és állapítson meg objektív szempontokat a megbízások hatékony végrehajtására;
- e) hatékony mechanizmusokkal segítse elő a rendszereiben végrehajtott ügyletek hatékony és határidőben történő véglegesítését;
- f) az engedélyezés időpontjában és folyamatosan is rendelkezék rendezett működésének elősegítésére kellő pénzügyi forrásokkal, tekintettel a piacon kötött ügyletek jellegére és kiterjedésére, valamint azon kockázatok körére és fokára, amelyeknek ki van téve.

(2) A tagállamok nem engedélyezik a piacműködtetőknek, hogy bármely szabályozott piacon, ahol működnek, saját eszköz terhére hajtsanak végre ügyfélmegbízásokat vagy ügyfélmegbízásokat párosító, saját számlára történő kereskedést folytassanak.

48. cikk

A rendszerek rugalmassága, szüneteltetési mechanizmusok és elektronikus kereskedés

(1) A tagállamok előírják a szabályozott piac számára, hogy hatékony rendszerei, eljárásai és mechanizmusai legyenek annak biztosítására, hogy kereskedési rendszerei rugalmasak legyenek, rendelkezzenek elegendő kapacitással csúcsterhelések esetére a megbízások és az üzenetek volumenét illetően, képesek legyenek a szabályos kereskedést biztosítani jelentős piaci stressz körülményei között, teljesen bevizsgáltak legyenek annak biztosítására, hogy ezeket a feltételeket teljesítik és az üzletmenet folyamatoságára hatékony mechanizmusokkal rendelkeznek, amelyek biztosítják szolgáltatásaik folyamatoságát, amennyiben a kereskedési rendszerekben meghibásodás következne be.

(2) A tagállamok megkövetelik, hogy a szabályozott piacon legyenek érvényben:

- a) írásos megállapodások a szabályozott piacon árjegyzési stratégiát követő összes befektetési vállalattal;
- b) azt biztosító rendszerek, hogy megfelelő számú befektetési vállalkozás vegyen részt ezekben a megállapodásokban, amelyek előírják számukra, hogy versenyképes árakon kötelező érvényű jegyzéseket tegyenek közzé, aminek következtében rendszeresen és előre tervezhetően likviditási kínálatot biztosítanak a piac számára, amennyiben ez a követelmény összhangban áll az adott szabályozott piacon történő kereskedés jellegével és méretével.

(3) A (2) bekezdésben említett írásbeli megállapodás legalább az alábbiakat rögzíti:

- a) a befektetési vállalkozás likviditás biztosítására vonatkozó kötelezettségei, és adott esetben a (2) bekezdés b) pontjában említett rendszerben való részvételből adódó bármely egyéb kötelezettség;
- b) a befektetési vállalkozások számára kedvezményeken keresztül vagy más formában a szabályozott piac által kínált, a likviditás rendszeres és előre tervezhető biztosítására irányuló ösztönzők, és adott esetben a (2) bekezdés b) pontjában említett rendszerben való részvételből következően a befektetési vállalkozást illető bármely jog;

A szabályozott piac nyomon követi és betartatja az ilyen kötelező írásbeli megállapodások követelményeinek befektetési vállalkozások általi teljesítését. A szabályozott piac értesíti az illetékes hatóságot a kötelező írásbeli megállapodás tartalmáról, és az illetékes hatóság kérésére minden további tájékoztatást megad, amely ahhoz szükséges, hogy az illetékes hatóság meggyőződhessen arról, hogy a szabályozott piac teljesíti e bekezdés követelményeit.

(4) A tagállamok előírják a szabályozott piac számára, hogy hatékony rendszerei, eljárásai és mechanizmusai legyenek az olyan megbízások elutasítására, amelyek előre meghatározott volumeneket vagy árküszöbököt meghaladnak, vagy egyértelműen tévesek.

(5) A tagállamok előírják a szabályozott piac számára, hogy képes legyen arra, hogy a kereskedést ideiglenesen leállítsa vagy korlátozza, ha egy pénzügyi eszköznél azon a piacon vagy egy kapcsolódó piacon, rövid időn belül jelentős árváltozás következett be, valamint – kivételes esetekben – képes legyen arra, hogy bármely ügyletet töröljön, megválttasson vagy korrigáljon. A tagállamok előírják a szabályozott piac számára a kereskedés leállítására vonatkozó paraméterek olyan módon történő, megfelelő beállítását, amely figyelembe veszi a különböző eszközosztályok és -alosztályok likviditását, a piaci modellek jellegét és a felhasználók típusait, és elegendő a kereskedés szabályszerűségében bekövetkező jelentős zavarok elkerüléséhez.

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a szabályozott piac a kereskedés leállítására vonatkozó paramétereket és a paraméterekben végrehajtott lényeges változtatásokat következetes és összevethető módon jelentse az illetékes hatóságnak, és az illetékes hatóság jelentse azokat az ESMA-nak. A tagállamok előírják, hogy ha az adott pénzügyi eszköz likviditása tekintetében lényeges szabályozott piac a kereskedést bármely tagállamban leállítja, az adott kereskedési helyszínen rendelkezzen a megfelelő rendszerekkel és eljárásokkal arra, hogy értesítse az illetékes hatóságokat az egész piacra kiterjedő válaszfolyamatok összehangolása és annak eldöntése érdekében, hogy a pénzügyi eszközzel kereskedő más helyszíneken is célszerű-e leállítani a kereskedést mindaddig, amíg az eredeti piacon a kereskedés nem folytatódik.

(6) A tagállamok előírják a szabályozott piac számára, hogy hatékony rendszerei, eljárásai és mechanizmusai legyenek – ideértve a tagok vagy résztvevők arra való felszólítását, hogy végezzék el az algoritmusok megfelelő tesztelését, és biztosítsanak megfelelő környezetet az ilyen tesztelés elvégzésének megkönnyítéséhez – annak biztosítására, hogy az algoritmikus kereskedés rendszerei ne hozhassanak létre rendellenes kereskedési feltételeket a piacon vagy ne járuljanak hozzá ilyenek kialakulásához, továbbá hogy kezelni tudja az ilyen algoritmikus kereskedési rendszerek által ennek ellenére előidézett rendellenes kereskedési feltételeket, ideértve az olyan rendszereket, melyek lehetővé teszik a nem végrehajtott megbízások arányának korlátozását a rendszerbe egy tag vagy résztvevő által bevihető ügyleti megbízásokhoz képest, a megbízások áramlásának lelassítását, ha fennáll a rendszer határkapacitása elérésének kockázata, valamint a piacon végrehajtható legkisebb árlépcső korlátozását és betartatását.

(7) A tagállamok előírják az olyan szabályozott piac számára, amely engedélyezi a közvetlen elektronikus hozzáférést, hogy rendelkezzen hatékony rendszerekkel, eljárásokkal és mechanizmusokkal annak biztosítására, hogy a tagok és a résztvevők csak akkor nyújthassanak ilyen szolgáltatást, ha ezen irányelv szerinti engedélyezett befektetési vállalkozások, vagy a 2013/36/EU irányelv szerint engedélyezett hitelintézetek, hogy megfelelő kritériumokat állapítsanak meg és alkalmazzanak azoknak a személyeknek az alkalmasságát illetően, akiknek ilyen hozzáférést biztosíthatnak, és hogy a

tag vagy résztvevő az ebben az irányelvben foglalt kötelezettségek tekintetében felelősséget vállaljon az ilyen szolgáltatás felhasználásával végrehajtott megbízásokért és kötésekért.

A tagállamok azt is előírják, hogy a szabályozott piac állapítson meg megfelelő standardokat az ilyen hozzáférésekre vonatkozó kockázatellenőrzésekre és kereskedési küszöbértékekre, és képes legyen megkülönböztetni, szükség esetén pedig leállítani a közvetlen elektronikus hozzáférést alkalmazó személy megbízásait vagy kereskedését, elkülönítve a tag vagy résztvevő egyéb megbízásaitól vagy kereskedésétől.

A szabályozott piac mechanizmusokkal rendelkezik arra vonatkozóan, hogy e bekezdés be nem tartása esetén a tag vagy résztvevő által az ügyfél számára biztosított közvetlen elektronikus hozzáférést felfüggeszse vagy beszüntesse.

(8) A tagállamok előírják a szabályozott piac számára, hogy gondoskodnia kell a közös ügyintézési helyről végzett szolgáltatások szabályainak átláthatóságáról, tisztességességéről és megkülönböztetésmentességéről.

(9) A tagállamok előírják a szabályozott piac számára, hogy biztosítania kell díjstruktúráinak átláthatóságát, tisztességességét és megkülönböztetésmentességét – beleértve a végrehajtási díjakat, kiegészítő díjakat és kedvezményeket –, és azt hogy azok ne hassanak ösztönzőleg a megbízások oly módon történő kiadására, módosítására vagy törlésére, amely hozzájárul a rendellenes kereskedési feltételekhez vagy a piaci visszaéléshez. A tagállam előírják a szabályozott piac számára, hogy a megadott kedvezményekért cserébe írjon elő árjegyzési kötelezettséget egyes részvényekre vagy alkalmas részvénycsomagra.

A tagállamok lehetővé teszik a szabályozott piac számára, hogy a törölt megbízásokra vonatkozó díjait a megbízások fenntartásának időtartamához igazítsa, és díjait azokhoz a pénzügyi eszközökhöz igazítsa, amelyekre vonatkoznak.

A tagállamok előírhatják a szabályozott piac számára, hogy a végrehajtott megbízásokhoz képest magasabb díjat számítson fel a későbbiekben törölt megbízások beadásáért, és a rendszer kapacitására nehezedő többletterhelés figyelembevétele érdekében magasabb díjat számítson fel a végrehajtott megbízásokhoz képest nagyszámú törölt megbízást beadó résztvevők, valamint a nagysebességű algoritmikus kereskedési technikát alkalmazók számára.

(10) A tagállamok előírják a szabályozott piac számára, hogy a tagok vagy résztvevők felőli megjelölés útján képes legyen azonosítani az algoritmikus kereskedés keretében létrejött megbízásokat, a megbízások létrehozásához használt különböző algoritmusokat és a megbízásokat kezdeményező személyeket. Ezt az információt kérésre elérhetővé kell tenni az illetékes hatóságok számára.

(11) A tagállamok előírják, hogy a szabályozott piac székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságának kérésére a szabályozott piacnak hozzáférhetővé kell tennie az illetékes hatóság számára az ajánlati könyvvél kapcsolatos adatokat, vagy hozzáférést kell biztosítania az illetékes hatóság számára az ajánlati könyvhöz, hogy a kereskedést figyelemmel tudja kísérni.

(12) Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyek részletesebben meghatározzák a következőket:

- a) a szabályozott piacok kereskedési rendszereinek rugalmasságáról és megfelelő kapacitásáról való gondoskodásra vonatkozó követelmények;
- b) a (6) bekezdésben említett arány meghatározása, olyan tényezők figyelembevételével, mint a nem végrehajtott megbízások végrehajtott megbízásokhoz viszonyított aránya;
- c) ellenőrzési lehetőségek kialakítása a közvetlen elektronikus hozzáférés tekintetében oly módon, hogy a szponzorált hozzáférésre legalább a közvetlen piaci hozzáférésre alkalmazott ellenőrzésekkel egyenértékű ellenőrzések vonatkozzanak;
- d) követelmények annak biztosítására, hogy a közös ügyintézési helyről végzett szolgáltatások szabályai és a díjstruktúrái tisztességesek és megkülönböztetésmentesek legyenek, és a díjstruktúrák ne hassanak ösztönzőleg a rendellenes kereskedési feltételek létrejöttére vagy piaci visszaélésre nézve;

- e) annak meghatározása, hogy egy szabályozott piac mikor minősül lényegesnek az adott eszköz likviditása tekintetében;
- f) követelmények annak biztosítására, hogy az árjegyzési rendszerek tisztességesek és megkülönböztetésmentesek legyenek, és azon minimális árjegyzési kötelezettségek megállapítása, amelyeket a szabályozott piacoknak az árjegyzési rendszerek kidolgozása során biztosítaniuk kell, valamint azon feltételek rögzítése, amelyek fennállása esetén az árjegyzési rendszer bevezetésének követelménye nem ésszerű, figyelembe véve az adott szabályozott piacon folyó kereskedés jellegét és méretét, ideértve azt is, hogy a szabályozott piac lehetővé teszi-e vagy engedélyezi-e a rendszerein keresztüli algoritmikus kereskedést;
- g) az algoritmusok megfelelő tesztelésének biztosítására vonatkozó követelmények annak érdekében, hogy az algoritmikus kereskedési rendszerek – ideértve a nagysebességű algoritmikus kereskedési rendszereket – ne hozhassanak létre rendellenes kereskedési feltételeket a piacon vagy ne járuljanak hozzá ilyenek kialakulásához.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(13) Az ESMA 2016. január 3-ig iránymutatást dolgoz ki a kereskedés (5) bekezdés szerinti leállításának megfelelő kiszámítására vonatkozóan, figyelembe véve az (5) bekezdésben említett tényezőket.

49. cikk

Árlépközök

(1) A tagállamok előírják a szabályozott piacok számára, hogy fogadjanak el árlépköz-rendszereket a részvények, letéti igazolások, tőzsdei kereskedésben részt vevő alapok, certifikátok és más, hasonló pénzügyi instrumentumok vonatkozásában, valamint minden egyéb olyan pénzügyi instrumentum vonatkozásában, melyekre a (4) bekezdés értelmében szabályozástechnikai standardot dolgoztak ki.

(2) Az (1) bekezdésben említett árlépköz-rendszerekre a következőket kell alkalmazni:

a) azokat úgy kell kalibrálni, hogy azok tükrözzék a pénzügyi instrumentum likviditási profilját a különböző piacokon és az adott és kért ajánlatok átlagos spread-jét, figyelembe véve az ésszerűen stabil árak lehetővé tételének kívánatosságát, a spread további szűkülésének indokolatlan korlátozása nélkül;

b) az árlépközöket az egyes pénzügyi eszközöknek megfelelően kell meghatározni.

(3) Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyben a (2) bekezdésben említett tényezőkkel és a pénzügyi eszközök instrumentumok árával, árkülönbözeteivel (spread) és likviditásuk mélységével összhangban meghatározza a minimális árlépközöket vagy az árlépköz-rendszereket a részvények, letéti igazolások, tőzsdei kereskedésben részt vevő alapok, certifikátok és más, hasonló pénzügyi eszközök vonatkozásában, amennyiben ez a piacok rendes működésének biztosítása érdekében szükséges.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardok tervezetét 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardok tervezetének az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelő elfogadására.

(4) Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyben a (2) bekezdésben említett tényezőkkel és az instrumentumok árával, árkülönbözeteivel (spread) és likviditásuk mélységével összhangban meghatározza a minimális árlépésközöket vagy az árlépésköz-rendszereket a (3) bekezdésben említettektől eltérő egyedi pénzügyi eszközök vonatkozásában, amennyiben ez a piacok rendes működésének biztosítása érdekében szükséges.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2016. január 3-ig nyújtja be a Bizottságnak.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardok tervezetének az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelő elfogadására.

50. cikk

Az üzleti órák összehangolása

(1) A tagállamok előírják, hogy a kereskedési helyszínek és azok tagjai vagy résztvevői hangolják össze valamennyi jelentendő esemény dátumának és idejének rögzítésére alkalmazott üzleti óráikat.

(2) Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyben meghatározza, hogy a nemzetközi szabványoknak megfelelően az órákat milyen mértékben kell összehangolni.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardok tervezetét 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardok tervezetének az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelő elfogadására.

51. cikk

Pénzügyi eszközök bevezetése a kereskedésbe

(1) A tagállamok előírják, hogy a szabályozott piacok világos és átlátható szabályokkal rendelkezzenek a pénzügyi eszközök kereskedésbe történő bevezetésére.

Az ilyen szabályok biztosítják, hogy a szabályozott piacra bevezetett bármely pénzügyi eszközzel lehessen tisztességes, rendezett és hatékony módon kereskedni, illetve az átruházható értékpapírok esetén azok szabadon forgathatók legyenek.

(2) Származtatott eszközök esetén az (1) bekezdésben említett szabályok különösen azt biztosítják, hogy a származtatott ügylet kialakítása tegye lehetővé annak rendezett árazását és a hatékony kiegyenlítési feltételek meglétét.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben megállapított kötelezettségeken felül a tagállamok megkövetelik, hogy a szabályozott piac hozzon létre és tartson fenn hatékony mechanizmusokat annak igazolására, hogy a szabályozott piacra bevezetett átruházható értékpapírok kibocsátói teljesítik az uniós jog szerinti kötelezettségeiket az induló, a folyamatos, illetve az eseti közzétételi kötelezettségek tekintetében.

A tagállamok biztosítják, hogy a szabályozott piac hozzon létre mechanizmusokat, amelyek elősegítik, hogy tagjaik vagy résztvevőik hozzáférhessenek az uniós jog alapján közzétett információkhoz.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a szabályozott piacok hozzák létre a szükséges mechanizmusokat az általuk kereskedésre engedélyezett pénzügyi eszközök bevezetési követelményeknek való megfeleléségre rendszeres felülvizsgálatára.

(5) A valamely szabályozott piacra bevezetett átruházható értékpapírt utóbb más szabályozott piacokra is be lehet vezetni, akár a kibocsátó jóváhagyása nélkül is, a 2003/71/EK irányelv vonatkozó rendelkezéseivel összhangban. A kibocsátót a szabályozott piac tájékoztatja arról a tényről, hogy értékpapírjaival az adott szabályozott piacon kereskednek. A kibocsátót nem lehet kötelezni arra, hogy a (3) bekezdés alapján megkövetelt információkat közvetlenül adja meg bármely olyan szabályozott piac számára, amely a kibocsátó értékpapírjait a kibocsátó hozzájárulása nélkül vezette be.

(6) Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyek:

- a) meghatározzák a pénzügyi eszközök különböző osztályainak azon jellemzőit, amelyeket a szabályozott piacnak figyelembe kell vennie annak értékelésekor, hogy a pénzügyi eszközt az (1) bekezdés második albekezdésében megállapított feltételeknek megfelelő módon bocsátották-e ki a működése szerinti különböző piaci szegmensekben történő kereskedésre történő bevezetés céljából;
- b) tisztázzák azon mechanizmusokat, amelyeket a szabályozott piacnak be kell vezetnie ahhoz, hogy úgy tekintsék, eleget tett annak igazolására kötelezettségének, hogy az átruházható értékpapír kibocsátója teljesíti az európai uniós jog szerinti kötelezettségeit az induló, a folyamatos és az eseti közzétételi kötelezettségek tekintetében;
- c) tisztázzák azokat a mechanizmusokat, amelyeket a szabályozott piacnak létre kell hoznia a (3) bekezdés alapján annak érdekében, hogy segítse tagjait és résztvevőit az uniós jog által megállapított feltételek szerint közzétett információhoz való hozzáférésben.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottságra hatáskört ruháznak az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

52. cikk

A pénzügyi eszközök kereskedésének felfüggesztése és beszüntetése szabályozott piacon

(1) A 69. cikk (2) bekezdése szerinti illetékes hatóság azon jogának sérelme nélkül, hogy megkövetelheti valamely pénzügyi eszköz kereskedésének felfüggesztését vagy beszüntetését, a piacműködtető felfüggesztheti vagy beszüntetheti a szabályozott piac szabályainak már meg nem felelő pénzügyi eszköz kereskedését kivéve, ha az ilyen felfüggesztés vagy beszüntetés várhatóan súlyosan károsítaná a befektetők érdekeit vagy a piac rendezett működését.

(2) A tagállamok előírják, hogy az a piacműködtető, amely valamely pénzügyi eszköz kereskedését felfüggeszti vagy beszünteti, függesse fel vagy szüntesse be az adott pénzügyi eszközhöz kapcsolódó vagy azon mint alapterméken alapuló, az I. melléklet C. szakaszának 4–10. pontjában említett származtatott eszközök kereskedését is, és szükség esetén támogassa az alapul szolgáló pénzügyi eszköz felfüggesztésére vagy beszüntetésére vonatkozó célkitűzést. A piacműködtető közzéteszi a pénzügyi eszköz vagy bármely kapcsolódó származtatott eszköz felfüggesztésére vagy beszüntetésére vonatkozó döntését, és arról tájékoztatja az illetékes hatóságát.

Azon illetékes hatóságnak, amelynek joghatósága alatt a kereskedés felfüggesztését vagy beszüntetését kezdeményezték, elő kell írnia, hogy a joghatósága alá tartozó azon egyéb szabályozott piacok, MTF-ek, OTF-ek és rendszeres internalizálók, amelyek ugyanezzel a pénzügyi eszközzel vagy az ahhoz kapcsolódó vagy azon mint alapterméken alapuló, az ezen irányelv I. melléklete C. szakaszának 4–10. pontjában említett származtatott eszközökkel kereskednek, szintén felfüggesztek vagy beszüntessék az adott pénzügyi eszköz vagy származtatott eszközök kereskedését, amennyiben a felfüggesztésre vagy beszüntetésre piaci visszaélés gyanúja, nyilvános vételi ajánlat, illetve az 596/2014/EU rendelet 7. és 17. cikkét megsértő kibocsátóval vagy pénzügyi eszközzel kapcsolatos bennfentes információk közzétételének elmaradása miatt került sor, kivéve, ha a felfüggesztés vagy beszüntetés jelentősen sértené a befektetők érdekeit vagy a piac szabályos működését.

Minden egyes értesített illetékes hatóságnak értesítenie kell határozatáról az ESMA-t és a többi illetékes hatóságot, amelyhez magyarázatot is kell fűznie abban az esetben, ha határozatával nem felfüggesztette fel vagy szüntette be a pénzügyi eszközzel vagy az ahhoz kapcsolódó vagy azon mint alapterméken alapuló, az I. melléklet C. szakaszának 4–10. pontjában említett származtatott eszközökkel való kereskedést.

Az illetékes hatóságnak haladéktalanul közzé kell tennie az ilyen határozatokat, és értesítenie kell azokról az ESMA-t és a többi tagállam illetékes hatóságait.

A többi tagállam értesített illetékes hatóságainak elő kell írniuk, hogy a joghatóságuk alá tartozó azon szabályozott piacok, egyéb MTF-ek, OTF-ek és rendszeres internalizálók, amelyek ugyanezzel a pénzügyi eszközzel vagy az ahhoz kapcsolódó vagy azon mint alapterméken alapuló, az ezen irányelv I. melléklete C. szakaszának 4–10. pontjában említett származtatott eszközökkel kereskednek, szintén felfüggeszték vagy beszüntessék az adott pénzügyi eszköz vagy származtatott eszközök kereskedését, amennyiben a felfüggesztésre vagy beszüntetésre piaci visszaélés gyanúja, nyilvános vételi ajánlat, illetve az 596/2014/EU rendelet 7. és 17. cikkét megsértő kibocsátóval vagy pénzügyi eszközzel kapcsolatos bennfentes információk közzétételének elmaradása miatt került sor, kivéve, ha a felfüggesztés vagy beszüntetés jelentősen sértené a befektetők érdekeit vagy a piac szabályos működését.

Ez a bekezdés alkalmazandó abban az esetben is, ha a pénzügyi eszközzel, vagy az ahhoz kapcsolódó vagy azon mint alapterméken alapuló, az I. melléklet C. szakaszának 4–10. pontjában említett származtatott eszközökkel való kereskedés felfüggesztését visszavonták.

Az ebben a bekezdésben foglalt értesítési eljárást kell alkalmazni abban az esetben is, ha az illetékes hatóság a 69. cikk (2) bekezdésének m) és n) pontja alapján hozta meg a pénzügyi eszközzel vagy az ahhoz kapcsolódó vagy azon mint alapterméken alapuló, ezen irányelv I. melléklete C. szakaszának 4–10. pontjában említett származtatott eszközökkel való kereskedés felfüggesztéséről vagy beszüntetéséről szóló határozatot.

Az ilyen származtatott eszközök felfüggesztésére vagy beszüntetésére vonatkozó kötelezettség arányos alkalmazásának biztosítása érdekében az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyek részletesebben meghatározzák, hogy a felfüggesztett vagy beszüntetett pénzügyi eszközhöz kapcsolódó vagy azon mint alapterméken alapuló származtatott eszköz és az eredeti pénzügyi eszköz közötti kapcsolat mely esetekben teszi szükségessé a származtatott eszköz felfüggesztését vagy beszüntetését az alapul szolgáló pénzügyi eszköz felfüggesztésére vagy beszüntetésére vonatkozó célkitűzés megvalósítása érdekében.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardok tervezetét 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardok tervezetének az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelő elfogadására.

(3) Az ESMA kidolgozza azokat a végrehajtás-technikai standardtervezeteket, amelyek meghatározzák a (2) bekezdésben említett tájékoztatás és a közzététel formáját és időpontját.

Az ESMA az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2016. január 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottságra hatáskört kell ruházni az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap, hogy a 89. cikk szerint felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, melyekben felsorolja azokat a helyzeteket, amelyek az (1) és (2) bekezdés értelmében jelentősen sértik a befektetők érdekeit és a piac megfelelő működését.

53. cikk

Hozzáférés a szabályozott piacokhoz

(1) A tagállamok előírják, hogy a szabályozott piacok átlátható és megkülönböztetésmentes, objektív kritériumokon alapuló szabályokat hozzanak létre, hajtsanak végre és tartsanak fenn a szabályozott piachoz való hozzáférés vagy az ilyen piacon való tagság tekintetében.

(2) Az (1) bekezdésben említett szabályok határozzák meg a tagok vagy résztvevők következőkből eredő kötelezettségeit:

- a) a szabályozott piac alapító okirata és igazgatása;
- b) a piacon végzett ügyletekre vonatkozó szabályok;
- c) a piacon működő befektetési vállalkozások, illetve hitelintézetek alkalmazottaira vonatkozó szakmai előírások;
- d) a nem befektetési vállalkozási és hitelintézeti tagokra vagy résztvevőkre a (3) bekezdés alapján megállapított feltételek;
- e) a szabályozott piacon kötött ügyletek elszámolásának és kiegyenlítésének szabályai és eljárásai.

(3) A szabályozott piac befogadhat tagként vagy résztvevőként befektetési vállalkozásokat, a 2013/36/EU irányelv alapján engedélyezett hitelintézeteket, valamint más személyeket, akik:

- a) kellően jó hírnévvel rendelkeznek;
- b) kellő szintű kereskedési képességgel, alkalmassággal és tapasztalattal rendelkeznek;
- c) adott esetben kielégítő szervezeti megoldásokkal rendelkeznek;
- d) az általuk betölteni kívánt szerephez elegendő erőforrással rendelkeznek, figyelembe véve azokat a különféle pénzügyi mechanizmusokat, amelyeket a szabályozott piac adott esetben létrehozott az ügyletek megfelelő kiegyenlítésének szavatolására.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a szabályozott piacon megkötött ügyletekre a tagok és a résztvevők ne legyenek kötelesek egymással szemben alkalmazni a 24., a 25., a 27. és a 28. cikkben meghatározott kötelezettségeket. A szabályozott piac tagjainak, illetve résztvevőinek azonban alkalmazniuk kell a 24., a 25., a 27. és a 28. cikkben előírt kötelezettségeket ügyfeleik vonatkozásában, amikor a szabályozott piacon ügyfeleik nevében járnak el, megbízásaikat végrehajtják.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a szabályozott piac hozzáférésre, tagságra és részvételre vonatkozó szabályai rendelkezzenek a befektetési vállalkozások és hitelintézetek közvetlen vagy távoli részvételéről.

(6) A tagállamok további jogszabályi vagy közigazgatási előírások nélkül lehetővé teszik a többi tagállam szabályozott piaca számára, hogy megfelelő mechanizmusokat biztosítsanak területükön annak érdekében, hogy elősegíthessék a területükön letelepedett távoli tagok vagy résztvevők hozzáférését az ilyen piacokhoz, valamint az ott történő kereskedést.

A szabályozott piac tájékoztatja a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságát arról a tagállamról, amelyben ilyen mechanizmusokat kívánnak fenntartani. A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága egy hónapon belül továbbítja ezt az információt azon tagállamnak, amelyben a szabályozott piac ilyen mechanizmusokat kíván biztosítani. Az 1095/2010/EU rendelet 35. cikkében megállapított eljárásnak és feltételeknek megfelelően az ESMA hozzáférést kérhet ezekhez az információkhoz.

A szabályozott piac székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságának a fogadó tagállam illetékes hatóságának kérésére indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatást kell adnia a szabályozott piac adott tagállamban letelepedett tagjainak vagy résztvevőinek a kilétéről.

(7) A tagállamok előírják, hogy a piacműködtető rendszeresen küldje meg a szabályozott piac tagjainak vagy résztvevőinek jegyzékét a szabályozott piac illetékes hatósága számára.

54. cikk

A szabályozott piac szabályai és más jogszabályi kötelezettségek teljesítésének figyelemmel kísérése

(1) A tagállamok előírják, hogy a szabályozott piacok hatékony mechanizmusokat és eljárásokat hozzanak létre és tartsanak fenn – a szükséges forrásokat is ideértve – annak rendszeres figyelemmel kísérésére, hogy a szabályait tagjaik, illetve résztvevőik betartják. A szabályozott piacoknak figyelemmel kell kísérniük a tagjaik vagy résztvevőik által a rendszereik keretében elküldött megbízásokat és törléseket, illetve az általuk végrehajtott ügyleteket annak érdekében, hogy azonosítsák e szabályok megsértését, a szabálytalan kereskedési feltételeket, az 596/2014/EU rendelet által tiltott magatartásra utaló magatartást vagy a rendszer zavarait valamely pénzügyi eszközzel kapcsolatban.

(2) A tagállamok előírják, hogy a szabályozott piacok működtetői haladéktalanul értesítsék illetékes hatóságukat, amennyiben a szabályaik jelentős megsértését, szabálytalan kereskedési feltételeket, az 596/2014/EU rendelet által tiltott magatartásra utaló magatartást vagy zavart tapasztalnak a rendszerben valamely pénzügyi eszközzel kapcsolatban.

A szabályozott piacok illetékes hatóságainak az ESMA és a többi tagállam illetékes hatósága rendelkezésére kell bocsátaniuk az első albekezdésben említett információt.

Az 596/2014/EU rendelet által tiltott magatartásra utaló magatartást illetően, az illetékes hatóságnak – mielőtt értesítené a többi tagállam illetékes hatóságait és az ESMA-t – meg kell győződnie arról, hogy valóban ilyen magatartásra kerül-e vagy került-e sor.

(3) A tagállamok azt is előírják a piacműködtetők számára, hogy indokolatlan késedelem nélkül juttassák el a vonatkozó információkat a szabályozott piacon elkövetett piaci visszaélésekkel kapcsolatos vizsgálat és vádemelés tekintetében illetékes hatósághoz, és nyújtsanak teljes körű támogatást e hatóságnak a szabályozott piac rendszerein keresztül vagy rendszereiben előforduló piaci visszaélésekkel kapcsolatos vizsgálatához és vádemeléshez.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 89. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az e cikk (2) bekezdésében említett tájékoztatási kötelezettséget eredményező körülmények meghatározása céljából.

55. cikk

A központi szerződő félre, illetve az elszámolási és kiegyenlítési megállapodásokra vonatkozó rendelkezések

(1) A 648/2012/EU rendelet III., IV. és V. címének sérelme nélkül a tagállamok nem akadályozhatják meg a szabályozott piacokat abban, hogy megfelelő megállapodásokat kössenek egy másik tagállam központi szerződő felével vagy elszámolóházával és kiegyenlítési rendszerével abból a célból, hogy rendszereikben a piaci résztvevők által végrehajtott összes vagy néhány ügylet elszámolását és/vagy kiegyenlítését biztosítsák.

(2) A 648/2012/EU rendelet III., IV. és V. címének sérelme nélkül a szabályozott piac illetékes hatósága nem élhet ellenvetéssel egy másik tagállamban lévő központi szerződő fél, elszámolóház és/vagy kiegyenlítési rendszer használata miatt, kivéve, ha ez bizonyíthatóan szükséges az adott szabályozott piac rendezett működésének fenntartásához, figyelembe véve az ezen irányelv 37. cikke (2) bekezdésében a kiegyenlítési rendszerekre megállapított feltételeket.

Az illetékes hatóság a sürgős ellenőrzés elkerülése érdekében figyelembe veszi a központi bankok mint az elszámolási és kiegyenlítési rendszerek felügyeleti szervei, illetve az ilyen rendszerekkel kapcsolatban hatáskörrel rendelkező más felügyeleti hatóságok által az elszámolási és kiegyenlítési rendszer tekintetében már ellátott felügyeletet.

56. cikk

A szabályozott piacok jegyzéke

Minden tagállam létrehozza azon szabályozott piacok jegyzékét, amelyek vonatkozásában ez a tagállam a székhely szerinti tagállam, és továbbítja a jegyzéket a többi tagállamnak és az ESMA-nak. Hasonlóképpen tájékoztatást kell adni a jegyzékben bekövetkező valamennyi változásról. Az ESMA saját honlapján közzéteszi és naprakész állapotban tartja a szabályozott piacok összesített jegyzékét. E jegyzéknek tartalmaznia kell azt az ESMA által az ezen irányelv 65. cikke (6) bekezdésével összhangban létrehozott egyedi kódot, amely a 65. cikk (1) bekezdésének g) pontjával és (2) bekezdésének g) pontjával, valamint a 600/2014/EU rendelet 6., 10. és 26. cikkével összhangban készülő jelentésekben a szabályozott piacok azonosítására szolgál.

IV. CÍM

POZÍCIÓLIMITEK ÉS POZÍCIÓKEZELÉSI KONTROLLMECHANIZMUS AZ ÁRUALAPÚ SZÁRMAZTATOTT TERMÉKEKRE VONATKOZÓAN, VALAMINT JELENTÉSTÉTEL

57. cikk

Pozíciólimitek és pozíciókezelési kontrollmechanizmus az árualapú származtatott termékekre vonatkozóan

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok az ESMA által meghatározott számítási módszertannal összhangban pozíciólimiteket állapítsanak meg és alkalmazzanak az árualapú, kereskedelmi helyszíneken kereskedett származtatott termékekre és a gazdaságilag egyenértékű, tőzsdén kívüli ügyletekre vonatkozóan egy adott személy által bármely időpontban tartható pozíció nagysága tekintetében. A limiteket az egy személy által tartott és a nevében összesített csoportszinten tartott valamennyi pozíció alapján kell meghatározni a következők érdekében:

- a) piaci visszaélés megelőzése, vagy;
- b) a szabályszerű árazási és kiegyenlítési feltételek támogatása, ideértve a piactorzító pozíciók megelőzését is, továbbá különösen a teljesítési hónapban a származtatott termékek árai és az alapul szolgáló áruk azonnali árai közötti konvergencia biztosítása, nem sértve az alapul szolgáló áru piacán az árfeltárást.

A pozíciólimitek nem alkalmazandók az olyan, nem pénzügyi szervezet által vagy annak nevében tartott pozíciókra, amelyekről objektíven mérhető adatok alapján megállapítható, hogy csökkentik e nem pénzügyi szervezet kereskedelmi tevékenységéhez közvetlenül kapcsolódó kockázatokat.

(2) A pozíciólimiteknek világos mennyiségi küszöbértékeket kell meghatározniuk az árualapú származtatott ügyletben egy személy által tartható pozíció nagyságára vonatkozóan.

(3) Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki azon számítás módszertanának meghatározása érdekében, amelyeket az illetékes hatóságoknak alkalmazniuk kell a havi azonnali pozíciólimitek és az egyéb, természetben és készpénzben kiegyenlített, árualapú származtatott termékekre vonatkozó, az érintett származtatott termék jellemzőin alapuló havi pozíciólimitek megállapítására. A számítási módszertant legalább az alábbi elemek figyelembevételével kell meghatározni:

- a) az árualapú származtatott ügyletek lejárata;
- b) az alapul szolgáló áruból leszállítandó mennyiség;
- c) a szerződésben foglalt összes nyitott pozíció és az alapul szolgáló ugyanazon árut tartalmazó pénzügyi eszközben foglalt összes nyitott pozíció;
- d) a releváns piacokon tapasztalható volatilitás, ideértve a behelyettesítő származtatott termékeket és az alapjukul szolgáló áruk piacait is;
- e) a piaci szereplők száma és nagysága;

- f) az alapul szolgáló áru piac jellemzői, beleértve a termelés, a fogyasztás és a piacra szállítás jellemző módjait;
- g) új szerződések létrejötte.

Az ESMA figyelembe veszi a befektetési vállalkozások vagy kereskedési helyszínt működtető piacműködtetők és egyéb joghatóságok pozíciólimitekkal kapcsolatos tapasztalatait.

Az ESMA az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(4) Az illetékes hatóságok a kereskedési helyszíneken kereskedett valamennyi áru alapú származtatott termékre vonatkozó egyes szerződések tekintetében az ESMA által a (3) bekezdéssel összhangban meghatározott számítási módszertan alapján limiteket határoznak meg. E pozíciólimit magában foglalja a gazdaságilag egyenértékű, tőzsdén kívüli származtatott ügyleteket is.

Amennyiben az alapul szolgáló áruból leszállítandó mennyiségben vagy a nyitott pozícióban jelentős változás áll be, vagy a piacon egyéb jelentős változás következik be, az illetékes hatóságok az alapul szolgáló leszállítandó árunak és a nyitott pozíciónak az adott illetékes hatóság általi meghatározása alapján felülvizsgálják a pozíciólimiteket, és a pozíciólimitet az ESMA által kidolgozott számítási módszertannal összhangban visszaállítják.

(5) Az illetékes hatóságok tájékoztatják az ESMA-t azokról a konkrét pozíciólimitekről, amelyeket az ESMA által a (3) bekezdés szerint meghatározott számítási módszertannal összhangban be kívánnak vezetni. Az ESMA az értesítés kézhezvételétől számított két hónapon belül megküldi véleményét az adott illetékes hatóságnak, és értékeli a pozíciólimitek összeegyeztethetőségét az (1) bekezdésben megállapított célokkal és az ESMA által a (3) bekezdés értelmében megállapított számítási módszertannal. Az ESMA véleményét közzéteszi a honlapján. A szóban forgó illetékes hatóságnak az ESMA véleményével összhangban módosítania kell a pozíciólimiteket, vagy indokolással kell szolgálnia az ESMA számára arról, hogy a módosítást miért nem tartja szükségesnek. Amikor egy illetékes hatóság olyan limiteket ír elő, amelyek ellentétesek az ESMA véleményével, weboldalán haladéktalanul közzétesz egy közleményt, amelyben teljes mértékben kifejti annak indokait, hogy miért így járt el.

Amennyiben az ESMA megállapítja, hogy valamely pozíciólimit nem áll összhangban a (3) bekezdés szerinti számítási módszertannal, az 1095/2010/EU rendelet 17. cikke szerinti hatáskörével összhangban intézkedéseket tesz.

(6) Amennyiben ugyanazon áru alapú származtatott terméket több joghatóság kereskedési helyszínein jelentős nagyságrendben forgalmaznak, azon kereskedési helyszín illetékes hatósága, ahol a legnagyobb mértékű forgalom bonyolódik (a központi illetékes hatóság), egységes pozíciólimitet állapít meg, amelyet az adott szerződés esetében minden kereskedelemre alkalmazni kell. A központi illetékes hatóság az alkalmazandó egységes pozíciólimitről és ezen egységes pozíciólimitek esetleges felülvizsgálatáról konzultációt folytat a többi olyan kereskedési helyszínnel, ahol e származtatott terméket jelentős nagyságrendben forgalmazzák. Amennyiben az illetékes hatóságok nem jutnak megegyezésre, írásban teljes körűen és részletesen kifejtik azon indokokat, amelyek alapján úgy ítélik meg, hogy az (1) bekezdésben meghatározott előírások nem teljesülnek. Az illetékes hatóságok közötti nézeteltérés esetén az ESMA az illetékes hatóságok közötti minden vitát az 1095/2010/EU rendelet 19. cikke szerinti hatáskörében rendez.

Azon kereskedési helyszínek illetékes hatóságai, amelyek ugyanazon áru alapú származtatott terméket forgalmazzák, illetve az adott áru alapú származtatott termék pozícióbirtokosainak illetékes hatóságai együttműködési megállapodásokat kötnek, többek között a vonatkozó adatok egymással való megosztásáról, az egységes pozíciólimit nyomom követésének és érvényesítésének lehetővé tétele érdekében.

(7) Az ESMA évente legalább egyszer ellenőrzi, hogy az illetékes hatóságok milyen módon hajtották végre az ESMA által a (3) bekezdés szerint kidolgozott számítási módszertannal összhangban megállapított pozíciólimiteket. Ennek során az ESMA biztosítja, hogy a (6) bekezdéssel összhangban ugyanarra a szerződésre ténylegesen az egységes pozíciólimitet alkalmazzák attól függetlenül, hogy hol kereskednek vele.

(8) A tagállamok biztosítják, hogy az olyan kereskedési helyszínt működtető befektetési vállalkozások vagy piacműködtetők, amelyen árualapú származtatott ügyleteket bonyolítanak le, pozíciókezelési kontrollmechanizmust alkalmazzanak. A pozíciókezelési kontrollmechanizmusok keretében a kereskedési helyszínek legalább az alábbiakra vonatkozó hatáskörrel kell rendelkeznie:

- a) a személyek nyitott pozícióinak nyomon követése;
- b) hozzáférés a személyektől származó mindazon információkhoz – így többek között minden vonatkozó dokumentumhoz is –, amelyek a vállalt pozíció vagy kitétség nagyságára és rendeltetésére, továbbá a tényleges tulajdonosokra, bármely együttes fellépéssel kapcsolatos megegyezésre, valamint az alapul szolgáló eszközök piacán meglévő bármely kapcsolódó eszközre vagy kötelezettségre vonatkozó információkhoz;
- c) egy adott személy kötelezése arra, hogy – a konkrét esettől függően ideiglenesen vagy tartósan – lezárja vagy csökkentse pozícióját, illetőleg a megfelelő intézkedés egyoldalú megtétele a lezárás vagy a csökkentés biztosítása érdekében, amennyiben a kérdéses személy nem tesz eleget a felszólításnak; valamint
- d) adott esetben az érintett személy kötelezése arra, hogy megállapodás szerinti áron és mértékben ideiglenesen, a jelentős vagy domináns pozíciójából fakadó hatások mérséklésének kifejezett szándékával irányítson vissza likviditást a piacra.

(9) A pozíciólimiteknél és a pozíciókezelési kontrollmechanizmusoknak átláthatónak és megkülönböztetésmentesnek kell lenniük, meghatározva, hogy hogyan alkalmazandóak az érintett személyekre, valamint figyelembe véve a piaci szereplők jellegét és összetételét és azt, hogy hogyan használják a kereskedésbe bevont ügyleteket.

(10) A kereskedési helyszínt működtető befektetési vállalkozásoknak vagy piacműködtetőknek részletesen tájékoztatniuk kell az illetékes hatóságot a pozíciókezelési kontrollmechanizmusokról.

Az illetékes hatóságnak ugyanezeket az információkat, valamint az általa megállapított pozíciólimitek adatait az ESMA tudomására kell hoznia, amely a weboldalán közzétesz és fenntart egy adatbázist a pozíciólimitek és a pozíciókezelési kontrollmechanizmusok összefoglalóival együtt.

(11) Az (1) bekezdés szerinti pozíciólimiteket az illetékes hatóságok a 69. cikk (2) bekezdésének p) pontja alapján írják elő.

(12) Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyek meghatározzák:

- a) az annak meghatározására vonatkozó kritériumokat és módszereket, hogy valamely pozíció a kereskedelmi tevékenységekkel kapcsolatos kockázatokat közvetlenül csökkentőnek minősül-e;
- b) az annak meghatározásához szükséges módszereket, hogy az egy személy által tartott pozíciókat mikor kell a csoporton belül összesíteni;
- c) az annak meghatározásához szükséges kritériumokat, hogy valamely ügylet az (1) bekezdésben említett, kereskedési helyszínen kereskedett szerződéssel gazdaságilag egyenértékű tőzsdén kívüli ügylet-e, amely meghatározás lehetővé teszi az egyenértékű tőzsdén kívüli ügyletekre vonatkozó pozíciók 58. cikk (2) bekezdése szerinti bejelentését az illetékes hatóság részére;

- d) annak meghatározását, hogy az e cikk (6) bekezdése szerint mi minősül ugyanazon árualapú származtatott terméknek és jelentős nagyságrendnek;
- e) a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek és az értékesítési helyen kereskedett árualapú származtatott termékek pozíciói összesítésének és nettósításának módszertana a nettó pozíció megállapításához a limiteknek való megfelelés értékelése céljából. E módszertanoknak rögzíteniük kell az annak meghatározásához szükséges kritériumokat, hogy mely pozíciók nettósíthatók egymással szemben, és nem tehetik lehetővé az e cikk (1) bekezdésében megjelölt célokkal ellentétes pozíciók kiépítését;
- f) az arra vonatkozó eljárás, hogy a személyek milyen módon kérhetik az e cikk (1) bekezdésének második albekezdése szerinti mentességet, és az illetékes hatóság milyen módon hagyja jóvá e kérelmeket;
- g) az annak meghatározásához szükséges számítási módszer, hogy egy adott árualapú származtatott terméket mely kereskedési helyszínen forgalmazzanak a legnagyobb nagyságrendben, illetve hogy az e cikk (6) bekezdése szerint mi minősül jelentős nagyságrendnek.

Az ESMA az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelő elfogadására.

(13) Az illetékes hatóságok nem állapíthatnak meg az (1) bekezdés alapján meghatározottnál korlátozóbb limiteket, kivéve azokat a kivételes eseteket, amikor azok objektív módon indokoltak és arányosan, figyelembe véve a konkrét piac likviditását és az adott piac szabályszerű működését. Az illetékes hatóságoknak közzé kell tenniük a honlapjukon a bevezetendő korlátozóbb pozíciólimitek adatait, amelyek a honlapon való közzétételüktől számított legfeljebb hat hónapos kezdeti időszakra érvényesek. A korlátozóbb pozíciólimitek további, legfeljebb hat hónapos időszakokra meghosszabbíthatók, amennyiben a korlátozás indokai továbbra is fennállnak. Amennyiben a hathónapos időszak leteltét követően nem kerülnek meghosszabbításra, automatikusan hatályukat veszítik.

Az illetékes hatóságoknak értesíteniük kell az ESMA-t, ha szigorúbb pozíciólimitek bevezetéséről döntenek. Az értesítésben a korlátozóbb pozíciólimiteket indokolni kell. Az ESMA 24 órán belül véleményt ad ki arról, hogy a korlátozóbb pozíciólimiteket szükségesnek tartja-e a kivételes eset kezeléséhez. A véleményt az ESMA weboldalán közzéteszik.

Amikor valamely illetékes hatóság olyan limiteket ír elő, amelyek ellentétesek az ESMA véleményével, weboldalán haladéktalanul közzétesz egy közleményt, amelyben teljes mértékben kifejti annak indokait, hogy miért így járt el.

(14) A tagállamok előírják, hogy az illetékes hatóságok az e cikknek megfelelően meghatározott pozíciólimitek túllépése esetén élhessenek az ezen irányelv szerinti szankcionálási hatáskörükkel az alábbiak tekintetében:

- a) a területén vagy külföldön található vagy működő személyek által tartott azon pozíciók, amelyek túllépik azokat az árualapú származtatott ügyletekre vonatkozó limiteket, amelyeket az illetékes hatóság állapított meg a területén található vagy működő kereskedési helyszíneken kereskedett szerződések vagy az azokkal gazdaságilag egyenértékű, tőzsdén kívüli származtatott ügyletek tekintetében;
- b) a területén található vagy működő személyek által tartott azon pozíciók, amelyek túllépik az árualapú származtatott ügyletekre vonatkozóan más tagállamokban illetékes hatóságok által megállapított limiteket.

58. cikk

Pozíciók jelentése a pozíciók birtokosainak kategóriái szerint

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az olyan kereskedési helyszínt működtető befektetési vállalkozások vagy piacműködtetők, amelyek az árualapú származtatott ügyletekkel vagy kibocsátási egységekkel vagy azok származtatott termékeivel kereskednek:

- a) heti jelentést hozzanak nyilvánosságra a kereskedési helyszínükön kereskedett árualapú származtatott termékekre, kibocsátási egységekre, vagy az azokra vonatkozó származtatott termékekre vonatkozóan a személyek különböző kategóriái szerint összesített pozíciókról, megjelölve a hosszú és rövid pozíciók e kategóriák szerinti számát, az előző jelentés óta abban bekövetkezett változásokat, az összes nyitott pozíció százalékos arányát kategóriánként és a pozícióbirtokosok számát kategóriánként, a (4) bekezdésnek megfelelően, továbbá e jelentést megküldjék az illetékes hatóságnak és az ESMA-nak; az ESMA az e jelentésekben foglalt információkat központilag teszi közzé;
- b) az illetékes hatóságnak átadják az adott kereskedési helyszínen jelen lévő összes személy – többek között a tagok vagy résztvevők és azok ügyfelei – pozícióinak teljes körű, legalább napi szintű bontását.

Az a) pontban lefektetett kötelezettség csak akkor érvényesül, amikor mind a személyek száma, mind nyitott pozícióik mértéke bizonyos minimális küszöbértékeket meghalad.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az árualapú származtatott eszközökkel vagy kibocsátási egységekkel, illetve ezek származtatott eszközeivel kereskedési helyszínen kívül kereskedő befektetési vállalkozások az árualapú származtatott termékkel való kereskedés helyszíne szerinti illetékes hatóság – vagy amennyiben az árualapú származtatott termékekkel, a kibocsátási egységekkel, illetve ezek származtatott eszközeivel egynél több joghatóságban kereskednek jelentős nagyságrendben, a központi illetékes hatóság – részére legalább naponta rendelkezésre bocsássák az általuk, valamint ügyfeleik által, azok ügyfelei által – a végső ügyfél eléréséig – a kereskedési helyszínen kereskedett árualapú származtatott termékekben, kibocsátási egységekben, illetve ezek származtatott eszközeiben és a gazdaságilag egyenértékű, tőzsdén kívüli származtatott ügyletekben tartott pozíciók teljes bontását, összhangban a 600/2014/EU rendelet 26. cikkével és adott esetben az 1227/2011/EU rendelet 8. cikkével.

(3) Az 57. cikk (1) bekezdésének való megfelelés ellenőrzésének lehetővé tétele érdekében a tagállamok előírják a szabályozott piacok és az MTF-ek tagjai és az OTF-ek ügyfelei számára, hogy az adott kereskedési helyszínt működtető befektetési vállalkozásnak vagy piacműködtetőnek legalább naponta jelentsék be saját maguk, valamint ügyfeleik által és azok ügyfelei által – a végső ügyfél eléréséig – az adott kereskedési helyszínen kereskedett szerződések révén tartott pozíciók adatait.

(4) A valamely árualapú származtatott ügyletben vagy kibocsátási egység-ügyletben vagy annak származtatott ügyletben pozícióval rendelkező személyeket a kereskedési helyszínt működtető befektetési vállalkozásnak vagy piacműködtetőnek a főtevékenységük jellegének megfelelően és az esetleges vonatkozó engedélyeket figyelembe véve, az alábbiak szerint kell csoportosítani:

- a) befektetési vállalkozások vagy hitelintézetek;
- b) befektetési alapok, akár a 2009/65/EK irányelvben meghatározott átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozások (ÁÉKBV), akár a 2011/61/EK irányelvben meghatározott alternatív alapkezelő társaság;
- c) egyéb pénzügyi intézmények, ideértve a 2009/138/EK irányelvben meghatározott biztosítási vállalkozásokat és viszontbiztosítási vállalkozásokat, és a 2003/41/EK irányelvben meghatározott, a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményeket;
- d) kereskedelmi vállalkozások;

- e) a kibocsátási egységek vagy azok származtatott termékei esetében a 2003/87/EK irányelv szerinti megfelelési kötelezettségekkel rendelkező működtetők.

Az (1) bekezdés a) pontjában említett jelentésekben meg kell adni a hosszú és rövid pozíciók számát, a személyek kategóriája szerint, az előző jelentés óta abban bekövetkezett esetleges változásokat, az összes nyitott pozíciók százalékos arányát minden kategóriára, és a személyek számát minden kategóriában.

Az (1) bekezdés a) pontjában és a (2) bekezdésben említett bontásokban meg kell különböztetni az alábbiakat is:

- a) az olyan pozíciók, amelyekre vonatkozóan megállapították, hogy objektíven mérhető módon csökkentik a közvetlenül a kereskedelmi tevékenységekkel kapcsolatos kockázatokat; valamint

- b) egyéb pozíciók.

(5) Az ESMA végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az (1) bekezdés a) pontjában és a (2) bekezdésben említett bontások formátumának meghatározására.

Az ESMA az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2016. január 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

A kibocsátási egységek vagy azok származtatott termékei esetében a jelentéstétel a 2003/87/EK irányelv szerinti megfelelési kötelezettségeket nem érinti.

(6) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a 89. cikk szerinti intézkedések tekintetében, amelyek meghatározzák az e cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett küszöbértékeket, figyelembe véve a nyitott pozíciók teljes számát, azok méretét és a pozícióval rendelkező személyek teljes számát.

(7) Az ESMA végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki azoknak az intézkedéseknek a meghatározására, amelyek előírják, hogy az (1) bekezdés a) pontjában említett minden jelentést hetente meghatározott időpontban meg kell küldeni az ESMA-nak, hogy az a jelentéseket központilag közzegetye.

Az ESMA az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2016. január 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

V. CÍM

ADATSZOLGÁLTATÁSOK

1. s z a k a s z

Az adatszolgáltatókra vonatkozó engedélyezési eljárások

59. cikk

Az engedélyezés követelménye

(1) A tagállamok megkövetelik, hogy az I. melléklet D. szakaszában ismertetett adatszolgáltatási tevékenységek szokásos elfoglaltsággként vagy üzleti tevékenységként való végzése előzetes engedélyhez legyen kötve, e szakasszal összhangban. Az ilyen engedélyt a székhely szerinti tagállamnak a 67. cikkel összhangban kijelölt illetékes hatósága adja meg.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltaktól eltérve a tagállamok engedélyezik a kereskedési helyszínt működtető befektetési vállalkozásoknak és piacműködtetőknak az APA, CTP és ARM révén történő adatszolgáltatás működtetését, amennyiben egy erre vonatkozó előzetes vizsgálat szerint megfelelnek e címnek. Az ilyen szolgáltatást az engedélyükben szerepeltetni kell.

(3) A tagállamok valamennyi adatszolgáltatót nyilvántartanak. A nyilvántartás a nyilvánosság számára hozzáférhető, és információkat tartalmaz azon szolgáltatásokról vagy tevékenységekről, amelyekre az adatszolgáltató engedéllyel rendelkezik. A jegyzéket rendszeresen naprakésszé kell tenni. Minden engedélyről értesíteni kell az ESMA-t.

Az ESMA jegyzéket készít az Unióban működő összes adatszolgáltató adatairól. A jegyzék információkat tartalmaz azon szolgáltatásokról vagy tevékenységekről, amelyekre az adatszolgáltató engedéllyel rendelkezik, és a jegyzéket rendszeresen naprakésszé kell tenni. Az ESMA e jegyzéket saját honlapján közzéteszi és naprakész állapotban tartja.

Amennyiben valamely illetékes hatóság a 62. cikkel összhangban visszavont egy engedélyt, ezt a visszavonást a jegyzékben 5 éven át közzé kell tenni.

(4) A tagállamok előírják az adatszolgáltatók számára, hogy azok szolgáltatásaikat az illetékes hatóság felügyelete alatt nyújtsák. A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok rendszeresen ellenőrizzék az adatszolgáltatók e címnek való megfelelését. Biztosítják továbbá, hogy az illetékes hatóságok kísérjék figyelemmel, hogy az adatszolgáltatók mindenkor megfelelnek-e az eredeti engedély e cím keretében megállapított feltételeinek.

60. cikk

Az engedély hatálya

(1) A székhely szerinti tagállam gondoskodik arról, hogy az engedély meghatározza azt az adatszolgáltatást, amelynek végzésére az adatszolgáltató engedélyt kapott. Az adatszolgáltató, amennyiben üzleti tevékenységét további adatszolgáltatásokra akarja kiterjeszteni, kérelmet nyújt be engedélyének kiterjesztésére.

(2) Az engedély az egész Unióra érvényes, és lehetővé teszi, hogy az adatszolgáltató azokat a szolgáltatásokat, amelyekre az engedélyt megkapta, az Unióban bárhol végezze.

61. cikk

Az engedélyek megadásának és a kérelmek elutasításának eljárásai

(1) Az illetékes hatóság nem adja meg az engedélyt mindaddig, amíg teljes mértékben meg nem győződik arról, hogy a kérelmező az ezen irányelv alapján elfogadott rendelkezésekben foglalt valamennyi követelménynek eleget tesz.

(2) Az adatszolgáltatónak meg kell adnia mindazon információkat, beleértve egyebek között a tervezett műveletek típusát és a szervezeti felépítést meghatározó üzleti tervet, amely szükséges ahhoz, hogy az illetékes hatóság meggyőződhessen arról, hogy az adatszolgáltató az eredeti engedély időpontjában minden szükséges intézkedést megtett ahhoz, hogy az e cím rendelkezései szerinti kötelezettségeinek megfeleljen.

(3) A kérelmezőt a hiánytalan kérelem benyújtásától számított hat hónapon belül tájékoztatni kell arról, hogy az engedélyt megadták-e.

(4) Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyek meghatározzák:

a) a (2) bekezdés értelmében az illetékes hatóságok számára nyújtandó információkat, az üzleti tervet is ideértve;

b) a 63. cikk (3) bekezdése szerinti tájékoztatásban szereplő információkat.

Az ESMA az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(5) Az ESMA végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgoz ki az e cikk (2) bekezdésében és a 63. cikk (4) bekezdésében előírt információ nyújtására és az értesítésre szolgáló egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások kialakítása céljából.

Az ESMA az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2016. január 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

62. cikk

Engedélyek visszavonása

Az illetékes hatóság az adatszolgáltatónak kiadott engedélyt visszavonhatja, ha a szolgáltató:

- a) 12 hónapon belül nem használja fel az engedélyt, kifejezetten lemond az engedélyről, vagy az előző hat hónapban nem végzett adatszolgáltatásokat, kivéve, ha az érintett tagállam rendelkezett arról, hogy ezekben az esetekben az engedély érvényét veszti;
- b) valótlan nyilatkozatok tételével, vagy más szabálytalan eszköz igénybevételével szerezte meg az engedélyt;
- c) már nem felel meg azoknak a feltételeknek, amelyek alapján az engedélyt megadták;
- d) súlyosan és módszeresen megsértette ezen irányelv vagy a 600/2014/EU rendelet rendelkezéseit.

63. cikk

Az adatszolgáltatók vezető testületére vonatkozó előírások

(1) A tagállamok előírják, hogy bármely adatszolgáltató vezető testülete minden tagjának mindenkor kellően jó hírnévvel kell rendelkeznie, elegendő ismeret, készség és tapasztalat birtokában kell lennie, és elegendő időt kell feladatainak ellátására fordítania.

A vezető testületnek az adatszolgáltató tevékenységeinek megértéséhez megfelelő kollektív tudással, készségekkel és tapasztalattal kell rendelkeznie. A vezető testület minden egyes tagjának tisztességesen, befolyásolástól mentesen és önállóan kell cselekednie, hogy a felső vezetés döntéseit szükség esetén ténylegesen megkérdőjelezze, valamint hatékonyan ellenőrizze és felügyelje a vezetői döntéshozatalt.

Amennyiben egy piacműködtető egy APA, egy CTP vagy egy ARM működtetésére kér engedélyt, és az APA, a CTP vagy az ARM vezető testületének tagjai megegyeznek a szabályozott piac vezető testületének tagjaival, e személyeknek meg kell felelniük az első albekezdésben megállapított követelményeknek.

(2) Az ESMA 2016. január 3-ig iránymutatásokat dolgoz ki az (1) bekezdésben ismertetett vezető testület tagjai alkalmasságának felmérésére, figyelembe véve az általuk betöltött különböző szerepköröket és feladatköröket, valamint a vezető testület tagjai és az APA, a CTP és az ARM felhasználói közötti összeférhetlenségek elkerülésének szükségességét.

(3) A tagállamok az adatszolgáltatótól megkövetelik, hogy tájékoztassa az illetékes hatóságot vezető testületének minden egyes tagjáról és a tagságban bekövetkezett bármiféle változásról, az összes olyan információval együtt, amely annak megítéléséhez szükséges, hogy az adott szerv az (1) bekezdésnek megfelele-e.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy az adatszolgáltató vezető testülete meghatározza és felügyelje azon irányítási rendszer működtetését, amely biztosítja a szervezet hatékony és körültekintő vezetését, beleértve a szervezeten belüli feladatok elkülönítését és az összeférhetlenség megelőzését, olyan módon, amely előmozdítja a piac integritását és az ügyfelek érdekeit.

(5) Az illetékes hatóság megtagadja az engedélyezést, ha nincs meggyőződve arról, hogy az adatszolgáltató üzletmenetének tényleges irányítására kijelölt személy vagy személyek megfelelően jó hírnévvel rendelkeznek, vagy ha objektív és bizonyítható indokok állnak fenn annak vélelmezésére, hogy a szolgáltató vezetésében javasolt változások veszélyeztetik a megalapozott és megbízható vezetést, az ügyfelek érdekeinek és a piac integritásának megfelelő figyelembevételét.

2. s z a k a s z

A z A P A - k r a v o n a t k o z ó f e l t é t e l e k

64. cikk

Szervezeti követelmények

(1) A székhely szerinti tagállam előírja, hogy az APA-nak rendelkeznie kell megfelelő szabályozásokkal és mechanizmusokkal a 600/2014/EU rendelet 20. és 21. cikke szerinti információk, ésszerű üzleti alapon történő, nyilvánosságra hozatalához, a valós időhöz olyan közel, amennyire csak lehetséges. A tájékoztatást ingyenesen, az APA általi közzététel után 15 perccel elérhetővé kell tenni. A székhely szerinti tagállam előírja, hogy az APA-nak képesnek kell lennie arra, hogy hatékonyan és konzisztens módon terjessze ezeket az információkat, olyan megoldással, ami biztosítja az információhoz való gyors hozzáférést, megkülönböztetésmentes alapon, és olyan formátumban, amely megkönnyíti a más forrásokból származó hasonló adatokkal való összevetést.

(2) Az APA által az (1) bekezdésnek megfelelően közzétett információknak legalább a következő elemeket kell tartalmaznia:

- a) a pénzügyi eszköz azonosítója;
- b) az ár, amelyen az ügylet megkötötték;
- c) az ügylet volumene;
- d) az ügylet időpontja;
- e) az ügylet bejelentésének időpontja;
- f) az ügylet árjelzése;

g) azon kereskedési helyszín kódja, ahol az ügyletet végrehajtották, vagy amennyiben az ügyletet rendszeres internalizálón keresztül hajtották végre, az „SI” kód, vagy egyéb esetben az „OTC” (tőzsdén kívüli) kód;

h) adott esetben annak jelzése, hogy az ügyletre különleges feltételek vonatkoztak.

(3) A székhely szerinti tagállam előírja, hogy ez az APA az ügyfelekkel kapcsolatos összeférhetetlenség megelőzésére kidolgozott, tényleges igazgatási mechanizmusokat működtesse és gondozza. Ezen belül az az APA, amely egyben piacműködtető vagy befektetési vállalkozás is, minden összegyűjtött információt megkülönböztetésmentes módon kezel, és megfelelő mechanizmusokat működtet és tart fenn a különböző üzleti funkciók különválasztása érdekében.

(4) A székhely szerinti tagállam előírja, hogy az APA rendelkezzen az információk továbbítására használt eszközök biztonságát garantáló, szigorú biztonsági mechanizmusokkal, minimalizálja az adatsérülés és a jogosulatlan hozzáférés kockázatát, és előzze meg az információ kiszivárgását annak közzététele előtt. Az APA-nak megfelelő erőforrásokat kell fenntartania, és tartalékrendszerekkel kell rendelkeznie ahhoz, hogy szolgáltatásait mindenkor kínálni tudja és azokat fenn tudja tartani.

(5) A székhely szerinti állam előírja az APA számára, hogy rendelkezzen olyan rendszerekkel, amelyek hathatósan ellenőrzik a kereskedési jelentéseket azok teljeskörűsége szempontjából, azonosítják a kihagyásokat és a nyilvánvaló hibákat, és kéri az ilyen, hibás jelentések újraküldését.

(6) Az (1) bekezdés következetes harmonizációja érdekében az ESMA szabályozástechnikai standardtervezetet dolgoz ki a közös formátumok, adatstandardok és technikai mechanizmusok meghatározásához, amelyek megkönnyítik az (1) bekezdésben említett információk összevonását.

Az ESMA az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(7) A Bizottság felhatalmazást kap a 89. cikknek megfelelő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására, amelyek tisztázzák, mi minősül ésszerű üzleti alapnak az e cikk (1) bekezdésében említett tájékoztatás nyilvánosságá tételéhez.

(8) Az ESMA-nak ki kell dolgoznia a következőket meghatározó szabályozástechnikai standardok tervezetét:

a) azok az eszközök, amelyek révén az APA megfelelhet az (1) bekezdésben említett tájékoztatási kötelezettségnek;

b) az (1) bekezdés szerint közzétett tájékoztatás tartalma, beleértve legalább a (2) bekezdésben említett tájékoztatást, olyan módon, hogy az lehetővé tegye az előírt információk 64. cikk szerinti közzétételét;

c) a (3), a (4) és az (5) bekezdésben rögzített konkrét szervezeti követelmények.

Az ESMA-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig be kell nyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

3. s z a k a s z

A CTP-kre vonatkozó feltételek

65. cikk

Szervezeti követelmények

(1) A székhely szerinti tagállam előírja, hogy a CTP-nek rendelkeznie kell megfelelő szabályozásokkal és mechanizmusokkal a 600/2014/EU rendelet 6. és 20. cikke szerint nyilvánosságra hozott információk ésszerű üzleti alapon történő gyűjtésére, azok összevonására egy folyamatos adatfolyammá és ennek a tájékoztatásnak a közzétételére a valós időhöz olyan közel, amennyire csak technikailag lehetséges, ésszerű üzleti alapon.

E tájékoztatásnak legalább a következő adatokat kell tartalmaznia:

- a) a pénzügyi eszköz azonosítója;
- b) az ár, amelyen az ügyletet megkötötték;
- c) az ügylet volumene;
- d) az ügylet időpontja;
- e) az ügylet bejelentésének időpontja;
- f) az ügylet árjelzése;
- g) azon kereskedési helyszín kódja, ahol az ügyletet végrehajtották, vagy amennyiben az ügyletet rendszeres internalizálón keresztül hajtották végre, az „SI” kód, vagy egyéb esetben az „OTC” (tőzsdén kívüli) kód;
- h) adott esetben annak ténye, hogy a befektetési döntésért és az ügylet végrehajtásáért egy, a befektetési vállalkozáson belül működő számítógépes algoritmus felelt;
- i) adott esetben annak jelzése, hogy az ügyletre különleges feltételek vonatkoztak.
- j) ha a 600/2014/EU rendelet 3. cikkének (1) bekezdésében említett információk közzétételének kötelezettsége alól az említett rendelet 4. cikke (1) bekezdésének a) vagy b) pontjával összhangban mentességet adtak, annak jelzése, hogy az ügyletre melyik mentességet alkalmazták.

A tájékoztatást ingyenesen, a CTP általi közzététel után 15 perccel elérhetővé kell tenni. A székhely szerinti tagállam előírja, hogy a CTP-nek képesnek kell lennie arra, hogy hatékonyan és konzisztens módon terjessze ezeket az információkat, olyan megoldással, ami biztosítja az információhoz való gyors hozzáférést, megkülönböztetésmentes alapon, és olyan formátumokban, amelyek könnyen hozzáférhetőek és felhasználhatóak a piaci szereplők számára.

(2) A székhely szerinti tagállam a CTP számára előírja, hogy rendelkezzen a megfelelő szabályozásokkal és mechanizmusokkal a 600/2014/EU rendelet 10. és 21. cikke szerint nyilvánosságra hozott információk ésszerű üzleti alapon történő gyűjtésére, azok összevonására egy folyamatos adatfolyammá és ennek a tájékoztatásnak a közzétételére a valós időhöz olyan közel, amennyire csak technikailag lehetséges, ésszerű üzleti alapon, ideértve legalább a következő adatokat:

- a) a pénzügyi eszköz azonosítója vagy azonosító jellemzői;

- b) az ár, amelyen az ügyletet megkötötték;
- c) az ügylet volumene;
- d) az ügylet időpontja;
- e) az ügylet bejelentésének időpontja;
- f) az ügylet árjelzése;
- g) azon kereskedési helyszín kódja, ahol az ügyletet végrehajtották, vagy amennyiben az ügyletet rendszeres internalizálón keresztül hajtották végre, az „SI” kód, vagy egyéb esetben az „OTC” (tőzsdén kívüli) kód;
- h) adott esetben annak jelzése, hogy az ügyletre különleges feltételek vonatkoztak.

A tájékoztatást ingyenesen, a CTP általi közzététel után 15 perccel elérhetővé kell tenni. A székhely szerinti tagállam előírja, hogy a CTP-nek képesnek kell lennie arra, hogy hatékonyan és konzisztens módon terjessze ezeket az információkat, olyan megoldással, ami biztosítja az információhoz való gyors hozzáférést, megkülönböztetésmentes alapon, és olyan általánosan elfogadott formátumokban, amelyek interoperábilisak és könnyen hozzáférhetőek és felhasználhatóak a piaci szereplők számára.

(3) A székhely szerinti tagállam előírja a CTP számára, hogy a szolgáltatott adatok összevonása minden szabályozott piac, az MTF-ek, az OTF-ek és az APA-k esetében, valamint a pénzügyi eszköz esetében a (8) bekezdés c) pontja szerinti szabályozástechnikai standardok révén történjen meg.

(4) A székhely szerinti tagállam előírja, hogy a CTP az összeférhetlenség megelőzésére kidolgozott, tényleges igazgatási mechanizmusokat működtessen és tartson fenn. Ezen belül a piacműködtetőnek vagy APA-nak, aki vagy amely összesítettadat-szolgáltatást is működtet, minden összegyűjtött információt megkülönböztetésmentes módon kell kezelnie, és megfelelő mechanizmusokat kell működtetnie és fenntartania a különböző üzleti funkciók szétválasztására.

(5) A székhely szerinti tagállam előírja, hogy a CTP rendelkezzen az információk továbbítására használt eszközök biztonságát garantáló, józan biztonsági mechanizmusokkal, és minimalizálja az adatsérülés és a jogosulatlan hozzáférés kockázatát, és előzze meg az információ kiszivárgását annak közzététele előtt. A székhely szerinti állam előírja, hogy a CTP-nek megfelelő erőforrásokat kell fenntartania, és tartalékrendszerekkel kell rendelkeznie ahhoz, hogy szolgáltatásait mindenkor kínálni tudja, és azokat fenn tudja tartani.

(6) Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, hogy meghatározza az adatstandardokat és formátumokat a 600/2014/EU rendelet 6., 10., 20. és 21. cikkének megfelelően közzéteendő információkhoz, ideértve a pénzügyi eszköz azonosítóját, árát, mennyiségét, az időpontot, az árjelzést, a helyszín azonosítóját és azoknak a konkrét körülményeknek a jelzését, amelyek az ügyletekre vonatkoztak, valamint azokat a technikai megállapodásokat, amelyek az információk hatékony és konzisztens terjesztését elősegítik, olyan módon, ami biztosítja, hogy a piaci szereplők számára könnyen hozzáférhető és felhasználható legyen, amint azt az (1) és (2) bekezdés jelzi, ideértve azokat a további szolgáltatásokat, amelyeket a CTP elvégezhet, növelve a piac hatékonyságát.

Az ESMA az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteket a 600/2014/EU rendelet 6. és 20. cikke szerint közzétett információkra vonatkozóan 2015. július 3-ig, a 600/2014/EU rendelet 10. és 21. cikke szerinti információkra vonatkozóan pedig 2015. július 3-ig nyújtja be a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(7) A Bizottság a 89. cikknek megfelelő felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el, amelyek tisztázzák, mi képez ésszerű üzleti alapot az e cikk (1) és a (2) bekezdésében említett adatokhoz való hozzáférés biztosításához.

(8) Az ESMA-nak ki kell dolgoznia a következőket meghatározó szabályozástechnikai standardok tervezetét:

a) azok az eszközök, amelyek révén egy CTP megfelelhet az (1) és (2) bekezdésben említett tájékoztatási kötelezettségnek;

b) az (1) és a (2) bekezdés szerint közzétett tájékoztatás tartalma;

c) azok a pénzügyi eszközök, amelyek adatait az adatfolyamban biztosítani kell, a nem tulajdonviszonyt megtestesítő eszközök esetében pedig a bevonandó kereskedési helyszínek és APA-k;

d) más eszközök, amelyek biztosítják, hogy a különböző CTP-k által közzétett adatok konzisztensek legyenek és lehetővé váljon az átfogó feltérképezés és a más forrásokból származó hasonló adatokra utaló keresztthivatkozások alkalmazása, valamint hogy alkalmasak legyenek az Unió szintjén történő összesítésre;

e) a (4) és (5) bekezdésben rögzített konkrét szervezeti követelmények.

Az ESMA-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig be kell nyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

4. s z a k a s z

A z A R M - e k r e v o n a t k o z ó f e l t é t e l e k

66. cikk

Szervezeti követelmények

(1) A székhely szerinti tagállam előírja, hogy az ARM-nek rendelkeznie kell megfelelő szabályozásokkal és mechanizmusokkal a 600/2014/EU rendelet 26. cikke szerinti információknak a lehető leggyorsabb, és legkésőbb a tranzakció napját követő munkanap végéig történő jelentéséhez. Az ilyen információkat a 600/2014/EU rendelet 26. cikkében rögzített követelményeknek megfelelően kell biztosítani.

(2) A székhely szerinti tagállam előírja, hogy az ARM az ügyfelekkel kapcsolatos összeférhetlenség megelőzésére kidolgozott, tényleges igazgatási mechanizmusokat működtessen és tartson fenn. Ezen belül annak az ARM-nek, amely egyben piacműködtető vagy befektetési vállalkozás is, minden összegyűjtött információt megkülönböztetésmentes módon kell kezelnie, és megfelelő mechanizmusokat kell működtetnie és fenntartania a különböző üzleti funkciók különválasztása érdekében.

(3) A székhely szerinti tagállam előírja, hogy az ARM rendelkezzen az információk továbbítására használt eszközök biztonságát és hitelesítését garantáló, hatékony és eredményes biztonsági mechanizmusokkal, minimalizálja az adatsérülés és a jogosulatlan hozzáférés kockázatát, és az adatok titkosságát mindenkor megőrizve előzze meg az információ kiszivárgását annak közzététele előtt. A székhely szerinti állam előírja, hogy az ARM-nek megfelelő erőforrásokat kell fenntartania, és tartalékrendszerekkel kell rendelkeznie ahhoz, hogy szolgáltatásait mindenkor kínálni tudja, és azokat fenn tudja tartani.

(4) A székhely szerinti tagállam előírja az ARM számára, hogy az rendelkezzen olyan rendszerekkel, amelyekkel hathatósan ellenőrizhető az ügyletjelentések teljeskörűsége és azonosíthatók a befektetési vállalkozás által elkövetett kihagyások és nyilvánvaló hibák, és amennyiben ilyen hibára vagy kihagyásra derül fény, arról részletesen tájékoztassa a befektetési vállalkozást, és kérje az ilyen hibás jelentések újraküldését.

A székhely szerinti tagállam kötelezi továbbá az ARM-et, hogy az a saját maga által elkövetett hibák és kihagyások kiszűrésére is rendelkezzen megfelelő rendszerekkel, amelyek lehetővé teszik azok javítását és a helyes és hiánytalan ügyletjelentések továbbítását (vagy adott esetben újbóli továbbítását) is az illetékes hatóság részére.

(5) Az ESMA-nak ki kell dolgoznia a következőket meghatározó szabályozástechnikai standardok tervezetét:

a) azok az eszközök, amelyek alkalmasak annak biztosítására, hogy az ARM megfeleljen az (1) bekezdésben említett tájékoztatási kötelezettségnek; valamint

b) a (2), a (3) és a (4) bekezdésben rögzített konkrét szervezeti követelmények.

Az ESMA-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig be kell nyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

VI. CÍM

ILLETÉKES HATÓSÁGOK

I. FEJEZET

Kijelölés, hatáskörök és jogorvoslati eljárások

67. cikk

Az illetékes hatóságok kijelölése

(1) Minden tagállam kijelöli azokat az illetékes hatóságokat, amelyek feladata az ezen irányelv és a 600/2014/EU rendelet különböző rendelkezéseiben előírt feladatok ellátása. A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot, az ESMA-t és a többi tagállam illetékes hatóságát az egyes feladatok ellátásáért felelős illetékes hatóságokról, illetve az ilyen feladatok esetleges megosztásáról.

(2) Az (1) bekezdésben említett hatóságoknak állami hatóságoknak kell lenniük, azon lehetőség sérelme nélkül, hogy más jogalanyokra is át lehet ruházni feladatokat, ha arról a 29. cikk (4) bekezdése kifejezetten rendelkezik.

A feladatoknak az (1) bekezdésben említett hatóságoktól eltérő szervezetekre történő esetleges átruházása nem érintheti sem a hatósági jogkörök, sem az ítélkezési jogkörök gyakorlását. A tagállamok megkövetelik, hogy a hatáskör-átruházás előtt az illetékes hatóságok minden ésszerű intézkedést hozzanak meg annak biztosítására, hogy az a szervezet, amelyre feladatokat ruháznak át, rendelkezik az összes feladat hatékony végrehajtásához szükséges kapacitással és erőforrásokkal, valamint hogy az átruházás kizárólag akkor valósulhasson meg, ha létrehozták az átruházott feladatok ellátásának világosan meghatározott és dokumentált keretét, amely tartalmazza az ellátandó feladatokat, valamint azok végrehajtásának feltételeit. Az említett feltételeknek tartalmazniuk kell egy olyan kikötést, amely kötelezi az adott szervezetet arra, hogy oly módon járjon el és hozzon létre szervezetet, hogy elkerülhesse az összeférhetlenséget, illetve hogy az átruházott feladatok ellátása során tudomására jutott információt ne használja fel tisztességtelenül vagy a verseny korlátozására. Az ezen irányelv, illetve végrehajtási intézkedései betartásának felügyeletéért az (1) bekezdésnek megfelelően kijelölt illetékes hatóság vagy hatóságok viselik a végső felelősséget.

A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot, az ESMA-t és a többi tagállam illetékes hatóságait minden, a hatáskörök átruházására vonatkozó esetlegesen általuk megkötött megállapodásról, beleértve az ilyen átruházást szabályozó pontos feltételeket is.

(3) Az ESMA-nak a saját honlapján közzé kell tennie és naprakész állapotban kell tartania az (1) és (2) bekezdésben említett illetékes hatóságok jegyzékét.

68. cikk

Együttműködés egy adott tagállam hatóságai között

Amennyiben valamely tagállam egynél több illetékes hatóságot jelöl ki ezen irányelv vagy a 600/2014/EU rendelet rendelkezéseinek érvényesítésére, az ilyen hatóságok szerepeit világosan meg kell határozni, és azok kötelesek szorosan együttműködni.

Valamennyi tagállam megköveteli, hogy legyen együttműködés az ezen irányelv vagy a 600/2014/EU rendelet alkalmazásában illetékes hatóságok, valamint a hitelintézetek és más pénzügyi intézmények, a nyugdíjalapok, az ÁÉKBV-k, a biztosítási és viszontbiztosítási közvetítők, valamint a biztosítóintézetek felügyeletéért az adott tagállamban felelős illetékes hatóságok között.

A tagállamok megkövetelik, hogy az illetékes hatóságok cseréljék ki az összes olyan információt, amely kötelezettségeik és feladataik ellátásához alapvető fontosságú vagy lényeges.

69. cikk

Felügyeleti hatáskörök

(1) Az illetékes hatóságokat fel kell ruházni minden olyan felügyeleti hatáskörrel, ideértve a vizsgálati és a helyreigazítást elrendelő hatásköröket, amelyek ahhoz szükségesek, hogy az ezen irányelvből és a 600/2014/EU rendeletből fakadó feladataikat ellássák.

(2) Az (1) bekezdésben említett hatásköröknek legalább a következő hatásköröket kell magukban foglalniuk:

- a) bármilyen formájú betekintés bármilyen iratba vagy egyéb adatba, amelyet az illetékes hatóság feladatainak teljesítése szempontjából relevánsnak ítél, valamint arról másolat beszerzése vagy készítése;
- b) információkérés vagy információszolgáltatás előírása bármely személy számára, és szükség esetén az információ megszerzése céljából bármely személy beidézése és kihallgatása;
- c) helyszíni és egyéb vizsgálatok elvégzése;
- d) a befektetési vállalkozásoknál, hitelintézeteknél, illetve az ezen irányelv vagy a 600/2014/EU rendelet által szabályozott bármely más jogalanynál vezetett meglévő telefonbeszélgetések vagy elektronikus kommunikációk, illetve egyéb adatforgalmi nyilvántartások bekérése;
- e) vagyoni eszközök befagyasztásának vagy lefoglalásának, vagy mindkettőnek a kezdeményezése;
- f) szakmai tevékenység folytatásától ideiglenes eltiltás előírása;
- g) tájékoztatási kötelezettség előírása az engedélyezett befektetési vállalkozások, szabályozott piacok és az adatszolgáltatók könyvvizsgálói számára;
- h) büntetőeljárás kezdeményezése;
- i) ellenőrzések vagy vizsgálatok végrehajtásának engedélyezése könyvvizsgálók vagy szakértők számára;
- j) információkérés vagy információszolgáltatás előírása, beleértve bármely személytől a pozíció vagy az árualapú származtatott termék, illetve az alapul szolgáló piacon bármilyen eszköz vagy kötelezettség révén vállalt kitettség méretére és rendeltetésére vonatkozó összes vonatkozó dokumentáció bekérését.

- k) a 600/2014/EU rendelet rendelkezéseivel és az ezen irányelv végrehajtása során elfogadott rendelkezésekkel az illetékes hatóság által ellentétesnek ítélt gyakorlat vagy magatartás ideiglenes vagy tartós beszüntetésének az előírása, és az ilyen gyakorlat vagy magatartás ismételt előfordulásának a megakadályozása;
- l) bármilyen típusú intézkedés elfogadása annak biztosítására, hogy a befektetési vállalkozások, a szabályozott piacok és az ezen irányelv vagy a 600/2014/EU rendelet hatálya alá tartozó egyéb személyek továbbra is megfeleljenek a jogi előírásoknak;
- m) valamely pénzügyi eszközzel folytatott kereskedés felfüggesztésének előírása;
- n) valamely pénzügyi eszköz kereskedésből történő kivonásának az előírása, függetlenül attól, hogy azzal szabályozott piacon vagy más kereskedési rendszerben kereskednek-e;
- o) bármely személytől annak kérése, hogy tegyen lépéseket pozíciója vagy kitettsége nagyságának csökkentésére;
- p) bármely személy korlátozása arra való képességében, hogy árualapú származtatott termékkel foglalkozzon, ideértve limitek bevezetését az ezen irányelv 57. cikkével összhangban egy személy által egy adott időszakban tartható pozíciók méretére vonatkozóan;
- q) nyilvános közlemények kibocsátása;
- r) amennyiben a nemzeti jog lehetővé teszi, távközlési szolgáltató meglévő adatforgalmi nyilvántartásainak a bekérése, amennyiben szabálysértés alapos gyanúja merül fel, és amennyiben ezek a nyilvántartások az ezen irányelv vagy a 600/2014/EU rendelet megsértése miatt indított vizsgálathoz szükségesek lehetnek;
- s) az olyan pénzügyi eszközök vagy strukturált betétek kereskedésének vagy eladásának felfüggesztése, amelyek esetében a 600/2014/EU rendelet 40., 41. vagy 42. cikkének rendelkezései teljesülnek;
- t) az olyan pénzügyi eszközök vagy strukturált betétek kereskedésének vagy eladásának felfüggesztése, amelyek esetében a befektetési vállalkozás nem fejlesztett ki, illetve nem alkalmazott hatékony termék-jóváhagyási rendszert, vagy más módon nem felelt meg ezen irányelv 16. cikke (3) bekezdésének;
- u) valamely természetes személy elmozdításának előírása a befektetési vállalkozás vagy piacműködtető vezető testületéből.

2016. július 3-ig a tagállamok értesítik a Bizottságot és az ESMA-t az (1) és a (2) bekezdés átültetésére szolgáló törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezésekről. A tagállamok minden ezt követő módosításról indokolatlan késedelem nélkül értesítik a Bizottságot és az ESMA-t.

A tagállamok biztosítják, hogy az ezen irányelv vagy a 600/2014/EU rendelet megsértésből adódóan keletkező anyagi veszteség vagy kár ellentételezésére szolgáló kártérítés megfizetése, vagy egyéb jogorvoslati intézkedés meghozatala érdekében mechanizmusok álljanak rendelkezésre.

70. cikk

Jogsértések esetén alkalmazandó szankciók

(1) Az illetékes hatóságok számára a 69. cikk értelmében biztosított felügyeleti hatásköröknek és ezen belüli vizsgálati és helyreigazítást elrendelő hatásköröknek, valamint a büntetőjogi szankciókról való rendelkezés és a szankciók kivétele tagállami jogának a sérelme nélkül, a tagállamok megállapítják és illetékes hatóságaik végrehajtják azokat a szabályokat, amelyek az ezen irányelv vagy a 600/2014/EU rendelet, vagy az ezen irányelv átültetése és a 600/2014/EU rendelet végrehajtása során elfogadott nemzeti rendelkezések bármely megsértése esetén alkalmazandó közigazgatási szankciókra és intézkedésekre vonatkoznak, és megtesznek minden szükséges intézkedést azok végrehajtása érdekében. Az ilyen szankcióknak és intézkedéseknek hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűnek kell lenniük, és azoknak olyan jogsértésekre is vonatkozniuk kell, amelyeket a (3), (4) és (5) bekezdés nem említ konkrétan.

A tagállamok dönthetnek úgy, hogy olyan jogsértésekre vonatkozóan, amelyekre a nemzeti jog értelmében büntetőjogi szankció vehető ki, nem állapítanak meg közigazgatási szankciókkal kapcsolatos szabályokat. A tagállamok ez esetben közlik a Bizottsággal a vonatkozó büntetőjogi rendelkezéseket.

2016. július 3-ig a tagállamok értesítik a Bizottságot és az ESMA-t az ezen cikk átültetésére szolgáló törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezésekről. A tagállamok minden ezt követő módosításról indokolatlan késedelem nélkül értesítik a Bizottságot és az ESMA-t.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy - amennyiben az előírások vonatkoznak a befektetési vállalkozásokra, a piacműködtetőkre, az adatszolgáltatókra, a befektetési szolgáltatások vagy tevékenységek, illetve kiegészítő szolgáltatások kapcsán a hitelintézetekre, valamint harmadik országok fiókirodáira - jogsértés esetén az ezen irányelv által nem harmonizált területeket szabályozó nemzeti jogban megállapított feltételekre figyelemmel szankciókat és intézkedéseket lehessen alkalmazni a befektetési vállalkozások és piacműködtetők vezető testületének tagjaival és bármely más egyénnel szemben, aki a nemzeti jog alapján felelős a jogsértésért.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy legalább az ezen irányelv vagy a 600/2014/EU rendelet következő rendelkezéseinek megsértését az ezen irányelv vagy a 600/2014/EU rendelet megsértéseként kezelik:

a) Ezen irányelv tekintetében:

- i. 8. cikk b) pont;
- ii. 9. cikk (1)–(6) bekezdés;
- iii. 11. cikk (1) és (3) bekezdés;
- iv. 16. cikk (1)–(11) bekezdés;
- v. 17. cikk (1)–(6) bekezdés;
- vi. 18. cikk (1)–(9) bekezdés, 18. cikk (10) bekezdésének első mondata;
- vii. 19. és 20. cikk;
- viii. 21. cikk (1) bekezdés;
- ix. 23. cikk (1), (2) és (3) bekezdése;
- x. 24. cikk (1)–(5) bekezdése és (7)–(10) bekezdése, valamint a 24. cikk (11) bekezdésének első és második albekezdése;
- xi. 25. cikk (1)–(6) bekezdés;
- xii. a 26. cikk (1) bekezdésének második mondata és (2) és (3) bekezdése;
- xiii. 27. cikk (1)–(8) bekezdés;

- xiv. 28. cikk (1) és (2) bekezdés;
- xv. 29. cikk (2) bekezdésének első albekezdése, a 29. cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdése, a 29. cikk (3) bekezdésének első mondata, a 29. cikk (4) bekezdésének első albekezdése és a 29. cikk (5) bekezdése;
- xvi. 30. cikk (1) bekezdés második albekezdés és 30. cikk (3) bekezdés második albekezdés első mondat;
- xvii. 31. cikk (1) bekezdés, 31. cikk (2) bekezdés első albekezdés és 31. cikk (3) bekezdés;
- xviii. 32. cikk (1) bekezdés, 32. cikk (2) bekezdés első, második és negyedik albekezdés;
- xix. 33. cikk (3) bekezdés;
- xx. 34. cikk (2) bekezdése, 34. cikk (4) bekezdésének első mondata 34. cikk (5) bekezdésének első mondata, a 34. cikk (7) bekezdésének első mondata;
- xxi. 35. cikk (2) bekezdése, 35. cikk (7) bekezdésének első albekezdése, 35. cikk (10) bekezdése első mondata;
- xxii. 36. cikk (1) bekezdés;
- xxiii. 37. cikk (1) bekezdésének első albekezdése és a második albekezdésének első mondata és 37. cikk (2) bekezdés első albekezdése;
- xxiv. 44. cikk;
- xxv. 45. cikk (1) (5) és (8) bekezdés;
- xxvi. 46. cikk (1) bekezdés negyedik albekezdés, 46. cikk (2) bekezdés a) és b) pontja, 43. cikk (3) bekezdés első albekezdése és az ötödik albekezdésének b) pontja;
- xxvii. 45. cikk (6) bekezdés;
- xxviii. 47. cikk;
- xxix. 48. cikk (1)-(11) bekezdés;
- xxix. 49. cikk (1) bekezdés;
- xxx. 50. cikk (1) bekezdés;
- xxxi. 51. cikk (1), (2), (3) és (4) bekezdés, 51. cikk (5) bekezdés második mondat;
- xxxii. 52. cikk (1) bekezdés, 52. cikk (2) bekezdés első, második és ötödik albekezdés;
- xxxiii. 53. cikk (1), (2) és (3) bekezdés, 53. cikk (6) bekezdés második albekezdés első mondat, 53. cikk (7) bekezdés;

xxxiv. 54. cikk (1) bekezdés, 54. cikk (2) bekezdés első albekezdés és 54. cikk (3) bekezdés;

xxxv. 57. cikk (1) bekezdés és 57. cikk (2) bekezdés első mondat, 57. cikk (8) bekezdés és 57. cikk (10) bekezdés első albekezdése;

xxxvi. 58. cikk (1)–(4) bekezdés;

xxxvii. 63. cikk (1), (3) és (4) bekezdés;

xxxviii. 64. cikk (1)–(5) bekezdés;

xxxix. 65. cikk (1)–(5) bekezdés;

xxxx. 66. cikk (1)–(4) bekezdés; valamint

b) A 600/2014/EU irányelv tekintetében:

i. 3. cikk (1) és (3) bekezdés;

ii. 4. cikk (3) bekezdés;

iii. 6. cikk;

iv. 7. cikk (3) bekezdés;

v. 8. cikk (1), (3) és (4) bekezdés;

vi. 10. cikk;

vii. 11. cikk (1) bekezdése harmadik albekezdésének első mondata;

viii. 12. cikk (1) bekezdés;

ix. 13. cikk (1) bekezdés;

x. 14. cikk (1) és (2) bekezdés;

xi. 15. cikk (1) bekezdésének első albekezdése és a második albekezdésének első és harmadik mondata, 15. cikk (2) bekezdés, és 15. cikk (4) bekezdés második mondat;

xii. 17. cikk (1) bekezdésének második mondata;

xiii. 18. cikk (1) és (2) bekezdése, 18. cikk (4) bekezdés első mondata, 18. cikk (5) bekezdés első albekezdése, 18. cikk (7) és (8) bekezdése;

xiv. 20. cikk (1) bekezdés és 20. cikk (2) bekezdés, első mondat;

xv. 21. cikk (1), (2) és (3) bekezdés;

xvii. 23. cikk (1) és (2) bekezdés;

xviii. 25. cikk (1) és (2) bekezdés;

xix. 26. cikk (1) bekezdés első albekezdés, 26. cikk (2), (3), (4), (5) és (6) bekezdés, 26. cikk (7) bekezdés első-ötödik albekezdése és nyolcadik albekezdése és 26. cikk (8) bekezdés;

xx. 27. cikk (1) bekezdés;

xxi. 28. cikk (1) bekezdés és 28. cikk (2) bekezdése első albekezdése;

xxii. 29. cikk (1) és (2) bekezdés;

xxiii. 31. cikk (1), (2) és (3) bekezdés;

xxiv. 35. cikk (1), (2) és (3) bekezdés;

xxv. 36. cikk (1), (2) és (3) bekezdés;

xxvi. 37. cikk (1) és (3) bekezdés;

xxvii. 40., 41. és 42. cikk.

(4) Az ezen irányelvben vagy a 600/2014/EU rendeletben foglalt alábbi rendelkezések szerint szükséges engedély vagy jóváhagyás nélküli befektetési szolgáltatásnyújtás vagy befektetési tevékenységvégzés is ezen irányelv vagy a 600/2014/EU rendelet megsértésének minősül:

a) ezen irányelv 5. cikke, 6. cikkének (2) bekezdése vagy 34. cikke, 35. cikke, 39. cikke, 44. vagy 59. cikke; vagy

b) a 600/2014/EU rendelet 7. cikke (1) bekezdésének harmadik mondata, vagy 11. cikkének (1) bekezdése.

(5) A 69. cikk szerinti vizsgálatban vagy ellenőrzésben való együttműködés megtagadása, illetve a 69. cikk szerinti kérelem teljesítésének megtagadása szintén ezen irányelv megsértésének minősül.

(6) A tagállamok nemzeti jogukkal összhangban biztosítják, hogy a (3), (4) és (5) bekezdésben említett jogsértések esetén az illetékes hatóságok fel legyenek hatalmazva legalább a következő közigazgatási szankciók és intézkedések alkalmazására:

- a) nyilvános nyilatkozat, amely a 71. cikkel összhangban megnevezi a természetes vagy jogi személyt és a jogsértés természetét;
- b) végzés, amely előírja a természetes vagy jogi személy számára, hogy hagyjon fel az adott magatartással és tartózkodjon a magatartás megismétlésétől;
- c) befektetési vállalkozás, MTF vagy OTF üzemeltetésére felhatalmazott piacműködtető, szabályozott piac, APA, CTP vagy ARM esetében az intézmény engedélyének visszavonása vagy felfüggesztése a 8., a 43. és 65. cikkel összhangban;
- d) a befektetési vállalkozás vezető testülete bármely tagjának vagy bármely természetes személynek, akit felelősnek tartanak, az ideiglenes vagy - ismételt súlyos jogsértés esetén - tartós eltiltása a befektetési vállalkozáson belüli vezetői feladatok ellátásától;
- e) a befektetési vállalkozás ideiglenes eltiltása a szabályozott piacon való részvételtől, az MTF-ekben való tagságtól, illetve az OTF-ekben ügyfélként való részvételtől;
- f) jogi személy esetében legalább 5 000 000 EUR-ig, azokban a tagállamokban pedig, amelyek pénzneme nem az euro, a nemzeti pénznemben 2014. július 2. napján ennek megfelelő összegig terjedő, vagy a jogi személy – ügyvezető szerve által jóváhagyott legutolsó rendelkezésre álló beszámolója szerinti – teljes éves árbevételének legfeljebb 10 %-át kitevő maximális összegű közigazgatási pénzbírság; amennyiben a jogi személy anyavállalat vagy anyavállalat leányvállalata, amelynek a 2013/34/EU irányelv értelmében összevont pénzügyi beszámolót kell készítenie, a figyelembe veendő teljes éves árbevétel a legutolsó rendelkezésre álló, a végső anyavállalat ügyvezető szerve által jóváhagyott összevont beszámoló szerinti teljes éves árbevétel, vagy a vonatkozó számviteli jogalkotási aktusok szerinti, annak megfelelő típusú bevétel;
- g) természetes személy esetében legalább 5 000 000 EUR maximális összegű közigazgatási pénzbírság, azokban a tagállamokban pedig, amelyekben nem az euro a hivatalos pénznem, a nemzeti pénznemben 2014. július 2. napján ennek megfelelő összegű pénzbírság;
- h) a jogsértésből származó haszon – ha az számszerűsíthető – legalább kétszeresének megfelelő maximális összegű közigazgatási pénzbírság abban az esetben is, ha az meghaladja az f) és g) pontban feltüntetett maximális összegeket.

(7) A tagállamok felhatalmazhatják az illetékes hatóságokat arra, hogy a (6) bekezdésben említettek túlmenően további típusú szankciókat, vagy a (6) bekezdés f), g) és h) pontjában említett bírságokat meghaladó szankciókat vessenek ki.

71. cikk

A határozatok közzététele

(1) A tagállamok előírják, hogy azt követően, hogy a szankcióval sújtott személy értesítést kapott a 600/2014/EU rendeletnek, illetve az ezen irányelv végrehajtása során elfogadott nemzeti rendelkezéseknek a megsértéséért kiszabott szankciót vagy intézkedést elrendelő határozatról, az illetékes hatóságok minden ilyen határozatot indokolatlan késedelem nélkül tegyenek közzé hivatalos honlapjukon. A közzététel legalább a jogsértés típusára és jellegére, valamint a felelős személy kilétére vonatkozó információt tartalmazza. Ez a kötelezettség nem alkalmazandó a vizsgálati jellegű intézkedéseket kiszabó határozatokra.

Mindazonáltal amennyiben az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy a jogi személyek kilétének vagy a természetes személyek személyes adatainak a közzététele – az említett adatok közzétételének arányosságát vizsgáló eseti értékelés alapján – aránytalan, vagy ha a közzététel veszélyezteti a pénzügyi piacok stabilitását, illetőleg egy folyamatban lévő büntügyi nyomozást, a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok:

- a) halasszák el a szankciót vagy intézkedést elrendelő határozat közzétételét mindaddig, amíg a közzététel ellen szóló indokok meg nem szűnnek; vagy
- b) a szankciót vagy intézkedést elrendelő határozatot a nemzeti joggal összhangban lévő módon, név megjelölése nélkül tegyék közzé, amennyiben a név nélküli közzététel biztosítja az érintett személyes adatok hatékony védelmét; vagy
- c) egyáltalán ne tegyék közzé a szankciót vagy intézkedést elrendelő határozatot akkor, ha az a) és b) pontban foglalt lehetőségek nem tűnnek elégségesnek annak biztosításához, hogy:
 - i. a pénzügyi piacok stabilitása ne kerüljön veszélybe;
 - ii. a kisebb jelentőségűnek tartott intézkedésekről szóló határozatok közzététele arányos legyen.

A szankció vagy intézkedés név nélküli közzétételéről szóló döntés esetében az érintett adatok közzététele ésszerű ideig elhalasztható, amennyiben az említett időszak során a név nélküli közzététel indokai előreláthatólag meg fognak szűnni.

(2) Amennyiben a szankciót vagy intézkedést elrendelő határozattal szemben az illetékes igazságügyi vagy más hatóságnál jogorvoslattal éltek, az illetékes hatóságoknak a hivatalos honlapjukon haladéktalanul közzé kell tenniük ezt az információt, valamint a jogorvoslat eredményére vonatkozó további információkat is. Közzé kell tenni továbbá a szankciót vagy intézkedést elrendelő korábbi határozatot semmisnek nyilvánító határozatot is.

(3) Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy az e bekezdéssel összhangban közzétett információk a közzétételt követően legalább öt évig hozzáférhetőek legyenek a hivatalos honlapjukon. A nyilvánosságra hozott személyes adatokat csak annyi ideig lehet az illetékes hatóság honlapján megjelentetni, ameddig ez az alkalmazandó adatvédelmi szabályok alapján szükséges.

Az illetékes hatóságok az (1) bekezdés c) pontjával összhangban tájékoztatják az ESMA-t az összes kiszabott, de közzé nem tett szankcióról, beleértve a szankciókkal kapcsolatos fellebbezéseket és azok kimenetelét. A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok valamely kiszabott büntetőjogi szankcióval kapcsolatban tájékoztatást kapjanak és megkapják a jogerős ítéletet, valamint hogy azt benyújtsák az ESMA-hoz. Az ESMA kizárólag az illetékes hatóságok közötti információcsere céljából központi adatbázist tart fenn a hozzá bejelentett szankciókról. Ehhez az adatbázishoz kizárólag az illetékes hatóságok férhetnek hozzá, és azt az általuk szolgáltatott információk alapján naprakésszé kell tenni.

(4) A tagállamok minden évben összesítő tájékoztatást bocsátanak az ESMA rendelkezésére az (1) és (2) bekezdéssel összhangban kivetett valamennyi szankcióról és intézkedésről. Ez a kötelezettség nem vonatkozik a vizsgálati jellegű intézkedésekre. Az ESMA ezeket az információkat éves jelentésben teszi közzé.

Amennyiben a tagállamok a 70. cikkel összhangban úgy döntenek, hogy büntetőjogi szankciókat szabnak ki a 70. cikk rendelkezéseinek megsértése esetén, illetékes hatóságaik évente az ESMA rendelkezésére bocsátják az összes büntetőjogi kivizsgálással és kiszabott büntetőjogi szankcióval kapcsolatos névtelenített és összesített adatot. Az ESMA a kiszabott büntetőjogi szankciókkal kapcsolatos információkat éves jelentésben teszi közzé.

(5) Ha az illetékes hatóság egy közigazgatási intézkedést, egy szankciót vagy egy büntetőjogi szankciót nyilvánosságra hoz, erről egyidejűleg értesítenie kell az ESMA-t is.

(6) Amennyiben a közzétett büntetőjogi vagy közigazgatási szankciók egy az ezen irányelvnek megfelelően engedélyezett befektetési vállalkozásra, piacműködtetőre, adatszolgáltatóra, befektetési szolgáltatásra és tevékenységre, illetve kiegészítő szolgáltatások kapcsán hitelintézetre, valamint harmadik országok fiókirodáira vonatkoznak, az ESMA a megfelelő nyilvántartásában hivatkozást tüntet fel a közzétett szankcióra.

(7) Az ESMA végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az e cikkben említett információk benyújtásának eljárásairól és formáiról.

Az ESMA az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2016. január 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

72. cikk

A felügyeleti és a szankcionálási hatáskörök gyakorlása

(1) Többek között a 69. cikkben említett vizsgálati és helyreigazítást elrendelő hatáskörök, illetve a 70. cikkben említett szankcionálási hatáskörök tekintetében az illetékes hatóságok nemzeti jogszabályaik keretén belül felügyeleti jogkört gyakorolnak:

- a) közvetlenül;
- b) más hatóságokkal együttműködésben;
- c) saját felelősségük alapján olyan jogalanyokra történő átruházással, amelyekre a 67. cikk (2) bekezdése szerint ruháztak át feladatokat; vagy
- d) az illetékes igazságügyi hatóságok megkeresése útján.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a 70. cikkben említett szankcionálási hatáskörök gyakorlása során kivetett közigazgatási szankció vagy intézkedés típusának és mértékének a meghatározásakor az illetékes hatóságok figyelembe vegyenek minden lényeges körülményt, adott esetben többek között a következőket:

- a) a jogsértés súlyossága és időtartama;
- b) a jogsértésért felelős természetes vagy jogi személy felelősségének mértéke;
- c) a felelős természetes vagy jogi személynek elsősorban a felelős jogi személy teljes árbevételében vagy a felelős természetes személy éves jövedelmében és nettó eszközeiben kifejezett pénzügyi ereje;
- d) a felelős természetes vagy jogi személy által elért nyereség vagy elkerült veszteség jelentősége, amennyiben ezek meghatározhatók;
- e) a jogsértés által harmadik feleknek okozott veszteség, amennyiben meghatározható;
- f) a felelős természetes vagy jogi személy illetékes hatósággal való együttműködésének mértéke, amitől függetlenül gondoskodni kell az adott személy által – nyereség elérésével vagy veszteség elkerülésével – szerzett haszon visszaszolgáltatásáról;

g) a felelős természetes vagy jogi személy által elkövetett korábbi jogsértések.

Az illetékes hatóságok a közigazgatási szankciók és intézkedések típusának és mértékének a meghatározásakor az első albekezdésben foglaltak mellett további tényezőket is figyelembe vehetnek.

73. cikk

A jogsértések jelentése

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok hatékony mechanizmusokat hozzanak létre, amelyekkel lehetővé teszik a 600/2014/EU rendelet rendelkezései és az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezések tényleges vagy potenciális megsértésének az illetékes hatóságok részére történő bejelentését.

Az első albekezdésben említett mechanizmusok közé tartoznak legalább a következők:

- a) a tényleges vagy potenciális jogsértésekről szóló jelentések átvételére és nyomon követésére vonatkozó konkrét eljárások, ideértve az ilyen bejelentések számára biztonságos kommunikációs csatornák létrehozását is;
- b) a pénzügyi intézményen belüli jogsértést bejelentő pénzügyi intézményi alkalmazottak megfelelő védelme legalább a megtorlással, a diszkriminációval vagy másfajta méltánytalan bánásmóddal szemben;
- c) az eljárás teljes időtartama alatt védelem biztosítása mind a jogsértést bejelentő személy, mind az annak elkövetéséért állítólagosan felelős természetes személy azonosságára vonatkozóan, kivéve, ha a nemzeti jog a további kivizsgálással vagy a bejelentés folyamánként indított bírósági eljárással összefüggésben előírja e személyek kilétének a felfedését.

(2) A tagállamok megkövetelik a befektetési vállalkozásoktól, a piacműködtetőktől, az adatszolgáltatóktól, a befektetési szolgáltatások vagy tevékenységek, illetve kiegészítő szolgáltatások kapcsán a hitelintézetektől, valamint harmadik országok fiókirodáitól, hogy olyan megfelelő eljárásokat alakítsanak ki, amelyekkel az alkalmazottaik egy meghatározott, független és önálló csatornán keresztül belsőleg jelenthetik a tényleges vagy potenciális jogsértéseket.

74. cikk

Jogorvoslat

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a 600/2014/EU rendelet rendelkezései vagy az ezen irányelv szerint elfogadott törvények, rendeletek vagy közigazgatási rendelkezések alapján meghozott minden határozathoz megfelelő indokolást fűzzenek, és az ellen bíróság előtt fellebbezéssel lehessen élni. A bíróság előtti fellebbezés jogát alkalmazni kell az olyan engedély iránti kérelem esetében is, amely tartalmazza az összes előírt információt, de a benyújtástól számított hat hónapon belül arról nem hoztak határozatot.

(2) A tagállamok rendelkeznek arról, hogy a fogyasztók érdekében az alábbi testületek közül a nemzeti jogban meghatározottak szerint egy vagy több a nemzeti joggal összhangban szintén eljárást indíthasson a bíróságok vagy az illetékes közigazgatási szervek előtt annak biztosítására, hogy a 600/2014/EU rendelet és az ezen irányelv végrehajtására irányuló nemzeti rendelkezéseket alkalmazzák:

- a) közjogi szervek vagy azok képviselői;
- b) fogyasztói szervezetek, amelyeknek jogos érdekük fűződik a fogyasztók védelméhez;
- c) szakmai szervezetek, amelyeknek jogos érdekük fűződik a tagjaik védelmében történő eljáráshoz.

75. cikk

A fogyasztói panaszok intézésének bíróságon kívüli mechanizmusa

(1) A tagállamok biztosítják a befektetési vállalkozások által nyújtott befektetési és kiegészítő szolgáltatásokkal kapcsolatos fogyasztói jogviták bíróságon kívüli rendezésére irányuló hatékony és eredményes panasz-, illetve jogorvoslati eljárások létrehozását, adott esetben meglévő testületek felhasználásával. A tagállamok ezenkívül biztosítják, hogy az összes befektetési vállalkozás csatlakozzon egy vagy több ilyen, panasz- és jogorvoslati eljárást végrehajtó testülethez.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az ilyen testületek a többi tagállam hasonló testületeivel aktívan együttműködjenek a határon átnyúló jogviták megoldása során.

(3) Az illetékes hatóságok értesítik az ESMA-t azokról az (1) bekezdésben említett panasztételi és jogorvoslati eljárásokról, amelyek joghatóságuk alatt rendelkezésre állnak.

Az ESMA-nak a saját honlapján közzé kell tennie és naprakész állapotban kell tartania a bíróságon kívüli mechanizmusok összesített jegyzékét.

76. cikk

Szakmai titoktartás

(1) A tagállamok biztosítják, hogy szakmai titoktartási kötelezettség kösse az illetékes hatóságokat, mindazon személyeket, akik az illetékes hatóságok vagy azon szervezetek számára munkát végeznek vagy végeztek, amelyekre a 67. cikk (2) bekezdése szerint feladatokat ruháztak át, valamint az illetékes hatóságok által utasított könyvvizsgálókat és szakértőket. A feladataik ellátása során tudomásukra jutott bizalmas információt nem adhatják ki, az olyan összefoglalt vagy összesített formát kivéve, amelyből az egyes befektetési vállalkozások, piacműködtetők, szabályozott piacok vagy más személyek nem azonosíthatók, a nemzeti büntető- és adójogi követelmények vagy ezen irányelv vagy a 600/2014/EU rendelet más rendelkezéseinek sérelme nélkül.

(2) Amennyiben valamely befektetési vállalkozás, piacműködtető vagy szabályozott piac ellen csődeljárást vagy kötelező felszámolási eljárást indítanak, a harmadik feleket nem érintő bizalmas információkat a polgári vagy kereskedelmi eljárásokban ki lehet adni, ha az szükséges az eljárás lefolytatásához.

(3) A büntető- és adójogi nemzeti követelmények sérelme nélkül az illetékes hatóságok, illetve az illetékes hatóságokon kívüli azon testületek, természetes vagy jogi személyek, akik/amelyek ezen irányelv vagy a 600/2014/EU rendelet alapján bizalmas információkat kapnak, azokat kizárólag feladataik ellátása során és hatásköreik gyakorlása érdekében használhatják fel; az illetékes hatóságok esetében ezen irányelv vagy a 600/2014/EU rendelet hatályán belül, illetve más hatóságok, testületek, természetes vagy jogi személyek esetében kizárólag arra a célra, amelyre az ilyen információkat számukra biztosították, és/vagy kifejezetten az ilyen hatáskörök gyakorlásához kapcsolódó közigazgatási vagy bírósági eljárások keretében. Amennyiben azonban az információkat átadó illetékes hatóság vagy más hatóság, testület vagy személy hozzájárul, az információkat fogadó hatóság azokat más célra is felhasználhatja.

(4) Az ezen irányelv vagy a 600/2014/EU rendelet alapján fogadott, kicserélt vagy továbbított valamennyi bizalmas információra a szakmai titoktartás tekintetében e cikkben megállapított feltételek vonatkoznak. Azonban ez a cikk nem akadályozza meg az illetékes hatóságokat abban, hogy az ezen irányelvvél vagy a 600/2014/EU rendelettel és más, a befektetési vállalkozásokra, hitelintézetekre, nyugdíjalapokra, ÁÉKBV-kre, ABA-kra, biztosítási és viszontbiztosítási közvetítőkre, biztosítóintézetekre, szabályozott piacokra, piacműködtetőkre, központi szerződő felekre vagy központi értéktárrakra vonatkozó irányelvekkel vagy rendeletekkel összhangban más módon, az információkat átadó illetékes hatóság vagy más hatóság, testület, természetes vagy jogi személy hozzájárulásával bizalmas információkat cseréljenek ki vagy továbbítsanak.

(5) Ez a cikk nem tiltja meg az illetékes hatóságok számára, hogy nemzeti jogukkal összhangban egymással megosszák vagy továbbítsák az olyan bizalmas információkat, amelyeket nem valamely másik tagállam illetékes hatóságától kaptak.

77. cikk

Kapcsolat a könyvvizsgálókkal

(1) A tagállamok legalább azt megkövetelik, hogy bármely feljogosított személy, aki a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ alapján valamely befektetési vállalkozás, szabályozott piac vagy adatszolgáltató számára a 2013/34/EU irányelv 34. cikkében vagy a 2009/65/EK irányelv 73. cikkében meghatározott feladatot, vagy bármely más, törvény által előírt feladatot lát el, legyen köteles az illetékes hatóságoknak azonnal beszámolni minden olyan tényről, illetve az ilyen vállalkozást érintő határozatról, amelyről az ilyen személy feladatai ellátása során tudomást szerez, és amely várhatóan:

- a) azon törvények, rendeletek vagy közigazgatási rendelkezések lényeges megsértését képezi, amelyek az engedélyezésre irányadó feltételeket állapítanak meg, vagy amelyek kifejezetten a befektetési vállalkozások tevékenységeinek folytatására vonatkoznak;
- b) érinti a befektetési vállalkozás folyamatos működését;
- c) a beszámoló elfogadásának megtagadásához vagy fenntartások kifejezéséhez vezethet.

Az ilyen személy ugyancsak köteles bejelentést tenni az azon vállalkozással kapcsolatban az első albekezdésben említett feladatai végrehajtása során tudomására jutott minden olyan tényről és határozatról, amely szoros kapcsolatban áll azzal a befektetési vállalkozással, amelynél az ilyen személy ezt a feladatot ellátja.

(2) A 2006/43/EK irányelv értelmében engedélyezett személyek jóhiszemű bejelentése az (1) bekezdésben említett minden tényről vagy határozatról az illetékes hatóságok felé nem képezi az információk átadására vonatkozó szerződéses vagy jogszabályi korlátozás megsértését, és ezért az ilyen személyek semmilyen módon nem felelősek.

78. cikk

Adatvédelem

Az ezen irányelv szerinti felügyeleti és ezen belüli vizsgálati hatáskörök gyakorlása céljából vagy gyakorlása során gyűjtött személyes adatokat adott esetben a 95/46/EK irányelvet átültető nemzeti jogszabállyal és a 45/2001/EK rendelettel összhangban kell feldolgozni.

II. FEJEZET

Együtműködés az egyes tagállamok illetékes hatóságai között és az ESMA-val

79. cikk

Együtműködési kötelezettség

(1) A tagállamok illetékes hatóságai együtműködnek egymással minden olyan esetben, amikor ez az ezen irányelv vagy a 600/2014/EU rendelet szerinti feladataik ellátásához szükséges, felhasználva hatáskörüket, függetlenül attól, hogy azt ezen irányelv vagy a 600/2014/EU rendelet vagy a nemzeti jog határozza meg.

Amennyiben a tagállamok a 70. cikkel összhangban úgy döntöttek, hogy büntetőjogi szankciókat szabnak ki az említett cikk rendelkezéseinek megsértése esetén, biztosítaniuk kell, hogy megfelelő intézkedések álljanak rendelkezésre ahhoz, hogy az illetékes hatóságok minden szükséges hatáskörrel rendelkezzenek a joghatóságuk alá tartozó igazságügyi hatóságokkal történő kapcsolatfelvételhez annak érdekében, hogy megkapják az ezen irányelv és a 600/2014/EU rendelet esetleges megsértése miatt indított büntetőjogi kivizsgálásokkal vagy eljárásokkal kapcsolatos egyedi tájékoztatást, valamint ugyanezt nyújthassák más illetékes hatóságok vagy az ESMA számára az egymással és az ESMA-val az ezen irányelv és a 600/2014/EU rendelet alkalmazásában való együtműködésre vonatkozó kötelezettségük teljesítése céljából.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2006. május 17-i 2006/43/EK irányelve az éves és összevont (konszolidált) éves beszámoló jog szerinti könyvvizsgálatáról, a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 84/253/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 157., 2006.6.9., 87. o.).

Az illetékes hatóság együttműködik a többi tagállam illetékes hatóságaival. Különösen információt cserélnek és együttműködnek minden vizsgálati és felügyeleti tevékenység során.

Az illetékes hatóságok a pénzbírságok behajtásának megkönnyítése tekintetében is együttműködhetnek más tagállamok illetékes hatóságaival.

Az együttműködés és különösen az információcsere elősegítése és felgyorsítása érdekében a tagállamok ezen irányelv és a 600/2014/EU rendelet céljaira egyetlen illetékes hatóságot jelölnek ki kapcsolattartó pontként. A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot, az ESMA-t és a többi tagállamot azon hatóságok nevéről, amelyeket kijelöltek az információváltásra irányuló megkeresések fogadására, illetve az e bekezdés szerinti együttműködésre. Az ESMA-nak a saját honlapján közzé kell tennie és naprakész állapotban kell tartania ezen hatóságok jegyzékét.

(2) Ha a fogadó tagállam értékpapírpiacainak helyzetére figyelemmel a fogadó tagállamban az ott kialakult mechanizmusokkal rendelkező kereskedési helyszín műveletei az adott fogadó tagállamban az értékpapírpiacok működése és a befektetők védelme szempontjából lényegi fontosságúvá váltak, a kereskedési helyszín székhelye szerinti tagállam és a fogadó tagállam illetékes hatóságai arányos együttműködési mechanizmust hoznak létre.

(3) A tagállamok meghozzák a szükséges közigazgatási és szervezeti intézkedéseket az (1) bekezdésben előírt segítségnyújtás elősegítése érdekében.

Az illetékes hatóságok akkor is felhasználhatják hatásköreiket az együttműködés céljára, ha a vizsgált magatartás nem ütközik az adott tagállam hatályos szabályozásába.

(4) Amennyiben az illetékes hatóság jó okkal feltételezi, hogy a felügyelete alá nem tartozó szervezetek egy másik tagállam területén ezen irányelv vagy a 600/2014/EU rendelet rendelkezéseivel ellentétesen járnak vagy jártak el, erről a lehető legrészletesebben tájékoztatja a másik tagállam illetékes hatóságát és az ESMA-t. A tájékoztatott illetékes hatóság meghozza a szükséges intézkedést. Tájékoztatja az értesítő illetékes hatóságot és az ESMA-t az intézkedés eredményéről, valamint a lehetséges mértékben a lényeges közbenső fejleményekről. Ez a bekezdés nem sértheti az értesítő illetékes hatóság hatáskörét.

(5) Az (1) és (4) bekezdés sérelme nélkül, az illetékes hatóságok értesítik az ESMA-t vagy más illetékes hatóságokat a következőkkel kapcsolatos információkról:

a) a 69. cikk (2) bekezdésének o) pontja alapján a pozíció vagy a kitettség nagyságának csökkentésére irányuló kérések;

b) a 69. cikk (2) bekezdésének p) pontja alapján a személyek árualapú származtatott termékekre vonatkozó ügyletkötési képességének bármilyen korlátozása.

Az értesítés szükség szerint tartalmazza a 69. cikk (2) bekezdésének j) pontján alapuló kérelem adatait, ideértve a címzett személy vagy személyek személyazonosságát és a kérelem okait, valamint a 69. cikk (2) bekezdésének p) pontján alapuló bevezetett limitek hatókörét, ideértve az érintett személyt, az alkalmazandó pénzügyi eszközöket, a mindenkori tartható pozíciók méretének korlátait, valamint az 57. cikkel összhangban ez alól biztosított kivételeket és azok indokolását.

Az értesítéseket az intézkedések hatálybalépésének tervezett időpontját megelőzően legalább 24 órával meg kell küldeni. Kivételes körülmények között, ha a 24 órás értesítési határidőt lehetetlen betartani, az illetékes hatóság az intézkedés hatálybalépését megelőző 24 órán belül is elküldheti az értesítést.

Amikor egy tagállam illetékes hatósága kap egy e bekezdés szerinti értesítést, intézkedést hozhat a 69. cikk (2) bekezdésének o) pontja vagy p) pontja szerint, amennyiben meggyőződött arról, hogy az intézkedés szükséges a másik illetékes hatóság célkitűzésének eléréséhez. Az illetékes hatóság akkor is küld értesítést ennek a bekezdésnek megfelelően, amikor intézkedésekre tesz javaslatot.

Amikor egy az ezen bekezdés első albekezdésének a) vagy b) pontja szerinti intézkedés nagykereskedelmi energiatermékekkel kapcsolatos, az illetékes hatóságnak a 713/2009/EK rendelet szerint létrehozott Energiaszabályozói Együtműködési Ügynökséget is értesítenie kell.

(6) A kibocsátási egységekkel kapcsolatban az illetékes hatóságoknak együtt kell működniük az azonnali és aukciós piacok felügyeletében illetékes közjogi intézményekkel és illetékes hatóságokkal, nyilvántartási tisztviselőkkel és a 2003/87/EK irányelvnek való megfelelés felügyeletével megbízott egyéb közjogi szervezetekkel annak érdekében, hogy azok konszolidált áttekintést nyerjenek a kibocsátási egységek piacairól.

(7) A mezőgazdasági áru alapú származtatott ügyletek vonatkozásában az illetékes hatóságok beszámolási kötelezettséggel rendelkeznek az 1308/2013/EU rendelet szerinti mezőgazdasági árupiacok felügyeletére, igazgatására és szabályozására illetékes közintézmények felé, és együtt kell velük működniük.

(8) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 89. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek megállapítják azon ismérveket, amelyek alapján a kereskedési helyszínek a fogadó tagállamban végrehajtott műveletei lényeges fontosságúnak tekinthetők az ilyen fogadó tagállamban az értékpapírpiacon működése, illetve a befektetők védelme szempontjából.

(9) Az ESMA-nak végrehajtás-technikai standardtervezeteket kell kidolgoznia egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások kialakítása céljából a (2) bekezdésében említett együtműködési mechanizmusokhoz.

Az ESMA az említett végrehajtás-technikai standardtervezetet 2016. január 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

80. cikk

Az illetékes hatóságok között a helyszíni ellenőrzések és vizsgálatok tekintetében a felügyeleti tevékenységek során történő együtműködés

(1) A tagállam illetékes hatósága kérheti a másik tagállam illetékes hatóságának együtműködését valamely felügyeleti tevékenységben vagy helyszíni ellenőrzés elvégzésében, vagy más vizsgálatban. Az olyan befektetési vállalkozások esetében, amelyek valamely szabályozott piac távoli tagjai vagy résztvevői, a szabályozott piac illetékes hatósága dönthet úgy, hogy közvetlenül ezekhez a vállalkozásokhoz fordul, ilyen esetben azonban megfelelően tájékoztatnia kell a távoli tag vagy résztvevő székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságát.

Ha az illetékes hatóság helyszíni ellenőrzésre vagy vizsgálatra irányuló megkeresést kap, hatáskörének keretein belül:

- a) maga végzi el az ellenőrzést vagy vizsgálatot;
- b) lehetővé teszi a kérelmező hatóság számára, hogy elvégezzék az ellenőrzést vagy vizsgálatot.
- c) lehetővé teszi könyvvizsgálók vagy szakértők számára, hogy elvégezzék az ellenőrzést vagy vizsgálatot.

(2) A felügyeleti gyakorlatok konvergenciája érdekében az ESMA részt vehet a felügyeleti kollégiumok tevékenységében, ideértve a két vagy három illetékes hatóság által az 1095/2010/EU rendelet 21. cikkével összhangban közösen végzett helyszíni ellenőrzéseket vagy vizsgálatokat.

(3) Az ESMA-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia az illetékes hatóságok felügyeleti tevékenységekben, helyszíni ellenőrzésekben és vizsgálatokban való együtműködése során egymás között kicserélendő információk pontos meghatározása céljából.

Az ESMA-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig be kell nyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(4) Az ESMA-nak végrehajtás-technikai standardtervezeteket kell kidolgoznia egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások kialakítása céljából az illetékes hatóságok felügyeleti tevékenységekben, helyszíni ellenőrzésekben és vizsgálatokban való együttműködéséhez.

Az ESMA az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2016. január 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottságra hatáskört kell ruházni az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

81. cikk

Információcsere

(1) A 79. cikk (1) bekezdésének megfelelően ezen irányelv és a 600/2014/EU rendelet céljaira kapcsolattartó pontként kijelölt tagállami illetékes hatóságok haladéktalanul átadják egymásnak az ezen irányelv 67. cikke (1) bekezdésének megfelelően kijelölt illetékes hatóságoknak az ezen irányelv vagy a 600/2014/EU rendelet alapján elfogadott rendelkezésekben meghatározott feladataik ellátásához szükséges információkat.

Az ezen irányelv vagy a 600/2014/EU rendelet alapján más illetékes hatóságokkal információcserét folytató illetékes hatóságok a közlés időpontjában jelezhetik, hogy az ilyen információk kifejezett hozzájárulásuk nélkül nem tehetők közzé, és az ilyen információcsere hozzájárulásuk esetén is csak azt a célt szolgálhatja, amelyhez a szóban forgó hatóságok a beleegyezésüket adták.

(2) A 79. cikk (1) bekezdésével összhangban kapcsolattartó pontként kijelölt illetékes hatóság az e cikk (1) bekezdése, illetve a 77. cikk és a 88. cikk alapján fogadott információkat továbbíthatja a 67. cikk (1) bekezdésében említett hatóságoknak. Az információt átadó illetékes hatóság kifejezett hozzájárulása nélkül nem továbbíthatja az információt más testületeknek vagy természetes és jogi személyeknek, és az információt kellően indokolt körülmények kivételével kizárólag arra a célra használhatja fel, amelyhez az ilyen hatóságok hozzájárultak. Ez utóbbi esetben a kapcsolattartó pont azonnal tájékoztatja az információt küldő kapcsolattartó pontot.

(3) A 71. cikkben említett hatóságok, valamint az e cikk (1) bekezdése vagy a 77. és a 88. cikk alapján bizalmas információt fogadó más testületek vagy természetes és jogi személyek az információt kizárólag feladataik ellátása során használhatják fel, elsősorban:

a) annak ellenőrzésére, hogy a befektetési vállalkozások tevékenységének megkezdésére vonatkozó feltételek teljesülnek-e, valamint hogy elősegítsék a vállalkozás üzleti magatartásának figyelemmel kísérését összevont vagy nem összevont alapon, különös tekintettel a 2013/36/EU irányelvben meghatározott tőke megfelelési követelményekre, az igazgatási és számviteli eljárásokra, valamint a belső ellenőrzési mechanizmusokra;

b) a kereskedési helyszínek megfelelő működésének figyelemmel kísérésére;

c) szankciók kivetésére;

d) az illetékes hatóságok határozataival szembeni közigazgatási fellebbezések során;

e) a 74. cikk alapján kezdeményezett bírósági eljárásokban;

f) a befektetői panaszok kezelésének a 75. cikkben szabályozott, bíróságon kívüli mechanizmusában.

(4) Az ESMA-nak végrehajtás-technikai standardtervezeteket kell kidolgoznia az információcseré során használandó egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások kialakítása céljából.

Az ESMA az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2016. január 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

(5) Sem ez a cikk, sem a 76. vagy a 88. cikk rendelkezései nem akadályozzák az illetékes hatóságot abban, hogy a feladatai ellátásához szükséges titkos információkat továbbítsa az ESMA-nak, az Európai Rendszerkockázati Testületnek, a központi bankoknak, a Központi Bankok Európai Rendszerének és az EKB-nak, mint monetáris hatóságoknak, illetve adott esetben más, a fizetési és elszámolási rendszerek felügyeletére hatáskörrel rendelkező hatóságoknak; hasonlóképpen az ilyen hatóságok vagy testületek nem akadályozhatók meg abban, hogy az illetékes hatóságoknak az ezen irányelvben vagy a 600/2014/EU rendeletben előírt feladataik ellátásához szükséges információkat átadják.

82. cikk

Jogi kötőerővel bíró közvetítői szerep

(1) Az illetékes hatóságok értesíthetik az ESMA-t az olyan helyzetekről, amikor az alábbiak egyikéhez kapcsolódó megkeresést elutasítottak vagy nem jártak el ésszerű időben:

- a) a 80. cikkben meghatározott felügyeleti tevékenység, helyszíni ellenőrzés vagy vizsgálat elvégzése; vagy
- b) a 81. cikkben meghatározott információcseré.

(2) Az (1) bekezdésben említett helyzetekben az ESMA az 1095/2010/EU rendelet 19. cikkének megfelelően járhat el, az ezen irányelv 83. cikkében az információk átadására előírt megkeresés teljesítésének megtagadásával kapcsolatos lehetőségek, valamint az ESMA-nak az 1095/2010/EU rendelet 17. cikkével összhangban történő eljárása lehetőségének sérelme nélkül.

83. cikk

Az együttműködés megtagadása

Az illetékes hatóság csak abban az esetben tagadhatja meg a 84. cikkben a vizsgálat, a helyszíni ellenőrzés vagy a felügyeleti tevékenység végrehajtása tekintetében előírt együttműködés iránti kérelem teljesítését, illetve a 81. cikkben előírt információcserét, ha:

- a) azonos tevékenységek és személyek tekintetében már kezdeményeztek bírósági eljárást a megkeresett tagállam illetékes hatóságainál;
- b) azonos személyek és tevékenységek tekintetében a megkeresett tagállamban már jogerős ítélet született.

Megtagadás esetén az illetékes hatóság ennek megfelelően értesíti a megkereső illetékes hatóságot és az ESMA-t, a lehető legrészletesebb tájékoztatást nyújtva.

84. cikk

Konzultáció az engedély megadása előtt

(1) Konzultálni kell az érintett másik tagállam illetékes hatóságaival az alábbiakban felsorolt befektetési vállalkozások közül bármelyik engedélyének megadása előtt:

- a) másik tagállamban engedélyezett befektetési vállalkozás, piacműködtető vagy hitelintézet leányvállalata;
- b) másik tagállamban engedélyezett befektetési vállalkozás vagy hitelintézet anyavállalatának leányvállalata;
- c) olyan vállalkozás, amely felett az ellenőrzést ugyanazon természetes vagy jogi személyek gyakorolják, mint egy másik tagállamban engedélyezett befektetési vállalkozás vagy hitelintézet felett.

(2) Konzultálni kell a tagállam hitelintézetek vagy biztosítóintézetek felügyeletéért felelős illetékes hatóságával, mielőtt engedélyt adnak a következő befektetési vállalkozások vagy piacműködtetők bármelyike számára:

- a) az Unióban engedélyezett hitelintézet vagy biztosítóintézet leányvállalata;
- b) az Unióban engedélyezett hitelintézet vagy biztosítóintézet anyavállalatának leányvállalata;
- c) ha a vállalkozás felett az ellenőrzést ugyanazon természetes vagy jogi személyek gyakorolják, mint az Unióban engedélyezett valamely hitelintézet vagy biztosítóintézet felett.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett érintett illetékes hatóságoknak különösen akkor kell konzultálniuk egymással, ha értékelik a részvényesek, illetve tagok alkalmasságát, valamint azon személyek hírnevét és tapasztalatait, akik ténylegesen irányítják az azonos csoporthoz tartozó másik szervezet irányításában érintett üzletmenetet. E hatóságok az engedély megadása, valamint a működési feltételeknek való megfelelés folyamatos értékelése érdekében kicserélnék minden információt a részvényesek vagy tagok alkalmassága, a másik érintett illetékes hatóság számára fontossággal bíró vállalkozást ténylegesen irányító személyek hírneve és tapasztalata vonatkozásában.

(4) Az ESMA végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgoz ki az engedély megadása előtt más illetékes hatóságokkal folytatott konzultáció során használandó egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások kialakítása céljából.

Az ESMA az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2016. január 3-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottságra hatáskört kell ruházni az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

85. cikk

A fogadó tagállamok hatáskörei

(1) A fogadó tagállamok úgy rendelkeznek, hogy a illetékes hatóságok statisztikai célból előírhatják, hogy a területükön fiókteleppel rendelkező minden befektetési vállalkozás időszakonként tegyen jelentést számukra e fióktelepek tevékenységéről.

(2) A fogadó tagállamok ezen irányelv alapján fennálló felelősségük keretében úgy rendelkeznek, hogy a illetékes hatóságok előírhatják a befektetési vállalkozások fióktelepei számára, hogy biztosítsák a fogadó tagállam által a 35. cikk (8) bekezdésében előírt esetekre meghatározott előírásoknak való megfelelésük figyelemmel kíséréséhez szükséges információkat. Az ilyen követelmények nem lehetnek szigorúbbak, mint amelyeket ugyanezen tagállam az ott letelepedett vállalkozásokra előír az ugyanezen előírásoknak való megfelelésük figyelemmel kíséréséhez.

86. cikk

A fogadó tagállamok által bevezetendő óvintézkedések

(1) Amikor a fogadó tagállam illetékes hatóságának egyértelmű és bizonyítható alapja van annak vélemezésére, hogy a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján területén tevékenykedő befektetési vállalkozás megszegi az ezen irányelv alapján elfogadott rendelkezésekből eredő kötelezettségeit, vagy hogy a tagállam területén fiókteleppel rendelkező befektetési vállalkozás megszegi a fogadó tagállam illetékes hatóságára hatáskört nem ruházó ezen irányelv alapján elfogadott rendelkezésekből eredő kötelezettségeit, vizsgálati eredményeit a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága elé terjeszti.

Amennyiben a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága által tett intézkedések ellenére, vagy amiatt, mert az ilyen intézkedések elégtelennek bizonyulnak, a befektetési vállalkozás továbbra is úgy tevékenykedik, hogy az nyilvánvalóan sérti a fogadó tagállam befektetőinek érdekeit vagy piacainak zavartalan működését, az alábbiak alkalmazandók:

- a) a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának tájékoztatását követően, a fogadó tagállam illetékes hatósága meghoz minden olyan intézkedést, amely szükséges a befektetők és a piacok megfelelő működésének védelmére. Ez magában foglalja annak lehetőségét is, hogy megakadályozza a szabálysértő befektetési vállalkozást a területén bármely további ügylet kezdeményezésében. Az ilyen intézkedésekről a Bizottságot és az ESMA-t indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatni kell; valamint
- b) a fogadó tagállam illetékes hatósága az ügyet az ESMA elé utalhatja, amely az 1095/2010/EU rendelet 19. cikke által ráruházott hatáskörrel összhangban járhat el.

(2) Amennyiben a fogadó tagállam illetékes hatóságai megbizonyosodnak arról, hogy a területükön fiókteleppel rendelkező befektetési vállalkozás megsértette az adott tagállamban az ezen irányelvben foglalt, a fogadó tagállam illetékes hatóságaira hatáskört ruházó rendelkezések alapján elfogadott törvényi vagy szabályozási rendelkezéseket, az ilyen hatóságok előírják az érintett befektetési vállalkozásnak, hogy vessen véget a jogsértő helyzetnek.

Ha az érintett befektetési vállalkozás nem teszi meg a szükséges lépéseket, a fogadó tagállam illetékes hatóságai meghozzák az összes szükséges intézkedést annak biztosítására, hogy az érintett befektetési vállalkozás vessen véget a jogsértő helyzetnek. Az ilyen intézkedések jellegéről tájékoztatást kell küldeni a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak.

Ha a fogadó tagállam által meghozott intézkedések ellenére a befektetési vállalkozás továbbra is megsérti az első albekezdésben említett, a fogadó tagállamban hatályos törvényi vagy rendeleti rendelkezéseket a fogadó tagállam illetékes hatósága a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának tájékoztatását követően meghoz minden olyan intézkedést, amely szükséges a befektetők és a piacok megfelelő működésének védelmére. Az ilyen intézkedésekről a Bizottságot és az ESMA-t indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatni kell.

Emellett, a fogadó tagállam illetékes hatósága az ügyet bejelentheti az ESMA-nak, amely az 1095/2010/EU rendelet 19. cikke által ráruházott hatáskörrel összhangban járhat el.

(3) Amennyiben a valamely szabályozott piacot, MTF-et vagy OTF-et fogadó tagállam illetékes hatósága világos és bizonyítható indokokkal rendelkezik annak vélemezésére, hogy az ilyen szabályozott piac, MTF vagy OTF megszegi az ezen irányelv alapján elfogadott rendelkezésekből adódó kötelezettségeit, vizsgálati eredményeit a szabályozott piac, MTF vagy OTF székhely szerinti tagállamának illetékes hatósága elé terjeszti.

Amennyiben a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága által tett intézkedések ellenére, vagy amiatt, mert az ilyen intézkedések elégtelennek bizonyulnak, az említett szabályozott piac, MTF vagy OTF továbbra is olyan módon jár el, ami nyilvánvalóan sérti a fogadó tagállam befektetőinek érdekeit vagy a piacok zavartalan működését, a fogadó tagállam illetékes hatósága a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának tájékoztatását követően meghozza az összes megfelelő intézkedést, amely a befektetők és a piacok megfelelő működésének védelméhez szükséges; ez pedig magában foglalja annak lehetőségét is, hogy az említett szabályozott piacot, MTF-et vagy OTF-et eltiltsa szolgáltatásainak a fogadó tagállamban székhellyel rendelkező távoli tagok vagy résztvevők rendelkezésére bocsátásától. Az ilyen intézkedésekről a Bizottságot és az ESMA-t indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatni kell.

Emellett, a fogadó tagállam illetékes hatósága az ügyet bejelentheti az ESMA-nak, amely az 1095/2010/EU rendelet 19. cikke által ráruházott hatáskörrel összhangban járhat el.

(4) Az (1), (2) vagy (3) bekezdés szerint elfogadott szankciókat vagy a befektetési vállalkozás vagy a szabályozott piac tevékenységének korlátozását is magában foglaló intézkedést megfelelően indokolni kell, és azt az érintett befektetési vállalkozással vagy szabályozott piaccal közölni kell.

87. cikk

Együttműködés és információcsere az ESMA-val

(1) Ezen irányelv alkalmazásában a illetékes hatóságok az 1095/2010/EU rendeletnek megfelelően együttműködnek az ESMA-val.

(2) A illetékes hatóságok az 1095/2010/EU rendelet 35. és 36. cikkének megfelelően indokolatlan késedelem nélkül megadják az ESMA-nak az ezen irányelvből és a 600/2014/EU rendeletből fakadó feladatai ellátásához szükséges valamennyi információt.

III. FEJEZET

Együttműködés harmadik országokkal

88. cikk

Harmadik országokkal folytatott információcsere

(1) A tagállamok és – az 1095/2010/EU rendelet 33. cikkének megfelelően – az ESMA csak akkor köthetnek harmadik országok illetékes hatóságaival információk kicserélését előíró együttműködési megállapodásokat, ha az átadott információkra a 76. cikkben előírt szakmai titoktartási garanciákkal legalább egyenértékű garanciák vonatkoznak. Ilyen információcsere kizárólag az említett illetékes hatóságok feladatainak ellátása céljából kerülhet sor.

A tagállamoknak a személyes adatokat a 95/46/EK irányelv IV. fejezetének megfelelően kell továbbítaniuk a harmadik országokba.

Az ESMA-nak a személyes adatok harmadik országnak való továbbításakor a 45/2001/EK rendelet 9. cikkének megfelelően kell eljárnia.

A tagállamok és az ESMA olyan harmadik országbeli hatóságokkal, testületekkel és természetes, illetve jogi személyekkel is köthetnek információcsere előíró együttműködési megállapodásokat, akik/amelyek legalább az alábbiak egyikéért felelősek:

- a) a hitelintézetek, más pénzügyi szervezetek, biztosítóintézetek felügyelete, illetve a pénzügyi piacok felügyelete;
- b) befektetési vállalkozások felszámolása és csődeljárása és más hasonló eljárások;

- c) felügyeleti feladataik ellátása során befektetési vállalkozások és más pénzügyi intézmények, hitelintézetek és biztosító-intézetek beszámolóinak törvényben előírt könyvvizsgálata, vagy amelyek feladataik ellátása során kártalanítási rendszereket igazgatnak;
- d) befektetési vállalkozások felszámolásában és csődeljárásában, illetve más hasonló eljárásokban érintett szervezetek felügyelete;
- e) biztosítóintézetek, hitelintézetek, befektetési vállalkozások és más pénzügyi intézmények beszámolóinak törvény által előírt könyvvizsgálatával megbízott személyek felügyelete;
- f) a kibocsátáskereskedelmi egységek piacán tevékenykedő személyek felügyelete annak érdekében, hogy átfogó képet lehessen alkotni a pénzpiacokról és az azonnali ügyletek piacáról.
- g) a mezőgazdasági áru alapú származtatott termékek piacán tevékenykedő személyek felügyelete annak érdekében, hogy átfogó képet lehessen alkotni a pénzügyi piacokról és az azonnali ügyletek piacáról.

A harmadik albekezdésben említett együttműködési megállapodások kizárólag abban az esetben köthetők meg, ha az átadott információk legalább a 76. cikkben előírt szakmai titoktartási garanciákkal egyenértékű garanciák hatálya alá tartoznak. Ilyen információcserére kizárólag az említett hatóságok, szervek, természetes vagy jogi személyek feladatainak ellátása céljából kerül sor. Ha egy együttműködési megállapodás kapcsán személyes adatok átadására kerül sor, akkor a tagállamoknak a 95/46/EK irányelv IV. fejezete, az ESMA-nak pedig a 45/2001/EK rendelet szerint kell eljárnia.

(2) Ha az információk másik tagállamból származnak, azok nem adhatók át az információkat továbbító illetékes hatóság kifejezett hozzájárulása nélkül, és adott esetben is kizárólag arra a célra, amelyhez az ilyen hatóságok hozzájárultak. Ugyanez a rendelkezés vonatkozik a harmadik ország illetékes hatósága által biztosított információkra.

VII. CÍM

FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ JOGI AKTUSOK

89. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek mellett felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására.

(2) A 2. cikk (3) bekezdésében, a 4. cikk (1) bekezdése 2. pontjának második albekezdésében, a 4. cikk (2) bekezdésében, a 13. cikk (1) bekezdésében, a 16. cikk (12) bekezdésében, a 23. cikk (4) bekezdésében, a 24. cikk (13) bekezdésében, a 25. cikk (8) bekezdésében, a 27. cikk (9) bekezdésében, a 28. cikk (3) bekezdésében, a 30. cikk (5) bekezdésében, a 31. cikk (4) bekezdésében, a 32. cikk (4) bekezdésében, a 33. cikk (8) bekezdésében, az 52. cikk (4) bekezdésében, az 54. cikk (4) bekezdésében, a 58. cikk (6) bekezdésében, a 64. cikk (7) bekezdésében, a 65. cikk (7) bekezdésében és a 79. cikk (8) bekezdésében említett a Bizottságra ruházott felhatalmazás határozatlan időre szól 2014. július 2-től kezdődő hatállyal.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 2. cikk (3) bekezdésében, a 4. cikk (1) bekezdése 2. pontjának második albekezdésében, a 4. cikk (2) bekezdésében, a 13. cikk (1) bekezdésében, a 16. cikk (12) bekezdésében, a 23. cikk (4) bekezdésében, a 24. cikk (13) bekezdésében, a 25. cikk (8) bekezdésében, a 27. cikk (9) bekezdésében, a 28. cikk (3) bekezdésében, a 30. cikk (5) bekezdésében, a 31. cikk (4) bekezdésében, a 32. cikk (4) bekezdésében, a 33. cikk (8) bekezdésében, az 52. cikk (4) bekezdésében, az 54. cikk (4) bekezdésében, az 58. cikk (6) bekezdésében, a 64. cikk (7) bekezdésében, a 65. cikk (7) bekezdésében és a 79. cikk (8) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot e jogi aktus elfogadásáról.

(5) A 2. cikk (3) bekezdése, a 4. cikk (1) bekezdése 2. pontjának második albekezdése, a 4. cikk (2) bekezdése, a 13. cikk (1) bekezdése, a 16. cikk (12) bekezdése, a 23. cikk (4) bekezdése, a 24. cikk (13) bekezdése, a 25. cikk (8) bekezdése, a 27. cikk (9) bekezdése, a 28. cikk (3) bekezdése, a 30. cikk (5) bekezdése, a 31. cikk (4) bekezdése, a 32. cikk (4) bekezdése, a 33. cikk (8) bekezdése, az 52. cikk (4) bekezdése, az 54. cikk (4) bekezdése, a 58. cikk (6) bekezdése, a 64. cikk (7) bekezdése, a 65. cikk (7) bekezdése és a 79. cikk (8) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő három hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam három hónappal meghosszabbodik.

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

90. cikk

Jelentések és felülvizsgálat

(1) 2019. március 3-ig a Bizottság az ESMA-val egyeztetve jelentést készít az Európai Parlament és a Tanács számára az alábbiakról:

a) a szervezett kereskedési rendszerek működése, beleértve a saját kitétség nélküli ügyletpárosítás általuk történő egyedi alkalmazását is, figyelembe véve az illetékes hatóságok által szerzett felügyeleti tapasztalatot, valamint az Unióban engedélyezett OTF-ek számát és piaci részesedését és különösen annak vizsgálata, hogy szükséges-e bármilyen kiigazítás az OTF fogalom meghatározásában, és hogy az OTF kategóriába tartozó eszközök köre továbbra is megfelelő-e;

b) a kkv-tőkefinanszírozási piac rendszereinek működése, figyelembe véve a kkv-tőkefinanszírozási piacként regisztrált MTF-ek számát, az ezeken a piacokon jelen lévő kibocsátók számát és a megfelelő kereskedelmi mennyiségeket;

A jelentésben különösen ki kell térni annak értékelésére, hogy a 33. cikk (3) bekezdésének a) pontjában szereplő küszöbérték továbbra is megfelelő minimumot képvisel-e a kkv-tőkefinanszírozási piacra vonatkozó, ebben az irányelvben meghatározott célkitűzések eléréséhez;

c) a nagysebességű algoritmikus kereskedést is magában foglaló algoritmikus kereskedéssel kapcsolatos követelmények hatása;

d) bizonyos termékek vagy gyakorlatok betiltási mechanizmusával kapcsolatos tapasztalat, figyelembe véve a mechanizmusok előfordulásának gyakoriságát és ezek hatásait;

e) a közigazgatási és büntetőjogi szankciók alkalmazása és különösen az ezen irányelvben és a 600/2014/EU rendeletben foglalt követelmények megszegéséért kiróható adminisztratív szankciók összehangolásának szükségessége;

f) a pozíciókra szabott határértékek és a pozíciókezelés alkalmazásának hatása az árualapú származtatott piacokon a likviditásra, a piaci visszaélésre és a szabályos árazási és kiegyenlítési feltételekre;

g) a szabályozott piacoktól, MTF-ektől, OTF-ektől és APA-któl származó, az átláthatóságot szolgáló, kereskedés előtt, illetve után szolgáltatandó adatok árának alakulása;

h) a 24. cikk (9) bekezdésével összhangban az ügyfélnek nyújtott befektetési szolgáltatással vagy kiegészítő szolgáltatással kapcsolatos bármely díj, jutalék és nem pénzbeli előnyök közzétételére vonatkozó követelmény hatása, ideértve ennek a belső piac megfelelő működésére gyakorolt hatását a határokon átnyúló befektetési tanácsadás tekintetében.

(2) A Bizottság az ESMA-val folytatott konzultációt követően jelentéseket nyújt be az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz az V. címmel összhangban létrehozott összesített adat-szolgáltatás működéséről. A 65. cikk (1) bekezdésével kapcsolatos jelentést 2018. szeptember 3-ig kell benyújtani. A 65. cikk (2) bekezdésével kapcsolatos jelentést 2020. szeptember 3-ig kell benyújtani.

Az első albekezdésben említett jelentések az alábbi szempontok alapján értékelik az összesítettadat-szolgáltatás működését:

- a) összevont formátumban közölt, kereskedés utáni információk rendelkezésre állása az összes ügyletre vonatkozóan, függetlenül attól, hogy azok megkötésére kereskedési helyszínen került-e sor vagy sem, valamint ezen információk időszerűsége;
- b) kiváló minőségű, időszerű, teljes körű, illetve részleges, kereskedés utáni információk olyan formátumokban való rendelkezésre állása, amelyek a piaci résztvevők számára könnyen hozzáférhetők és felhasználhatók, valamint méltányos üzleti alapon beszerezhetők.

Amennyiben a Bizottság azt állapítja meg, hogy a CTP-k nem szolgáltattak a második albekezdésben felsorolt kritériumoknak megfelelő információt, akkor a jelentését azzal a kéréssel együtt küldi meg az ESMA-nak, hogy az indítson el egy tárgyalásos eljárást, amelynek célja, hogy az ESMA által lebonyolítandó közbeszerzési eljárás keretében kijelöljenek egy kereskedelmi szervezetet az összesítettadat-szolgáltatás biztosítására. Az ESMA-nak a Bizottság kérésének kézhezvételét követően az abban foglalt feltételekkel és a 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽¹⁾ összhangban meg kell indítania az eljárást.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap, hogy a (2) bekezdésben ismertetett eljárás megindítása esetén a 89. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az ezen irányelv 59–65. cikkének és I. melléklete D. szakaszának, valamint a 600/2014/EU rendelet 2. cikke (1) bekezdése 19. pontjának a módosítására vonatkozóan, a következőkre irányuló intézkedéseket előírva:

- a) az összesítettadat-szolgáltatást biztosító kereskedelmi szervezettel kötendő szerződés időtartamának a meghatározása, illetve a szerződés megújítására és az új közbeszerzési eljárás megindítására alkalmazandó eljárás és feltételek meghatározása;
- b) annak előírása, hogy az összesítettadat-szolgáltatást biztosító kereskedelmi szervezet kizárólagos jogot kap ennek a feladatnak az ellátására, és más szervezet számára nem engedélyezhető, hogy az 59. cikk szerinti összesítettadat-szolgáltatatóként működjön;
- c) az ESMA felhatalmazása annak biztosítására, hogy a közbeszerzési eljárás útján kijelölt, az összesítettadat-szolgáltatást biztosító kereskedelmi szervezet betartsa a pályázati feltételeket;
- d) annak biztosítása, hogy az összesítettadat-szolgáltatást biztosító kereskedelmi szervezet által nyújtott kereskedés utáni információk kiváló minőségűek, a piaci résztvevők számára könnyen hozzáférhetők és felhasználhatók legyenek, továbbá az egész piacot lefedő, összevont formátumban álljanak rendelkezésre;
- e) annak biztosítása, hogy a – mind az összevont, mind az összesítés nélküli – kereskedés utáni információkhoz méltányos üzleti alapon lehessen hozzájutni, és azok az egész Unióban kielégítsék a felhasználók igényeit;
- f) annak biztosítása, hogy a kereskedési helyszínek és az APA-k méltányos áron bocsássák kereskedési adataikat az ESMA által lebonyolított közbeszerzési eljárás útján kijelölt, az összesítettadat-szolgáltatást biztosító kereskedelmi szervezet rendelkezésére;
- g) abban az esetben alkalmazandó intézkedések előírása, ha a közbeszerzési eljárás útján kijelölt, az összesítettadat-szolgáltatást biztosító kereskedelmi szervezet nem tartaná be a pályázati feltételeket;
- h) olyan intézkedések előírása, amelyek értelmében az 59. cikkben foglaltak szerint engedélyezett CTP-k továbbra is biztosíthatják az összesítettadat-szolgáltatást, amennyiben az e bekezdés b) pontjában foglalt felhatalmazást nem alkalmazzák, illetve amennyiben a közbeszerzési eljárásban nem jelölnek ki szervezetet, mindaddig, amíg egy új közbeszerzési eljárás le nem zárul, és egy kereskedelmi szervezetet sikeresen ki nem jelölnek az összesítettadat-szolgáltatás biztosítására.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2012. október 25-i 966/2012/EU, Euratom rendelete az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról és az 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 298., 2012.10.26., 1. o.).

(4) A Bizottság 2018. január 1-jéig az ESMA-val és az ACER-rel tartott konzultációt követően jelentést készít, amelyben megvizsgálja az energiaárakra és az energiapiacra gyakorolt lehetséges hatást, a megvalósíthatóságot és az előnyöket a 648/2012/EU rendelet 4. cikkében foglalt elszámolási kötelezettségek és a 648/2012/EU rendelet 11. cikkének (3) bekezdésében foglalt kockázatsökkentési technikák hatálya alá vont partner- és rendszerkockázatok csökkentése, valamint a C6 származékos energiaszerződések közvetlen költségeinek csökkentése tekintetében, továbbá ezek bevonását az elszámolási értékhatár kiszámításába a 648/2012/EU rendelet 10. cikkében foglaltaknak megfelelően.

Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy e szerződések bevonása nem lenne sem megvalósítható, sem előnyös, adott esetben jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az ezen irányelv 89. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyekkel az ezen irányelv 95. cikke (1) bekezdésében említett 42 hónapos időszakot egyszer két évvel és egyszer egy évvel meghosszabbítja.

91. cikk

A 2002/92/EK irányelv módosításai

A 2002/92/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk a következőképpen módosul:

a) a 3. pontban a második bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Ezen irányelv IIIA. fejezetének kivételével, ezek a tevékenységek nem tekintendők biztosítási közvetítésnek vagy biztosításforgalmazásnak, amikor azokat egy biztosítóintézet fejtí ki vagy olyan biztosítóintézet alkalmazottja, akinek a tevékenységéért a biztosítóintézet felelősséget visel.”;

b) a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„13. A IIIA. fejezet alkalmazásában a „biztosítási alapú befektetési termék”: olyan biztosítási termék, amely lejáratí értékkel vagy visszaváltási értékkel rendelkezik, és amelynek lejáratí vagy visszaváltási értéke részben vagy egészben, közvetlenül vagy közvetve ki van téve a piaci ingadozásoknak és nem tartalmazza a következőket:

a) a 2009/138/EK irányelv I. mellékletében (Nem-életbiztosítási ágazatok) felsorolt nem-életbiztosítási termékek;

b) életbiztosítási szerződések, ha a szerződés alapján a szolgáltatás kizárólag halál esetén, vagy sérülésből, betegségből, vagy fogyatékosságból eredő rokkantságra tekintettel fizethető ki;

c) olyan nyugdíjelőtakarékossági termékek, amelyek a nemzeti jog alapján elsődleges céljukat tekintve a befektető számára nyugdíjjövedelmet biztosító és a befektetőt bizonyos ellátásokra feljogosító termékként elismert termékek;

d) a 2003/41/EK vagy a 2009/138/EK irányelv hatálya alá tatózó, hivatalosan elismert foglalkoztatói nyugdíjrendszerek;

e) olyan egyéni nyugdíjelőtakarékossági termékek, amelyeknél a nemzeti szabályozás alapján a munkáltató pénzügyi hozzájárulásra kötelezett, és amelyek esetében a munkáltatónak vagy a munkavállalónak nincs választási lehetősége a nyugdíjelőtakarékossági termék vagy szolgáltatója tekintetében.”;

2. A következő fejezet kerül beillesztésre:

„*III. FEJEZET*

További fogyasztóvédelmi előírások a biztosítási alapú befektetési termékekkel kapcsolatban

13a. cikk

Hatály

A 2. cikk (3) bekezdésének második albekezdésében foglalt kivételre figyelemmel e fejezet további követelményeket határoz meg a biztosításközvetítői tevékenységekre és a biztosítók által végzett közvetlen értékesítésekre vonatkozóan, ha azok biztosítási alapú befektetési termékek értékesítésével kapcsolatosak. E tevékenységekre a továbbiakban a biztosításforgalmazási tevékenységek kifejezés utal.

13b. cikk

Az összeférhetlenségek megelőzése

A biztosítási közvetítőnek vagy a biztosítónak hatékony szervezeti és adminisztratív megoldásokat kell fenntartania és működtetnie annak biztosítása céljából, hogy a 13c. cikkben meghatározott, az ügyfelek érdekeit kedvezőtlenül érintő összeférhetlenségek megelőzése érdekében minden ésszerű intézkedés meghozatalra kerüljön.

13c. cikk

Összeférhetlenség

(1) A tagállamok előírják a biztosítási közvetítők és biztosítók számára, hogy azok minden megfelelő lépést tegyenek meg minden olyan összeférhetlenség azonosítására és kezelésére, amely közöttük – ideértve a vezetőiket, alkalmazottaikat és függő ügynökeiket vagy bármely, hozzájuk ellenőrzés révén közvetlenül vagy közvetetten kapcsolódó személyt – és ügyfeleik között, vagy valamely ügyfelük és egy másik ügyfelük között a biztosításforgalmazási tevékenységek folytatása során keletkezik.

(2) Amennyiben a biztosítási közvetítők és biztosítók által a 13b. cikknek megfelelően létrehozott, az összeférhetlenség kezelésére irányuló szervezeti vagy igazgatási szabályok nem elegendőek ahhoz, hogy megfelelő megbízhatósággal garantálják az ügyfelek érdekeit sértő kockázatok megelőzését, a biztosítási közvetítőnek és biztosítónak világosan tájékoztatnia kell az ügyfelet az összeférhetlenség általános jellegéről és/vagy forrásairól, mielőtt elvállalná, hogy üzleti tevékenységet végez számára.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 13e. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az alábbi célokból:

- a) azon lépések meghatározása, amelyek megtétele a biztosításforgalmazási tevékenységek végzése során ésszerűen elvárható a befektetési vállalkozásoktól az összeférhetlenség megállapítása, megelőzése, kezelése és közlése érdekében;
- b) megfelelő kritériumok megállapítása azon összeférhetlenségi formák meghatározásához, amelyek fennállása sérteti a biztosítási közvetítő vagy a biztosító ügyfeleinek vagy potenciális ügyfeleinek érdekeit.

13d. cikk

Általános elvek és az ügyfelek tájékoztatása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a biztosításforgalmazási tevékenység folytatása során a biztosítási közvetítő vagy biztosító becsületes, tisztességes és szakszerű módon tevékenykedjen az ügyfelek legjobb érdekében.

(2) A biztosítási közvetítő vagy a biztosító által ügyfeleihez vagy potenciális ügyfeleihez eljuttatott minden információnak – beleértve a marketingközleményeket is – tisztességesnek, világosnak és egyértelműnek kell lennie. A marketingközlemények marketingjellegének világosan felismerhetőnek kell lennie.

(3) A tagállamok betilthatják az olyan díjazás, jutalék vagy bármiféle pénzbeli juttatás elfogadását vagy átvételét, amelyet valamely harmadik fél vagy egy harmadik fél nevében eljáró személy fizet vagy biztosít a biztosítási alapú befektetési termékek ügyfelek számára történő forgalmazásával összefüggésben.

13e. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit e cikk határozza meg.

(2) A Bizottság 2014. július 2-től határozatlan időre felhatalmazást kap a 13c. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 13c. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot e jogi aktus elfogadásáról.

(5) A 13c. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az értesítést követő három hónapos határidő leteltéig sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt kifogást a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen, vagy ha az Európai Parlament és a Tanács a határidő leteltét megelőzően egyaránt arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem emel kifogást. Ezen időtartam az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére három hónappal meghosszabbodik.”.

92. cikk

A 2011/61/EK irányelv módosításai

A 2011/61/EU irányelv a következőképpen módosul:

1. A 4. cikk (1) bekezdésének r) pontja az alábbi alponttal egészül ki:

„vii. a székhely szerinti tagállamtól eltérő tagállam, ahol egy uniós ABAK nyújtja a 6. cikk (4) bekezdésében foglalt szolgáltatásokat;”;

2. A 33. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„A más tagállamokban letelepedett uniós ABA-k kezelésének feltételei, valamint a más tagállamokban történő szolgáltatásnyújtás feltételei”;

b) Az (1) és (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy valamely engedélyezett uniós ABAK közvetlenül vagy fióktelep létrehozásán keresztül:

a) más tagállamban letelepedett uniós ABA-kat kezelhessen, feltéve, hogy az ABAK engedéllyel rendelkezik az adott típusú ABA kezelésére;

b) más tagállamban nyújthassa a (6) cikk (4) bekezdésben említett, számára engedélyezett szolgáltatásokat.

(2) Az (1) bekezdésben említett tevékenységeket és szolgáltatásokat első alkalommal végezni szándékozó ABAK a következőkről tájékoztatja a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságát:

- a) a tagállam, ahol közvetlenül vagy fióktelep létrehozása révén ABA-kat szándékozik kezelni, és/vagy a 6. cikk (4) bekezdésében foglalt szolgáltatásokat szándékozik nyújtani;
- b) különösen a nyújtani kívánt szolgáltatásokat és/vagy a kezelni kívánt ABA-k megnevezését tartalmazó üzleti terv.”.

93. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok 2016. július 3-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ezen irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul közlik a Bizottsággal.

A tagállamok ezeket az intézkedéseket 2017. január 3-tól alkalmazzák, kivéve a 65. cikk (2) bekezdését átültető rendelkezést, amely 2018. szeptember 3-án lép hatályba.

A tagállamok által elfogadott rendelkezéseknek hivatkozniuk kell erre az irányelvre, vagy kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozással együtt kell megjelenniük. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg. A rendelkezéseknek tartalmazniuk kell egy arra vonatkozó nyilatkozatot is, hogy a hatályban lévő törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseknek az ezen irányelvvel hatályon kívül helyezett irányelvekre történő hivatkozásait erre az irányelvre történő hivatkozásként kell értelmezni. A hivatkozás módját és a nyilatkozat formáját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok a 92. cikkben említett intézkedéseket 2015. július 3-tól kezdődően alkalmazzák.

(3) A tagállamok közlik a Bizottsággal és az EMAS-szal nemzeti joguknak azokat a rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

94. cikk

Hatályon kívül helyezés

Az ezen irányelv III. melléklete A. részében felsorolt jogi aktusokkal módosított 2004/39/EK irányelv 2017. január 3-án hatályát veszti, az ezen irányelv III. melléklete B. részében meghatározott irányelvek nemzeti jogba való átültetésére vonatkozó határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségek sérelme nélkül.

A 2004/39/EK és a 93/22/EGK irányelvre történő hivatkozásokot erre az irányelvre vagy a 600/2014/EU rendeletre történő hivatkozásként kell értelmezni az ezen irányelv IV. mellékletében foglalt megfelelési táblázatoknak megfelelően.

A 2004/39/EK és a 93/22/EGK irányelvben meghatározott feltételekre vagy az irányelv cikkeire történő hivatkozásokat az irányelvben meghatározott azonos feltételekre vagy az irányelv cikkeire történő hivatkozásként kell értelmezni.

95. cikk

Átmeneti rendelkezések

(1) 2020. július 3-ig:

- a) a 648/2012/EU rendelet 4. cikkében foglalt elszámolási kötelezettségek, valamint a 648/2012/EU rendelet 11. cikkének (3) bekezdésében foglalt kockázatmérséklési technikák nem alkalmazandók az olyan C6 származékos energiaszerződésekre, amelyeket a 648/2012/EU rendelet 10. cikke (1) bekezdésében foglalt feltételeket teljesítő nem pénzügyi szerződő felek kötöttek, vagy olyan nem pénzügyi szerződő felek kötöttek, amelyeket befektetési vállalkozásként első alkalommal 2017. január 3-át követően engedélyeznek; valamint

b) a fenti C6 származékos energiaszerződések a 648/2012/EU rendelet 10. cikkében foglalt elszámolási értékhatár alkalmazásában nem számítanak tőzsdén kívüli származtatott ügyletnek.

Az első albekezdésben foglalt átmeneti rendszer hatálya alá tartozó C6 származékos energiaszerződésekre a 648/2012/EU rendeletben rögzített minden más követelmény érvényes.

(2) Az (1) bekezdésben említett mentesség et az érintett illetékes hatóság adja meg. Az illetékes hatóság értesíti az ESMA-t azokról a C6 származékos energiaszerződésekről, amelyek az (1) bekezdésnek megfelelően mentességet kaptak, és az ESMA honlapján közzéteszi e C6 származékos energiaszerződések jegyzékét.

96. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

97. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2014. május 15-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
M. SCHULZ

a Tanács részéről
az elnök
D. KOURKOULAS

I. MELLÉKLET

SZOLGÁLTATÁSOK, TEVÉKENYSÉGEK ÉS PÉNZÜGYI ESZKÖZÖK JEGYZÉKE

A. SZAKASZ

Befektetési szolgáltatások és tevékenységek

- (1) Egy vagy több pénzügyi eszközzel kapcsolatos megbízások fogadása és továbbítása;
- (2) Megbízások végrehajtása az ügyfelek nevében;
- (3) Sajátszámlás kereskedés;
- (4) Portfóliókezelés;
- (5) Befektetési tanácsadás;
- (6) Pénzügyi eszközök jegyzési garanciavállalása és/vagy pénzügyi eszközök elhelyezése az eszköz vételére irányuló kötelezettségvállalással;
- (7) Pénzügyi eszközök elhelyezése az eszköz vételére irányuló kötelezettségvállalás nélkül;
- (8) Multilaterális kereskedési rendszerek működtetése;
- (9) Szervezett kereskedési rendszerek működtetése.

B. SZAKASZ

Kiegészítő szolgáltatások

- (1) Pénzügyi eszközök megőrzése és nyilvántartása az ügyfelek számlájára, beleértve a letéti őrzést és kapcsolódó szolgáltatásokat, mint pl. készpénz, illetve biztosíték kezelése, kivéve azonban a felső szintű értékpapírszámlák vezetését;
- (2) Hitelek vagy kölcsönök nyújtása a befektetőknek annak érdekében, hogy egy vagy több pénzügyi eszközzel valamely ügyletet végrehajthassanak, amennyiben a hitelt vagy kölcsönt nyújtó vállalkozás érintett az ügyletben;
- (3) Tanácsadás vállalkozások számára a tőkestruktúrával, ipari stratégiával és kapcsolódó ügyekkel kapcsolatban, valamint vállalkozások egyesülésével és felvásárlásával kapcsolatos tanácsadás és szolgáltatások;
- (4) Devizaszerződések, amennyiben ezek befektetési szolgáltatások nyújtásához kapcsolódnak;
- (5) Befektetéssel kapcsolatos kutatás és pénzügyi elemzés, vagy pénzügyi eszközökkel végzett ügyletekhez kapcsolódó általános ajánlások más formái;
- (6) Értékpapír jegyzéséhez kapcsolódó szolgáltatások.
- (7) A C. szakasz 5., 6., 7. és 10. pontjában említett származtatott eszközök alapjául szolgáló értékpapírokhoz kapcsolódó, az I. melléklet A. vagy B. szakaszában említett fajtájú befektetési szolgáltatások és tevékenységek, valamint kiegészítő szolgáltatások, amennyiben ezek befektetési vagy kiegészítő szolgáltatások nyújtásához kapcsolódnak.

C. SZAKASZ

Pénzügyi eszközök

- (1) Átruházható értékpapírok.
- (2) Pénzpiaci eszközök.

- (3) Kollektív befektetési vállalkozások befektetési jegyei.
- (4) Értékpapírokhoz, devizákhoz, kamatlábakhoz vagy hozamokhoz, kibocsátáskereskedelmi egységekhez kapcsolódó opciók, határidős ügyletek, swapügyletek, határidős kamatláb-megállapodások, valamint bármely más származtatott megállapodás, vagy más származtatott eszköz, pénzügyi index vagy pénzügyi intézkedés, ami természetben vagy készpénzben kiegyenlíthető.
- (5) Árukhoz kapcsolódó opciók, határidős ügyletek, swapügyletek, tőzsdén kívüli határidős ügyletek és bármely más, származtatott ügylet, amelyet készpénzben kell kiegyenlíteni, vagy a felek valamelyikének választása szerint készpénzben kiegyenlíthető, de nem a határidő lejárta vagy más megszűnési ok indokolja;
- (6) Árukhoz kapcsolódó opciók, határidős ügyletek, swapügyletek és bármely más származtatott ügylet, amely természetben kiegyenlíthető –, feltéve, hogy azokkal szabályozott piacon, MTF-en vagy OTF-en kereskednek – azon nagykereskedelmi energiatermékek kivételével, amelyekkel OTF-en kereskednek, és amelyeket természetben kell kiegyenlíteni;
- (7) Árukhoz kapcsolódó opciók, határidős tőzsdei ügyletek, swapügyletek, tőzsdén kívüli határidős ügyletek és bármely más származtatott ügylet, amely természetben kiegyenlíthető, és amelyet az e szakasz 6. pontja másképpen nem említ, illetve amely nem üzleti célt szolgál, és más származtatott pénzügyi eszközök jellemzőivel rendelkezik;
- (8) A hitelkockázat átruházására irányuló származtatott eszközök;
- (9) Különbözetre vonatkozó pénzügyi szerződések;
- (10) Klimatikus változókhoz, fuvardíjakhoz, engedélyezett kibocsátáshoz, inflációs rátákhoz vagy más hivatalos gazdasági statisztikákhoz kapcsolódó opciók, határidős ügyletek, swapügyletek, határidős kamatláb-megállapodások és bármely más származtatott ügylet, amelyet készpénzben kell kiegyenlíteni, vagy amely a felek valamelyikének választása szerint készpénzben kiegyenlíthető (nem a határidő lejárta vagy más megszűnési ok miatt), valamint bármely más eszközökhöz, jogokhoz, kötelezettségekhez, indexhez vagy az e szakaszban másképpen nem említett intézkedéshez kapcsolódó származtatott ügylet, amely rendelkezik a többi származtatott pénzügyi eszköz jellemzőivel, tekintettel többek között arra, hogy valamely szabályozott piacon, OTF-en vagy MTF-en kereskednek-e velük;
- (11) Bármilyen részegységből álló kibocsátási egységek, amelyek összhangban vannak a kibocsátási egységek kereskedelmi rendszeréről szóló 2003/87/EK irányelvvel.

D. SZAKASZ

Adatszolgáltatási tevékenységek

- (1) APA-t működtet;
 - (2) CTP-t működtet;
 - (3) ARM-ot működtet.
-

II. MELLÉKLET

SZAKMAI ÜGYFELEK EZEN IRÁNYELV ALKALMAZÁSÁBAN

Szakmai ügyfél az az ügyfél, aki rendelkezik a saját befektetési döntései meghozatalához és az ezzel járó kockázatok megfelelő felméréséhez szükséges tapasztalattal, ismeretekkel és szakértelemmel. Ahhoz, hogy az ügyfelet szakmai ügyfélnek lehessen tekinteni, az ügyfélnek az alábbi ismérveknek kell megfelelnie:

I. ÜGYFELEK SZAKMAINAK TEKINTETT KATEGÓRIÁI

A következőket ezen irányelv alkalmazásában minden befektetési szolgáltatás, tevékenység és pénzügyi eszköz tekintetében szakmai ügyfélnek kell tekinteni:

(1) Azon szervezetek, amelyeknek a pénzügyi piacokon való működéséhez engedély kell, vagy amelyek működését szabályozzák. Az alábbi felsorolást úgy kell értelmezni, hogy az kiterjed az összes, az említett szervezetek jellemző tevékenységeit végző engedélyezett szervezetre: valamely irányelv alapján valamely tagállam által engedélyezett szervezetek, valamely tagállam által irányelvre hivatkozás nélkül engedélyezett vagy szabályozott szervezetek, valamint a harmadik ország által engedélyezett vagy szabályozott szervezetek:

- a) hitelintézetek;
- b) befektetési vállalkozások;
- c) más engedélyezett vagy szabályozott pénzügyi intézmények;
- d) biztosítóintézetek;
- e) kollektív befektetési rendszerek és az ilyen rendszerek alapkezelő társaságai;
- f) nyugdíjalapok és az ilyen alapok alapkezelő társaságai;
- g) árucikkal és árualapú származtatott ügyletekkel foglalkozók;
- h) helyi vállalkozások;
- i) más intézményi befektetők.

(2) Nagyvállalkozások, amelyek társasági alapon az alábbi méretkövetelmények közül kettőnek megfelelnek:

- mérlegfőösszeg: 20 000 000 EUR
- nettó árbevétel: 40 000 000 EUR
- saját tőke: 2 000 000 EUR

(3) Nemzeti és regionális kormányzatok, köztük a nemzeti vagy regionális szintű államadósságot kezelő állami szervezetek, központi bankok, nemzetközi és szupranacionális intézmények, például a Világbank, az IMF, az EKB, az EBB és más hasonló nemzetközi szervezetek.

(4) Más intézményi befektetők, amelyek főtevékenysége a pénzügyi eszközökbe történő befektetés, ideértve az eszközök értékpapírosítására vagy más finanszírozó ügyletekre szakosodott szervezeteket.

A fent említett szervezeteket szakmainak kell tekinteni. Ennek ellenére lehetővé kell tenni számukra a nem szakmai elbánás kérését, és a befektetési vállalkozások hozzájárulhatnak ahhoz, hogy számukra magasabb szintű védelmet biztosítsanak. Amennyiben a befektetési vállalkozás ügyfele a fentiek között említett vállalkozás, a befektetési vállalkozásnak minden szolgáltatásnyújtás megkezdése előtt tájékoztatnia kell az ügyfelet, hogy a befektetési vállalkozás rendelkezésére álló információ alapján az ügyfelet szakmai ügyfélnek tekinti, és ekként kezeli, kivéve, ha a befektetési vállalkozás és az ügyfél másképpen állapodnak meg. A befektetési vállalkozásnak tájékoztatnia kell az ügyfelet arról is, hogy kérheti a megállapodás feltételeinek módosítását a magasabb fokú védelem biztosítása érdekében.

A szakmainak tekintett ügyfél felelőssége a magasabb szintű védelem kérése, amennyiben úgy véli, hogy nem képes megfelelően értékelni vagy kezelni a vonatkozó kockázatokat.

Ezt a magasabb szintű védelmet akkor kell biztosítani, ha a szakmainak tekintett ügyfél írásbeli megállapodást köt a befektetési vállalkozással arra nézve, hogy őt a vonatkozó üzletviteli szabályok szempontjából nem tekinti szakmai ügyfélnek. Az ilyen megállapodásban meg kell határozni, hogy ez egy vagy több konkrét szolgáltatásra vagy ügyletre vagy egy vagy több fajtájú termékre vagy ügyletre vonatkozik.

II. KÉRÉSRE SZAKMAINAK TEKINTHETŐ ÜGYFELEK

II.1. Azonosítási szempontok

Az állami szektorhoz tartozó szervezet, a helyi hatóságokat, az önkormányzatokat és egyéni magánbefektetőket is beleértve az I. szakaszban nem említett ügyfelek esetében szintén engedélyezhető, hogy az üzletviteli szabályzatban biztosított védelem egy részéről lemondjanak.

A befektetési vállalkozásoknak ezért engedélyezni kell, hogy a fent említett ügyfelek bármelyikét szakmai ügyfélként kezeljék, feltéve, hogy az alább említett megfelelő szempontokat és eljárásokat teljesítik. Ezekről az ügyfelekről azonban nem feltételezhető, hogy az I. szakaszban felsorolt kategóriákba tartozó ügyfelekkel összemérhető piaci ismeretekkel és tapasztalatokkal rendelkeznek.

A rendes üzletviteli szabályok által biztosított védelemről való bármely ilyen lemondás csak akkor tekinthető érvényesnek, ha a befektető vállalkozás elvégzi az ügyfél szakértelmének, tapasztalatainak és ismereteinek megfelelő felmérését, és ennek alapján ésszerű biztosítékot lát az előírt ügyletek vagy szolgáltatások jellege alapján arra nézve, hogy az ügyfél képes saját befektetési döntéseinek meghozatalára, és tisztában van a vonatkozó kockázatokkal.

Az ilyen szakértelm és ismeretfelmérés példájának a pénzügyi területet szabályozó irányelvek alapján engedélyezett szervezetek vezetőire és igazgatóira alkalmazott alkalmassági teszt tekinthető. Kis szervezetek esetén a fenti értékelésnek alávetett személynek a szervezet nevében ügyletek végrehajtására felhatalmazott személynek kell lennie.

A fenti értékelés során a következő kritériumok közül legalább kettőnek teljesülnie kell:

- az ügyfél jelentős nagyságrendű ügyleteket hajtott végre a releváns piacon az előző négy negyedévben, átlagosan negyedévenként 10 ügylet gyakorisággal,
- az ügyfél készpénzbetéteket és a pénzügyi eszközöket is magában foglaló pénzügyi eszközei portfóliójának mérete meghaladja az 500 000 eurót,
- az ügyfél legalább 1 évet töltött el a pénzügyi szektorban olyan szakmai beosztásban, amely ismereteket igényel az előírt ügyletekkel vagy szolgáltatásokkal kapcsolatban.

A tagállamok egyedi kritériumokat fogadhatnak el az önkormányzatok és helyi nyilvános hatóságok szakértelmének és tudásának értékelésével kapcsolatban, akik szakmai ügyfeleknek kijáró bánásmódot kérnek. Ezek a kritériumok lehetnek alternatív kritériumok vagy az ötödik bekezdésben felsoroltaktól eltérő kritériumok.

II.2. Eljárás

A fent említett ügyfél csak akkor mondhat le a részletes magatartási szabályok előnyeiről, ha a következő eljárást követik:

- írásban nyilatkoznia kell a befektetési vállalkozás részére arról, hogy kívánsága szerint a befektetési vállalkozás őt szakmai ügyfélként kezelje, vagy általánosan, vagy valamely konkrét befektetési szolgáltatás vagy ügylet, illetve ügylet vagy termékfajta tekintetében,
- a befektetési vállalkozásnak egyértelműen, írásban kell figyelmeztetnie az ügyfelet arra, hogy milyen védelmet illetve befektetőkártalanításhoz fűződő jogokat veszíthet el,
- a szerződéstől különálló dokumentumban írásos nyilatkozatot kell tennie arról, hogy ismeri az ilyen védelem elvesztésének következményeit.

A lemondásra irányuló kérés elfogadásának eldöntése előtt a befektetési vállalkozásoknak minden ésszerű lépést meg kell tenniük annak biztosítására, hogy a szakmai ügyfélként történő elbánást kérő ügyfél feleljen meg a II.1. szakaszban foglalt megfelelő követelményeknek.

Ha a fentiekhez hasonló paraméterek és eljárások alapján az ügyfelet már szakmai ügyfélként sorolták be, nem cél az, hogy az e melléklet alapján elfogadott új szabályok érintsék az ilyen ügyfeleknek a befektetési vállalkozásokkal való kapcsolatait.

A vállalkozásoknak megfelelő, írásba foglalt belső politikákat és eljárásokat kell megvalósítaniuk az ügyfelek besorolására. A szakmai ügyfelek felelősek azért, hogy folyamatosan tájékoztassák a befektetési vállalkozást minden olyan változásról, amely érintheti az adott időben érvényes besorolásukat. Amennyiben azonban a befektetési vállalkozás tudomására jut, hogy az ügyfél már nem felel meg azon kezdeti feltételeknek, amelyek miatt szakmai ügyfélként kezelték, a befektetési vállalkozásnak megfelelő módon intézkednie kell.

III. MELLÉKLET

A. RÉSZ

A hatályon kívül helyezett irányelv és annak módosításai

(lásd a 94. cikket)

Az Európai Parlament és Tanács 2004/39/EK irányelve (HL L 145., 2004.4.30., 1. o.)

Az Európai Parlament és a Tanács 2006/31/EK irányelve (HL L 114., 2006.4.27., 60. o.)

Az Európai Parlament és a Tanács 2007/44/EK irányelve (HL L 247., 2007.9.21., 1. o.)

Az Európai Parlament és a Tanács 2008/10/EK irányelve (HL L 76., 2008.3.19., 33. o.)

Az Európai Parlament és a Tanács 2010/78/EU irányelve (HL L 331., 2010.12.15., 120. o.)

B. RÉSZ

A nemzeti jogba történő átültetés határideje

(lásd a 94. cikket)

2004/39/EK irányelv

Átültetési időszak 2007. január 31.

Végrehajtási időszak 2007. november 1.

2006/31/EK irányelv

Átültetési időszak 2007. január 31.

Végrehajtási időszak 2007. november 1.

2007/44/EK irányelv

Átültetési időszak 2009. március 21.

2010/78/EK irányelv

Átültetési időszak 2011. december 31.

IV. MELLÉKLET

A 94. cikkben említett megfelelési táblázat

2004/39/EK irányelv	2014/65/EU irányelv	600/2014/EU rendelet
1. cikk (1) bekezdés	1. cikk (1) bekezdés	
1. cikk (2) bekezdés	1. cikk (3) bekezdés	
2. cikk (1) bekezdés a) pont	2. cikk (1) bekezdés a) pont	
2. cikk (1) bekezdés b) pont	2. cikk (1) bekezdés b) pont	
2. cikk (1) bekezdés c) pont	2. cikk (1) bekezdés c) pont	
2. cikk (1) bekezdés d) pont	2. cikk (1) bekezdés d) pont	
2. cikk (1) bekezdés e) pont	2. cikk (1) bekezdés f) pont	
2. cikk (1) bekezdés f) pont	2. cikk (1) bekezdés g) pont	
2. cikk (1) bekezdés g) pont	2. cikk (1) bekezdés h) pont	
2. cikk (1) bekezdés h) pont	2. cikk (1) bekezdés i) pont	
2. cikk (1) bekezdés i) pont	2. cikk (1) bekezdés j) pont	
2. cikk (1) bekezdés j) pont	2. cikk (1) bekezdés k) pont	
2. cikk (1) bekezdés k) pont	2. cikk (1) bekezdés i) pont	
2. cikk (1) bekezdés l) pont	—	
2. cikk (1) bekezdés m) pont	2. cikk (1) bekezdés l) pont	
2. cikk (1) bekezdés n) pont	2. cikk (1) bekezdés m) pont	
2. cikk (2) bekezdés	2. cikk (2) bekezdés	
2. cikk (3) bekezdés	2. cikk (4) bekezdés	
3. cikk (1) bekezdés	3. cikk (1) bekezdés	
3. cikk (2) bekezdés	3. cikk (3) bekezdés	
4. cikk (1) bekezdés 1. pont	4. cikk (1) bekezdés 1. pont	
4. cikk (1) bekezdés 2. pont	4. cikk (1) bekezdés 2. pont	
4. cikk (1) bekezdés 3. pont	4. cikk (1) bekezdés 3. pont	
4. cikk (1) bekezdés 4. pont	4. cikk (1) bekezdés 4. pont	
4. cikk (1) bekezdés 5. pont	4. cikk (1) bekezdés 5. pont	
4. cikk (1) bekezdés 6. pont	4. cikk (1) bekezdés 6. pont	
4. cikk (1) bekezdés 7. pont	4. cikk (1) bekezdés 20. pont	
4. cikk (1) bekezdés 8. pont	4. cikk (1) bekezdés 7. pont	
4. cikk (1) bekezdés 9. pont	4. cikk (1) bekezdés 8. pont	

2004/39/EK irányelv	2014/65/EU irányelv	600/2014/EU rendelet
4. cikk (1) bekezdés 10. pont	4. cikk (1) bekezdés 9. pont	
4. cikk (1) bekezdés 11. pont	4. cikk (1) bekezdés 10. pont	
4. cikk (1) bekezdés 12. pont	4. cikk (1) bekezdés 11. pont	
4. cikk (1) bekezdés 13. pont	4. cikk (1) bekezdés 18. pont	
4. cikk (1) bekezdés 14. pont	4. cikk (1) bekezdés 21. pont	
4. cikk (1) bekezdés 15. pont	4. cikk (1) bekezdés 22. pont	
4. cikk (1) bekezdés 16. pont	4. cikk (1) bekezdés 14. pont	
4. cikk (1) bekezdés 17. pont	4. cikk (1) bekezdés 15. pont	
4. cikk (1) bekezdés 18. pont	4. cikk (1) bekezdés 44. pont	
4. cikk (1) bekezdés 19. pont	4. cikk (1) bekezdés 17. pont	
4. cikk (1) bekezdés 20. pont	4. cikk (1) bekezdés 55. pont	
4. cikk (1) bekezdés 21. pont	4. cikk (1) bekezdés 56. pont	
4. cikk (1) bekezdés 22. pont	4. cikk (1) bekezdés 26. pont	
4. cikk (1) bekezdés 23. pont	4. cikk (1) bekezdés 27. pont	
4. cikk (1) bekezdés 24. pont	4. cikk (1) bekezdés 28. pont	
4. cikk (1) bekezdés 25. pont	4. cikk (1) bekezdés 29. pont	
4. cikk (1) bekezdés 26. pont	4. cikk (1) bekezdés 30. pont	
4. cikk (1) bekezdés 27. pont	4. cikk (1) bekezdés 31. pont	
4. cikk (1) bekezdés 28. pont	4. cikk (1) bekezdés 32. pont	
4. cikk (1) bekezdés 29. pont	4. cikk (1) bekezdés 33. pont	
4. cikk (1) bekezdés 30. pont	4. cikk (1) bekezdés 35. pont b) pont	
4. cikk (1) bekezdés 31. pont	4. cikk (1) bekezdés 35. pont	
4. cikk (2) bekezdés	4. cikk (2) bekezdés	
5. cikk (1) bekezdés	5. cikk (1) bekezdés	
5. cikk (2) bekezdés	5. cikk (2) bekezdés	
5. cikk (3) bekezdés	5. cikk (3) bekezdés	
5. cikk (4) bekezdés	5. cikk (4) bekezdés	
5. cikk (5) bekezdés	—	
6. cikk (1) bekezdés	6. cikk (1) bekezdés	
6. cikk (2) bekezdés	6. cikk (2) bekezdés	
6. cikk (3) bekezdés	6. cikk (3) bekezdés	
7. cikk (1) bekezdés	7. cikk (1) bekezdés	

2004/39/EK irányelv	2014/65/EU irányelv	600/2014/EU rendelet
7. cikk (2) bekezdés	7. cikk (2) bekezdés	
7. cikk (3) bekezdés	7. cikk (3) bekezdés	
7. cikk (4) bekezdés	7. cikk (4) és (5) bekezdés	
8. cikk a) pont	8. cikk a) pont	
8. cikk b) pont	8. cikk b) pont	
8. cikk c) pont	8. cikk c) pont	
8. cikk d) pont	8. cikk d) pont	
8. cikk e) pont	8. cikk e) pont	
9. cikk (1) bekezdés	9. cikk (1) és (3) bekezdés	
9. cikk (2) bekezdés	9. cikk (5) bekezdés	
9. cikk (3) bekezdés	9. cikk (4) bekezdés	
9. cikk (4) bekezdés	9. cikk (6) bekezdés	
10. cikk (1) bekezdés	10. cikk (1) bekezdés	
10. cikk (2) bekezdés	10. cikk (2) bekezdés	
10. cikk (3) bekezdés	11. cikk (1) bekezdés	
10. cikk (4) bekezdés	11. cikk (2) bekezdés	
10. cikk (5) bekezdés	11. cikk (3) bekezdés	
10. cikk (6) bekezdés	10. cikk (3) bekezdés, 11. cikk (4) bekezdés	
10a. cikk (1) bekezdés	12. cikk (1) bekezdés	
10a. cikk (2) bekezdés	12. cikk (2) bekezdés	
10a. cikk (3) bekezdés	12. cikk (3) bekezdés	
10a. cikk (4) bekezdés	12. cikk (4) bekezdés	
10a. cikk (5) bekezdés	12. cikk (5) bekezdés	
10a. cikk (6) bekezdés	12. cikk (6) bekezdés	
10a. cikk (7) bekezdés	12. cikk (7) bekezdés	
10a. cikk (8) bekezdés	12. cikk (8) és (9) bekezdés	
10b. cikk (1) bekezdés	13. cikk (1) bekezdés	
10b. cikk (2) bekezdés	13. cikk (2) bekezdés	
10b. cikk (3) bekezdés	13. cikk (3) bekezdés	
10b. cikk (4) bekezdés	13. cikk (4) bekezdés	
10b. cikk (5) bekezdés	13. cikk (5) bekezdés	
11. cikk	14. cikk	

2004/39/EK irányelv	2014/65/EU irányelv	600/2014/EU rendelet
12. cikk	15. cikk	
13. cikk (1) bekezdés	16. cikk (1) bekezdés	
13. cikk (2) bekezdés	16. cikk (2) bekezdés	
13. cikk (3) bekezdés	16. cikk (3) bekezdés	
13. cikk (4) bekezdés	16. cikk (4) bekezdés	
13. cikk (5) bekezdés	16. cikk (5) bekezdés	
13. cikk (6) bekezdés	16. cikk (6) bekezdés	
13. cikk (7) bekezdés	16. cikk (8) bekezdés	
13. cikk (8) bekezdés	16. cikk (9) bekezdés	
13. cikk (9) bekezdés	16. cikk (11) bekezdés	
13. cikk (10) bekezdés	16. cikk (12) bekezdés	
14. cikk (1) bekezdés	18. cikk (1) bekezdés, 19. cikk (1) bekezdés	
14. cikk (2) bekezdés	18. cikk (2) bekezdés	
14. cikk (3) bekezdés	19. cikk (4) bekezdés	
14. cikk (4) bekezdés	18. cikk (3) bekezdés, 19. cikk (2) bekezdés	
14. cikk (5) bekezdés	18. cikk (6) bekezdés, 19. cikk (3) bekezdés	
14. cikk (6) bekezdés	18. cikk (8) bekezdés	
14. cikk (7) bekezdés	18. cikk (9) bekezdés	
15. cikk	—	
16. cikk (1) bekezdés	21. cikk (1) bekezdés	
16. cikk (2) bekezdés	21. cikk (2) bekezdés	
16. cikk (3) bekezdés	—	
17. cikk (1) bekezdés	22. cikk	
17. cikk (2) bekezdés	—	
18. cikk (1) bekezdés	23. cikk (1) bekezdés	
18. cikk (2) bekezdés	23. cikk (2) bekezdés	
18. cikk (3) bekezdés	23. cikk (4) bekezdés	
19. cikk (1) bekezdés	24. cikk (1) bekezdés	
19. cikk (2) bekezdés	24. cikk (3) bekezdés	
19. cikk (3) bekezdés	24. cikk (4) bekezdés	
19. cikk (4) bekezdés	25. cikk (2) bekezdés	
19. cikk (5) bekezdés	25. cikk (3) bekezdés	

2004/39/EK irányelv	2014/65/EU irányelv	600/2014/EU rendelet
19. cikk (6) bekezdés	25. cikk (4) bekezdés	
19. cikk (7) bekezdés	25. cikk (5) bekezdés	
19. cikk (8) bekezdés	25. cikk (6) bekezdés	
19. cikk (9) bekezdés	24. cikk (6) bekezdés, 25. cikk (7) bekezdés	
19. cikk (10) bekezdés	24. cikk (13) bekezdés, 24. cikk (14) bekezdés, 25. cikk (8) bekezdés	
20. cikk	26. cikk	
21. cikk (1) bekezdés	27. cikk (1) bekezdés	
21. cikk (2) bekezdés	27. cikk (4) bekezdés	
21. cikk (3) bekezdés	27. cikk (5) bekezdés	
21. cikk (4) bekezdés	27. cikk (7) bekezdés	
21. cikk (5) bekezdés	27. cikk (8) bekezdés	
21. cikk (6) bekezdés	27. cikk (9) bekezdés	
22. cikk (1) bekezdés	28. cikk (1) bekezdés	
22. cikk (2) bekezdés	28. cikk (2) bekezdés	
22. cikk (3) bekezdés	28. cikk (3) bekezdés	
23. cikk (1) bekezdés	29. cikk (1) bekezdés	
23. cikk (2) bekezdés	29. cikk (2) bekezdés	
23. cikk (3) bekezdés	29. cikk (3) bekezdés	
23. cikk (4) bekezdés	29. cikk (4) bekezdés	
23. cikk (5) bekezdés	29. cikk (5) bekezdés	
23. cikk (6) bekezdés	29. cikk (6) bekezdés	
24. cikk (1) bekezdés	30. cikk (1) bekezdés	
24. cikk (2) bekezdés	30. cikk (2) bekezdés	
24. cikk (3) bekezdés	30. cikk (3) bekezdés	
24. cikk (4) bekezdés	30. cikk (4) bekezdés	
24. cikk (5) bekezdés	30. cikk (5) bekezdés	
25. cikk (1) bekezdés		24. cikk
25. cikk (2) bekezdés		25. cikk (1) bekezdés
25. cikk (3) bekezdés		26. cikk (1) és (2) bekezdés
25. cikk (4) bekezdés		26. cikk (3) bekezdés
25. cikk (5) bekezdés		26. cikk (7) bekezdés
25. cikk (6) bekezdés		26. cikk (8) bekezdés

2004/39/EK irányelv	2014/65/EU irányelv	600/2014/EU rendelet
25. cikk (7) bekezdés		26. cikk (9) bekezdés
26. cikk (1) bekezdés	31. cikk (1) bekezdés	
26. cikk (2) bekezdés	31. cikk (2) és (3) bekezdés	
27. cikk (1) bekezdés		14. cikk (1)–(5) bekezdés
27. cikk (2) bekezdés		14. cikk (6) bekezdés
27. cikk (3) bekezdés		15. cikk (1)–(4) bekezdés
27. cikk (4) bekezdés		16. cikk
27. cikk (5) bekezdés		17. cikk (1) bekezdés
27. cikk (6) bekezdés		17. cikk (2) bekezdés
27. cikk (7) bekezdés		17. cikk (3) bekezdés
28. cikk (1) bekezdés		20. cikk (1) bekezdés
28. cikk (2) bekezdés		20. cikk (2) bekezdés
28. cikk (3) bekezdés		20. cikk (3) bekezdés
29. cikk (1) bekezdés		3. cikk (1), (2) és (3) bekezdés
29. cikk (2) bekezdés		4. cikk (1), (2) és (3) bekezdés
29. cikk (3) bekezdés		4. cikk (6) bekezdés
30. cikk (1) bekezdés		6. cikk (1) és (2) bekezdés
30. cikk (2) bekezdés		7. cikk (1) bekezdés
30. cikk (3) bekezdés		7. cikk (2) bekezdés
31. cikk (1) bekezdés	34. cikk (1) bekezdés	
31. cikk (2) bekezdés	34. cikk (2) bekezdés	
31. cikk (3) bekezdés	34. cikk (3) bekezdés	
31. cikk (4) bekezdés	34. cikk (4) bekezdés	
31. cikk (5) bekezdés	34. cikk (6) bekezdés	
31. cikk (6) bekezdés	34. cikk (7) bekezdés	
31. cikk (7) bekezdés	34. cikk (8) és (9) bekezdés	
32. cikk (1) bekezdés	35. cikk (1) bekezdés	
32. cikk (2) bekezdés	35. cikk (2) bekezdés	
32. cikk (3) bekezdés	35. cikk (3) bekezdés	
32. cikk (4) bekezdés	35. cikk (4) bekezdés	
32. cikk (5) bekezdés	35. cikk (5) bekezdés	
32. cikk (6) bekezdés	35. cikk (6) bekezdés	

2004/39/EK irányelv	2014/65/EU irányelv	600/2014/EU rendelet
32. cikk (7) bekezdés	35. cikk (8) bekezdés	
32. cikk (8) bekezdés	35. cikk (9) bekezdés	
32. cikk (9) bekezdés	35. cikk (10) bekezdés	
32. cikk (10) bekezdés	35. cikk (11) és (12) bekezdés	
33. cikk (1) bekezdés	36. cikk (1) bekezdés	
33. cikk (2) bekezdés	36. cikk (2) bekezdés	
34. cikk (1) bekezdés	37. cikk (1) bekezdés	
34. cikk (2) bekezdés	37. cikk (2) bekezdés	
34. cikk (3) bekezdés	—	
35. cikk (1) bekezdés	38. cikk (1) bekezdés	
35. cikk (2) bekezdés	38. cikk (2) bekezdés	
36. cikk (1) bekezdés	44. cikk (1) bekezdés	
36. cikk (2) bekezdés	44. cikk (2) bekezdés	
36. cikk (3) bekezdés	44. cikk (3) bekezdés	
36. cikk (4) bekezdés	44. cikk (4) bekezdés	
36. cikk (5) bekezdés	44. cikk (5) bekezdés	
36. cikk (6) bekezdés	44. cikk (6) bekezdés	
37. cikk (1) bekezdés	45. cikk (1) és (8) bekezdés	
37. cikk (2) bekezdés	45. cikk (7) bekezdés második albekezdés	
38. cikk (1) bekezdés	46. cikk (1) bekezdés	
38. cikk (2) bekezdés	46. cikk (2) bekezdés	
38. cikk (3) bekezdés	46. cikk (3) bekezdés	
39. cikk	47. cikk (1) bekezdés	
40. cikk (1) bekezdés	51. cikk (1) bekezdés	
40. cikk (2) bekezdés	51. cikk (2) bekezdés	
40. cikk (3) bekezdés	51. cikk (3) bekezdés	
40. cikk (4) bekezdés	51. cikk (4) bekezdés	
40. cikk (5) bekezdés	51. cikk (5) bekezdés	
40. cikk (6) bekezdés	51. cikk (6) bekezdés	
41. cikk (1) bekezdés	52. cikk (1) bekezdés	
41. cikk (2) bekezdés	52. cikk (2) bekezdés	
42. cikk (1) bekezdés	53. cikk (1) bekezdés	

2004/39/EK irányelv	2014/65/EU irányelv	600/2014/EU rendelet
42. cikk (2) bekezdés	53. cikk (2) bekezdés	
42. cikk (3) bekezdés	53. cikk (3) bekezdés	
42. cikk (4) bekezdés	53. cikk (4) bekezdés	
42. cikk (5) bekezdés	53. cikk (5) bekezdés	
42. cikk (6) bekezdés	53. cikk (6) bekezdés	
42. cikk (7) bekezdés	53. cikk (7) bekezdés	
43. cikk (1) bekezdés	54. cikk (1) bekezdés	
43. cikk (2) bekezdés	54. cikk (2) és (3) bekezdés	
44. cikk (1) bekezdés		3. cikk (1), (2) és (3) bekezdés
44. cikk (2) bekezdés		4. cikk (1), (2) és (3) bekezdés
44. cikk (3) bekezdés		4. cikk (6) bekezdés
45. cikk (1) bekezdés		6. cikk (1) és (2) bekezdés
45. cikk (2) bekezdés		7. cikk (1) bekezdés
45. cikk (3) bekezdés		7. cikk (2) bekezdés
46. cikk (1) bekezdés	55. cikk (1) bekezdés	
46. cikk (2) bekezdés	55. cikk (2) bekezdés	
47. cikk	56. cikk	
48. cikk (1) bekezdés	67. cikk (1) bekezdés	
48. cikk (2) bekezdés	67. cikk (2) bekezdés	
48. cikk (3) bekezdés	67. cikk (3) bekezdés	
49. cikk	68. cikk	
50. cikk (1) bekezdés	69. cikk (1) bekezdés, 72. cikk (1) bekezdés	
50. cikk (2) bekezdés	69. cikk (2) bekezdés	
51. cikk (1) bekezdés	70. cikk (1) és (2) bekezdés	
51. cikk (2) bekezdés	70. cikk (5) bekezdés	
51. cikk (3) bekezdés	71. cikk (1) bekezdés	
51. cikk (4) bekezdés	71. cikk (4) bekezdés	
51. cikk (5) bekezdés	71. cikk (5) bekezdés	
51. cikk (6) bekezdés	71. cikk (6) bekezdés	
52. cikk (1) bekezdés	74. cikk (1) bekezdés	
52. cikk (2) bekezdés	74. cikk (2) bekezdés	
53. cikk (1) bekezdés	75. cikk (1) bekezdés	

2004/39/EK irányelv	2014/65/EU irányelv	600/2014/EU rendelet
53. cikk (2) bekezdés	75. cikk (2) bekezdés	
53. cikk (3) bekezdés	75. cikk (3) bekezdés	
54. cikk (1) bekezdés	76. cikk (1) bekezdés	
54. cikk (2) bekezdés	76. cikk (2) bekezdés	
54. cikk (3) bekezdés	76. cikk (3) bekezdés	
54. cikk (4) bekezdés	76. cikk (4) bekezdés	
54. cikk (5) bekezdés	76. cikk (5) bekezdés	
55. cikk (1) bekezdés	77. cikk (1) bekezdés	
55. cikk (2) bekezdés	77. cikk (2) bekezdés	
56. cikk (1) bekezdés	79. cikk (1) bekezdés	
56. cikk (2) bekezdés	79. cikk (2) bekezdés	
56. cikk (3) bekezdés	79. cikk (3) bekezdés	
56. cikk (4) bekezdés	79. cikk (4) bekezdés	
56. cikk (5) bekezdés	79. cikk (8) bekezdés	
56. cikk (6) bekezdés	79. cikk (9) bekezdés	
57. cikk (1) bekezdés	80. cikk (1) bekezdés	
57. cikk (2) bekezdés	80. cikk (2) bekezdés	
57. cikk (3) bekezdés	80. cikk (3) és (4) bekezdés	
58. cikk (1) bekezdés	81. cikk (1) bekezdés	
58. cikk (2) bekezdés	81. cikk (2) bekezdés	
58. cikk (3) bekezdés	81. cikk (3) bekezdés	
58. cikk (4) bekezdés	81. cikk (4) bekezdés	
58. cikk (5) bekezdés	81. cikk (5) bekezdés	
58a. cikk	82. cikk	
59. cikk	83. cikk	
60. cikk (1) bekezdés	84. cikk (1) bekezdés	
60. cikk (2) bekezdés	84. cikk (2) bekezdés	
60. cikk (3) bekezdés	84. cikk (3) bekezdés	
60. cikk (4) bekezdés	84. cikk (4) bekezdés	
61. cikk (1) bekezdés	85. cikk (1) bekezdés	
61. cikk (2) bekezdés	85. cikk (2) bekezdés	
62. cikk (1) bekezdés	86. cikk (1) bekezdés	

2004/39/EK irányelv	2014/65/EU irányelv	600/2014/EU rendelet
62. cikk (2) bekezdés	86. cikk (2) bekezdés	
62. cikk (3) bekezdés	86. cikk (3) bekezdés	
62. cikk (4) bekezdés	86. cikk (4) bekezdés	
62a. cikk (1) bekezdés	87. cikk (1) bekezdés	
62a. cikk (2) bekezdés	87. cikk (2) bekezdés	
63. cikk (1) bekezdés	88. cikk (1) bekezdés	
63. cikk (2) bekezdés	88. cikk (2) bekezdés	
64. cikk	—	—
64a. cikk	—	—
65. cikk	—	—
66. cikk	—	—
67. cikk	—	—
68. cikk	—	—
69. cikk	—	—
70. cikk	—	—
71. cikk	—	—
72. cikk	—	—
73. cikk	—	—
I. melléklet	I. melléklet	
II. melléklet	II. melléklet	

ISSN 1977-0731 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-5090 (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU